

I	EES-STOFNANIR	
1.	Sameiginlega EES-nefndin	
2014/EES/12/01	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 775/2013 frá 12. ágúst 2013 um leyfi fyrir blöndu með <i>Enterococcus faecium</i> DSM 7134 sem fæðuaukefni fyrir kjúklinga sem eru aldir til að verða varphænur og aukategundir alifugla aðrar en varpfugla (leyfishafi er Lactosan GmbH & Co KG).	1
2014/EES/12/02	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 774/2013 frá 12. ágúst 2013 um leyfi fyrir blöndu með <i>Lactobacillus kefir</i> DSM 19455 sem fæðuaukefni fyrir allar dýrategundir	3
2014/EES/12/03	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 787/2013 frá 16. ágúst 2013 um leyfi fyrir blöndu með <i>Bacillus subtilis</i> (ATCC PTA-6737) sem fæðuaukefni fyrir eldiskalkúna og kalkúna sem eru aldir til undaneldis (leyfishafi er Kemin Europa N.V.)	5
2014/EES/12/04	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 374/2013 frá 23. apríl 2013 um leyfi fyrir blöndu með <i>Clostridium butyricum</i> (FERM-BP 2789) sem fæðuaukefni fyrir kjúklinga sem eru aldir til að verða varphænur (leyfishafi er Miyarisan Pharmaceutical Co. Ltd, fulltrúi er Miyarisan Pharmaceutical Europe S.L.U.)	8
2014/EES/12/05	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 445/2013 frá 14. maí 2013 um leyfi fyrir hýðroxýlsetnu hliðstæðuefni selenmeþíóníns sem fæðuaukefni fyrir allar dýrategundir	10
2014/EES/12/06	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 797/2013 frá 21. ágúst 2013 um leyfi fyrir blöndu með <i>Enterococcus faecium</i> NCIMB 11181 sem fæðuaukefni fyrir kálfa til eldis og til sláturreldis og fyrir fráferugrúsi (leyfishafi er Chr. Hansen A/S) og um niðurfellingu reglugerðar (EB) nr. 1333/2004	13
2014/EES/12/07	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 796/2013 frá 21. ágúst 2013 um synjun um leyfi fyrir efninu 3-asetýl-2,5-dímetýlþíófeni sem fæðuaukefni . . .	16
2014/EES/12/08	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 795/2013 frá 21. ágúst 2013 um leyfi fyrir kólinklóríði sem fæðuaukefni fyrir allar dýrategundir.	18
2014/EES/12/09	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 803/2013 frá 22. ágúst 2013 um leyfi fyrir fólínsýru sem fæðuaukefni fyrir allar dýrategundir.	21
2014/EES/12/10	Framkvæmdartilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2013/45/ESB frá 7. ágúst 2013 um breytingu á tilskipunum ráðsins 2002/55/EB og 2008/72/EB og tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2009/145/EB að því er varðar grasafræðiheiti tómat.	24

2014/EES/12/11	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 763/2013 frá 7. ágúst 2013 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 637/2009 að því er varðar flokkun tiltekinna plöntutegunda til að meta heppileika nafngifta á yrkjum.	26
2014/EES/12/12	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 786/2013 frá 16. ágúst 2013 um breytingu á III. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 853/2004 að því er varðar leyfileg mörk fyrir jessótoxín í lifandi samlokum	28
2014/EES/12/13	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 913/2013 frá 23. september 2013 um breytingu á II. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1333/2008 að því er varðar notkun sætuefna í tiltekið smurálegg úr aldinum eða grænmeti	29
2014/EES/12/14	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1230/2012 frá 12. desember 2012 um framkvæmd reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 661/2009 um gerðarviðurkenningarkröfur að því er varðar massa og mál vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra og um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/46/EB . .	32
2014/EES/12/15	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1025/2012 frá 25. október 2012 um evrópska stöðlun og breytingu á tilskipunum ráðsins 89/686/EBE og 93/15/EBE og tilskipunum Evrópuþingsins og ráðsins 94/9/EB, 94/25/EB, 95/16/EB, 97/23/EB, 98/34/EB, 2004/22/EB, 2007/23/EB, 2009/23/EB og 2009/105/EB og niðurfellingu á ákvörðun ráðsins 87/95/EBE og ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1673/2006/EB	81
2014/EES/12/16	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2013/46/ESB frá 28. ágúst 2013 um breytingu á tilskipun 2006/141/EB að því er varðar kröfur um prótín í ungbarnablöndum og stoðblöndum.	103
2014/EES/12/17	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 816/2013 frá 28. ágúst 2013 um breytingu á II. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1333/2008 að því er varðar notkun á hlutlausri metakrýlatsamfjölliðu og mínushlaðinni metakrýlatsamfjölliðu í fæðubótarefni í föstu formi og á viðaukanum við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 231/2012 að því er varðar nákvæmar skilgreiningar fyrir basíska metakrýlatsamfjölliðu (E 1205), hlutlausa metakrýlatsamfjölliðu og mínushlaðna metakrýlatsamfjölliðu.	107
2014/EES/12/18	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 739/2013 frá 30. júlí 2013 um breytingu á II. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1333/2008 að því er varðar notkun á plöntusterólum, sem eru auðug af stigmasteróli, sem bindiefni í áfeng hanastél, sem eru tilbúin til frystingar, og viðaukanum við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 231/2012 að því er varðar nákvæmar skilgreiningar á plöntusterólum, sem eru auðug af stigmasteróli, sem matvælaaukefni . .	113
2014/EES/12/19	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 738/2013 frá 30. júlí 2013 um breytingu á II. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1333/2008 að því er varðar notkun tiltekinna aukefna í fiskhrognahliðstæður að stofni til úr þangi og þara	118
2014/EES/12/20	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 724/2013 frá 26. júlí 2013 um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 231/2012 að því er varðar nákvæmar skilgreiningar varðandi nokkur fjölalkóhól (pólýól)	121
2014/EES/12/21	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 723/2013 frá 26. júlí 2013 um breytingu á II. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1333/2008 að því er varðar notkun á rósarínkjarna (E 392) í tilteknar fitulitlar kjöt- og fiskafurðir	127

2014/EES/12/22	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 122/2013 frá 12. febrúar 2013 um breytingu á reglugerð (EB) nr 1950/2006 um skrá, í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/82/EB um Bandalagsreglur um dýralyf, yfir efni sem eru nauðsynleg við meðhöndlun dýra af hestaett.	130
2014/EES/12/23	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 414/2013 frá 6. maí 2013 um að tilgreina málsmeðferð við veitingu leyfa fyrir tilsvaramandi sæfivörum í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 528/2012.	147
2014/EES/12/24	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 613/2013 frá 25. júní 2013 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1451/2007 að því er varðar fleiri virk efni í sæfivörum sem rannsaka skal samkvæmt endurskoðunaráætluninni.	150
2014/EES/12/25	Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 736/2013 frá 17. maí 2013 um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 528/2012 að því er varðar tímalengd vinnuáætlunarinnar um að rannsaka fyrirbyggjandi sæfandi, virk efni	154
2014/EES/12/26	Ákvörðun nr. R1 frá 20. júní 2013 um túlkun 85. gr. reglugerðar (EB) nr. 987/2009 ...	155
2014/EES/12/27	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/38/ESB frá 12. ágúst 2013 um breytingu á tilskipun 2009/16/EB um hafnarrikiseftirlit.	157
2014/EES/12/28	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1082/2012 frá 9. nóvember 2012 um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 185/2010 að því er varðar ESB-fullgildingu flugverndar.	164
2014/EES/12/29	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 628/2013 frá 28. júní 2013 um starfsaðferðir Flugöryggisstofnunar Evrópu við eftirlit með stöðlun og vöktun á beitingu reglnanna í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 216/2008 og um niðurfellingu á reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 736/2006.	189
2014/EES/12/30	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 409/2013 frá 3. maí 2013 um skilgreiningu sameiginlegra verkefna, um ákvörðun stjórnunarháttá og um tilgreiningu hvata sem styðja við framkvæmd evrópsku mynsturáætlunarinnar um rekstrarstjórnun flugumferðar.	198
2014/EES/12/31	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1224/2013 frá 29. nóvember 2013 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 800/2008 að því er varðar gildistíma hennar.	205
2014/EES/12/32	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 15. mars 2013 um breytingu á ákvörðunum 2007/506/EB og 2007/742/EB í því skyni að lengja gildistíma vistfræðilegu viðmiðananna við veitingu umhverfismerkis ESB fyrir tiltekna vörur (2013/135/ESB).	207
2014/EES/12/33	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1418/2007 frá 29. nóvember 2007 um útflutning á tilteknum tegundum úrgangs til endurnýtingar sem tilgreindar eru í III. viðauka eða III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006 til tiltekinna landa, sem falla ekki undir ákvörðun Efnahags- og framfarastofnunarinnar um eftirlit með flutningi úrgangs yfir landamæri.	208
2014/EES/12/34	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 740/2008 frá 29. júlí 2008 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1418/2007 að því er varðar verklagsreglur sem ber að fylgja við útflutning á úrgangi til tiltekinna landa.	255
2014/EES/12/35	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 661/2011 frá 8. júlí 2011 um breytingu á reglugerð (EB) nr 1418/2007 um útflutning á tilteknum tegundum úrgangs til endurnýtingar til tiltekinna landa utan Efnahags- og framfarastofnunarinnar (OECD) ..	264

2014/EES/12/36	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 674/2012 frá 23. júlí 2012 um breytingu á reglugerð (EB) nr 1418/2007 um útflutning á tilteknum tegundum úrgangs til endurnýtingar til tiltekinna landa utan Efnahags- og framfarastofnunarinnar (OECD) . .	267
2014/EES/12/37	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 967/2009 frá 15. október 2009 um breytingu á reglugerð (EB) nr 1418/2007 um útflutning á tilteknum tegundum úrgangs til endurnýtingar til tiltekinna landa utan Efnahags- og framfarastofnunarinnar (OECD)	307
2014/EES/12/38	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1068/2013 frá 30. október 2013 um breytingu á II. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1333/2008 að því er varðar notkun á dífosfötum (E 450), trífosfötum (E 451) og fjölfosfötum (E 452) í votsaltaðan fisk	312
2014/EES/12/39	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2013/47/ESB frá 2. október 2013 um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/126/EB um öskuskirteini 2014/EES/12/39 . . .	315
2014/EES/12/40	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 837/2010 frá 23. september 2010 um breytingu á reglugerð (EB) nr 1418/2007 um útflutning á tilteknum tegundum úrgangs til endurnýtingar til tiltekinna landa utan Efnahags- og framfarastofnunarinnar (OECD)	316
2014/EES/12/41	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 57/2013 frá 23. janúar 2013 um breytingu á reglugerð (EB) nr 1418/2007 um útflutning á tilteknum tegundum úrgangs til endurnýtingar til tiltekinna landa utan Efnahags- og framfarastofnunarinnar (OECD)	320

II EFTA-STOFNANIR

1. Fastanefnd EFTA-ríkjanna

2. Eftirlitsstofnun EFTA

3. EFTA-dómstóllinn

III ESB-STOFNANIR

1. Framkvæmdastjórnin

ESB-STOFNANIR

FRAMKVÆMDASTJÓRNIN

FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB)
nr. 775/2013

2014/EES/12/01

frá 12. ágúst 2013

um leyfi fyrir blöndu með *Enterococcus faecium* DSM 7134 sem fôðuraukefni fyrir kjúklinga sem eru aldir til að verða varphænur og aukategundir alifugla aðrar en varpfugla (leyfishafi er Lactosan GmbH & Co KG) (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1831/2003 frá 22. september 2003 um aukefni í fôðri⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 9. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð (EB) nr. 1831/2003 er kveðið á um veitingu leyfa fyrir aukefnum til notkunar í fôður ásamt forsendum og málsmæðferð við slíka leyfisveitingu.
- 2) Í samræmi við 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003 var lögð fram umsókn um nýja notkun á blöndu með *Enterococcus faecium* DSM 7134. Umsókninni fylgdu upplýsingar og skjöl sem krafist er skv. 3. mgr. 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003.
- 3) Umsóknin varðar beiðni um nýja notkun á blöndu með *Enterococcus faecium* DSM 7134, í aukefnaflokknum „dýraræktaraukefni“, sem fôðuraukefni fyrir kjúklinga sem eru aldir til að verða varphænur og aukategundir alifugla aðrar en varpfugla.
- 4) Notkun á þeirri blöndu með *Enterococcus faecium* DSM 7134 var leyfð til tíu ára fyrir smágrísi og eldisvín með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 538/2007⁽²⁾, fyrir gyltur með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1521/2007⁽³⁾ og fyrir eldiskjúklinga með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 998/2010⁽⁴⁾.
- 5) Matvælaöryggisstofnun Evrópu (hér á eftir nefnd Matvælaöryggisstofnunin) komst að þeirri niðurstöðu í álitinu sínu frá 12. mars 2013⁽⁵⁾ að við tillögð notkunar

skilyrði hafi blanda með *Enterococcus faecium* DSM 7134 ekki skaðleg áhrif á heilbrigði dýra eða manna eða á umhverfið og þar eð þegar hefur verið sýnt fram á að blandan geti mögulega bætt dýraræktartengda þætti í eldiskjúklingum geti sú niðurstaða átt við um kjúklinga sem eru aldir til að verða varphænur og að framreikna megi þessa niðurstöðu yfir á aukategundir varpfugla aðra en varpfugla. Matvælaöryggisstofnunin telur að ekki sé þörf á sértækum kröfum um vöktun að lokinni setningu á markað. Í álitinu er einnig staðfest skýrsla um aðferðir til að greina fôðuraukefnið í fôðri sem tilvísunarrannsóknarstofan, sem sett var á stofn með reglugerð (EB) nr. 1831/2003, lagði fram.

- 6) Mat á blöndu með *Enterococcus faecium* DSM 7134 sýnir að skilyrðin fyrir leyfinu, sem kveðið er á um í 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003, eru uppfyllt. Til samræmis við það ber að leyfa notkun þessarar blöndu eins og tilgreint er í viðaukanum við þessa reglugerð.
- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Blandan, sem tilheyrir aukefnaflokknum „dýraræktaraukefni“ og virka hópnun „þarmaflórustöðgarar“ og er tilgreind í viðaukanum, er leyfð sem aukefni í fôður með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þeim viðauka.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 12. ágúst 2013.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

forseti.

José Manuel BARROSO

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 217, 13.8.2013, bls. 32. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 2/2014 frá 14. febrúar 2014 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 268, 18.10.2003, bls. 29.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 128, 16.5.2007, bls. 16.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 335, 20.12.2007, bls. 24.

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 290, 6.11.2010, bls. 22.

⁽⁵⁾ *Tíðindi Matvælaöryggisstofnunar Evrópu* 2013 11(4), 3167.

VÍÐAUKI

Kenninúmer aukefnisins	Nafn leyfishafa	Aukefni	Samsetning, efniformúla, lýsing, greiningaraðferð	Tegund eða flokkur dýra	Hámarksaldur	Lágmarks- innihald	Hámarks- innihald	Önnur ákvæði	Leyfi rennur út
Flokkur dýræktaraukefna. Virkur hópur: þarmaflórustöðgarar									
4b1841	Lactosan GmbH & Co KG	<i>Enterococcus faecium</i> DSM 7134	<i>Samsetning aukefnis</i> Blanda með <i>Enterococcus faecium</i> DSM 7134 sem inniheldur að lágmarki: Duft: 1 × 1010 CFU/g aukefnis Kornað (í örhylki): 1 × 1010 CFU/g aukefnis <i>Lýsing á eiginleikum virka efnisins</i> Lífvænlegar frumur <i>Enterococcus faecium</i> DSM 7134 <i>Greiningaraðferð</i> (¹) Ákvörðun á heildarfjölda: dreifingaraðferð með galleskúlínasíðagang (EN 15788). Samngreining: Rafdráttur á geli í púlssviði (¹ PFGE).	Kjúklingar sem eru aldir til að verða varphaenur Auka- tegundir alifugla (aðrar en varpfuglar)	—	5 × 108	—	1. Í notunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluskilyrði og kögglafestu. 2. Má nota í fóður sem inniheldur hin leyfðu hnislalyf dikkasúríl, halófüginónhýdróbrómíð, róben- idínhýdróklóríð, dekokínat, lasalósíð-A-natríum, madúr- amínammóníum eða mónensín- natríum, með því skilyrði að þetta hnislalyf sé leyft fyrir viðkomandi dýrategund. 3. Varðandi öryggi: Mælt er með að nota öndunarvörn og hlífðar- hanska við meðhöndlun.	2. september 2023

(¹) Upplýsingar varðandi greiningaraðferðir eru fáanlegar á eftirfarandi slóð tilvísunarrannsóknarstofu Bandalagsins: http://irmm.jrc.ec.europa.eu/EURLs/EURL_feed_additives/Pages/index.aspx

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB)
nr. 774/2013****2014/EES/12/02****frá 12. ágúst 2013****um leyfi fyrir blöndu með *Lactobacillus kefir* DSM 19455 sem fôðuraukefni fyrir allar
dýrategundir (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusam-
bandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB)
nr. 1831/2003 frá 22. september 2003 um aukefni í fôðri⁽¹⁾,
einkum 2. mgr. 9. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð (EB) nr. 1831/2003 er kveðið á um veitingu leyfa fyrir aukefnum til notkunar í fôður ásamt forsendum og málsmeðferð við slíka leyfisveitingu.
- 2) Í samræmi við 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003 var lögð fram umsókn um leyfi fyrir blöndu með *Lactobacillus kefir* DSM 19455. Umsókninni fylgdu upplýsingar og skjöl sem krafist er skv. 3. mgr. 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003.
- 3) Umsóknin varðar leyfi fyrir blöndu með *Lactobacillus kefir* DSM 19455, í aukefnaflokknum „tæknileg aukefni“, sem fôðuraukefni fyrir allar dýrategundir.
- 4) Matvælaöryggisstofnun Evrópu (hér á eftir nefnd Matvælaöryggisstofnunin) komstað þeirri niðurstöðu í álitinu sínu frá 13. mars 2013⁽²⁾ að við tillögð notkunarskilyrði hafi blandan ekki skaðleg áhrif á heilbrigði dýra eða manna eða á umhverfið. Matvælaöryggisstofnunin komst

einnig að þeirri niðurstöðu að blandan bæti loftháðan stöðugleika votfóðurs með því að auka framleiðslu á ediksýru og með því að lækka sýrustig votfóðurs úr efni sem er auðvelt til meðalerfitt að votfóðursverka. Matvælaöryggisstofnunin telur að ekki sé þörf á sértækum kröfum um vöktun að lokinni setningu á markað. Í álitinu er einnig staðfest skýrsla um aðferðir til að greina fôðuraukefnin í fôðri sem tilvísunarrannsóknarstofan, sem sett var á stofn með reglugerð (EB) nr. 1831/2003, lagði fram.

- 5) Mat á blöndunni sem um er að ræða sýnir að skilyrðin fyrir leyfinu, sem kveðið er á um í 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003, eru uppfyllt. Til samræmis við það ber að leyfa notkun þessara blandna eins og tilgreint er í viðaukanum við þessa reglugerð.
- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:*1. gr.*

Blandan, sem tilheyrir aukefnaflokknum „tæknileg aukefni“ og virka hópnum „aukefni í votfóður“ og er tilgreind í viðaukanum, er leyfð sem aukefni í fôður með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þeim viðauka.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 12. ágúst 2013.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

forseti.

José Manuel BARROSO

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 217, 13.8.2013, bls. 30. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 2/2014 frá 14. febrúar 2014 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 268, 18.10.2003, bls. 29.

⁽²⁾ *Tíðindi Matvælaöryggisstofnunar Evrópu* 2013 11(4), 3177.

VIÐAUKI

Kenninúmer aukefnisins	Nafn leyfishafa	Aukefni	Samsetning, efnaformúla, lýsing, greiningaraðferð	Tegund eða flokkur dýra	Hámarksaldur	Lágmarks- innihald	Hámarks- innihald	Önnur ákvæði	Leyfi rennur út
						Þyppingamyndandi eining (CFU)/kg fersks efnis			
Flokkur tæknilegra aukefna. Virkur hópur: aukefni í votfóður									
1k20742	—	<i>Lactobacillus kefir</i> DSM 19455	<i>Samsetning aukefnis</i> Blanda með <i>Lactobacillus kefir</i> DSM 19455 sem inniheldur að lágmarki 1×10^{10} CFU/g aukefnis <i>Lýsing á eiginleikum virka efnisins</i> <i>Lífvenlegar frumur Lactobacillus kefir</i> DSM 19455 <i>Greiningaraðferð</i> ⁽¹⁾ Ákvörðun á heildarfjölda örvera í fóduraukefninu: dreifingaraðferð (EN 15787) Sanngreining: Rafdráttur á geli í púlssviði (PFGE)	Allar dýrategundir	—	—	—	1. Í notunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluskilyrði. 2. Lágmarksskammtur aukefnis ef það er ekki notað í samsetningum með öðrum örverum sem aukefni í votfóður: 5×10^7 CFU/kg fersks efnis. 3. Nota skal aukefnið í efni sem er auðvelt eða meðalerfitt að votfóðursverka ⁽²⁾ . 4. Varðandi öryggi: Mælt er með að nota öndunarvörn og hlífðarhanska við meðhöndlun.	2. september 2023

(1) Upplýsingar varðandi greiningaraðferðir eru fáanlegar á eftirfarandi slóð tilvísunarrannsóknarstofunnar: http://imm.jrc.ec.europa.eu/EURLs/EURL_feed_additives/Pages/index.aspx

(2) Fóðurjurtir sem er auðvelt að votfóðursverka: > 3% leysanleg kolvetni í fersku efni. Fóðurjurtir sem er meðalerfitt að votfóðursverka: 1,5–3,0% leysanleg kolvetni í fersku efni. Eins og skilgreint er með reglugerð framkvæmdastjórnarmáttar (EB) nr. 429/2008 (Sjítö. ESB L 133, 22.5.2008, bls. 1).

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB)
nr. 787/2013****2014/EES/12/03****frá 16. ágúst 2013****um leyfi fyrir blöndu með *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737) sem fóðuraukefni fyrir
eldiskalkúna og kalkúna sem eru aldir til undaneldis (leyfishafi er Kemin Europa N.V.) (*)**FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópu-
sambandsins,með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB)
nr. 1831/2003 frá 22. september 2003 um aukefni í fóðri⁽¹⁾,
einkum 2. mgr. 9. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð (EB) nr. 1831/2003 er kveðið á um veitingu
leyfa fyrir aukefnum til notkunar í fóður ásamt forsendum
og málsmeðferð við slíka leyfisveitingu.
- 2) Í samræmi við 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003
var lögð fram umsókn um nýja notkun á blöndu með
Bacillus subtilis (ATCC PTA-6737). Umsókninni fylgdu
upplýsingar og skjöl sem krafist er skv. 3. mgr. 7. gr.
reglugerðar (EB) nr. 1831/2003.
- 3) Umsóknin varðar leyfi fyrir nýrri notkun á *Bacillus*
subtilis (ATCC PTA-6737), í aukefnaflokknum
„dýraræktaraukefni“, sem fóðuraukefni fyrir eldiskalkúna
og kalkúna sem eru aldir til undaneldis.
- 4) Notkun á þeirri blöndu með *Bacillus subtilis* (ATCC
PTA-6737) var leyfð til 10 ára fyrir eldiskjúklinga
með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB)
nr. 107/2010⁽²⁾, fyrir kjúklinga sem eru aldir til að
verða varphænur, eldisendur, kornhænur, fasana,
akurhænur, perluhænsn, dúfur, eldisgæsir og strúta með
framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB)
nr. 885/2011⁽³⁾ og fyrir fráfærugrísi og dýr af svínaætt

sem hafa verið vanin undan, þó ekki af tegundinni
Sus scrofa domesticus, með framkvæmdarreglugerð
framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 306/2013⁽⁴⁾.

- 5) Matvælaöryggisstofnun Evrópu (hér á eftir nefnd
Matvælaöryggisstofnunin) staðfesti í álitinu sínu frá
13. mars 2013⁽⁵⁾ fyrri niðurstöður sínar um að við
tillögð notkunarskilyrði teljist blanda með *Bacillus*
subtilis (ATCC PTA-6737) örugg fyrir heilbrigði dýra
og manna og fyrir umhverfið. Matvælaöryggisstofnunin
komst einnig að þeirri niðurstöðu að aukefnið geti
mögulega bætt kynbótalegt gildi hjá eldiskalkúnum
og að sú niðurstaða geti átt við um kalkúna sem eru
aldir til undaneldis. Matvælaöryggisstofnunin telur að
ekki sé þörf á sértekum kröfum um vöktun að lokinni
setningu á markað. Í álitinu er einnig staðfest skýrsla
um aðferðir til að greina fóðuraukefnið í fóðri sem
tilvísunarrannsóknarstofan, sem sett var á stofn með
reglugerð (EB) nr. 1831/2003, lagði fram.
- 6) Mat á blöndu með *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737)
sýnir að skilyrðin fyrir leyfinu, sem kveðið er á um í
5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003, eru uppfyllt. Til
samræmis við það ber að leyfa notkun þessarar blöndu
eins og tilgreint er í viðaukanum við þessa reglugerð.
- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð,
eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið
og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Blandan, sem tilheyrir aukefnaflokknum „dýraræktaraukefni“
og virka hópnum „þarmaflórastöðgarar“ og er tilgreind í
viðaukanum, er leyfð sem aukefni í fóður með þeim skilyrðum
sem mælt er fyrir um í þeim viðauka.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist
í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 220, 17.8.2013, bls. 15. Hennar var
getið í ákvörðun sameiginlegrar EES-nefndarinnar nr. 2/2014 frá 14. febrúar
2014 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-
samninginn, biður birtingar.⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 268, 18.10.2003, bls. 29.⁽²⁾ Stjtið. ESB L 36, 9.2.2010, bls. 1.⁽³⁾ Stjtið. ESB L 229, 6.9.2011, bls. 3.⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 91, 3.4.2013, bls. 5.⁽⁵⁾ Tíðindi Matvælaöryggisstofnunar Evrópu 2013 11(4), 3176.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 16. ágúst 2013.

*Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,
forseti.*

José Manuel BARROSO

VÍÐAUKI

Kenninúmer aukefnisins	Nafn leyfishafa	Aukefni	Samsetning, efnaformúla, lýsing, greiningaraðferð	Tegund eða flokkur dýra	Hámarks- aldur	Lágmarks- innihald	Hámarks- innihald	Önnur ákvæði	Leyfi rennur út
					Þyngingamyndandi eining (CFU)/kg heilfóðurs með 12% rakamnihald				
Flokkur dýræktaraukefna. Virkur hópur: þarmaflórustöðgarar									
4b1823	Kemin Europa NV	<i>Bacillus subtilis</i> (ATCC PTA-6737)	<i>Samsetning aukefnis</i> Blanda með <i>Bacillus subtilis</i> (ATCC PTA-6737) sem inniheldur að lágmarki 1×10^{10} CFU/g aukefnis Fast form Lýsing á eiginleikum virka efnisins Lífvanleg gró <i>Bacillus subtilis</i> (ATCC PTA-6737) <i>Greiningaraðferð</i> ⁽¹⁾ Ákvörðun á heildarfjölda: dreifingaraðferð þar sem notaður er tryptónsojaagar og forhitun á föðursýnum. Samngreining með rafdrætti á geli í púlssviði (PFGE-aðferð).	Eldis- kalkúnar og kalkúnar sem eru aldur til undan- eldis	—	1×10^8	—	1. Í notunarleiðbeiningum með auk- efninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluskilyrði og kögglafestu. 2. Má nota í fóður sem inniheldur hin leyfðu hnislalyf diklasúríl, róbenidín- hýdróklóríð, lasalósíð-A-natríum, madúramísínammóníum eða mónensínnatríum, með því skilyrði að þetta hnislalyf sé leyft fyrir viðkom- andi dýrategund.	6. september 2023

(1) Upplýsingar varðandi greiningaraðferðir eru fánlegar á eftirfarandi slóð tilvísunarrannsóknarstofu Bandalagsins: http://irmm.jrc.ec.europa.eu/EURLs/EURL_feed_additives/Pages/index.aspx

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB)
nr. 374/2013****2014/EES/12/04****frá 23. apríl 2013**

um leyfi fyrir blöndu með *Clostridium butyricum* (FERM-BP 2789) sem fóðuraukefni fyrir kjúklinga sem eru aldir til að verða varphænur (leyfishafi er Miyarisan Pharmaceutical Co. Ltd, fulltrúi er Miyarisan Pharmaceutical Europe S.L.U.) (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1831/2003 frá 22. september 2003 um aukefni í föðri⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 9. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð (EB) nr. 1831/2003 er kveðið á um veitingu leyfa fyrir aukefnum til notkunar í föður ásamt forsendum og málsmeðferð við slíka leyfisveitingu.
- 2) Notkun á blöndu með *Clostridium butyricum* (FERM BP-2789), sem tilheyrir aukefnaflokknum „dýraræktaraukefni“, var leyfð til 10 ára sem fóðuraukefni til notkunar fyrir eldiskjúklinga með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 903/2009⁽²⁾ og fyrir aukafuglategundir (að undanskildum varpfuglum), fráfærugrís og aukategundir svína (eftir fráfærur) með framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 373/2011⁽³⁾.
- 3) Í samræmi við 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003 var lögð fram umsókn um nýja notkun á blöndu með *Clostridium butyricum* (FERM BP-2789) fyrir kjúklinga sem eru aldir til að verða varphænur og óskað eftir að aukefnið yrði sett í aukefnaflokkinn „dýraræktaraukefni“.
- 4) Umsókninni fylgdu upplýsingar og skjöl sem krafist er skv. 3. mgr. 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003 ásamt viðeigandi gögnum til stuðnings beiðninni.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 23. apríl 2013.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

forseti.

José Manuel BARROSO

- 5) Matvælaöryggisstofnun Evrópu (hér á eftir nefnd Matvælaöryggisstofnunin) komst að þeirri niðurstöðu í álitinu sínu frá 11. desember 2012⁽⁴⁾ að við tillögð notkunarskilyrði hafi blanda með *Clostridium butyricum* (FERM BP-2789) ekki skaðleg áhrif á heilbrigði dýra eða manna eða á umhverfið. Hún komst einnig að þeirri niðurstöðu að aukefnið geti mögulega bætt afurðasemi í kjúklingum sem er aldir til að verða varphænur. Matvælaöryggisstofnunin telur að ekki sé þörf á sértækum kröfum um vöktun að lokinni setningu á markað. Í álitinu er einnig staðfest skýrsla um aðferðir til að greina fóðuraukefnið í föðri sem tilvisunarrannsóknarstofan, sem sett var á stofn með reglugerð (EB) nr. 1831/2003, lagði fram.
- 6) Mat á blöndu með *Clostridium butyricum* (FERM BP-2789) sýnir að skilyrðin fyrir leyfinu, sem kveðið er á um í 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003, eru uppfyllt. Til samræmis við það ber að leyfa notkun þessarar blöndu eins og tilgreint er í viðaukanum við þessa reglugerð.
- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Blandan, sem tilheyrir aukefnaflokknum „dýraræktaraukefni“ og virka hópnum „þarmaflórustöðgarar“ og er tilgreind í viðaukanum, er leyfð sem aukefni í föður með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þeim viðauka.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 112, 24.4.2013, bls. 13. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegrar EES-nefndarinnar nr. 2/2014 frá 14. febrúar 2014 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 268, 18.10.2003, bls. 29.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 256, 29.9.2009, bls. 26.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 102, 16.4.2011, bls. 10.

⁽⁴⁾ *Tíðindi Matvælaöryggisstofnunar Evrópu* 2013 11(1), 3040.

VÍÐAUKI

Kenninúmer aukefnisins	Nafn leyfishafa	Aukefni	Samsetning, efnaformúla, lýsing, greiningaraðferð	Tegund eða flokkur dýra	Hámarksaldur	Lágmarks- innihald	Hámarks- innihald	Önnur ákvæði	Leyfi rennur út
Flokkur dýræktaraukefna. Virkur hópur: þarmaflórustöðgarar									
4b1830	Miyarisan Pharmaceutical Co. Ltd, fulltrúi er Miyarisan Pharmaceutical Europe S.L.U.	<i>Clostridium butyricum</i> (FERM BP-2789)	<i>Samsetning aukefnis</i> Blanda með <i>Clostridium butyricum</i> (FERM BP-2789) sem inniheldur í föstu formi að lágmarki 5×10^8 CFU/g aukefnis. <i>Lýsing á eiginleikum virka efnisins</i> Lífvenleg gró <i>Clostridium butyricum</i> FERM BP-2789). <i>Greiningaraðferð</i> ⁽¹⁾ Magnákvörðun: áhellingaraðferð byggð á staðlinum ISO 15213. Samgreining: með rafdrætti á geli í púlssviði (PFGE-aðferð).	Kjúklingar sem eru aldir til að verða varphaenur	—	$2,5 \times 10^8$	—	1. Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og kögglafestu. 2. Heimilt að nota í fôður sem inniheldur hin leyfðu hnislalyf: mónensinnatrium, diklasúríl, natriumsalínómýsín eða lasalósíónatrium. 3. Varðandi öryggi: við meðhöndlun nota öndunarvörn og hlífðargleraugu.	14. maí 2023

(¹) Upplýsingar um greiningaraðferðirnar eru fáanlegar á eftirfarandi slóð tilvísunarrannsóknarstofu Evrópusambandsins fyrir fôðuraufefni: www.irmm.jrc.be/crl-feed-additives

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB)
nr. 445/2013****2014/EES/12/05****frá 14. maí 2013****um leyfi fyrir hýdroxýlsetnu hliðstæðuefni selenmeþióníns sem fôðuraukefni fyrir allar
dýrategundir (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1831/2003 frá 22. september 2003 um aukefni í fôðri⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 9. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð (EB) nr. 1831/2003 er kveðið á um veitingu leyfa fyrir aukefnum til notkunar í fôður ásamt forsendum og málsmeðferð við slíka leyfisveitingu.
- 2) Í samræmi við 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003 var lögð fram umsókn um leyfi fyrir hýdroxýlsetnu hliðstæðuefni selenmeþióníns. Umsókninni fylgdu upplýsingar og skjöl sem krafist er skv. 3. mgr. 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003.
- 3) Umsóknin varðar leyfi fyrir hýdroxýlsetnu hliðstæðuefni selenmeþióníns, sem er lífrænt efnasamband selens, í aukefnaflokknum „næringaraukefni“ sem fôðuraukefni fyrir allar dýrategundir.
- 4) Matvælaöryggisstofnun Evrópu (hér á eftir nefnd Matvælaöryggisstofnunin) komst að þeirri niðurstöðu í álitinu sínu frá 11. desember 2012⁽²⁾ að við tillögð notkunarskilyrði hafi hýdroxýlsetið hliðstæðuefni selenmeþióníns ekki skaðleg áhrif á heilbrigði manna eða dýra eða á umhverfið og að notkun þess geti talist áhrifarík gífi selens fyrir allar dýrategundir. Matvælaöryggisstofnunin telur að ekki sé þörf á sértækum kröfum um vöktun að lokinni setningu á markað. Í álitinu

er einnig staðfest skýrsla um aðferðir til að greina fôðuraukefnið í fôðri sem tilvísunarrannsóknarstofan, sem sett var á stofn með reglugerð (EB) nr. 1831/2003, lagði fram.

- 5) Mat á hýdroxýlsetnu hliðstæðuefni selenmeþióníns sýnir að skilyrðin fyrir leyfinu, sem kveðið er á um í 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003, eru uppfyllt. Til samræmis við það ber að leyfa notkun þessarar efnablöndu eins og tilgreint er í viðaukanum við þessa reglugerð.
- 6) Matvælaöryggisstofnunin komst að þeirri niðurstöðu að takmörkun á viðbót lífræns selens eigi að gilda um þau lífrænu efnasambönd selens sem þegar hafa verið leyfð, selenauðgað ger og hýdroxýlsetið hliðstæðuefni selenmeþióníns. Í þeim tilvikum þegar ólífrænum efnasamböndum selens er einnig bætt í fôðrið skal viðbót lífræns selens því ekki fara yfir 0,2 mg á hvert kg heilfôðurs.
- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:*1. gr.*

Efnablandan, sem tilheyrir aukefnaflokknum „næringaraukefni“ og virka hópnum „snefilefnasambönd“ og er tilgreind í viðaukanum, er leyfð sem aukefni í fôður með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þeim viðauka.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 14. maí 2013.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

forseti.

José Manuel BARROSO

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 130, 15.5.2013, bls. 21. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegrar EES-nefndarinnar nr. 2/2014 frá 14. febrúar 2014 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 268, 18.10.2003, bls. 29.

⁽²⁾ *Tíðindi Matvælaöryggisstofnunar Evrópu* 2013 11(1), 3046.

VÍÐAUKI

Kenninúmer aukefnisins	Nafn leyfishafa	Aukefni	Samsetning, efnaformúla, lýsing, greiningaraðferð	Tegund eða flokkur dýra	Hámarksaldur	Lágmarks- innihald	Hámarks- innihald	Önnur ákvæði	Leyfi rennur út
						Innihald frumefnisins (Se) í mg/kg heilföðurs með 12% rakainnihald			
Flokkur næringaraukefna. Virkur hópur: sneiflefnasambönd									
3b814	—	Hýdroxýlsetið hlíðstæðuefni selenmeþíóníns	<i>Lýsing á eiginleikum aukefnisins</i> Efnablanda hýdroxýlsetins hlíðstæðuefnis selenmeþíóníns í föstu og fljótandi formi Innihald selens: 18 000 til 24 000 mg Se/kg Lifrænt selen > 99% af heildarinnihaldi selens Hýdroxýlsetið hlíðstæðuefni selenmeþíóníns > 98% af heildarinnihaldi selens Efnablanda í föstu formi: 5% hýdroxýlsetið hlíðstæðuefni selenmeþíóníns og 95% burðarefni Efnablanda í fljótandi formi: 5% hýdroxýlsetið hlíðstæðuefni selenmeþíóníns og 95% eimað vatn <i>Lýsing á eiginleikum virka efnisins</i> Lifrænt selen úr hýdroxýlsetnu hlíðstæðuefni selenmeþíóníns (R,S-2-hýdroxý-4-metýlselenbútansýru) Efnaformúla: C₅H₁₀O₃Se CAS-númer 873660-49-2 <i>Greiningaraðferð (1)</i> Til að ákvarða hvort hýdroxýlsetið hlíðstæðuefni meþíóníns finnst í föðurukefni: — Háþrýstivöskvaskiljun með greiningu þar sem notast er við útfjólublátt ljós við 220 nm (HPLC-UV) Til að ákvarða heildarinnihald selens í föðurukefninu: — Rafgasmassagreining (ICPMS) eftir örbylgjusundrun með HNO₃/H₂O₂ eða — Rafgasgeislunargreining (ICPAES) eftir sundrun með HNO₃/HCl	Allar tegundir	—	0,50 (samtals)	1. Aukefnið skal vera í forblöndu þegar það er notað í föður. 2. Til að tryggja öryggi notenda skal við meðhöndlun nota öndunarvörn, öryggisgleraugu og hlífðarhanska. 3. Hámarksviðbót lífræns selens: 0,20 mg Se/kg heilföðurs með 12% rakainnihald.	4. júní 2023	

Kenninúmer aukefnisins	Nafn leyfishafa	Aukefni	Samsetning, efnaformúla, lýsing, greiningaraðferð	Tegund eða flokkur dýra	Hámarksaldur	Lágmarks- innihald	Hámarks- innihald	Önnur ákvæði	Leyfi rennur út
						Innihald frumefnisins (Se) í mg/kg heilföðurs með 12% rakainnihald			
			Til að ákvarða heildarinnihald selens í forblöndum og fóðri: — Hydriðfrumeindagleypnimæling (HGAAS) eftir örbylgju- sundrun með HNO ₃ /H ₂ O ₂ (EN 16159:2012)						

1) Upplýsingar varðandi greiningaraðferðir eru fánlegar á eftirfarandi slóð tilvísunarrámsóknarstofunnar: http://irmm.jrc.ec.europa.eu/EURL_s/EURL_feed_additives/authorisation/evaluation_reports/index.aspx

(¹) Upplýsingar varðandi greiningaraðferðir eru fánlegar á eftirfarandi slóð tilvísunarrannsóknarstofunnar: http://irmm.jrc.ec.europa.eu/EURLs/EURL_feed_additives/authorisation/evaluation_reports/index.aspx

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB)
nr. 797/2013****2014/EES/12/06****frá 21. ágúst 2013**

um leyfi fyrir blöndu með *Enterococcus faecium* NCIMB 11181 sem fóðuraukefni fyrir kálfa til eldis og til slátureldis og fyrir fráfærugrísí (leyfishafi er Chr. Hansen A/S) og um niðurfellingu reglugerðar (EB) nr. 1333/2004 (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1831/2003 frá 22. september 2003 um aukefni í fóðri⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 9. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð (EB) nr. 1831/2003 er kveðið á um veitingu leyfa fyrir aukefnum til notkunar í fóður ásamt forsendum og málsmeðferð við slíka leyfisveitingu. Í 10. gr. þeirrar reglugerðar er kveðið á um endurmat á aukefnum sem eru leyfð samkvæmt tilskipun ráðsins 70/524/EBE⁽²⁾.
- 2) Blanda með *Enterococcus faecium* NCIMB 11181 var leyfð án tímamarka, í samræmi við tilskipun 70/524/EBE, sem fóðuraukefni fyrir kálfa til eldis og til slátureldis og fyrir fráfærugrísí með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1333/2004⁽³⁾. Sú blanda var síðan færð inn í skrá Evrópusambandsins yfir fóðuraukefni sem fyrirbyggjandi vara í samræmi við b-lið 1. mgr. 10. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003.
- 3) Í samræmi við 2. mgr. 10. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003, í tengslum við 7. gr. þeirrar reglugerðar, var lögð fram umsókn um endurmat á þeirri blöndu sem fóðuraukefni fyrir kálfa til eldis og til slátureldis og fyrir fráfærugrísí og óskað eftir að aukefnið yrði sett í aukefnaflokkinn „dýraræktaraukefni“. Umsókninni fylgdu upplýsingar og skjöl sem krafist er skv. 3. mgr. 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003.
- 4) Matvælaöryggisstofnun Evrópu (hér á eftir nefnd Matvælaöryggisstofnunin) komst að þeirri niðurstöðu í álitinu sínu frá 1. febrúar 2012⁽⁴⁾ að við tillögð notkunarskilyrði hafi blanda með *Enterococcus faecium* NCIMB 11181 ekki skaðleg áhrif á heilbrigði dýra eða manna eða á umhverfið og að hún geti bætt kynbótalegt gildi hjá kálfum til eldis og til slátureldis og hjá fráfærugrísíum. Matvælaöryggisstofnunin telur að ekki sé þörf á sértækum kröfum um vöktun að lokinni setningu á markað. Í álitinu er einnig staðfest skýrsla

um aðferðir til að greina fóðuraukefnið í fóðri sem tilvísunarrannsóknarstofan, sem sett var á stofn með reglugerð (EB) nr. 1831/2003, lagði fram.

- 5) Mat á blöndu með *Enterococcus faecium* NCIMB 11181 sýnir að skilyrðin fyrir leyfinu, sem kveðið er á um í 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003, eru uppfyllt. Til samræmis við það ber að leyfa notkun þessarar blöndu eins og tilgreint er í viðaukanum við þessa reglugerð.
- 6) Þar eð nýtt leyfi er veitt í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1831/2003 ætti að fella reglugerð (EB) nr. 1333/2004 úr gildi.
- 7) Þar eð ekki er gerð krafa um tafarlausa beitingu á breytingunum á skilyrðunum fyrir leyfinu af öryggisástæðum er viðeigandi að heimila umbreytingartímabil til að ráðstafa fyrirbyggjandi birgðum af aukefninu, forblöndum og fóðurböndum sem innihalda það, eins og heimilað er með reglugerð (EB) nr. 1333/2004.
- 8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:*1. gr.*

Blandan, sem tilheyrir aukefnaflokknum „dýraræktaraukefni“ og virka hópnum „þarmaflórustöðgarar“ og er tilgreind í viðaukanum, er leyfð sem aukefni í fóður með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þeim viðauka.

2. gr.

Reglugerð (EB) nr. 1333/2004 er felld úr gildi.

3. gr.

Blönduna, sem er tilgreind í viðaukanum, og fóður sem inniheldur blönduna, sem eru framleidd og merkt fyrir 11. mars 2014 í samræmi við reglur sem voru í gildi fyrir 11. september 2013, má áfram setja á markað og nota þar til birgðir eru uppnarnar.

4. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 224, 22.8.2013, bls. 6. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 3/2014 frá 14. febrúar 2014 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 268, 18.10.2003, bls. 29.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 270, 14.12.1970, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 247, 21.7.2004, bls. 11.

⁽⁴⁾ Tíðindi Matvælaöryggisstofnunar Evrópu 2012 10(2), 2574.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 21. ágúst 2013.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

forseti.

José Manuel BARROSO

VIDAUKI

Kenninúmer aukefnisins	Nafn leyfishafa	Aukefni	Samsetning, efniformúla, lýsing, greiningaraðferð	Tegund eða flokkur dýra	Hámarks- aldur	Lágmarks- innihald	Hámarks- innihald	Önnur ákvæði	Leyfi rennur út
Flokkur dýraræktaraukefna. Virkur hópur: þarmaflórustöðgarar									
4b1708	Chr. Hansen A/S	<i>Enterococcus faecium</i> (NCIMB 11181)	<i>Samsetning aukefnis</i> Blanda með <i>Enterococcus faecium</i> (NCIMB 11181) sem inniheldur að lágmarki: Fast form: 5 × 1010 CFU/g aukefnis, Fast vatnsleysanlegt form: 2 × 1011 CFU/g aukefnis. Lýsing á eiginleikum virka efnisins Lífvænlegar frumur <i>Enterococcus faecium</i> (NCIMB 11181) <i>Greiningaraðferð</i> (1) Ákvörðun á heildarfjölda: dreifingaradferð með galleskúlínasíðagar (EN 15788). Sanngreining: Með raðdrætti á geli í púlssviði (PFGE)	Kálfar til eldis og til slátureldis Fráfærugrisir	6 mánuðir	5 × 108	— 5 × 108	1. Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluskilyrði, kögglafestu og stöðugleika í vatni. 2. Má nota í staðgöngumjólk fyrir kálfá til eldis og til slátureldis. 3. Fyrir fráfærugrisi þar til þeir eru allt að 35 kg. 4. Ráðlagðir lágmarksskammar: — kálfar til eldis og til slátureldis: 2 × 1010 CFU/kg heilfóðurs — fráfærugrisir: 1 × 1010 – 2 × 1010 CFU/kg heilfóðurs 5. Nota má vatnsleysanlegt form blöndunar i drykkjarvatn fyrir fráfærugrisi i ráðlögðum lágmarksskammi sem nemur 1 × 1010 – 2 × 1010 CFU/L 6. Til að tryggja öryggi notenda skal við meðhöndlun nota öndunarvörn, öryggisgleraugu og hlífðarhanska.	11. september 2023

1) Upplýsingar varðandi greiningaraðferðirnar eru fánlegar á eftirfarandi slóð tilvísunarrannsóknarstofunnar fyrir fôðaraukefni: www.imm.jrc.be/eurl-feed-additives.

⁽¹⁾ Upplýsingar varðandi greiningaraðferðir eru fánlegar á eftirfarandi slóð tilvísunarrannsóknarstofunnar fyrir fóðuraukefni: www.imm.jrc.be/eurl-feed-additives.

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB)
nr. 796/2013****2014/EES/12/07****frá 21. ágúst 2013****um synjun um leyfi fyrir efninu 3-asetýl-2,5-dímetylþiófeni sem fóðuraukefni (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1831/2003 frá 22. september 2003 um aukefni í föðri⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 9. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð (EB) nr. 1831/2003 er kveðið á um veitingu leyfa fyrir aukefnum til notkunar í föður ásamt forsendum og málsmeðferð við slíka leyfisveitingu eða synjun um slíkt leyfi. Í 10. gr. þeirrar reglugerðar er kveðið á um endurmat á aukefnum sem eru leyfð samkvæmt tilskipun ráðsins 70/524/EBE⁽²⁾.
- 2) Efnið 3-asetýl-2,5-dímetylþiófen var leyft án tímamarka sem fóðuraukefni fyrir allar dýrategundir, sem hluti af flokknum „bragðefni og lystaukandi efni — öll náttúruleg efni og samsvarandi tilbúin efni“, í samræmi við tilskipun 70/524/EBE. Það efni var síðan fært inn í skrá Evrópusambandsins yfir fóðuraukefni sem fyrirliggjandi vara í samræmi við 1. mgr. 10. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003, með CAS-númerið 2530-10-1 og Flavis-númerið 15.024.
- 3) Í samræmi við 2. mgr. 10. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003, í tengslum við 7. gr. þeirrar reglugerðar, var lögð fram umsókn um endurmat á efninu sem fóðuraukefni fyrir allar dýrategundir og óskað eftir að aukefnið yrði sett í aukefnaflokkinn „skynræn aukefni“ og í virka hópinn „bragðefni“. Umsókninni fylgdu upplýsingar og skjöl sem krafist er skv. 3. mgr. 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003.
- 4) Efnið 3-asetýl-2,5-dímetylþiófen var einnig í skránni yfir bragðefni í A-hluta I. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1334/2008 frá 16. desember 2008 um bragðefni og tiltekin innihaldsefni matvæla, sem hafa bragðgefandi eiginleika, til notkunar í og á matvæli og um breytingu á reglugerð ráðsins (EBE)

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 224, 22.8.2013, bls. 4. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 3/2014 frá 14. febrúar 2014 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 268, 18.10.2003, bls. 29.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 270, 14.12.1970, bls. 1.

nr. 1601/91, reglugerðum (EB) nr. 2232/96 og (EB) nr. 110/2008 og tilskipun 2000/13/EB⁽³⁾ sem bragðefni sem verið er að meta og leggja þarf fram frekari vísindagögn um. Slík gögn hafa verið lögð fram.

- 5) Matvælaöryggisstofnun Evrópu (hér á eftir nefnd Matvælaöryggisstofnunin) komst að þeirri niðurstöðu í áliti sínu frá 15. maí 2013⁽⁴⁾ um notkun þessa efnis sem bragðefnis í matvæli að efnið sé stökkbreytandi í glasi og í lífi og að notkun þess sem bragðefnis í matvæli skapi öryggisvanda.
- 6) Mat þetta bendir til þess að 3-asetýl-2,5-dímetylþiófen sé að öllum líkindum einnig stökkbreytandi fyrir dýr sem er gefið föður sem inniheldur efnið sem skynræn aukefni. Af þessum sökum hefur ekki verið sýnt fram á að efnið hafi ekki skaðleg áhrif á heilbrigði dýra þegar það er notað sem fóðuraukefni við tillögð notkunarskilyrði.
- 7) Skilyrðin fyrir leyfinu, sem kveðið er á um í 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003, eru því ekki uppfyllt. Til samræmis við það ætti að synja um leyfi fyrir 3-asetýl-2,5-dímetylþiófeni sem fóðuraukefni.
- 8) Þar eð frekari notkun á efninu 3-asetýl-2,5-dímetylþiófeni sem fóðuraukefni gæti skapað áhættu fyrir heilbrigði dýra ætti að taka það af markaði sem fyrst.
- 9) Með tilliti til hagkvæmnisástæðna skal mæla fyrir um umbreytingartímabil í tengslum við fyrirliggjandi birgðir af föðri sem inniheldur bragðefnið 3-asetýl-2,5-dímetylþiófen og er þegar á markaðnum fyrir gildistöku þessarar reglugerðar.
- 10) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Leyfi fyrir 3-asetýl-2,5-dímetylþiófeni sem aukefni í föðri er synjað.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 354, 31.12.2008, bls. 34.

⁽⁴⁾ *Tíðindi Matvælaöryggisstofnunar Evrópu* 2013 11(5), 3227.

2. gr.

Fyrirliggjandi birgðir af 3-asetýl-2,5-dímetýlþíófeni og forblöndum sem innihalda efnið skulu teknar af markaði sem fyrst en eigi síðar en 11. október 2013. Fóðurlöndur sem innihalda 3-asetýl-2,5-dímetýlþíófen og eru framleiddar fyrir gildistökudag þessarar reglugerðar má nota þar til birgðir eru uppnar en eigi síðar en 11. október 2013.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 21. ágúst 2013.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

forseti.

José Manuel BARROSO

Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 795/2013**2014/EES/12/08****frá 21. ágúst 2013****um leyfi fyrir kólinklóriði sem fôðuraukefni fyrir allar dýrategundir (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1831/2003 frá 22. september 2003 um aukefni í fôðri⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 9. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð (EB) nr. 1831/2003 er kveðið á um veitingu leyfa fyrir aukefnum til notkunar í fôður ásamt forsendum og málsmeðferð við slíka leyfisveitingu. Í 10. gr. þeirrar reglugerðar er kveðið á um endurmat á aukefnum sem eru leyfð samkvæmt tilskipun ráðsins 70/524/EBE⁽²⁾.
- 2) Kólinklóriði var leyft án tímamarka sem fôðuraukefni fyrir allar dýrategundir, sem hluti af flokknum „vítamín, forvítamín og efnafræðilega vel skilgreind efni með áþekka verkun“, í samræmi við tilskipun 70/524/EBE. Sú vara var síðan færð inn í skrá Evrópusambandsins yfir fôðuraukefni sem fyrirbyggjandi vara í samræmi við 1. mgr. 10. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003.
- 3) Í samræmi við 2. mgr. 10. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003, í tengslum við 7. gr. þeirrar reglugerðar, var lögð fram umsókn um endurmat á kólinklóriði sem fôðuraukefni fyrir allar dýrategundir og óskað eftir að aukefnið yrði sett í aukefnaflokkinn „næringaraukefni“. Umsókninni fylgdu upplýsingar og skjöl sem krafist er skv. 3. mgr. 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003.
- 4) Matvælaöryggisstofnun Evrópu (hér á eftir nefnd Matvælaöryggisstofnunin) komst að þeirri niðurstöðu í álitinu sínu frá 6. september 2011⁽³⁾ að við tillögð skilyrði fyrir notkun í fôður hafi kólinklóriði engin skaðleg áhrif á

heilbrigði dýra eða neytenda og ekki sé líklegt að það skapi frekari áhættu fyrir umhverfið. Matvælaöryggisstofnunin komst einnig að þeirri niðurstöðu að enginn öryggisvandi myndi skapast fyrir notendur að því tilskildu að viðeigandi verndarráðstöfunum væri beitt. Matvælaöryggisstofnunin telur að ekki sé þörf á sértækum kröfum um vöktun að lokinni setningu á markað. Í álitinu er einnig staðfest skýrsla um aðferðir til að greina fôðuraukefnið í fôðri sem tilvisunarrannsóknarstofan, sem sett var á stofn með reglugerð (EB) nr. 1831/2003, lagði fram.

- 5) Mat á kólinklóriði sýnir að skilyrðin fyrir leyfinu, sem kveðið er á um í 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003, eru uppfyllt. Til samræmis við það ber að leyfa notkun efnisins eins og tilgreint er í viðaukanum við þessa reglugerð.
- 6) Þar eð ekki er gerð krafa um tafarlausa beitingu á breytingunum á skilyrðunum fyrir leyfinu af öryggisástæðum er viðeigandi að heimila umbreytingartímabil til að ráðstafa fyrirbyggjandi birgðum af aukefninu, forblöndum og fôðurböndum sem innihalda það, eins og heimilað er með tilskipun 70/524/EBE.
- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:*1. gr.*

Efnablandan, sem tilheyrir aukefnaflokknum „næringaraukefni“ og virka hópnum „vítamín, forvítamín og efnafræðilega vel skilgreind efni með áþekka verkun“ og er tilgreind í viðaukanum, er leyfð sem aukefni í fôður með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þeim viðauka.

2. gr.

Efnablandan, sem er tilgreind í viðaukanum, og fôður sem inniheldur blönduna, sem eru framleidd og merkt fyrir 11. mars 2014 í samræmi við reglur sem voru í gildi fyrir 11. september 2013, má áfram setja á markað og nota þar til birgðir eru uppnar.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 224, 22.8.2013, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 3/2014 frá 14. febrúar 2014 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 268, 18.10.2003, bls. 29.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 270, 14.12.1970, bls. 1.

⁽³⁾ *Tíðindi Matvælaöryggisstofnunar Evrópu* 2011 9(9), 2353.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 21. ágúst 2013.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Forseti.

José Manuel BARROSO

VÍÐAUKI

Kenninúmer aukefnisins	Nafn leyfishafa	Aukefni	Samsetning, efnaformúla, lýsing, greiningaraðferð	Tegund eða flokkur dýra	Hámarksaldur	Lágmarksinnihald	Hámarksinnihald	Önnur ákvæði	Leyfi rennur út
						mg/kg heilföðurs með 12% rakainnihald	mg/kg heilföðurs með 12% rakainnihald		
Flokkur næringaraukefna. Virkur hópur: vítamín, forvítamín og efnafræðilega vel skilgreind efni með áþekkta verkun									
3a890	—	Kólinklórið	<i>Samsetning aukefnis</i> Efnablanda með kólinklóriði, fast og fljótandi form Lýsing á eiginleikum virka efnisins <i>Hetti: kólinklórið</i> Efnaformúla: C5H14ClNO CAS-númer: 67-48-1 Framleitt með efnafræðilegri Hreinleikaskilyrði: a.m.k. 99%, miðað við vatnsfritt form <i>Greiningaraðferð</i> ⁽¹⁾ Til að ákvarða kólinklórið í fæðaraukefni, forblöndum, fæðurefnum og vatni: jónagreining með leðnisiskynjun (IC-CD)	Allar dýrategundir	—	—	—	1. Ef efnablandan inniheldur tæknilegt aukefni eða fæðurefni sem hámarksinnihald hefur verið fastsett fyrir eða sætur öðrum takmörkum skal framleiðandi fæðaraukefnisins miðla þessum upplýsingum til viðskiptavinnanna. 2. Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymslu- og stöðugleikaskilyrði. 3. Kólinklórið má nota í drykkjarvatn. 4. Á merkingum á föðri fyrir alifugla og svín, sem inniheldur kólinklórið, skal koma fram í notkunarleiðbeiningum: „óráðlegt að nota samtímis drykkjarvatni sem kólinklóriði hefur verið bætt í“. 5. Ráðlagt er að viðbætt magn kólinklóris fari ekki yfir 1000 mg/kg heilföðurs fyrir alifugla og svín. 6. Varðandi öryggi: við meðhöndlun skal nota öndunar-, augn- og húðvörn.	11. september 2023

Upplýsingar varðandi greiningaraðferðir eru fánlegar á eftirfarandi slóð tilvísunarrannsóknarstofunnar: http://irmm.jrc.ec.europa.eu/EURLs/EURL_feed_additives/Pages/index.aspx

(1) Upplýsingar varðandi greiningaraðferðir eru fáanlegar á eftirfarandi slóð tilvísunarrannsóknarstofunnar: http://imm.jrc.ec.europa.eu/EURL_feed_additives/Pages/index.aspx

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 803/2013

2014/EES/12/09

frá 22. ágúst 2013

um leyfi fyrir fólínsýru sem fôðuraukefni fyrir allar dýrategundir (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1831/2003 frá 22. september 2003 um aukefni í fôðri⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 9. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð (EB) nr. 1831/2003 er kveðið á um veitingu leyfa fyrir aukefnum til notkunar í fôður ásamt forsendum og málsmeðferð við slíka leyfisveitingu. Í 10. gr. þeirrar reglugerðar er kveðið á um endurmat á aukefnum sem eru leyfð samkvæmt tilskipun ráðsins 70/524/EBE⁽²⁾.
- 2) Fólínsýra var leyfð án tímamarka sem fôðuraukefni fyrir allar dýrategundir, sem hluti af flokknum „vítamín, forvítamín og efnafræðilega vel skilgreind efni með áþekka verkun“, í samræmi við tilskipun 70/524/EBE. Sú vara var síðan færð inn í skrá Evrópusambandsins yfir fôðuraukefni sem fyrirliggjandi vara í samræmi við 1. mgr. 10. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003.
- 3) Í samræmi við 2. mgr. 10. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003, í tengslum við 7. gr. þeirrar reglugerðar, var lögð fram umsókn um endurmat á fólínsýru sem fôðuraukefni fyrir allar dýrategundir og óskað eftir að aukefnið yrði sett í aukefnaflokkinn „næringaraukefni“. Umsókninni fylgdu upplýsingar og skjöl sem krafist er skv. 3. mgr. 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003.
- 4) Matvælaöryggisstofnun Evrópu (hér á eftir nefnd Matvælaöryggisstofnunin) komst að þeirri niðurstöðu í álitinu sínu frá 24. apríl 2012⁽³⁾ að við tillögð skilyrði fyrir notkun í fôður hafi fólínsýra engin skaðleg áhrif á

heilbrigði dýra eða neytenda og ekki sé líklegt að hún skapi frekari áhættu fyrir umhverfið. Matvælaöryggisstofnunin komst einnig að þeirri niðurstöðu að enginn öryggisvandi myndi skapast fyrir notendur að því tilskildu að viðeigandi verndarráðstöfunum væri beitt. Í álitinu er einnig staðfest skýrsla um aðferðir til að greina fôðuraukefnið í fôðri sem tilvísunarrannsóknarstofan, sem sett var á stofn með reglugerð (EB) nr. 1831/2003, lagði fram.

- 5) Mat á fólínsýru sýnir að skilyrðin fyrir leyfinu, sem kveðið er á um í 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1831/2003, eru uppfyllt. Til samræmis við það ber að leyfa notkun efnisins eins og tilgreint er í viðaukanum við þessa reglugerð.
- 6) Þar eð ekki er gerð krafa um tafarlausa beitingu á breytingunum á skilyrðunum fyrir leyfinu af öryggisástandum er viðeigandi að heimila umbreytingartímabil til að ráðstafa fyrirliggjandi birgðum af aukefninu, forblöndum og fôðurböndum sem innihalda það, eins og heimilað er með tilskipun 70/524/EBE.
- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Efnablandan, sem tilheyrir aukefnaflokknum „næringaraukefni“ og virka hópnum „vítamín, forvítamín og efnafræðilega vel skilgreind efni með áþekka verkun“ og er tilgreind í viðaukanum, er leyfð sem aukefni í fôðri með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þeim viðauka.

2. gr.

Efnablandan, sem er tilgreind í viðaukanum, og fôður sem inniheldur blönduna, sem eru framleidd og merkt fyrir 12. mars 2014 í samræmi við reglur sem voru í gildi fyrir 12. september 2013, má áfram setja á markað og nota þar til birgðir eru uppnar.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 225, 23.8.2013, bls. 17. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 3/2014 frá 14. febrúar 2014 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 268, 18.10.2003, bls. 29.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 270, 14.12.1970, bls. 1.

⁽³⁾ *Tíðindi Matvælaöryggisstofnunar Evrópu* 2012 10(5), 2674.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 22. ágúst 2013.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

forseti.

José Manuel BARROSO

VIDAUKI

Kenninúmer aukefnisins	Nafn leyfishafa	Aukefni	Samsetning, efnaformúla, lýsing, greiningaraðferð	Tegund eða flokkur dýra	Hámarksaldur	Lágmarksinnihald	Hámarksinnihald	Önnur ákvæði	Leyfi rennur út
						mg/kg heilfðurs með 12% rakainnihald	rakainnihald		
Flokkur næringaraukefna. Virkur hópur: vítamín, forvítamín og efnafræðilega vel skilgreind efni með áþekka verkun									
3a316	—	Fólínsýra	<i>Samsetning aukefnis</i> Efnablanda með fólínsýru, fast form <i>Lýsing á eiginleikum virka efnisins</i> Heiti: fólínsýra Efnaformúla: C19H19N7O6 CAS-númer: 59-30-3 Framleitt með efnaismiði Hreinleiki: ekki minna en 96% fólínsýra, miðað við vatnsfrítt form Hreinleikaskilyrði: eins og mælt er fyrir um í Evrópsku lyfjaskránni, 6. útgáfa 01/2008/0067 <i>Greiningaraðferð</i> ⁽¹⁾ — Til að magnávarða fólínsýru í fóðraukefninu og forblöndum: Háþrýstivöskviljun með óskautuðum stöðufasa með greiningu þar sem notast er við útfjólublátt ljós ^(RP-HPLC-UV) . — Til að magnávarða heildar- innihald földata (þ.m.t. viðbætta fólínsýru) í fæðri og vatni: örverufræðileg magngreining — á grundvelli fullgilttrar CEN- hringprófunaðferðar EN 14131.	Allar dýrategundir	—	—	1. Ef efnablandan inniheldur tæknilegt aukefni eða föðurefni sem hámarksinnihald hefur verið fastsett fyrir eða sætir öðrum takmörkum skal framleiðandi fóðraukefnisins miðla þessum upplýsingum til viðskiptavinanna. 2. Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymslu- og stöðugleikaskilyrði. 3. Fólínsýru má nota í drygkjavatni. 4. Varðandi öryggi: við með- höndlun skal nota öndunar-, augn- og húðvörn.	12. september 2023	

Upplysingar varðandi greiningaraðferðir eru fáanlegar á eftirfarandi slóð tilvísunarnámskrástofnunar: http://imm.jrc.ec.europa.eu/EURLs/EURL_feed_additives/Pages/index.aspx

¹⁾ Upplýsingar varðandi greiningaraðferðir eru fánlegar á eftirfarandi slóð tilvísunarrannsóknarstofunnar: http://irmm.jrc.ec.europa.eu/EURLs/EURL_feed_additives/Pages/index.aspx

Framkvæmdartilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2013/45/ESB

2014/EES/12/10

frá 7. ágúst 2013

um breytingu á tilskipunum ráðsins 2002/55/EB og 2008/72/EB og tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2009/145/EB að því er varðar grasafræðiheiti tómatu (*)

FRAMKVÆMDASTJÖRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 2002/55/EB frá 13. júní 2002 um markaðssetningu grænmetisfræs⁽¹⁾, einkum 2. gr. (2. mgr.), 44. gr. (2. mgr.), 45. gr. og 48. gr. (b-lið 1. mgr.),

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 2008/72/EB frá 15. júlí 2008 um markaðssetningu á fjölgunarefni og sáðplöntum matjurta, að undanskildu fræi⁽²⁾, einkum 3. mgr. 1. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í ljósi framfara á sviði vísinda hefur alþjóðlegt nafnakerfi plantna (ICBN) verið endurskoðað, einkum með tilliti til grasafræðiheitis tegundarinnar tómatu.
- 2) Til að endurspegla þessa þróun ætti að breyta tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2009/145/EB frá 26. nóvember 2009 um tilteknar undanþágur sem varða samþykki fyrir staðaryrkjum og yrkjum í landbúnaði, sem hefð er fyrir því að rækta á tilteknum stöðum og svæðum og eru í hættu vegna erfðatæringar, og fyrir yrkjum grænmetis, sem hafa ekkert raunverulegt gildi í ræktun í viðskiptaskyni, en hafa verið þróuð til ræktunar við sérstök skilyrði og um setningu fræs af þessum staðaryrkjum og yrkjum á markað⁽³⁾ til samræmis við það.
- 3) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um fræ og fjölgunarefni í landbúnaði, garðyrkju og skógrækt.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Breytingar á tilskipun 2002/55/EB

Tilskipun 2002/55/EB er breytt sem hér segir:

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjóð. ESB L 213, 8.8.2013, bls. 20. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 4/2014 frá 14. febrúar 2014 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjóð. EB L 193, 20.7.2002, bls. 33.

⁽²⁾ Stjóð. ESB L 205, 1.8.2008, bls. 28.

⁽³⁾ Stjóð. ESB L 312, 27.11.2009, bls. 44.

- 1) Í stað orðanna „*Lycopersicon esculentum* Mill.“ í b-lið 1. mgr. 2. gr. komi orðin „*Solanum lycopersicum* L.“.

- 2) Í stað orðanna „*Lycopersicon esculentum*“ í töflunni í a-lið 3. liðar II. viðauka komi orðin „*Solanum lycopersicum* L.“.

- 3) Í stað orðanna „*Lycopersicon esculentum*“ í töflunni í 2. lið III. viðauka komi orðin „*Solanum lycopersicum* L.“.

2. gr.

Breytingar á tilskipun 2008/72/EB

Í stað orðanna „*Lycopersicon esculentum* Mill.“ í töflunni í II. viðauka við tilskipun 2008/72/EB komi orðin „*Solanum lycopersicum* L.“.

3. gr.

Breytingar á tilskipun 2009/145/EB

Tilskipun 2009/145/EB er breytt sem hér segir:

- 1) Í stað orðanna „*Lycopersicon esculentum* Mill.“ í töflunni í I. viðauka komi orðin „*Solanum lycopersicum* L.“.

- 2) Í stað orðanna „*Lycopersicon esculentum* Mill.“ í töflunni í II. viðauka komi orðin „*Solanum lycopersicum* L.“.

4. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til þess að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. mars 2014. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

5. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

6. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 7. ágúst 2013.

*Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,
forseti.*

José Manuel BARROSO

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB)
nr. 763/2013****2014/EES/12/11****frá 7. ágúst 2013****um breytingu á reglugerð (EB) nr. 637/2009 að því er varðar flokkun tiltekinna
plöntutegunda til að meta heppileika nafngifta á yrkjum (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusam-
bandsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 2002/53/EB frá 13. júní 2002
um sameiginlega skrá yfir yrki nytjaplantna í landbúnaði ⁽¹⁾,
einkum 6. mgr. 9. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 2002/55/EB frá 13. júní 2002
um markaðssetningu grænmetisfræs ⁽²⁾, einkum 6. mgr. 9. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Að því er varðar tilteknar tegundir ætti að aðlag-
a flokkana, sem settir eru fram í I. viðauka við reglugerð
framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 637/2009 frá 22. júlí
2009 um setningu framkvæmdarreglna um heppileika
nafngifta á yrkjum af tegundum nytjaplantna í landbúnaði
og grænmetistegunda ⁽³⁾, svo tekið sé tillit til breytinga
á alþjóðlegri grasafraðilegri flokkun. Yrkisskrifstofa

Bandalagsins hefur þegar felld þessar breytingar
inn í „Viðmiðunarreglur með skýringum um 63. gr.
reglugerðar ráðsins (EB) nr. 2100/94 frá 27. júlí 1994
um vernd yrkisréttar í Bandalaginu“ (e. *Guidelines with
explanatory notes on Article 63 of Council Regulation
(EC) No 2100/94 of 27 July 1994 on Community Plant
Variety Rights*).

- 2) Því ber að breyta reglugerð (EB) nr. 637/2009 til
samræmis við það.
- 3) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð,
eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um fræ og
fjölgunarefni í landbúnaði, garðyrkju og skógrækt.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 637/2009 er breytt
í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist
í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 7. ágúst 2013.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

forseti.

José Manuel BARROSO

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 213, 8.8.2013, bls. 16. Hennar var getið
í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 4/2014 frá 14. febrúar 2014
um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn,
biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 193, 20.7.2002, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 193, 20.7.2002, bls. 33.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 191, 23.7.2009, bls. 10.

VIÐAUKI

Ákvæðum I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 637/2009 er breytt sem hér segir:

- 1) Í stað línanna sem varða flokka 4.1 og 4.2 í töflu 1, „Flokkar innan ættkvíslar“, komi eftirfarandi:

Flokkar	Vísindaheiti
„Flokkur 4.1	<i>Solanum tuberosum</i>
Flokkur 4.2	<i>Solanum lycopersicum</i> , frumstofn tómats og tegundablandaðir blendingar
Flokkur 4.3	<i>Solanum melongena</i>
Flokkur 4.4	<i>Solanum</i> , þó ekki flokkar 4.1, 4.2, 4.3“

- 2) Í stað línanna sem varða flokka 201 og 203 í töflu 2, „Flokkar sem ná yfir fleiri en eina ættkvísl“, komi eftirfarandi:

Flokkar	Vísindaheiti
„Flokkur 201	<i>Secale</i> , <i>Triticum</i> , <i>xTriticosecale</i>
Flokkur 203 (*)	<i>Agrostis</i> , <i>Dactylis</i> , <i>Festuca</i> , <i>xFestulolium</i> , <i>Lolium</i> , <i>Phalaris</i> , <i>Phleum</i> og <i>Poa</i> “

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) nr. 786/2013

2014/EES/12/12

frá 16. ágúst 2013

um breytingu á III. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 853/2004 að því er varðar leyfileg mörk fyrir jessótoxín í lifandi samlokum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 853/2004 frá 29. apríl 2004 um sérstakar reglur um hollustuhætti sem varða matvæli úr dýraríkinu ⁽¹⁾, einkum d-lið 1. mgr. 10. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð (EB) nr. 853/2004 er mælt fyrir um sérstakar reglur um hollustuhætti sem varða matvæli úr dýraríkinu er gildi fyrir stjórnendur matvælafyrirtækja. Í þeirri reglugerð er kveðið á um að stjórnendur matvælafyrirtækja eigi að tryggja að lifandi samlokur, sem settar eru á markað til manneldis, innihaldi ekki tiltekin sjávarlífeitur í heildarmagni sem fer, þegar það er mælt í lifverunni allri eða einhverjum ætum hluta sérstaklega, yfir mörkin sem sett eru fram í 2. lið V. kafla VII. þáttar III. viðauka við reglugerðina. Í d-lið 2. liðar þess kafla er sett fram hámarksgildi fyrir jessótoxín sem nemur 1 milligrammi af jafngildi jessótoxíns á hvert kíló.
- 2) Í desember 2008 samþykkti Matvælaöryggisstofnun Evrópu, (hér á eftir nefnd Matvælaöryggisstofnunin) álit sérfræðinganeftirfarandi um aðskotaefni í matvælaferlinu, að beiðni framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins, um sjávarlífeitur í skelfiski — flokkur jessótoxína⁽²⁾. Samkvæmt því áliti komu engin dauðsföll og engin klínísk einkenni um eitruhrif fram í röð rannsókna á bráðum eitruhrifum í kjölfar inngjafar jessótoxína um munn. Þar að auki komst Matvælaöryggisstofnunin að þeirri niðurstöðu að skammtur af skelfiski ætti ekki að innihalda meira en 3,75 milligrömm af jafngildi

jessótoxíns á hvert kíló. Það magn er yfir nógildandi mörkum sem sett eru fram í d-lið 2. liðar V. kafla VII. þáttar III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 853/2004.

- 3) Á 32. fundi nefndar Alþjóðamatvælasráðsins um fisk og fiskafurðir (1.–5. október 2012) var staðfest að jessótoxín eigi ekki að vera í skránni yfir sjávarlífeitur sem ætti að prófa á alþjóðavísu.
- 4) Í ljósi álits Matvælaöryggisstofnunarinnar og niðurstöðu 32. fundar Alþjóðamatvælasráðsins um fisk og fiskafurðir þykir rétt að hækka nógildandi mörk fyrir jessótoxín í 3,75 milligrömm af jafngildi jessótoxíns á hvert kíló.
- 5) Því ber að breyta III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 853/2004 til samræmis við það.
- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra og hvorki Evrópuþingið né ráðið hefur andmælt þeim.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Í stað d-liðar 2. liðar V. kafla VII. þáttar III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 853/2004 komi eftirfarandi:

„d) þegar um er að ræða jessótoxín: 3,75 milligrömm jafngildis jessótoxíns á kílógramm,“

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 16. ágúst 2013.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

forseti.

José Manuel BARROSO

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 220, 17.8.2013, bls. 14. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 6/2014 frá 14. febrúar 2014 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) og II viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, bíður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 139, 30.4.2004, bls. 55.

⁽²⁾ Tiðindi Matvælaöryggisstofnunar Evrópu (2009) nr. 907, bls. 1–62.

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 913/2013

2014/EES/12/13

frá 23. september 2013

um breytingu á II. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1333/2008 að því er varðar notkun sætuefna í tiltekið smurálegg úr aldinum eða grænmeti (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1333/2008 frá 16. desember 2008 um aukefni í matvælum⁽¹⁾, einkum 3. mgr. 10. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1333/2008 er sett fram skrá Evrópusambandsins yfir matvælaaukefni sem samþykkt hafa verið til notkunar í matvæli og skilyrði fyrir notkun þeirra.
- 2) Breyta má skránni í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1331/2008 frá 16. desember 2008 um sameiginlega málsmæðferð við leyfisveitingu fyrir aukefni í matvælum, ensím í matvælum og bragðefni í matvælum⁽²⁾.
- 3) Samkvæmt 1. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 1331/2008 má uppfæra skrá Evrópusambandsins yfir matvælaaukefni annaðhvort að frumkvæði framkvæmdastjórnarinnar eða í kjölfar umsóknar.
- 4) Umsókn um leyfi fyrir notkun á sætuefni í allar vörur í matvælaundirflokknum 04.2.5.3. „Annað sambærilegt smurálegg úr aldinum eða grænmeti“ í II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1333/2008 var lögð fram 9. maí 2012. Undir þennan undirflokk fellur smurálegg úr aldinum eða grænmeti sem er svipað og sulta, hlaup og mauk eins og skilgreint er í tilskipun ráðsins 2001/113/EB frá 20. desember 2001 varðandi aldinsultu, ávaxtahlaup og -mauk og kastaníuhnetumauk með sætuefni til manneldis⁽³⁾. Umsóknin var síðan gerð aðgengileg fyrir aðildarríkin skv. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 1331/2008.
- 5) Í tilskipun 2001/113/EB er að finna lýsingu og skilgreiningu á sultu, hlaupi og mauki. Smurálegg úr aldinum eða grænmeti, sem er svipað og sulta, hlaup og mauk, sem fellur undir matvælaundirflokkinn 04.2.5.3, getur innihaldið önnur innihaldsefni en þau sem skráð eru í II. viðauka við tilskipun 2001/113/EB (t.d. vítamín, steinefni og bragðefni).

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 252, 24.9.2013, bls. 11. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 6/2014 frá 14. febrúar 2014 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) og II viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 354, 31.12.2008, bls. 16.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 354, 31.12.2008, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 10, 12.1.2002, bls. 67.

- 6) Í II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1333/2008 er leyfð notkun á sætuefnunum asesúlfam-K (E 950), sýklamínsýru og natríum- og kalsíumsöltum hennar (E 952), sakkaríni og natríum-, kalíum- og kalsíumsöltum þess (E 954), súkralósa (E 955), neóhesperidíni DC (E 959) og stevíólglykósíða (E 960) í orkuskerta sultu, hlaup og mauk sem og í annað svipað smurálegg úr aldinum á borð við smurálegg úr aldinum, sem er orkuskert eða án viðbættis sykurs, að stofni til úr þurrkuðum aldinum.
- 7) Rýmkun á notkun þessara sætuefna til að hún nái yfir allt annað svipað orkuskert smurálegg úr aldinum eða grænmeti mun gera það kleift að nota þau á svipaðan hátt og í orkuskertri sultu, hlaupi og mauki.
- 8) Þar eð smurálegg úr aldinum eða grænmeti er notað sem annar valkostur í stað sultu, hlaups og mauks mun notkun sætuefnis í smurálegginu ekki leiða til aukinna váhrifa á neytandann og skapar því ekki öryggisvanda.
- 9) Samkvæmt 2. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 1331/2008 skal framkvæmdastjórnin leita álits Matvælaöryggisstofnunar Evrópu áður en hún uppfærir skrá Evrópusambandsins yfir matvælaaukefni, sem sett er fram í II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1333/2008, nema þegar ólíklegt er að slík uppfærsla hafi áhrif á heilbrigði manna. Þar eð rýmkun á notkun á asesúlfam-K (950), sýklamínsýru og natríum- og kalsíumsöltum hennar (E 952), sakkaríni og natríum-, kalíum- og kalsíumsöltum þess (E 954), súkralósa (E 955), neóhesperidíni DC (E 959) og stevíólglykósíða (E 960) til að hún nái yfir allt annað svipað orkuskert smurálegg úr aldinum eða grænmeti telst vera uppfærsla á þeirri skrá sem ólíklegt er talið að hafi áhrif á heilbrigði manna, er ekki nauðsynlegt að leita álits Matvælaöryggisstofnunar Evrópu.
- 10) Því ber að breyta II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1333/2008 til samræmis við það.
- 11) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. gr.

Ákvæðum II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1333/2008 er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 23. september 2013.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

forseti.

José Manuel BARROSO

VÍÐAUKI

Ákvæðum E-hluta II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1333/2008 er breytt sem hér segir:

1) Í stað færslunnar fyrir E 950 í matvælaundirflokki 04.2.5.3 „Annað sambærilegt smurálegg úr aldinum eða grænmeti“ komi eftirfarandi:

„E 950	Asesúlfam-K	1 000		Einungis orkuskert smurálegg úr aldinum eða grænmeti og brauðálegg, að stofni til úr þurrkuðum aldinum, orkuskert eða án viðbættis sykurs“
--------	-------------	-------	--	--

2) Í stað færslanna fyrir E 952, E 954, E 955, E 959 og E 960 í matvælaundirflokki 04.2.5.3 „Annað sambærilegt smurálegg úr aldinum eða grænmeti“ komi eftirfarandi:

„E 952	Sýklamínsýra og natríum- og kalsíumsólt hennar	500	(51)	Einungis orkuskert smurálegg úr aldinum eða grænmeti og brauðálegg, að stofni til úr þurrkuðum aldinum, orkuskert eða án viðbættis sykurs
E 954	Sakkarín og natríum-, kalíum- og kalsíumsólt þess	200	(52)	Einungis orkuskert smurálegg úr aldinum eða grænmeti og brauðálegg, að stofni til úr þurrkuðum aldinum, orkuskert eða án viðbættis sykurs
E 955	Súkralósi	400		Einungis orkuskert smurálegg úr aldinum eða grænmeti og brauðálegg, að stofni til úr þurrkuðum aldinum, orkuskert eða án viðbættis sykurs
E 959	Neóhesperidín DC	50		Einungis orkuskert smurálegg úr aldinum eða grænmeti og brauðálegg, að stofni til úr þurrkuðum aldinum, orkuskert eða án viðbættis sykurs
E 960	Stíevíólglykósíð	200	(60)	Einungis orkuskert smurálegg úr aldinum eða grænmeti og brauðálegg, að stofni til úr þurrkuðum aldinum, orkuskert eða án viðbættis sykurs“

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1230/2012

2014/EES/12/14

frá 12. desember 2012

um framkvæmd reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 661/2009 um gerðarviðurkenningarkröfur að því er varðar massa og mál vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra og um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/46/EB (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 661/2009 frá 13. júlí 2009 um gerðarviðurkenningarkröfur að því er varðar vélknúin ökutæki og eftirvagna þeirra og kerfi, íhluti og aðskildar tæknieiningar sem ætlaðar eru í slík ökutæki, með tilliti til almenns öryggis ⁽¹⁾, einkum a-lið 1. mgr. 14. gr.,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/46/EB frá 5. september 2007 um ramma um viðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra og á kerfum, íhlutum og aðskildum tæknieiningum sem ætlaðar eru í slík ökutæki (rammatilskipun) ⁽²⁾, einkum 2., 3. og 5. mgr. 39. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Reglugerð (EB) nr. 661/2009 er sérreglugerð að því er varðar gerðarviðurkenningu sem kveðið er á um í tilskipun 2007/46/EB.
- 2) Reglugerð (EB) nr. 661/2009 fellir úr gildi tilskipun ráðsins 92/21/EEB frá 31. mars 1992 um massa og mál vélknúinna ökutækja í flokki M₁⁽³⁾ og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/27/EB frá 22. júlí 1997 um massa og mál tiltekinna flokka vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra og breytingu á tilskipun 70/156/EEB⁽⁴⁾. Kröfurnar, sem varða massa og mál vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra, sem settar eru fram í þessum tilskipunum, ættu að færast yfir í þessa reglugerð og breytast, ef nauðsyn krefur, í því skyni að laga þær að framförum á sviði vísinda og tækni.
- 3) Í reglugerð (EB) nr. 661/2009 er mælt fyrir um grundvallarákvæði um kröfur um gerðarviðurkenningu

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 353, 21.12.2012, bls. 31. Henni var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 8/2014 frá 14. febrúar 2014 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, bíður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 200, 31.7.2009, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 263, 9.10.2007, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 129, 14.5.1992, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 233, 25.8.1997, bls. 1.

vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra að því er varðar massa þeirra og mál. Því er nauðsynlegt að setja einnig fram sérstakar verklagsreglur, prófanir og kröfur fyrir slíka gerðarviðurkenningu.

- 4) Í tilskipun ráðsins 96/53/EB frá 25. júlí 1996 um að ákveða leyfileg hámarksmál vegna umferðar innan aðildarríkja og milli landa og leyfilega hámarksþyngd vegna umferðar milli landa fyrir tiltekin ökutæki sem eru í notkun í Bandalaginu ⁽⁵⁾ er mælt fyrir um tiltekin leyfileg hámarksmál innan aðildarríkja, bæði að því er varðar umferð innan aðildarríkja og milli landa. Því er mikilvægt, að því er varðar smíði ökutækja, að taka tillit til mála, sem þegar hafa verið samhafð í Sambandinu, til þess að stuðla að og tryggja frjálsa dreifingu vara.
- 5) Með tilskipun 97/27/EB var aðildarríkjum gert kleift að veita EB-gerðarviðurkenningu fyrir ökutæki þar sem ystu mál þeirra samrýmdust ekki leyfilegum hámarksmálum sem kveðið er á um í þeirri tilskipun. Hún heimilaði einnig aðildarríkjum að synja ökutækjum, sem hafði verið veitt EB-gerðarviðurkenning, um skráningu, þegar ystu mál þeirra uppfylltu ekki kröfur laga viðkomandi aðildarríkis. Mikilvægt er að halda þeim möguleika opnum að heimila, við tilteknar aðstæður, gerðarviðurkenningu ökutækis, sem er yfir leyfilegum mörkum, ef það reynist vera til bóta fyrir umferð á vegum og fyrir umhverfið í aðildarríkjunum þar sem vegagrunnvirki er aðlagað að þeirri stöðu. Því ætti að tryggja möguleikann á því að samþykka slík ökutæki með gerðarviðurkenningu litilla framleiðsluáæðna eða með einstakri viðurkenningu, að því tilskildu að fjöldi ökutækja, sem nýtur ávinnings af undanþágu skv. 23. gr. tilskipunar 2007/46/EB að því er varðar leyfileg hámarksmál, sé takmarkaður við það sem er nauðsynlegt að því er varðar þessa reglugerð. Því ber að breyta XII. viðauka við tilskipun 2007/46/EB til þess að hann taki til slíka fjöldatakmakana.
- 6) Í tilskipun 96/53/EB er mælt fyrir um leyfilegan hámarks massa sem gildir einungis um umferð milli landa. Þó heimilar sú tilskipun aðildarríkjunum að beita áfram löggjöf sinni að því er varðar umferð innanlands. Af þessum sökum virðist ógerlegt, þegar til skamms tíma er litið, að samræma tæknilega leyfilegan hámarks massa með hleðslu og tæknilega leyfilegan hámarks massa á ása eða áshóp að því er varðar notkun í aðildarríkjunum. Þar sem ekki eru fyrir hendi samræmdar reglur um smíði vegagrunnvirkis þykir þó rétt að krefjast þess

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 235, 17.9.1996, bls. 59.

- að aðildarríki ákvarði leyfilegan hámarks massa við skráningu/upphaf notkunar á ökutæki, sem er heimilt að nota í umferð innanlands eða á milli landa samkvæmt tilskipun 96/53/EB, og innleiði málsmeðferð fyrir slíkar ákvörðun.
- 7) Í ljósi fenginnar reynslu við beitingu löggjafar Sambandsins um massa og mál ökutækja er nauðsynlegt að kveða á um skýrt skilgreind hugtök. Sum þessara hugtaka hafa nú þegar verið skilgreind í tilskipunum 97/27/EB og 92/21/EBE. Með skírskotun til samræmis þykir rétt að taka upp þessar skilgreiningar og, ef nauðsyn krefur, að breyta þeim í ljósi tækni- og vísindalegrar þekkingar.
- 8) Í ljósi þess að bætt hefur verið við skilgreiningu á raunmassa einstakra ökutækja í þessa reglugerð er nauðsynlegt að breyta IX. viðauka við tilskipun 2007/46/EB til samræmis við það, til að komast hjá ruglingi við útfyllingu samræmisvottorðs.
- 9) Þar sem í hvítbókinni „Áætlun um samevrópskt flutningasvæði – í átt að samkeppnishæfu og skilvirkum flutningakerfi“ (e. *Roadmap to a Single European Transport Area – Towards a competitive and resource efficient transport system*)⁽⁶⁾ er lögð áhersla á nauðsyn þess að draga úr loftnúningsviðnámi ökutækja og rannsóknir hafa sýnt að mögulegt er að draga umtalsvert úr eldsneytiseyðslu vélknúinna ökutækja og þar af leiðandi úr losun koltvísýrings, með því að setja búnað, sem dregur úr loftnúningsviðnámi, í ökutæki, er mikilvægt að heimila uppsetningu slíks búnaðar í ökutæki. Þar sem búnaður, sem dregur úr loftnúningsviðnámi, samanstendur af viðbótum sem, vegna hönnunar þeirra, skaga lengra út en ysti hluti ökutækja að aftan eða til hliðar, ætti að bæta búnaðinum á skrá yfir tæki eða búnað sem ekki er tekið tillit til við ákvörðun á ystu málum. Þó er nauðsynlegt að takmarka hversu langt búnaðurinn skagar út að aftan og til hliðar, þannig að umferðaröryggi sé ekki ógnað og samþættir flutningar séu áfram mögulegir. Því ætti að setja fram nauðsynlegar tæknilegar kröfur í þessari reglugerð.
- 10) Sá hugbúnaður sem fánlegur er gerir það mögulegt að nota sýndarprófunaraðferðir sem byggjast á tölvustuddri tækni. Í ljósi þess að þessi tækni gerir ráð fyrir kostnaðarhagkvæmari og minna íþyngjandi prófununum, þykir rétt að kveða á um möguleikann á að nota hana til að ganga úr skugga um hvort unnt sé að stýra ökutækinu í heilan 360° hringferil og mæla hámarksútsláttarradius afturhorns þegar ökutækinu er stýrt innan ferlisins. Því er einnig nauðsynlegt að bæta þessari reglugerð í skrána yfir stjórnvaldsfyrirmæli í XVI. viðauka við tilskipun 2007/46/EB.
- 11) Með það fyrir augum að tryggja rétta starfsemi gerðarviðurkenningarkerfisins þykir rétt að uppfæra viðaukana við tilskipun 2007/46/EB.
- 12) Því ber að breyta I., III., IX., XII. og XVI. viðauka við tilskipun 2007/46/EB til samræmis við það. Þar sem ákvæði XII. viðauka eru nægilega nákvæm og þarfnast ekki frekari lögleiðingarráðstafana af hálfu aðildarríkjanna er því viðeigandi að skipta þeim út með reglugerð í samræmi við 8. mgr. 39. gr. tilskipunar 2007/46/EB.
- 13) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit tækninefndarinnar um vélknúin ökutæki.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA

1. gr.

Efni og gildissvið

- Í þessari reglugerð er mælt fyrir um kröfur fyrir EB-gerðarviðurkenningu vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra að því er varðar massa þeirra og mál.
- Reglugerð þessi gildir um ófullbúin, fullbúin og fullbúin ökutæki í áföngum í flokkum M, N og O.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir, auk þeirra skilgreininga sem settar eru fram í tilskipun 2007/46/EB og reglugerð (EB) nr. 661/2009:

- „gerð ökutækis“: hópur ökutækja eins og skilgreint er í B-hluta II. viðauka við tilskipun 2007/46/EB,
- „staðalbúnaður“: grunnsamskipan ökutækis, sem býr yfir öllum þeim þáttum sem krafist er samkvæmt stjórnvaldsfyrirmælunum, sem um getur í IV. og XI. viðauka við tilskipun 2007/46/EB, þ.m.t. allir þættir sem ökutæki býr yfir án þess að ástæða sé til frekari forskrifta um samskipan eða búnað,
- „valfrjáls búnaður“: allir þættir, sem ekki eru hluti af staðalbúnaði, sem ökutæki er búið á ábyrgð framleiðanda og sem viðskiptavinurinn getur pantað,

⁽⁶⁾ (COM(2011) 144)

4) „massi ökutækis sem er tilbúið til aksturs“:

a) ef um er að ræða vélknúð ökutæki:

massi ökutækis með eldsneytisgeymi, sem er fylltur að a.m.k. 90% af rúmtaki sínu, þ.m.t. massi ökumanns, eldsneytis og vökva, sem útbúið hefur verið staðalbúnaði, í samræmi við forskriftir framleiðanda, og massi yfirbyggingar, stýrishúss, tengibúnaðar og varahjóls eða varahjóra og áhalda, þegar ökutækið er búið þeim búnaði,

b) þegar um er að ræða eftirvagn:

massi ökutækis, þ.m.t. eldsneyti og vökvar, sem er búið staðalbúnaði, í samræmi við forskriftir framleiðanda, og massi yfirbyggingar, viðbótartengibúnaðar, varahjóls eða varahjóra og áhalda, þegar ökutækið er búið þeim búnaði,

5) „massi valfrjáls búnaðar“: massi búnaðar, sem heimilt er að koma fyrir í ökutæki til viðbótar við staðalbúnað, í samræmi við forskriftir framleiðanda,

6) „raunmassi ökutækis“: massi ökutækis, sem er tilbúið til aksturs, til viðbótar við massa valfrjálsa búnaðarins sem settur er í einstök ökutæki,

7) „tæknilega leyfilegur hámarksmassi með hleðslu (M)“: leyfilegur hámarksmassi ökutækis, með tilliti til byggingareiginleika þess og hönnunarnothæfis, tæknilega leyfilegur massi eftirvagns með hleðslu eða festivagns sem felur í sér stöðumassa sem er yfirfærður á dráttarbifreiðina við tengingu,

8) „tæknilega leyfilegur hámarksmassi vagnalestarinnar (MC) með hleðslu“: samanlagður hámarksmassi samtengdra vélknúinna ökutækja og eins eða fleiri eftirvagna, með tilliti til byggingarþátta og hönnunarnothæfis þeirra eða hámarksmassi samsetningar af dráttareiningu og festivagni,

9) „tæknilega leyfilegur hámarksdráttarmassi (TM)“: hámarksmassi eins eða fleiri eftirvagna, sem heimilt er að draga með dráttarbifreið, sem samsvarar heildarhleðslu sem yfirfærast á jörð af hjólum á ás eða áshópa á sérhverjum eftirvagni sem tengdur er við dráttarbifreiðina,

10) „ás“: sameiginlegur snúningsás tveggja eða fleiri hjóla, hvort sem þau eru aflknúin eða snúast hindrunarlaust og hvort sem þau eru í einum eða fleiri hlutum, sem staðsettir eru á sama fleti, hornrétt á miðlínu langsníðs ökutækisins,

11) „ásahópur“: fjöldi ása með ásabil, sem takmarkast við eitt af ásabilunum, sem tilgreint er sem fjarlægðin „d“ í I. viðauka við tilskipun 96/53/EB og sem verka gagnvirk vegna sérstakrar hönnunar fjöðrunarbúnaðar,

12) „stakur ás“: ás sem getur ekki talist vera hluti af áshópi,

13) „tæknilega leyfilegur hámarksmassi á ás (m)“: massi, sem svarar til hámarks leyfilegs stöðuálags, sem er yfirfært á jörð af hjólum á ás, með tilliti til byggingarþátta og hönnunarnothæfis ökutækisins og ássins,

14) „tæknilega leyfilegur hámarksmassi á áshóp (μ)“: massi, sem svarar til leyfilegs hámarks lóðréttis stöðuálags, sem er yfirfært á jörð af hjólum á áshóp, með tilliti til byggingarþátta og hönnunarnothæfis ökutækisins og áshópsins,

15) „tengibúnaður“: vélbúnaður, þ.m.t. íhlutir eins og þeir eru skilgreindir í lið 2.1–2.6 í reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu (UNECE) nr. 55 — samræmd ákvæði varðandi viðurkenningu á véltengingihlutum fyrir samtengd ökutæki ⁽⁷⁾ og stutt tengibúnaður, eins og hann er skilgreindur í lið 2.1.1 í reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 102 — samræmd ákvæði varðandi viðurkenningu á I. tengibúnaði og II. ökutæki að því er varðar uppsetningu á viðurkenndri gerð tengibúnaðar ⁽⁸⁾,

16) „tengipunktur“: sá punktur tengibúnaðar þar sem uppsettur tengibúnaður eftirvagns tengist uppsettum tengibúnaði dráttarbifreiðar,

17) „massi tengibúnaðar“: massi tengibúnaðarins sjálfs og þeirra hluta sem nauðsynlegir eru til að festa tengibúnaðinn við ökutækið,

18) „tæknilega leyfilegur hámarksmassi á tengipunkti“:

a) ef um er að ræða dráttarbifreið, massi sem samsvarar leyfilegu lóðréttu hámarksstöðuálagi á tengipunktinum (gildi „S“ eða „U“) á dráttarbifreið, með tilliti til smíðaeiginleika tengibúnaðarins og dráttarbifreiðarinnar,

⁽⁷⁾ Stjóð. ESB L 227, 28.8.2010, bls. 1.

⁽⁸⁾ Stjóð. ESB L 351, 20.12.2008, bls. 44.

- b) ef um er að ræða festivagn, eftirvagn með miðlægum ási eða tengivagn með ósveigjanlegt dráttarbeisli, massi sem samsvarar leyfilegu lóðréttu hámarksstöðuálagi (gildi „S“ eða „U“) sem yfirfærast frá eftirvagninum á dráttarbifreiðina við tengipunktinn, með tilliti til smíðaeiginleika tengibúnaðarins og eftirvagnsins,
- 19) „massi farþega“: nafnmassi, með hliðsjón af ökutækjaflokki, margfaldaður með sætafjölda, þ.m.t. sætafjölda fyrir starfsmenn og fjölda standandi farþega, ef einhverjir eru, en að undanskildum ökumanninum,
- 20) „massi ökumanns“: nafnmassi, sem nemur 75 kg, staðsettur á viðmiðunarpunkti ökumannssætis,
- 21) „farmmassi“: munurinn á tæknilega leyfilegum hámarks-massa með hleðslu og massa ökutækis, sem er tilbúið til aksturs, að viðbættum massa farþega og massa valfrjáls búnaðar,
- 22) „lengd“: mál, sem er skilgreint í liðum 6.1.1, 6.1.2 og 6.1.3 í ISO-staðli 612:1978; þessi skilgreining gildir einnig um liðskipt ökutæki sem eru samsett úr tveimur eða fleiri einingum,
- 23) „breidd“: málin sem eru skilgreind í lið 6.2 í ISO-staðli 612:1978,
- 24) „hæð“: málin sem eru skilgreind í lið 6.3 í ISO-staðli 612,
- 25) „hjólhaf“:
- a) málin sem um getur í lið 6.4.1 í ISO-staðli 612:1978,
- b) lárétt fjarlægð milli lóðrétrar áslínu tengibúnaðar og miðju ássins, að því er varðar eftirvagn með miðlægum ási með stakan ás,
- c) lárétt fjarlægð milli lóðrétrar áslínu tengibúnaðar og miðju fyrsta ássins, að því er varðar eftirvagn með miðlægum ási með fleiri en einn ás,
- 26) „ásabil“: fjarlægðin á milli tveggja samliggjandi ása, sem um getur í lið 6.4 í ISO-staðli 612:1978, ef um er að ræða ökutæki með fleiri en tvo ása, en þegar ökutæki hefur aðeins tvo ása eða ef um er að ræða festivagn, tengivagn eða tengivagn með ósveigjanlegt dráttarbeisli er ásabilið, sem um getur í lið 6.4.2 í ISO-staðli 612:1978, hið sama og í skilningi „hjólhafs“ eins og skilgreint er í 25. lið,
- 27) „sporvidd“: fjarlægðin sem um getur í lið 6.5 í ISO-staðli 612:1978,
- 28) „bil milli dráttarstóls og aftari áss“: fjarlægðin, sem um getur í lið 6.19.2 í ISO-staðli 612:1978, með tilliti til athugasemdarinnar sem um getur í lið 6.19 í sama staðli,
- 29) „tengiradíus festivagns að framan“: lárétt fjarlægð frá ási tengipinna að hvaða punkti sem er framan á festivagninum,
- 30) „útskögur að framan“: lárétt fjarlægð á milli lóðréttta plansins, sem fer í gegnum fyrsta ásin eða ás tengipinna, ef um er að ræða festivagn og fremsta punkt ökutækis,
- 31) „útskögur að aftan“: lárétt fjarlægð á milli lóðréttta plansins sem fer í gegnum síðasta afturásinn og aftasta punkt ökutækisins; ef tengi, sem ekki er hægt að fjarlægja, er á ökutækinu, er aftasti punktur ökutækisins tengipunkturinn,
- 32) „lengd hleðslurýmis“: fjarlægðin frá fremsta innri punkti til aftasta innri punkts farmrýmisins, sem er mælt lárétt á lengdarplani ökutækisins,
- 33) „útsláttarradíus afturhorns“: fjarlægðin á milli raunverulegra ystu punkta afturhluta ökutækis þegar það hreyfist við aðstæðurnar sem tilgreindar eru í 7. lið B-hluta eða 6. lið C-hluta I. viðauka við þessa reglugerð,
- 34) „áslyftibúnaður“: búnaður, sem er komið fyrir á ökutæki, í þeim tilgangi að lyfta ás frá jörðu og láta hann síga aftur niður til jarðar,
- 35) „lyftiás“: ás sem hægt er að lyfta úr hefðbundinni stöðu sinni og lækka aftur niður með áslyftibúnaði,
- 36) „ás með hleðslufærslu“: ás sem hefur þann eiginleika að hægt er að breyta hleðslunni án þess að lyfta ásnunum með áslyftibúnaði,
- 37) „loftfjöðrun“: fjöðrunarkerfi þar sem a.m.k. 75% af fjöðruninni er loftfjöðrun,
- 38) „undirflokkur hópþifreiða eða langferðabifreiða“: flokkur ökutækja, eins og þau eru skilgreind í liðum 2.1.1 og 2.1.2 í reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 107 – samræmd ákvæði varðandi viðurkenningu ökutækja í flokkum M₂ eða M₃, með tilliti til almennra smíðaeiginleika þeirra ⁽⁹⁾,

⁽⁹⁾ Stjtið. ESB L 255, 29.9.2010, bls. 1.

39) „liðskipt ökutæki“: ökutæki í flokki M₂ eða M₃, eins og skilgreint er í lið 2.1.3 í reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 107,

40) „óskiptanlegur farmur“: farmur sem vegna flutninga á vegum er ekki hægt að skipta upp í tvo eða fleiri farma án óhóflegs kostnaðar eða hættu á skemmdum og sem vegna massa eða máls er ekki hægt að flytja með ökutæki sem hefur massa og mál sem samrýmist leyfilegum hámarks massa og málum í aðildarríki.

3. gr.

Skyldur framleiðenda

1. Framleiðandi skal ákvarða eftirfarandi massa fyrir hverja útgáfu af gerð ökutækis, án tillits til smíðaðþreps ökutækisins:

- a) tæknilega leyfilegan hámarks massa með hleðslu,
- b) tæknilega leyfilegan hámarks massa vagnalestarinnar með hleðslu,
- c) tæknilega leyfilegan hámarksdráttarmassa,
- d) tæknilega leyfilegan hámarks massa á ás eða tæknilega leyfilegan hámarks massa á ásaþóp,
- e) tæknilega leyfilegan hámarks massa á tengipunkti eða tengipunktum, með tilliti til tæknilegra eiginleika tengjanna sem eru sett í ökutæki eða hægt er að setja í ökutæki, eftir því sem við á.

2. Þegar massi, sem um getur í 1. mgr., er ákvarðaður, skal framleiðandi taka mið af bestu starfsvenjum í verkfræði og bestu tækniþekkingu, sem völ er á, til þess að lágmarka hættu á vélrænum bilunum, einkum þeim sem stafa af málmpreytu og til að koma í veg fyrir skemmdir á vegagrunnvirki.

3. Þegar framleiðandi ákvarðar massann, sem um getur í 1. mgr., skal hann taka tillit til hámarkshraða miðað við smíðaeiginleika ökutækisins.

Hafi framleiðandi útbúið ökutæki með hraðatak mörkunarbúnaði skal hámarkshraði, samkvæmt smíðaeiginleikum, vera réttur, leyfður hraði samkvæmt hraðatak mörkunarbúnaðinum.

4. Þegar framleiðandi ákvarðar massann, sem um getur í 1. mgr., skal hann ekki setja takmarkanir á notkun ökutækisins

nema að því er varðar afkastagetu hjólbarða, sem hægt er að aðlaga að hraða miðað við smíðaeiginleika, eins og heimilt er samkvæmt reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 54 — samræmd ákvæði varðandi viðurkenningu á loftfylltum hjólbörðum fyrir atvinnuökutæki og eftirvagna þeirra ⁽¹⁰⁾ og í 5. lið II. viðauka við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 458/2011 ⁽¹¹⁾.

5. Þegar um er að ræða ófullbúin ökutæki, þ.m.t. ökutæki með undirvagni og stýrishúsi, þar sem krafist er fleiri þrepa til að teljast fullbúin, skal framleiðandinn veita framleiðendunum á næsta þrepi allar viðeigandi upplýsingar svo kröfur þessarar reglugerðar séu áfram uppfylltar.

Að því er varðar fyrstu undirgrein skal framleiðandi tilgreina staðsetningu þungamiðju massans sem samsvarar samanlögðu álagi.

6. Ófullbúin ökutæki í flokkum M₂, M₃, N₂ og N₃, sem eru ekki útbúin með yfirbyggingu, skulu hönnuð þannig að hægt sé að gera framleiðendum á næstu þrepum kleift að uppfylla kröfur 7. og 8. liðs í B-hluta og 6. og 7. liðs í C-hluta I. viðauka.

4. gr.

Ákvæði um EB-gerðarviðurkenningu fyrir gerð ökutækis með tilliti til massa þess og máls

1. Framleiðandi eða fulltrúi hans skal leggja umsókn fyrir gerðarviðurkenningaryfirvaldið um EB-gerðarviðurkenningu fyrir gerð ökutækis að því er varðar massa þess og mál.

2. Umsóknin skal samin í samræmi við fyrirmyndina að upplýsingaskjalinu sem er að finna í A-hluta V. viðauka.

3. Að því er varðar útreikninga á massajöfnun skal framleiðandi gefa gerðarviðurkenningaryfirvaldinu nauðsynlegar upplýsingar til að auðkenna eftirfarandi massa, að því er varðar hverja tæknilega samskipan af gerð ökutækis, eins og ákvarðað er með gildum viðkomandi liða í V. viðauka:

a) tæknilega leyfilegan hámarks massa með hleðslu,

b) tæknilega leyfilegan hámarks massi á ás eða ásaþóp,

c) tæknilega leyfilegan hámarksdráttarmassa,

d) tæknilega leyfilegan hámarks massa á tengipunkti eða tengipunktum,

⁽¹⁰⁾ Stjóð. ESB L 183, 11.7.2008, bls. 41.

⁽¹¹⁾ Stjóð. ESB L 124, 13.5.2011, bls. 11.

- e) tæknilega leyfilegan hámarks massa vagnalestarinnar með hleðslu.

Upplýsingarnar skulu gefnar í töfluformi eða einhverju öðru formi í samráði við gerðarviðurkenningaryfirvaldið.

4. Þegar valfrjáls búnaður hefur veruleg áhrif á massa og mál ökutækis skal framleiðandinn veita tæknipjónustu upplýsingar um staðsetningu, massa og staðsetningu þyngdarpunkts að því er varðar ása valfrjálsa búnaðarins sem unnt er að setja í ökutækið.

5. Þrátt fyrir 4. mgr. er framleiðanda einungis heimilt að veita tæknipjónustunni upplýsingar um dreifingu massa valfrjálsa búnaðarins á ásunum þegar valfrjálsi búnaðurinn er gerður úr mörgum hlutum á mismunandi stöðum í ökutækinu.

6. Þegar um er að ræða ásaþóp skal framleiðandi tilgreina dreifingu hleðslu á ásana miðað við heildarmassa hópsins.

Ef nauðsyn krefur skal framleiðandi tilgreina dreifingarformúlu eða leggja fram viðeigandi dreifingarlinurit.

7. Þegar viðurkenningaryfirvaldið eða tæknipjónustan telur það nauðsynlegt, er þeim heimilt að óska eftir að framleiðandinn leggi fram dæmigert ökutæki fyrir gerðina sem á að viðurkenna, í eftirlitsskyni.

8. Framleiðandi ökutækisins getur lagt umsókn fyrir gerðarviðurkenningaryfirvaldið um viðurkenningu á fjöðrun sem er jafngild loftfjöðrun.

Viðurkenningaryfirvaldið skal viðurkenna að fjöðrun sé jafngild loftfjöðrun þegar kröfur III. viðauka hafa verið uppfylltar.

Þegar tæknipjónusta hefur viðurkennt að fjöðrunarkerfin séu jafngild skal hún gefa út prófunarskýrslu. Viðurkenningaryfirvaldið skal láta prófunarskýrsluna og tæknilýsingu á fjöðruninni fylgja með EB-gerðarviðurkenningavottorðinu.

9. Þegar kröfurnar, sem settar eru fram í I. og IV. viðauka við þessa reglugerð, hafa verið uppfylltar skal viðurkenningaryfirvaldið veita gerðarviðurkenningu í samræmi við númerakerfið sem sett er fram í VII. viðauka við tilskipun 2007/46/EB.

Aðildarríki skal ekki úthluta annarri gerð ökutækis sama númeri.

10. Að því er varðar 9. mgr. skal gerðarviðurkenningaryfirvaldið afhenda EB-gerðarviðurkenningavottorð sem er í samræmi við fyrirmyndina sem er að finna í B-hluta V. viðauka.

11. Leyfileg frávík, sem um getur í 2. viðbæti við I. viðauka, gilda að því er varðar 2. mgr. 12. gr. tilskipunar 2007/46/EB.

5. gr.

Leyfilegir hámarksmassar við skráningu/upphaf notkunar

1. Að því er varðar skráningu og upphaf notkunar ökutækja, sem hafa gerðarviðurkenningu samkvæmt þessari reglugerð, skulu landsyfirvöld ákvarða alla eftirfarandi massa sem eru leyfilegir fyrir hvert afbrigði og útfærslu gerðar ökutækis í umferð innanlands og á milli landa samkvæmt tilskipun 96/53/EB:

- a) leyfilegan hámarks massa með hleðslu við skráningu/upphaf notkunar,
- b) leyfilegan hámarks massa við skráningu/upphaf notkunar á ási eða ásum,
- c) leyfilegan hámarks massa við skráningu/upphaf notkunar á ásaþópi,
- d) leyfilegan hámarksdráttarmassa við skráningu/upphaf notkunar,
- e) leyfilegan hámarks massa vagnalestarinnar með hleðslu við skráningu/upphaf notkunar;

landsyfirvöld skulu ákvarða verklag fyrir ákvörðun leyfilegra hámarks massa við skráningu/upphaf notkunar sem um getur í fyrstu undirgrein; þau skulu tilnefna lögbæra yfirvaldið, sem er falið að ákvarða þessa massa, og tilgreina upplýsingarnar sem veita verður þessu lögbæra yfirvaldi.

2. Leyfilegir hámarksmassar við skráningu/upphaf notkunar, sem eru ákvarðaðir í samræmi við verklagið sem um getur í 1. mgr., mega ekki vera meiri en hámarksmassarnir sem um getur í 1. mgr. 3. gr.

3. Lögbæra yfirvaldið skal hafa samráð við framleiðandann, að því er varðar dreifingu massa á ása eða ásaþóp, til þess að tryggja að búnaður ökutækisins virki með réttum hætti, einkum að því er varðar bremsu- og stýrisbúnað.

4. Þegar leyfilegir hámarksmassar við skráningu/upphaf notkunar eru ákvarðaðir skulu landsyfirvöld tryggja að kröfur stjórnsvaldsfyrirmælanna í IV. og XI. viðauka við tilskipun 2007/46/EB séu áfram uppfylltar.

5. Þegar landsyfírvöld komast að þeirri niðurstöðu að kröfur eins af stjórnvaldsfyrirmælunum í IV. og XI. viðauka við tilskipun 2007/46/EB, að undanskilinni þessari reglugerð, séu ekki uppfylltar skulu þau krefjast þess að nýjar prófanir séu framkvæmdar og að ný gerðarviðurkenning eða rýmkun, eftir því sem við á, sé veitt af hálfu gerðarviðurkenningaryfirvaldsins sem veitti upphaflegu gerðarviðurkenninguna samkvæmt stjórnvaldsfyrirmælunum sem um er að ræða.

6. gr.

Undanþágur

1. Án þess að hafa áhrif á 3. mgr. 4. gr. tilskipunar 96/53/EB er heimilt að veita ökutækjum EB-gerðarviðurkenningu, ef mál þeirra fara yfir það sem kveðið er á um í kröfum þessarar reglugerðar og ef þau eru ætluð til flutninga á óskiptanlegum farni. Í slíkum tilvikum skal greina skýrt frá því á gerðarviðurkenningavottorðinu og samræmisvottorðinu að ökutækið sé einungis ætlað til flutninga á óskiptanlegum farni.

2. Aðildarríki getur veitt viðurkenningar, skv. 23. og 24. gr. tilskipunar 2007/46/EB, fyrir ökutæki sem hafa mál sem eru umfram leyfileg hámarksból í lið 1.1 í B-, C- og D-hluta I. viðauka við þessa reglugerð.

Magntakmarkanirnar, sem settar eru fram í 3. lið í A-hluta XII. viðauka við tilskipun 2007/46/EB, skulu gilda um gerðarviðurkenningar skv. 23. gr. þeirrar tilskipunar.

7. gr.

Umbreytingarákvæði

1. Landsyfírvöld skulu heimila að ökutæki, sem hlutu gerðarviðurkenningu fyrir þann dag sem um getur í 2. mgr. 13. gr. reglugerðar (EB) nr. 661/2009, séu seld og tekin í notkun

og skulu halda áfram að veita rýmkun fyrir viðurkenningar sem veittar eru samkvæmt skilmálum tilskipunar 92/21/EBE og tilskipun 97/27/EB.

2. Þrátt fyrir 1. mgr. skal EB-gerðarviðurkenning, sem veitt er skv. 7. gr. tilskipunar 97/27/EB, falla úr gildi þann dag sem um getur í 1. mgr. 19. gr. reglugerðar (EB) nr. 661/2009.

Aðildarríkjunum er þó heimilt að skrá og selja eða taka í notkun síðustu ökutæki gerðar, sem hafa ekki lengur gilda EB-gerðarviðurkenningu, ef framleiðandinn óskar eftir því, í samræmi við 27. gr. tilskipunar 2007/46/EB.

3. Frá og með 10. janúar 2014 skulu framleiðendur leggja fram samræmisvottorð sem eru í samræmi við þessa reglugerð.

Fram til 9. janúar 2014 skulu þeir tilgreina raunmassa ökutækis í 52. lið á samræmisvottorðinu nema það sé tilgreint í öðrum liðum á samræmisvottorðinu.

8. gr.

Breytingar á tilskipun 2007/46/EB

Ákvæðum I., III., IX og XVI. viðauka við tilskipun 2007/46/EB er breytt í samræmi við VI. viðauka við þessa reglugerð.

Í stað XII. viðauka við tilskipun 2007/46/EB komi VII. viðauki við þessa reglugerð.

9. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún gildir um nýjar gerðir ökutækja sem hljóta gerðarviðurkenningu frá og með 1. nóvember 2012.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 12. desember 2012.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

forseti.

José Manuel BARROSO

SKRÁ YFIR VIÐAUKA

- I. viðauki A-hluti: Tæknilegar kröfur fyrir ökutæki í flokkum M₁ og N₁.
 B-hluti: Tæknilegar kröfur fyrir ökutæki í flokkum M₂ og M₃.
 C-hluti: Tæknilegar kröfur um ökutæki í flokkum N₂ og N₃.
 D-hluti: Tæknilegar kröfur um ökutæki í flokki O.
1. viðbætur Skrá yfir tæki og búnað sem ekki er krafist að tekið sé tillit til við ákvörðun á ystu málum.
2. viðbætur Leyfileg frávik frá gerðarviðurkenningu og samræmi framleiðslu.
3. viðbætur Myndir varðandi stýrihæfni.
- II. viðauki Klifurgeta torfærutækja.
- III. viðauki Skilyrði fyrir viðurkenningu á því að fjöðrun sé jafngild loftfjöðrun.
- IV. viðauki Tæknilegar kröfur um uppsetningu lyftiása eða ása með hleðslufærslu í ökutækjum.
- V. viðauki A-hluti: Upplýsingaskjal
 B-hluti: EB-gerðarviðurkenningarvottorð
- VI. viðauki Breytingar á I., III., IX. og XVI. viðauka við tilskipun 2007/46/EB.
- VII. viðauki XII. viðauki við tilskipun 2007/46/EB.
-

I. VIÐAUKI

TÆKNILEGAR KRÖFUR

A-HLUTI

Ökutæki í flokkum M₁ og N₁

1. Leyfileg hámarksból

1.1. Málin skulu ekki fara yfir eftirtalin gildi:

1.1.1. Lengd: 12,00 m

1.1.2. Breidd:

a) M₁: 2,55 m

b) N₁: 2,55 m

c) N₁: 2,60 m, að því er varðar ökutæki, sem eru útbúin með yfirbyggingu með a.m.k. 45 mm þykkum, einangruðum veggjum, eins og um getur í 2. viðbæti í C-hluta II. viðauka við tilskipun 2007/46/EB.

1.1.3. Hæð: 4,00 m

1.2. Að því er varðar mælingu á lengd, breidd og hæð, skal ökutækið vera með eigin massa og tilbúið til aksturs, standa á láréttu, sléttu yfirborði, með loft í hjólbörðum við þann þrýsting sem framleiðandi mælir með.

1.3. Við ákvörðun á lengd, breidd og hæð skal ekki taka tillit til tækja og búnaðar sem um getur í 1. viðbæti við þennan viðauka.

2. Dreifing massa

2.1. Samanlagður tæknileg leyfilegur hámarksmassi á ása skal ekki vera minni en tæknileg leyfilegur hámarksmassi ökutækisins með hleðslu.

2.2. Tæknileg leyfilegur hámarksmassi ökutækis með hleðslu skal ekki vera minni en massi ökutækis, sem er tilbúið til aksturs, að viðbættum massa farþeganna, massa valfrjálsa búnaðarins og massa tengisins, ef hann er ekki meðtalinn í massa ökutækis sem er tilbúið til aksturs.

2.3. Þegar hleðsla ökutækis samsvarar tæknilegum leyfilegum hámarksmassa með hleðslu, skal massi á hvern ás ekki vera meiri en tæknileg leyfilegur hámarksmassi á þann ás.

2.4. Þegar hleðsla ökutækis samsvarar tæknilegum leyfilegum hámarksmassa með hleðslu, skal massi á fremsta ás aldrei vera minni en 30% af tæknilegum leyfilegum hámarksmassa ökutækisins með hleðslu.

2.4.1. Þegar hleðsla ökutækis samsvarar tæknilegum leyfilegum hámarksmassa með hleðslu, að viðbættum tæknilegum leyfilegum hámarksmassa á tengipunkti, skal massi á fremsta ás aldrei vera minni en 20% af tæknilegum leyfilegum hámarksmassa ökutækisins með hleðslu.

2.5. Þegar ökutæki er búið sætum, sem hægt er að fjarlægja, skal sannprófunarferlið takmarkast við aðstæður þar sem um er að ræða hámarksfjölda uppsettra sæta.

2.6. Að því er varðar sannprófun krafanna sem mælt er fyrir um í liðum 2.2, 2.3 og 2.4:

a) skulu sætin stillt eins og lýst er í lið 2.6.1,

b) skal dreifing massa farþega, farmmassa og massa valfrjáls búnaðar vera eins og mælt er fyrir um í lið 2.6.2–2.6.4.2.3.

- 2.6.1. Sætisstillingar
- 2.6.1.1. Ef hægt er að stilla sæti skulu þau stillt í öftustu stöðu.
- 2.6.1.2. Þegar aðrir möguleikar eru fyrir hendi, að því er varðar sætastillingar (lóðrétt, hornrétt, sætisbak o.s.frv.), skulu stillingarnar vera eins og framleiðandi ökutækisins tilgreinir.
- 2.6.1.3. Ef um er að ræða fjaðrandi sæti skal sætið læst í þeirri stöðu sem framleiðandinn tilgreinir.
- 2.6.2. Dreifing massa farþega
- 2.6.2.1. Massi hvers farþega skal vera 75 kg.
- 2.6.2.2. Massi hvers farþega skal staðsettur á viðmiðunarpunkti sætis (þ.e. R-punkti sætis).
- 2.6.2.3. Ef um er að ræða ökutæki til sérstakra nota gilda kröfurnar í lið 2.6.2.2, að breyttu breytanda (t.d. massi slasaðs einstaklings, sem liggur á sjúkrabörum, ef um er að ræða sjúkrabifreið).
- 2.6.3. Dreifing massa valfrjálbs búnaðar
- 2.6.3.1. Dreifa skal massa valfrjálbs búnaðar í samræmi við forskriftir framleiðanda.
- 2.6.4. Dreifing farmmassa
- 2.6.4.1. Ökutæki í flokki M₁
- 2.6.4.1.1. Að því er varðar ökutæki í flokki M₁ skal dreifa farmmassa í samræmi við forskriftir framleiðanda í samráði við tæknipjónustu.
- 2.6.4.1.2. Að því er varðar húsbíla skal lágmarksfarmmassi (PM) uppfylla eftirfarandi kröfur:
- $$PM \text{ í kg} \geq 10 (n + L)$$
- þar sem:
- „n“ er hámarksfjöldi farþega ásamt ökumanni og
- „L“ er heildarlengd ökutækisins í metrum.
- 2.6.4.2. Ökutæki í flokki N₁
- 2.6.4.2.1. Að því er varðar ökutæki með yfirbyggingu skal farmmassanum dreift jafnt yfir farmrýmið.
- 2.6.4.2.2. Að því er varðar ökutæki, sem eru ekki með yfirbyggingu, (t.d. undirvagn með stýrishúsi), skal framleiðandinn gefa upp ystu leyfilegu staðsetningarmörk þungamiðju farmmassa, að viðbættum massa búnaðarins, sem ætlað er að bera varning, (t.d. yfirbyggingar, tankur o.s.frv.) (t.d. frá 0,50–1,30 m fyrir framan fyrsta afturásinn).
- 2.6.4.2.3. Að því er varðar ökutæki, þar sem ætlunin er að koma fyrir dráttarstólstengi skal framleiðandi gefa upp lágmarks- og hámarksbil milli dráttarstóls og aftari áss.
- 2.7. Viðbótarkröfur ef ökutækið er til þess fallið að draga eftirvagn
- 2.7.1. Kröfurnar, sem um getur í liðum 2.2, 2.3 og 2.4, gilda, að teknu tilliti til massa tengisins og tæknilega leyfilegs hámarks massa á tengipunkti.
- 2.7.2. Með fyrirvara um kröfurnar í lið 2.4 er ekki heimilt að fara meira en 15% yfir tæknilega leyfilegan hámarks massa á afturás eða afturásana.
- 2.7.2.1. Ef tæknilega leyfilegur hámarks massi á afturás eða afturásana er ekki meiri en 15% gilda kröfurnar í lið 5.2 í II. viðauka við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 458/2011 ⁽¹²⁾.

(12) Stjóð. ESB L 124, 13.5.2011, bls. 11.

- 2.7.2.2. Í þeim aðildarríkjum sem umferðarlöggjöf heimilar slíkt getur framleiðandi gefið upp, í viðeigandi fylgiskjali, t.d. notendahandbók eða viðhaldshandbók, að tæknilega leyfilegur hámarksmassi ökutækis með hleðslu megi ekki vera meiri en 10% eða 100 kg, hvort gildið sem er lægra.

Þetta frávik gildir aðeins þegar ökutæki dregur eftirvagn við þær aðstæður sem tilgreindar eru í lið 2.7.2.1, að því tilskildu að ökuhraði sé takmarkaður við 100 km/klst. eða minna.

3. Dráttarmassi og massi á tengi

- 3.1. Að því er varðar tæknilega leyfilegan hámarksdráttarmassa gilda eftirfarandi kröfur:

- 3.1.1. Eftirvagn með aksturshemlakerfi

- 3.1.1.1. Tæknilega leyfilegur hámarksdráttarmassi ökutækis skal vera lægstur af eftirfarandi gildum:

- a) tæknilega leyfilegum hámarksdráttarmassa með tilliti til smíðaeiginleika ökutækis og styrkleika tengisins,
- b) tæknilega leyfilegum hámarksdráttarmassa dráttarbifreiðar með hleðslu,
- c) tæknilega leyfilegum hámarksdráttarmassa dráttarbifreiðar með hleðslu, sem er margfaldaður með 1,5 ef um er að ræða torfærutæki, eins og skilgreint er í II. viðauka við tilskipun 2007/46/EB.

- 3.1.1.2. Þó skal tæknilega leyfilegur hámarksdráttarmassi ekki í neinu tilviki fara yfir 3 500 kg.

- 3.1.2. Eftirvagn án aksturshemlakerfis

- 3.1.2.1. Leyfilegur dráttarmassi skal vera lægstur af eftirfarandi gildum:

- a) tæknilega leyfilegum hámarksdráttarmassa með tilliti til smíðaeiginleika ökutækis og styrkleika tengisins,
- b) helmingur af massa dráttarbifreiðar sem er tilbúin til aksturs.

- 3.1.2.2. Tæknilega leyfilegur hámarksdráttarmassi skal ekki í neinu tilviki fara yfir 750 kg.

- 3.2. Tæknilega leyfilegur hámarksdráttarmassi á tengipunkti skal ekki vera minni en 4% af leyfilegum hámarksdráttarmassa og ekki minni en 25 kg.

- 3.3. Framleiðandinn skal tilgreina í eigendahandbókinni tæknilega leyfilegan hámarksdráttarmassa á tengipunkti, festingarstaði tengisins á dráttarbifreiðinni og leyfilega hámarksútskögung tengipunktsins að aftan.

- 3.4. Ekki skal skilgreina tæknilega leyfilegan hámarksdráttarmassa með vísun í fjölda farþega.

4. Massi vagnalestarinnar

Tæknilega leyfilegur hámarksdráttarmassi vagnalestarinnar með hleðslu skal ekki vera meiri en tæknilega leyfilegur hámarksdráttarmassi með hleðslu að viðbættum tæknilega leyfilegum hámarksdráttarmassa.

$$MC \leq M + TM$$

5. Hámarkshalli þegar tekið er af stað í brekku

- 5.1. Dráttarbifreið skal geta tekið af stað með samtengt ökutæki fimm sinnum á innan við fimm mínútum, upp í móti í brekku með a.m.k. 12% halla.

- 5.2. Til að framkvæma prófunina, sem lýst er í lið 5.1, skulu dráttarbifreiðin og eftirvagninn hafa hleðslu sem jafngildir tæknilega leyfilegum hámarksdráttarmassa vagnalestarinnar með hleðslu.

B-HLUTI

Ökutæki í flokkum M₂ og M₃

1. Leyfileg hámarksból

1.1. Málin skulu ekki fara yfir eftirtalin gildi:

1.1.1. Lengd

- a) Ökutæki með tveimur ásum og í einum hluta: 13,50 m.
- b) Ökutæki með þremur eða fleiri ásum og í einum hluta: 15,00 m
- c) Liðskipt ökutæki: 18,75 m

1.1.2. Breidd: 2,55 m

1.1.3. Hæð: 4,00 m

1.2. Að því er varðar mælingu á lengd, breidd og hæð, skal ökutækið vera með eigin massa og tilbúið til aksturs, standa á láréttu, sléttu yfirborði, með loft í hjólbörðum við þann þrýsting sem framleiðandi mælir með.

1.3. Við ákvörðun á lengd, breidd og hæð skal ekki taka tillit til tækja og búnaðar sem um getur í 1. viðbæti við þennan viðauka.

2. Dreifing massa að því er varðar ökutæki með yfirbyggingu

2.1. Reikningsaðferð

Tákun:

„M“ tæknilega leyfilegur hámarksmassi með hleðslu,

„TM“ tæknilega leyfilegur hámarksdráttarmassi,

„MC“ tæknilega leyfilegur hámarksmassi vagnalestarinnar með hleðslu,

„m_i“ tæknilega leyfilegur hámarksmassi með hleðslu á stökum ás, sem er auðkenndur með „i“, þar sem „i“ er breytilegt frá 1 og upp í heildarfjölda ása ökutækisins,„m_c“ tæknilega leyfilegur hámarksmassi á tengipunkti,„μ_j“ tæknilega leyfilegur hámarksmassi á ásaþóp, sem er auðkenndur með „j“, þar sem „j“ er breytilegt frá 1 og upp í heildarfjölda ásaþópa.

2.1.1. Viðeigandi útreikningar skulu fara fram til að ganga úr skugga um hvort farið sé að eftirfarandi kröfum að því er varðar hverja tæknilega samskiptan gerðarinnar.

2.1.2. Ef um er að ræða ökutæki, sem er búið ásum með hleðslufærslu, skulu eftirfarandi útreikningar fara fram þegar fjöðrunarbúnaður á ásunum er með hleðslu við venjulega notkun.

2.2. Almennar kröfur

2.2.1. Samanlagður tæknilega leyfilegur hámarksmassi á stökum ás, að viðbættum samanlögðum tæknilega leyfilegum hámarksmassa á ásaþópum skal ekki vera minni en tæknilega leyfilegur hámarksmassi ökutækis með hleðslu.

$$M \leq \sum [m_i + \mu_j].$$

2.2.2. Massi ökutækis, sem er tilbúið til aksturs, að viðbættum massa valfrjáls búnaðar, massi farþega, massarnir „WP“ og „B“, sem um getur í lið 2.2.3, að viðbættum massa tengibúnaðar, ef hann er ekki innifalinn í massa ökutækis, sem er tilbúið til aksturs, að viðbættum tæknilega leyfilegum hámarksmassa á tengipunkti, skal ekki vera meiri en tæknilega leyfilegur hámarksmassi með hleðslu.

2.2.3. Dreifing hleðslu

2.2.3.1. Táknun:

„P“ sætafjöldi, að frátöldum ökumanni og starfsmanni eða starfsmönnum,

„Q“ massi eins farþega í kg,

„Qc“ massi eins starfsmanns í kg,

„S₁“ svæði fyrir standandi farþega í m²,

„SP“ fjöldi standandi farþega sem framleiðandi gefur upp,

„Ssp“ nafnrými fyrir einn standandi farþega í m²,

„WP“ fjöldi hjólastólalastaða, margfaldaður með 250 kg, sem samsvarar massa hjólastóls og notanda,

„V“ heildarrúmmál farangursrýmis í m³, þ.m.t. farangursrými, grindur og skíðahulstur,

„B“ leyfilegur hámarksmassi farangurs í kg, sem framleiðandi gefur upp, þ.m.t. leyfilegur hámarksmassi (B'), sem flytja má í skíðahulstri, ef um slíkt er að ræða.

2.2.3.2. Massi sitjandi farþega, Q og Q_c, skal staðsettur á viðmiðunarpunkti sætis (t.d. R-punkti sætis).

2.2.3.3. Massa, sem samsvarar fjölda standandi farþega (SP), þar sem hver og einn er með massann Q, skal dreift jafnt yfir yfirborðið sem fyrirhugað er fyrir standandi farþega (S₁).

2.2.3.4. Eftir því sem við á, skal massanum WP dreift jafnt yfir hjólastólalárymi.

2.2.3.5. Massanum, sem jafngildir B (kg), skal dreift jafnt í farangursrýminu.

2.2.3.6. Massi, sem jafngildir B' (kg), skal staðsettur á þungamiðju skíðahulstursins.

2.2.3.7. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi á tengipunkti skal staðsettur á tengipunktinum ef framleiðandi tilgreinir útskögun að aftan.

2.2.3.8. Gildi fyrir Q og Ssp

Undirflokkur ökutækis	Q (kg)	Ssp (m ²)
Undirflokkar I og A	68	0.125 m ²
Undirflokkur II	71	0,15 m ²
Undirflokkur III og B	71	Á ekki við

Massi hvers starfsmanns skal samsvara 75 kg.

2.2.3.9. Fjöldi standandi farþega skal ekki fara yfir gildið S₁/Ssp, þar sem Ssp er nafnrýmið sem hverjum standandi farþega er ætlað, eins og tilgreint er í töflunni í lið 2.2.3.8.

2.2.3.10. Gildi leyfilegs hámarksmassa farangurs skal ekki vera minna en: $B = 100 \times V$

2.2.4. Útreikningar

2.2.4.1. Kröfurnar í lið 2.2.2 skulu sannprófaðar á öllum uppsettum búnaði inni í ökutækinu.

2.2.4.2. Við skilyrðin, sem tilgreind eru í lið 2.2.3, skal massi á hvern stakan ás og ásaþóp ekki fara yfir tæknilega leyfilegan hámarksmassa á þann ás eða ásaþóp.

2.2.4.3. Ef um er að ræða ökutæki, sem er útbúið með breytilegu sætarými, rými fyrir standandi farþega (S_1) og útbúið til að flytja hjólastóla, skal sannprófa hvort farið sé að kröfum liða 2.2.2 og 2.2.4.2, með hliðsjón af eftirfarandi aðstæðum, eftir því sem við á:

- a) með öllum mögulegum sætum uppteknum og því rými sem eftir er fyrir standandi farþega (allt að mörkum rýmis fyrir standandi farþega, sem framleiðandi gefur upp, ef því er náð) og, ef enn er rými eftir, með öllum hjólastólástæðum uppteknum,
- b) með öllu mögulegu rými fyrir standandi farþega upptekið (allt að mörkum rýmis fyrir standandi farþega, sem framleiðandi gefur upp) og þeim sætum sem eftir eru fyrir sitjandi farþega og, ef enn er rými eftir, með öllum hjólastólástæðum uppteknum,
- c) með öllum mögulegum hjólastólástæðum uppteknum og því rými sem eftir er fyrir standandi farþega (allt að mörkum rýmis fyrir standandi farþega, sem framleiðandi gefur upp, ef því er náð) og með öllum sætum, sem eftir eru, uppteknum.

2.2.5. Þegar ökutæki er með hleðslu, eins og tilgreint er í lið 2.2.2, skal massinn, sem samsvarar álaginu á stýriásinn eða stýriásana að framan, ekki í neinu tilviki vera minni en 20% af tæknilega leyfilegum hámarks massa með hleðslu „M“.

2.2.6. Ef ökutæki á að fá gerðarviðurkenningu í fleiri en einum undirflokki gilda kröfurnar í 2. lið um hvern undirflokk.

3. Dráttargeta

3.1. Tæknilega leyfilegur hámarks massi vagnalestarinnar með hleðslu skal ekki vera meiri en tæknilega leyfilegur hámarks massi með hleðslu að viðbættum tæknilega leyfilegum hámarksdráttarmassa.

$$MC \leq M + TM$$

3.2. Tæknilega leyfilegur hámarksdráttarmassi skal ekki vera meiri en 3 500 kg.

4. Tæknilega leyfilegur hámarks massi á tengipunkti

4.1. Tæknilega leyfilegur hámarks massi á tengipunkti skal vera a.m.k. 4% af tæknilega leyfilegum hámarksdráttarmassa ökutækis, eða 25 kg, hvort sem er hærra.

4.2. Framleiðandi skal tilgreina skilyrðin fyrir festingu tengibúnaðar við vélknúið ökutæki í eigendahandbókinni.

4.2.1. Eftir því sem við á, skulu skilyrðin, sem um getur í lið 4.2, fela í sér tæknilega leyfilegan hámarks massa á tengipunkti dráttar bifreiðar, leyfilegan hámarks massa tengibúnaðar, festingarstað tengisins og leyfilega hámarksútsköggun tengisins að aftan.

5. Hámarkshalli þegar tekið er af stað í brekku

5.1. Ökutæki, sem eru hönnuð til að draga eftirvagn, skulu geta tekið af stað fimm sinnum á innan við fimm mínútum, upp í móti í brekku með a.m.k. 12% halla.

5.2. Til að framkvæma prófunina, sem lýst er í lið 5.1, skulu dráttar bifreiðin og eftirvagninn hafa hleðslu sem jafngildir tæknilega leyfilegum hámarks massa vagnalestarinnar með hleðslu.

6. Vélarafi

6.1. Vélin skal hafa vélarafsafköst, sem nemur a.m.k. 5 kW á tonn af tæknilega leyfilegum hámarks massa vagnalestarinnar með hleðslu eða tæknilega leyfilegum hámarks massa staks ökutækis með hleðslu, sé ökutækið ekki hannað til að draga eftirvagn.

6.2. Vélarafið skal mælt í samræmi við tilskipun ráðsins 80/1269/EBE ⁽¹³⁾ eða reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 85 ⁽¹⁴⁾.

⁽¹³⁾ (Stjóð. EB L 375, 31.12.1980, bls. 46.

⁽¹⁴⁾ Stjóð. ESB L 326, 24.11.2006, bls. 55.

7. Stýrihæfni

- 7.1. Ökutæki skal hafa stýrihæfni til beggja hliða til að fara í heilan 360° hringferil, eins og sýnt er á mynd 1 í 3. viðbæti við þennan viðauka, án þess að ystu punktar ökutækisins skagi út fyrir ytri hringinn eða inn fyrir innri hringinn, eftir því sem við á.
- 7.1.1. Prófunin skal framkvæmd á ökutækinu bæði við skilyrði án hleðslu (t.d. massi ökutækis sem er tilbúið til aksturs) og með hleðslu, sem nemur tæknilega leyfilegum hámarks massa með hleðslu.
- 7.1.2. Að því er varðar lið 7.1 skal ekki taka tillit til þeirra hluta sem leyfilegt er að skagi lengra út en sem nemur breidd ökutækisins sem um getur í 1. viðbæti við þennan viðauka.
- 7.2. Að því er varðar ökutæki með ás með hleðslufærslu gilda einnig kröfurnar í lið 7.1 þegar ás eða ásar með hleðslufærslu eru notaðir.
- 7.3. Kröfurnar í lið 7.1 skulu sannprófaðar á eftirfarandi hátt:
- 7.3.1. Ökutækinu skal stýrt innan hringlaga svæðis, sem er skilgreint sem tveir sammiðja hringir, þar sem ytri hringurinn er með 12,50 m radíus og innri hringurinn 5,30 m radíus.
- 7.3.2. Ysta punkti vélknúins ökutækis skal stýrt meðfram útlínu ytri hringsins (sjá mynd 1 í 3. viðbæti við þennan viðauka).

8. Útsláttarradíus afturhorns

- 8.1. Ökutæki í einum hluta
- 8.1.1. Ökutækið skal prófað í samræmi við akstursprófunaraðferðina sem lýst er í lið 8.1.2.
- 8.1.2. Akstursprófunaraðferð
- Þegar ökutækið er kyrrstætt, skal ákvarða, við það að draga línu á jörðina, lóðrétt plan sem snertir þá hlið ökutækisins sem snýr út frá hringnum.
- Ökutækið skal hreyfast frá beinni línu inn á hringsvæðið, sem lýst er á mynd 1, og skulu framhjólin snúa þannig að ysti punktur fylgi útlínunum ytri hringsins (sjá mynd 2a í 3. viðbæti við þennan viðauka).
- 8.1.3. Ökutækið skal hafa massa ökutækis sem er tilbúið til aksturs.
- 8.1.4. Hámarksútsláttarradíus afturhorns skal ekki fara yfir 0,60 m.
- 8.2. Ökutæki í tveimur eða fleiri hlutum
- 8.2.1. Kröfurnar í lið 8.1 skulu gilda, að breyttu breytanda, að því er varðar ökutæki sem eru í tveimur eða fleiri hlutum.
- Í slíku tilviki skulu tveir eða fleiri ósveigjanlegir hlutar vera samsíða fletinum, eins og sýnt er á mynd 2b í 3. viðbæti við þennan viðauka.

C-HLUTI**Ökutæki í flokkum N₂ og N₃****1. Leyfileg hámarksmál**

- 1.1. Málin skulu ekki fara yfir eftirtalin gildi:
- 1.1.1. Lengd: 12,00 m
- 1.1.2. Breidd:
- a) 2,55 m að því er varðar öll ökutæki
- b) 2,60 m, að því er varðar ökutæki, sem eru útbúin með yfirbyggingu með a.m.k. 45 mm þykkum, einangruðum veggjum, eins og um getur í 2. viðbæti við II. viðauka við tilskipun 2007/46/EB.

- 1.1.3. Hæð: 4,00 m
- 1.2. Að því er varðar mælingu á lengd, breidd og hæð, skal ökutækið vera með eigin massa og tilbúið til aksturs, standa á lárétu, sléttu yfirborði, með loft í hjólbörðum við þann þrýsting sem framleiðandi mælir með.
- 1.3. Við ákvörðun á lengd, breidd og hæð skal ekki taka tillit til tækja og búnaðar sem um getur í 1. viðbæti við þennan viðauka.
2. **Dreifing massa að því er varðar ökutæki með yfirbyggingu**
- 2.1. Reikningsaðferð
- Tákun:
- „M“ tæknilega leyfilegur hámarksmassi með hleðslu,
- „TM“ tæknilega leyfilegur hámarksdráttarmassi,
- „MC“ tæknilega leyfilegur hámarksmassi vagnalestarinnar með hleðslu,
- „m_i“ tæknilega leyfilegur hámarksmassi á stökum ás, sem er auðkenndur með „i“, þar sem „i“ er breytilegt frá 1 og upp í heildarfjölda ása ökutækisins,
- „m_c“ tæknilega leyfilegur hámarksmassi á tengipunkti,
- „μ_j“ tæknilega leyfilegur hámarksmassi á ásaþóp, sem er auðkenndur með „j“, þar sem „j“ er breytilegt frá 1 og upp í heildarfjölda ásaþópa.
- 2.1.1. Viðeigandi útreikningar skulu fara fram til að ganga úr skugga um hvort farið sé að kröfunum í liðum 2.2 og 2.3 að því er varðar hverja tæknilega samskipan gerðarinnar.
- 2.1.2. Ef um er að ræða ökutæki, sem er búið ásum með hleðslufærslu, skulu útreikningarnir, sem krafist er samkvæmt liðum 2.2 og 2.3, fara fram þegar fjöðrunarbúnaður á ásunum er með hleðslu við venjulega notkun.
- 2.1.3. Ef um er að ræða ökutæki með lyftiásum skulu útreikningarnir, sem krafist er samkvæmt liðum 2.2 og 2.3, fara fram með ásana niðri.
- 2.2. Almennar kröfur
- 2.2.1. Samanlagður tæknilega leyfilegur hámarksmassi á stökum ás, að viðbættum samanlögðum tæknilega leyfilegum hámarksmassa á ásaþópum skal ekki vera minni en tæknilega leyfilegur hámarksmassi ökutækis með hleðslu.
- $$M \leq \sum [m_i + \mu_j]$$
- 2.2.2. Að því er varðar hvern ásaþóp, sem er auðkenndur með „j“, skal samanlagður tæknilega leyfilegur hámarksmassi á ásunum ekki vera minni en tæknilega leyfilegur hámarksmassi á ásaþóp.
- Að auki skal hver massi m_i ekki vera minni en sá hluti μ_j sem hvílir á ási „i“, eins og ákvarðað er með dreifingu massa fyrir þann ásaþóp.
- 2.3. Sértaekar kröfur
- 2.3.1. Massi ökutækis, sem er tilbúið til aksturs, að viðbættum massa valfrjáls búnaðar, massi farþega, að viðbættum massa tengibúnaðar, ef massi ökutækis, sem er tilbúið til aksturs er ekki meðtalin, að viðbættum tæknilega leyfilegum hámarksmassa á tengipunkti, skal ekki vera meiri en tæknilega leyfilegur hámarksmassi ökutækis með hleðslu.
- 2.3.2. Ef ökutækið er með hleðslu, sem nemur tæknilega leyfilegum hámarksmassa með hleðslu, skal massinn sem dreifist á ási „i“ ekki vera meiri en massi m_i á þeim ási og massinn á ásaþópnum „j“ skal ekki vera meiri en massi μ_j.

2.3.3. Kröfurnar í lið 2.3.2 skulu uppfylltar með eftirfarandi samskipan hleðslu:

2.3.3.1. Jöfn dreifing farmmassa:

Massi ökutækis skal vera eigin massi ökutækisins, sem er tilbúið til aksturs, að viðbættum massa valfrjáls búnaðar ásamt massa farþega, sem er staðsettur á viðmiðunarpunktum sætis, að viðbættum massa tengibúnaðar (ef massi ökutækis, sem er tilbúið til aksturs, er ekki meðtalinn), að viðbættum leyfilegum hámarks massa á tengipunkti og að viðbættum farmmassanum sem er dreift með jöfnum hætti í farmrýminu.

2.3.3.2. Ójöfn dreifing farmmassa:

Massi ökutækis skal vera eigin massi ökutækis, sem er tilbúið til aksturs, að viðbættum massa valfrjáls búnaðar ásamt massa farþega, sem er staðsettur á viðmiðunarpunktum sætis, að viðbættum massa tengibúnaðar (ef massi ökutækis, sem er tilbúið til aksturs, er ekki meðtalinn), að viðbættum leyfilegum hámarks massa á tengipunkti og að viðbættum farmmassanum sem er staðsettur í samræmi við forskriftir framleiðenda.

Í þessum tilgangi skal framleiðandi gefa upp ystu leyfilegu staðsetningarmörk þungamiðju farmmassans og/eða yfirbyggingar og/eða búnaðar eða innréttinga (t.d. frá 0,50–1,30 m fyrir framan fyrsta afturásinn).

2.3.3.3. Samsetning jafnrar og ójafnrar dreifingar:

Uppfylla skal kröfurnar í liðum 2.3.3.1 og 2.3.3.2 samtímis.

Dæmi: vöruflutningabifreið með sturtupalli (dreifð hleðsla) sem hefur viðbótarkrana (staðbundin hleðsla).

2.3.3.4. Massi sem er yfirfærður af dráttarstólstengi (dráttareining fyrir festivagn):

Massi ökutækis skal vera eigin massi ökutækis, sem er tilbúið til aksturs, að viðbættum massa valfrjáls búnaðar ásamt massa farþega, sem er staðsettur á viðmiðunarpunktum sætis, að viðbættum massa tengibúnaðar, ef massi ökutækis, sem er tilbúið til aksturs, er ekki meðtalinn, að viðbættum leyfilegum hámarks massa á tengipunkti dráttarstóls, sem er staðsettur í samræmi við forskriftir framleiðenda (lágmarks- og hámarksbil á milli dráttarstóls og aftari áss).

2.3.3.5. Ávallt skal uppfylla kröfurnar í lið 2.3.3.1 þegar ökutæki er með flötu farmrými.

2.3.4. Þegar hleðsla ökutækis nemur tæknilega leyfilegum hámarks massa með hleðslu, að viðbættum massa tengis, ef hann er ekki meðtalinn í massa ökutækis, sem er tilbúið til aksturs, að viðbættum leyfilegum hámarks massa á tengipunkti, þannig að leyfilegum hámarks massa á aftari áshóp (μ) eða leyfilegum hámarks massa á afturás (m) hafi verið náð, skal massinn á stýrisásnum eða stýrisásunum að framan ekki vera minni en 20% af tæknilega leyfilegum hámarks massa ökutækisins með hleðslu.

2.3.5. Að því er varðar ökutæki til sérstakra nota í flokkum N_2 og N_3 skal tæknipjónusta ganga úr skugga um hvort farið sé að kröfunum í 2. lið, í samráði við framleiðanda, með tilliti til sérstakrar hönnunar ökutækisins (t.d. færanlegir lyftikranar).

3. Dráttargeta

3.1. Tæknilega leyfilegur hámarks massi vagnalestarinnar með hleðslu skal ekki vera meiri en tæknilega leyfilegur hámarks massi með hleðslu að viðbættum tæknilega leyfilegum hámarksdráttarmassa.

$$MC \leq M + TM$$

4. Hámarkshalli þegar tekið er af stað í brekku og klifurgeta

4.1. Ökutæki, sem eru hönnuð til að draga eftirvagn og hafa hleðslu, sem nemur tæknilega leyfilegum hámarks massa vagnalestarinnar með hleðslu, skulu geta tekið af stað fimm sinnum á innan við fimm mínútum, upp í móti í brekku með a.m.k. 12% halla.

4.2. Að því er varðar klifurgetu skulu torfærutæki prófuð með tilliti til tæknilegu krafanna í II. viðauka.

- 4.2.1. Kröfurnar í 5. lið í 1. viðbæti við II. viðauka við tilskipun 2007/46/EB gilda einnig.

5. **Vélarafi**

- 5.1. Vélarafköst ökutækja skulu vera a.m.k. 5 kW á tonn af tæknilega leyfilegum hámarks massa vagnalestarinnar með hleðslu.
- 5.1.1. Ef um er að ræða dráttar bifreið, eða dráttareiningu fyrir festivagn sem ætlað er að flytja óskiptanlegan farm, skal vélarafið vera a.m.k. 2 kW á tonn af tæknilega leyfilegum hámarks massa vagnalestarinnar með hleðslu.
- 5.2. Vélarafið skal mælt í samræmi við tilskipun 80/1269/EBE eða reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 85.

6. **Stýrihæfni**

- 6.1. Ökutæki skal hafa stýrihæfni til beggja hliða til að fara í heilan 360° hringferil, eins og sýnt er á mynd 1 í 3. viðbæti við þennan viðauka, án þess að ystu punktar ökutækisins skagi út fyrir ytri hringinn eða inn fyrir innri hringinn, eftir því sem við á.
- 6.1.1. Prófunin skal framkvæmd á ökutækinu bæði við skilyrði án hleðslu (t.d. massi ökutækis sem er tilbúið til aksturs) og með hleðslu, sem nemur tæknilega leyfilegum hámarks massa með hleðslu.
- 6.1.2. Að því er varðar lið 6.1 skal ekki taka tillit til þeirra hluta sem leyfilegt er að skagi lengra út en sem nemur breidd ökutækisins sem um getur í 1. viðbæti.
- 6.2. Að því er varðar ökutæki með áslýftibúnaði gilda kröfurnar í lið 6.1. einnig um lyftiás eða lyftiása í upplýftri stöðu og þegar ás eða ásar með hleðslufærslu eru í notkun.
- 6.3. Kröfurnar í lið 6.1 skulu sannprófaðar á eftirfarandi hátt:
- 6.3.1. Ökutækinu skal stýrt innan svæðis, sem er skilgreint sem tveir sammiðja hringir, þar sem ytri hringurinn er með 12,50 m radius og innri hringurinn 5,30 m radius.
- 6.3.2. Ysta punkti vélknúins ökutækis skal stýrt meðfram útlínu ytri hringsins (sjá mynd 1 í 3. viðbæti við þennan viðauka).

7. **Hámarksútsláttarradius afturhorns**

- 7.1. Ökutækið skal prófað í samræmi við prófunaraðferð við stöðugt ástand (e. *steady-state test method*) sem lýst er í lið 7.1.1.
- 7.1.1. Prófunaraðferð við stöðugt ástand
- 7.1.1.2. Ökutæki skal vera kyrrstætt og fremri stýrðu hjólin skulu snúa þannig að ef ökutækið hreyfist færi ysti punktur þess í hring með 12,50 m radius.

Mynda skal lóðrétt plan, sem snertir þá hlið ökutækis sem snýr út frá hringnum, með því að draga línu á jörðina.

Ökutækið skal færast áfram þannig að ysti punktur þess fylgi útlínu ytri hringsins sem hefur 12,50 m radius.

- 7.2. Hámarksútsláttarradius afturhorns skal ekki vera meira en: (sjá mynd 3 í 3. viðbæti við þennan viðauka)

- a) 0,80 m,
- b) 1,00 m, ef ökutækið er með áslýftibúnaði og ásnúm er lyft frá jörðu,
- c) 1,00 m, ef aftasti ásnúm er stýriás.

D-HLUTI

Ökutæki í flokki O

1. Leyfileg hámarksból

1.1. Málin skulu ekki fara yfir eftirtalin gildi:

1.1.1. Lengd

- a) Eftirvagn: 12,00 m, þ.m.t. dráttarbeisli,
- b) Festivagn: 12,00 m, að viðbætti útskögum að framan.

1.1.2. Breidd

- a) 2,55 m, að því er varðar öll ökutæki,
- b) 2,6 m, að því er varðar ökutæki sem eru útbúin með yfirbyggingu með a.m.k. 45 mm þykkum einangruðum veggjum, eins og um getur í 2. viðbæti við II. viðauka við tilskipun 2007/46/EB.

1.1.3. Hæð: 4,00 m

1.1.4. Tengiradius festivagns að framan: 2,04 m

1.2. Að því er varðar mælingu á lengd, breidd og hæð, skal ökutækið vera með eigin massa og tilbúið til aksturs, standa á láréttu, sléttu yfirborði, með loft í hjólbörðum við þann þrýsting sem framleiðandi mælir með.

1.3. Mæling á lengd, hæð og tengiradius að framan skal fara fram þar sem hleðsluflöturinn eða viðmiðunarflöturinn, sem um getur í lið 1.2.1 í annarri undirgrein í 7. viðauka við reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 55, er láréttur.

Stillanleg dráttarbeisli skulu vera lárétt og samsíða miðlínu ökutækisins. Þau skulu stillt í lengsta lárétta stöðu.

1.4. Við ákvörðun á málunum, sem um getur í lið 1.1, skal ekki taka tillit til tækja og búnaðar sem um getur í 1. viðbæti við þennan viðauka.

2. Dreifing massa að því er varðar ökutæki með yfirbyggingu

2.1. Reikningsaðferð

Tákun:

„M“ tæknilega leyfilegur hámarksmassi með hleðslu,

„m₀“ tæknilega leyfilegur hámarksmassi á tengipunkti að framan,

„m_i“ tæknilega leyfilegur hámarksmassi á ás, sem er auðkenndur með „i“, þar sem „i“ er breytilegt frá 1 og upp í heildarfjölda ása ökutækisins,

„m_c“ tæknilega leyfilegur hámarksmassi á tengipunkti að aftan,

„m_j“ tæknilega leyfilegur hámarksmassi á áshóp, sem er auðkenndur með „j“, þar sem „j“ er breytilegt frá 1 og upp í heildarfjölda áshópa.

2.1.1. Viðeigandi útreikningar skulu fara fram til að ganga úr skugga um hvort farið sé að kröfunum, sem settar eru fram í liðum 2.2 og 2.3, að því er varðar hverja tæknilega samskipan gerðarinnar.

2.1.2. Ef um er að ræða ökutæki með ás með hleðslufærslu skulu útreikningarnir, sem krafist er samkvæmt liðum 2.2 og 2.3, fara fram þegar fjöðrunarbúnaður á ásunum er með hleðslu við venjulega notkun.

- 2.1.3. Ef um er að ræða ökutæki með lyftiásnum skulu útreikningarnir, sem krafist er samkvæmt liðum 2.2 og 2.3, fara fram með ásana niðri.

2.2. Almennar kröfur

- 2.2.1. Samanlagður tæknilega leyfilegur hámarksmassi á tengipunkti að framan, að viðbættum tæknilega leyfilegum hámarksmassa á staka ása eða áshóp, ásamt tæknilega leyfilegum hámarksmassa á tengipunkti að aftan, skal ekki vera minni en tæknilega leyfilegur hámarksmassi ökutækis með hleðslu.

$$M \leq \Sigma [m_0 + m_i + \mu_j + m_c]$$

- 2.2.2. Að því er varðar hvern áshóp, sem er auðkenndur með „j“, skal samanlagður massi m_i á ásunum ekki vera minni en massi μ_j .

Að auki skal hver massi m_i ekki vera minni en sá hluti μ_j sem hvílir á ás „i“, eins og ákvarðað er með dreifingu massa fyrir þann áshóp.

2.3. Sértaekar kröfur

- 2.3.1. Massi ökutækis, sem er tilbúið til aksturs, að viðbættum massa valfrjáls búnaðar, ásamt tæknilega leyfilegum hámarksmassa á tengipunkti eða tengipunktum, skal ekki vera meiri en tæknilega leyfilegur hámarksmassi ökutækisins með hleðslu.

- 2.3.2. Ef ökutækið er með hleðslu, sem nemur tæknilega leyfilegum hámarksmassa með hleðslu, skal massinn, sem dreifist á stakan ás „i“, hvorki vera meiri en massi m_i á þeim ási né massinn μ_j á áshópnum eða tæknilega leyfilegi hámarksmassinn á tengipunkti m_0 .

- 2.3.3. Kröfurnar í lið 2.3.2 skulu uppfylltar með eftirfarandi samskipan hleðslu:

2.3.3.1. Jöfn dreifing farmmassa

Massi ökutækis skal vera eigin massi ökutækis, sem er tilbúið til aksturs, að viðbættum massa frjálsa búnaðarins og farmmassanum, sem er dreift jafnt í farmrýminu.

2.3.3.2. Ójöfn dreifing farmmassa

Massi ökutækis skal vera eigin massi ökutækis, sem er tilbúið til aksturs, að viðbættum massa frjálsa búnaðarins og farmmassanum, sem er staðsettur í samræmi við forskriftir framleiðanda.

Í þessum tilgangi skal framleiðandi gefa upp ystu leyfilegu staðsetningarmörk þungamiðju farmmassans og/eða yfirbyggingar og/eða búnaðar eða innréttinga (t.d. frá 0,50–1,30 m fyrir framan fyrsta afturásinn).

- 2.3.3.3. Samsetning jafnrar og ójafnrar dreifingar:

Uppfylla skal kröfurnar í liðum 2.3.3.1 og 2.3.3.2 samtímis.

- 2.3.3.4. Ávallt skal uppfylla kröfurnar í lið 2.3.3.1 þegar ökutæki er með flötu farmrými.

2.3.4. Sértaekar kröfur um dregin hjólhýsi

- 2.3.4.1. Lágmarksfarmmassi (PM) skal uppfylla eftirfarandi kröfur:

$$PM \text{ í kg} \geq 10 (n + L) \text{ þar sem:}$$

„n“ er hámarksfjöldi legurúma og

„L“ er heildarlíkamlengd eins og skilgreint er í lið 6.1.2 í ISO-staðli 7237:1981.

3. Kröfur um stýrihæfni

- 3.1. Eftirvagnar og festivagnar skulu hannaðir þannig að þegar þeir eru tengdir við dráttarbífreidd sé hægt að stýra vagnalestinni til beggja hliða í heilan 360° hringferil með tveimur sammiðja hringjum þar sem ytri hringurinn er með 12,50 m radius og innri hringurinn 5,30 m radius, án þess að hvorki ystu punktar dráttarbífreiddarinnar skagi út fyrir ytri hringinn né að ystu punktar eftirvagnsins eða festivagnsins skagi inn fyrir innri hringinn.

- 3.2. Festivagn telst uppfylla kröfurnar í lið 3.1 ef viðmiðunarhjólhaf hans, „RWB“, uppfyllir eftirfarandi kröfur:

$$RWB \leq [(12,50 - 2,04)^2 - (5,30 + \frac{1}{2} W)^2]^{\frac{1}{2}}$$

þar sem:

„RWB“ er vegalengdin á milli áss tengipinna og miðlínu óstýrðu ásanna.

„W“ er breidd festivagnsins.

- 3.3. Þegar einn eða fleiri óstýrðir ásar eru með áslýftibúnað, skal taka tillit til viðmiðunarhjólhafs með ásinni niðri eða ásinni í upplýftri stöðu — hvort sem er lengra.

1. viðbætur

Skrá yfir tæki og búnað sem ekki er krafist að tekið sé tillit til við ákvörðun á ystu málum

- Með fyrirvara um viðbótartakmarkanir, sem kveðið er á um í eftirfarandi töflum, er þess ekki krafist að tekið sé mið af tækjunum og búnaðinum, sem skráð eru í töflum I, II og III, við ákvörðun á ystu málum, þegar eftirfarandi kröfur eru uppfylltar:
 - þegar mörg tæki eru sett upp að framan skal heildarútskögur þessara tækja ekki vera meiri en 250 mm,
 - heildarútskögur tækja og búnaðar, sem er bætt við lengd ökutækis, skal ekki vera meiri en 750 mm,
 - að undanskildum baksýnispeglum, skal heildarútskögur tækja og búnaðar, sem er bætt við breidd ökutækis, ekki vera meiri en 100 mm.
- Kröfurnar, sem eru settar fram í a- og b-lið 1. mgr., gilda ekki um búnað sem er ætlað að auka sjónsvið.

Tafla I

Lengd ökutækis

Liður		Ökutækjaflokkar									
		M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
1.	Tæki til að auka sjónsvið, eins og skilgreint er í lið 2.1 í reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 46 ⁽¹⁾	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
2.	Þurrku- og sprautubúnaður	x	x	x	x	x	x				
3.	Ytri sólskyggni	—	—	—	—	x	x	—	—	—	—
4.	Varnarbúnaður að framan, sem er gerðarviðurkenndur í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 78/2009 ⁽²⁾	x			x						
5.	Stigaþrep og handföng	—	x	x	x	x	x	x	x	x	x
6.	Tengibúnaður (þegar hægt er að losa hann)	x	x	x	x	x	x	—	—	—	—
7.	Viðbótartengi aftan við eftirvagn (þegar hægt er að losa það)	—	—	—	—	—	—	x	x	x	x
8.	Reiðhjólagerind (þegar hægt er að losa hana eða fella hana saman)	x			x	—	—	—	—	—	—
9.	Lyftupallar, skábrautir eða tilheyrandi búnaður (þegar hann er ekki í notkun og skagar ekki meira út en sem nemur 300 mm), að því tilskildu að burðargeta ökutækis aukist ekki.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
10.	Útsýnishjálpartæki og greiningartæki, þ.m.t. ratsjá	—	x	x	—	x	x	x	x	x	x
11.	Fjaðrandi höggdeyfur og tilheyrandi búnaður	—	—	—	—	x	x	x	x	x	x
12.	Tollinnsiglibúnaður og verndun hans	—	—	—	x	x	x	x	x	x	x

Liður		Ökutækjaflokkar									
		M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
13.	Búnaður til að festa yfirbreiðslu og verndun hans	—	—	—	x	x	x	x	x	x	x
14.	Lengdarlás fyrir lausa hluta	—	—	—	—	x	x	x	x	x	x
15.	Straumtrissuarmur í rafknúin ökutæki	—	—	x	—	—	—	—	—	—	—
16.	Merkiplötur að framan eða aftan	—	x	x	—	x	x	x	x	x	X
17.	Valfrjáls ljósker, eins og skilgreint er í 2. lið í reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 48 ⁽³⁾ .	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
18.	Samfellanleg tæki og búnaður, sem eru hönnuð til að draga úr loftnúningsviðnámi, að því tilskildu að þau skagi ekki meira út en 500 mm frá ysta hluta ökutækisins að aftan og að þau auki ekki lengd hleðslurýmis. Hanna skal slík tæki þannig að þau geti dregist inn þegar ökutækið er kyrrstætt, þannig að ekki sé farið yfir leyfilega hámarks lengd og að þau rýri ekki getu ökutækisins til að stunda samþætta flutninga.	—	x	x	—	x	x	—	—	x	x

(³) Stjtíð. ESB L 135, 23.5.2008, bls. 1.

Breidd ökutækis

[illegible]

[illegible]

Liður		Ökutækjaflokkar									
		M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
17.	Öryggishandrið á ökutækjum til flutninga á ökutækjum. Á aðeins við um ökutæki, sem eru hönnuð og smíðuð til að flytja a.m.k. tvö önnur ökutæki og þar sem öryggishandrið eru meira en 2,0 m en ekki meira en 3,70 m frá jörðu og skaga ekki lengra en 50 mm út fyrir ystu hlið ökutækisins. Breidd ökutækisins skal ekki fara yfir 2 650 mm.	—	—	—	—	x	x	—	—	x	x

(⁴) Stjtið. ESB L 34, 9.2.2011, bls. 2.

Tafla III

Hæð ökutækis

Liður		Ökutækjaflokkar									
		M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
1.	Lofnet fyrir útvarp eða fjarleiðsögu	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
2.	Straumsnertur eða straumtrissuarmar í uppréttri stöðu	—	—	x	—	—	—	—	—	—	—

*2. viðbætur***Heimiluð frávík frá gerðarviðurkenningu og samræmi framleiðslu****1. Mál**

- 1.1. Heildarlengd, -breidd og -hæð skulu mældar í samræmi við lið 1.2 í A- til D-hluta þessa viðauka.
- 1.2. Sé ekki farið yfir mörkin, sem tilgreind eru í lið 1.1 í A- til D-hluta þessa viðauka, mega raunveruleg mál ekki víkja meira en 3% frá þeim sem framleiðandinn gefur upp.

2. Massi ökutækis, sem er tilbúið til aksturs, og raunmassi ökutækisins

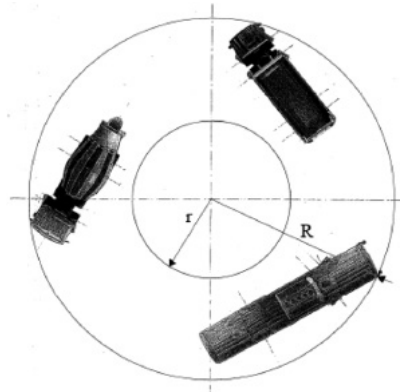
- 2.1. Massi ökutækis, sem er tilbúið til aksturs, skal fundinn út frá raunmassa með því að vigta ökutækið og draga frá massa valfrjáls búnaðar í ökutækinu. Í þessum tilgangi skal veginn uppfylla kröfur tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/23/EB ⁽¹⁵⁾.
- 2.2. Massi ökutækis, sem er tilbúið til aksturs, sem ákvarðaður er í samræmi við kröfurnar í lið 2.1 má ekki víkja meira frá nafngildinu, sem gefið er upp í b-lið liðar 2.6 í I. viðauka eða í A- eða B-þætti í I. hluta í III. viðauka við tilskipun 2007/46/EB eða í viðeigandi færslu í samræmisvottorðinu, en sem nemur:
 - a) 3%, að því er varðar leyfileg neðri og efri mörk frávika (= neikvæð og jákvæð frávík varðandi yfirlýst gildi), að því er varðar ökutæki í flokkum M, N og O, að undanskildum ökutækjum til sérstakra nota,
 - b) 5%, að því er varðar leyfileg neðri og efri mörk frávika (= neikvæð og jákvæð frávík varðandi yfirlýst gildi) að því er varðar ökutæki til sérstakra nota,
 - c) 5%, að því er varðar leyfileg efri og neðri mörk frávika (= neikvæð og jákvæð frávík varðandi yfirlýst gildi), að því er varðar beitingu 2. mgr. 12. gr. tilskipunar 2007/46/EB.

⁽¹⁵⁾ Stjótið. ESB L 122, 16.5.2009, bls. 6.

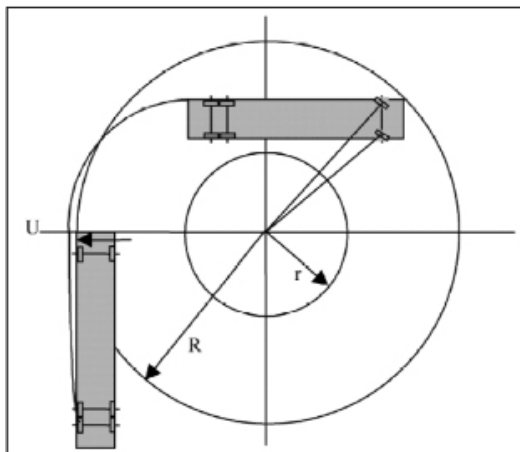
3. viðbætur

Myndir varðandi kröfur um stýrihæfni

Mynd 1

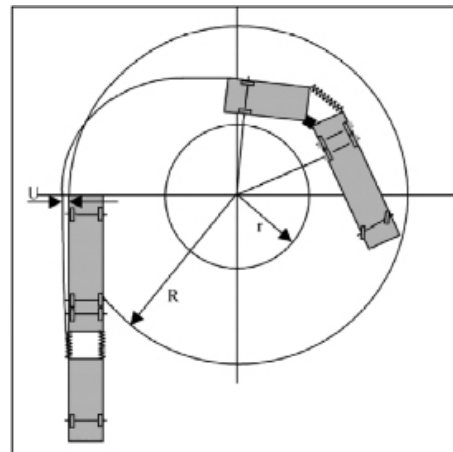
Stýrihæfni — hringur $r = 5,3$ m $R = 12,5$ m

Mynd 2

Akstursprófunaraðferð fyrir ökutæki í flokkum M_2 og M_3

Mynd 2a

Útsláttarradíus afturhorns (ökutæki sem eru ekki liðskipt)
 $R = 12,5$ m
 $r = 5,3$ m
 $U_{\max} \leq 60$ cm

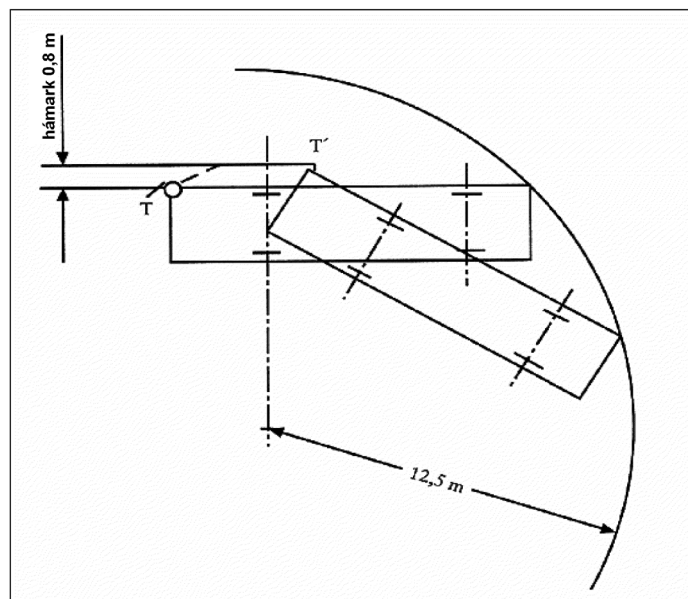

Mynd 2b

Útsláttarradíus afturhorns (liðskipt ökutæki)
 $R = 12,5$ m
 $r = 5,3$ m
 $U_{\max} \leq 60$ cm

Mynd 3

Prófunaraðferð við stöðugt ástand fyrir ökutæki í flokkum N₂ og N₃

*II. VIÐAUKI***KLIFURGETA TORFÆRUTÆKJA****1. Almenn atriði**

- 1.1. Í þessum viðauka er mælt fyrir um tæknilegar kröfur í þeim tilgangi að sannprófa klifurgetu ökutækis til þess að flokka það sem torfærutæki í samræmi við 4. lið í A-hluta II. viðauka við tilskipun 2007/46/EB.
- 1.2. Tæknipjónustan skal sannprófa hvort fullbúið ökutæki eða fullbúið ökutæki í áföngum eða dráttareining fyrir festivagn teljist vera torfærutæki í samræmi við kröfurnar sem mælt er fyrir um í II. viðauka við 2007/46/EB.
- 1.3. Að því er varðar ófullbúin ökutæki skal þessi sannprófun aðeins fara fram samkvæmt beiðni framleiðanda.

2. Prófunarskilyrði

- 2.1. Skilyrði að því er varðar ökutæki
 - 2.1.1. Ökutækið skal stillt fyrir þau skilyrði sem framleiðandinn mælir með og útbúið þeim búnaði sem um getur í I. viðauka við tilskipun 2007/46/EB.
 - 2.1.2. Stillingar á hemlum, tengsli (eða sambærilegum búnaði), hreyfli og gírkassa skulu vera í samræmi við tilmæli framleiðanda að því er varðar notkun utan venjulegra vega.
 - 2.1.3. Nota skal þá hjólbarða sem mælt er með til aksturs utan vega. Þeir skulu hafa mynstursdýpt sem er a.m.k. 90% af mynstursdýpt nýrra hjólbarða. Þrýstingur í hjólbörðum skal aðlagður að því gildi sem hjólbarðaframleiðandinn mælir með.
 - 2.1.4. Hleðsla ökutækis skal vera sem nemur tæknilega leyfilegum hámarks massa þess með hleðslu þar sem dreifing hleðslu er í réttu hlutfalli við dreifingu hámarks massa á ásunum sem framleiðandinn gefur upp.

Sem dæmi skal prófa ökutæki, sem er 7,5 tonn að þyngd og hefur 4 tonna hámarks massa á fremri ás og 6 tonna hámarks massa á aftari ás, með 3 tonna massa (40%) á fremri ásnunum og 4,5 tonna (60%) massa á aftari ásnunum.
- 2.2. Skilyrði á prófunarbraut
 - 2.2.1. Yfirborð prófunarbrautarinnar skal vera þurrt, gert úr asfalti eða steypu.
 - 2.2.2. Hallinn skal sýna stöðugt hlutfall sem nemur 25% með + 3% vikmörkum ($\theta = 14$ gráður).
 - 2.2.3. Í samráði við framleiðandann má framkvæma prófunina í halla sem er meiri en 25%. Prófunin skal fara fram með hámarks massa sem er minnkaður með tilliti til prófunarskilyrðanna.

Tilkynna skal um þessi skilyrði.
 - 2.2.4. Yfirborð brautarinnar skal hafa góðan veggripsstuðul.

Skrikstuðull (SRI-stuðull) yfirborðsins skal mældur í samræmi við staðal Staðlasamtaka Evrópu CEN/TS 13036-2: 2010 Road and airfield surface characteristics - Test methods - Part 2: Assessment of the skid resistance of a road pavement surface by use of dynamic measuring systems. (Eiginleikar yfirborðs vega og flugvallar – prófunaraðferðir – 2. hluti: mat á skrikmótstöðu vegaklæðningar skal fara fram með notkun sívirkis mælikerfis).

Tilkynna skal meðalgildi SRI-stuðulsins.

3. Prófunaraðferð

- 3.1. Ökutækið skal fyrst staðsett á láréttum fleti.
- 3.2. Drifhamur ökutækis skal stilltur til notkunar utan vega. Sá gír eða þeir gírar sem eru tengdir skulu tryggja jafnan hraða.
- 3.3. Ákvæði 4. og 5. liðar í 1. viðbæti við II. viðauka við tilskipun 2007/46/EB gilda.

III. VIÐAUKI

SKILYRÐI SEM VARÐA JAFNGILDI FJÖÐRUNAR OG LOFTFJÖÐRUNAR

1. Í þessum viðauka er mælt fyrir um tæknileg skilyrði sem varða jafngildi fjöðrunar og loftfjöðrunar fyrir drifás eða drifása.
2. Til þess að fjöðrun verði viðurkennd sem jafngild loftfjöðrun skal hún uppfylla eftirfarandi kröfur:
 - 2.1. Við óhindraðar, lóðréttar lágtíðnihöggsvæflur fjaðrandi massans ofan á drifási eða áshópi skal mæld sveiflutíðni og deyfing, þegar hámarksálag er á fjöðrunarbúnaðinum, vera innan markanna sem eru skilgreind í liðum 2.3–2.6.
 - 2.2. Á hverjum ási skulu vera vökvasveifludæfar. Dæfar á áshópum skulu þannig staðsettir að þeir sveiflist sem minnst.
 - 2.3. Meðaldeyfihlutfallið D_m skal vera meira en 20% af markdeyfingu fjöðrunarinnar við venjuleg skilyrði með vökvasveifludæfa uppsetta og virka.
 - 2.4. Deyfihlutfall fjöðrunarinnar D_r , þegar allir vökvasveifludæfar hafa verið fjarlægðir eða gerðir óvirkir, skal ekki vera meira en 50% af meðaldeyfihlutfallinu.
 - 2.5. Sveiflutíðni fjaðrandi massans ofan á drifási eða áshópi með óhindruðum, lóðréttum höggsvæflum skal ekki vera hærri en 2,0 Hz.
 - 2.6. Mæla skal fyrir um prófunaraðferðir til að mæla tíðni og deyfingu í 3. lið.

3. **Prófunaraðferð**3.1. *Tíðni og deyfing*

- 3.1.1. Óhindruð sveifla fjaðrandi massans skal gefin upp með eftirfarandi jöfnu:

$$M \frac{d^2Z}{dt^2} + C \frac{dZ}{dt} + KZ = 0$$

þar sem:

„M“ er fjaðrandi massi (kg),

„Z“ er lóðrétt tilfærsla fjaðrandi massa (m)

„C“ er samanlagður deyfingarstuðull njútons á sekúndu á metra (N s/m) og

„K“ er lóðrétt heildarstífni gagnvart vegaryfirborði og fjaðrandi massa (njúton/metra, N/m).

- 3.1.2. Sveiflutíðni („F“ í Hz) fjaðrandi massans skal gefin upp með eftirfarandi jöfnu:

$$F = \frac{1}{2\pi} \sqrt{\frac{K}{M} - \frac{C^2}{4M^2}}$$

- 3.1.3. Markdeyfing er þegar $C = C_0$,

þar sem:

$$C_0 = 2\sqrt{KM}$$

Deyfihlutfallið, sett fram sem brot af markdeyfingu, er C/C_0 .

- 3.1.4. Við óhindraðar höggsvæflur fjaðrandi massans fylgir lóðrétt hreyfing massans deyfðum sinusferli (mynd 2). Hægt er að ákvarða tíðnina með því að mæla tímann á sveifluferli þeirra sveiflna sem koma fram. Deyfinguna er hægt að ákvarða með því að mæla toppgildi sveiflna, hverrar á fætur annarri, í sömu stefnu.

- 3.1.5. Ef stærð sveiflna í fyrsta og öðru sveifluferli kallast A_1 og A_2 , er deyfihlutfallið D gefið upp með eftirfarandi jöfnu:

$$D = \frac{C}{C_0} = \frac{1}{2\pi} \ln \frac{A_1}{A_2}$$

þar sem „ln“ er náttúrulegur logri af hlutfalli sveifluviddar.

3.2. Prófunaraðferð

Þegar ákvarða skal deyfihlutfallið D_m með prófun, þ.e.a.s. deyfihlutfallið D_r , án vökvasveifludýfa, og tíðni F fjöðrunarinnar skal ökutækinu með hleðslu:

- ekið á hægri ferð (5 km/klst. $\pm$ 1 km/klst.) yfir 80 mm hátt þrep, eins og sýnt er á þversniðsteikningunni á mynd 1; höggsveiflurnar, sem á að greina, að því er varðar tíðni og deyfingu, koma fram þegar hjól drifássins eru komin niður af þrepinu,
- þrýst niður með átaki á undirvagninn svo álagið á drifásinn sé 1,5 sinnum hámarksstöðugildi hans; þrýstingnum á ökutækinu er svo skyndilega aflétt og sveiflurnar, sem koma fram, eru greindar,
- ýtt upp með átaki á undirvagninn svo fjaðrandi massinn lyftist 80 mm yfir drifásinn; þrýstingnum á ökutækinu, sem er haldið uppi, er skyndilega aflétt og sveiflurnar sem koma fram eru greindar,
- látíð sæta annars konar aðferðum, ef framleiðandinn hefur sýnt fram á og tækniþjónustan samþykkt, að þær séu jafngildar.

3.3. Prófunarbúnaður ökutækis og hleðsluskilyrði

- 3.3.1 Ökutækið skal útbúið með boðbreyti til að mæla lóðréttu tilfærslu og skal honum komið fyrir milli drifássins og undirvagnsins, beint fyrir ofan drifásinn. Af ferlinum er hægt að mæla tímamismuninn milli toppgildis fyrstu og annarrar samþjöppunar til að finna út deyfinguna.

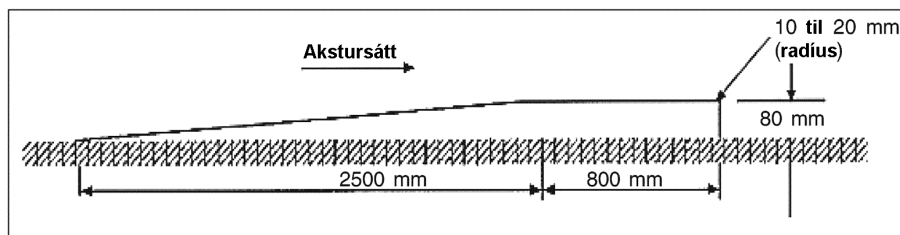
Þegar um er að ræða tvöfalda ásaðópa skulu boðbreytar, sem eru notaðir til að mæla lóðréttu tilfærslu, hafðir á milli hvors drifáss um sig og undirvagnsins beint fyrir ofan hann.

- 3.3.2. Dæla skal lofti í hjólbarða uns réttum þrýstingi er náð sem framleiðandi mælir með.

- 3.3.3 Sannprófun á jafngildi fjöðrunar skal gerð með tæknilega leyfilegum hámarks massa á ás eða ásaðópi og gengið út frá því að jafngildið gildi fyrir alla minni massa.

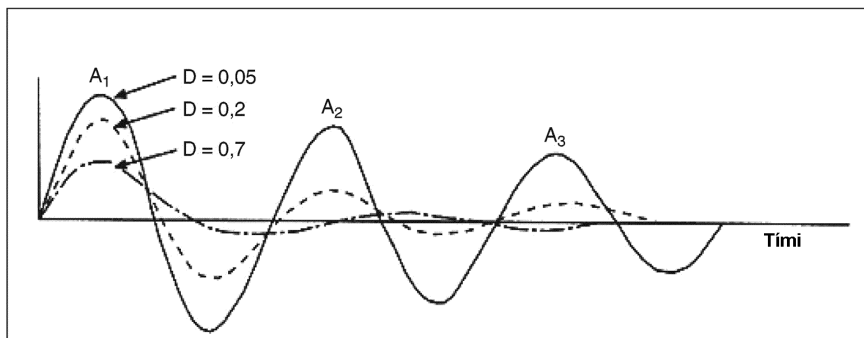
Mynd 1

Þrep fyrir fjöðrunarprófanir

Mynd 2

Virkni deyfingar á höggsveiflum

*IV. VIÐAUKI***TÆKNIKRÖFUR VARÐANDI UPPSETNINGU LYFTIÁSS EÐA LYFTIÁSA MEÐ HLEÐSLUFÆRSLU Á ÖKUTÆKJUM**

1. Sé ökutæki búið lyftiás eða lyftiásnum með hleðslufærslu skal ganga úr skugga um að við venjuleg akstursskilyrði sé ekki farið yfir leyfilega hámarks massa á staka ása eða ásaþópa við skráningu/upphaf notkunar. Í því augnamiði skal lyftiásinn eða lyftiásarnir með hleðslufærslu síga sjálfvirkni niður á jörðina eða hlaðast sjálfvirkni ef næsti ás eða ásar í hópnum eða framás eða framásar vélknúna ökutækisins eru hlaðnir að leyfilegum hámarks massa eða -mössum við skráningu/upphaf notkunar.

Sé lyftiás í upplýftri stöðu skal tryggja að massinn á stýriásnum eða stýriásunum sé áfram nægur til að tryggja öruggan akstur ökutækisins við allar aðstæður. Í þeim tilgangi skal framleiðandi ökutækis tilgreina lágmarks massa á stýriás eða stýriása, ef um er að ræða ófullbúin ökutæki.
2. Allur áslýftibúnaður, sem settur er á ökutæki, svo og stjórnubúnaður hans, skal hannaður og settur upp þannig að hann sé varinn gegn hvers konar misnotkun eða fíkti.
3. Kröfur sem fullnægja skal þegar ökutæki eru látin taka af stað á hálu yfirborði og til að bæta stýrihæfni þeirra
- 3.1. Þrátt fyrir kröfurnar í 1. lið og til þess að auðveldara verði að láta vélknúin ökutæki eða samtengd ökutæki taka af stað á hálu yfirborði og til að auka veggrip hjólarða á hálu yfirborði, ásamt því að bæta stýrihæfni þeirra, er heimilt að áslýftibúnaðurinn verki einnig á lyftiás eða lyftiása með hleðslufærslu vélknúins ökutækis eða festivagns til þess að auka eða minnka massa drifáss vélknúna ökutækisins, að uppfylltum eftirtöldum skilyrðum:
 - a) massinn, sem svarar til álagsins á hvern ás ökutækisins, má ekki vera meiri en leyfilegur hámarks massi á ás, sem er í gildi í aðildarríkinu og nemur allt að 30%, að því tilskildu að hann sé ekki meiri en gildið sem framleiðandi gefur upp til þessara sérstöku nota,
 - b) massinn sem svarar til þess álags sem verður eftir á framásnum eða framásunum skal ávallt vera meiri en núll (þ.e. ef um er að ræða afturás með hleðslufærslu og langa útsköggun að aftan má ökutækið ekki sporðreisast),
 - c) aðeins skal virkja lyftiásinn eða lyftiásana með hleðslufærslu með sérstökum stjórnubúnaði,
 - d) þegar vélknúna ökutækið er farið af stað og áður en hraði þess er orðinn meiri en 30 km/klst. skal ásin eða ásnir síga sjálfvirkni aftur til jarðar eða hlaðast aftur.

V. VIÐAUKI

A-HLUTI

UPPLÝSINGASKJAL

FYRIRMYND SEM NOTA SKAL

Upplýsingaskjal nr. ... um EB-gerðarviðurkenningu vélknúins ökutækis og eftirvagna þess, að því er varðar massa og mál ökutækis.

Eftirfarandi upplýsingar skal gefa í þríriti og með efnisyfirliti. Teikningar, ef einhverjar eru, skulu vera í hæfilegum hlutföllum og nægilega nákvæmar, í stærðinni A4 eða brotnar saman í þá stærð. Ljósmyndir, ef einhverjar eru, skulu einnig vera nægilega nákvæmar.

0. ALMENNT
- 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
- 0.2. Gerð:
- 0.2.1. Verslunarheiti (ef til er):
- 0.4. Ökutækjaflokkur (°):
- 0.5. Heiti fyrirtækis og heimilisfang framleiðanda:
- 0.8. Heiti og heimilisfang eða heimilisföng samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:
- 0.9. Nafn og heimilisfang fulltrúa framleiðanda (ef einhver):
1. ALMENNIR SMÍÐAEIGINLEIKAR ÖKUTÆKISINS
- 1.1. Ljósmyndir og/eða teikningar af dæmigerðu ökutæki:
- 1.2. Málsett teikning af fullbúnu ökutæki:
- 1.3. Fjöldi ása og hjóla:
- 1.3.1. Fjöldi og staðsetning ása með tvöföldum hjólum:
- 1.3.2. Fjöldi og staðsetning stýriása:
- 1.3.3. Aflásar (fjöldi, staðsetning, samtenging):
- 1.4. Undirvagn (ef einhver er) (heildarteikning):
- 1.7. Stýrishús (frambyggð eða með vélarhlíf)(°):
- 1.9. Tilgreina skal hvort dráttarþreifð sé ætlað að draga festivagna eða aðra eftirvagna og hvort eftirvagninn sé festivagn, tengivagn, eftirvagn með miðlægum ási eða tengivagn með ósveigjanlegt dráttarbeisli:
- 1.10. Tilgreina skal hvort ökutækin séu sérstaklega hönnuð til vöruflutninga þar sem hitastigi er stýrt:

2. MASSAR OG MÁL ^(f)(^g)(⁷)
- (í kg og mm) (Sjá teikningu, þar sem við á)
- 2.1. **Hjólhaf eða -höf (með fulla hleðslu)**(^{g1}):
- 2.1.1. Tvíása ökutæki:
- 2.1.2. Ökutæki með þrjá eða fleiri ása
- 2.1.2.1. Ásabil milli samliggjandi ása frá fremsta ási til þess aftasta:
- 2.1.2.2. Heildarbil milli ása:
- 2.2. **Dráttarstóll**
- 2.2.1. Fyrir festivagna
- 2.2.1.1. Fjarlægð frá ási tengipinna dráttarstóls að aftasta hluta festivagnsins: ...
- 2.2.1.2. Hámarksfjarlægð frá ási tengipinna dráttarstóls að hvaða punkti sem er framan á festivagni:
- 2.2.1.3. Viðmiðunarhjólhaf festivagns (í samræmi við kröfurnar í lið 3.2. í D-hluta I. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 1230/2012:
- 2.2.2. Ef um er að ræða dráttar bifreiðir fyrir festivagna
- 2.2.2.1. Bil milli dráttarstóls og aftari áss (hámark og lágmark; tilgreina skal leyfileg gildi ef ökutækið er ófullbúið)(^{g2}):
- 2.3. **Sporvidd áss eða ása og breidd**
- 2.3.1. Sporvidd hvers stýriáss(^{g4}):
- 2.3.2. Sporvidd allra annarra ása(^{g4}):
- 2.4. **Stærðarmörk ökutækis (heildarmál)**
- 2.4.1. Fyrir undirvagn án yfirbyggingar
- 2.4.1.1. Lengd(^{g5}):
- 2.4.1.1.1. Leyfileg hámarkslengd:
- 2.4.1.1.2. Leyfileg lágmarkslengd:
- 2.4.1.1.3. Ef um er að ræða eftirvagn, leyfileg hámarkslengd dráttarbeislis(^{g6}):
- 2.4.1.2. Breidd(^{g7}):
- 2.4.1.2.1. Leyfileg hámarksbreidd:
- 2.4.1.2.2. Leyfileg lágmarksbreidd:
- 2.4.1.3. Hæð(^{g8})(ef hæð á upphengjum er stillanleg skal gefa upp eðlilega stöðu við akstur):
- 2.4.1.4. Útsköggun að framan(^{g9}):
- 2.4.1.4.1. Flái að framan(^{g10})(⁴): gráður
- 2.4.1.5. Útsköggun að aftan(^{g11}):
- 2.4.1.5.1. Flái að aftan(^{g12})(⁴): gráður
- 2.4.1.5.2. Leyfileg lágmarks- og hámarksútsköggun tengipunktsins(^{g13}):

- 2.4.1.6. Bil frá jörðu (eins og það er skilgreint í liðum 3.1.1 og 3.2.1 í 1. viðbæti við II. viðauka við tilskipun 2007/46/EB).
- 2.4.1.6.1. Milli ása:
- 2.4.1.6.2. Undir framási eða framásúsum:
- 2.4.1.6.3. Undir afturási eða afturásúsum:
- 2.4.1.8. Staðsetning þungamiðju yfirbyggingar og/eða innréttinga og/eða búnaðar og/eða farms (lægstu og hæstu):
- 2.4.2. Fyrir undirvagn með yfirbyggingu
- 2.4.2.1. Lengd^(e5):
- 2.4.2.1.1. Lengd hleðslurýmis:
- 2.4.2.2. Breidd^(e7):
- 2.4.2.2.1. Þykkt veggja (fyrir ökutæki sem eru hönnuð til vöruflutninga þar sem hitastigi er stýrt):
- 2.4.2.3. Hæð^(e8) (ef hæð á upphengjum er stillanleg skal gefa upp eðlilega stöðu við akstur):
- 2.4.2.4. Útskögur að framan^(e9):
- 2.4.2.4.1. Flái að framan^(e10)(⁴): gráður
- 2.4.2.5. Útskögur að aftan^(e11):
- 2.4.2.5.1. Flái að aftan^(e12)(⁴): gráður
- 2.4.2.5.2. Leyfileg lágmarks- og hámarksútskögur tengipunktsins^(e13):
- 2.4.2.6. Hæð frá jörðu (eins og skilgreint er í liðum 3.1.1 og 3.2.1 í 1. viðbæti við II. viðauka við tilskipun 2007/46/EB)⁽⁴⁾.
- 2.4.2.6.1. Milli ása:
- 2.4.2.6.2. Undir framási eða framásúsum:
- 2.4.2.6.3. Undir afturási eða afturásúsum:
- 2.4.2.8. Staðsetningarmörk þungamiðju farmsins (ef álagið er ekki eins):
- 2.4.3. Fyrir yfirbyggingu sem er viðurkennd án undirvagns (ökutæki í flokkum M₂ og M₃).
- 2.4.3.1. Lengd^(e5):
- 2.4.3.2. Breidd^(e7):
- 2.4.3.3. Hæð^(e8) fyrirhugaðrar gerðar eða gerða undirvagna (ef hæð á upphengjum er stillanleg skal gefa upp eðlilega stöðu við akstur):
- 2.5. **Lágmarksmassi á stýriás eða stýrisásúsum ófullbúinna ökutækja:**

- 2.6. **Massi ökutækis sem er tilbúið til aksturs^(h)**
- a) lágmark og hámark fyrir hvert afbrigði:
- 2.6.1. Dreifing þessa massa á ásana og, ef um er að ræða festivagn, eftirvagn með miðlægum ási eða tengivagn með ósveigjanlegt dráttarbeisli, álag á tengipunkt:
- a) lágmark og hámark fyrir hvert afbrigði:
- 2.6.2. Massi valfrjáls búnaðar (sjá skilgreiningu nr. 5 í 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1230/2012:
- 2.8. **Tæknilega leyfilegur hámarksmassi með hleðslu⁽ⁱ⁾:**
- 2.8.1. Dreifing massans á ásana og, ef um er að ræða festivagn, eftirvagn með miðlægum ási eða tengivagn með ósveigjanlegt dráttarbeisli, álag á tengipunkt:
- 2.9. **Tæknilega leyfilegur hámarksmassi á hvern ás:**
- 2.10. **Tæknilega leyfilegur hámarksmassi á hvern ásaþóp:**
- 2.11. **Tæknilega leyfilegur hámarksdráttarmassi dráttarbifreiðar (kg)**
- ef um er að ræða:
- 2.11.1. Tengivagn:
- 2.11.2. Festivagn:
- 2.11.3. Eftirvagn með miðlægum ási:
- 2.11.4. Tengivagn með ósveigjanlegt dráttarbeisli:
- 2.11.4.1. Hámarkshlutfall útskögunar tengis^(l), miðað við hjólhaf:
- 2.11.4.2. Hámarksgildi V: kN.
- 2.11.5. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi vagnalestarinnar með hleðslu:
- 2.11.6. Hámarksmassi eftirvagns án hemla:
- 2.12. **Tæknilega leyfilegur hámarksmassi á tengipunkti:**
- 2.12.1. dráttarbifreiðar:
- 2.12.2. festivagns, eftirvagns með miðlægum ási eða tengivagns með ósveigjanlegt dráttarbeisli:
- 2.12.3. Leyfilegur hámarksmassi tengibúnaðar (ef framleiðandi hefur ekki fest hann á):
- 2.16. **Fyrirhugaðir leyfilegir hámarksmassar við skráningu/upphaf notkunar (valkvætt)**
- 2.16.1. Leyfilegur hámarksmassi með hleðslu við skráningu/upphaf notkunar⁽⁵⁾:
- 2.16.2. Leyfilegur hámarksmassi við skráningu/upphaf notkunar á hverjum ási og sé um að ræða festivagn eða eftirvagn með miðlægum ási, fyrirhugað álag á tengipunkt sem framleiðandi gefur upp, ef það er lægra en tæknilega leyfilegur hámarksmassi á tengipunkti⁽⁵⁾:
- 2.16.3. Leyfilegur hámarksmassi á hverjum ásaþópi við skráningu/upphaf notkunar⁽⁵⁾:
- 2.16.4. Leyfilegur hámarksdráttarmassi við skráningu/upphaf notkunar⁽⁵⁾:
- 2.16.5. Leyfilegur hámarksmassi vagnalestarinnar við skráningu/upphaf notkunar⁽⁵⁾:

3. HREYFILL ^(k)
- 3.1. **Framleiðandi hreyfils:**
- 3.2. **Brunahreyfill**
- 3.2.1.8. Hámarksnettóafli ⁽ⁿ⁾: kW við: mín⁻¹ (uppgengið gildi framleiðanda)
- Aths.: í þessari reglugerð er heimilað að vísa til hreyfilsins með minnsta aflið.*
- 3.3. **Rafmagnshreyfill**
- 3.3.1.1. Hámarksafköst á klukkustund: .. kW
- 3.4. **Hreyfill eða hreyfilsamsetningar**
- 3.4.1. Fjölnúlið rafökutæki: já/nei ^(l)
- 3.4.5.4. Hámarksafli: kW
4. GÍRSKIPTING ^(p)
- 4.1. **Teikning af gírskiptingu ⁽⁴⁾:**
5. ÁSAR
- 5.1. Lýsing á hverjum ási:
- 5.2. Tegund:
- 5.3. Gerð:
- 5.4. Staðsetning lyftiáss eða lyftiása:
- 5.5. Staðsetning áss eða ása með hleðslufærslu:
6. FJÖÐRUN
- 6.1. Teikning af fyrirkomulagi fjöðrunar:
- 6.2. Gerð og hönnun fjöðrunar við hvern ás eða ásaþóp eða hvert hjól:
- 6.2.3. Loftfjöðrun á drifási eða ásum: já/nei ^(l)
- 6.2.3.1. Fjöðrun drifáss eða drifása jafngild loftfjöðrun: já/nei ^(l)
- 6.2.3.2. Tíðni og deyfing sveiflu fjaðrandi massans:
- 6.2.4. Loftfjöðrun á ásum öðrum en drifásum: já/nei ^(l)
- 6.2.4.1. Fjöðrun ása annarra en drifása jafngild loftfjöðrun: já/nei ^(l)
- 6.2.4.2. Tíðni og deyfing sveiflu fjaðrandi massans:
- 6.3. Dreifing massans á ása, sem eru hluti af ásaþópi, (ef nauðsyn krefur skal sýna viðeigandi línurit):
- 6.6. Hjólbarðar og hjól
- 6.6.1. Hjólbarða- eða hjólasamsetning eða hjólasamsetningar ^(r)
- a) fyrir hjólbarða skal tilgreina:
- i. stærðarmerkingu:

- ii. burðarstuðul:
- iii. tákn fyrir hraðaflokk:
- 6.6.1.1. Ásar
- 6.6.1.1.1. Ás 1:
- 6.6.1.1.2. Ás 2:
- o.s.frv.
- 9. YFIRBYGGING
- 9.1. Gerð yfirbyggingar með kóðunum sem skilgreindir eru í C-hluta II. viðauka:
- 9.10.3. Sæti
- 9.10.3.1. Sætafjöldi (°):
- 9.10.3.1.1. Staðsetning og fyrirkomulag
- 9.10.3.5. Hnit eða teikning R-punktsins (°)
- 9.10.3.5.1. Ökumannssæti
- 9.10.3.5.2. Öll önnur sæti:
- 9.25 Búnaður sem er hannaður til að draga úr loftnúningsviðnámi
- 9.25.1. Teikning og lýsing búnaðar
- 11. TENGINGAR MILLI DRÁTTARBIFREIÐAR OG EFTIRVAGNA OG FESTIVAGNA
- 11.1. Flokkur og gerð áfests eða fyrirhugaðs tengibúnaðar:
- 11.2. Einkenni D, U, S og V áfests tengibúnaðar eða lágmarkseinkenni D, U, S og V fyrirhugaðs tengibúnaðar: daN
- 13. SÉRÁKVÆÐI FYRIR HÓPBIFREIÐAR OG LANGFERÐABIFREIÐAR
- 13.1. Undirflokkur ökutækis: undirflokkur I/undirflokkur II/undirflokkur III/undirflokkur A/undirflokkur B ⁽¹⁾
- 13.2. Svæði fyrir farþega (m²)
- 13.2.1. Samtals (S₀):
- 13.2.2. Efri hæð (o_a) ⁽¹⁾:
- 13.2.3. Neðri hæð (o_a) ⁽¹⁾:
- 13.2.4. Fyrir standandi farþega (S₁):
- 13.3. Fjöldi farþega (í sætum og standandi)
- 13.3.1. Samtals (N):
- 13.3.2. Efri hæð (N_a) ⁽¹⁾:
- 13.3.3. Neðri hæð (N_b) ⁽¹⁾:
- 13.4. Fjöldi farþega í sætum
- 13.4.1. Samtals (A):

- 13.4.2. Efri hæð (A_a) ⁽¹⁾:
- 13.4.3. Neðri hæð (A_b) ⁽¹⁾:
- 13.4.4. Fjöldi stæða fyrir hjólastóla í ökutækjum í flokkum M_2 og M_3 :
- 13.7. Rúmmál farangursrýmis (m^3):
- 13.12. Teikningar með málum, sem sýna fyrirkomulag innréttinga, að því er varðar staðsetningu sæta, svæði fyrir standandi farþega, notendur hjólastóla, farangursrými, þ.m.t. grindur og skiðahulstur, ef slíkt er til staðar.

Skýringar

- ⁽¹⁾ Strika skal yfir það sem ekki á við (í sumum tilvikum þarf ekki að strika yfir neitt þegar fleiri en ein færsla á við).
- ⁽⁴⁾ Á einungis við um skilgreiningu á torfærutækjum.
- ⁽⁵⁾ Setja skal fram með þeim hætti að skýrt sé hvert raungildið er fyrir hverja tæknilega samskipan gerðar ökutækis.
- ⁽⁷⁾ Tilgreina skal valfrjálstan búnað sem hefur áhrif á mál ökutækisins.
- ^(b) Ef í gerðarauðkenni eru rittákn, sem varða ekki lýsingu á gerð ökutækis, íhlutar eða aðskilinnar tæknieiningar, sem þetta upplýsingaskjal nær til, skal setja spurningarmerki í stað rittáknanna (t.d. ABC??123??).
- ^(c) Flokkað samkvæmt skilgreiningum í A-hluta II. viðauka.
- ^(e) „Framstýring“, eins og hún er skilgreind í lið 2.7 í I. viðauka við tilskipun ráðsins 74/297/EBE (1).
- ⁽¹⁾ Stjtið. EB L 165, 20.6.1974, bls. 16.
- ^(f) Ef ein útfærsla er með venjulegu stýrishúsi en önnur með stýrishúsi með svefnrými skal tilgreina massa og mál fyrir báðar.
- ^(g) ISO-staðall 612: 1978 – Road vehicles — Dimensions of motor vehicles and towed vehicles — terms and definitions (Ökutæki á vegum — mál vélknúinna ökutækja og eftirvagna — skilyrði og skilgreiningar).
- ^(g¹) — iðorð nr. 6.4.
- ^(g²) — iðorð nr. 6.19.2.
- ^(g³) — iðorð nr. 6.20.
- ^(g⁴) — iðorð nr. 6.5.
- ^(g⁵) — iðorð nr. 6.1 að því er varðar önnur ökutæki en ökutæki í flokki M_1 . Ef um er að ræða eftirvagna skal tilgreina lengdina eins og tilgreint er í iðorði nr. 6.1.2 í ISO-staðli 612: 1978.
- ^(g⁶) — iðorð nr. 6.17.
- ^(g⁷) — iðorð nr. 6.2 að því er varðar önnur ökutæki en ökutæki í flokki M_1 .
- ^(g⁸) — iðorð nr. 6.3 að því er varðar önnur ökutæki en ökutæki í flokki M_1 .
- ^(g⁹) — iðorð nr. 6.6.
- ^(g¹⁰) — iðorð nr. 6.10.
- ^(g¹¹) — iðorð nr. 6.7.
- ^(g¹²) — iðorð nr. 6.11.
- ^(g¹³) — iðorð nr. 6.18.1.
- ^(g¹⁴) — iðorð nr. 6.9.
- ^(b) Ökumaður telst vega 75 kg. Vökvageymar (að frátöldum geymum fyrir notað vatn sem skulu vera tómir) skulu fylltir að 100% af því magni sem framleiðandi hefur tilgreint. Ekki þarf að veita upplýsingarnar, sem um getur í a-lið liðar 2.6 og a-lið liðar 2.6.1, að því er varðar ökutækjaflokkana N_2 , N_3 , M_2 , M_3 , O_3 og O_4 .
- ⁽ⁱ⁾ Ef eftirvagnar, festivagnar og ökutæki, sem eftirvagnar eða festivagnar eru tengdir við, valda umtalsverðu, lóðréttu álagi á tengibúnað eða dráttarstól er þetta álag, eftir að deilt hefur verið í það með staðlaðri þyngdarhröðun, innifalið í tæknilega leyfilegum hámarksmassa.
- ^(j) „Útskögur tengis“ er lárétt fjarlægð milli tengis fyrir eftirvagn með miðlægum ási og miðlínu aftari áss eða ása.
- ^(k) Ef um er að ræða ökutæki, sem getur annaðhvort gengið fyrir bensíni eða dísilolíu, o.s.frv., eða ásamt öðru eldsneyti, skal endurtaka liðina. Framleiðandi skal gefa jafngildar upplýsingar og um getur hér fyrir óvenjulega hreyfla og kerfi.
- ^(l) Þessa tölu skal námunda að næsta tíunda hluta úr millimetra.
- ⁽ⁿ⁾ Ákvarðað í samræmi við kröfur tilskipunar ráðsins 80/1269/EBE (1).
- ⁽¹⁾ (Stjtið. EB L 375, 31.12.1980, bls. 46.
- ^(o) Ákvarðað í samræmi við kröfur tilskipunar ráðsins 80/1268/EBE (1).
- ⁽¹⁾ (Stjtið. EB L 375, 31.12.1980, bls. 36.
- ^(p) Tilgreindar upplýsingar skulu veittar um öll afbrigði.
- ^(r) Fyrir hjólbarda í flokki Z, sem fyrirhugað er að setja undir ökutæki með hámarkshraða yfir 300 km/klst., skal tilgreina jafngildar upplýsingar.
- ^(s) Fjöldi sæta, sem tilgreindur er, skal vera sá sem á við þegar ökutækið er á hreyfingu. Tilgreina má svið ef um er að ræða einingafyrirkomulag.
- ^(t) Með „R-punkti“ eða „viðmiðunarpunkti sætis“ er átt við punkt, sem framleiðandi ökutækisins tilgreinir fyrir hverja stöðu sætis samkvæmt hönnun og er settur miðað við þrívítt viðmiðunarkerfi eins og tilgreint er í III. viðauka við tilskipun 77/649/EBE (1).
- ⁽¹⁾ Stjtið. EB L 267, 19.10.1977, bls. 1.

B-HLUTI

EB-gerðarviðurkenningarvottorð

FYRIRMYND

Snið: A4 (210 × 297 mm)

EB-GERÐARVIÐURKENNINGARVOTTORÐ

Stimpill gerðarviðurkenningaryfirvalds

Tilkynning um:

— EB-gerðarviðurkenningu ⁽¹⁾	}	vegna gerðar ökutækis að því er varðar massa þess og mál
— rýmkun EB-gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾		
— synjun EB-gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾		
— afturköllun EB-gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾		

að því er varðar reglugerð (ESB) nr. .../...,

EB-gerðarviðurkenningarnúmer:

Ástæða fyrir rýmkun:

I. ÞÁTTUR

- 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
- 0.2. Gerð:
- 0.2.1. Verslunarheiti (ef til er):
- 0.4. Ökutækjaflokkur ⁽²⁾:
- 0.5. Heiti fyrirtækis og heimilisfang framleiðanda:
- 0.8. Heiti og heimilisfang eða heimilisföng samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:
- 0.9. Nafn og heimilisfang fulltrúa framleiðandans (ef einhver):

II. ÞÁTTUR

1. Viðbótarupplýsingar (ef við á): sjá viðbót
2. Tæknipjónusta sem annast prófanirnar:
3. Dagsetning prófunarskýrslu:
4. Númer prófunarskýrslu:
5. Athugasemdir (ef einhverjar eru):
6. Staður:
7. Dagsetning:
8. Undirritun:

- Fylgiskjöl:
- 1) Upplýsingasafn (gerðarviðurkenningaryfirvaldið skal stimpla allar síðurnar).
 - 2) Prófunarskýrsla.
 - 3) Að því er varðar ökutæki með fjöðrun, sem er viðurkennd sem jafngild loftfjöðrun, prófunarskýrsla og tæknilýsing fyrir fjöðrunina.

*Viðbót***við EB-gerðarviðurkenningarvottorð nr. ...****Athugasemdir**

1. Ökutækið hefur fengið gerðarviðurkenningu, í samræmi við 1. mgr. 6. gr. þessarar reglugerðar, (þ.e. ystu mál ökutækisins eru umfram hámarksmálin sem eru tilgreind í A-, B-, C- eða D-hluta I. viðauka): ... já/nei⁽¹⁾
2. Ökutækið er með loftfjöðrun: já/nei ⁽¹⁾
3. Ökutækið er með fjöðrun sem er viðurkennd sem jafngild loftfjöðrun: ... já/nei⁽¹⁾
4. Ökutækið uppfyllir kröfur fyrir torfærutæki: ... já/nei⁽¹⁾

Skýringartexti:

⁽¹⁾ Strika skal yfir það sem ekki á við.

⁽²⁾ Samkvæmt skilgreiningu í A-þætti II. viðauka.

VI. VIÐAUKI

Breytingar á I., III., IX. og XVI. viðauka við tilskipun 2007/46/EB

Tilskipun 2007/46/EB er breytt sem hér segir:

1) Ákvæðum I. viðauka er breytt sem hér segir:

a) Í stað liðar 0.5 komi eftirfarandi:

„0.5 Heiti fyrirtækis og heimilisfang framleiðanda:“

b) Í stað liðar 1.9 komi eftirfarandi:

„1.9. Tilgreina skal hvort dráttarbifreið sé ætlað að draga festivagna eða aðra eftirvagna og hvort eftirvagninn sé festivagn, tengivagn, eftirvagn með miðlægum ási eða tengivagn með ósveigjanlegt dráttarbeisli.“

c) Eftirfarandi liður 1.10 bætist við:

„1.10. Tilgreina skal hvort ökutækin séu sérstaklega hönnuð til vöruflutninga þar sem hitastigi er stýrt:....“ .

d) Í stað 2. liðar komi eftirfarandi:

„2. MASSAR OG MÁL^(f) ^(g) ⁽⁷⁾

(í kg og mm) (Sjá teikningu þar sem við á)“

e) Í stað liðanna 2.1.1.1, 2.1.1.1.1 og 2.1.1.1.2 komi eftirfarandi:

„2.1.2. Ökutæki með þrjá eða fleiri ása

2.1.2.1. Ásabil milli samliggjandi ása frá fremsta ási til þess aftasta:

2.1.2.2. Heildarbil milli ása:“

f) Í stað liðanna 2.5 og 2.5.1 komi eftirfarandi:

„2.5. **Lágmarksmassi á stýriás eða stýrisásum ófullbúinna ökutækja:**“

.....

g) Í stað liðar 2.6 og 2.6.1 komi eftirfarandi:

„2.6. **Massi ökutækis sem er tilbúið til aksturs^(h)**

a) lágmark og hámark fyrir hvert afbrigði:

b) massi hvernar útfærslu (tafla verður að fylgja):

2.6.1. Dreifing þessa massa á ásana og, ef um er að ræða festivagn, eftirvagn með miðlægum ási eða tengivagn með ósveigjanlegt dráttarbeisli, álag á tengipunkt:

a) lágmark og hámark fyrir hvert afbrigði:

b) massi hvernar útfærslu (tafla verður að fylgja):“

h) Eftirfarandi liður 2.6.2 bætist við:

„2.6.2. Massi valfrjáls búnaðar (sjá skilgreiningu í 5. lið 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1230/2012^(*)):“

(*) Stjótt. ESB L 353, 21.12.2012, bls. 31.“

i. Í stað liðar 2.10 komi eftirfarandi:

„2.10. **Tæknilega leyfilegur massi á hvern áshóp:**“

j) Í stað liðar 2.11 komi eftirfarandi:

„2.11. **Tæknilega leyfilegur hámarksdráttarmassi dráttarbifreiðar (kg)**

ef um er að ræða:“

k) Í stað liðar 2.11.4 komi eftirfarandi:

„2.11.4. Tengivagn með ósveigjanlegt dráttarbeisli:“

- l) Í stað liðar 2.11.5 komi eftirfarandi:

„2.11.5 Tæknilega leyfilegur hámarksmassi vagnalestarinnar með hleðslu ⁽³⁾:“

- m) Í stað liðar 2.12, 2.12.1 og 2.12.2 komi eftirfarandi:

„2.12. **Tæknilega leyfilegur hámarksmassi á tengipunkti:**

2.12.1. dráttarbifreiðar:

2.12.2. festivagns, eftirvagns með miðlægum ási eða tengivagns með ósveigjanlegt dráttarbeisli:“

- n) Í stað liða 2.16–2.16.5 komi eftirfarandi:

„2.16. **Leyfilegir hámarksmassar við skráningu/upphaf notkunar (valkvætt)**

2.16.1. Leyfilegur hámarksmassi með hleðslu við skráningu/upphaf notkunar:

2.16.2. Leyfilegur hámarksmassi við skráningu/upphaf notkunar á hverjum ási og sé um að ræða festivagn eða eftirvagn með miðlægum ási, fyrirhugað álag á tengipunkt, sem framleiðandi gefur upp, ef það er lægra en tæknilega leyfilegur hámarksmassi á tengipunktinum:

2.16.3. Leyfilegur hámarksmassi á hverjum áshópi við skráningu/upphaf notkunar:

2.16.4. Leyfilegur hámarksdráttarmassi við skráningu/upphaf notkunar:

2.16.5. Leyfilegur hámarksmassi vagnalestarinnar við skráningu/upphaf notkunar:“

- o) Eftirfarandi liður 13.12 bætist við:

„13.12. Teikningar með málum, sem sýna skipulag innréttinga, að því er varðar staðsetningu sæta, svæði fyrir standandi farþega, notendur hjólastóla, farangursrými, þ.m.t. grindur og skiðahulstur, ef slíkt er til staðar.“

- p) Skýringarnar breytast sem hér segir:

- i. Eftirfarandi athugasemd ⁽⁷⁾ bætist við:

„⁽⁷⁾ Tilgreina skal valfrjálsan búnað sem hefur áhrif á mál ökutækisins.“

- ii. Eftirfarandi komi í stað athugasemdar ^(h):

„^(h) Ökumaður telst vega 75 kg.

Vökvageymar (að frátöldum geymum fyrir notað vatn sem skulu vera tómir) skulu fylltir að 100% af því magni sem framleiðandi hefur tilgreint.

Ekki þarf að gefa upplýsingarnar, sem um getur í b-lið liðar 2.6 og b-lið liðar 2.6.1, að því er varðar ökutækjaflokkana N₂, N₃, M₂, M₃, O₃ og O₄.“

- 2) Eftirfarandi breytingar eru gerðar á I. hluta III. viðauka:

- a) Ákvæðum A-þáttar er breytt sem hér segir:

- i. Í stað liðar 0.5 komi eftirfarandi:

„0.5 Heiti fyrirtækis og heimilisfang framleiðanda:“

- ii. Eftirfarandi liðir 1.9 og 1.10. bætist við:

„1.9. Tilgreina skal hvort dráttarbifreið sé ætlað að draga festivagna eða aðra eftirvagna og hvort eftirvagninn sé festivagn, tengivagn, eftirvagn með miðlægum ási eða tengivagn með ósveigjanlegt dráttarbeisli:

1.10. Tilgreina skal hvort ökutækið sé sérstaklega hannað til vöruflutninga þar sem hitastigi er stýrt:“

- iii. Í stað 2. liðar komi eftirfarandi:

„2. MASSAR OG MÁL ^(f) ^(g) ⁽⁷⁾

(í kg og mm) (Sjá teikningu þar sem við á)“

- iv. Eftirfarandi liður 2.5 bætist við:

„2.5. **Lágmarksmassi á stýriás eða stýriásnum ófullbúinna ökutækja:**“

v. Í stað liðar 2.6 og 2.6.1 komi eftirfarandi:

„2.6. **Massi ökutækis sem er tilbúið til aksturs** ^(h)

a) lágmark og hámark fyrir hvert afbrigði:

b) massi hvernar útfærslu (tafla verður að fylgja):

2.6.1. Dreifing þessa massa á ásana og, ef um er að ræða festivagn, tengivagn með ósveigjanlegt dráttarbeisli eða eftirvagn með miðlægum ási, álag á tengipunkt:

a) lágmark og hámark fyrir hvert afbrigði:

b) massi hvernar útfærslu (tafla verður að fylgja):“

vi. Eftirfarandi liður 2.6.2 bætist við:

„2.6.2. Massi valfrjálsa búnaðarins (eins og hann er skilgreindur í 5. lið 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1230/2012:“

vii. Í stað liðar 2.10 komi eftirfarandi:

„2.10. **Tæknilega leyfilegur massi á hvern ásaþóp:**“

viii. Í stað liðar 2.11 komi eftirfarandi:

„2.11. **Tæknilega leyfilegur hámarksdráttarmassi dráttarbifreiðar (kg)**

ef um er að ræða:“

ix. Í stað liðar 2.11.4 komi eftirfarandi:

„2.11.4. Tengivagn með ósveigjanlegt dráttarbeisli:“

x. Í stað liðar 2.11.5 komi eftirfarandi:

„2.11.5 Tæknilega leyfilegur hámarksmassi vagnalestarinnar með hleðslu ⁽³⁾:“

xi. Í stað liðanna 2.12, 2.12.1 og 2.12.2 komi eftirfarandi:

„2.12. **Tæknilega leyfilegur hámarksmassi á tengipunkti:**

2.12.1. dráttarbifreiðar:

2.12.2. festivagns, eftirvagns með miðlægum ási eða tengivagns með ósveigjanlegt dráttarbeisli:“

xii. Í stað liðanna 2.16–2.16.5 komi eftirfarandi:

„2.16. **Leyfilegir hámarksmassar við skráningu/upphaf notkunar (valkvætt)**

2.16.1. Leyfilegur hámarksmassi með hleðslu við skráningu/upphaf notkunar:

2.16.2. Leyfilegur hámarksmassi við skráningu/upphaf notkunar á hverjum ási og sé um að ræða festivagn eða eftirvagn með miðlægum ási, fyrirhugað álag á tengipunkt sem framleiðandi gefur upp, ef það er lægra en tæknilega leyfilegur hámarksmassi á tengipunktinum:

2.16.3. Leyfilegur hámarksmassi á hverjum ásaþópi við skráningu/upphaf notkunar:

2.16.4. Leyfilegur hámarksdráttarmassi við skráningu/upphaf notkunar:

2.16.5. Leyfilegur hámarksmassi vagnalestarinnar við skráningu/upphaf notkunar:“

b) Eftirfarandi breytingar eru gerðar á B-þætti:

i. Í stað liðar 0.5 komi eftirfarandi:

„0.5 Heiti fyrirtækis og heimilisfang framleiðanda:“

ii. Eftirfarandi liðir 1.9 og 1.10 bætist við:

„1.9. Tilgreina skal hvort dráttarbifreið sé ætlað að draga festivagna eða aðra eftirvagna og hvort eftirvagninn sé festivagn, tengivagn, eftirvagn með miðlægum ási eða tengivagn með ósveigjanlegt dráttarbeisli:

1.10. Tilgreina skal hvort ökutækið sé sérstaklega hannað til vöruflutninga þar sem hitastigi er stýrt:“

iii. Í stað 2. liðar komi eftirfarandi:

„2. **MASSAR OG MÁL** ^(f) ⁽⁷⁾

(í kg og mm) (Sjá teikningu þar sem við á)“

iv. Í stað liðar 2.6 og 2.6.1 komi eftirfarandi:

„2.6. **Massi ökutækis sem er tilbúið til aksturs** ^(h)

a) lágmark og hámark fyrir hvert afbrigði:

b) massi hverrar útfærslu (tafla verður að fylgja):

2.6.1. Dreifing þessa massa á ásana og, ef um er að ræða festivagn, tengivagn með ósveigjanlegt dráttarbeisli eða eftirvagn með miðlægum ási, álag á tengipunkt:

a) lágmark og hámark fyrir hvert afbrigði:

b) massi hverrar útfærslu (tafla verður að fylgja):“

v. Eftirfarandi liður 2.6.2 bætist við:

„2.6.2. Massi valfrjálsa búnaðarins (eins og hann er skilgreindur í 5. lið 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1230/2012:“

vi. Í stað liðar 2.10 komi eftirfarandi:

„2.10. **Tæknilega leyfilegur massi á hvern ásaþóp:**“

vii. Í stað liðanna 2.12 og 2.12.2 komi eftirfarandi:

„2.12. **Tæknilega leyfilegur hámarksmassi á tengipunkti:**

2.12.2. festivagns, eftirvagns með miðlægum ási eða tengivagns með ósveigjanlegt dráttarbeisli:“

viii. Í stað liðanna 2.16–2.16.3 komi eftirfarandi:

„2.16. **Leyfilegir hámarksmassar við skráningu/upphaf notkunar (valkvætt)**

2.16.1. Leyfilegur hámarksmassi með hleðslu við skráningu/upphaf notkunar:

2.16.2. Leyfilegur hámarksmassi við skráningu/upphaf notkunar á hverjum ási og sé um að ræða festivagn eða eftirvagn með miðlægum ási, fyrirhugað álag á tengipunkt, sem framleiðandi gefur upp, ef það er lægra en tæknilega leyfilegur hámarksmassi á tengipunktinum:

2.16.3. Leyfilegur hámarksmassi á hverjum ásaþópi við skráningu/upphaf notkunar:“

ix. Liður 2.16.5 falli brott.

3. Ákvæðum IX. viðauka er breytt sem hér segir:

a) Í stað liðar 0.5 í „Fyrirmynd A1 — Síða 1 – Fullbúin ökutæki — EB-samræmisvottorð“ komi eftirfarandi:

„0.5 Heiti fyrirtækis og heimilisfang framleiðanda:“

b) Í stað liðar 0.5 í „Fyrirmynd A2 — Síða 1 – Fullbúin ökutæki sem eru gerðarviðurkennd í litlum framleiðsluröðum – [Ár] – [Raðtala] – EB-samræmisvottorð“ komi eftirfarandi:

„0.5 Heiti fyrirtækis og heimilisfang framleiðanda:“

c) Í stað liðar 0.5 í „Fyrirmynd B — Síða 1 – Fullbúin ökutæki í áföngum — EB-samræmisvottorð“ komi eftirfarandi:

„0.5 Heiti fyrirtækis og heimilisfang framleiðanda:“

d) Í stað liðar 0.5 í „Fyrirmynd C1 — Síða 1 – Ófullbúin ökutæki — EB-samræmisvottorð“ komi eftirfarandi:

„0.5 Heiti fyrirtækis og heimilisfang framleiðanda:“

e) Í stað liðar 0.5 í „Fyrirmynd C2 — Síða 1 – Ófullbúin ökutæki sem eru gerðarviðurkennd í litlum framleiðsluröðum – [Ár] – [Raðtala] – EB-samræmisvottorð“ komi eftirfarandi:

„0.5 Heiti fyrirtækis og heimilisfang framleiðanda:“

- f) Í stað 13. liðar á „Síðu 2 - Ökutækjaflokkur M_1 (fullbúin ökutæki og fullbúin ökutæki í áföngum)“ komi eftirfarandi:
- „13. Massi ökutækis sem er tilbúið til aksturs: ... kg“
- g) Á „Síðu 2 - Ökutækjaflokkur M_1 (fullbúin ökutæki og fullbúin ökutæki í áföngum)“ bætist við eftirfarandi liður 13.2:
- „13.2. Raunmassi ökutækis: ... kg“
- h) Í stað 13. liðar á „Síðu 2 - Ökutækjaflokkur M_2 (fullbúin ökutæki og fullbúin ökutæki í áföngum)“ bætist við eftirfarandi:
- „13. Massi ökutækis sem er tilbúið til aksturs: ... kg“
- i) Á „Síðu 2 - Ökutækjaflokkur M_2 (fullbúin ökutæki og fullbúin ökutæki í áföngum)“ bætist við eftirfarandi liður 13.2:
- „13.2. Raunmassi ökutækis: ... kg“
- j) Í stað 13. liðar á „Síðu 2 - Ökutækjaflokkur M_3 (fullbúin ökutæki og fullbúin ökutæki í áföngum)“ komi eftirfarandi:
- „13. Massi ökutækis sem er tilbúið til aksturs: ... kg“
- k) Á „Síðu 2 - Ökutækjaflokkur M_3 (fullbúin ökutæki og fullbúin ökutæki í áföngum)“ bætist við eftirfarandi liður 13.2:
- „13.2. Raunmassi ökutækis: ... kg“
- l) Í stað 13. liðar á „Síðu 2 - Ökutækjaflokkur N_1 (fullbúin ökutæki og fullbúin ökutæki í áföngum)“ komi eftirfarandi:
- „13. Massi ökutækis sem er tilbúið til aksturs: ... kg“
- m) Á „Síðu 2 - Ökutækjaflokkur N_1 (fullbúin ökutæki og fullbúin ökutæki í áföngum)“ bætist við eftirfarandi liður 13.2:
- „13.2. Raunmassi ökutækis: ... kg“
- n) Í stað 13. liðar á „Síðu 2 - Ökutækjaflokkur N_2 (fullbúin ökutæki og fullbúin ökutæki í áföngum)“ komi eftirfarandi:
- „13. Massi ökutækis sem er tilbúið til aksturs: ... kg“
- o) Á „Síðu 2 - Ökutækjaflokkur N_2 (fullbúin ökutæki og fullbúin ökutæki í áföngum)“ bætist við eftirfarandi liður 13.2:
- „13.2. Raunmassi ökutækis: ... kg“
- p) Í stað 13. liðar á „Síðu 2 - Ökutækjaflokkur N_3 (fullbúin ökutæki og fullbúin ökutæki í áföngum)“ komi eftirfarandi:
- „13. Massi ökutækis sem er tilbúið til aksturs: ... kg“
- q) Á „Síðu 2 - Ökutækjaflokkur N_3 (fullbúin ökutæki og fullbúin ökutæki í áföngum)“ bætist við eftirfarandi liður 13.2:
- „13.2. Raunmassi ökutækis: ... kg“
- r) Í stað 13. liðar á „Síðu 2 - Ökutækjaflokkar O_1 og O_2 (fullbúin ökutæki og fullbúin ökutæki í áföngum)“ komi eftirfarandi:
- „13. Massi ökutækis sem er tilbúið til aksturs: ... kg“
- s) Á „Síðu 2 - Ökutækjaflokkar O_1 og O_2 (fullbúin ökutæki og fullbúin ökutæki í áföngum)“ bætist við eftirfarandi liður 13.2:
- „13.2. Raunmassi ökutækis: ... kg“
- t) Í stað 13. liðar á „Síðu 2 - Ökutækjaflokkar O_3 og O_4 (fullbúin ökutæki og fullbúin ökutæki í áföngum)“ komi eftirfarandi:
- „13. Massi ökutækis sem er tilbúið til aksturs: ... kg“
- u) Á „Síðu 2 - Ökutækjaflokkur M_1 (ófullbúin ökutæki)“ bætist við eftirfarandi liður 13.2:
- „13.2. Raunmassi ökutækis: ... kg“

- v) Í stað 14. liðar á „Síðu 2 - Ökutækjaflokkur M₁ (ófullbúin ökutæki)“ komi eftirfarandi:
 „14. Raunmassi ökutækis: ...kg“
- w) Í stað 14. liðar á „Síðu 2 - Ökutækjaflokkur M₂ (ófullbúin ökutæki)“ komi eftirfarandi:
 „14. Raunmassi ökutækis: ...kg“
- x) Í stað 14. liðar á „Síðu 2 - Ökutækjaflokkur M₃ (ófullbúin ökutæki)“ komi eftirfarandi:
 „14. Raunmassi ökutækis: ...kg“
- y) Á „Síðu 2 - Ökutækjaflokkur N₁ (ófullbúin ökutæki)“ bætist við eftirfarandi 13. liður:
 „13. Massi ökutækis sem er tilbúið til aksturs: ...kg“
- z) Í stað 14. liðar á „Síðu 2 - Ökutækjaflokkur N₁ (ófullbúin ökutæki)“ komi eftirfarandi:
 „14. Raunmassi ökutækis: ...kg“
- aa) Í stað 14. liðar á „Síðu 2 - Ökutækjaflokkur N₂ (ófullbúin ökutæki)“ komi eftirfarandi:
 „14. Raunmassi ökutækis: ...kg“
- ab) í stað 14. liðar á „Síðu 2 - Ökutækjaflokkur N₃ (ófullbúin ökutæki)“ komi eftirfarandi:
 „14. Raunmassi ökutækis: ...kg“
- ac) Í stað 14. liðar á „Síðu 2 - Ökutækjaflokkar O₁ og O₂ (ófullbúin ökutæki)“ komi eftirfarandi:
 „14. Raunmassi ökutækis: ...kg“
- ad) Í stað 14. liðar á „Síðu 2 - Ökutækjaflokkar O₃ og O₄ (ófullbúin ökutæki) komi eftirfarandi:
 „14. Raunmassi ökutækis: ...kg“
- ae) Í „Skýringar við IX. viðauka“ er skýring ^(f) felld brott.
4. Ákvæðum XVI. viðauka er breytt sem hér segir:
- a) Eftirfarandi 44. liður bætist við skrá yfir stjórnvaldsfyrirmæli:
 „44 Reglugerð (ESB) nr. 1230/2012“
- b) Eftirfarandi 44. liður bætist við í 2. viðbæti:

	Tilvísun í stjórnvaldsfyrirmæli	Viðauki og liður	Sértæk skilyrði
„44	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1230/2012	Ákvæði 7. og 8. liðar í B-hluta I. viðauka	a) Eftirlit með því hvort kröfur um stýrihæfni séu uppfylltar, þ.m.t. stýrihæfni ökutækja sem eru búin lyftiásam eða lyftiásam með hleðslufærslu.
		Ákvæði 6. og 7. liðar í C-hluta I. viðauka.	b) Mæling á hámarksútsláttarráðius afturhorns.“

VII. VIÐAUKI

„XII. VIÐAUKI

MÖRK LÍTILLA FRAMLEIÐSLURADA OG SÍÐUSTU ÖKUTÆKJA GERÐAR

A. MÖRK LÍTILLA FRAMLEIÐSLURADA

1. Fjöldi eininga tiltekinnar gerðar ökutækis, sem á að skrá, selja eða taka í notkun á ári í Evrópusambandinu, skv. 22. gr., má ekki vera meiri úr viðkomandi flokki ökutækja en tölurnar hér á eftir sýna:

Flokkur	Einingar
M ₁	1 000
M ₂ , M ₃	0
N ₁	0
N ₂ , N ₃	0
O ₁ , O ₂	0
O ₃ , O ₄	0

2. Fjöldi eininga tiltekinnar gerðar ökutækis, sem á að skrá, selja eða taka í notkun á ári í aðildarríki, skv. 23. gr., skal ákvarðaður af aðildarríkinu en ekki vera meiri úr viðkomandi flokki ökutækja en tölurnar hér á eftir sýna:

Flokkur	Einingar
M ₁	75
M ₂ , M ₃	250
N ₁	500
N ₂ , N ₃	250
O ₁ , O ₂	500
O ₃ , O ₄	250

3. Fjöldi eininga tiltekinnar gerðar ökutækis, sem á að skrá, selja eða taka í notkun á ári í aðildarríki, að því er varðar 2. mgr. 6. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1230/2012, skal ákvarðaður af hverju aðildarríki en ekki vera meiri úr viðkomandi flokki ökutækja en tölurnar hér á eftir sýna:

Flokkur	Einingar
M ₂ , M ₃	1 000
N ₂ , N ₃	1 200
O ₃ , O ₄	2 000

B. MÖRK SÍÐUSTU ÖKUTÆKJA GERÐAR

Hámarksfjöldi ökutækja, fullbúin og fullbúin í áföngum, sem tekinn er í notkun í hverju aðildarríki, samkvæmt málsmæðferð um „mörk síðustu ökutækja gerðar“, skal takmarkast við einn af eftirfarandi háttum, eftir því sem viðkomandi aðildarríki ákveður nánar:

1. Hámarksfjöldi ökutækja í flokki M₁, af einni eða fleiri gerðum, sem tekinn er í notkun í hverju aðildarríki, má ekki vera meiri en 10% en í öðrum flokkum mest 30% af ökutækjum allra viðkomandi gerða sem teknar voru í notkun í því aðildarríki árið áður.

Ef 10% eða, eftir atvikum, 30% ökutækjanna reynast vera færri en 100 getur aðildarríkið heimilað að allt að 100 ökutæki séu tekin í notkun.

2. Eingöngu skal taka í notkun þau ökutæki af hverri gerð sem hafa gilt samræmisvottorð, sem gefið var út á framleiðsludegi eða síðar og gildi í minnst þrjá mánuði eftir útgáfudag en féll síðan úr gildi vegna gildistöku stjórnvaldsfyrirmæla.“
-

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) nr. 1025/2012

2014/EES/12/15

frá 25. október 2012

um evrópska stöðlun og breytingu á tilskipunum ráðsins 89/686/EEB og 93/15/EEB og tilskipunum Evrópuþingsins og ráðsins 94/9/EEB, 94/25/EEB, 95/16/EEB, 97/23/EEB, 98/34/EEB, 2004/22/EEB, 2007/23/EEB, 2009/23/EEB og 2009/105/EEB og niðurfellingu á ákvörðun ráðsins 87/95/EEB og ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1673/2006/EB (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS
HAFAR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽¹⁾,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Meginmarkmiðið með stöðlun er að skilgreina valfrjálssar tækni- eða gæðaforskriftir sem vörur, framleiðsluferli eða þjónusta geta samrýmt nú eða í framtíðinni. Stöðlun getur snúist um ýmsa hluti, svo sem stöðlun tiltekinnar vöru á ýmsum stigum eða í ýmsum stærðum eða stöðlun tækniforskrifta á vöru- eða þjónustumörkuðum þar sem samhæfi og rekstrarsamhæfi við aðrar vörur eða kerfi er grundvallaratriði.
- 2) Evrópsk stöðlun er skipulögð af og fyrir viðkomandi hagsmunaaðila á grundvelli landsbundins fyrirsvars (Staðlasamtök Evrópu (CEN) og Rafstaðlasamtök Evrópu (Cenelec)) og með beinni þátttöku (Fjaraskiptastaðlastofnun Evrópu (ETSI)), og er byggð á grundvallarreglum sem viðurkenndar eru af Alþjóðaviðskiptastofnuninni (WTO) á sviði stöðlunar, nánar tiltekið samfelli, gagnsæi, aðgengileika, sammæli, valfrjálssri beitingu, sjálfstæði gagnvart sérhagsmunum og skilvirkni („grundvallarreglurnar“). Í samræmi við grundvallarreglurnar er mikilvægt að allir viðkomandi hagsmunaaðilar, þ.m.t. opinber yfirvöld og lítil og meðalstór fyrirtæki, taki, eftir því sem við á, þátt í vinnu við

landsbundið og evrópskt stöðlunarferli. Landsbundnar staðlastofnanir ættu einnig að hvetja til og auðvelda þátttöku hagsmunaaðila.

- 3) Evrópsk stöðlun eykur einnig samkeppnishæfni fyrirtækja einkum með því að auðvelda frjálsa vöruflutninga og þjónustustarfsemi, rekstrarsamhæfi neta, samskiptaleiðir, tæknipróun og nýsköpun. Evrópsk stöðlun eflir sérstaklega samkeppnishæfni evrópsks iðnaðar á alþjóðavísu þegar henni er komið á í samvinnu við alþjóðlegar staðlastofnanir, þ.e. Alþjóðlegu staðlasamtökin (ISO), Alþjóðaraftækniráðið (IEC) og Alþjóðafjarskiptasambandið (ITU). Staðlar hafa veruleg jákvæð efnahagsleg áhrif, t.d. með því að stuðla að efnahagslegum samruna á innri markaðnum og hvetja til þróunar nýrra og bættra vara eða markaða og bættra framboðsskilyrða. Staðlar auka því vanalega samkeppni og lækka framleiðslu- og sölukostnað, sem kemur hagkerfum til góða í heild og einkum neytendum. Staðlar geta viðhaldið og stuðlað að gæðum, veitt upplýsingar og tryggt rekstrarsamhæfi og samrýmanleika, og aukið þar með öryggi og verðmæti fyrir neytendur.
- 4) Evrópustaðlar eru samþykktir af evrópskum staðlastofnunum, nánar tiltekið Staðlasamtökum Evrópu, Rafstaðlasamtökum Evrópu og Fjaraskiptastaðlastofnun Evrópu.
- 5) Evrópustaðlar hafa mjög mikilvægu hlutverki að gegna á innri markaðnum, t.d. með notkun samhæfðra staðla þegar gengið er út frá samræmi vara sem bjóða skal fram á markaði við þær grunnkröfur varðandi þær vörur sem mælt er fyrir um í viðeigandi samhæfingarlöggjöf Sambandsins. Þessar kröfur ætti að skilgreina nákvæmlega til þess að forðast mistúlkun af hálfu evrópsku staðlastofnananna.
- 6) Stöðlun gegnir sífellt stærra hlutverki í alþjóðaviðskiptum og opnun markaða. Sambandið ætti að leitast við að ýta undir samstarf milli evrópskra staðlastofnana og alþjóðlegra staðlastofnana. Sambandið ætti einnig að ýta undir tvíhliða nálgun við þriðju lönd til að samræma stöðlunarvinnu og kynna Evrópustaðla, t.d. við gerð samninga eða með því að lána staðlasérfræðinga til starfa í þriðju löndum. Jafnframt ætti Sambandið að hvetja

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 316, 14.11.2012, bls. 12. Hentar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 9/2014 frá 14. febrúar 2014 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, bíður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 376, 22.12.2011, bls. 69.

⁽²⁾ Afstaða Evrópuþingsins frá 11. september 2012 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 4. október 2012.

til tengslamyndunar milli evrópskra staðlastofnana og einkavettvangs og fyrirtækjasamtaka, en um leið gæta forgangs evrópskrar stöðlunar.

- 7) Evrópsk stöðlun lýtur tilteknum lagaramma sem samanstendur af þremur mismunandi lagagerningum, þ.e. tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/34/EB frá 22. júní 1998 sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða sem og reglna um þjónustu í upplýsingasamfélaginu ⁽³⁾, ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1673/2006/EB frá 24. október 2006 um fjármögnun evrópskrar stöðlunar ⁽⁴⁾ og ákvörðun ráðsins 87/95/EBE frá 22. desember 1986 um stöðlun á sviði upplýsingatækni og fjarskipta ⁽⁵⁾. Núverandi lagarammi hefur þó ekki verið uppfærður til samræmis við þróun í evrópski stöðlun undanfarna áratugi. Því ætti að einfalda og aðlaganúverandi lagaramma þannig að hann taki til nýrra þátta stöðlunar til að endurspegla nýjustu þróun og kröfur framtíðarinnar varðandi evrópska stöðlun. Það tengist einkum aukinni þróun staðla fyrir þjónustu og þróun stöðlunarskjala annarra en formlegra staðla.
- 8) Í ályktun Evrópuþingsins frá 21. október 2010 um framtíð evrópskrar stöðlunar ⁽⁶⁾, ásamt skýrslu umræðuhóps sérfræðinga vegna endurskoðunar evrópska stöðlunarkerfisins (Express) frá febrúar 2010 með yfirskriftina „Stöðlun fyrir samkeppnishæfa og skapandi Evrópu: sýn fyrir 2020“, er lagður fram fjöldi tilmæla um stefnumið varðandi endurskoðun evrópska stöðlunarkerfisins.
- 9) Nauðsynlegt er, í því skyni að tryggja skilvirgni staðla og stöðlunar sem stjórnækja fyrir Sambandið, að hafa skilvirkt og hagkvæmt stöðlunarkerfi sem veitir sveigjanlegan og gagnsæjan vettvang til að ná sammæli meðal allra þátttakenda og sem er fjárhagslega raunhæft.
- 10) Með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/123/EB frá 12. desember 2006 um þjónustu á innri markaðnum ⁽⁷⁾ voru sett almenn ákvæði sem greiða fyrir því að þjónustuveitendur geti nýtt sér staðfesturétt og stundað frjálsa þjónustustarfsemi en haldið jafnframt miklum þjónustugæðum. Aðildarríkin skulu, í samstarfi við framkvæmdastjórnina, hvetja til þróunar á valfrjálsum Evrópustöðlum í þeim tilgangi að greiða fyrir samhæfi þeirrar þjónustu sem þjónustuveitandi býður

í mismunandi aðildarríkjum, veitingu upplýsinga til viðtakanda og gæðum þjónustunnar. Ákvæði tilskipunar 98/34/EB gilda þó einungis um staðla fyrir vörur en taka ekki sérstaklega til staðla fyrir þjónustu. Ennfremur er afmörkun milli þjónustu og vara að verða minna viðeigandi miðað við veruleika innri markaðarins. Í raun er ekki alltaf hægt að gera skýran greinarmun á vörustöðlum og þjónustustöðlum. Margir staðlar fyrir vörur hafa þjónustubátt en staðlar fyrir þjónustu tengjast oft vörum að hluta. Það er því nauðsynlegt að aðlaganúverandi lagaramma að þessum nýju aðstæðum með því að vikka gildissvið hans þannig að það nái til þjónustustaðla.

- 11) Eins og aðrir staðlar eru þjónustustaðlar valfrjálsir og ættu að vera markaðstengdir, þar sem þarfir rekstraraðila og hagsmunaaðila sem slíkir staðlar hafa bein eða óbein áhrif á eru ríkjandi og ættu þeir að taka tillit til almannahagsmuna og byggjast á grundvallarreglunum, þ.m.t. sammæli. Þeir ættu fyrst og fremst að miðast við þjónustu sem tengist vörum og ferlum.
- 12) Beita ætti lagarammanum, sem heimilar að framkvæmdastjórnin fari fram á að ein eða fleiri evrópskar staðlastofnanir semji Evrópustaðal eða evrópskt stöðlunarskjal fyrir þjónustu, að teknu fullu tilliti til skiptingar valdsviðs milli Sambandsins og aðildarríkjanna eins og mælt er fyrir um í sáttmálunum. Þetta varðar einkum 14., 151., 152., 153., 165., 166. og 168. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins og bókun (nr. 26) um þjónustu í almannapágu í viðauka við sáttmálann um Evrópusambandið og við sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins en aðildarríkin hafa í samræmi við hann óskipta valdheimild til að skilgreina grundvallarreglur um félagslegt öryggi, starfsmenntun og heilbrigðiskerfi sín og að móta rammaskilyrði fyrir stjórnun, fjármögnun, skipulag og afhendingu þjónustunnar sem veitt er innan þessara kerfa þ.m.t., án þess að það hafi áhrif á 4. mgr. 168. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins og á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/36/EB frá 7. september 2005 um viðurkenningu á faglegri menntun og hæfi ⁽⁸⁾, skilgreining krafna, gæða- og öryggisstaðla sem eiga við um þau. Með því að fara fram á þetta ætti framkvæmdastjórnin ekki að hafa áhrif á réttinn til að semja um, ganga frá og framfylgja kjarasamningum og gripa til aðgerða á vinnustað í samræmi við landslög og -venjur sem virða lög Sambandsins.
- 13) Evrópskar staðlastofnanir falla undir samkeppnislög, að svo miklu leyti sem líta má á þær sem fyrirtæki eða fyrirtækjasamsteypu í skilningi 101. og 102. gr. í sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 204, 21.7.1998, bls. 37.

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 315, 15.11.2006, bls. 9.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 36, 7.2.1987, bls. 31.

⁽⁶⁾ Stjtið. ESB E 70, 8.3.2012, bls. 56.

⁽⁷⁾ Stjtið. ESB L 376, 27.12.2006, bls. 36.

⁽⁸⁾ Stjtið. ESB L 255, 30.9.2005, bls. 22.

- 14) Innan Sambandsins eru landsstaðlar samþykktir af landsbundnum staðlastofnunum sem getur leitt til staðla sem rekast á og tæknilegra hindrana á innri markaðnum. Því er nauðsynlegt vegna innri markaðarins og skilvirkni stöðlunar innan Sambandsins að staðfesta núverandi regluleg upplýsingaskipti milli landsbundinna staðlastofnana, evrópskra staðlastofnana og framkvæmdastjórnarinnar um staðlastarfsemi nú og í framtíðinni og einnig stöðvunarregluna sem gildir um landsbundnar staðlastofnanir innan ramma evrópsku staðlastofnananna sem kveður á um afturköllun landsstaðla eftir útgáfu nýs Evrópustaðals. Landsbundnar staðlastofnanir og evrópsku staðlastofnanirnar ættu einnig að fara að ákvæðum um upplýsingaskipti í 3. viðauka við samninginn um tæknilegar viðskiptahindranir ⁽⁹⁾.
- 15) Skuldbinding aðildarríkjanna til að tilkynna framkvæmdastjórninni um landsbundnar staðlastofnanir ætti ekki að fela í sér kröfu um að samþykkja sérstaka landslögjöf til viðurkenningar stofnananna.
- 16) Regluleg upplýsingaskipti milli landsbundinna staðlastofnana, evrópsku staðlastofnananna og framkvæmdastjórnarinnar ættu ekki að hindra landsbundnar staðlastofnanir í að uppfylla aðrar skyldur og skuldbindingar, einkum 3. viðauka samningsins um tæknilegar viðskiptahindranir.
- 17) Fyrirsvar vegna samfélagslegra hagsmuna og aðila sem eiga samfélagslegra hagsmuna að gæta í vinnu við gerð Evrópustaðla vísar til starfsemi samtaka og aðila sem eru fulltrúar meiriháttar samfélagslegra hagsmuna og varða t.d. umhverfið, hagsmuni neytenda eða launamanna. Fyrirsvar vegna samfélagslegra hagsmuna og aðila sem eiga samfélagslegra hagsmuna að gæta í vinnu við gerð Evrópustaðla vísar þó einkum til starfsemi samtaka og aðila sem gæta grunnhagsmuna og réttinda launafólks, t.d. stéttarfélag.
- 18) Í þeim tilgangi að hraða ákvarðanatökuferlinu ættu landsbundnar staðlastofnanir og evrópsku staðlastofnanirnar að auðvelda aðgang að upplýsingum um starfsemi sína með því að ýta undir notkun upplýsinga- og fjarskiptatækni í stöðlunarkerfum hvers þeirra um sig, t.d. með því að veita öllum viðkomandi hagsmunaaðilum auðnatað samráðsfyrirkomulag á Netinu þar sem hægt er að leggja fram athugasemdir við frumvörp að stöðlum og með því að skipuleggja sýndarfundi tækninefnda, m.a. með veffundum eða myndfundum.
- 19) Staðlar geta stuðlað að því að stefna Sambandsins taki til helstu samfélagslegra áskorana s.s. loftslagsbreytinga, sjálfbærrar notkunar á auðlindum, nýsköpunar, hækkandi lífaldurs fólks, þátttöku fatlaðra, neytendaverndar, öryggis og vinnuskilyrða launafólks. Með því að knýja áfram þróun Evrópustaðla eða alþjóðlegra staðla fyrir vörur og tækni á vaxandi mörkuðum á þessum sviðum, getur Sambandið skapað fyrirtækjum sínum samkeppnisforskot og greitt fyrir viðskiptum, einkum fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki, sem eru stór hluti evrópskra fyrirtækja.
- 20) Staðlar eru mikilvæg tæki fyrir samkeppnishæfni fyrirtækja, einkum lítilla og meðalstórra fyrirtækja, þar sem þátttaka þeirra í stöðlunarferlinu er mikilvæg fyrir tækniframfarir í Sambandinu. Því er nauðsynlegt að stöðlunarramminn hvetji til þess að lítil og meðalstór fyrirtæki taki virkan þátt í og leggi nýsköpunartækni sína fram til stöðlunarframtaks. Þetta tekur til þess að bæta þátttöku þeirra á landsvísi þar sem þau geta verið skilvirkari vegna lægri kostnaðar og vegna þess að tungumálhindranir eru ekki til staðar. Reglugerð þessi ætti því að bæta fyrirsvar og þátttöku lítilla og meðalstórra fyrirtækja í bæði landsbundnum og evrópskum tækninefndum og auðvelda virkan aðgang þeirra að stöðlum og vitneskju um þá.
- 21) Evrópustaðlar eru afar mikilvægir fyrir samkeppnishæfni lítilla og meðalstórra fyrirtækja, sem taka þó í sumum tilvikum of lítinn þátt í vinnu við gerð Evrópustaðla. Reglugerð þessi ætti því að hvetja til og auðvelda viðeigandi fyrirsvar og þátttöku lítilla og meðalstórra fyrirtækja í evrópsku stöðlunarferli, af hálfu aðila sem er í virkum tengslum við og tilhlýðilegu fyrirsvari fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki, og samtaka sem eru í fyrirsvari fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki á landsvísi.
- 22) Staðlar geta haft viðtæk áhrif á samfélagið, einkum á öryggi og velsæld borgaranna, skilvirkni kerfa, umhverfið, öryggi launafólks og starfsskilyrði, aðgengi og önnur svið opinberrar stefnu. Það er því nauðsynlegt að tryggja að hlutverk og framlag samfélagslegra hagsmunaaðila varðandi þróun staðla sé styrkt með auknum stuðningi frá samtökum sem eru fulltrúar neytenda og umhverfis- og samfélagslegra hagsmuna.
- 23) Skylda evrópskra staðlastofnana til að hvetja til og auðvelda fyrirsvar og virka þátttöku allra viðkomandi hagsmunaaðila hefur ekki í för með sér atkvæðisrétt fyrir þá hagsmunaaðila nema mælt sé fyrir um slíkan atkvæðisrétt samkvæmt innri starfsreglum evrópsku staðlastofnananna.

⁽⁹⁾ Samþykkt með ákvörðun ráðsins 94/800/EB frá 22. desember 1994 um samþykki af hálfu Evrópubandalagsins, að því er varðar málefni sem falla undir valdsvið þess, á samningunum sem náðust í Úrúgvælotu marghliða samningaviðræðnanna (1986 til 1994) (Stjótið EB L 336, 23.12.1994, bls. 1).

- 24) Evrópska stöðlunarkerfið ætti einnig að taka fullt tillit til samnings Sameinuðu þjóðanna um réttindi fatlaðs fólks⁽¹⁰⁾. Það er því mikilvægt að samtök sem standa vörð um hagsmuni neytenda taki nægilegt tillit til og fjalli um hagsmuni fatlaðs fólks. Auk þess ætti að auðvelda þátttöku fatlaðs fólks í stöðlunarferlinu með öllum tiltækum ráðum.
- 25) Vegna mikilvægis stöðlunar sem tækis til stuðnings löggjöf Sambandsins og stefnumiðum og til þess að koma í veg fyrir andmæli eftir á gegn samhæfðum stöðlum og breytingar á þeim, er mikilvægt að opinber yfirvöld taki þátt í stöðlun á öllum stigum þróunar þeirra staðla sem kunna að tengjast þeim og einkum á sviðum sem heyrir undir samhæfingarlöggjöf Sambandsins um vörur.
- 26) Staðlar ættu að taka tillit til umhverfisáhrifa á öllum vistferli vara og þjónustu. Mikilvæg tæki sem eru aðgengileg öllum til þess að meta slík áhrif á öllum vistferlinum hafa verið þróuð af Sameiginlegri rannsóknarmiðstöð framkvæmdastjórnarinnar. Þessi reglugerð ætti því að tryggja að Sameiginleg rannsóknarmiðstöð framkvæmdastjórnarinnar geti leikið virkt hlutverk í evrópska stöðlunarkerfinu.
- 27) Styrkur samstarfs framkvæmdastjórnarinnar og evrópska stöðlunarkerfisins veltur á vandlegri skipulagningu beiðna í framtíðinni um þróun staðla. Bæta má skipulagninguna, einkum með framlagi hagsmunaaðila, þ.m.t. landsbundinna markaðseftirlitsyfirvalda, með því að innleiða kerfi til að safna saman álitserðum og auðvelda upplýsingaskipti milli allra hagsmunaaðila. Þar sem þegar er kveðið á um þann möguleika í tilskipun 98/34/EB að farið verði fram á við evrópskar staðlastofnanir að þær þrói Evrópustaðla, er rétt að koma á fót betra og gagnsærra skipulagi í árlegri vinnuáætlun sem ætti að innihalda yfirlit yfir allar beiðnir um staðla sem framkvæmdastjórnin hyggst leggja fyrir evrópskar staðlastofnanir. Nauðsynlegt er að tryggja öflugt samstarf milli evrópskra staðlastofnana og evrópskra samtaka hagsmunaaðila, sem fá fjármögnun frá Sambandinu í samræmi við þessa reglugerð, og framkvæmdastjórnarinnar við að koma á fót árlegri vinnuáætlun Sambandsins fyrir stöðlun og til undirbúnings beiðna um staðla, í þeim tilgangi að greina mikilvægi fyrirhugaðs viðfangsefnis fyrir markaðinn og stefnumiðin sem löggjafinn setur, og til að gefa
- evrópskum staðlastofnunum kost á að bregðast hraðar við beiðnum um staðlavinnu.
- 28) Áður en mál varðandi beiðnir um Evrópustaðla eða evrópsk stöðlunarskjöl, eða andmæli gegn samhæfðum staðli, er lagt fyrir nefndina sem komið er á fót með þessari reglugerð, ætti framkvæmdastjórnin að hafa samráð við sérfræðinga aðildarríkjanna, t.d. með þátttöku nefnda sem komið hefur verið á fót með samsvarandi löggjöf Sambandsins eða að höfðu annars konar samráði við sérfræðinga á viðkomandi sviðum ef slíkar nefndir eru ekki til staðar.
- 29) Tiltekið er í nokkrum tilskipunum sem samræma skilyrði fyrir markaðssetningu vara að framkvæmdastjórnin geti farið fram á að evrópskar staðlastofnanir samþykki samhæfða staðla sem veita fyrirframætlað samræmi við gildandi grunnkröfur. Margar tilskipananna innihalda þó mörg mismunandi ákvæði um andmæli gegn stöðlunum þegar þeir síðarnefndu taka ekki, eða taka ekki fyllilega, til allra gildandi krafna. Sundurleit ákvæði sem valda óvissu fyrir rekstraraðila og evrópskar staðlastofnanir eru einkum í tilskipun ráðsins 89/686/EBE frá 21. desember 1989 um samræmingu laga aðildarríkjanna um persónuhlífar⁽¹¹⁾, tilskipun ráðsins 93/15/EBE frá 5. apríl 1993 um samhæfingu ákvæða um markaðssetningu og eftirlit með sprengiefnum til almennra nota⁽¹²⁾, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/9/EB frá 23. mars 1994 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi búnað og öryggiskerfi sem eru ætluð til notkunar á sprengihættustöðum⁽¹³⁾, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/25/EB frá 16. júní 1994 um samræmingu laga og stjórnsýslufyrirmæla aðildarríkjanna um skemmtibáta⁽¹⁴⁾, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/16/EB frá 29. júní 1995 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna varðandi lyftur⁽¹⁵⁾, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/23/EB frá 29. maí 1997 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna varðandi þrýstibúnað⁽¹⁶⁾, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/22/EB frá 31. mars 2004 um mælitæki⁽¹⁷⁾, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/23/EB frá 23. maí 2007 um að setja á markað flugeldavörur⁽¹⁸⁾, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/23/EB frá 23. apríl 2009 um vogarbúnað
- ⁽¹⁰⁾ Samþykkt með ákvörðun ráðsins 2010/48/EB frá 26. nóvember 2009 um staðfestingu Evrópubandalagsins á samningi Sameinuðu þjóðanna um réttindi fatlaðs fólks (Stjtið. ESB L 23, 27.1.2010, bls. 35).
- ⁽¹¹⁾ Stjtið. EB L 399, 30.12.1989, bls. 18.
- ⁽¹²⁾ Stjtið. EB L 121, 15.5.1993, bls. 20.
- ⁽¹³⁾ Stjtið. EB L 100, 19.4.1994, bls. 1.
- ⁽¹⁴⁾ Stjtið. EB L 164, 30.6.1994, bls. 15.
- ⁽¹⁵⁾ Stjtið. EB L 213, 7.9.1995, bls. 1.
- ⁽¹⁶⁾ Stjtið. EB L 181, 9.7.1997, bls. 1.
- ⁽¹⁷⁾ Stjtið. ESB L 135, 30.4.2004, bls. 1.
- ⁽¹⁸⁾ Stjtið. ESB L 154, 14.6.2007, bls. 1.

sem er ekki sjálfvirkur ⁽¹⁹⁾ og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/105/EB frá 16. september 2009 varðandi einföld þrýstihylki ⁽²⁰⁾. Því er nauðsynlegt að fella inn í þessa reglugerð samræmda málsmeðferð sem kveðið er á um í ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 768/2008/EB frá 9. júlí 2008 um sameiginlegan ramma um markaðssetningu á vörum ⁽²¹⁾, fella brott viðeigandi ákvæði í tilskipununum og veita Evrópuþinginu rétt til að andmæla samhæfðum staðli í samræmi við þessa reglugerð.

- 30) Opinber yfirlýðing ættu að nýta sem best allar viðeigandi tækniforskriftir sem til eru við kaup á vélbúnaði, hugbúnaði og upplýsingatækniþjónustu, t.d. með því að velja tækniforskriftir sem allir áhugasamir birgjar geta tekið í notkun, til að gera aukna samkeppni mögulega og draga úr hættu á bindingu við eina tiltekna tegund tækni. Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/17/EB frá 31. mars 2004 um samræmingu reglna um innkaup stofnana sem annast vatnsveitu, orkuveitu, flutninga og pósthjónustu ⁽²²⁾, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/18/EB frá 31. mars 2004 um samræmingu reglna um útboð og gerð opinberra verksamninga, vörusamninga og þjónustusamninga ⁽²³⁾, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/81/EB frá 13. júlí 2009 um samræmingu reglna um útboð og gerð samningsyfyrvalda eða samningsstofnana á tilteknum verksamningum, vörusamningum og þjónustusamningum á sviði varnar- og öryggismála ⁽²⁴⁾ og reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB, KBE) nr. 2342/2002 frá 23. desember 2002 þar sem mælt er fyrir um ítarlegar reglur um framkvæmd reglugerðar ráðsins (EB, KBE) nr. 1605/2002 um fjárhagsreglugerðina sem gildir um fjárlög Evrópubandalaganna ⁽²⁵⁾ er tilgreint að tækniforskriftir í opinberum innkaupum skuli settar fram með tilvísun í landsstaðla sem innleiða Evrópustaðla, evrópsk tæknisamþykki, almennar tækniforskriftir, alþjóðlega staðla, önnur tæknileg viðmiðunarkerfi sem komið hefur verið á af evrópsku staðlastofnunum eða – þegar þetta er ekki fyrir hendi – landsstaðla, landsbundin tæknisamþykki eða landsbundnar tækniforskriftir varðandi hönnun, útreikninga og framkvæmd verkanna og notkun varanna, eða samsvarandi gerninga. Tækniforskriftir fyrir upplýsinga- og fjarskiptatækni eru þó oft þróaðar af öðrum staðlaþróunarstofnunum og falla ekki undir þá flokka staðla og samþykkja sem mælt er fyrir um í tilskipunum 2004/17/EB, 2004/18/EB eða 2009/81/EB eða reglugerð (EB, KBE) nr. 2342/2002. Því er nauðsynlegt að kveða á um að tækniforskriftir fyrir opinber innkaup geti vísað til tækniforskrifta fyrir upplýsinga- og fjarskiptatækni, með það í huga að bregðast

við hraðri þróun á sviði upplýsinga- og fjarskiptatækni, auðvelda veitingu þjónustu yfir landamæri, hvetja til samkeppni og stuðla að rekstrarsamhæfi og nýsköpun.

- 31) Tækniforskriftir sem evrópskar staðlastofnanir hafa ekki samþykkt jafngilda ekki Evrópustöðlum. Sumar tækniforskriftir fyrir upplýsinga- og fjarskiptatækni eru ekki þróaðar í samræmi við grundvallarreglurnar. Því ætti að mæla fyrir um verklagsreglu í þessari reglugerð til að tilgreina tækniforskriftir fyrir upplýsinga- og fjarskiptatækni, sem hægt er að vísa til við opinber innkaup og felur í sér viðtækt samráð við hagsmunaaðila, þ.m.t. evrópsku staðlastofnanirnar, fyrirtæki og opinber yfirlýðing. Í þessari reglugerð ætti einnig að mæla fyrir um kröfur, í formi skrár yfir viðmiðanir, varðandi slíkar tækniforskriftir og tilheyrandi þróunarferla. Kröfur um tilgreiningu tækniforskrifta fyrir upplýsinga- og fjarskiptatækni ættu að tryggja að opinber stefnumið og samfélagslegar þarfir séu virtar og þær ættu að byggjast á grundvallarreglum.
- 32) Til þess að stuðla að nýsköpun og samkeppni ætti tilgreining tiltekinna tækniforskrifta ekki að koma í veg fyrir að önnur tækniforskrift sé tilgreind í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar. Sérhver tilgreining ætti að vera með fyrirvara um að viðmiðanirnar séu uppfylltar og að tækniforskriftin hafi náð umtalsverðri viðurkenningu á markaði.
- 33) Tilgreindu tækniforskriftirnar fyrir upplýsinga- og fjarskiptatækni geta stuðlað að framkvæmd ákvörðunar Evrópuþingsins og ráðsins nr. 922/2009/EB frá 16. september 2009 um rekstrarsamhæfisláusnir fyrir opinberar stjórnsýslustofnanir í Evrópu ⁽²⁶⁾ en með henni er komið á fót áætlun fyrir tímabilið 2010–2015 um rekstrarsamhæfisláusnir fyrir opinberar stjórnsýslustofnanir í Evrópu og stofnanir og starfseiningar Sambandsins, sem skapa sameiginlegar láusnir sem auðvelda rekstrarsamhæfi.
- 34) Þær aðstæður geta skapast á sviði upplýsinga- og fjarskiptatækni að viðeigandi sé að hvetja til notkunar eða krefjast þess að farið sé að viðeigandi stöðlum á vettvangi Sambandsins til þess að tryggja rekstrarsamhæfi á innri markaðnum og auka valfrelsi notenda. Við aðrar aðstæður getur einnig verið að tilgreindir Evrópustaðlar uppfylli ekki lengur þarfir neytenda eða hindri tækniþróun. Af þeim sökum heimilar tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/21/EB frá 7. mars 2002 um sameiginlegan regluramma um rafræn fjarskiptanet og -þjónustu ⁽²⁷⁾

⁽¹⁹⁾ Stjótið. ESB L 122, 16.5.2009, bls. 6.

⁽²⁰⁾ Stjótið. ESB L 264, 8.10.2009, bls. 12.

⁽²¹⁾ Stjótið. ESB L 218, 13.8.2008, bls. 82.

⁽²²⁾ Stjótið. ESB L 134, 30.4.2004, bls. 1.

⁽²³⁾ Stjótið. ESB L 134, 30.4.2004, bls. 114.

⁽²⁴⁾ Stjótið. ESB L 216, 20.8.2009, bls. 76.

⁽²⁵⁾ Stjótið. ESB L 357, 31.12.2002, bls. 1.

⁽²⁶⁾ Stjótið. ESB L 260, 3.10.2009, bls. 20.

⁽²⁷⁾ Stjótið. ESB L 108, 24.4.2002, bls. 33.

framkvæmdastjórninni, ef nauðsyn krefur, að óska eftir því að evrópskar staðlastofnanir semji staðla, að taka saman og birta í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins skrá yfir staðla eða forskriftir í því skyni að hvetja til notkunar þeirra, eða að fjarlægja staðla eða tækniforskriftir úr þeirri skrá.

- 35) Reglugerð þessi ætti ekki að koma í veg fyrir að evrópskar staðlastofnanir þrói áfram staðla á sviði upplýsinga- og fjarskiptatækni og auki samstarf sitt með öðrum staðlaþróunarstofnunum, einkum á sviði upplýsinga- og fjarskiptatækni, til að tryggja samfellu og forðast uppskiptingu eða tvíverknað við framkvæmd staðla og forskrifta.
- 36) Verklagsreglan við tilgreiningu á tækniforskrifum fyrir upplýsinga- og fjarskiptatækni sem kveðið er á um í þessari reglugerð ætti ekki að grafa undan samfellu evrópska stöðlunarkerfisins. Því ætti þessi reglugerð einnig að mæla fyrir um við hvaða aðstæður er hægt að telja að tækniforskrift stangist ekki á við aðra Evrópustaðla.
- 37) Áður en tækniforskriftir fyrir upplýsinga- og fjarskiptatækni eru tilgreindar sem hægt er að vísa til í tengslum við opinber útboð, ætti að nota fjölhagsmunavettvanginn, sem komið var á með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 28. nóvember 2011 ⁽²⁸⁾, sem vettvang samráðs fyrir evrópska og landsbundna hagsmunaaðila, evrópskar staðlastofnanir og aðildarríki til þess að tryggja lögmæti ferlisins.
- 38) Með ákvörðun nr. 1673/2006/EB eru settar reglur varðandi framlag Sambandsins til fjármögnunar evrópskrar stöðlunar til þess að tryggja að Evrópustaðlar og önnur evrópsk stöðlunarskjöl séu þróuð og endurskoðuð til stuðnings markmiðum, löggjöf og stefnumiðum Sambandsins. Rétt þykir, til að einfalda stjórnun og fjárhagsáætlanir, að fella ákvæði þeirrar ákvörðunar inn í þessa reglugerð og að nota minnst íþyngjandi verklagsreglurnar eftir því sem unnt er.
- 39) Í ljósi þess hve evrópsk stöðlun gegnir stóru hlutverki í stuðningi við löggjöf og stefnumið Sambandsins og hinna ólíku tegunda vinnu við gerð staðla, er nauðsynlegt að kveða á um mismunandi fjármögnunarfyrirkomulag. Þetta á einkum við um styrki án þess að auglýst sé eftir tillögum til evrópskra staðlastofnana og landsbundinna staðlastofnana í samræmi við aðra undirgrein 1. mgr.

110. gr. reglugerðar ráðsins (EB, KBE nr. 1605/2002 frá 25. júní 2002 um fjárhagsreglugerðina sem gildir um fjárlög Evrópubandalaganna ⁽²⁹⁾ og d-lið 1. mgr. 168. gr. reglugerðar (EB, KBE) nr. 2342/2002. Ennfremur ættu sömu ákvæði að gilda að því er varðar þær stofnanir sem hafa fengið umboð í grundvallargerð, þrátt fyrir að vera ekki viðurkenndar sem evrópsk staðlastofnun í þessari reglugerð, og hefur verið falin undirbúningsvinna til stuðnings evrópskri stöðlun í samvinnu við evrópskar staðlastofnanir.

- 40) Að svo miklu leyti sem evrópskar staðlastofnanir veita aðgerðum Sambandsins áframhaldandi stuðning ættu þær að reka skilvirkar og hagkvæmar aðalskrifstofur. Framkvæmdastjórninni ætti því að vera heimilt að veita styrki til þeirra samtaka sem vinna að markmiði í þágu almennra evrópskra hagsmuna án þess að beita, að því er rekstrarstyrki varðar, meginreglunni um árlega lækkun sem kveðið er á um í 2. mgr. 113. gr. reglugerðar ráðsins (EB, KBE) nr. 1605/2002.
- 41) Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1639/2006/EB frá 24. október 2006 um að koma á rammaáætlun um samkeppnishæfni og nýsköpun (2007-2013) ⁽³⁰⁾, ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1926/2006/EB frá 18. desember 2006 um að koma á aðgerðaáætlun Bandalagsins á sviði stefnu í neytendamálum (2007-2013) ⁽³¹⁾ og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 614/2007 frá 23. maí 2007 að því er varðar fjármálastofnunina á sviði umhverfismála (LIFE+) ⁽³²⁾ kveða þegar á um möguleika á fjárstuðningi við evrópsk samtök sem eru fulltrúar lítilla og meðalstórra fyrirtækja, neytenda og umhverfishagsmuna í stöðlun, á meðan sérstakir styrkir eru greiddir evrópskum samtökum sem eru fulltrúar samfélagslegra hagsmuna í stöðlun. Fjármögnun samkvæmt ákvörðun nr. 1639/2006/EB, ákvörðun nr. 1926/2006/EB og reglugerð (EB) nr. 614/2007 lýkur hinn 31. desember 2013. Mikilvægt er vegna þróunar evrópskrar stöðlunar að halda áfram að hlúa að og hvetja til virkrar þátttöku evrópskra samtaka sem eru fulltrúar lítilla og meðalstórra fyrirtækja, neytenda og umhverfishagsmuna og samfélagslegra hagsmuna. Slík samtök vinna að markmiði í þágu almennra evrópskra hagsmuna og mynda, vegna hins sérstaka umboðs sem þær hafa fengið frá landsbundnum stofnunum sem eru ekki reknar í hagnaðarskyni, Evrópunet sem samanstendur af stofnunum sem eru ekki reknar í hagnaðarskyni og eru virkar í aðildarríkjunum og vinna að meginreglum og stefnumiðum í samræmi við markmið sáttmálanna. Vegna þess umhverfis sem evrópskar stofnanir, sem eru fulltrúar lítilla og meðalstórra fyrirtækja, neytenda og umhverfis- og samfélagslegra hagsmuna í evrópskri stöðlun, starfa í og lögboðinna markmiða þeirra, gegna þær varanlegu hlutverki sem er mikilvægt fyrir markmið og stefnu Sambandsins. Framkvæmdastjórnin ætti því að geta haldið áfram að veita þeim stofnunum styrki án

⁽²⁹⁾ Stjtið. EB L 248, 16.9.2002, bls. 1.

⁽³⁰⁾ Stjtið. ESB L 310, 9.11.2006, bls. 15.

⁽³¹⁾ Stjtið. ESB L 404, 30.12.2006, bls. 39.

⁽³²⁾ Stjtið. ESB L 149, 9.6.2007, bls. 1.

⁽²⁸⁾ Stjtið. ESB L 349, 30.11.2011, bls. 4.

þess að beita, hvað varðar rekstrarstyrki, meginreglunni um árlega lækun sem kveðið er á um í 2. mgr. 113. gr. reglugerðar (EB, KBE) nr. 1605/2002.

42) Fjármögnun vinnu við gerð staðla ætti einnig að geta náð yfir undirbúnings- eða stöðstarfsemi í tengslum við samningu Evrópustaðla eða evrópskra stöðlunarskjala um vörur og þjónustu. Þetta er fyrst og fremst nauðsynlegt við vinnu sem felur í sér rannsóknir, undirbúning inngangsskjala að löggjöf, fjölsetraþrófun og fullgildingu eða mat á stöðlum. Eflingu stöðlunar á evrópskum og alþjóðlegum vettvangi ætti einnig að halda áfram með áætlunum varðandi tæknilega aðstoð og samvinnu við þriðju lönd. Í því skyni að bæta markaðsaðgang og efla samkeppnishæfni fyrirtækja innan Sambandsins ætti að vera hægt að veita öðrum aðilum styrki í gegnum auglýsingar eftir tillögum eða, ef nauðsyn krefur, með samningsgerð.

43) Fjármögnun Sambandsins ætti að stefna að því að semja Evrópustaðla eða evrópsk stöðlunarskjöl fyrir vörur og þjónustu, að auðvelda notkun fyrirtækja á þeim með auknum stuðningi við þýðingu þeirra á hin ýmsu opinberu tungumál Sambandsins til þess að lítil og meðalstór fyrirtæki njóti fulls ávinnings af skilningi og beitingu Evrópustaðla, að styrkja samheldni evrópska stöðlunarkerfisins og að tryggja sanngjarnan og gagnsæjan aðgang allra markaðsaðila í gervöllu Sambandinu að Evrópustöðlum. Þetta er einkum mikilvægt þegar notkun staðla gerir kleift að fara að ákvæðum viðkomandi löggjafar Sambandsins.

44) Til að tryggja skilvirka framkvæmd þessarar reglugerðar ætti að vera möguleiki á að nota nauðsynlega sérþekkingu, einkum m.t.t. endurskoðunar og fjármálastjórnunar ásamt stjórnsýslustuðningi sem getur auðveldað framkvæmdina, og að meta reglulega mikilvægi starfseminnar sem er fjármögnuð af Sambandinu til að tryggja gagnsemi hennar og áhrif.

45) Einnig ætti að grípa til viðeigandi ráðstafana til að koma í veg fyrir svik og brot og að endurheimta fjármuni sem hafa ranglega verið greiddir samkvæmt reglugerð ráðsins (EB, KBE) nr. 2988/95 frá 18. desember 1995 um verndun fjárhagslegra hagsmuna Evrópubandalaganna⁽³³⁾ og reglugerð ráðsins (KBE, EB) nr. 2185/96 frá 11. nóvember 1996 um vettvangseftirlit og athuganir sem framkvæmdastjórnin framkvæmir til þess að vernda fjárhagslega hagsmuni Evrópubandalaganna gegn svikum og öðrum brotum⁽³⁴⁾ og reglugerð Evrópuþingsins

og ráðsins (EB) nr. 1073/1999 frá 25. maí 1999 um rannsóknir Evrópuskrifstofunnar um aðgerðir gegn svikum (OLAF)⁽³⁵⁾.

46) Til þess að uppfæra skrá yfir evrópskar staðlastofnanir og aðlaga viðmiðanirnar fyrir samtök sem eru fulltrúar lítilla og meðalstórra fyrirtækja og aðila sem eru fulltrúar samfélagslegra hagsmuna til þess að ýta undir þróun hvað varðar stöðu þeirra sem samtaka sem eru ekki rekin í hagnaðarskyni og fyrirsvarsaðila, ætti að fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja gerðir í samræmi við 290. grein sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, hvað varðar breytingar á viðaukum við þessa reglugerð. Einkum er mikilvægt að framkvæmdastjórnin hafi viðeigandi samráð meðan á undirbúningsvinnu hennar stendur, þ.m.t. við sérfræðinga. Við undirbúning og samningu framseldra gerða ætti framkvæmdastjórnin að tryggja samhlíða, tímanlega og viðeigandi afhendingu viðkomandi skjala til Evrópuþingsins og ráðsins.

47) Nefndin sem komið er á fót með þessari reglugerð ætti að aðstoða framkvæmdastjórnina í öllum málum sem tengjast framkvæmd þessarar reglugerðar að teknu tilhlýðilegu tilliti til sjónarmiða sérfræðinga á viðkomandi sviði.

48) Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir framkvæmd þessarar reglugerðar ætti að fela framkvæmdastjórninni framkvæmdarvald. Þessu valdi ætti að beita í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjanna með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdarvaldi sínu⁽³⁶⁾.

49) Beita ætti ráðgjafarnefndarmeðferðinni fyrir samþykkt framkvæmdargerða að því er tekur til andmæla við samhæfðum stöðlum og þar sem tilvísanir í viðkomandi samhæfðan staðal hafa enn ekki verið birtar í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins, þar sem viðeigandi staðall hefur enn ekki leitt til fyrirframætlaðs samræmis við grunnkröfur sem settar eru fram í gildandi samhæfingarlöggjöf Sambandsins.

50) Beita ætti rannsóknarmálsmeðferðinni við hverja stöðlunarbeiðni sem lögð er fram við evrópskar staðlastofnanir og fyrir samþykkt framkvæmdargerða að því er tekur til andmæla við samhæfðum stöðlum og þar sem tilvísanir í viðkomandi samhæfðan staðal hafa þegar verið birtar í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins, þar sem slík ákvörðun gæti haft afleiðingar að því er varðar fyrirframætlað samræmi við gildandi grunnkröfur.

⁽³³⁾ Stjtið. EB L 312, 23.12.1995, bls. 1.

⁽³⁴⁾ Stjtið. EB L 292, 15.11.1996, bls. 2.

⁽³⁵⁾ Stjtið. EB L 136, 31.5.1999, bls. 1.

⁽³⁶⁾ Stjtið. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13.

51) Til að ná helstu markmiðunum með þessari reglugerð og auðvelda skjóta tilhögun við ákvarðanatöku ásamt því að stytta heildarþróunartíma staðla, ætti að nýta eins og hægt er þær ráðstafanir er varða málsmeðferð sem kveðið er á um í reglugerð (ESB) nr. 182/2011, sem gerir formanni viðkomandi nefndar kleift að setja afhendingu álits nefndarinnar tímamörk, eftir því hversu brýnt málið er. Ennfremur ætti, ef það á við, að vera mögulegt að fá álit nefndarinnar með skriflegri málsmeðferð, og líta ber á þögn nefndarmanns sem þegjandi samþykki.

52) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar reglugerðar, þ.e. að tryggja árangur og skilvirkni staðla og stöðlunar sem stjórnækja fyrir Sambandið með samstarfi milli evrópskra staðlastofnana, landsbundinna staðlastofnana, aðildarríkja og framkvæmdastjórnarinnar, að semja Evrópustaðla og evrópsk stöðlunarskjöl fyrir vörur og þjónustu til stuðnings löggjöf Sambandsins og stefnumiðum, að tilgreina tækniforskriftir fyrir upplýsinga- og fjarskiptatækni sem uppfylla skilyrði um tilvísun, að fjármagna evrópska stöðlun og þátttöku hagsmunaaðila í evrópskri stöðlun, og þeim verður betur náð á vettvangi Sambandsins vegna áhrifa þeirra, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og sett er fram í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná þessum markmiðum.

53) Því ber að breyta tilskipunum 89/686/EBE, 93/15/EBE, 94/9/EB, 94/25/EB, 95/16/EB, 97/23/EB, 98/34/EB, 2004/22/EB, 2007/23/EB, 2009/23/EB og 2009/105/EB til samræmis við það.

54) Fella ber ákvarðanir 1673/2006/EB og 87/95/EBE úr gildi.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. KAFLI

ALMENN ÁKVÆÐI

1. gr.

Efni

Með þessari reglugerð eru settar reglur um samstarf milli evrópskra staðlastofnana, landsbundinna staðlastofnana, aðildarríkja og framkvæmdastjórnarinnar, samningu Evrópustaðla og evrópskra stöðlunarskjala fyrir vörur og þjónustu til stuðnings löggjöf og stefnumiðum Sambandsins, tilgreiningu tækniforskrifta fyrir upplýsinga- og fjarskiptatækni sem uppfylla skilyrði um tilvísun, fjármögnun evrópskrar stöðlunar og þátttöku hagsmunaaðila í evrópskri stöðlun.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „staðall“: tækniforskrift, sem er samþykkt af viðurkenndri staðlastofnun til endurtekinnar eða stöðugar beitingar, án þess að skylt sé að fylgja henni, og sem er einn eftirfarandi staðla:
 - a) „alþjóðlegur staðall“: staðall sem alþjóðleg staðlastofnun hefur samþykkt,
 - b) „Evrópustaðall“: staðall sem evrópsk staðlastofnun hefur samþykkt,
 - c) „samhæður staðall“: Evrópustaðall sem samþykktur er á grundvelli beiðni framkvæmdastjórnarinnar vegna beitingar samhæfingarlöggjafar Sambandsins,
 - d) „landsstaðall“: staðall sem landsbundin staðlastofnun hefur samþykkt,
- 2) „evrópskt stöðlunarskjal“: hvers kyns tækniforskrift önnur en Evrópustaðall, sem evrópskar staðlastofnanir hafa samþykkt til endurtekinnar eða stöðugar beitingar án þess að skylt sé að fylgja henni,
- 3) „frumvarp að staðli“: skjal með texta tækniforskrifta fyrir tiltekið efni, sem til greina kemur að samþykkja í samræmi við viðeigandi reglur um setningu staðla, eins og skjal þetta lítur út eftir að undirbúningsvinnu er lokið og eins og því er dreift til opinberrar umsagnar eða skoðunar,
- 4) „tækniforskrift“: skjal þar sem mælt er fyrir um tæknikröfur sem vara, ferli, þjónusta eða kerfi þarf að uppfylla, og þar sem mælt er fyrir um eitt eða fleira af eftirfarandi:
 - a) tilskilda eiginleika vöru, þ.m.t. gæðastig, frammistöðu, rekstrarsamhæfi, umhverfisvernd, heilnæmi, öryggi eða stærðarmál, þ.m.t. kröfur sem lúta að því heiti sem varan er seld undir, iðorðanotkun, tákn, prófanir og prófunaraðferðir, umbúðir, merkingar eða áletranir og samræmismatsaðferðir,
 - b) framleiðsluaðferðir og ferli að því er varðar landbúnaðarafurðir eins og þær eru skilgreindar í 1. mgr. 38. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, vörur ætlaðar til manneldis og dýraeldis og lyf, ásamt framleiðsluaðferðum og ferlum varðandi aðrar vörur, þar sem þau hafa áhrif á eiginleika þeirra,

- c) tilskilda eiginleika þjónustu, þ.m.t. gæðastig, frammi-
stöðu, rekstrarsamhæfi, umhverfisvernd, heilnæmi
eða öryggi, og þ.m.t. kröfur sem eiga við um
þjónustuveitanda hvað varðar upplýsingar sem þjón-
ustuþega skal veittur aðgangur að, eins og tilgreint er
í 1.-3. mgr. 22. gr. tilskipunar 2006/123/EB,
- d) aðferðir og viðmiðanir við mat á nothæfi bygg-
ingarvara, eins og það er skilgreint í 1. lið 2. gr.
reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr.
305/2011 frá 9. mars 2011 um samræmd skilyrði
fyrir markaðssetningu byggingarvara ⁽³⁷⁾, hvað
varðar mikilvæga eiginleika þeirra,
- 5) „tækniforskrift fyrir upplýsinga- og fjarskiptatækni“:
tækniforskrift á sviði upplýsinga- og fjarskiptatækni,
- 6) „vara“: hvers kyns iðnaðarframleidd vara og hvers kyns
landbúnaðarafurðir, þ.m.t. fiskafurðir,
- 7) „þjónusta“: öll sjálfstæð atvinnustarfsemi, sem að öllu
jöfnu er veitt gegn þóknun, eins og hún er skilgreind í
57. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins,
- 8) „evrópsk staðlastofnun“: stofnun sem tilgreind er í I.
viðauka,
- 9) „alþjóðleg staðlastofnun“: Alþjóðlegu staðlasamtökin,
Alþjóðaraftækniráðið og Alþjóðafjarskiptasambandið,
- 10) „landsbundin staðlastofnun“: stofnun sem aðildarríki
hefur tilkynnt framkvæmdastjórninni um í samræmi við
27. gr. þessarar reglugerðar.
2. Í vinnuáætluninni skal tilgreina eftirfarandi fyrir alla
staðla og evrópsk stöðlunarskjöl:
- a) efni,
- b) það stig sem þróun staðlanna og evrópsku
stöðlunarskjalanna er á,
- c) tilvísanir í alþjóðlega staðla sem lagðir eru til grundvallar.
3. Sérhver evrópsk staðlastofnun og landsbundin
staðlastofnun skal gera vinnuáætlun sína aðgengilega á vefsíðu
sinni eða annarri vefsíðu sem er aðgengileg öllum, ásamt því
að tilkynna að vinnuáætlunin sé fyrir hendi í landsbundnu, eða,
ef við á, evrópsku riti um vinnu við gerð staðla.
4. Eigi síðar en við útgáfu vinnuáætlunar sinnar skal
sérhver evrópsk staðlastofnun og landsbundin staðlastofnun
tilkynna hinum evrópsku staðlastofnununum og landsbundnu
staðlastofnununum um hana og einnig framkvæmdastjórninni.
Framkvæmdastjórnin skal gera þær upplýsingar aðgengilegar
aðildarríkjunum í gegnum nefndina sem um getur í 22. gr.
5. Landsbundnar staðlastofnanir mega ekki mótmæla því
að viðfangsefni stöðlunar í vinnuáætlun þeirra sé til athugunar
á evrópskum vettvangi samkvæmt reglum sem evrópskar
staðlastofnanir hafa sett og mega ekki grípa til neinna aðgerða
sem geta haft áhrif á ákvörðun hvað það varðar.
6. Við undirbúning eða eftir samþykki samhæfðs staðals
skulu landsbundnar staðlastofnanir ekki grípa til neinna
aðgerða sem gætu haft áhrif á fyrirhugaða samhæfingu og
skulu ennfremur ekki gefa út á því sviði sem um ræðir nýjan
eða endurskoðaðan landsstaðal sem er ekki fullkomlega í
samræmi við gildandi samhæfðan staðal. Eftir útgáfu nýs
samhæfðs staðals skal fella alla ósamrýmanlega landsstaðla úr
gildi innan hæfilegs frests.

II. KAFLI

GAGNSÆI OG ÞÁTTTAKA HAGSMUNAAÐILA

3. gr.

Gagnsæi vinnuáætlana staðlastofnana

1. Sérhver evrópsk og landsbundin staðlastofnun skal gera
vinnuáætlun a.m.k. einu sinni á ári. Vinnuáætlunin skal
innihalda upplýsingar um staðla og evrópsk stöðlunarskjöl
sem evrópskar staðlastofnanir eða landsbundin staðlastofnun
hyggst undirbúa eða breyta, er að undirbúa eða breyta og hefur
samþykkt á tímabili undanfarandi vinnuáætlunar, nema verið
sé að innleiða óbreytta eða jafngilda alþjóðlega staðla eða
Evrópustaðla.

⁽³⁷⁾ Stjótið. ESB L 88, 4.4.2011, bls. 5.

4. gr.

Gagnsæi staðla

1. Sérhver evrópsk staðlastofnun og landsbundin
staðlastofnun skal senda a.m.k. á rafrænu formi frumvarp
að öllum landsstöðlum, Evrópustöðlum eða evrópskum
stöðlunarskjölum til annarra evrópskra staðlastofnana,
landsbundinna staðlastofnana eða framkvæmdastjórnarinnar,
ef óskað er eftir því.

2. Sérhver evrópsk staðlastofnun og landsbundin staðla-
stofnun skal, innan þriggja mánaða, svara og taka tilhlýðilegt
tillit til allra athugasemda sem þeim berast frá öðrum

evrópskum staðlastofnunum, landsbundnum staðlastofnunum eða framkvæmdastjórninni varðandi frumvörpin sem um getur í 1. mgr.

3. Þegar landsbundinni staðlastofnun berast athugasemdir, sem gefa til kynna að frumvarp að staðli hefði neikvæð áhrif á innri markaðinn, skal hún hafa samráð við evrópsku staðlastofnanirnar og framkvæmdastjórnina áður en hún samþykkir staðalinn.

4. Landsbundnar staðlastofnanir skulu:

- a) tryggja aðgang að frumvörpum að landsstöðlum þannig að allir viðkomandi aðilar, einkum þeir sem hafa staðfestu í öðrum aðildarríkjum, hafi tækifæri til að leggja fram athugasemdir,
- b) leyfa öðrum landsbundnum staðlastofnunum að taka virkan eða óbeinan þátt í fyrirhugaðri vinnu, með því að senda áheyrnarfulltrúa.

5. gr.

Þátttaka hagsmunaaðila í evrópskri stöðlun

1. Evrópskar staðlastofnanir skulu hvetja til og auðvelda viðeigandi fyrirsvor og virka þátttöku allra viðkomandi hagsmunaaðila, þ.m.t. lítilla og meðalstórra fyrirtækja, neytendasamtaka og hagsmunaaðila á sviði umhverfismála og samfélagsmála í vinnu við gerð staðla. Þær skulu einkum hvetja til og auðvelda slíkt fyrirsvor og þátttöku í gegnum evrópsk samtök hagsmunaaðila sem fá fjármögnun frá Sambandinu í samræmi við þessa reglugerð á sviði stefnumótunar og á eftirfarandi stigum þróunar Evrópustaðla eða evrópskra stöðlunarskjala:

- a) tillögur og samþykkt nýrra staðlaverkefna,
- b) tæknileg umræða um tillögur,
- c) framlagning umsagna um frumvörp,
- d) endurskoðun fyrirbyggjandi Evrópustaðla eða evrópskra stöðlunarskjala,
- e) miðlun upplýsinga og vitundarvakning um samþykkt Evrópustaðla eða evrópsk stöðlunarskjöl.

2. Auk samvinnu við markaðseftirlitsyfirvöld í aðildarríkjunum, rannsóknarstöðvar framkvæmdastjórnarinnar og evrópsk samtök hagsmunaaðila sem fá fjárstuðning frá Sambandinu í samræmi við þessa reglugerð, skulu evrópskar staðlastofnanir hvetja til og auðvelda viðeigandi fyrirsvor fyrirtækja, rannsóknarmiðstöðva, háskóla og annarra lögaðila á tæknisviði í vinnu við gerð staðla varðandi nýtilkomin svið sem hafa veruleg áhrif á sviði stefnumótunar eða tækninýjunga,

ef viðkomandi lögaðilar taka þátt í verkefni á því sviði sem er fjármagnað af Sambandinu samkvæmt rammaáætlun sem gerð er til marga ára um starfsemi á sviði rannsókna, nýsköpunar og tækniþróunar, og samþykkt skv. 182. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.

6. gr.

Aðgangur lítilla og meðalstórra fyrirtækja að stöðlum

1. Landsbundnar staðlastofnanir skulu stuðla að og auðvelda aðgang lítilla og meðalstórra fyrirtækja að stöðlum og staðlaþróunarferlum til þess að auka þátttöku í stöðlunarkerfinu, t.d. með því að:

- a) kortleggja, í árlegum vinnuáætlunum sínum, stöðlunarverkefni, sem varða sérstaklega hagsmuni lítilla og meðalstórra fyrirtækja,
- b) veita aðgang að vinnu við gerð staðla án þess að skuldbinda lítill og meðalstór fyrirtæki til að gerast aðilar að landsbundinni staðlastofnun,
- c) veita frjálsan aðgang eða á lækkuðu verði að stöðlunarvinnu,
- d) veita frjálsan aðgang að frumvörpum að stöðlum,
- e) bjóða fram útdrætti úr stöðlum á vefsetri sínu án endurgjalds,
- f) veita staðla á sérstökum kjörum eða staðlapakka á lækkuðu verði.

2. Landsbundnar staðlastofnanir skulu skiptast á upplýsingum um bestu starfsvenjur í því skyni að auka þátttöku lítilla og meðalstórra fyrirtækja í gerð staðla og að auka og auðvelda notkun lítilla og meðalstórra fyrirtækja á stöðlum.

3. Landsbundnar staðlastofnanir skulu senda árlega skýrslu til evrópsku staðlastofnananna varðandi starfsemi þeirra skv. 1. og 2. mgr. og allar aðrar ráðstafanir til þess að bæta skilyrðin fyrir lítill og meðalstór fyrirtæki til að nota staðla og til að taka þátt í þróunarferli staðla. Landsbundnu staðlastofnanirnar skulu birta skýrslurnar á vefsetrum sínum.

7. gr.

Þátttaka opinberra yfirvalda í evrópskri stöðlun

Aðildarríkin skulu, eftir því sem við á, hvetja til þátttöku opinberra yfirvalda, þ.m.t. markaðseftirlitsyfirvalda, í landsbundinni vinnu við gerð staðla sem miðar að þróun eða endurskoðun staðla sem framkvæmdastjórnin hefur beðið um í samræmi við 10. gr.

III. KAFLI

**EVROPUSTAÐLAR OG EVRÓPSK
STÖÐLUNARSKJÖL TIL STUÐNINGS
LAGASETNINGU OG STEFNUMÍÐUM
SAMBANDSINS**

8. gr.

Árleg vinnuáætlun Sambandsins um evrópska stöðlun

1. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja árlega vinnuáætlun Sambandsins um evrópska stöðlun sem skal skilgreina stefnumótandi forgangsatriði fyrir evrópska stöðlun m.t.t. langtímaáætlana Sambandsins um hagvöxt. Þar skal tilgreint hvaða Evrópustaðla og evrópsk stöðlunarskjöl framkvæmdastjórnin hefur í hyggju að fara fram á frá evrópsku staðlastofnunum í samræmi við 10. gr.
2. Í árlegri vinnuáætlun Sambandsins varðandi evrópska stöðlun skal skilgreina sértæk markmið og stefnu varðandi Evrópustaðla og evrópsk stöðlunarskjöl sem framkvæmdastjórnin hyggst óska eftir frá evrópskum staðlastofnunum í samræmi við 10. gr. Í brýnum tilvikum getur framkvæmdastjórnin lagt fram beiðnir án fyrirvara.
3. Í árlegri vinnuáætlun Sambandsins um evrópska stöðlun skulu einnig vera markmið varðandi alþjóðavídd evrópskrar stöðlunar til stuðnings löggjöf Sambandsins og stefnumíðum.
4. Árleg vinnuáætlun Sambandsins um evrópska stöðlun skal samþykkt eftir að víðtækt samráð hefur verið haft við viðeigandi hagsmunaaðila, þ.m.t. evrópskar staðlastofnanir og samtök evrópskra hagsmunaaðila sem fá fjármögnun frá Sambandinu í samræmi við þessa reglugerð, og aðildarríki í gegnum nefndina sem vísað er til í 22. gr. þessarar reglugerðar.
5. Eftir að árleg vinnuáætlun Sambandsins um evrópska stöðlun hefur verið samþykkt skal framkvæmdastjórnin hafa hana aðgengilega á vefsetri sínu.

9. gr.

Samstarf við rannsóknarstöðvar

Rannsóknarstöðvar framkvæmdastjórnarinnar skulu leggja sitt af mörkum við undirbúning árlegrar vinnuáætlunar Sambandsins um evrópska stöðlun sem um getur í 8. gr. og veita evrópskum staðlastofnunum vísindalegt álit, á sérsviðum sínum, til að tryggja að Evrópustaðlar taki tillit til efnahagslegrar samkeppnishæfni og samfélagslegra þarfa svo sem umhverfislegrar sjálfbærni og öryggis- og verndarsjónarmiða.

10. gr.

**Beiðnir um stöðlun sem beint er til evrópskra
staðlastofnana**

1. Framkvæmdastjórnin getur innan marka þeirra valdheimilda sem settar eru fram í sáttmálunum, farið fram á að ein eða fleiri evrópsk staðlastofnun semji frumvarp að Evrópustaðli eða evrópsku stöðlunarskjali innan tiltekins

frests. Evrópustaðlar og evrópsk stöðlunarskjöl skulu vera markaðstengd, taka tillit til almannahagsmuna og stefnumíðanna sem eru sett fram í beiðni framkvæmdastjórnarinnar og byggð á sammæli. Framkvæmdastjórnin skal ákvarða kröfur hvað varðar innihald skjalsins sem beiðin er um og frest að því er varðar samþykkt þess.

2. Samþykkja skal ákvarðanirnar sem um getur í 1. mgr. í samræmi við málsmeðferðina sem sett er fram í 3. mgr. 22. gr. að höfðu samráði við evrópsku staðlastofnanirnar og þau samtök evrópskra hagsmunaaðila sem fá fjármögnun frá Sambandinu í samræmi við þessa reglugerð og nefndina sem komið var á fót með samsvarandi löggjöf Sambandsins, þegar slík nefnd er til staðar, eða að höfðu annars konar samráði við sérfræðinga á viðkomandi sviði.

3. Viðkomandi evrópsk staðlastofnun skal gefa til kynna, innan eins mánaðar frá móttöku, hvort hún samþykkir beiðnina sem um getur í 1. gr.

4. Þegar farið er fram á fjármögnun skal framkvæmdastjórnin tilkynna viðkomandi evrópskum staðlastofnunum, innan tveggja mánaða frá því að þær samþykkja beiðnina, eins og um getur í 3. mgr., um styrkveitingu til þess að semja Evrópustaðal eða evrópskt stöðlunarskjál.

5. Evrópskar staðlastofnanir skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um vinnu við þróun þeirra skjala sem um getur í 1. mgr. Framkvæmdastjórnin metur ásamt evrópsku staðlastofnunum hvort skjöl, sem samin eru af evrópsku staðlastofnunum, eru í samræmi við upphaflega beiðni hennar.

6. Ef samhæfður staðall uppfyllir kröfur sem honum er ætlað að taka til og settar eru fram í samsvarandi samhfæingarlöggjöf Sambandsins, skal framkvæmdastjórnin birta án tafar tilvísun í slíkan samhfæðan staðal í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins eða á annan hátt í samræmi við skilyrðin sem mælt er fyrir um í samsvarandi gerð í samhfæingarlöggjöf Sambandsins.

11. gr.

Formleg andmæli við samhfæðum stöðlum

1. Ef aðildarríki eða Evrópuþingið telur að samhfæður staðall fullnægi ekki að öllu leyti kröfunum sem hann á að ná yfir og sem settar eru fram í viðeigandi samhfæingarlöggjöf Sambandsins, skal það tilkynna framkvæmdastjórninni um það með ítarlegum skýringum og framkvæmdastjórnin skal, að höfðu samráði við nefndina sem komið hefur verið á fót með samsvarandi samhfæingarlöggjöf Sambandsins, ef hún er til staðar, eða að höfðu annars konar samráði við sérfræðinga á viðkomandi sviði, ákveða:

- a) að birta, birta ekki eða birta með takmörkunum tilvísanir í viðkomandi samhfæðan staðal í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*,

b) að viðhalda, að viðhalda með takmörkunum eða að afturkalla tilvísanir í viðkomandi samhæfðan staðal í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

2. Framkvæmdastjórnin skal birta upplýsingar á vefsetri sínu um samhæfða staðla sem hafa fallið undir ákvörðunina sem um getur í 1. mgr.

3. Framkvæmdastjórnin skal upplýsa viðkomandi evrópska staðlastofnun um ákvörðunina sem um getur í 1. mgr. og, ef nauðsyn krefur, óska eftir endurskoðun á viðkomandi samhæfðum stöðlum.

4. Samþykkja skal ákvörðunina sem um getur í a-lið 1. mgr. þessarar greinar í samræmi við ráðgjafarnefndarmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 22. gr.

5. Samþykkja skal ákvörðunina sem um getur í b-lið 1. mgr. þessarar greinar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 3. mgr. 22. gr.

12. gr.

Tilkynning samtaka hagsmunaaðila

Framkvæmdastjórnin skal koma á fót tilkynningarkerfi fyrir alla hagsmunaaðila, þ.m.t. evrópskar staðlastofnanir og evrópsk samtök hagsmunaaðila sem taka á móti fjármögnun frá Sambandinu í samræmi við þessa reglugerð til þess að tryggja viðeigandi samráð og markaðsmikilvægi áður en:

- árleg vinnuáætlun Sambandsins um evrópska stöðlun, sem um getur í 1. mgr. 8. gr., hefur verið samþykkt,
- beiðnir um stöðlun sem um getur í 10. gr. eru samþykktar,
- tekin hefur verið ákvörðun um formleg andmæli gegn samhæfðum stöðlum, eins og um getur í 1. mgr. 11. gr.,
- tekin hefur verið ákvörðun um tilgreiningu tækniforskrifta fyrir upplýsinga- og fjarskiptatækni sem um getur í 13. gr.,
- framseldar gerðir sem um getur í 20. gr. hafa verið samþykktar.

IV. KAFLI

TÆKNIFORSKRIFTIR FYRIR UPPLÝSINGA- OG FJARSKIPTATÆKNI

13. gr.

Tilgreining tækniforskrifta fyrir upplýsinga- og fjarskiptatækni sem uppfylla skilyrði um tilvísun

1. Framkvæmdastjórnin getur, að tillögu aðildarríkis eða að eigin frumkvæði, ákveðið að tilgreina tækniforskriftir fyrir upplýsinga- og fjarskiptatækni sem eru ekki landsstaðlar, Evrópustaðlar eða alþjóðlegir staðlar, en uppfylla kröfur sem settar eru fram í II. viðauka, sem vísa má til, fyrst og fremst til að auðvelda rekstrarsamhæfi, við opinber innkaup.

2. Framkvæmdastjórnin getur, að tillögu aðildarríkis eða að eigin frumkvæði, ákveðið að tilgreina breytta tækniforskrift fyrir upplýsinga- og fjarskiptatækni eða afturkalla tilgreiningu,

þegar tækniforskrift fyrir upplýsinga- og fjarskiptatækni sem tilgreind hefur verið í samræmi við 1. mgr. er breytt, afturkölluð eða fullnægir ekki lengur kröfunum sem settar eru fram í II. viðauka.

3. Ákvarðanirnar sem kveðið er á um í 1. og 2. mgr. skulu samþykktar að höfðu samráði við evrópska fjölhagsmunavettvanginn um stöðlun í upplýsinga- og fjarskiptatækni, sem evrópskar staðlastofnanir, aðildarríki og viðeigandi hagsmunaaðilar eru hluti af, og að höfðu samráði við nefndina sem komið var á fót með samsvarandi löggjöf Sambandsins, ef sú nefnd er til staðar, eða að höfðu annars konar samráði við sérfræðinga á viðkomandi sviði, ef slík nefnd er ekki til staðar.

14. gr.

Notkun tækniforskrifta fyrir upplýsinga- og fjarskiptatækni við opinber innkaup

Tækniforskriftirnar fyrir upplýsinga- og fjarskiptatækni sem um getur í 13. gr. þessarar reglugerðar eru sameiginlegar tækniforskriftir eins og um getur í tilskipunum 2004/17/EB, 2004/18/EB og 2009/81/EB, og reglugerð (EB, KBE) nr. 2342/2002.

V. KAFLI

FJÁRMÖGNUN EVRÓPSKRAR STÖÐLUNAR

15. gr.

Fjármögnun Sambandsins á staðlastofnunum

1. Sambandið getur veitt evrópsku staðlastofnununum fjármagn til eftirfarandi vinnu við gerð staðla:

- þróunar og endurskoðunar Evrópustaðla eða evrópskra stöðlunarskjala sem eru nauðsynleg og henta til stuðnings við lagasetningu og stefnu Sambandsins,
- sannprófunar á gæðum Evrópustaðla eða evrópskra stöðlunarskjala, og samræmi við samsvarandi löggjöf Sambandsins og stefnumið,
- framkvæmdar undirbúnings- eða stoðvinnu í tengslum við evrópska stöðlun, þ.m.t. rannsóknir, samstarf, þ.m.t. fjölpjódlegt samstarf, námskeið, mat, samanburðargreining, rannsóknarvinna, rannsóknarstofuvinna, fjölsetraþrófanir, samræmismat og aðgerðir til að tryggja styttingu tímabils til að þróa og endurskoða Evrópustaðla eða evrópsk stöðlunarskjöl með fyrirvara um meginreglurnar, einkum meginreglurnar um aðgengileika, gæði, gagnsæi og sammæli allra hagsmunaaðila,
- starfsemi aðalskrifstofa evrópsku staðlastofnananna, þ.m.t. stefnumótun, samhæfing stöðlunarvinnu, úrvinnsla tæknilegrar vinnu og upplýsingaþjónusta við hagsmunaaðila,

- e) þýðingar Evrópustaðla eða evrópskra stöðlunarskjala sem notuð eru til stuðnings löggjöf og stefnu Sambandsins á önnur opinber tungumál Evrópusambandsins en vinnutungumál evrópsku staðlastofnananna eða í tilhlýðilega rökstuddum tilvikum á tungumál önnur en hin opinberu tungumál Sambandsins,
- f) samningar upplýsinga til að skýra, túlka og einfalda Evrópustaðla eða evrópsk stöðlunarskjöl, þ.m.t. gerð notendahandbóka, útdráttar úr stöðlum, upplýsinga um bestu framkvæmd og aðgerðir til vitundarvakningar, stefnumótun og þjálfunaráætlanir,
- g) starfsemi sem fram fer samkvæmt áætlunum um tæknilega aðstoð, samvinnu við þriðju lönd og kynningu og umbætur á evrópska stöðlunarkerfinu og Evrópustöðlum og evrópskum stöðlunarskjölum meðal hagsmunaaðila í Sambandinu og á alþjóðlegum vettvangi.

2. Fjármögnun Sambandsins er einnig hægt að veita:

- a) landsbundnum staðlastofnunum til þeirrar stöðlunarvinnu sem um getur í 1. mgr. sem þær framkvæma í samvinnu við evrópsku staðlastofnanirnar,
- b) öðrum aðilum sem hefur verið falið að taka þátt í starfseminni sem um getur í a-lið 1. mgr., eða að annast þá starfsemi sem um getur í c- og g-lið 1. mgr., í samstarfi við evrópsku staðlastofnanirnar.

16. gr.

Fjármögnun Sambandsins á öðrum evrópskum stofnunum

Sambandið getur veitt evrópskum samtökum hagsmunaaðila, sem uppfylla þau skilyrði sem sett eru fram í III. viðauka þessarar reglugerðar, fjármagn til eftirfarandi starfsemi:

- a) reksturs þessara stofnana og starfsemi þeirra í tengslum við Evrópustöðlun og alþjóðlega stöðlun, þ.m.t. úrvinnsla tæknilegrar vinnu og upplýsingaþjónusta við félaga og aðra hagsmunaaðila,
- b) veitingu lagalegrar og tæknilegrar sérþekkingar, þ.m.t. rannsóknir í tengslum við mat á þörf fyrir, og þróun, Evrópustaðla og evrópskra stöðlunarskjala og þjálfun sérfræðinga,
- c) þátttöku í tæknivinnu að því er varðar þróun og endurskoðun Evrópustaðla og evrópskra stöðlunarskjala

sem eru nauðsynleg og henta til stuðnings við lagasetningu og stefnu Sambandsins,

- d) kynningar á Evrópustöðlum og evrópskum stöðlunarskjölum, og upplýsingar um staðla og notkun þeirra meðal hagsmunaaðila, þ.m.t. lítilla og meðalstórra fyrirtækja og neytenda.

17. gr.

Fjármögnunarfyrirkomulag

1. Fjármögnun Sambandsins skal veitt sem:

- a) styrkir án þess að auglýst hafi verið eftir tillögum, eða samningar samkvæmt reglum um opinber innkaup, til:
- i. evrópskra staðlastofnana og landsbundinna staðlastofnana til að annast þá vinnu sem um getur í 1. mgr. 15. gr.,
- ii. aðila sem eru tilgreindir með grundvallargerð, í skilningi 49. gr. reglugerðar (EB, KBE) nr. 1605/2002, til að framkvæma, í samvinnu við evrópsku staðlastofnanirnar, vinnuna sem um getur í c-lið 1. mgr. 15. gr. þessarar reglugerðar,
- b) styrkir eftir að auglýst hefur verið eftir tillögum, eða samningar samkvæmt reglum um opinber innkaup, til annarra stofnana sem um getur í b-lið 2. mgr. 15. gr.:
- i. til þess að stuðla að þróun og endurskoðun Evrópustaðla eða evrópskra stöðlunarskjala sem um getur í a-lið 1. mgr. 15. gr.,
- ii. til þess að annast undirbúnings- eða stoðvinnu sem um getur í c-lið 1. mgr. 15. gr.
- iii. til þess að annast þá vinnu sem um getur í g-lið 1. mgr. 15. gr.
- c) styrkir í kjölfar auglýsingar eftir tillögum til þeirra evrópsku samtaka hagsmunaaðila sem uppfylla viðmiðanirnar sem um getur í III. viðauka þessarar reglugerðar til að stunda starfsemina sem um getur í 16. gr.
2. Starfsemi þeirra aðila sem um getur í 1. mgr. má fjármagna með:
- a) styrkjum til aðgerða,
- b) rekstrarstyrkjum til evrópsku staðlastofnananna og þeirra evrópsku samtaka hagsmunaaðila, sem uppfylla þær viðmiðanir sem settar eru fram í III. viðauka þessarar reglugerðar í samræmi við reglurnar sem settar eru fram í reglugerð (EB, KBE) nr. 1605/2002. Ef um er að ræða endurnýjun skulu rekstrarstyrkir ekki lækka sjálfkrafa.

3. Framkvæmdastjórnin skal ákveða fjármögnunarfyrirkomulagið sem um getur í 1. og 2. mgr., styrkuppþæðir og, ef nauðsyn krefur, hámarkshlutfall fjármögnunar eftir tegund starfsemi.

4. Styrkir, sem veittir eru til þeirrar stöðlunarvinnu sem um getur í a- og b-lið 1. mgr. 15. gr., skulu vera eingreiðslur og til þeirrar stöðlunarvinnu sem um getur í a-lið 1. mgr. 15. gr. skulu styrkir greiddir að uppfylltum eftirfarandi skilyrðum, nema í tilhlýðilega rökstuddum tilvikum:

- a) Evrópustaðlar eða evrópsk stöðlunarskjöl sem framkvæmdastjórnin hefur óskað eftir í samræmi við 10. gr. eru samþykkt eða endurskoðuð innan tímamarka sem fara ekki fram úr þeim tímamörkum sem tiltekin eru í beiðninni sem um getur í þeirri grein,
- b) lítil eða meðalstór fyrirtæki, neytendasamtök og hagsmunaaðilar á sviði umhverfis- og samfélagsmála hafa viðeigandi fyrirsvar og geta tekið þátt í evrópskri stöðlunarvinnu, eins og um getur í 1. mgr. 5. gr.

5. Skilgreina skal sameiginleg samstarfsmarkmið og stjórnsýsluleg og fjárhagsleg skilyrði í tengslum við styrki sem veittir eru evrópsku staðlastofnununum og þeim evrópsku samtökum hagsmunaaðila sem uppfylla viðmiðanirnar sem settar eru fram í III. viðauka við þessa reglugerð í rammisamstarfssamningum milli framkvæmdastjórnarinnar og staðlastofnananna og samtaka hagsmunaaðila í samræmi við reglugerð (EB, KBE) nr. 1605/2002 og reglugerð (EB, KBE) nr. 2342/2002. Framkvæmdastjórnin skal upplýsa Evrópuþingið og ráðið um gerð samninganna.

18. gr.

Stjórnun

Fjárveitingarnar, sem fjárveitingavaldið ákvarðar til að fjármagna stöðlunarvinnu geta einnig tekið til stjórnunarkostnaðar í tengslum við undirbúning, eftirlit, skoðun, úttekt og mat sem er beinlínis nauðsynlegt við framkvæmd 15., 16. og 17. gr., þ.m.t. rannsóknir, fundir, upplýsingar og útgáfustarfsemi, kostnaðar í tengslum við upplýsinganet til að skiptast á upplýsingum og alls annars kostnaðar vegna stjórnunar- og tækniaðstoðar sem framkvæmdastjórninni er heimilt að nota við stöðlunarvinnu.

19. gr.

Verndun fjárhagslegra hagsmuna Sambandsins

1. Framkvæmdastjórnin skal sjá til þess að þegar vinna, sem er fjármögnuð samkvæmt þessari reglugerð, er framkvæmd sé fjárhagslegra hagsmuna Sambandsins gætt með ráðstöfunum sem koma í veg fyrir svik, spillingu og annað ólöglegt athæfi, með skilvirku eftirliti og með endurheimtingu fjárhæða sem hafa verið ranglega greiddar og ef misfellur koma upp, með

viðurlögum sem eru árangursrík, í réttu hlutfalli við brotið og letjandi, í samræmi við reglugerðir (EB, KBE) nr. 2988/95, (KBE, EB) nr. 2185/96 og (EB) nr. 1073/1999.

2. Að því er varðar starfsemi Sambandsins sem er fjármögnuð samkvæmt þessari reglugerð, skal hugtakið brot, sem um getur í 2. mgr. 1. gr. reglugerðar (EB, KBE) nr. 2988/95, merkja hvers kyns brot á ákvæðum laga Sambandsins eða hvers kyns brot á samningsskyldum, vegna athafna eða athafnaleysis rekstraraðila, sem hefur eða getur haft þau áhrif að tefla fjárlögum Sambandsins, eða fjárlögum undir stjórn þess í tvísýnu með óréttmætum útgjaldalið.

3. Í öllum samningum og gerningum, sem rekja má til þessarar reglugerðar, skal kveðið á um að framkvæmdastjórnin, eða sá fulltrúi hennar sem hún viðurkennir, annist eftirlit og að endurskoðunarrétturinn annist endurskoðun sem unnt er að framkvæma á staðnum ef nauðsyn krefur.

VI. KAFLI

FRAMSELDAR GERÐIR, NEFND OG SKÝRSLUGJÖF

20. gr.

Framseldar gerðir

Framkvæmdastjórninni skal veitt umboð til þess að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 21. gr. að því er varðar breytingar á viðaukunum til að:

- a) uppfæra skrána yfir evrópskar staðlastofnanir sem sett er fram í I. viðauka með tilliti til breytinga á nafni eða skipulagi þeirra,
- b) aðlaga viðmiðanirnar fyrir evrópsk samtök hagsmunaaðila sem um getur í III. viðauka við þessa reglugerð til þess að ýta undir þróun hvað varðar stöðu þeirra sem samtaka sem eru ekki rekin í hagnaðarskyni og fyrirsvarsaðila. Slíkar aðlaganir skulu ekki hafa þau áhrif að skapa nýjar viðmiðanir eða fella niður gildandi viðmiðanir eða flokk samtaka.

21. gr.

Beiting framsals

1. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldar gerðir með fyrirvara um skilyrðin sem mælt er fyrir um í þessari grein.

2. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, sem um getur í 20. gr., í fimm ár á tímabili sem hefst 1. janúar 2013. Framkvæmdastjórnin skal taka saman skýrslu, að því er varðar framsal valds, eigi síðar en níu mánuðum fyrir lok fimm ára tímabilsins. Tímabilið, sem tekur til framsals valds, skal framlengt með þegjandi samkomulagi um jafnlangan tíma, nema Evrópuþingið eða ráðið andmæli slíkri framlengingu, eigi síðar en þremur mánuðum fyrir lok hvers tímabils.

3. Evrópuþinginu eða ráðinu er, hvenær sem er, heimilt að afturkalla framsal valds sem um getur í 20. gr. Með ákvörðun um afturköllun skal bundinn endi á framsal valdsins sem tilgreint er í þeirri ákvörðun. Ákvörðunin öðlast gildi daginn eftir birtingu hennar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eða síðar, eftir því sem tilgreint er í ákvörðuninni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi framseldra gerða sem þegar eru í gildi.

4. Um leið og framkvæmdastjórnin samþykkir framselda gerð skal hún samtímis tilkynna það Evrópuþinginu og ráðinu.

5. Framseld gerð, sem er samþykkt skv. 20. gr., skal því aðeins öðlast gildi að Evrópuþingið eða ráðið hafi ekki haft uppi nein andmæli innan tveggja mánaða frá tilkynningu um gerðina til Evrópuþingsins og ráðsins eða ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina, áður en fresturinn er liðinn, um þá fyrirætlan sína að hreyfa ekki andmælum. Þetta tímabil skal framlengt um tvo mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

22. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar. Þessi nefnd skal vera nefnd í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

3. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

4. Þegar álit nefndarinnar skal fengið með skriflegri málsmæðferð skal þeirri málsmæðferð ljúka án árangurs ef formaður nefndarinnar ákveður það eða einfaldur meirihluti nefndarmanna fer fram á það innan frestsins sem gefinn er til að skila álitinu.

23. gr.

Samstarf nefndar við staðlastofnanir og hagsmunaaðila

Nefndin sem um getur í 1. mgr. 22. gr. skal starfa með evrópsku staðlastofnununum og þeim evrópsku samtökum hagsmunaaðila sem fá fjármögnun frá Sambandinu í samræmi við þessa reglugerð.

24. gr.

Skýrslur

1. Evrópsku staðlastofnanirnar skulu senda árlega skýrslu um beitingu þessarar reglugerðar til framkvæmdastjórnarinnar. Hún skal innihalda ítarlegar upplýsingar um eftirfarandi:

a) beitingu 4., 5., 10., 15. og 17. gr.,

b) fyrirvar litilla og meðalstórra fyrirtækja, neytendasamtaka og hagsmunaaðila á sviði umhverfis- og samfélagsmála í landsbundnum staðlastofnunum,

c) fyrirvar litilla og meðalstórra fyrirtækja samkvæmt ársskýrslunum sem um getur í 3. mgr. 6. gr.

d) notkun upplýsinga- og fjarskiptatækni í stöðlunarkerfinu,

e) samstarf milli landsbundnu staðlastofnananna og evrópsku staðlastofnananna,

2. Þau evrópsku samtök hagsmunaaðila sem hafa fengið fjármögnun frá Sambandinu í samræmi við þessa reglugerð skulu senda árlega skýrslu um starfsemi sína til framkvæmdastjórnarinnar. Skýrslan skal einkum innihalda ítarlegar upplýsingar um aðild að samtökunum og starfsemina sem um getur í 16. gr.

3. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2015 og síðan á fimm ára fresti, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um framkvæmd þessarar reglugerðar. Skýrslan skal innihalda greiningu á ársskýrslunum sem um getur í 1. og 2. mgr., mat á mikilvægi þeirrar stöðlunarvinnu sem Sambandið fjármagnar í ljósi krafna sem settar eru fram í stefnu og löggjöf Sambandsins ásamt mati á hugsanlegum nýjum ráðstöfunum til að einfalda fjármögnun evrópskrar stöðlunar og að draga úr stjórnsýslubyrði evrópsku staðlastofnananna.

25. gr.

Endurskoðun

Eigi síðar en 2. janúar 2015 skal framkvæmdastjórnin meta áhrif málsmæðferðarinnar sem komið var á fót með 10. gr. þessarar reglugerðar um tímaramma fyrir stöðlunarbeiðnir. Framkvæmdastjórnin skal leggja fram niðurstöður sínar í skýrslu til Evrópuþingsins og ráðsins. Eftir því sem við á skulu tillögur um breytingar á þessari reglugerð fylgja skýrslunni.

VII. KAFLI

LOKAÁKVÆÐI

26. gr.

Breytingar

1. Eftirfarandi falli brott:

a) ákvæði 1. mgr. 6. gr. tilskipunar 89/686/EBE,

b) ákvæði 5. gr. tilskipunar 93/15/EBE,

c) ákvæði 1. mgr. 6. gr. tilskipunar 94/9/EB,

d) ákvæði 1. mgr. 6. gr. tilskipunar 94/25/EB,

e) ákvæði 1. mgr. 6. gr. tilskipunar 95/16/EB,

f) ákvæði 6. gr. tilskipunar 97/23/EB,

- g) ákvæði 14. gr. tilskipunar 2004/22/EB,
- h) ákvæði 4. mgr. 8. gr. tilskipunar 2007/23/EB,
- i) ákvæði 7. gr. tilskipunar 2009/23/EB,
- j) ákvæði 6. gr. tilskipunar 2009/105/EB.

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu ákvæðin sem tilvísanir í 11. gr. þessarar reglugerðar.

2. Tilskipun 98/34/EB er breytt sem hér segir:

- a) í 1. gr. falli 6. til 10. mgr. brott,
- b) ákvæði 2., 3. og 4. gr. falli brott,
- c) í 1. mgr. 6. gr. falli orðin „með fulltrúum staðlastofnana sem um getur í I. og II. viðauka“ brott,
- d) í 3. mgr. 6. gr. falli fyrsti undirliður brott,
- e) í 4. mgr. 6. gr. falli a-, b- og e-liður brott,
- f) í stað 7. gr. komi eftirfarandi:

„7. gr.

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni, í samræmi við 1. mgr. 8. gr., um allar beiðnir til staðlastofnana um að semja tækniforskriftir eða staðal um tilteknar vörur í þeim tilgangi að setja tæknireglugerð um slíkar vörur sem drög að tæknireglugerðum, og taka fram ástæður fyrir setningu þeirra.“,

- g) í stað annars málslíðar 11. gr. komi eftirfarandi málslíður:

„Framkvæmdastjórnin skal birta árlega tölulegar upplýsingar um tilkynningar sem berast í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.“,

- h) ákvæði I. og II. viðauka falli brott.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg 25. október 2012.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

forseti.

M. SCHULZ

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu ákvæðin sem tilvísanir í þessa reglugerð og skulu þær lesnar í samræmi við samsvörunartöfluna í IV. viðauka við þessa reglugerð.

27. gr.

Landsbundnar staðlastofnanir

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um staðlastofnanir sínar.

Framkvæmdastjórnin skal birta skrá yfir landsbundnar staðlastofnanir og allar uppfærslur á henni í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

28. gr.

Umbreytingarákvæði

Í gerðum Sambandsins þar sem kveðið er á um fyrirframætlað samræmi við grunnkröfur með því að beita samhæfðum stöðlum sem samþykktir hafa verið í samræmi við tilskipun 98/34/EB, ber að líta á tilvísanir í tilskipun 98/34/EB sem tilvísanir í þessa reglugerð, að undanskildum tilvísunum í nefndina sem komið var á fót með 5. gr. tilskipunar 98/34/EB varðandi tæknilegar reglugerðir.

Ef kveðið er á um reglur um andmæli við samhæfðum stöðlum í gerð Sambandsins, gildir 11. gr. þessarar reglugerðar ekki um þá gerð.

29. gr.

Niðurfelling

Ákvörðun nr. 1673/2006/EB og ákvörðun 87/95/EB eru hér með felldar niður.

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu ákvarðanirnar sem tilvísanir í þessa reglugerð og skulu þær lesnar í samræmi við samsvörunartöfluna í IV. viðauka við þessa reglugerð.

30. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Henni skal beitt frá og með 1. janúar 2013.

Fyrir hönd ráðsins

forseti.

A. D. MAVROYIANNIS

*I. VIÐAUKI***EVROPSKAR STAÐLASTOFNANIR**

1. CEN — Staðlasamtök Evrópu
 2. Cenelec — Rafstaðlasamtök Evrópu
 3. ETSI — Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu
-

II. VIÐAUKI

KRÖFUR UM TILGREINGU TÆKNIFORSKRIFTA FYRIR UPPLÝSINGA- OG FJARSKIPTATÆKNI

1. Tækniforskriftirnar hafa viðurkenningu markaðar og framkvæmd þeirra hindrar ekki rekstrarsamhæfi við framkvæmd Evrópustaðla eða alþjóðlegra staðla sem fyrir eru. Sýna má fram á viðurkenningu markaðar með rekstrardæmum um framkvæmd sem uppfyllir tilskilin ákvæði frá mismunandi seljendum.
2. Samfella er í tækniforskriftunum þar sem þær stangast ekki á við Evrópustaðla, þ.e.a.s. þær ná yfir svið þar sem ekki er útlit fyrir samþykkt nýrra Evrópustaðla innan hæfilegs tíma, þar sem núverandi staðlar hafa ekki verið teknir upp á markaðnum eða ef þessir staðlar eru orðnir úreltir, og ef ekki er gert ráð fyrir umbreytingu tækniforskriftanna í evrópsk stöðlunarskjöl innan hæfilegs tíma.
3. Tækniforskriftirnar voru þróaðar af samtökum sem eru ekki rekin í hagnaðarskyni sem eru stéttar- og fagfélag, iðnaðar- eða atvinnugreinasamtök eða önnur félagsamtök sem þróa tækniforskriftir fyrir upplýsinga- og fjarskiptatækni á sérfræðisviði sínu og eru ekki evrópsk staðlastofnun, landsbundin eða alþjóðleg staðlastofnun, með ferlum sem uppfylla eftirfarandi skilyrði um:
 - a) aðgengileika:

tækniforskriftirnar voru þróaðar á grunni opinna ákvarðanatöku sem er aðgengileg öllum hlutaðeigandi aðilum á þeim markaði eða mörkuðum sem tækniforskriftirnar hafa áhrif á,
 - b) sammæli:

ákvörðunartökuferlið fór fram með samstarfi og var byggt á sammæli án þess að hygla neinum tilteknum hagsmunaaðila. Sammæli merkir almennt samkomulag sem einkennist af því að viðvarandi andstaða mikilvægs hluta hagsmunaaðila gegn mikilvægum málefnum er ekki til staðar og af ferli sem felur í sér að reynt er að taka tillit til sjónarmiða allra hlutaðeigandi aðila og að sætta andstæð sjónarmið. Sammæli felur ekki í sér einróma samþykki,
 - c) gagnsæi:
 - i. allar upplýsingar um tæknilegar umræður og ákvarðanatöku voru skráðar og auðkenndar,
 - ii. upplýsingar um nýja stöðlunarvinnu voru kynntar opinberlega og víða með viðeigandi og aðgengilegum hætti,
 - iii. sóst var eftir þátttöku allra flokka hagsmunaaðila með það í huga að ná jafnvægi,
 - iv. tillit var tekið til athugasemda hagsmunaaðila og þeim svarað.
4. Tækniforskriftirnar fullnægja eftirfarandi kröfum:
 - a) viðhald: viðvarandi stuðningur og viðhald útgefinna forskrifta er tryggt til langs tíma,
 - b) aðgengi: forskriftirnar eru aðgengilegar öllum til innleiðingar og notkunar með sanngjörnum skilmálum (þ.m.t. gegn sanngjörnu gjaldi eða án endurgjalds),
 - c) hugverkaréttur sem er nauðsynlegur til innleiðingar forskrifta er veittur umsækjendum á (réttlátum) sanngjörnum grunni og án mismununar, sem felur í sér, með leyfi handhafa hugverkaréttinda, leyfi fyrir nauðsynlegum hugverkum án greiðslu,
 - d) þær eru viðeigandi:
 - i. forskriftirnar eru skilvirkar og viðeigandi,
 - ii. forskriftirnar verða að bregðast við þörfum markaðarins og kröfum samkvæmt reglum,
 - e) hlutleysi og stöðugleiki:
 - i. forskriftir eru tengdar frammistöðu, ef kostur er, fremur en byggðar á hönnun eða lýsandi eiginleikum,
 - ii. forskriftir raska ekki markaði eða takmarka möguleika framkvæmdaaðila á að þróa samkeppni og nýsköpun byggða á þeim,
 - iii. tækniforskriftir byggjast á framsækinni vísinda- og tækniþróun,

f) gæði:

- i. gæði og nákvæmni eru nægileg til að þróa megi mismunandi útfærslur samhæfðra vara og þjónustu,
 - ii. staðlaðir skilfletir eru ekki faldir eða þeim stýrt af öðrum en stofnunum sem hafa samþykkt tækniforskriftirnar.
-

*III. VIÐAUKI***EVROPSK SAMTÖK HAGSMUNAAÐILA SEM UPPFYLLA SKILYRÐI FYRIR FJÁRMÖGNUN SAMBANDSINS**

1. Evrópsk samtök sem eru fulltrúi lítilla og meðalstórra fyrirtækja í vinnu við gerð Evrópustaðla sem:
 - a) eru ekki opinber stofnun og eru ekki rekin í hagnaðarskyni,
 - b) hafa sem lögboðin markmið og starfsemi að gæta hagsmuna lítilla og meðalstórra fyrirtækja í stöðlunarferlinu á evrópskum vettvangi, að vekja athygli þeirra á stöðlun og að hvetja til þátttöku þeirra í stöðlunarferlinu,
 - c) hafa fengið umboð frá samtökum sem eru ekki rekin í hagnaðarskyni og eru fulltrúar lítilla og meðalstórra fyrirtækja, í a.m.k. tveimur þriðju aðildarríkjanna, til að gæta hagsmuna lítilla og meðalstórra fyrirtækja, í stöðlunarferlinu á evrópskum vettvangi.
2. Evrópsk samtök sem eru fulltrúi neytenda í vinnu við gerð Evrópustaðla sem:
 - a) eru ekki opinber, ekki rekin í hagnaðarskyni, eru óháð hagsmunum að því er varðar atvinnugreinar, viðskipti og verslun, eða öðrum hagsmunum sem rekast á,
 - b) hafa sem lögboðið markmið og starfsemi að gæta hagsmuna neytenda í stöðlunarferlinu á evrópskum vettvangi,
 - c) hafa fengið umboð frá landsbundnum neytendasamtökum sem eru ekki rekin í hagnaðarskyni, í a.m.k. tveimur þriðju aðildarríkjanna, til að gæta hagsmuna neytenda í stöðlunarferlinu á evrópskum vettvangi.
3. Evrópsk samtök sem eru fulltrúi umhverfshagsmuna í vinnu við gerð Evrópustaðla sem:
 - a) eru ekki opinber, ekki rekin í hagnaðarskyni, eru óháð hagsmunum að því er varðar atvinnugreinar, viðskipti og verslun, eða öðrum hagsmunum sem rekast á,
 - b) hafa sem lögboðið markmið og starfsemi að gæta umhverfislegra hagsmuna í stöðlunarferlinu á evrópskum vettvangi,
 - c) hafa fengið umboð frá landsbundnum umhverfissamtökum sem eru ekki rekin í hagnaðarskyni, í a.m.k. tveimur þriðju aðildarríkjanna, til að vera fulltrúi umhverfshagsmuna í stöðlunarferlinu á evrópskum vettvangi.
4. Evrópsk samtök sem gæta samfélagslegra hagsmuna í vinnu við gerð Evrópustaðla sem:
 - a) eru ekki opinber, ekki rekin í hagnaðarskyni, eru óháð hagsmunum að því er varðar atvinnugreinar, viðskipti og verslun, eða öðrum hagsmunum sem rekast á,
 - b) hafa sem lögboðið markmið og starfsemi að gæta samfélagslegra hagsmuna í stöðlunarferlinu á evrópskum vettvangi,
 - c) hefur verið veitt umboð af landsbundnum félagsmálasamtökum sem eru ekki rekin í hagnaðarskyni í a.m.k. tveimur þriðju aðildarríkjanna, til að gæta samfélagslegra hagsmuna í stöðlunarferlinu á evrópskum vettvangi.

IV. VIÐAUKI

SAMSVÖRUNARTAFLA

Tilskípun 98/34/EB	Þessi reglugerð
6. liður 1. málsgreinar 1. gr.	1. mgr. 2. gr.
7. liður 1. málsgreinar 1. gr.	—
8. liður 1. málsgreinar 1. gr.	3. mgr. 2. gr.
9. liður 1. málsgreinar 1. gr.	8. mgr. 2. gr.
10. liður 1. málsgreinar 1. gr.	10. mgr. 2. gr.
1. mgr. 2. gr.	1. mgr. 3. gr.
2. mgr. 2. gr.	2. mgr. 3. gr.
3. mgr. 2. gr.	3. og 4. mgr. 3. gr.
4. mgr. 2. gr.	27. gr.
5. mgr. 2. gr.	a-liður 20. gr.
3. gr.	1. mgr. 4. gr.
1. mgr. 4. gr.	3. og 5. mgr. 3. gr. og 4. mgr. 4. gr.
2. mgr. 4. gr.	—
Fyrsti undirliður 3. mgr. 6. gr.	—
a-liður 4. mgr. 6. gr.	a-liður 20. gr.
b-liður 4. mgr. 6. gr.	—
e-liður 4. mgr. 6. gr.	2. mgr. 10. gr.
I. viðauki	I. viðauki
II. viðauki	27. gr.
Ákvörðun nr. 1673/2006/EB	Þessi reglugerð
1. gr.	1. gr.
2. og 3. gr.	15. gr.
4. gr.	—
5. gr.	17. gr.
1. mgr. 6. gr.	18. gr.
2. mgr. 6. gr.	3. mgr. 24. gr.
7. gr.	19. gr.
Ákvörðun 87/95/EBE	Þessi reglugerð
1. gr.	2. gr.
2. gr.	3. gr.
3. gr.	13. gr.

Ákvörðun 87/95/EEB	Þessi reglugerð
4. gr.	8. gr.
5. gr.	14. gr.
6. gr.	—
7. gr.	—
8. gr.	3. mgr. 24. gr.
9. gr.	—

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2013/46/ESB

2014/EES/12/16

frá 28. ágúst 2013

um breytingu á tilskipun 2006/141/EB að því er varðar kröfur um prótín í ungbarnablöndum og stoðblöndum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/39/EB frá 6. maí 2009 um matvæli sem eru ætluð til sérstakra næringarlegra nota ⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/141/EB frá 22. desember 2006 um ungbarnablöndur og stoðblöndur og um breytingu á tilskipun 1999/21/EB ⁽²⁾ er m.a. mælt fyrir um reglur varðandi samsetningu og merkingu ungbarnablanda og stoðblanda.
- 2) Í tilskipun 2006/141/EB er sérstaklega kveðið á um að ungbarnablöndur og stoðblöndur skuli eingöngu framleiddar úr prótíngjöfum sem eru skilgreindir í þeirri tilskipun. Þessir prótíngjafar eru mjólkurprótín úr kúamjólk og sojaprótíneinangrar, einir sér eða í blöndu, sem og vatnsrofsmyndefni prótína.
- 3) Að beiðni framkvæmdastjórnarinnar skilaði Matvælaöryggisstofnun Evrópu vísindalegu álit 28. febrúar 2012 um hentugleika geitamjólkurprótíns sem prótíngjafa í ungbarnablöndur og í stoðblöndur. Í álitinu var komist að þeirri niðurstöðu að prótín úr geitamjólk geti hentað sem prótíngjafi í ungbarnablöndur og stoðblöndur, að því tilskildu að fullunna varan sé í samræmi við viðmiðanir um samsetningu sem mælt er fyrir um í tilskipun 2006/141/EB.
- 4) Á grundvelli þessa álits ætti að heimila ungbarnablöndur og stoðblöndur, sem eru framleiddar úr geitamjólkurprótínum, á markaðnum að því tilskildu að fullunna varan sé í samræmi við viðmiðanir um samsetningu sem mælt er fyrir um í tilskipun 2006/141/EB. Því ber að breyta tilskipun 2006/141/EB til samræmis við það.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 230, 29.8.2013, bls. 16. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 10/2014 frá 14. febrúar 2014 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 124, 20.5.2009, bls. 21.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 401, 30.12.2006, bls. 1.

- 5) Að beiðni framkvæmdastjórnarinnar lagði Matvælaöryggisstofnun Evrópu fram vísindalegt álit 5. október 2005 um öryggi ungbarnablanda, sem eru að stofni til úr mysupróttinum sem eru vatnsrofin að hluta, með prótínnihald sem nemur a.m.k. 1,9 g/100 kkal, sem var undir því lágmarksinnihaldi sem þá var kveðið var á um í löggjöf Sambandsins, og hentugleika þeirra til sérstakra næringarlegra nota handa ungbörnum. Í álitinu var komist að þeirri niðurstöðu að ungbarnablanda, sem er að stofni til úr vatnsrofssefnum mysupróttina úr kúamjólk og með prótínnihaldið 1,9 g/100 kkal (0,47 g/100 kJ) og samsvarar þeirri prótínsamsetningu sem metin er, sé örugg og hentug til notkunar sem eini fæðugjafi ungbarna. Á grundvelli þessa álits er með tilskipun 2006/141/EB, eins og henni var breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1243/2008 frá 12. desember 2008 um breytingu á III. og VI. viðauka við tilskipun 2006/141/EB að því er varðar kröfur um samsetningu tiltekinna ungbarnablanda ⁽³⁾ heimilt að setja á markað ungbarnablöndur, sem eru framleiddar úr vatnsrofsmyndefnum prótína með slíkt prótínnihald, að því tilskildu að varan sé í samræmi við tilteknar sértækar viðmiðanir sem þar eru settar fram.
- 6) Í álitinu var einnig komist að þeirri niðurstöðu að þó að engin gögn um stoðblöndur, sem eru að stofni til úr vatnsrofnu mysupróttini með prótínnihald 1,9 g/100 kkal (0,47 g/100 kJ), hafi verið lögð fram væri blanda með þeirri prótínsamsetningu hentug fyrir eldri ungbörn í tengslum við viðbótarfæðu.
- 7) Á grundvelli þessa álits og til að greiða fyrir þróun nýjunga í vörum ætti að heimila slíkar stoðblöndur á markaðnum. Því ber að breyta tilskipun 2006/141/EB til samræmis við það.
- 8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra og hvorki Evrópuþingið né ráðið hefur andmælt þeim.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 335, 13.12. 2008, bls. 25.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 2006/141/EB er breytt sem hér segir:

1) Ákvæðum 7.gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað annarar undirgreinar 1. mgr. komi eftirfarandi:

„Að því er varðar ungbarnablöndur, sem framleiddar eru úr kúamjólkur- eða geitamjólkurprótínunum, eins og skilgreint er í lið 2.1 í I. viðauka, með prótíninnihald sem er á milli lágmarksgildisins og 0,5 g/100 kJ (2 g/100 kkal), skal sýna fram á, með viðeigandi rannsóknum, sem framkvæmdar eru í samræmi við almennt viðurkenndar leiðbeiningar sérfræðinga varðandi tilhögun og framkvæmd slíkra rannsókna, að ungbarnablandan henti til sérstakra næringarleggra nota handa ungbörnum.“

b) Eftirfarandi undirgrein bætist við 2. mgr.:

„Að því er varðar stoðblöndur sem eru framleiddar úr vatnsrofsmyndefnum prótína, eins og skilgreint er í lið 2.2 í I. viðauka, með prótíninnihald milli lágmarksgildisins og 0,56 g/100 kJ (2,25 g/100 kkal), skal sýna fram á, með viðeigandi rannsóknum, sem framkvæmdar eru í samræmi við almennt viðurkenndar leiðbeiningar sérfræðinga varðandi tilhögun og framkvæmd slíkra rannsókna, að stoðblandan henti til sérstakra, næringarleggra nota handa ungbörnum og skal vera í samræmi við viðeigandi forskriftir sem settar eru fram í VI. viðauka.“

2) Í stað inngangsorða 12. gr. komi eftirfarandi:

„Ungbarnablöndur og stoðblöndur, sem eru einungis framleiddar úr kúamjólkur- eða geitamjólkurprótínunum, skulu seldar undir eftirfarandi heitum:“

3) Ákvæðum I., II., III. og VI. viðauka er breytt í samræmi við viðaukann við þessa tilskipun.

2. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

3. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykka nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 28. febrúar 2014. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða.

Þegar aðildarríkin samþykka þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykka um málefni sem tilskipun þessi nær til.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 28. ágúst 2013.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

forseti.

José Manuel BARROSO

VIÐAUKI

Ákvæðum I., II., III. og VI. viðauka við tilskipun 2006/141/EB er breytt sem hér segir:

1) Ákvæðum I. viðauka er breytt sem hér segir:

a) Lið 2.1 er breytt sem hér segir:

i. Í stað fyrirsagnarinnar komi eftirfarandi:

„2.1 Ungbarnablöndur sem eru framleiddar úr kúamjólkur- eða geitamjólkurprótínunum“

ii. Í stað 1. neðanmálsgreinar komi eftirfarandi:

„⁽¹⁾ Ungbarnablöndur, sem eru framleiddar úr kúamjólkur- eða geitamjólkurprótínunum með prótíninnihald milli lágmarksgildisins og 0,5 g/100 kJ (2 g/100 kkal), skulu vera í samræmi við annan undirlið 1. mgr. 7. gr.“

b) Í stað fyrirsagnar í lið 2.3 komi eftirfarandi:

„2.3 Ungbarnablöndur sem eru framleiddar úr sojaprótíneinangrum einvörðungu eða blöndu af sojaprótíneinangrum og kúamjólkur- eða geitamjólkurprótínunum“

c) Í stað fyrirsagnar í lið 10.1 komi eftirfarandi:

„10.1 Ungbarnablöndur sem eru framleiddar úr kúamjólkur- eða geitamjólkurprótínunum eða vatnsrofsmyndefnum prótína“

d) Í stað fyrirsagnar í lið 10.2 komi eftirfarandi:

„10.2 Ungbarnablöndur sem eru framleiddar úr sojaprótíneinangrum einvörðungu eða blöndu af sojaprótíneinangrum og kúamjólkur- eða geitamjólkurprótínunum“

2) Ákvæðum II. viðauka er breytt sem hér segir:

a) Í stað fyrirsagnar í lið 2.1 komi eftirfarandi:

„2.1 Stoðblöndur sem eru framleiddar úr kúamjólkur- eða geitamjólkurprótínunum“

b) Í stað töflunnar í lið 2.2 komi eftirfarandi:

„Lágmark ⁽¹⁾ “	Hámark
0,45 g/100 kJ (1,8 g/100 kkal)	0,8 g/100 kJ (3,5 g/100 kkal)“
⁽¹⁾ Stoðblöndur, sem eru framleiddar úr vatnsrofsmyndefnum prótína með prótíninnihald milli lágmarksgildisins og 0,56 g/100 kJ (2,25 g/100 kkal), skulu vera í samræmi við aðra undirgrein 2. mgr. 7. gr.	

c) Í stað fyrirsagnar í lið 2.3 komi eftirfarandi:

„2.3 Stoðblöndur sem eru framleiddar úr sojaprótíneinangrum einvörðungu eða blöndu af sojaprótíneinangrum og kúamjólkur- eða geitamjólkurprótínunum“

d) Í stað fyrirsagnar í lið 8.1 komi eftirfarandi:

„8.1 Stoðblöndur sem eru framleiddar úr kúamjólkur- eða geitamjólkurprótínunum eða vatnsrofsmyndefnum prótína“

e) Í stað fyrirsagnar í lið 8.2 komi eftirfarandi:

„8.2 Stoðblöndur sem eru framleiddar úr sojaprótíneinangrum einvörðungu eða blöndu af sojaprótíneinangrum og kúamjólkur- eða geitamjólkurprótínunum“

3) Í stað 1. neðanmálsgreinar í 3. lið III. viðauka komi eftirfarandi:

„⁽¹⁾ L-arginín og hýdróklóríð þess skal eingöngu notað við framleiðslu ungbarnablanda sem um getur í 3. undirgrein 1. mgr. 7. gr. og stoðblandna sem um getur í annarri undirgrein 2. mgr. 7. gr.“

- 4) Í stað fyrirsagnar VI. viðauka komi eftirfarandi:

„Forskriftir fyrir prótíninnihald og -gjafa og vinnslu prótína til framleiðslu ungbarnablanda og stoðblanda sem innihalda minna en 0,56 g/100 kJ (2,25 g/100 kkal) af prótíni og eru framleiddar úr vatnsrofsmyndefnum mysuprótína úr kúamjólk“

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) nr. 816/2013

2014/EES/12/17

frá 28. ágúst 2013

um breytingu á II. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1333/2008 að því er varðar notkun á hlutlausri metakrýlatsamfjölliðu og mínushlaðinni metakrýlatsamfjölliðu í fæðubótarefni í föstu formi og á viðaukanum við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 231/2012 að því er varðar nákvæmar skilgreiningar fyrir basíska metakrýlatsamfjölliðu (E 1205), hlutlausa metakrýlatsamfjölliðu og mínushlaðna metakrýlatsamfjölliðu (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1333/2008 frá 16. desember 2008 um aukefni í matvælum ⁽¹⁾, einkum 10. gr. (3. mgr.), 14. gr. og 30. gr. (5. mgr.),

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1331/2008 frá 16. desember 2008 um sameiginlega málsmeðferð við leyfisveitingu fyrir aukefni í matvælum, ensím í matvælum og bragðefni í matvælum ⁽²⁾, einkum 5. mgr. 7. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Í II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1333/2008 er sett fram skrá Evrópusambandsins yfir matvælaaukefni sem samþykkt hafa verið til notkunar í matvæli og skilyrði fyrir notkun þeirra.

2) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 231/2012 ⁽³⁾ er mælt fyrir um nákvæmar skilgreiningar á aukefnum í matvælum, þ.m.t. litarefni og sætuefni, sem eru tilgreind í II. og III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1333/2008.

3) Þessar skrár má uppfæra í samræmi við sameiginlegu málsmeðferðina sem um getur í 1. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 1331/2008, annað hvort að frumkvæði framkvæmdastjórnarinnar eða í kjölfar umsóknar.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 230, 29.8.2013, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 11/2014 frá 14. febrúar 2014 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, bíður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 354, 31.12.2008, bls. 16.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 354, 31.12.2008, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 83, 22.3.2012, bls. 1.

4) Umsókn um leyfi fyrir notkun á mínushlaðinni metakrýlatsamfjölliðu og hlutlausri metakrýlatsamfjölliðu sem húðunarefni í fæðubótarefni í föstu formi var lögð fram 25. og 27. apríl 2009 og hefur verið gerð aðgengileg fyrir aðildarríkin.

5) Matvælaöryggisstofnun Evrópu lagði mat á öryggi hlutlausrar metakrýlatsamfjölliðu ⁽⁴⁾ og mínushlaðinnar metakrýlatsamfjölliðu ⁽⁵⁾ þegar þær eru notaðar sem matvælaaukefni og komst að þeirri niðurstöðu að notkun á þeim í fæðubótarefni í föstu formi við tillagt notkunarmagn skapar ekki öryggisvanda.

6) Af tæknilegum ástæðum er þörf á að nota hlutlausa metakrýlatsamfjölliðu og mínushlaðna metakrýlatsamfjölliðu í fæðubótarefni í föstu formi. Hlutlaus metakrýlatsamfjölliða er ætluð til notkunar sem hæglosandi húðunarefni. Hæglosandi efnablöndur tryggja samfellda uppleysingu næringarefna á tilteknum tíma. Mínushlaðin metakrýlatfjölliða er ætluð til notkunar sem húðunarefni til að vernda magann gegn ertandi innihaldsefnum og/eða til að vernda viðkvæm næringarefni gegn sundrun vegna magasýra. Því er rétt að leyfa notkun á báðum matvælaaukefnum í fæðubótarefni í föstu formi og úthluta hlutlausri metakrýlatsamfjölliðu E-númerinu E 1206 og mínushlaðinni metakrýlatsamfjölliðu E-númerinu E 1207.

7) Notkun á basískri metakrýlatsamfjölliðu (E 1205) í fæðubótarefni í föstu formi var leyfð með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1129/2011 ⁽⁶⁾ og í reglugerð (ESB) nr. 231/2012 er kveðið á um nákvæmar skilgreiningar fyrir þetta matvælaaukefni, þ.m.t. hámarksgildin fyrir arsen, blý, kvikasilfur og kopar. Þessar nákvæmu skilgreiningar ætti að uppfæra

⁽⁴⁾ Tíðindi Matvælaöryggisstofnunar Evrópu 2010 8(7), 1655.

⁽⁵⁾ Tíðindi Matvælaöryggisstofnunar Evrópu 2010 8(7), 1656.

⁽⁶⁾ Stjtið. ESB L 295, 12.11.2011, bls. 1.

til að taka tillit til hámarksgildanna fyrir blý, kvikasilfur og kadmíum í fæðubótarefnum eins og sett er fram í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1881/2006 frá 19. desember 2006 um hámarksgildi fyrir tiltekin aðskotaefni í matvælum⁽⁷⁾.

- 8) Hámarksgildi fyrir arsen í fæðubótarefnum hefur ekki verið fastsett á vettvangi Sambandsins. Þó er mælt fyrir um tiltekin viðmiðunarmörk í lögum aðildarríkja. Því er rétt að uppfæra nákvæmu skilgreiningarnar fyrir basíska metakrýlatsamfjölliðu (E 1205) í reglugerð (ESB) nr. 231/2012 að því er varðar arsen til að taka tillit til laga aðildarríkjanna.
- 9) Hámarksgildi fyrir kopar í fæðubótarefnum hefur ekki verið fastsett á vettvangi Sambandsins og engar vísbendingar eru um tilvist kopars í magni sem hefur umtalsverðareiturverkanir í basískri metakrýlatsamfjölliðu (E 1205). Því er rétt að fella kopar brott úr liðnum um hreinleika fyrir basíska metakrýlatsamfjölliðu (E 1205) í reglugerð (ESB) nr. 231/2012.
- 10) Samþykktja ætti nákvæmar skilgreiningar fyrir hlutlausa metakrýlatsamfjölliðu (E 1206) og mínushlaðna metakrýlatsamfjölliðu (E 1207). Hreinleikaskilyrði fyrir arsen, blý, kvikasilfur og kadmíum ættu að fylgja sömu nálgun og hreinleikaskilyrði fyrir basíska metakrýlatsamfjölliðu (E 1205) og í hámarksgildum skal taka tillit til þess að söluhæft form hlutlausrar

metakrýlatsamfjölliðu (E 1206) og mínushlaðinnar metakrýlatsamfjölliðu (E 1207) er 30% dreifing þurfnisins í vatni.

- 11) Því ber að breyta reglugerð (EB) nr. 1333/2008 og reglugerð (ESB) nr. 231/2012 til samræmis við það.
- 12) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra og hvorki Evrópuþingið né ráðið hefur andmælt þeim.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1333/2008 er breytt í samræmi við I. viðauka við þessa reglugerð.

2. gr.

Viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 231/2012 er breytt í samræmi við II. viðauka við þessa reglugerð.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 28. ágúst 2013.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

forseti.

José Manuel BARROSO

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 364, 20.12.2006, bls. 5.

I. VÍÐAUKI

Ákvæðum II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1333/2008 er breytt sem hér segir:

- 1) Á eftir færslunni fyrir E 1205 Basísk metakrýlatsamfjöllida í 3. lið B-hluta, „Matvælaaukefni önnur en litarefni og sætuefni“, bætast eftirfarandi færslur við fyrir E 1206 og E 1207:

„E 1206	Hlutlaus metakrýlatsamfjöllida
E 1207	Mínushlaðin metakrýlatsamfjöllida“

- 2) Í E-hluta bætast eftirfarandi færslur við í matvælaflokki 17.1 „Fæðubótarefni gefin í föstu formi, þ.m.t. hylki og töflur og svipuð form, að undanskildum tyggjanlegum formum“ á eftir færslunni fyrir E 1205 Basísk metakrýlatsamfjöllida:

„E 1206	Hlutlaus metakrýlatsamfjöllida	200 000	
E 1207	Mínushlaðin metakrýlatsamfjöllida	100 000“	

II. VIÐAUKI

Viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 231/2012 er breytt sem hér segir:

- 1) Í stað færslunnar fyrir E 1205 (Basísk metakrýlatsamfjölliða) í liðnum um hreinleika komi eftirfarandi:

„Hreinleiki	
Efnistap við þurrkun	Ekki meira en 2,0% (105 °C, 3 klukkustundir)
Basatala	162–198 mg KOH/g af þurrkuðu efni
Súlfataska	Ekki meira en 0,1%
Einliðuleifar	Bútýlmetakrýlat < 1 000 mg/kg Metýlmetakrýlat < 1 000 mg/kg Dímetýlaminóetýlmetakrýlat < 1 000 mg/kg
Leysisleifar	Própan-2-ól < 0,5% Bútanól < 0,5% Metanól < 0,1%
Arsen	Ekki meira en 1 mg/kg
Blý	Ekki meira en 3 mg/kg
Kvikasilfur	Ekki meira en 0,1 mg/kg
Kadmíum	Ekki meira en 1 mg/kg ^{cc}

- 2) Eftirfarandi færslur fyrir E 1206 og E 1207 bætast við á eftir færslunni fyrir E 1205 (Basísk metakrýlatsamfjölliða):

„E 1206 HLUTLAUS METAKRÝLATSAMFJÖLLIÐA

Samheiti	Etýlakrýlatmetýlmetakrýlatfjölliða; etýlakrýlat, metýlmetakrýlatfjölliða; etýlakrýlat, fjölliða með metýlmetakrýlati; metýlmetakrýlat, etýlakrýlatfjölliða; metýlmetakrýlat, fjölliða með etýlakrýlati
Skilgreining	Hlutlaus metakrýlatsamfjölliða er samfjölliða, sem er að fullu fjölliðuð, úr metýlmetakrýlati og etýlakrýlati. Hún er framleidd með ýrufjölliðun (e. <i>emulsion polymerisation</i>). Hún er framleidd með fjölliðun sem verður vegna afoxunar/oxunar á einliðunum etýlakrýlati og metýlmetakrýlati með því að nota afoxunar-/oxunarhvarfræsikerfi með stakeindagjafa, sem er stöðgað með pólýetýlenglýkólmónósterýletra og vínylsýru-/natríumhýdroxíði. Einliðuleifar eru fjarlægðar með vatnsgufueimingu.
CAS-númer	9010-88-2
Efnaheiti	Pólý(etýlakrýlat-co-metýlmetakrýlat) 2:1
Efnaformúla	Pólý[(CH ₂ :CHCO ₂ CH ₂ CH ₃)-co-(CH ₂ :C(CH ₃)CO ₂ CH ₃)]
Meðalmólþyngd miðað við þyngd	Um það bil 600 000 g/mól
Magngreining/leif eftir uppgufun	28,5–31,5% 1 g af dreifilausn er þurrkað í ofni í 3 klukkustundir við 110 °C.
Lýsing	Mjólkurhvít dreifilausn (söluhæfa formið er 30% dreifing þurrefnis í vatni) með lága seigju og daufri, einkennandi lykt.

Sanngreining

Innrauð gleypnilitrófsgreining

Einkennandi fyrir efnasambandið

Seigja

Hámark 50 mPa.s, 30 snún/min/20 °C (Brookfield-seigjumæling (e. *Brookfield viscosimetry*))

pH-gildi

5,5–8,6

Eðlismassi (við 20 °C)

1.037-1.047

Leysni

Dreifilausnin er blandanleg með vatni í hvaða hlutfalli sem er. Fjölliðan og dreifilausnin eru auðleysanleg í asetoni, etanóli og ísoprópýlalkóhóli. Ekki leysanleg þegar blandað er með 1 N natriumhýdroxiði í hlutfallinu 1:2.

Hreinleiki

Súlfataska

Ekki meira en 0,4% í dreifilausninni

Einliðuleifar

Heildarfjöldi einliða (summan af metýlmetakrýlati og etýlakrýlati): ekki meira en 100 mg/kg í dreifilausninni

Ýruefnaleifar

Pólýetýlenglýkólmónósterýletri (makrógólsterýletri 20) ekki meira en 0,7% í dreifilausninni.

Leysisleifar

Ekki meira en 0,5% af etanóli í dreifilausninni

Ekki meira en 0,1% af metanóli í dreifilausninni

Arsen

Ekki meira en 0,3 mg/kg í dreifilausninni

Blý

Ekki meira en 0,9 mg/kg í dreifilausninni

Kvikasilfur

Ekki meira en 0,03 mg/kg í dreifilausninni

Kadmíum

Ekki meira en 0,3 mg/kg í dreifilausninni

E 1207 MÍNUSHLAÐIN METAKRÝLATSAMFJÖLLIÐA**Samheiti**

Metýlakrýlat, metýlmetakrýlat, metakrýlsýruþjölíða; metakrýlsýra, þjölíða með metýlakrýlati og metýlmetakrýlati.

Skilgreining

Mínushlaðin metakrýlatsamfjölliða er samfjölliða, sem er að fullu fjölíðuð, úr metakrýlsýru, metýlmetakrýlati og etýlakrýlati. Hún er framleidd í vatnskenndum miðli með ýrufjölliðun á metýlmetakrýlati, metýlakrýlati og metakrýlsýru með því að nota stakeindagjafaræsi (e. *free radical initiator*), sem er stöðgaður með natriumlárlýsúlfati og pólýoxýetýlensorbítanmónóóleati (*pólýsorbát 80*). Einliðuleifar eru fjarlægðar með vatnsgufueimingu.

CAS-númer

26936-24-3

Efnaheiti

Pólý(metýlakrýlat-co-metýlmetakrýlat-co-metakrýlsýra) 7:3:1

Efnaformúla

$$\text{Pólý}[(\text{CH}_2\text{:CHCO}_2\text{CH}_3)\text{-co-}(\text{CH}_2\text{:C}(\text{CH}_3)\text{CO}_2\text{CH}_3)\text{-co-}(\text{CH}_2\text{:C}(\text{CH}_3)\text{COOH})]$$

Meðalmólþyngd miðað við þyngd

Um það bil 280 000 g/mól

Mangngreining/leif eftir uppgufun

28,5–31,5%

1 g af dreifilausninni er þurrkað í ofni í 5 klukkustundir við 110 °C.

9,2–12,3% metakrýlsýrueiningar á þurru efni

Lýsing

Mjólkurhvít dreifilausn (söluhæfa formið er 30% dreifing þurrefnis í vatni) með lága seigju og daufri, einkennandi lykt.

Sanngreining

Innrauð gleypnilitrófsgreining	Einkennandi fyrir efnasambandið
Seigja	Hámark 20 mPa.s, 30 snún/mín/20 °C (Brookfield-seigjumæling (e. <i>Brookfield viscosity</i>))
pH-gildi	2,0-3,5
Eðlismassi (við 20 °C)	1.058-1.068
Leysni	Dreifilausnin er blandanleg með vatni í hvaða hlutfalli sem er. Fjölliðan og dreifilausnin eru auðleysanleg í asetoni, etanóli og ísóprópýlalkóhóli. Leysanleg þegar blandað er með 1 N natríumhýdroxíði í hlutfallinu 1:2. Leysanleg við pH-gildi yfir 7,0.

Hreinleiki

Sýrutala	60–80 mg KOH/g af þurrkuðu efni
Súlfataska	Ekki meira en 0,2% í dreifilausninni
Einliðuleifar	Heildarfjöldi einliða (summan af metakrýlsýru, metýlmetakrýlati og metýlakrýlati): ekki meira en 100 mg/kg í dreifilausninni
Ýruefnaleifar	Ekki meira en 0,3% natríumlárylsúlfat á þurru efni
Leysisleifar	Ekki meira en 1,2% pólýsorbat 80 á þurru efni
Arsen	Ekki meira en 0,1% af metanóli í dreifilausninni
Blý	Ekki meira en 0,3 mg/kg í dreifilausninni
Kvikasilfur	Ekki meira en 0,9 mg/kg í dreifilausninni
Kadmíum	Ekki meira en 0,03 mg/kg í dreifilausninni
	Ekki meira en 0,3 mg/kg í dreifilausninni“

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) nr. 739/2013

2014/EES/12/18

frá 30. júlí 2013

um breytingu á II. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1333/2008 að því er varðar notkun á plöntusterólum, sem eru auðug af stigmasteróli, sem bindiefni í áfeng hanastél, sem eru tilbúin til frystingar, og viðaukanum við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 231/2012 að því er varðar nákvæmar skilgreiningar á plöntusterólum, sem eru auðug af stigmasteróli, sem matvælaaukefni (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1333/2008 frá 16. desember 2008 um aukefni í matvælum⁽¹⁾, einkum 3. mgr. 10. gr. og 14. gr.,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1331/2008 frá 16. desember 2008 um sameiginlega málsmeðferð við leyfisveitingu fyrir aukefni í matvælum, ensím í matvælum og bragðefni í matvælum⁽²⁾, einkum 5. mgr. 7. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1333/2008 er sett fram skrá Evrópusambandsins yfir matvælaaukefni sem samþykkt hafa verið til notkunar í matvæli og skilyrði fyrir notkun þeirra.
- 2) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 231/2012⁽³⁾ er mælt fyrir um nákvæmar skilgreiningar á aukefnum í matvælum sem eru tilgreind í II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1333/2008.
- 3) Þessar skrár má uppfæra í samræmi við sameiginlegu málsmeðferðina sem um getur í 1. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 1331/2008, annað hvort að frumkvæði framkvæmdastjórnarinnar eða í kjölfar umsóknar.
- 4) Umsókn um leyfi fyrir notkun á plöntusterólum, sem eru auðug af stigmasteróli, sem bindiefni í áfeng hanastél, sem eru tilbúin til frystingar, var lögð fram 11. febrúar 2011 og hefur verið gerð aðgengileg fyrir aðildarríkin.
- 5) Af tæknilegum ástæðum er þörf á að nota plöntusteról, sem eru auðug af stigmasteróli, sem bindiefni, ískyrni (e. *ice nucleating agent*), til að mynda og viðhalda dreifingu á ís í margs konar áfengum hanastélum sem eru tilbúin til frystingar. Þessar vörur eru hannaðar þannig að

neytendur kaupa þær í vökvaformi og setja í eigin frysti til að fá hálfrosna drykkjarvöru. Þegar plöntusterólum, sem eru auðug af stigmasteróli, er bætt við hanastél sem ískyrni (bindiefni) tryggja þau að hanastélin frjósi og framleiða þannig fullnægjandi hálfrosna drykkjarvöru í frystinum hjá neytandanum. Án notkunar plöntusteróla, sem eru auðug af stigmasteróli, getur orðið undirkæling á drykkjarvörunni og ekki er hægt að ábyrgjast að ís myndist, sem leiðir þá til þess að varan er ónothæf.

- 6) Samkvæmt 2. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 1331/2008 skal framkvæmdastjórnin leita álits Matvælaöryggisstofnunar Evrópu áður en hún uppfærir skrá Evrópusambandsins yfir matvælaaukefni, sem sett er fram í II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1333/2008.
- 7) Matvælaöryggisstofnun Evrópu lagði mat á öryggi plöntusteróla, sem eru auðug af stigmasteróli, þegar þau eru notuð sem matvælaaukefni í áfeng hanastél, sem eru tilbúin til frystingar, og skilaði áliti sínu 14. maí 2012⁽⁴⁾. Hún taldi að eiturefnafræðileg gögn sem liggja fyrir að því er varðar plöntusteról, sem eru auðug af stigmasteróli, nægðu ekki til að hægt væri að fastsetja ásættanlega, daglega inntöku. Þó var það niðurstaða hennar, á grundvelli þeirra gagna sem liggja fyrir, að tillögð notkun og notkunarmagn plöntusteróla, sem eru auðug af stigmasteróli, sem bindiefni í áfengum hanastélum sem eru tilbúin til frystingar, hefði ekki í för með sér öryggisvanda. Matvælaöryggisstofnunin telur enn fremur að dagleg meðaltalsinntaka, að teknu tilliti til áætlaðra váhrifa frá plöntusterólum frá öllum gjöfum (þ.e. frá nýrri notkun, náttúrulegum gjöfum og sem bætt er við sem nýju innihaldsefni matvæla) muni ekki fara yfir 3 g á dag.
- 8) Því þykir rétt að leyfa notkun á plöntusterólum, sem eru auðug af stigmasteróli, sem bindiefni í áfengum hanastélum sem eru tilbúin til frystingar og úthluta því matvælaaukefni E-númerinu E 499.
- 9) Fleiri yfirvöld á sviði vísinda hafa áður metið jurtasteról, jurtastanol og estera þeirra, þ.m.t. vísindanefndin um matvæli, sameiginleg sérfræðinganefnd Matvæla- og landbúnaðarstofnunar Sameinuðu þjóðanna og Alþjóða heilbrigðismálastofnunarinnar um aukefni í matvælum og Matvælaöryggisstofnun Evrópu, og eru þau samþykkt til notkunar í ýmsum matvælum innan Sambandsins í innteknu magni sem er allt að 3 g á dag. Þessi efni eru

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 204, 31.7.2013, bls. 35. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 13/2014 frá 14. febrúar 2014 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 354, 31.12.2008, bls. 16.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 354, 31.12.2008, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 83, 22.3.2012, bls. 1.

⁽⁴⁾ Vísindalegt álitið nefndar Matvælaöryggisstofnunar Evrópu um aukefni í matvælum og næringarefni sem bætt er við matvæli um öryggi plöntusteróla, sem eru auðug af stigmasteróli, sem matvælaaukefni (Scientific Opinion on the safety of stigmaterol-rich plant sterols as food additive). *Tíðindi Matvælaöryggisstofnunar Evrópu* 2012 10(5), 2659.

notuð sem ný innihaldsefni í matvælum í þeim tilgangi að aðstoða einstaklinga með kólesterólhækkun við að stjórna magni LDL-kólesteróls í blóði.

- 10) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 608/2004 frá 31. mars 2004 um merkingu matvæla og innihaldsefna matvæla með viðbættum jurtasterólum, jurtasterólestrum, jurtastanólum og/eða jurtastanólestrum⁽⁵⁾ er kveðið á um lögbodnar upplýsingar á merkingum slíkra matvæla, til viðbótar við þær sem tilgreindar eru í 3. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2000/13/EB frá 20. mars 2000 um samræmingu laga aðildarríkjanna um merkingu, kynningu og auglýsingu matvæla⁽⁶⁾. Þessar kröfur um merkingar eru í tengslum við áhrif jurtasteróla, jurtasterólestra, jurtastanóla og/eða jurtastanólestra á kólesterólmagn í blóði.
- 11) Þar eð það magn plöntusteróla, sem eru auðug af stigmasteróli, sem ætlað er til notkunar í áfenga drykki er ekki nægjanlegt til að hafa áhrif á kólesterólmagn í blóði, skulu áfengir hanastélsdrykkir, sem eru tilbúnir til frystingar, sem innihalda plöntusteról, sem eru auðug af stigmasteróli, undanþegnir því að uppfylla kröfurnar um merkingar sem mælt er fyrir um í reglugerð (EB) nr. 608/2004.
- 12) Reglugerð (ESB) nr. 231/2012 skal innihalda nákvæmar skilgreiningar á plöntusterólum, sem eru auðug af stigmasteróli.
- 13) Í álit Matvælaöryggisstofnunar Evrópu um öryggi plöntusteróla, sem eru auðug af stigmasteróli, frá 14. maí 2012 voru nákvæmu skilgreiningarnar fyrir þetta matvælaaukefni teknar til athugunar eins og umsækjandinn lagði til og eins og mælt er fyrir um í II. viðauka þessarar reglugerðar. Þar var komist að þeirri niðurstöðu að nákvæmu skilgreiningarnar byggist á þeim

sem sameiginleg sérfræðinganefnd Matvæla- og landbúnaðarstofnunar Sameinuðu þjóðanna og Alþjóðaheilbrigðismálastofnunarinnar um aukefni í matvælum⁽⁷⁾ setti fram fyrir jurtasteról, jurtastanól og estera þeirra og niðurstöður úr greiningu á plöntusterólum, sem eru auðug af stigmasteróli, staðfesta að í framleiðsluferlinu er framleidd samræmd vara sem fellur undir nákvæmu skilgreiningarnar sem lagðar eru til.

- 14) Þegar nákvæmu skilgreiningar, sem mælt er fyrir um í reglugerð (ESB) nr. 231/2012, eru uppfærðar er nauðsynlegt að taka mið af nákvæmum skilgreiningum og greiningaraðferðum fyrir aukefni, sem eru settar fram í Alþjóðamatvælaaskránni (Codex Alimentarius), samdar af sameiginlegri sérfræðinganefnd Matvæla- og landbúnaðarstofnunar Sameinuðu þjóðanna og Alþjóðaheilbrigðismálastofnunarinnar um aukefni í matvælum.
- 15) Því ber að breyta reglugerðum (EB) nr. 1333/2008 og (ESB) nr. 231/2012 til samræmis við það.
- 16) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra og hvorki Evrópuþingið né ráðið hefur andmælt þeim.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1333/2008 er breytt í samræmi við I. viðauka við þessa reglugerð.

Viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 231/2012 er breytt í samræmi við II. viðauka við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 30. júlí 2013.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

forseti.

José Manuel BARROSO

⁽⁵⁾ Stjótið. ESB L 97, 1.4.2004, bls. 44.

⁽⁶⁾ Stjótið. EB L 109, 6.5.2000, bls. 29.

⁽⁷⁾ Sameiginleg sérfræðinganefnd Matvæla- og landbúnaðarstofnunar Sameinuðu þjóðanna og Alþjóðaheilbrigðismálastofnunarinnar um aukefni í matvælum, 2008. Phytosterols, phytostanols and their esters. Í: Compendium of Food Additive Specifications. Skýrsla 69. ráðstefnu sameiginlegu sérfræðinganeftdarinnar (JEFA) (2008), Matvæla- og landbúnaðarstofnun Sameinuðu þjóðanna, sameiginleg sérfræðinganeftnd Matvæla- og landbúnaðarstofnunar Sameinuðu þjóðanna og Alþjóðaheilbrigðismálastofnunarinnar um aukefni í matvælum, gæðalýsing efnis nr. 5.

I. VIDAUKI

Ákvæðum II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1333/2008 er breytt sem hér segir:

1) Í 3. lið B-hluta bætist eftirfarandi færsla við fyrir E 499 á eftir færslunni fyrir E 495:

„E 499	plöntusteról, sem eru auðug af stigmasteróli“
--------	---

2) Matvælaflakki 14.2.8 „Aðrir áfengir drykkir, þ.m.t. blöndur úr áfengum og óáfengum drykkjum og brenndir drykkir með alkóhólinnihald undir 15%“ í E-hluta er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi færslur fyrir E 499 bætist við á eftir færslunni fyrir E 481–482:

„E 499	Plöntusteról, sem eru auðug af stigmasteróli	80	(80)	Einungis áfeng hanastél, sem eru tilbúin til frystingar, að stofni til úr vatni
E 499	Plöntusteról, sem eru auðug af stigmasteróli	800	(80)	Einungis áfeng hanastél, sem eru tilbúin til frystingar, að stofni til úr rjóma“

b) Eftirfarandi neðanmálsgrein bætist við:

„80): Krófur varðandi merkingar, sem settar eru fram í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 608/2004 (Stjóð. ESB L 97, 1.4.2004, bls. 44), gilda ekki.“

II. VIÐAUKI

Í viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 231/2012 bætist eftirfarandi færsla við fyrir E 499 á eftir færslunni fyrir E 495:

„E 499 PLÖNTUSTERÓL SEM ERU AUÐUG AF STIGMASTERÓLI“

Samheiti	
Skilgreining	Plöntusteról, sem eru auðug af stigmasteróli, eru úr sojabáunum og eru skilgreind efnafraðilega sem einföld blanda sem inniheldur ekki minna en 95% plöntusteról (stigmasteról, β-sítósteról, kampesteról og brassikasteról) þar sem stigmasteról er ekki minna en 85% af plöntusterólunum sem eru auðug af stigmasteróli.
EINECS-númer	
Efnahætti	
Stigmasteról	(3S,8S,9S,10R,13R,14S,17R)-17-(5-etyl-6-metyl-hept-3-en-2-yl)-10,13-dimetyl-2,3,4,7,8,9,11,12,14,15,16,17-dódekahýdró-1Hsýklópenta[a]fenantren-3-ól
β-sítósteról	(3S,8S,9S,10R,13R,14S,17R)-17-[(2S,5S)-5-etyl-6-metylheptan-2-yl]-10,13-dimetyl-2,3,4,7,8,9,11,12,14,15,16,17-dódekahýdró-1Hsýklópenta[a]fenantren-3-ól
Kampesteról	(3S,8S,9S,10R,13R,14S,17R)-17-(5,6-dimetylheptan-2-yl)-10,13-dimetyl-2,3,4,7,8,9,11,12,14,15,16,17-dódekahýdró-1Hsýklópenta[a]fenantren-3-ól
Brassikasteról	(3S,8S,9S,10R,13R,14S,17R)-17-[(E,2R,5R)-5,6-dimetylhept-3-en-2-yl]-10,13-dimetyl-2,3,4,7,8,9,11,12,14,15,16,17-dódekahýdró-1Hsýklópenta[a]fenantren-3-ól
Efnformúla	
Stigmasteról	C ₂₉ H ₄₈ O
β-sítósteról	C ₂₉ H ₅₀ O
Kampesteról	C ₂₈ H ₄₈ O
Brassikasteról	C ₂₈ H ₄₆ O
Mólpýngd	
Stigmasteról	412,6 g/mól
β-sítósteról	414,7 g/mól
Kampesteról	400,6 g/mól
Brassikasteról	398,6 g/mól
Magnreining (vörur sem innihalda einungis óbundin steról og stanól)	Innihald ekki minna en 95% af óbundu steróli/stanóli miðað við vatnsfritt form

Lýsing	Léttfljótandi, hvítt yfir í beinhvítt duft, pillur eða töflur; litlaus yfir í fölgulur vökvi
Sanngreining	
Leysni	Nánast óleysanlegt í vatni. Jurtasteról og jurtastanól eru uppleysanleg í asetoni og etýlasetati.
Stigmasterólinnihald	Ekki minna en 85% (massahlutfall)
Önnur plöntusteról/ stanól: annaðhvort hvert fyrir sig eða í samsetningum, þar á meðal brassikasteról, kampestanól, kampesteról, Δ-7-kampesteról, kólesteról, klerósteról, sitóstanól og β-sítósteról.	Ekki meira en 15% (massahlutfall)
Hreinleiki	
Heildaraska	Ekki meira en 0,1%
Leysiefnaleifar	Etanól: Ekki meira en 5000 mg/kg Metanól: Ekki meira en 50 mg/kg
Vatnsinnihald	Ekki meira en 4% (aðferð Karls Fischers)
Arsen	Ekki meira en 3 mg/kg
Bly	Ekki meira en 1 mg/kg
Órverufræðilegar viðmiðanir	
Heildarlífjala	Ekki meira en 1000 CFU/g
Gersveppir	Ekki meira en 100 CFU/g
Myglusveppir	Ekki meira en 100 CFU/g
<i>Escherichia coli</i>	Ekki meira en 10 CFU/g
<i>Salmonella</i> spp.	Greinist ekki í 25 g“

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) nr. 738/2013

2014/EES/12/19

frá 30. júlí 2013

um breytingu á II. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1333/2008 að því er varðar notkun tiltekinna aukefna í fiskhrognahliðstæður að stofni til úr þangi og þara (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1333/2008 frá 16. desember 2008 um aukefni í matvælum⁽¹⁾, einkum 3. mgr. 10. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1333/2008 er sett fram skrá Evrópusambandsins yfir matvælaaukefni sem samþykkt hafa verið til notkunar í matvæli og skilyrði fyrir notkun þeirra.
- 2) Breyta má skránni í samræmi við sameiginlegu málsmeðferðina sem um getur í 1. mgr. 3. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1331/2008 frá 16. desember 2008 um sameiginlega málsmeðferð við leyfisveitingu fyrir aukefni í matvælum, ensím í matvælum og bragðefni í matvælum⁽²⁾, annað hvort að frumkvæði framkvæmdastjórnarinnar eða í kjölfar umsóknar.
- 3) Umsókn um leyfi fyrir notkun nokkurra aukefna í fiskafurðahliðstæður, að stofni til úr þangi og þara, var lögð fram 1. febrúar 2011 og hefur verið gerð aðgengileg fyrir aðildarríkin.
- 4) Fiskhrognahliðstæður, að stofni til úr þangi og þara, hafa verið þróaðar úr útdrætti úr þangi og þara sem samsvarar um 85% af vörinni. Viðbótarinnihaldsefni eru vatn, krydd og leyfð aukefni. Fiskhrognahliðstæður, að stofni til úr þangi og þara, tilheyra matvælaflökki 04.2.4.1 „Aldina- og grænmetisblöndur, að undanskildu ávaxtamauki“ í samræmi við D-hluta skrár Evrópusambandsins yfir matvælaaukefni í II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1333/2008.
- 5) Þar eð útlit þessara vara er ekki aðlaðandi er þörf á að nota tiltekin matvælalitarefni. Þörf er á að nota sætuefni til að stilla bragðið, fela beiskju og einnig til að koma í veg fyrir að notkun sykra takmarki örverufræðilegan

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 204, 31.7.2013, bls. 32. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 13/2014 frá 14. febrúar 2014 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og votun) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 354, 31.12.2008, bls. 16.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 354, 31.12.2008, bls. 1.

stöðugleika og geymslupól þessara vara. Þar að auki er þörf á aukefnunum, sem óskað hefur verið eftir, sem bindiefnum og þráavarnarefnum.

- 6) Fiskhrognahliðstæðurnar, að stofni til úr þangi og þara, eru aðallega ætlaðar til notkunar sem skraut eða skreyting á réttum sem annar valkostur í stað fiskhrogna. Aukin váhrif vegna notkunar þessara aukefna væru því óveruleg í samanburði við notkun þeirra í öðrum matvælum og ólíklegt að hún hafi áhrif á heilbrigði manna. Því er rétt að leyfa notkun tiltekinna litarefna, sætuefna, þráavarnarefna og bindiefna í fiskhrognahliðstæður.
- 7) Samkvæmt 2. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 1331/2008 skal framkvæmdastjórnin leita álits Matvælaöryggisstofnunar Evrópu áður en hún uppfærir skrá Evrópusambandsins yfir matvælaaukefni, sem sett er fram í II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1333/2008, nema þegar ólíklegt er að uppfærslan, sem um er að ræða, hafi áhrif á heilbrigði manna. Þar eð leyfi fyrir notkun á kúrkúminí (E 100), ribóflavíni (E 101), kókínili, karmínsýru, karmíni (E 120), klórófýll- og klórófýllinkoparflókum (E 141), karamellubrónu (E 150a), viðarkolsvörtu (E 153), karótíni (E 160a), paprikukjarna, kapsantíni, kapsórúbíni (E 160c), β-apó-8'-karótenali (C 30) (E 160e), rauðrófulit, betaníni (E 162), antósýaníni (E 163), títandíoxíði (E 171), járnóxíði og -hýdroxíði (E 172), rósarínkjarna (E 392), fosfórsýru — fosfötum — dí-, trí- og fjölfosfötum (E 338–452) og sakkaríni og natríum-, kalíum- og kalsíumsöltum þess (E 954) í fiskhrognahliðstæðum, að stofni til úr þangi og þara, telst vera uppfærsla á þeirri skrá sem ólíklegt er að hafi áhrif á heilbrigði manna, er ekki nauðsynlegt að leita álits Matvælaöryggisstofnunar Evrópu.
- 8) Því ber að breyta II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1333/2008 til samræmis við það.
- 9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra og hvorki Evrópuþingið né ráðið hefur andmælt þeim.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. gr.

Ákvæðum II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1333/2008 er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 30. júlí 2013.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

forseti.

José Manuel BARROSO

VIÐAUKI

Matvælaflökkir 04.2.4.1. „Aldina- og grænmetisblöndur, að undanskildu ávaxtamauki“ í E-hluta II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1333/2008, er breytt sem hér segir:

1) Eftirfarandi færslur bætist við í númeraröð:

„E 100	Kúrkúmin	50		Einungis fiskhrognahlíðstæður að stofni til úr þangi og þara
E 101	Ríbóflavín	<i>efir þörfum</i>		Einungis fiskhrognahlíðstæður að stofni til úr þangi og þara
E 120	Kókiníl, karmínsýra, karmín	100		Einungis fiskhrognahlíðstæður að stofni til úr þangi og þara
E 141	Klórófýll- og klórófýllinkoparflókar	<i>efir þörfum</i>		Einungis fiskhrognahlíðstæður að stofni til úr þangi og þara
E 150a	Karamellubrónt	<i>efir þörfum</i>		Einungis fiskhrognahlíðstæður að stofni til úr þangi og þara
E 153	Viðarkolsvart	<i>efir þörfum</i>		Einungis fiskhrognahlíðstæður að stofni til úr þangi og þara
E 160a	Karótín	<i>efir þörfum</i>		Einungis fiskhrognahlíðstæður að stofni til úr þangi og þara
E 160c	Paprikukjarni, kapsantín, kapsórúbín	<i>efir þörfum</i>		Einungis fiskhrognahlíðstæður að stofni til úr þangi og þara
E 160e	β-apó-8'-karótenal (C 30)	100		Einungis fiskhrognahlíðstæður að stofni til úr þangi og þara
E 162	Rauðrófulítur, betanín	<i>efir þörfum</i>		Einungis fiskhrognahlíðstæður að stofni til úr þangi og þara
E 163	Antósýanín	<i>efir þörfum</i>		Einungis fiskhrognahlíðstæður að stofni til úr þangi og þara
E 171	Títandíoxíð	<i>efir þörfum</i>		Einungis fiskhrognahlíðstæður að stofni til úr þangi og þara
E 172	Járnóxið og -hýdroxið	<i>efir þörfum</i>		Einungis fiskhrognahlíðstæður að stofni til úr þangi og þara
E 338 - 452	Fosfórsýra — fosföt — dí-, trí- og fjölfosföt	1000	(1) (4)	Einungis fiskhrognahlíðstæður að stofni til úr þangi og þara
E 392	Rósmarínkjarni	200	(46)	Einungis fiskhrognahlíðstæður að stofni til úr þangi og þara
E 954	Sakkarín og natríum-, kalíum- og kalsíumsólt þess	50	(52)	Einungis fiskhrognahlíðstæður að stofni til úr þangi og þara

2) Eftirfarandi neðanmálsgrein bætist við á eftir 34. neðanmálsgrein:

„(46) Sem summa karnósóls og karnósýru“

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) nr. 724/2013

2014/EES/12/20

frá 26. júlí 2013

um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 231/2012 að því er varðar nákvæmar skilgreiningar varðandi nokkur fjölalkóhól (pólýól) (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1333/2008 frá 16. desember 2008 um aukefni í matvælum⁽¹⁾, einkum 14. gr.,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1331/2008 frá 16. desember 2008 um sameiginlega málsmeðferð við leyfisveitingu fyrir aukefni í matvælum, ensím í matvælum og bragðefni í matvælum⁽²⁾, einkum 5. mgr. 7. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 231/2012⁽³⁾ er mælt fyrir um nákvæmar skilgreiningar á aukefnum í matvælum sem eru tilgreind í II. og III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1333/2008.
- 2) Þessar nákvæmu skilgreiningar má uppfæra í samræmi við sameiginlegu málsmeðferðina sem um getur í 1. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 1331/2008, annað hvort að frumkvæði framkvæmdastjórnarinnar eða í kjölfar umsóknar.
- 3) Umsókn um breytingu á nákvæmum skilgreiningum varðandi nokkur fjölalkóhól (pólýól) var lögð fram 29. nóvember 2011 og var síðan gerð aðgengileg fyrir aðildarríkin.
- 4) Í reglugerð (ESB) nr. 231/2012 er mælt fyrir um nákvæmar skilgreiningar fyrir mannítól (E 421(i)) og mannítól sem er framleitt með gerjun (E 421(ii)). Til að ná fram meiri skýrleika og samræmi skal matvælaaukefnið „mannítól (E 421(i))“ sem nú er leyft fá nýja heitið „mannítól framleitt með vetnun“ (e. *Mannitol by hydrogenation*) og af þessum sökum skal breyta skilgreiningunni á því. Því skal breyta nákvæmu skilgreiningunum fyrir þetta matvælaaukefni.
- 5) Ísómalt (E 953) er framleitt í tveggja þrepa ferli þar sem sykrum er fyrst breytt í ísómaltúlósa og síðan vetnaðar. Kristallaformið fæst með þurrkun að því búnu. Farið var fram á að annað form ísómalts, þ.e. vatnslausn ísómalts, fælli undir nákvæmu skilgreiningarnar sem mælt er fyrir um í reglugerð (ESB) nr. 231/2012. Formið sem lagt

er til er í samræmi við þessar nákvæmu skilgreiningar og er fánlegt til notkunar í viðskiptalegum tilgangi. Þetta form ísómalts sparar iðnaðinum bæði kostnað og tíma og þjónar af þessum sökum hagsmunum, t.d. sælgætisframleiðenda. Því skal breyta lýsingunni á ísómalti (E 953) í nákvæmu skilgreiningunum.

- 6) Samkvæmt nákvæmu skilgreiningunum, sem mælt er fyrir um í reglugerð (ESB) nr. 231/2012, er eitt af hreinleikaskilyrðunum fyrir fjölalkóhól stig steinefnaskerðingar (e. *demineralisation*) eða steinefnaleifar, sem einkennast af klóríðum, súlfötum og/eða súlfatösku. Sömu fjölalkóhól eru notuð sem hjálparefni fyrir lyf og samkvæmt Evrópsku lyfjaskránni er eðlisleiðni notuð sem aðferð til að meta stig steinefnaskerðingar í fjölalkóhóli. Þar með kom ein mæling í stað þriggja mælinga (klóríða, súlfata og/eða súlfatösku) sem einfaldara er að framkvæma, er kostnaðarhagkvæmari og umhverfisvænni. Því skal breyta nákvæmu skilgreiningunum fyrir matvælaaukefnin sorbítól (E 420 (i)), sorbítólsíróp (E 420 (ii)), mannítól (E 421 (i)), mannítól framleitt með gerjun (E 421 (ii)), ísómalt (E 953), maltítól (E 965 (i)), maltítólsíróp (E 965 (ii)), xylítól (E 967) og erýtrítól (E 968) með því að fella brott viðmiðanirnar fyrir klóríð, súlföt og súlfatösku og setja í stað þeirra eina viðmiðun, eðlisleiðni.
- 7) Samkvæmt 2. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 1331/2008 skal framkvæmdastjórnin leita álits Matvælaöryggisstofnunar Evrópu áður en hún uppfærir skrá Evrópusambandsins yfir matvælaaukefni, nema þegar ólíklegt er að uppfærslan, sem um er að ræða, hafi áhrif á heilbrigði manna. Þar eð ólíklegt er að viðkomandi uppfærslur hafi áhrif á heilbrigði manna er ekki nauðsynlegt að leita álits Matvælaöryggisstofnunar Evrópu.
- 8) Því ber að breyta reglugerð (ESB) nr. 231/2012 til samræmis við það.
- 9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra og hvorki Evrópuþingið né ráðið hefur andmælt þeim.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 202, 27.7.2013, bls. 11. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 13/2014 frá 14. febrúar 2014 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, bíður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 354, 31.12.2008, bls. 16.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 354, 31.12.2008, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 83, 22.3.2012, bls. 1.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 231/2012 er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 26. júlí 2013.

*Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,
forseti.*

José Manuel BARROSO

VIDAUKI

Viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 231/2012 er breytt sem hér segir:

- 1) Í stað nákvæmu skilgreininganna að því er varðar hreinleika í færslunni fyrir matvælaaukefnið E 420 (i) sorbítól komi eftirfarandi:

„Hreinleiki

Vatnsinnihald	Ekki meira en 1,5% (Aðferð Karls Fischers)
Eðlisleiðni	Ekki meira en 20 µS/cm (í 20% lausn af þurrefni) við 20 °C
Afoxandi sykrur	Ekki meira en 0,3%, (gefið upp sem þurrefni glúkósa)
Heildarsykrur	Ekki meira en 1%, (gefið upp sem þurrefni glúkósa)
Nikkel	Ekki meira en 2 mg/kg, (gefið upp sem þurrefni)
Arsen	Ekki meira en 3 mg/kg, (gefið upp sem þurrefni)
Blý	Ekki meira en 1 mg/kg, (gefið upp sem þurrefni)“

- 2) Í stað nákvæmu skilgreininganna að því er varðar hreinleika í færslunni fyrir matvælaaukefnið E 420 (ii) sorbítólsíróp komi eftirfarandi:

„Hreinleiki

Vatnsinnihald	Ekki meira en 31% (Aðferð Karls Fischers)
Eðlisleiðni	Ekki meira en 10 µS/cm (í vörunni sem slíkri) við 20 °C
Afoxandi sykrur	Ekki meira en 0,3%, (gefið upp sem þurrefni glúkósa)
Nikkel	Ekki meira en 2 mg/kg, (gefið upp sem þurrefni)
Arsen	Ekki meira en 3 mg/kg, (gefið upp sem þurrefni)
Blý	Ekki meira en 1 mg/kg, (gefið upp sem þurrefni)“

- 3) Færslunni fyrir matvælaaukefni E 421 (i) mannítól er breytt sem hér segir:

- a) Í stað fyrirsagnarinnar komi eftirfarandi:

„E 421 (i) MANNÍTÓL FRAMLEITT MEÐ VETNUN“

- b) Í stað skilgreiningarinnar komi eftirfarandi:

„Skilgreining

Framleitt með hvataðri vetnun kolvetnalausna sem innihalda glúkósa og/eða frúktósa.

Afurðin inniheldur a.m.k. 96% mannítól. Sá hluti afurðarinnar, sem er ekki mannítól, er aðallega samsettur úr sorbítóli (hámark 2%), maltítóli (hámark 2%) og ísómalti (1,1 GPM (1-O-α-D-glúkópýranósýl-D-mannítól, vatnssneytt): Hámark 2% og 1,6 GPS (6-O-α-D-glúkópýranósýl-D-sorbítól): Hámark 2%). Ótilgreind óhreinindi skulu ekki vera meiri en sem nemur 0,1% hvert fyrir sig.“

- c) Í stað nákvæmu skilgreininganna að því er varðar hreinleika komi eftirfarandi:

„Hreinleiki	
Vatnsinnihald	Ekki meira en 0,5% (Aðferð Karls Fischers)
Eðlisleiðni	Ekki meira en 20 µS/cm (í 20% lausn af þurrefni) við 20 °C
Afoxandi sykrur	Ekki meira en 0,3%, (gefið upp sem glúkósi)
Heildarsykrur	Ekki meira en 1%, (gefið upp sem glúkósi)
Nikkel	Ekki meira en 2 mg/kg
Blý	Ekki meira en 1 mg/kg“

- 4) Í stað nákvæmu skilgreininganna að því er varðar hreinleika í færslunni fyrir matvælaaukefnið E 421 (ii) mannítól framleitt með gerjun komi eftirfarandi:

„Hreinleiki	
Arabítól	Ekki meira en 0,3%
Vatnsinnihald	Ekki meira en 0,5% (Aðferð Karls Fischers)
Eðlisleiðni	Ekki meira en 20 µS/cm (í 20% lausn af þurrefni) við 20 °C
Afoxandi sykrur	Ekki meira en 0,3%, (gefið upp sem glúkósi)
Heildarsykrur	Ekki meira en 1%, (gefið upp sem glúkósi)
Blý	Ekki meira en 1 mg/kg“

- 5) Færslunni fyrir matvælaaukefni E 953 ísómalt er breytt sem hér segir:

- a) Í stað nákvæmu skilgreiningarinnar að því er varðar lýsingu komi eftirfarandi:

„Lýsing	
	Lyktarlaust, hvítt, lítillega vökvadrægt, kristallað efni eða vatnslausn með styrkleika sem er að lágmarki 60%“

- b) Í stað nákvæmu skilgreininganna að því er varðar hreinleika komi eftirfarandi:

„Hreinleiki	
Vatnsinnihald	Ekki meira en 7% fyrir fast efni (Aðferð Karls Fischers)
Eðlisleiðni	Ekki meira en 20 µS/cm (í 20% lausn af þurrefni) við 20 °C
D-mannítól	Ekki meira en 3%
D-sorbítól	Ekki meira en 6%
Afoxandi sykrur	Ekki meira en 0,3%, (gefið upp sem þurrefni glúkósa)
Nikkel	Ekki meira en 2 mg/kg, (gefið upp sem þurrefni)
Arsen	Ekki meira en 3 mg/kg, (gefið upp sem þurrefni)
Blý	Ekki meira en 1 mg/kg, (gefið upp sem þurrefni)“

- 6) Í stað nákvæmu skilgreininganna að því er varðar hreinleika í færslunni fyrir matvælaaukefnið E 965 (i) maltítól komi eftirfarandi:

„Hreinleiki

Útlit vatnslausnar	Lausnin er tær og litlaus
Vatnsinnihald	Ekki meira en 1% (Aðferð Karls Fischers)
Eðlisleiðni	Ekki meira en 20 $\mu\text{S}/\text{cm}$ (í 20% lausn af þurrefni) við 20 °C
Afoxandi sykrur	Ekki meira en 0,1%, (gefið upp sem glúkósi miðað við vatnsfrítt form)
Nikkel	Ekki meira en 2 mg/kg, (gefið upp sem vatnsfrítt form)
Arsen	Ekki meira en 3 mg/kg, (gefið upp sem vatnsfrítt form)
Blý	Ekki meira en 1 mg/kg, (gefið upp sem vatnsfrítt form)“

- 7) Í stað nákvæmu skilgreininganna að því er varðar hreinleika í færslunni fyrir matvælaaukefnið E 965 (ii) maltítólsíróp komi eftirfarandi:

„Hreinleiki

Útlit vatnslausnar	Lausnin er tær og litlaus
Vatnsinnihald	Ekki meira en 31% (Aðferð Karls Fischers)
Eðlisleiðni	Ekki meira en 10 $\mu\text{S}/\text{cm}$ (í vörunni sem slíkri) við 20 °C
Afoxandi sykrur	Ekki meira en 0,3%, (gefið upp sem glúkósi miðað við vatnsfrítt form)
Nikkel	Ekki meira en 2 mg/kg
Blý	Ekki meira en 1 mg/kg“

- 8) Í stað nákvæmu skilgreininganna að því er varðar hreinleika í færslunni fyrir matvælaaukefnið E 967 xýlítól komi eftirfarandi:

„Hreinleiki

Vatnsinnihald	Ekki meira en 1% (Aðferð Karls Fischers)
Eðlisleiðni	Ekki meira en 20 $\mu\text{S}/\text{cm}$ (í 20% lausn af þurrefni) við 20 °C
Afoxandi sykrur	Ekki meira en 0,2%, (gefið upp sem þurrefni glúkósa)
Önnur fjölgilt alkóhól	Ekki meira en 1% (gefið upp sem þurrefni)
Nikkel	Ekki meira en 2 mg/kg, (gefið upp sem þurrefni)
Arsen	Ekki meira en 3 mg/kg, (gefið upp sem þurrefni)
Blý	Ekki meira en 1 mg/kg, (gefið upp sem þurrefni)“

- 9) Í stað nákvæmu skilgreininganna að því er varðar hreinleika í færslunni fyrir matvælaaukefnið E 968 erytrítól komi eftirfarandi:

„Hreinleiki

Efnistap við þurrkun

Ekki meira en 0,2% (70 °C, sex klukkustundir í lofttæmi í þurrkara)

Eðlisleiðni

Ekki meira en 20 µS/cm (í 20% lausn af þurrefni) við 20 °C

Afoxandi efni

Ekki meira en 0,3% gefið upp sem D-glúkósi

Ribítól og glýseról

Ekki meira en 0,1%

Blý

Ekki meira en 0,5mg/kg“

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) nr. 723/2013

2014/EES/12/21

frá 26. júlí 2013

um breytingu á II. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1333/2008 að því er varðar notkun á rósmarínkjarna (E 392) í tiltekna fitulitlar kjöt- og fiskafurðir (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1333/2008 frá 16. desember 2008 um aukefni í matvælum⁽¹⁾, einkum 3. mgr. 10. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1333/2008 er sett fram skrá Evrópusambandsins yfir matvælaaukefni sem samþykkt hafa verið til notkunar í matvæli og skilyrði fyrir notkun þeirra.
- 2) Breyta má skránni í samræmi við sameiginlegu málsmeðferðina sem um getur í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1331/2008 frá 16. desember 2008 um sameiginlega málsmeðferð við leyfisveitingu fyrir aukefni í matvælum, ensím í matvælum og bragðefni í matvælum⁽²⁾.
- 3) Samkvæmt 1. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 1331/2008 má uppfæra skrá Evrópusambandsins yfir matvælaaukefni annaðhvort að frumkvæði framkvæmdastjórnarinnar eða í kjölfar umsóknar.
- 4) Umsókn um leyfi fyrir notkun rósmarínkjarna (E 392) sem þráavarnarefnis í unnar kjötvörur, fitulítið unnið kjöt, sem er ekki hitameðhöndlað eða sem er hitameðhöndlað, og fitulítinn unninn fisk og lagarafurðir, þ.m.t. lindýr og krabbadýr, var lögð fram 3. febrúar 2012 og hefur verið gerð aðgengileg fyrir aðildarríkin.
- 5) Þráavarnarefni eru efni sem lengja geymsluþol matvæla með því að verja þau skemmdum af völdum oxunar, t.d. þránun fitu og litabreytingum. Núverandi hámarksgildi fyrir notkun á rósmarínkjarna (E 392), sem eru leyfð í unnið kjöt og unninn fisk og lagarafurðir, þ.m.t. lindýr og krabbadýr, eru fastsett í samræmi við fituinnihald í viðkomandi flokki matvæla (að undanskildum þurrkuðum

pylsum og þurrkuðu kjöti). Leyfilegt hámarksgildi fyrir notkun á rósmarínkjarna (E 392), sem er fastsett í samræmi við fituinnihald viðkomandi flokka matvæla, tryggir ekki fullnægjandi vernd matvæla með litlu fituinnihaldi þar eð það þarf umtalsverðan lágmarksskammt af þessu þráavarnarefni til að ná tilætluðum áhrifum. Sem stendur er hægt að nota rósmarínkjarna (E 392) í skilvirkum skömmtum í vörur með meira fituinnihald. Hins vegar geta vörur með litlu fituinnihaldi einnig orðið fyrir mikilli oxun vegna hás hlutfalls af ómettuðum fitusýrum. Því þykir rétt að fastsetja hámarksgildi fyrir notkun á rósmarínkjarna (E 392) við 15 mg/kg fyrir vörur með fituinnihaldi sem er ekki meira en 10% en halda um leið leyfilegu hámarksgildi 150 mg/kg, gefið er upp á grundvelli fituinnihalds, fyrir vörur með fituinnihaldi sem er meira en 10%.

- 6) Árið 2008 mat Matvælaöryggisstofnun Evrópu (hér á eftir nefnd „Matvælaöryggisstofnunin“) öryggi rósmarínkjarna (E 392) þegar þeir eru notaðir sem matvælaaukefni⁽³⁾ og komst að þeirri niðurstöðu að tillögð notkun og notkunarmagn skapaði ekki öryggisvanda. Út frá hófsömu mati á fæðutengdum váhrifum gerði Matvælaöryggisstofnunin ráð fyrir því að notkun rósmarínkjarnans væri við hámarksgildið (þ.e. 150 mg/kg í unnið kjöt, alifuglaafurðir og fisk/ aðrar sjávarafurðir) í öll tillögð matvæli í hverjum flokki matvæla. Þessar forsendur tóku einnig til unnins kjöts, sem er ekki hitameðhöndlað og sem er hitameðhöndlað, og unnins fisks og lagarafurða, þ.m.t. lindýr og krabbadýr, með fituinnihaldi sem er ekki meira en 10%.
- 7) Samkvæmt 2. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 1331/2008 skal framkvæmdastjórnin leita álits Matvælaöryggisstofnunarinnar áður en hún uppfærir skrá Evrópusambandsins yfir matvælaaukefni, sem sett er fram í II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1333/2008, nema uppfærslan, sem um er að ræða, sé ekki líkleg til að hafa áhrif á heilbrigði manna. Í ljósi fyrrnefnds álits Matvælaöryggisstofnunarinnar frá 2008 telst það að fastsetja hámarksgildi fyrir notkun á rósmarínkjarna (E 392) við 15 mg/kg fyrir unnið kjöt, sem er ekki hitameðhöndlað og sem er hitameðhöndlað, og unninn fisk og lagarafurðir, þ.m.t. lindýr og krabbadýr, með fituinnihaldi sem er ekki meira en 10%, sem uppfærsla á skránni, sem hefur ekki áhrif á heilbrigði manna, og af þessum sökum er ekki nauðsynlegt að leita álits Matvælaöryggisstofnunarinnar.

- 8) Því ber að breyta skránni í II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1333/2008 til samræmis við fyrrnefnd atriði.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 202, 27.7.2013, bls. 8. Henni var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 13/2014 frá 14. febrúar 2014 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 354, 31.12.2008, bls. 16.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 354, 31.12.2008, bls. 1.

⁽³⁾ *Tiðindi Matvælaöryggisstofnunar Evrópu* (2008) 721, 1–29.

- 9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra og hvorki Evrópuþingið né ráðið hefur andmælt þeim.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1333/2008 er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 26. júlí 2013.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

forseti.

José Manuel BARROSO

VIÐAUKI

Ákvæðum E-hluta II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1333/2008 er breytt sem hér segir:

- 1) Í stað færslnunnar um aukefnið „E 392 — Rósmarínkjarni — Að undanskildum þurrkuðum pylsum“ í matvælafllokki 08.2.1 „Unnið kjöt sem ekki er hitameðhöndlað“ komi eftirfarandi:

„E 392	Rósmarínkjarni	15	(46)	Einungis kjöt með fituinnihaldi sem er ekki meira en 10%, að undanskildum þurrkuðum pylsum
E 392	Rósmarínkjarni	150	(41) (46)	Einungis kjöt með fituinnihaldi sem er meira en 10%, að undanskildum þurrkuðum pylsum“

- 2) Í stað færslnunnar um aukefnið „E 392 — Rósmarínkjarni — Að undanskildum þurrkuðum pylsum“ í matvælafllokki 08.2.2 „Hitameðhöndlað unnið kjöt“ komi eftirfarandi:

„E 392	Rósmarínkjarni	15	(46)	Einungis kjöt með fituinnihaldi sem er ekki meira en 10%, að undanskildum þurrkuðum pylsum
E 392	Rósmarínkjarni	150	(41) (46)	Einungis kjöt með fituinnihaldi sem er meira en 10%, að undanskildum þurrkuðum pylsum“

- 3) Í stað færslnunnar um aukefnið E 392 í matvælafllokki 09.2 „Unninn fiskur og lagarafurðir, þ.m.t. lindýr og krabbadýr“ komi eftirfarandi:

„E 392	Rósmarínkjarni	15	(46)	Eingöngu fiskur og lagarafurðir, þ.m.t. lindýr og krabbadýr, með fituinnihaldi sem er ekki meira en 10%
E 392	Rósmarínkjarni	150	(41) (46)	Eingöngu fiskur og lagarafurðir, þ.m.t. lindýr og krabbadýr, með fituinnihaldi sem er meira en 10%“

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 122/2013

2014/EES/12/22

frá 12. febrúar 2013

um breytingu á reglugerð (EB) nr 1950/2006 um skrá, í samræmi við tilskipun
Evrópuþingsins og ráðsins 2001/82/EB um Bandalagsreglur um dýrallyf, yfir efni sem eru
nauðsynleg við meðhöndlun dýra af hestaætt (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

verkunarháttum, mismunandi lyfjahvarfafræðilegum eða
lyfjahrifrafræðilegum einkennum, mismunandi lengd
meðhöndlunar eða mismunandi íkomuleiðum.

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusam-
bandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins
2001/82/EB frá 6. nóvember 2001 um Bandalagsreglur um
dýrallyf⁽¹⁾, einkum 3. mgr. 10. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1950/2006⁽²⁾ er tekin saman skrá yfir efni, sem eru nauðsynleg við meðhöndlun dýra af hestaætt, sem má, þrátt fyrir 11. gr. tilskipunar 2001/82/EB, gefa dýrum af hestaætt, sem ætluð eru til slátrunar til manneldis, með fyrirvara um a.m.k. sex mánaða biðtíma til afurðanýtingar.
- 2) Með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 470/2009 frá 6. maí 2009 um málsmeðferð Bandalagsins við ákvörðun viðmiðunargilda fyrir leifar lyfjafræðilega virkra efna í matvælum úr dýraríkinu⁽³⁾ var 3. mgr. 10. gr. tilskipunar 2001/82/EB breytt í því skyni að bæta við skrána yfir efnin, sem um getur í þeirri grein, efnunum sem hafa í för með sér aukinn klínískan ávinning í samburði við aðra valkosti sem í boði eru við meðhöndlun dýra af hestaætt, hér á eftir nefnd „efni sem hafa í för með sér aukinn klínískan ávinning“, til viðbótar við nauðsynleg efni.
- 3) Einungis skal bæta efni í skrána sem „efni sem hefur í för með sér aukinn klínískan ávinning“ ef það hefur í för með sér viðeigandi klíníska kosti á grundvelli aukinnar verkunar eða öryggis eða mikilvægt framlag til meðhöndlunar. Þetta getur m.a. stafað af mismunandi

- 4) Efni sem eru skráð í viðaukann við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 37/2010 frá 22. desember 2009 um lyfjafræðilega virk efni og flokkun þeirra að því er varðar hámarksgildi leifa í matvælum úr dýraríkinu⁽⁴⁾ skulu ekki vera í skránni yfir nauðsynleg efni og efni sem hafa í för með sér aukinn klínískan ávinning. Því er nauðsynlegt að breyta skránni í viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 1950/2006 til að fjarlægja þaðan öll efni sem eru skráð í reglugerð (ESB) nr. 37/2010.
- 5) Einnig er rétt að fjarlægja nokkur efni af skránni í viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 1950/2006, sem eru auðkennd sem aðrir valkosti fyrir efnin sem eru á skrá, sem eru ekki fánleg til að meðhöndla hross vegna þess að þau eru ekki skráð sem „nauðsynleg efni“ eða efni sem hafa í för með sér aukinn klínískan ávinning“ samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1950/2006 né heldur skráð í viðaukann við reglugerð (ESB) nr. 37/2010.
- 6) Vegna breytinga á löggjöf Sambandsins síðan reglugerð (EB) nr. 1950/2006 var samþykkt skal uppfæra tilvísanir í reglugerðinni í viðeigandi löggjöf varðandi eftirlitskerfi fyrir dýr af hestaætt og hámarksgildi leifa.

- 7) Dýrallyfjanefnd Lyfjastofnunar Evrópu, sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 726/2004⁽⁵⁾, hefur lagt vísindalegt mat á breyttu skrána sem sett er fram í viðaukanum við þessa reglugerð.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 42, 13.2.2013, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegrar EES-nefndarinnar nr. 14/2014 frá 14. febrúar 2014 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 311, 28.11.2001, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 367, 22.12.2006, bls. 33.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 152, 16.6.2009, bls. 11.

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 15, 20.1.2010, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjtið. ESB L 136, 30.4.2004, bls. 1.

- 8) Breyta ber reglugerð (EB) nr. 1950/2006 til samræmis við það.
- 9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýralyf.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Reglugerð (EB) nr. 1950/2006 er breytt sem hér segir:

- 1) Í stað titils reglugerðar (EB) nr. 1950/2006 komi eftirfarandi:

„Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1950/2006 frá 13. desember 2006 um skrá, í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/82/EB um Bandalagsreglur um dýralyf, yfir efni sem eru nauðsynleg við meðhöndlun dýra af hestaætt og yfir efni sem hafa í för með sér aukinn klínískan ávinning“.

- 2) Í stað 1. gr. komi eftirfarandi:

„1. gr.“

Skráin yfir efni, sem eru nauðsynleg til að meðhöndla dýr af hestaætt, hér eftir nefnd „nauðsynleg efni“, svo og yfir efni sem hafa í för með sér aukinn klínískan ávinning í samanburði við aðra valkosti sem í boði eru við meðhöndlun dýra af hestaætt, hér á eftir nefnd „efni sem hafa í för með sér aukinn klínískan ávinning“, sem gildir þrátt fyrir 11. gr. tilskipunar 2001/82/EB, er sett fram í viðaukanum við þessa reglugerð.“

- 3) Í stað annarrar undirgreinar 2. gr. komi eftirfarandi:

„Heimilt er að nota efni sem hafa í för með sér aukinn klínískan ávinning vegna tiltekins sjúkdómsástands, meðferðarþarfa eða meðhöndlunar á sviði dýraræktar, eins og tilgreint er í viðaukanum, ef þau hafa í för með sér viðeigandi klíníska kosti á grundvelli aukinnar verkunar eða öryggis eða mikilvægt framlag til meðhöndlunar í samanburði við lyf sem eru leyfð fyrir dýr af hestaætt eða sem um getur í 11. gr. tilskipunar 2001/82/EB.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 12. febrúar 2013.

Að því er varðar fyrstu og aðra undirgrein skulu aðrir kostir, sem tilgreindir eru í viðaukanum, koma til álita.“

- 4) Í stað 3. og 4. gr. komi eftirfarandi:

„3. gr.“

1. Einungis er heimilt að nota nauðsynleg efni og efni sem hafa í för með sér aukinn klínískan ávinning í samræmi við 1. mgr. 10. gr. tilskipunar 2001/82/EB.

2. Skrá skal upplýsingar um meðhöndlun með nauðsynlegum efnum í samræmi við leiðbeiningarnar, sem mælt er fyrir um í IX. lið um auðkennisskírteini fyrir dýr af hestaætt, sem settar eru fram í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 504/2008(*).

4. gr.

Ekki má lengur nota neitt efni, sem er tilgreint í einhverri af skránum í viðaukanum við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 37/2010(**) eða sem bannað er að nota fyrir dýr af hestaætt samkvæmt löggjöf Sambandsins, í skilningi þessarar reglugerðar.“

(*) Stjtið. ESB L 149, 7.6.2008, bls. 3.

(**) Stjtið. ESB L 15, 20.1.2010, bls. 1.

- 5) Í stað 2. mgr. 5. gr. komi eftirfarandi:

„2. Ef aðildarríkin eða fagfélög dýralækna fara þess á leit við framkvæmdastjórnina að hún breyti skránni sem sett er fram í viðaukanum, skulu þau rökstyðja beiðni sína og láta fylgja öll viðeigandi vísindaleg gögn sem eru tiltæk.“

- 6) Í stað viðaukans við reglugerð (EB) nr. 1950/2006 komi viðaukinn við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

forseti.

José Manuel BARROSO

VIÐAUKI

„VIÐAUKI

Skrá yfir efni sem eru nauðsynleg við meðhöndlun dýra af hestaætt og efni sem hafa í för með sér aukinn klínískan ávinning í samanburði við aðra valkosti sem í boði eru við meðhöndlun dýra af hestaætt

Biðtími til afurðanýtingar fyrir hvert efni í skránni hér á eftir skal vera sex mánuðir.

Ábending	Virkt efni	Rökstuðningur fyrir notkun og útskýringar
Svæfingarlyf, kvalastillandi lyf og efni sem notuð eru í tengslum við svæfingar		
Róun, lyfjaforgjöf (og gagnverkun)	Aseprómasín	Notkun: lyfjaforgjöf fyrir almenna svæfingu, væg róun Aðrir valkostir: detómíðín, rómífíðín, xýlasín, díasepam, mídasólam. Umfrjöllun um sérstaka kosti: komið hefur í ljós að aseprómasín dregur ávallt úr hættu á dauðsfalli af völdum svæfingar. Verkunarmáti (á randkerfi) og sérstaklega góð róun næst ekki með róandi lyfjum í flokki α -2-örva (detómíðíni, rómífíðíni og xýlasíni) eða bensódíasepínunum (díasepami, mídasólami).
	Atípamesól	Notkun: α -2-adrenviðtakaandörvi (e. α -2 <i>adrenoceptor antagonist</i>) er notaður til að snúa við áhrifum af α -2-örvum (e. α -2 <i>agonists</i>). Aðrir valkostir: engir þekktir. Umfrjöllun um sérstaka kosti: eingöngu til að meðhöndla ofurnæm dýr og þegar um ofskömmtnun er að ræða. Neyðarlyf: Einkum notað þegar um öndunarbælingu er að ræða.
	Díasepam	Notkun: lyfjaforgjöf og framköllun svæfingar. Væg (bensódíasepín) róun með lágmarksaukaverkunum á hjarta- og æðakerfi og öndunarfæri. Krampastillandi, nauðsynlegt til að meðhöndla flog. Aðrir valkostir: aseprómasín, detómíðín, rómífíðín, xýlasín, mídasólam, primídón, fenýtóín. Umfrjöllun um sérstaka kosti: í nútímalýfjastöðlum er þetta nauðsynlegur þáttur í aðferðarlýsingu við að framkalla svæfingu og talsverð reynsla er af notkun þeirra, einkum fyrir dýr af hestaætt. Notað með ketamíni til að framkalla svæfingu þar eð það veldur nauðsynlegri slökun sem gerir snurðulausa innleiðslu og barkapræðingu mögulega. Verkunarmáti (hefur áhrif á GABA-viðtaka) og sérstök róun næst ekki með róandi lyfjum í flokki α -2-örva (detómíðíni, rómífíðíni eða xýlasíni) eða aseprómasíni án þess að fram komi hjarta- og öndunarbæling.
	Flúmaseníl	Notkun: efni í bláæð til að snúa við áhrifum af bensódíasepínunum. Viðsnúningur á áhrifum bensódíasepíns við vöknun eftir svæfingu með lyfjum sem eru gefin í bláæð. Aðrir valkostir: sarmaseníl. Umfrjöllun um sérstaka kosti: hefur annars konar verkunarmáta en sarmaseníl, sem veitir annars konar úrræði til að snúa við áhrifum af bensódíasepínunum eftir svæfingu með lyfjum sem eru gefin í bláæð. Sarmaseníl er örvi sem verkar að hluta til (e. <i>partial inverse agonist</i>) gegn bensódíasepínviðtökum en flúmaseníl er andörvi sem samkeppnisblokkar bindiset bensódíasepíns við GABA-viðtaka.
	Mídasólam	Notkun: lyfjaforgjöf og framköllun svæfingar. Væg (bensódíasepín) róun með lágmarksaukaverkunum á hjarta- og æðakerfi og öndunarfæri. Krampastillandi, til að meðhöndla flog, einkum fullorðin hross með stífkrampa.

Ábending	Virkt efni	Rökstuðningur fyrir notkun og útskýringar
		Aðrir valkostir: aseprómasín, detómídín, rómífídín, xýlasín, díasepam, primídón, fenýtóín. Um fjöllum um sérstaka kosti: áþekkt díasepami en er vatnsleysið og því hentugt til innsprautunar í bláæð og nauðsynlegt við gjöf í bláæð í samsetningu með deyfilyfjum. Verkar skemur en díasepam. Hentar betur fyrir folöld en díasepam. Krampastillandi, til að meðhöndla flog, einkum fullorðin hross með stífkrampa – hentar betur til margra daga notkunar en díasepam vegna vatnsleysisni. Notað með ketamíni til að framkalla svæfingu þar eð það veldur nauðsynlegri slökun sem gerir snurðulausa innleiðslu og barkaþræðingu mögulega. Verkunarmáti (hefur áhrif á GABA-viðtaka) og sérstök roun næst ekki með róandi lyfjum í flokki α-2-örva (detómíðíni, rómífídíni eða xýlasíni) eða aseprómasíni án þess að fram komi hjarta- og öndunarþæling.
	Naloxón	Notkun: notað sem mótlyf gegn ópíumefnum, neyðarlyf. Aðrir valkostir: engir þekktir. Um fjöllum um sérstaka kosti: aðrir kostir standa ekki til boða.
	Própófól	Notkun: notað sem deyfilyf í bláæð. Innleiðsla svæfingar hjá folöldum. Aðrir valkostir: sevóflúran eða ísóflúran. Um fjöllum um sérstaka kosti: stungulyf til svæfinga sem skilst hratt út. Nýlegar skýrslur sýna fram á miklar framfarir varðandi hjarta- og æðajafnvægi og bati er mun betri en þegar notuð eru svæfingarlyf til innöndunar.
	Sarmaseníl	Notkun: notað sem andörvi við bensódíasepíni. Aðrir valkostir: flúmaseníl. Um fjöllum um sérstaka kosti: fullkominn viðsnúningur rounar vegna bensódíasepíns sem er nauðsynlegur eftir innrennsli við svæfingu með lyfjum sem eru gefin í bláæð. Klínísk reynsla af sarmaseníli er viðtækari en af öðrum nauðsynlegum efnum.
	Tiletamín	Notkun: notað sem hugrofsdeyfilyf, áþekkt ketamíni, einkum notað við svæfingu á vettvangi. Notað í samsetningu með sólasepami. Aðrir valkostir: ketamín. Um fjöllum um sérstaka kosti: notkun í samsetningu með sólasepami er nauðsynleg í tilvikum þar sem ekki er aðgangur að svæfingarlyfjum til innöndunar, s.s. við svæfingar á vettvangi. Samsetning er einnig nauðsynleg ef svæfing með ketamínsamsetningu er of skammvinn. Dæmigerð notkun er við geldingu, barkakýlisskurði, beinhimnulösun (e. <i>periosteal stripping</i>), blöðru- eða hnútabrottnám, lagfæringu á beinbroti á höfði, ásetningu gifsumbúða og lagfæringu á naflaslitu.
	Sólasepam	Notkun: bensódíasepín til rounar er einkum notað við svæfingu á vettvangi í samsetningu með tiletamíni. Aðrir valkostir: díasepam eða míasólam.

Ábending	Virkt efni	Rökstuðningur fyrir notkun og útskýringar
		Umfjöllun um sérstaka kosti: róandi lyfi flokki bensódíasepína sem verkar lengur en bæði díasepam og mídasólam. Notkun í samsetningu með tíletamíni er nauðsynleg í tilfellum þar sem ekki er aðgangur að svæfingarlyfjum til innöndunar, s.s. við svæfingu á vettvangi. Samsetning er nauðsynleg þar sem svæfing með ketamínsamsetningu er of skammvinn. Dæmigerð notkun er við geldingu, barkakýlisskurði, beinhimnulösum (e. <i>periosteal stripping</i>), blöðru- eða hnútabrottnám, lagfæringu á beinbroti á höfði, ásetningu gifsumbúða og lagfæringu á naflaslitu.
Lágþrýstingur eða öndunarörvun í svæfingu	Dóbútamín	Notkun: notað í svæfingu til að meðhöndla lágþrýsting. Aðrir valkostir: dópamín. Umfjöllun um sérstaka kosti: samdráttaraukandi meðferð (e. <i>inotrope therapy</i>), sennilega meira notað en dópamín en mismunandi er hvort er valið. Yfirleitt kemur lágþrýstingur fram hjá hrossum í svæfingu og sýnt hefur verið fram á að með því að viðhalda eðlilegum blóðþrýstingi ber síður á alvarlegri rákvöðvaleysingu (e. <i>rhabdomyolysis</i>) eftir uppskurð. Dóbútamín er ómetanlegt þegar notuð eru rokgjörn svæfingalyf við svæfingar á hrossum.
	Dópamín	Notkun: notað í svæfingu til að meðhöndla lágþrýsting. Aðrir valkostir: dóbútamín. Umfjöllun um sérstaka kosti: dópamín er notað fyrir hross sem svara ekki dóbútamíni. Dópamín er frekar notað fyrir folöld en dóbútamín. Er einnig nauðsynlegt til að meðhöndla hæglátt (e. <i>bradycardias</i>) meðan á aðgerð stendur í tilvikum þar sem atrópín verkar ekki.
	Efedrín	Notkun: notað í svæfingu til að meðhöndla lágþrýsting. Aðrir valkostir: dópamín, dóbútamín. Umfjöllun um sérstaka kosti: nauðsynlegt ef dópamín og dóbútamín verka ekki. Sérstakt, adrenvirk lyf sem er líkt adrenalíni að byggingu. Ekki er gerlegt að nýta verkun katekólámins á sérstaka viðtaka í líkamanum til hagsbóta fyrir sjúk dýr af hestaætt án þess að nýta sér nokkra katekólámina, en hver um sig verkar á mismunandi gerð viðtaka. Efedrín, sem örvar losun noradrenalíns úr taugaendum og eykur þannig samdráttarhæfni hjartans og dregur úr lágþrýsting, er því notað þegar dóbútamín og dópamín verkar ekki. Áhrif efedríns vara frá mínútum til klukkustunda og áhrif þess koma fram eftir innsprautun einu sinni í bláæð en á hinn bóginn verkar dóbútamín og dópamín einungis í nokkrar sekúndur eða mínútur og þau efni verður að gefa með innrennsli í bláæð.
	Glýkópýrrólat	Notkun: notað til að fyrirbyggja hæglátt. Andkólnvirk efni. Andkólnvirk efni eru notuð við grundvallarmeðferð til að fyrirbyggja sefkerfisáhrif, s.s. hæglátt og eru ætíð notuð við skurðaðgerðir á augum og öndunarvegi. Aðrir valkostir: atrópín. Umfjöllun um sérstaka kosti: glýkópýrrólat hefur takmörkuð áhrif á miðtaugakerfið og hentar því betur fyrir hross með meðvitund (fyrir og eftir svæfingu) en atrópín.
	Noradrenalín (norepinefrín)	Notkun: notað við hjarta- og æðabilun. Gefið með innrennsli í æð til að meðhöndla hjarta- og æðabilun í folöldum. Aðrir valkostir: engir þekktir. Umfjöllun um sérstaka kosti: katekóláminviðtakar dýrsins eru þannig að þeir svara nákvæmlega lyfjum sem verka á mismunandi stöðum. Þess vegna er notuð röð katekólámina sem verkar meira eða minna eingöngu á mismunandi gerðir adrenvirkra viðtaka til að kalla fram nákvæm áhrif.

Ábending	Virkt efni	Rökstuðningur fyrir notkun og útskýringar
		Noradrenalin verkar aðallega á alfa-1-viðtaka og veldur samdrætti slagæðlinga og eykur með því blóðþrýsting og viðheldur miðlægu hringrásinni. Hjá folöldum er noradrenalin yfirleitt eina katekolamínið sem er árangursríkt í meðferð við lágþrýstingi.
Verkjastilling	Búprenorfin	Notkun: notað til verkjastillingar, notað með róandi lyfjum til hömlunar. Aðrir valkostir: bútorfanól, fentanýl, morfin og petidín. Umfjöllun um sérstaka kosti: verkjastillandi ópíumefni, að hluta til μ-örvi. Verkun á μ-viðtaka framkallar betri verkjastillingu en κ-örvar úr flokki ópíumlyfja, s.s. bútorfanól. Langverkandi, kvalastillandi lyf. Þar sem lyfið er að hluta til örvi hefur það takmarkaða, ávanabindandi eiginleika og veldur takmarkaðri bælingu á öndunarfæri. Lang- og skammverkandi ópíumefni hafa mismunandi ábendingar og því er þörf á fleiri en einu staðgönguefni til að velja um.
	Fentanýl	Notkun: verkjastilling Aðrir valkostir: bútorfanól, búprenorfin, morfin og petidín. Umfjöllun um sérstaka kosti: μ-örvi úr flokki ópíumefna, verkun á μ-viðtaka veitir betri verkjastillingu en κ-örvi úr flokki ópíumefna, s.s. bútorfanól. Hefur mjög skamma verkun sökum hraðra efnaskipta og hraðs útskilnaðar. Fentanýl er eina ópíumlyfið, sem er notað fyrir hross, sem hentar til innrennslis í æð og sem gefa má með lyfjaplástri. Mjög öflugt til verkjameðferðar.
	Morfin	Notkun: verkjastilling Aðrir valkostir: bútorfanól, búprenorfin, petidín og fentanýl. Umfjöllun um sérstaka kosti: verkjastillandi ópíumefni með fulla verkun μ-örva. Verkun á μ-viðtaka veitir bestu verkjastillinguna. Notað með róandi lyfjum til hömlunar, notað til utanbastsdeyfingar. Kvalastillandi lyf með meðallangri verkun. Morfin er það ópíumefni í flokki μ-örva sem hefur bestu leysnieiginleikana til utanbastsinnngjafar. Með þessari íkomuleið veitir það langverkandi verkjastillingu með litlum, almennum áhrifum. Þessi tækni er mikið notuð í nútímadýralækningum til að meðhöndla mikla verki í tengslum við aðgerð (e. <i>perioperative</i>) og langvinna verki.
	Petidín	Notkun: verkjastilling Aðrir valkostir: bútorfanól, búprenorfin, morfin og fentanýl. Umfjöllun um sérstaka kosti: verkjastillandi ópíumefni úr flokki μ-örva sem hefur u.þ.b. einn tíunda af virkni morfíns. Skammverkandi ópíumefni sem hefur reynst árangursríkt til að meðhöndla ristilkrampa í hrossum. Eina ópíumefnið sem hefur krampalosandi eiginleika. Veitir meiri róun hjá hrossum en önnur ópíumefni og kallar síður fram streitu.
Vöðvaslakandi lyf og tengd efni	Atrakúríum	Notkun: notað til vöðvaslökunar við svæfingu. Aðrir valkostir: gvaífenesín. Umfjöllun um sérstaka kosti: tauga- og vöðvatálmi sem afskautar ekki. Tauga- og vöðvatálmar eru einkum notaðir við augnaðgerðir og djúpar kviðarholsaðgerðir. Edrófóníum er nauðsynlegt til viðsnúnings. Viðtækust, klínísk gögn liggja fyrir um atrakúríum og edrófóníum.

Ábending	Virkt efni	Rökstuðningur fyrir notkun og útskýringar
	Edrófóníum	Notkun: notað til að snúa við vöðvaslökun af völdum atrakúríums. Aðrir valkostir: engir þekktir. Umfjöllun um sérstaka kosti: kólnesterasalati, nauðsynlegur til að snúa við vöðva- og taugablokkun. Edrófóníum hefur minnstar aukaverkanir kólnesterasalata í hrossum.
	Gvaifenesín	Notkun: notað til vöðvaslökunar við svæfingu. Aðrir valkostir: atrakúríum. Umfjöllun um sérstaka kosti: nauðsynlegur valkostur í stað α-2-/ketamínmeðhöndlunar hrossa ef frábending er gegn notkun á α-2-efnum og ketamíni, s.s. hjá hrossum sem svara ekki þessum efnum eða hrossum þar sem fram hafa komið aukaverkanir við fyrri inngjöf. Ómetanlegt í samsetningu með ketamíni og α-2-efnum til mjög öruggrar svæfingar á vettvangi þar sem önnur árangursrík tækni til gjafar í bláæð hefur ekki verið þróuð.
Svæfingarlyf til innöndunar	Sevóflúran	Notkun: notað sem svæfingarlyf til innöndunar fyrir hross með fótbrott eða aðra bæklunaráverka og til að innleiða svæfingu með grímu hjá folöldum. Aðrir valkostir: ísóflúran. Umfjöllun um sérstaka kosti: sevóflúran er rokkgjarnt svæfingarlyf sem gengur að litlu leyti inn í efnaskipti og skilst fljótt út. Þótt fyrir liggi hámarksgildi leifa fyrir ísóflúran í ESB hentar ísóflúran ekki í öllum tilvikum til svæfingar á dýrum af hestaætt þar eð æsingur samfara bata getur orðið til þess að hrossið fótbrotni. Sevóflúran er nauðsynlegt við tiltekna skurðaðgerðir á dýrum af hestaætt þegar snurðulaus bati er nauðsynlegur, þar eð sýnt hefur verið fram á það bati hjá hrossum verði snurðulausari og viðráðanlegri. Því er það frekar valið en ísóflúran fyrir hross með fótbrott eða aðra bæklunaráverka. Sevóflúran er enn fremur nauðsynlegt til að innleiða svæfingu með grímu hjá folöldum þar eð það er alveg laust við ertingu, öfugt við ísóflúran sem er ertandi og veldur því hósta og að dýrið heldur niðri í sér andanum.
Staðeðyfilyf	Búpívakain	Notkun: notað til staðeðyfingar. Aðrir valkostir: lídókaín. Umfjöllun um sérstaka kosti: langverkandi staðeðyfilyf. Notað þegar þörf er á löngum verkunartíma verkjastillingar í aðgerð og meðferð við langvinnum, miklum verkjum, s.s. hófsperru. Búpívakain er staðeðyfilyf með lengri verkun en lídókaín, sem er almennt notað. Lídókaín eitt og sér veitir staðeðyfingu í u.þ.b. eina klukkustund. Ef adrenalín er gefið með geta áhrifin varað í allt að tvær klukkustundir en því fylgir sú áhætta að blóðstreymi minnki staðbundið og því er þessi samsetning óheppileg við margs konar aðstæður. Búpívakain veitir staðeðyfingu í fjórar til sex klukkustundir og er því mun betur fallið til verkjastillingar eftir uppskurð og til þess að meðhöndla hófsperru vegna þess að ein innsprautun nægir oft; vegna velferðar dýrsins er mikilvægt að komast hjá endurtekinni sprautun með lídókaíni á klukkustundar fresti. Staðeðyfilyf sem verka skemur henta því ekki í framangreindum tilvikum þar eð það kallar á tíðar, endurteknar gjafir með tilheyrandi, aukinni hættu á aukaverkunum, sem er óviðunandi af ástæðum sem varða velferð dýra.
	Oxýbúprókaín	Notkun: notað til staðeðyfingar í augu. Aðrir valkostir: engir þekktir.

Ábending	Virkt efni	Rökstuðningur fyrir notkun og útskýringar
		Um fjöllum um sérstaka kosti: klínísk reynsla af oxýbúprókáíni er viðtækari en af öðrum efnum sem koma til greina úr hópi nauðsynlegra efna.
	Prilókaín	Notkun: notað til staðdeyfingar á undan ísetningu bláæðarleggs. Aðrir valkostir: engir þekktir. Um fjöllum um sérstaka kosti: í sérstökum blöndum (lágbræðslublöndu staðdeyfilyfja) sem bera skal á staðbundinn hluta hörundsins þar sem lyfin frásogast um húðina á 40 mínútum. Notað til að auðvelda ísetningu bláæðarleggs, einkum hjá földöldum.
Bólguþendi efni		
Barksterar	Triamkínólónasetoníð	Notkun: inngjöf í lið vegna slitgigtar og liðahrönnar. Aðrir valkostir: metýlprednisólón. Um fjöllum um sérstaka kosti: hefur önnur áhrif á frumur og myndun efnasambands í lifandi frumum en barksterinn metýlprednisólón sem er valkostur til inngjafar í lið; triamkínólón verndar brjósk og stuðlar að viðhaldi á brjóski. Árangursríkara en kerfisbundin meðhöndlun (bólguþendi án stera (NSAID-lyf) og kondróitínsúlfat) og önnur meðhöndlun (ekki barksterar) með inngjöf í lið til að halda liðabólgu, sársauka og holti (e. <i>lameness</i>) í skefjum þegar um er að ræða bráðan og langvinnan liðasjúkdóm (e. <i>joint disease</i>), einkum slitgigt og liðahrönn. Eina áhrifaríka meðhöndlunin við neðanbrjósksbeynholum (e. <i>subchondral bone cysts</i>) án skurðaðgerðar.
	Flúmetasón	Notkun: almenn barksterameðhöndlun í skamman tíma, þ.m.t. meðhöndlun við losti, bólguþendi meðhöndlun og gegn ofnæmi. Aðrir valkostir: dexametasón, prednisólón. Um fjöllum um sérstaka kosti: hefur önnur klínísk áhrif en aðrir valkostir og er fljótvirkara, hefur lengri virkni og betri verkun. Hefur annars konar verkunarmáta en aðrir valkostir (engin merkjanleg saltsteravirkni).
Lyf gegn inneitri	Pentoxífyllín	Notkun: altæk meðhöndlun og inngjöf um munn við inneitri í blóði (e. <i>endotoxaemia</i>) Hófsperra. Aðrir valkostir: flúnixín, aseprómasín. Um fjöllum um sérstaka kosti: Inneitur í blóði: hefur annars konar verkunarmáta (metýluð xantínafleiða, fosfódiesterasalati) og önnur klínísk áhrif en annar valkostur (flúnixín). Minnkar inneiturbundna losun bólgumyndandi (e. <i>pro-inflammatory</i>) frumuboða og leukótríena (e. <i>leukotrienes</i>) úr gleypifrumum og dauðkyrningum (e. <i>neutrophils</i>), dregur úr almennum viðbrögðum við inneitri. Hófsperra: hefur annars konar verkunarmáta við að auka blóðflæði fram í hófinn en annar valkostur (aseprómasín); dregur úr blóðseigju (e. <i>blood viscosity</i>) og eykur blóðflæði fram í hófinn.
	Pólýmyxín B	Notkun: almenn meðferð við inneitri í blóði sem tengist miklum innantökum og öðrum maga- og garnasjúkdómum. Aðrir valkostir: flúnixín, basískt bismútsalisýlat. Um fjöllum um sérstaka kosti: hefur annars konar verkunarmáta (efni til að binda inneitur) en annar almennur valkostur (flúnixín), verkar fyrir í keðjuverkun sem inneitur kallar fram. Önnur bindivirkni, önnur íkomuleið og annar virknistaður en hjá valkostinum bismút sem gefið er um munn. Stuðlar að því að koma í veg fyrir upphaf bólgukeðjuverkunar sem er kölluð fram með því að binda inneitur og koma í veg fyrir bindingu við tolllíka viðtaka.

Ábending	Virkt efni	Rökstuðningur fyrir notkun og útskýringar
Hjarta- og æðalyf		
	Amíóðarón	Notkun: gegn sveiflutruflun. Almenn meðhöndlun og inngjöf um munn við gáttatífi, ofanslegilshraðtakti og sleglahraðslætti. Aðrir valkostir: kínidínsúlfat, prókáínamið, própranolól. Umfjöllun um sérstaka kosti: hefur annars konar verkunarmáta en aðrir valkostir (III. flokkur, við hjartsláttartruflunum). Nýjar vísbendingar um að amíóðarón sé áhrifaríkt og öruggt við gáttatífi og betra en valkosturinn kínidínsúlfat; áhrifaríkt við mismunandi tegundum sveiflutruflana, þ.m.t. sleglasláttarglöpum (e. <i>ventricular arrhythmias</i>).
	Allópúrínól	Notkun: meðhöndlun áverka á ungið vegna endurflæðis eftir blóðþurrð (e. <i>neonatal ischaemia-reperfusion injury</i>). Aðrir valkostir: E-vítamín. Umfjöllun um sérstaka kosti: hefur annars konar verkunarmáta á áverka eftir endurflæði (e. <i>reperfusion</i>) en aðrir valkostir; allópúrínól er xanþinoxíðasalatí sem hamlar framleiðslu stakefnis meðan á endurflæði stendur í kjölfar blóðþurrðar.
	Vasópressín	Notkun: til að meðhöndla lost hjá folöldum og fullorðnum hrossum. Aðrir valkostir: dópamín/dóbútamín adrenalín. Umfjöllun um sérstaka kosti: sértækur örvi sem verkar fyrir milligöngu V1-viðtaka. Hefur annars konar verkunarmáta en önnur leyfð efni sem stjórna blóðþrýstingi: adrenalín (adrenvirkur viðtakaörvi) og dópamín/dóbútamín (D1-5-viðtakar sem stjórna hjartaútfalli (e. <i>cardiac output</i>) og blóðæðaspennu (e. <i>blood vessel tone</i>). Notað við aðstæður þar sem dópamín/dóbútamín og adrenalín hafa verið notuð án árangurs og þörf er á annars konar lyfjafræðilegri aðferð.
	Dígoxín	Notkun: notað í meðferð við hjartabilun. Aðrir valkostir: engir þekktir. Umfjöllun um sérstaka kosti: auk þess er notkun dígoxíns eina meðferðin við aukaverkunum af kínidínmeðferð.
	Kínidínsúlfat og kínidínglúkonat	Notkun: notað í meðferð við hjartsláttartruflunum. Aðrir valkostir: prókáínamið, própranolól. Umfjöllun um sérstaka kosti: lyf gegn sveiflutruflun. Lyfið er sjaldan notað en þetta er mikilvægur meðferðarvalkostur þar eð mismunandi verkun er nauðsynleg fyrir mismunandi tegundir sveiflutruflana. Sú meðferð sem helst er valin við gáttatífi.
	Prókáínamið	Notkun: notað í meðferð við hjartsláttartruflunum. Aðrir valkostir: kínidínsúlfat og kínidínglúkonat, própranolól. Umfjöllun um sérstaka kosti: lyf gegn sveiflutruflun. Lyfið er sjaldan notað en þetta er mikilvægur meðferðarvalkostur þar eð mismunandi verkun er nauðsynleg fyrir mismunandi tegundir sveiflutruflana.
	Própranolól	Notkun: notað í meðferð við hjartsláttartruflunum. Aðrir valkostir: kínidínsúlfat og kínidínglúkonat, prókáínamið.

Ábending	Virkt efni	Rökstuðningur fyrir notkun og útskýringar
		Um fjöllun um sérstaka kosti: háþrýstingslyf sem er notað vegna þess að það verkar einnig gegn hjartsláttartruflunum. Lyfið er sjaldan notað en þetta er mikilvægur meðferðarvalkostur. Vegna mismunandi lífeðlismeinafræði hjartsláttartruflana er nauðsynlegt að hafa úrval lyfja með mismunandi verkun svo að meðhöndla megi viðkomandi ástand. Notkun þessara lyfja felst yfirleitt í einni meðhöndlun til að ná aftur eðlilegum takti en í sjaldgæfum tilfellum er nauðsynlegt að endurtaka meðferðina.
Krampar		
	Fenýtóín	Notkun: notað í krampastillandi lyfjameðferð fyrir folöld. Meðferð við rákvöðvaleysingu (e. <i>rhabdomyolysis</i>). Meðferð við hanagangi (e. <i>stringhalt</i>). Aðrir valkostir: díasepam, prímidón, dantrólennatrium (við rákvöðvaleysingu). Um fjöllun um sérstaka kosti: nauðsynlegt krampastillandi lyf fyrir folöld. Fenýtóíni er venjulega bætt við í meðferð við flogum ef prímidón/fenóbarbital heldur ekki flogunum í skefjum. Fenýtóín er kalsíumgangablokkari og gagnlegt til að meðhöndla rákvöðvaleysingu sem kemur ítrekað upp.
	Prímidón	Notkun: notað í krampastillandi lyfjameðferð fyrir folöld. Aðrir valkostir: díasepam, fenýtóín. Um fjöllun um sérstaka kosti: prímidón hefur ábendingu sem lyf til að fylgja eftir díasepam meðferð og sem annar valkostur.
Maga- og garna lyf		
	Betaneól	Notkun: notað í meðferð við garna stíflu, meðferð við maga- og skeifugarnarteppu í folöldum, meðferð við endurtekinni ristilteppu hjá fullorðnum hrossum. Aðrir valkostir: metóklópramíð, erýtrómýsín. Um fjöllun um sérstaka kosti: betaneól er músarínkólínargur örvi asetýlkólínviðtaka á sléttum vöðvum maga og garna og veldur því að þeir dragast saman. Sýnt hefur verið fram á að lyfið eykur hraða tæmingar í maga og botnristli. Sýnt hefur verið fram á að bæði betaneól og metóklópramíð hafa reynst gagnleg í meðferð á garna stíflu eftir uppskurð.
	Kódín	Notkun: meðhöndlun við niðurgangi. Aðrir valkostir: basískt bismútsalisýlat. Um fjöllun um sérstaka kosti: hefur annars konar verkunarmáta en basískt bismútsalisýlat. Ópiúmeftni, sem hefur mótandi áhrif á hreyfingar, sem verkar á mu-viðtaka í þörmum og veitir áhrifaríka meðhöndlun við einkennum niðurgangs, sem er ekki smitandi, einkum í folöldum. Oft notað í samsetningu með lóperamíði. Svipuð verkun og hjá lóperamíði sem veitir samverkandi virkni.
	Lóperamíð	Notkun: til að meðhöndla niðurgang hjá folöldum. Aðrir valkostir: basískt bismútsalisýlat. Um fjöllun um sérstaka kosti: hefur annars konar verkunarmáta en basískt bismútsalisýlat. Ópiúmeftni, sem hefur mótandi áhrif á hreyfingar, sem verkar á mu-viðtaka í þörmum og veitir áhrifaríka meðhöndlun við einkennum niðurgangs, sem er ekki smitandi, hjá folöldum en önnur efni. Oft notað í samsetningu með kóðíni. Svipuð verkun og hjá kóðíni sem veitir samverkandi virkni.
	Metóklópramíð	Notkun: notað í meðferð við garna stíflu eftir uppskurð. Aðrir valkostir: betaneól, erýtrómýsín.

Ábending	Virkt efni	Rökstuðningur fyrir notkun og útskýringar
		Um fjöllum um sérstaka kosti: Metóklópramíð er setið bensamíð með margvíslega verkun: 1) það er andörvi döpamínviðtaka, 2) það eykur losun asetýlkólíns frá kólvirkum taugafrumum líkamans og 3) hefur adrenhamlandi áhrif. Það er áhrifaríkt til að koma aftur á samstillingu maga og garna eftir uppskurð og dregur úr umfangi, tíðni og tímalengd magabakflæðis. Metóklópramíð er hreyfiðvandi lyf sem verkar betur í nærlægum hluta meltingarvegarins. Sýnt hefur verið fram á að bæði betanekól og metóklópramíð hafa reynst gagnleg í meðferð á garnaþíflu eftir uppskurð.
	Fenoxýbensamín	Notkun: meðhöndlun við niðurgangi, ristilbólgu. Aðrir valkostir: basískt bismútsalisýlat, flúnixín. Um fjöllum um sérstaka kosti: hefur annars konar verkunarmáta (α-1-andörvi og andseytiefni (e. <i>antisecretion agent</i>) en önnur leyfð meðhöndlun og kóðin. Veitir gagnlega meðhöndlun við einkennum niðurgangs og ristilbólgu.
	Própanþelínbrómíð	Notkun: öflug iðrahreyfing. Aðrir valkostir: atrópín, lídókáín, gefið þynnt með innhellingu í endaparm. Um fjöllum um sérstaka kosti: própanþelínbrómíð er tilbúið, fjörgreinótt andkólinvirktt ammóníum sem hamlar hreyfanleika og krampa í maga og görnum og minnkur seytingu magasýra. Það hamlar einnig verkun asetýlkólíns á aftanhnoðaugaenda í sefkerfinu. Áhrif þess eru áþekk áhrifum atrópíns en vara þó lengur (sex klukkustundir). Própanþelínbrómíð er mikilvægur valkostur til að draga úr iðrahreyfingum í því skyni að komast hjá því að endaparmur rifni þegar hann er þreifaður eða til að rannsaka og meðhöndla mögulega rifu í endaparmi þar sem erfitt getur verið að ná tilætluðum árangri með innhellingu lídókáíns.
	Ranitidín	Notkun: fyrirbyggjandi meðferð við magasári í ungviði. Aðrir valkostir: ómeprasól. Um fjöllum um sérstaka kosti: hefur annars konar verkunarmáta en ómeprasól. Íkomuleið (í bláæð) hefur í för með sér aukinn ávinning miðað við öll önnur lyf við magasári því þau þarf að gefa um munn. Ranitidínblanda í bláæð er nauðsynleg fyrir folöld ef maga- og garnaþreyfanleiki er ekki fyrir hendi en sá hópur er í mikilli áhættu á að fá magasár.
	Súkralfat	Notkun: fyrirbyggjandi meðferð við magasári í ungviði. Aðrir valkostir: ómeprasól. Um fjöllum um sérstaka kosti: hefur annars konar verkunarmáta en ómeprasól og mikilvæga aukaforvarnarmáta við magasári. Einstakur verkunarmáti (viðlöðun við slímhúð (e. <i>mucosal adherent</i>)) sem stillir hina líkamlegu meinsemd.

Rákvöðvaleyting

	Dantrólennatríum	Notkun: notað í meðferð við rákvöðvaleytingu. Meðferð við illkynja ofhitnun í svæfingu. Aðrir valkostir: fenýtóín. Um fjöllum um sérstaka kosti: dantrólen hefur vöðvaslakandi áhrif með beinni verkun á vöðva þar eð það hamlar kalsíumlosun úr vöðvafrýmisnetinu og rýfur þannig tenginguna milli örvunar og samdráttar (e. <i>excitation-contraction coupling</i>). Fenítóín og dantrólennatríum hafa bæði reynst gagnleg við að meðhöndla endurtekná rákvöðvaleytingu.
--	------------------	---

Örverueyðandi lyf

Ábending	Virkt efni	Rökstuðningur fyrir notkun og útskýringar
Sýkingar af völdum <i>Klebsiella</i> spp.	Tíkarsillín	Notkun: notað í meðferð við sýkingum af völdum <i>Klebsiella</i> spp. Aðrir valkostir: engir þekktir. Umfjöllun um sérstaka kosti: sértækt sýklalyf við sýkingum af völdum <i>Klebsiella</i> spp.
Sýkingar af völdum <i>Rhodococcus equi</i>	Asitrómýsín	Notkun: notað í meðferð við sýkingum af völdum <i>Rhodococcus equi</i> . Aðrir valkostir: erýtrómýsín. Umfjöllun um sérstaka kosti: stöðluð meðferð í samsetningu með rifampísíni sem þolist betur hjá folöldum en erýtrómýsín.
	Rifampísín	Notkun: notað í meðferð við sýkingum af völdum <i>Rhodococcus equi</i> . Aðrir valkostir: engir þekktir. Umfjöllun um sérstaka kosti: notað í meðferð við <i>Rhodococcus equi</i> í samsetningu með erýtrómýsín eða asitrómýsín. Sú meðferð sem helst er valin.
Sýkingarliðbólga	Amikasin	Notkun: notað í meðferð við sýkingarliðbólgu. Aðrir valkostir: gentamísín eða önnur aminóglýkósíð. Umfjöllun um sérstaka kosti: folöld þola það betur en gentamísín eða önnur aminóglýkósíð.
Öndunarfæralyf		
	Ambroxól	Notkun: notað til að örva lungnablöðruseyti hjá fyrirmálsfolöldum. Aðrir valkostir: engir þekktir. Umfjöllun um sérstaka kosti: aðrir kostir standa ekki til boða.
	Búdesóníð	Notkun: barksteri til innöndunar til meðhöndlunar á lungnasjúkdómum vegna ofnæmis (e. <i>allergic pulmonary disease</i>). Aðrir valkostir: beklómetasón. Umfjöllun um sérstaka kosti: meðhöndlun með barksterum til innöndunar veldur minni bælingu á nýmahettubörkum, eðlileg starfsemi kemst fyrir á eftir lok meðferðar og kerfistengdar aukaverkanir eru minni en af almennri barksterameðferð vegna takmarkaðrar kerfisbundinnar upptöku. Innöndun gerir það kleift að minnka skammta og gefa virkt efni staðbundið í miklum styrk og þess vegna verður verkunin meiri. Einkum nýtsamlegt til að meðhöndla væga eða erfðari sjúkdóma og fyrir viðhaldsmeðferð til lengri tíma. Þörf er á viðbótarefnum sem eru sterkari og með annan virknitíma en beklómetasón til að títra skammtinn á grundvelli klínískra viðbragða og veita sem besta meðhöndlun við sjúkdómnum. Styrkur búdesóníðs liggur á milli beklómetasóns og flútikasóns.
	Flútikasón	Notkun: barksteri til innöndunar til meðhöndlunar á lungnasjúkdómum vegna ofnæmis (e. <i>allergic pulmonary disease</i>). Aðrir valkostir: beklómetasón. Umfjöllun um sérstaka kosti: meðhöndlun með barksterum til innöndunar veldur minni bælingu á nýmahettubörkum, skjótur bati eftir lok meðferðar og kerfistengdar aukaverkanir eru minni en af almennri barksterameðferð vegna takmarkaðrar kerfisbundinnar upptöku. Innöndun gerir það kleift að gefa virkt efni staðbundið í miklum styrk og þess vegna verður verkunin meiri. Einkum nýtsamlegt

Ábending	Virkt efni	Rökstuðningur fyrir notkun og útskýringar
		til að meðhöndla væga eða erfiðari sjúkdóma og fyrir viðhaldsmeðferð til lengri tíma. Þörf er á viðbótarefnum sem eru sterkari og með annan virknitíma en beklómetasón til að titra skammtinn á grundvelli klínískra viðbragða og veita sem besta meðhöndlun við sjúkdómnum. Flúttikasón er 50% kröftugri en beklómetasón og helmingunartími þess er lengri (6 klst. á móti 2,8 klst.) sem veitir aukinn ávinning í alvarlegum eða erfiðum tilvikum.
	Ípratrópíumbrómið	Notkun: notað til berkjuvikkunar. Aðrir valkostir: engir þekktir. Umfjöllun um sérstaka kosti: andkólinverkun. Nauðsynlegur meðferðarvalkostur þar eð lyfið er í sumum tilvikum áhrifaríkara en ß-örvar.
	Oxýmetasólín	Notkun: notað í meðferð við bjúg í nefi. Aðrir valkostir: fenýlefrín. Umfjöllun um sérstaka kosti: α-adrenviðtakaörvi með mikla æðaprengjandi eiginleika sem er frekar notaður en fenýlefrín þar eð hann verkar lengur.

Frumdýrallyf

	Ísómetamidíum	Notkun: notað í meðferð við mænu- og heilabólgu af völdum frumdýra í dýrum af hestaætt. Aðrir valkostir: pírimetamín. Umfjöllun um sérstaka kosti: meðferð með pírimetamíni nægir stundum ekki til að ráða niðurlögum sjúkdómsins og því er þörf á öðrum valkosti.
	Pónasúríl	Notkun: meðferð við mænubólgu af völdum frumdýra í dýrum af hestaætt. Aðrir valkostir: ísómetamidíum, pírimetamín. Umfjöllun um sérstaka kosti: hefur annars konar verkunarmáta en önnur leyfð efni, gagnlegt sem annar meðferðarvalkostur ef sjúkdómur bregst ekki við annarri meðhöndlun. Lægra hlutfall aukaverkana (niðurgangur) í samanburði við meðhöndlun með pírimetamíni/súlfónamíði; aukin klínísk verkun í samanburði við ísómetamidíum og pírimetamín.
	Pírimetamín	Notkun: notað í meðferð við mænu- og heilabólgu af völdum frumdýra í dýrum af hestaætt. Aðrir valkostir: ísómetamidíum. Umfjöllun um sérstaka kosti: a.m.k. 75% árangur þegar það er notað með súlfadíasínsúlfónamíði.

Augnlyf

Augnsár	Asýklóvír	Notkun: notað í meðferð við augnsárum (veirueyðandi lyf). Staðbundin notkun. Aðrir valkostir: ídoxúridín. Umfjöllun um sérstaka kosti: asýklóvír og ídoxúridín hafa reynst jafnárangursrík í meðferð við glæruáblástri í augum (e. <i>ulcerative herpetic keratitis</i>).
	Ídoxúridín	Notkun: notað í meðferð við augnsárum (veirueyðandi lyf). Staðbundin notkun. Aðrir valkostir: asýklóvír. Umfjöllun um sérstaka kosti: asýklóvír og ídoxúridín hafa reynst jafnárangursrík í meðferð við glæruáblástri í augum (e. <i>ulcerative herpetic keratitis</i>).

Ábending	Virkt efni	Rökstuðningur fyrir notkun og útskýringar
Gláka	Fenýlefrín	Notkun: notað í meðferð við gláku, tárarennisli, bjúg í nefi og miltisföngun. Aðrir valkostir: trópíkamíð (við gláku), aðrir eru ekki þekktir. Umfjöllun um sérstaka kosti: fenýlefrín og trópíkamíð hafa reynst jafnárangursrík í meðferð við gláku.
	Trópíkamíð	Notkun: notað í meðferð við gláku. Staðbundin notkun. Aðrir valkostir: fenýlefrín. Umfjöllun um sérstaka kosti: fenýlefrín og trópíkamíð hafa reynst jafnárangursrík í meðferð við gláku.
	Dorsólamíð	Notkun: notað í meðferð við gláku. Staðbundin notkun. Aðrir valkostir: latanóprost, tímólólmaleat. Umfjöllun um sérstaka kosti: sérstök verkun þess sem kolsýruanhýdrasalti. Mikilvægur meðferðarvalkostur.
	Latanóprost	Notkun: notað í meðferð við gláku. Staðbundin notkun. Aðrir valkostir: dorsólamíð, tímólólmaleat. Umfjöllun um sérstaka kosti: sérstök verkun þess sem F2- α -hliðstæða prostaglandíns. Mikilvægur meðferðarvalkostur.
	Tímólólmaleat	Notkun: notað í meðferð við gláku. Staðbundin notkun. Aðrir valkostir: dorsólamíð, latanóprost. Umfjöllun um sérstaka kosti: sérstök verkun þess sem ósérhæfður, beta-adrenvirkur viðtakablokkari veldur æðasamdrætti sem leiðir síðan til þess að augnvökvinn (e. <i>aqueous humour</i>) minnkar. Mikilvægur meðferðarvalkostur.
	Sýklósporín A	Notkun: ónæmisbælandi lyf, notað í meðferð við sjálfsofnæmissjúkdómum í augum. Aðrir valkostir: engir þekktir. Umfjöllun um sérstaka kosti: aðrir kostir standa ekki til boða.
	Ketórolak	Notkun: notað í meðferð við verk og bólgu í augum, bólgueyðandi lyf, ekki úr flokki stera, augndropar, staðbundin notkun. Aðrir valkostir: engir þekktir. Umfjöllun um sérstaka kosti: klínísk reynsla af ketórolaki er viðtækari en af öðrum efnum sem koma til greina úr hópi nauðsynlegra efna.
	Ófloxasín	Notkun: notað í meðferð við augnsýkingum sem eru þolnar gegn þeim augnsýklalyfjum sem eru almennt notuð. Aðrir valkostir: engir þekktir. Umfjöllun um sérstaka kosti: klínísk reynsla af ófloxasíni er viðtækari en af öðrum efnum sem koma til greina úr hópi nauðsynlegra efna. Eingöngu skal nota ófloxasín sem sýklalyf til vara í einstökum tilvikum í stað þeirra augnsýklalyfja sem venjulega eru notuð.
	Flúrskímulitun	Notkun: notað sem greiningartæki til að greina sáramyndun á glæru, staðbundin notkun. Aðrir valkostir: Rose Bengal-litun.

Ábending	Virkt efni	Rökstuðningur fyrir notkun og útskýringar
		Um fjöllum um sérstaka kosti: Rose Bengal-litunin hefur nokkra veirueyðandi virkni en flúrskímulausn hefur ekki teljandi áhrif á veirueftirmyndun. Rose Bengal-litun til greiningar, sem er gerð á undan veiruræktun, getur því útilokað jákvæða niðurstöðu. Því er flúrskímulitun besta greiningartækið þegar veiruræktun er ráðgerð.
	Rose Bengal-litun	Notkun: notað sem greiningartæki til að greina snemmkomnar skemmdir á glæru, staðbundin notkun. Aðrir valkostir: flúrskímulitun. Um fjöllum um sérstaka kosti: Rose Bengal-litun er það greiningartæki sem helst er valið til að staðfesta mjög snemmkomnar skemmdir á glæru.

Fitudreyri

	Insúlín	Notkun: notað í meðferð við fitudreyra (e. <i>hyperlipaemia</i>), notað í samsetningu með glúkósameðferð, greining á efnaskiptaröskun. Aðrir valkostir: engir þekktir. Um fjöllum um sérstaka kosti: aðrir kostir standa ekki til boða.
--	---------	--

Sveppasýkingar

	Gríseófulvín	Notkun: notað í almennri meðferð gegn sveppasýkingu. Meðferð við reformi. Aðrir valkostir: engir þekktir. Um fjöllum um sérstaka kosti: gríseófulvín gefið um munn verkar vel gegn hársvepp (<i>trichophyton</i>), örsporasvepp (<i>microsporum</i>) og húðþekjusvepp (<i>epidermophyton</i>).
	Ketókónasól	Notkun: notað í almennri meðferð gegn sveppasýkingu. Meðferð við lungnabólgu af völdum sveppa og sveppasýkingu í kokhlustarsarpi (e. <i>guttural pouch mycosis</i>). Aðrir valkostir: engir þekktir. Um fjöllum um sérstaka kosti: klínísk reynsla af ketókónasóli er víðtækari en af öðrum efnum sem koma til greina úr hópi nauðsynlegra efna.
	Míkónasól	Notkun: notað í meðferð við sveppasýkingu í augum. Aðrir valkostir: engir þekktir. Um fjöllum um sérstaka kosti: staðbundin notkun í sýktu auga, víðtækari sveppaeyðandi virkni og/eða minni ertandi áhrif en af öðrum sveppaeyðandi efnum.
	Nýstatín	Notkun: notað í meðferð við gersveppasýkingu í augum og kynfærum. Aðrir valkostir: engir þekktir. Um fjöllum um sérstaka kosti: sérhæfð verkun gegn gersveppasýkingum.

Myndgreining

	Geislavirkt lyf Tc99M	Notkun: sindurritun. Aðrir valkostir: engir þekktir. Um fjöllum um sérstaka kosti: næmasta myndgreiningaraðferðin til að greina snemmbúna beinasjúkdóma og beinbrot — næmari en röntgenmyndun. Gerir það kleift að magngreina og taka myndir af stöðum sem ekki er hægt að taka röntgenmyndir af. Nauðsynleg myndgreiningaraðferð sem tryggir velferð keppnishesta (e. <i>performance horse</i>) með því að greina áverka snemma og koma í veg fyrir mjög alvarleg brot. Stuttur helmingunartími (6,01 klst.) Tc99m leiðir til þess að greinanleg geislavirkni hverfur hratt (< 72 klst.) úr hrossinu.
--	-----------------------	---

Ábending	Virkt efni	Rökstuðningur fyrir notkun og útskýringar
Ýmislegt		
	Karbamasepín	Notkun: höfuðhristingsheilkeni (e. <i>headshaking syndrome</i>) Aðrir valkostir: engir þekktir. Umfjöllun um sérstaka kosti: karbamasepín virkar sem krampastillandi lyf með natriumgangablokkandi áhrif. Einkum notað til að meðhöndla og staðfesta sjúkdómsgreiningu á þrenndartaugarverk (e. <i>trigeminal neuralgia</i>) (höfuðhristingsheilkeni).
	Sýpróheptadín	Notkun: höfuðhristingsheilkeni (e. <i>headshaking syndrome</i>) Aðrir valkostir: engir þekktir. Umfjöllun um sérstaka kosti: hross sem sýna einkenni birtutengds höfuðhristings (e. <i>photic headshaking</i>) bregðast vel við meðhöndlun með ofnæmislyfinu sýpróheptadíni. Auk ofnæmislyfjavirkni hefur sýpróheptadín andkólinverkun og er andörvi 5-hýdroxýtryptamíns (serótónín). Atferlið lagast yfirleitt innan sólarhrings frá því að sýpróheptadínmeðferð hefst og byrjar oft aftur innan sólarhrings frá því að meðferð er hætt. Önnur ofnæmislyf verka ekki til að koma í veg fyrir höfuðhristing.
	Domperidón	Notkun: notað við mjólkurleysi í hryssum. Aðrir valkostir: engir þekktir. Umfjöllun um sérstaka kosti: andörvi dópamíns og stýrir myndun mjólkurmyndunarvaka (prólaktíns). Mjaltavaki (oxýtósín) er ekki heppilegur staðgöngukostur því að hann dregur úr mjólkurmyndun en eykur hana ekki, sem er markmiðið með domperidónmeðferð. Nefna má að mjaltavaki er líklegur til að valda kviðverkjum ef hann er notaður í stórum skömmtum.
	Gabapentín	Notkun: taugarofssársauki (e. <i>neuropathic pain</i>) Aðrir valkostir: búprenorfin, fentanýl, morfin, petidín. Umfjöllun um sérstaka kosti: hefur annars konar verkunarmáta og -stað en önnur leyfð efni. GABA-líkt efni sem blokkar kalsíumgöng og letur myndun nýrra taugamóta. Ný meðferð við taugarofssársauka og gögn benda til aukins klíníks ávinnings við meðhöndlun sársauka í tengslum við taugarof, t.d. sársauka í fótum, hófsperru og kviðverkja.
	Hýdroxýetýlsterkja.	Notkun: notað til að gefa rúmmálsfyllingu með kvoðulausn. Aðrir valkostir: engir þekktir. Umfjöllun um sérstaka kosti: heppilegur staðgöngukostur sem má auðveldlega nota í staðinn fyrir blóð eða blóðvökva.
	Imípramín	Notkun: notað til að kalla fram sáðlát hjá graðhestum sem eru með sáðlátstruflun. Aðrir valkostir: engir þekktir. Umfjöllun um sérstaka kosti: aðrir kostir standa ekki til boða.
	Skjaldvakaforkveikja (e. <i>thyrotropin releasing hormone</i>)	Notkun: notað til greiningar í því skyni að staðfesta röskun í skjaldkirtli og heiladingli. Aðrir valkostir: engir þekktir. Umfjöllun um sérstaka kosti: aðrir kostir standa ekki til boða.
	Baríumsúlfat	Notkun: notað sem skuggaefni við rannsóknir á vélinda og maga og görnum. Aðrir valkostir: engir þekktir. Umfjöllun um sérstaka kosti: aðrir kostir standa ekki til boða.

Ábending	Virkt efni	Rökstuðningur fyrir notkun og útskýringar
	Jóhexól	Notkun: notað sem skuggaefni við rannsóknir á neðri hluta þvagvegar, til liðmyndatöku, mænumyndatöku, stokka- eða fistlamyndatöku og tárangamyndatöku. Aðrir valkostir: jópamídól. Umfjöllun um sérstaka kosti: ójónað skuggaefni með lítinn osmósustyrk. Þessi lyf, jóhexól og jópamídól, koma að sama gagni.
	Jópamídól	Notkun: notað sem skuggaefni við rannsóknir á neðri hluta þvagvegar, til liðmyndatöku, mænumyndatöku, stokka- eða fistlamyndatöku og tárangamyndatöku. Aðrir valkostir: jóhexól. Umfjöllun um sérstaka kosti: ójónað skuggaefni með lítinn osmósustyrk. Þessi lyf, jóhexól og jópamídól, koma að sama gagni.“

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB)
nr. 414/2013****2014/EES/12/23****frá 6. maí 2013****um að tilgreina málsmeðferð við veitingu leyfa fyrir tilsvaramandi sæfivörum í samræmi við
reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 528/2012 (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 528/2012 frá 22. maí 2012 um að bjóða sæfivörur fram á markaði og um notkun þeirra ⁽¹⁾, einkum 7. mgr. 17 gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð (ESB) nr. 528/2012 eru tilgreindar málsmeðferðarreglur vegna umsóknar um leyfi fyrir sæfivörum og vegna veitingar þeirra.
- 2) Ef umsóknir eru lagðar fram til sama lögbæra viðtökuyfirvaldsins eða Efnastofnunarinnar vegna tveggja eða fleiri leyfa fyrir sæfivörum með tilsvaramandi eiginleika er heimilt að veita leyfin á grunni mats á einni einstakri vöru og, eftir því sem við á, á samanburðarmati. Því er rétt að kveða á um aðlagða málsmeðferð við leyfisveitingu í slíkum tilvikum.
- 3) Skilmálar og skilyrði að því er varðar að bjóða sæfivöru fram á markaði og notkun hennar skulu byggð á matinu sem er gert á vörinni. Því er rétt að krefjast þess að sæfivörur, sem veitt er leyfi fyrir í samræmi við þessa reglugerð, séu leyfðar með sömu skilmálum og skilyrðum og metnu sæfivörurnar sem þær eru miðaðar við, að undanskildum þeim atriðum sem skilja vörurnar að.
- 4) Þar eð í þessari reglugerð er tilgreind málsmeðferð sem kveðið er á um í reglugerð (ESB) nr. 528/2012, sem gildir frá 1. september 2013, skal þessi reglugerð einnig gilda frá þeim degi.
- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um sæfivörur.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Viðfangsefni

Með þessari reglugerð er mælt fyrir um málsmeðferð sem gildir ef leitað er eftir leyfi fyrir vöru (hér á eftir nefnd

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjóð. ESB L 125, 7.5.2013, bls. 4. Henni var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 15/2014 frá 14. febrúar 2014 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjóð. ESB L 167, 27.6.2012, bls. 1.

„tilsvaramandi vara“) (e. *same product*), sem er eins og önnur sæfivara, eða flokkur skyldra sæfivara, sem hefur verið veitt leyfi fyrir eða þær skráðar í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/8/EB ⁽²⁾ eða reglugerð (ESB) nr. 528/2012 eða sem hefur verið lögð inn umsókn fyrir um slíka skráningu eða leyfi (hér á eftir nefnd „skyld viðmiðunarvara“), að því er varðar allar nýjustu upplýsingar sem eru lagðar fram að því er varðar leyfisveitinguna eða skráninguna, að þeim upplýsingum undanskildum sem geta verið viðfangsefni stjórnsýslubreytinga í samræmi við framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 354/2013 frá 18. apríl 2013 um breytingar varðandi sæfivörur sem eru leyfðar í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 528/2012 ⁽³⁾.

2. gr.

Innihald umsókna

Þrátt fyrir 1. mgr. 20. gr. reglugerðar (ESB) nr. 528/2012 og upplýsingakröfurnar í 1. mgr. 43. gr. hennar skal umsókn um leyfi fyrir tilsvaramandi vöru fela í sér eftirfarandi upplýsingar:

- a) leyfisnúmerið eða, ef um er að ræða skyldar viðmiðunarvörur sem hafa ekki enn verið samþykktar, númer umsóknarinnar fyrir skyldu viðmiðunarvöruna í sæfivöruskránni,
- b) ábendingar um ætlaðan mismun á tilsvaramandi vöru og skyldri viðmiðunarvöru og gögn um að vörurnar séu eins að öllu öðru leyti,
- c) aðgangsheimild að öllum gögnum til stuðnings leyfinu fyrir skyldu viðmiðunarvörunni, ef þess er krafist skv. 1. mgr. 59. gr. reglugerðar (ESB) nr. 528/2012,
- d) drög að samantekt á sæfivörueiginleikum fyrir tilsvaramandi vöru.

3. gr.

Framlagning og fullgilding umsókna um landsbundið leyfi

1. Ef skylda viðmiðunarvaran hefur fengið landsbundið leyfi, eða ef hún er viðfangsefni umsóknar um slíkt leyfi, skal leggja umsóknir um leyfi fyrir tilsvaramandi vöru, í samræmi við 1. mgr. 29. gr. reglugerðar (ESB) nr. 528/2012, fyrir lögbæra yfirvaldið sem hefur veitt, eða sem farið er á leit við að veiti, landsbundna leyfið fyrir skyldu viðmiðunarvöruna.

⁽²⁾ Stjóð. EB L 123, 24.4.1998, bls. 1.

⁽³⁾ Stjóð. ESB L 109, 19.4.2013, bls. 4.

2. Þrátt fyrir 2. og 4. mgr. 29. gr. reglugerðar (ESB) nr. 528/2012 skal lögbæra yfirvaldið fullgilda umsóknina innan 30 daga frá móttöku hennar, að því tilskildu að upplýsingarnar sem eru tilgreindar í 2. gr. hafi verið lagðar fram.

Í fullgildingunni skal felast að gengið hafi verið úr skugga um að ætlaði mismunurinn milli tilsvarenda vörunnar og skyldu viðmiðunarvörunnar varði eingöngu upplýsingar sem geti verið viðfangsefni stjórnsýslubreytingar í samræmi við framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 354/2013.

4. gr.

Framlagning og fullgilding umsókna um Sambandsleyfi

1. Ef skylda viðmiðunarvaran hefur fengið Sambandsleyfi, eða ef hún er viðfangsefni umsóknar um slíkt leyfi, skal leggja umsóknir um leyfi fyrir tilsvarenda vöru fyrir Efnastofnunina, í samræmi við 1. mgr. 43. gr. reglugerðar (ESB) nr. 528/2012.

2. Í umsókninni skal þó ekki felast staðfesting á því að sæfivaran hefði svipuð notkunarskilyrði alls staðar í Sambandinu eða vísun í lögbært matsyfirvald.

3. Að því er varðar beitingu þessarar greinar skal skilja 2. mgr. 43. gr. reglugerðar (ESB) nr. 528/2012 svo að Efnastofnuninni sé aðeins skylt að senda tilkynningu til umsækjandans.

4. Þrátt fyrir fyrstu og aðra undirgrein 3. mgr. 43. gr. reglugerðar (ESB) nr. 528/2012 skal Efnastofnunin fullgilda umsóknina innan 30 daga frá móttöku hennar, að því tilskildu að upplýsingarnar sem eru tilgreindar í 2. gr. hafi verið lagðar fram.

5. Í fullgildingunni skal felast að gengið hafi verið úr skugga um að ætlaði mismunurinn milli tilsvarenda vörunnar og skyldu viðmiðunarvörunnar varði eingöngu upplýsingar sem geti verið viðfangsefni stjórnsýslubreytingar í samræmi við framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 354/2013.

6. Að því er varðar beitingu þessarar greinar skal skilja allar vísanir í lögbært matsyfirvald í þriðju undirgrein 3. mgr. 43. gr. og í 4. og 5. mgr. 43. gr. reglugerðar (ESB) nr. 528/2012 sem vísanir í Efnastofnunina.

5. gr.

Mat á umsóknum um landsbundið leyfi og ákvörðun um þær

Þrátt fyrir 30. gr. reglugerðar (ESB) nr. 528/2012 skal lögbært viðtökuyfirvald ákveða hvort leyfi fyrir tilsvarenda vöru sé

veitt eða því synjað, í samræmi við 19. gr. þeirrar reglugerðar, innan 60 daga frá fullgildingu umsóknarinnar í samræmi við 3. gr. eða, eftir atvikum, frá síðari dagsetningu samþykkisins á samsvarandi ákvörðun varðandi skyldu viðmiðunarvöruna.

6. gr.

Mat á umsóknum um Sambandsleyfi og ákvörðun um þær

1. Þrátt fyrir 1., 2. og 3. mgr. 44. gr. reglugerðar (ESB) nr. 528/2012 skal Efnastofnunin undirbúa og leggja fyrir framkvæmdastjórnina álit á umsókninni innan 30 daga frá fullgildingu umsóknarinnar, í samræmi við 4. gr. þessarar reglugerðar, eða og eftir atvikum, frá síðari dagsetningu framlagningar á álit á skyldu viðmiðunarvörunni, í samræmi við 3. mgr. 44. gr. reglugerðar (ESB) nr. 528/2012.

2. Ef Efnastofnunin mælir með leyfi fyrir sæfivörunni skal álitíð a.m.k. fela í sér bæði eftirfarandi atriði:

- a) upplýsingar um hvort skilyrðum, sem mælt er fyrir um í 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 528/2012, er fullnægt og drög að samantekt á eiginleikum sæfivörunnar eins og um getur í 2. mgr. 22. gr. þeirrar reglugerðar,
- b) ef við á: upplýsingar um sérhverja skilmála og skilyrði sem skal setja fyrir því að sæfivara sé boðin fram á markaði og fyrir notkun hennar.

7. gr.

Leyfi og breytingar á tilsvarenda vörum

1. Tilsvarenda vara skal hafa annað leyfisnúmer en skylda viðmiðunarvaran.

Í öllum öðrum atriðum skal efni leyfis fyrir tilsvarenda vöru vera eins og fyrir skyldu viðmiðunarvörunni, nema að því er varðar upplýsingarnar um það hver mismunurinn á vörunum er. Sæfivöruskráin skal sýna tengingu milli tilsvarenda vara og skyldra viðmiðunarvara.

2. Breytingar á tilsvarenda vörum eða á skyldum viðmiðunarvörum skulu tilkynntar, eða sótt um þær, í samræmi við framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 354/2013, óháð hvor annarri.

Breyta má leyfum fyrir tilsvarenda vöru eða skyldri viðmiðunarvöru, eða afturkalla þau, óháð hvort öðru.

Við mat á breytingum sem eru lagðar til vegna tilsvaramandi vöru eða á skyldri viðmiðunarvöru skal þó lögbæra viðtökuyfirvaldið eða Efnastofnunin, ef við á, taka til athugunar hvort rétt sé að afturkalla eða breyta leyfinu fyrir öðrum vörum sem varan er tengd í sæfivöruskránni, eins og um getur í annarri undirgrein 1. mgr.

8. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 1. september 2013.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 6. maí 2013.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

forseti.

José Manuel BARROSO

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) nr. 613/2013

2014/EES/12/24

frá 25. júní 2013

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1451/2007 að því er varðar fleiri virk efni í sæfivörum sem rannsaka skal samkvæmt endurskoðunaráætluninni (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/8/EB frá 16. febrúar 1998 um markaðssetningu sæfiefna ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 16. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í II. viðauka við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1451/2007 frá 4. desember 2007 um annan áfanga 10 ára vinnuáætlunarinnar sem um getur í 2. mgr. 16. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 98/8/EB um markaðssetningu sæfiefna ⁽²⁾ er sett fram tæmandi skrá yfir fyrirbyggjandi, virk efni sem á að meta samkvæmt vinnuáætluninni um kerfisbundna athugun á öllum virkum efnum sem þegar eru á markaði (hér á eftir nefnd „endurskoðunaráætlunin“) og bannað að setja sæfivörur (áður þýtt sem sæfiefni) á markað sem innihalda samsetningar virkra efna og vöruflokka sem ekki eru tilgreindar í þeim viðauka eða í I. viðauka eða I. viðauka A við tilskipun 98/8/EB eða sem framkvæmdastjórnin hefur tekið ákvörðun um að færa ekki á skrá.
- 2) Í skránni í II. viðauka reglugerðar (EB) nr. 1451/2007 eru samsetningar fyrirbyggjandi virkra efna og vöruflokka sem tilkynnt var um í samræmi við 1. mgr. 4. gr. reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1896/2000 frá 7. september 2000 um fyrsta áfanga áætlunarinnar sem um getur í 2. mgr. 16. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 98/8/EB um sæfiefni ⁽³⁾ sem aðildarríki hefur lýst áhuga sínum á í samræmi við 3. mgr. 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1896/2000 eða sem málsskjöl voru lögð fram fyrir eigi síðar en 1. mars 2006 og töldust fullnægjandi.
- 3) Skilgreiningarnar á „sæfiefnum“ í a-lið 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 98/8/EB og á „virku efni“ í d-lið 1. mgr. 2. gr. sömu tilskipunar og lýsingar á „sæfiefnaflokkum“ í V. viðauka við þá tilskipun hafa verið túlkaðar á ólíkan hátt. Í sumum tilvikum hefur sameiginlegur skilningur framkvæmdastjórnarinnar og lögbærra yfirvalda, sem tilnefnd eru í samræmi við 26. gr. tilskipunar 98/8/EB, breyst með tímanum. Með dómi Evrópudómstólsins frá 1. mars 2012 í máli C-420/10, *Söll GmbH* gegn *Tetra GmbH* ⁽⁴⁾, var m.a. skýrt að hugtakið „sæfivörur“ verði

að túlka þannig að það nái yfir tilteknar vörur sem virka aðeins með óbeinum hætti á skaðlegu marklifverurnar.

- 4) Aðilar sem reiða sig á birtar leiðbeiningar eða skriflega ráðgjöf sem framkvæmdastjórnin eða lögbært yfirvald, sem tilnefnt er í samræmi við 26. gr. tilskipunar 98/8/EB, leggur fram, geta því hafa látið hjá líða að tilkynna samsetningu fyrirbyggjandi virks efnis og vöruflokks fyrir vöru, sem sett hefur verið á markað, eða að taka við hlutverki þátttakanda vegna sannfæringar, sem er rökstudd á hlutlægan hátt, um að varan sé undanskilin gildissviði tilskipunar 98/8/EB eða að hún falli undir annan vöruflokk.
- 5) Þessir aðilar skulu í slíkum tilvikum eiga möguleika á að leggja fram málsskjöl til athugunar samkvæmt endurskoðunaráætluninni hafi þeir, þar sem við á, fengið fyrirframtilkynningu þess efnis, til að forðast afturköllun vara af markaði, þar sem rökstuddri túlkun, að því er varðar eiginleika þeirra sem sæfivörur eða réttan vöruflokk þeirra, er síðar andmælt af hálfu aðildarríkjanna eða framkvæmdastjórnarinnar.
- 6) Í tilvikum þar sem virk efni hafa af sömu ástæðu ekki verið tilgreind sem fyrirbyggjandi skal að auki uppfæra I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1451/2007 til að hann gefi rétta mynd af öllum fyrirbyggjandi virkum efnum.
- 7) Aðstæður aðila sem vilja tilkynna samsetningu virks efnis og vöruflokks á grundvelli þessarar reglugerðar verða sambærilegar og hjá aðilum sem vilja taka við hlutverki þátttakanda í samræmi við 12. gr. reglugerðar (EB) nr. 1451/2007. Því er rétt að kveða á um sambærilega málsmæðferð og fresti til að upplýsa hagsmunaaðila og til að láta framkvæmdastjórninni í té yfirlýsingar varðandi fyrirætlun.
- 8) Ennfremur er rétt að aðlagða frestina og aðrar kröfur um tilkynningar að þeim sem settar eru fram í 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 1896/2000 að því er varðar fyrstu tilkynningarnar um fyrirbyggjandi virk efni, að því marki sem unnt er, og taka jafnframt tillit til núverandi starfsaðferða Efnastofnunar Evrópu sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1907/2006 ⁽⁵⁾.
- 9) Í tilvikum þar sem ekkert skýrslugjafaraðildarríki hefur verið tilnefnt fyrir viðkomandi virkt efni með tilkynningu og til að tryggja að efnið verði metið til samþykktar verður krafist staðfestingar frá tilkynnandanum um að lögbært yfirvald samþykki að meta fyrirhugaða umsókn um samþykki á virka efni.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 173, 26.6.2013, bls. 34. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 15/2014 frá 14. febrúar 2014 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 123, 24.4.1998, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 325, 11.12.2007, bls. 3.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 228, 8.9.2000, bls. 6.

⁽⁴⁾ Hefur enn ekki verið birt í dómasafni EB.

⁽⁵⁾ Stjtið. ESB L 396, 30.12.2006, bls. 1.

- 10) Því ber að breyta reglugerð (EB) nr. 1451/2007 til samræmis við það.
- 11) Til að tryggja snurðulaus umskipti frá tilskipun 98/8/EB til reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 528/2012 frá 22. maí 2012 um að bjóða sæfivörur fram á markaði og um notkun þeirra ⁽⁶⁾ skulu tilteknir hlutar þessarar reglugerðar gilda frá sama degi og reglugerð (ESB) nr. 528/2012.
- 12) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um sæfivörur.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Reglugerð (EB) nr. 1451/2007 er breytt sem hér segir:

- 1) Í stað annarrar undirgreinar 2. gr. komi eftirfarandi:

„Þessu til viðbótar merkir orðið „þátttakandi“ aðila sem hefur lagt fram tilkynningu sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt í samræmi við 4. gr. (2. mgr.) reglugerðar (EB) nr. 1896/2000 eða í samræmi við 3. gr. c (1. mgr.) í þessari reglugerð, eða aðildarríki sem hefur lýst áhuga sínum á skráningu í samræmi við 5. gr. (3. mgr.) reglugerðar (EB) nr. 1896/2000.“

- 2) Í 2. mgr. 3. gr. bætist eftirfarandi d-liður við:

„d) fyrirleggjandi, virk efni sem voru tilkynnt í samræmi við 3. gr. b.“

- 3) Eftirfarandi 3. gr. a bætist við:

„3. gr. a

Málsmeðferð vegna yfirlýsingar varðandi fyrirætlun um að tilkynna

1. Aðila eða aðildarríki, sem telur að sæfivara, sem sett er á markað og inniheldur aðeins fyrirleggjandi, virk efni, falli undir tilskipun 98/8/EB og falli undir einn eða fleiri vöruflokka sem er bannað að setja á markað skv. 4. gr., er heimilt að leggja fram beiðni til framkvæmdastjórnarinnar um að leyfa tilkynninguna um virku efnið í vörunni fyrir viðkomandi vöruflokka.

Í beiðninni skal tilgreina viðkomandi samsetningu virkra efna og vöruflokka og rökstuðning fyrir því að ekki tókst að leggja fram tilkynningu í samræmi við 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 1896/2000 eða lýsa áhuga í samræmi við 3. mgr. 5. gr. þeirrar reglugerðar eða taka við hlutverki þátttakanda í samræmi við 12. gr. þessarar reglugerðar eða leggja fram fullnaðarmálsskjöl í samræmi við 1. mgr. 9. gr. þessarar reglugerðar.

2. Framkvæmdastjórnin skal, við viðtöku beiðni í samræmi við 1. mgr., hafa samráð við aðildarríkin um hvort beiðnin sé tæk.

Beiðnin er tæk ef sæfivaran fellur undir tilskipun 98/8/EB og fellur undir einn eða fleiri vöruflokka, sem bannað er að setja á markað skv. 4. gr. þessarar reglugerðar, og ef umsækjandinn hefur talið, á grundvelli sannfæringar sem er rökstudd á hlutlægan hátt og leiða mátti af birtum leiðbeiningum eða skriflegri ráðgjöf framkvæmdastjórnarinnar eða lögbærs yfirvalds sem tilnefnt er í samræmi við 26. gr. tilskipunar 98/8/EB, að varan væri utan gildissviðs tilskipunar 98/8/EB eða að hún felli undir annan vöruflokk.

Beiðnin er þó ekki tæk ef ákvörðun, sem byggð er á endurskoðun fastanefndarinnar um sæfivörur á matsskýrslunni í samræmi við 4. mgr. 15. gr. þessarar reglugerðar, hefur þegar verið tekin um að viðkomandi samsetning virkra efnisins og vöruflokksins verði ekki færð á skrá í I. viðauka eða I. viðauka A við tilskipun 98/8/EB.

3. Ef framkvæmdastjórnin telur, eftir samráð í samræmi við 2. mgr., að beiðnin sé tæk skal hún samþykkja hana og leyfa tilkynninguna um virka efnið fyrir viðkomandi vöruflokka.

Ef málsskjölin, sem lögð eru fyrir skýrslugjafaraðildarríkið varðandi viðkomandi virkt efni, innihalda nú þegar öll þau gögn sem þarf fyrir matið á viðkomandi vöruflokkum, sem bannað er að setja á markað skv. 4. gr., og þátttakandinn, sem lagði fram málsskjölin, óskar eftir því að hann teljist hafa tilkynnt um virka efnið fyrir þessa vöruflokka, skal skýrslugjafaraðildarríkið þó upplýsa framkvæmdastjórnina þar um og ekki skal leyfa neinar tilkynningar til viðbótar samkvæmt fyrstu undirgrein.

Framkvæmdastjórnin skal upplýsa aðildarríkin þar um og birta þær upplýsingar með rafrænum hætti.

4. Aðili sem ætlar að tilkynna um samsetningu virks efnis og vöruflokks, sem tilgreind eru í rafrænu birtingunni sem um getur í þriðju undirgrein 3. mgr., skal lýsa þeim fyrirætlunum sínum fyrir framkvæmdastjórninni eigi síðar en þremur mánuðum eftir rafrænu birtinguna.“

- 4) Eftirfarandi 3. gr. b bætist við:

„3. gr. b

Málsmeðferð við tilkynningu

1. Í kjölfar yfirlýsingar varðandi fyrirætlun um að tilkynna skal aðilinn, sem um getur í 4. mgr. 3. gr. a, leggja fram tilkynningu um samsetningu virkra efnisins og vöruflokksins fyrir Efnastofnun Evrópu, sem komið var á fót með reglugerð (EB) nr. 1907/2006 (hér á eftir nefnd „Efnastofnunin“), eigi síðar en 18 mánuðum eftir rafrænu birtinguna sem um getur í þriðju undirgrein 3. mgr. 3. gr. a.

Tilkynningin skal gerð í gegnum sæfivöruskrána sem um getur í 71. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 528/2012 (*).

⁽⁶⁾ Stjótið. ESB L 167, 27.6.2012, bls. 1.

2. Tilkyningin skal lögð fram á sniði samræmda, alþjóðlega íðefnagagnagrunnsins (IUCLID). Hún skal innihalda allar þær upplýsingar sem um getur í 1. til 3. lið og töflunni í II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1896/2000 og sönnun þess að efnið hafi verið á markaði sem virkt efni í sæfivöru sem fellur undir viðkomandi vöruflokk á þeim degi sem rafræna birtingin, sem um getur í þriðju undirgrein 3. mgr. 3. gr. a., var gerð.

3. Tilkyndandinn skal tilgreina hvaða lögbæra yfirvald aðildarríkis hann ætlar að leggja málsskjöl fyrir og leggja fram skriflega staðfestingu um að viðkomandi lögbært yfirvald samþykki að meta málsskjölin, nema skýrslugjafaraðildarríki hafi þegar verið tilnefnt fyrir viðkomandi virkt efni.

4. Við viðtöku tilkyningar skal Efnastofnunin upplýsa framkvæmdastjórnina þar um og upplýsa tilkyndandann um þóknarnir sem greiða skal samkvæmt reglugerðinni sem var samþykkt skv. 1. mgr. 80. gr. reglugerðar (ESB) nr. 528/2012. Ef tilkyndandinn greiðir ekki þóknunina innan 30 daga frá viðtöku upplýsinganna skal Efnastofnunin hafna tilkyningunni og upplýsa tilkyndandann þar um.

5. Við viðtöku greiðslu þóknanna skal Efnastofnunin sannreyna innan 30 daga hvort tilkyningin sé í samræmi við kröfurnar í 2. mgr. Ef tilkyningin er ekki í samræmi við þessar kröfur skal Efnastofnunin veita tilkyndandanum 30 daga frest til þess að fullkomna eða leiðrétta tilkyninguna. Að 30 daga frestinum liðnum skal Efnastofnunin, innan 30 daga, annað hvort lýsa því yfir að tilkyningin sé í samræmi við kröfurnar í 2. mgr. eða hafna tilkyningunni og upplýsa tilkyndandann þar um.

6. Kærum vegna ákvarðana Efnastofnunarinnar, sem eru teknar skv. 4. eða 5. mgr., skal vísa til kærunefndar sem komið er á með reglugerð (EB) nr. 1907/2006. Ákvæði 92. gr. (1. og 2. mgr.) og 93. og 94. gr. reglugerðar (EB) nr. 1907/2006 skulu gilda um slíkar kærumedferðir. Kæra skal hafa áhrif til frestunar.

7. Efnastofnunin skal án tafar upplýsa framkvæmdastjórnina um það hvort tilkyningin sé í samræmi við kröfurnar í 2. mgr. eða hvort henni hafi verið hafnað.“

(*) Stjtið. ESB L 167, 27.6.2012, bls. 1.

5) Eftirfarandi 3. gr. c bætist við:

„3. gr. c

Skráning í endurskoðunaráætlunina eða útilokun frá henni

1. Ef virkt efni telst vera tilkynt í samræmi við 3. gr. a (aðra undirgrein 3. mgr.) eða ef Efnastofnunin upplýsir framkvæmdastjórnina, í samræmi við 3. gr. b (7. mgr.), um að tilkyning sé í samræmi við kröfurnar í 3. gr. b (2. mgr.), skal framkvæmdastjórnin samþykkja tilkyninguna og:

a) ef viðkomandi samsetning virka efnisins og vöruflokksins hefur ekki verið færð á skrá í II. viðauka við þessa reglugerð: færa samsetningu virka efnisins og vöruflokksins þar á skrá og, ef við á, virka efnið í I. viðauka við þessa reglugerð,

b) ef viðkomandi samsetning virka efnisins og vöruflokksins hefur ekki verið færð á skrá í II. viðauka við þessa reglugerð en hefur samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar ekki verið færð inn í I. viðauka eða I. viðauka A við tilskipun 98/8/EB: ógilda þá ákvörðun.

2. Ef yfirlýsing varðandi fyrirætlun um að tilkynda hefur ekki verið móttækin innan frestsins sem um getur í 3. gr. a (4. mgr.), ef tilkyningin hefur ekki verið móttækin innan frestsins sem um getur í 3. gr. b (1. mgr.) eða ef Efnastofnunin hefur upplýst framkvæmdastjórnina, í samræmi við 3. gr. b (7. mgr.), um að tilkyningu, sem lögð er fram í samræmi við 3. gr. b (1. mgr.), hafi verið hafnað, skal framkvæmdastjórnin upplýsa aðildarríkin þar um og birta þær upplýsingar með rafrænum hætti.“

6) Eftirfarandi 4. mgr. bætist við 4. gr.:

„4. Þrátt fyrir 1. og 2. mgr. er heimilt að setja sæfivörur, sem innihalda virkt efni sem framkvæmdastjórnin hefur birt með rafrænum hætti viðeigandi upplýsingar um í samræmi við 3. gr. a (þriðju undirgrein 3. mgr.), á markað fyrir viðkomandi vöruflokka í samræmi við 16. gr. (1. mgr.) tilskipunar 98/8/EB fram til þess dags þegar framkvæmdastjórnin hefur tekið ákvörðun um að færa samsetningu virka efnisins og vöruflokksins á skrá í II. viðauka, í samræmi við 3. gr. c (a-lið 1. mgr.), eða ógilda fyrri ákvörðun um að færa ekki á skrá, í samræmi við 3. gr. c (b-lið 1. mgr.), eða í sex mánuði frá þeim degi þegar framkvæmdastjórnin birti viðkomandi upplýsingar með rafrænum hætti í samræmi við 3. gr. c (2. mgr.).“

7) Eftirfarandi 3. mgr. bætist við 9. gr.:

„3. Þrátt fyrir 2. mgr., að því er varðar samsetningar virkra efna og vöruflokka, sem tilgreindar eru í II. viðauka í samræmi við 3. gr. c (a-lið 1. mgr.) eða sem ákvörðun fyrir hefur verið ógilt í samræmi við 3. gr. c (b-lið 1. mgr.), gildir að leggja skal fram umsóknir um samþykki fyrir virku efni, í samræmi við 7. gr. reglugerðar (ESB) nr. 528/2012, eigi síðar en tveimur árum eftir að ákvörðun hefur verið samþykkt í samræmi við 3. gr. c (a- eða b-lið 1. mgr.).“

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Ákvæði 2., 4. og 7. liðar 1. gr. skulu þó gilda frá 1. september 2013.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 25. júní 2013.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar;

Forseti.

José Manuel BARROSO

**FRAMSELD REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB)
nr. 736/2013****2014/EES/12/25****frá 17. maí 2013****um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 528/2012 að því er varðar
tímalengd vinnuáætlunarinnar um að rannsaka fyrirbyggjandi sæfandi, virk efni (*)**FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 528/2012 frá 22. maí 2012 um að bjóða sæfivörur fram á markaði og um notkun þeirra ⁽¹⁾, einkum annarri undirgrein 1. mgr. 89. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð (ESB) nr. 528/2012 er kveðið á um framhald vinnuáætlunarinnar um kerfisbundna rannsókn á öllum fyrirbyggjandi virkum efnum, sem eru notuð í sæfivörur, sem hafin var í samræmi við 2. mgr. 16. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 98/8/EB frá 16. febrúar 1998 um markaðssetningu sæfiefna ⁽²⁾.
- 2) Í fyrstu undirgrein 1. mgr. 89. gr. reglugerðar (ESB) nr. 528/2012 er kveðið á um að vinnuáætluninni ljúki fyrir 14. maí 2014.
- 3) Samkvæmt nýjasta mati framkvæmdastjórnarinnar, eins og fram kemur í orðsendingu frá framkvæmdastjórninni til Evrópuþingsins skv. 6. mgr. 296 gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, varðandi afstöðu ráðsins til samþykktar á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins

um setningu sæfivara á markað og notkun þeirra⁽³⁾, mun rannsókn á öllum fyrirbyggjandi virkum efnum, sem eru notuð í sæfivörur, ekki ljúka fyrr en 31. desember 2024.

- 4) Því er rétt að framlengja vinnuáætlunina fram til þess dags.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Í stað fyrstu undirgreinar 1. mgr. 89. gr. reglugerðar (ESB) nr. 528/2012 komi eftirfarandi:

„1. Framkvæmdastjórnin skal halda áfram vinnuáætluninni um kerfisbundna rannsókn á öllum fyrirbyggjandi virkum efnum, sem hafin var í samræmi við 2. mgr. 16. gr. tilskipunar 98/8/EB, með það að markmiði að henni ljúki fyrir 31. desember 2024. Í því skyni skal framkvæmdastjórnin hafa umboð til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 83. gr., varðandi framkvæmd vinnuáætlunarinnar og tilgreiningu á tengdum réttindum og skyldum lögbæru yfirvaldanna og þátttakendanna í áætluninni.“

*2. gr.*Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 17. maí 2013.

*Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,**forseti.*

José Manuel BARROSO

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 204, 31.7.2013, bls. 25. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 15/2014 frá 14. febrúar 2014 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 167, 27.6.2012, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 123, 24.4.1998, bls. 1.

⁽³⁾ COM(2011) 498, lokagerð

ÁKVÖRDUN nr. R1

2014/EES/12/26

frá 20. júní 2013

um túlkun 85. gr. reglugerðar (EB) nr. 987/2009

(Texti sem varðar EES og samning EB og Sviss) (*)

FRAMKVÆMDARÁÐIÐ UM SAMRÆMINGU
ALMANNATRYGGINGAKERFA HEFUR,

með hliðsjón af a-lið 72. gr. reglugerðar (EB) nr. 883/2004 ⁽¹⁾, en samkvæmt honum skal framkvæmdaráðið fjalla um öll álitæfni sem lúta að framkvæmd og túlkun í tengslum við ákvæði reglugerðar (EB) nr. 883/2004 og reglugerðar (EB) nr. 987/2009 ⁽²⁾,

með hliðsjón af 2. og 4. mgr. 84. gr. reglugerðar (EB) nr. 883/2004,

með hliðsjón af 1. mgr. 80. gr. og 1. og 2. mgr. 85. gr. reglugerðar (EB) nr. 987/2009,

í samræmi við skilyrðin sem mælt er fyrir um í fyrstu undirgrein 2. mgr. 71. gr. reglugerðar (EB) nr. 883/2004,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Upphaflega var III. kafli í IV. bálki reglugerðar (EB) nr. 987/2009 um endurheimt bóta og framlaga byggður á ákvæðum ESB um endurheimt á sviði skattamála, þ.e. tilskipun 76/308/EBE ⁽³⁾, en í hennar stað kom tilskipun 2008/55/EB ⁽⁴⁾.
- 2) Í umræðum framkvæmdaráðsins var því velt upp hvort kostnaður, sem fellur á aðilann sem beiðni er beint til, í tengslum við endurheimt, sem ekki var unnt að endurheimta frá hlutaðeigandi einstaklingi, skuli endurgreiddur af umsóknaraðila.
- 3) Samkvæmt 2. mgr. 84. gr. reglugerðar (EB) nr. 883/2004 skulu framfylgjanlegar ákvarðanir dómsmálayfirvalda og stjórnvalda er varða innheimtu iðgjalda, vaxta og hvers konar annarra gjalda eða endurheimt bóta, sem greidd hafa verið en bar ekki að greiða samkvæmt löggjöf eins aðildarríkis, viðurkenndar og þeim skal, að beiðni þar til bærrar stofnunar, framfylgt í öðru aðildarríki, innan þeirra marka og í samræmi við þá málsmæðferð sem mælt er fyrir um í löggjöf síðarnefnda aðildarríkisins og þá málsmæðferð sem þar gildir um svipaðar ákvarðanir.
- 4) Í tengslum við nýlega samþykktu tilskipun 2010/24/ESB ⁽⁵⁾ (um gagnkvæma aðstoð vegna innheimtu krafna

er varða gjöld, tolla og aðrar ráðstafanir), sem kemur í stað fyrri tilskipunar 2008/55/EB á þessu sviði, hefur aðferðin á sviði skatta við endurheimt á kostnaði aðila sem beiðni er beint til, sem ekki er unnt að endurheimta frá hlutaðeigandi einstaklingi, verið endurmetin og gerð skýrari.

- 5) Í samræmi við 1. mgr. 85. gr. reglugerðar (EB) nr. 987/2009 skal aðilinn, sem beiðni er beint til, endurheimta frá hlutaðeigandi einstaklingi eða lögaðila, og halda eftir, kostnaði sem hann stofnar til og tengist endurheimt, í samræmi við lög og reglur í aðildarríki aðilans, sem beiðni er beint til, sem gilda um svipaðar kröfur.
- 6) Í samræmi við 2. mgr. 85. gr. reglugerðar (EB) nr. 987/2009 skal gagnkvæm aðstoð almennt vera án endurgjalds, sem staðfestir almennu regluna sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 76. gr. reglugerðar (EB) nr. 883/2004. Því er nauðsynlegt að ákvarða umfang gagnkvæmrar aðstoðar í tengslum við endurheimt krafna yfir landamæri.
- 7) Æskilegt er, verði því við komið, að túlkun III. kafla í IV. bálki reglugerðar (EB) nr. 987/2009 sé í samræmi við reglur og meginreglur um gagnkvæma aðstoð við endurheimt krafna sem varða skatta og gjöld.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. Gagnkvæm aðstoð skal almennt vera án endurgjalds. Það þýðir að stofnanir í aðildarríkjunum skulu veita hver annarri stjórnsýsluaðstoð án endurgjalds. Þetta gildir eingöngu um kostnað af starfsemi sem aðili, sem beiðni er beint til, annast sjálfur.
2. Kostnað í tengslum við endurheimt skal innheimta í samræmi við lög og reglur í aðildarríki aðilans sem beiðni er beint til og skal skuldarinn almennt endurgreiða hann til viðbótar kröfufjárhæðinni.
3. Fyrst skal greiða kostnað í tengslum við endurheimtina og ekki fyrr en sá kostnaður hefur verið greiddur skal ganga frá kröfu umsóknaraðila (forgangsregla að því er kostnað varðar).
4. Í tilvikum þar sem aðila, sem beiðni er beint til, tekst ekki að endurheimta kostnað í tengslum við endurheimt beint frá skuldara, vegna landslöggjafar í aðildarríki aðilans sem beiðni er beint til eða vegna þess að fjárhæðin, sem er endurheimt frá skuldarinum, nægir ekki fyrir allri kröfunni að meðtöldum kostnaði í tengslum við endurheimt, má draga slíkan kostnað frá endurheimtu fjárhæðinni og aðilinn, sem beiðni er beint

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjórn. ESB C 279, 27.9.2013, bls. 11. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 17/2014 frá 14. febrúar 2014 um breytingu á VI. viðauka (Félagslegt öryggi) við EES-samninginn, bíður birtingar.

⁽¹⁾ Stjórn. ESB L 166, 30.4.2004, bls. 1.

⁽²⁾ Stjórn. ESB L 284, 30.10.2009, bls. 1.

⁽³⁾ Stjórn. EB L 73, 19.3.1976, bls. 18.

⁽⁴⁾ Stjórn. ESB L 150, 10.6.2008, bls. 28.

⁽⁵⁾ Stjórn. ESB L 84, 31.3.2010, bls. 1.

til, skal eingöngu greiða umsóknaraðilanum þá fjárhæð sem eftir stendur. Aðilinn sem beiðni er beint til skal sanna fyrir umsóknaraðilanum að hann hafi stofnað til kostnaðarins á meðan endurheimtarferlið stóð yfir.

5. Í þeim tilvikum þar sem aðgerð til endurheimtar leiðir ekki til endurheimtar á fjárhæð, sem er a.m.k. fyrir kostnaði í tengslum við endurheimtina, eða þar sem aðgerð til endurheimtar mistókst gersamlega en aðilinn, sem beiðni er beint til, stofnaði til kostnaðar í tengslum við endurheimtina, annars en sem um getur í 1. mgr., skal umsóknaraðili endurgreiða þennan kostnað nema aðilar komi sér saman um sérstakt endurgreiðslufyrirkomulag í viðkomandi tilviki eða umsóknaraðili og aðili, sem beiðni er beint til, semji um að falla frá endurgreiðslu slíks kostnaðar.

6. Ef ljóst er að endurheimt skapar sérstakt vandamál eða varðar mjög mikinn kostnað, sem ólíklegt er að verði endurheimtur frá skuldaranum, geta umsóknaraðilinn og aðilinn, sem beiðni er beint til, komið sér saman um, helst fyrir fram, sérstakt endurgreiðslufyrirkomulag í viðkomandi tilviki.

7. Ákvörðun þessi skal birt í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*. Hún gildir frá þeim degi sem hún er birt.

Formaður framkvæmdaráðsins,

Anne McMANUS

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2013/38/ESB

2014/EES/12/27

frá 12. ágúst 2013

um breytingu á tilskipun 2009/16/EB um hafnarrikiseftirlit (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS
HAFNA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 2. mgr. 100. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins⁽¹⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Alþjóðavinnuálagstofnunin (ILO) samþykkti, 23. febrúar 2006, samþykkt um vinnuskilyrði farmanna, 2006 (MLC 2006) í viðleitni til að búa til einn samhæfðan gæring, sem fæli í sér, eftir því sem unnt er, allar uppfærðar kröfur gildandi alþjóðlegra samþykktu og tilmæla um vinnuskilyrði farmanna ásamt þeim grundvallarreglum sem er að finna í öðrum alþjóðlegum vinnumálasamþykktum.
- 2) Samkvæmt ákvörðun ráðsins 2007/431/EB ⁽³⁾ fengu aðildarríkin heimild til að fullgilda samþykktina um vinnuskilyrði farmanna, 2006, í þágu hagsmuna Evrópubandalagsins. Aðildarríkin skulu því fullgilda hana eins fljótt og auðið er.
- 3) Aðildarríki skulu, þegar þau framkvæma hafnarrikiseftirlitsskoðanir í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/16/EB frá 23. apríl 2009 um hafnar-

rikiseftirlit, ⁽⁴⁾ í tengslum við málefni, sem falla undir samninga sem þau hafa ekki enn fullgilt, og þar sem mælt er fyrir um að öll skip eigi að sæta eftirliti þar til bættra embættismanna þegar þau eru í höfn annars samningsríkis eða -aðila, gera allt sem í þeirra valdi stendur til að fara að verklagsreglum og starfsreglum, samkvæmt þessum samningum, og skulu því láta vera að semja skýrslur, sem varða hafnarrikiseftirlit, og senda þær til Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (IMO) og/ eða Alþjóðavinnuálagstofnunarinnar. Aðildarríki, sem hafa ekki enn fullgilt alþjóðasamning, sem fellur undir tilskipun 2009/16/EB, á þeim tíma sem hann öðlast gildi, skulu gera allt sem í þeirra valdi stendur til að setja sambærileg skilyrði um borð í skipum sínum í samræmi við kröfur þess samnings.

- 4) Til að tryggja samræmda nálgun aðildarríkja við skilvirka framfylgd alþjóðlegra krafna við framkvæmd bæði fánaríkis- og hafnarrikiseftirlitsskoðana og til að koma í veg fyrir að alþjóðleg lög og lög Sambandsins stangist á, skulu aðildarríkin stefna að því að fullgilda samningana eigi síðar en þann dag sem þeir öðlast gildi, a.m.k. þá hluta samninganna sem falla undir valdsvið Sambandsins.
- 5) Í samþykkt um vinnuskilyrði farmanna, 2006 eru settar fram kröfur, sem gilda um alla farmenn, án tillits til ríkisfangs þeirra og fána skipanna þar sem þeir starfa.
- 6) Að því er varðar tilskipun 2009/16/EB er ákjósanlegra, í stað þess að skilgreina hugtökin „farmaður“ og „áhöfn“, að skilja þau í hverju tilviki fyrir sig í samræmi við það hvernig þau eru skilgreind eða skilin í viðkomandi alþjóðasamningum. Að því er varðar málefni, sem tengjast framfylgd samþykktar um vinnuskilyrði farmanna 2006, skal einkum skilja hugtakið „áhöfn“ þannig að það vísi til hugtaksins „farmaður“ eins og það er skilgreint í samþykkt um vinnuskilyrði farmanna 2006.
- 7) Að því er varðar hvers konar málefni, sem falla undir þessa tilskipun og tengjast framfylgd samþykktarinnar um vinnuskilyrði farmanna, 2006, þ.m.t. að því er varðar skip þar sem alþjóðakóði um öryggisstjórnun skipa gildir ekki, skal skilja vísanir í hugtakið „félaga“ í tilskipun 2009/16/EB sem „skipseigandi“, eins og það er skilgreint í viðeigandi ákvæði í samþykktinni um vinnuskilyrði farmanna 2006, þar sem síðarnefnda skilgreiningin hæfir betur sérstökum þörfum samþykktarinnar um vinnuskilyrði farmanna, 2006.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 218, 14.8.2013, bls. 1. Henni var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 22/2014 frá 14. febrúar 2014 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 299, 4.10.2012, bls. 153.

⁽²⁾ Afstaða Evrópuþingsins frá 2. júlí 2013 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 22. júlí 2013.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 161, 22.6.2007, bls. 63.

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 131, 28.5.2009, bls. 57.

- 8) Umtalsverðum hluta af kröfum samþykktarinnar um vinnuskilyrði farmanna, 2006, er hrint í framkvæmd innan laga Sambandsins með hjálp tilskipunar ráðsins 2009/13/EB frá 16. febrúar 2009 um framkvæmd samnings sem Samtök skipaeigenda í Evrópubandalaginu (ECSA) og Samband félaga flutningaverkamanna í Evrópu (ETF) hafa gert með sér um samþykktina um vinnuskilyrði farmanna, 2006 ⁽⁵⁾ og tilskipunar ráðsins 1999/63/EB frá 21. júní 1999 um samning um skipulag á vinnutíma sjómanna á kaupskipum milli Samtaka skipaeigenda í Evrópubandalaginu (ECSA) og Samtaka félaga flutningaverkamanna í Evrópusambandinu (FST) ⁽⁶⁾. Aðildarríkin skulu framkvæma þær kröfur samþykktarinnar um vinnuskilyrði farmanna, 2006 sem falla innan gildissviðs tilskipunar 2009/13/EB eða tilskipunar 1999/63/EB, í samræmi við þessar tilskipanir.
- 9) Að meginreglu til skulu ráðstafanirnar, sem samþykktar eru til að framfylgja þessari tilskipun, ekki í neinum tilvikum réttlæta að aðildarríkin noti þær sem ástæðu til að draga úr almennu verndarstigi farmanna um borð í skipum, sem sigla undir fána aðildarríkis, samkvæmt gildandi félagsmálarétti Sambandsins.
- 10) Samþykkt um vinnuskilyrði farmanna, 2006 inniheldur ákvæði um framfylgd þar sem ábyrgð ríkja, sem annast hafnaríkiseftirlit, er skilgreind. Til þess að vernda öryggi og koma í veg fyrir röskun á samkeppni skal aðildarríkjum heimilt að sannreyna hvort öll skip, sem hafa viðkomu í höfnum og akkerislægjum þeirra, fari að ákvæðum samþykktar um vinnuskilyrði farmanna, 2006, án tillits til þess undir hvaða fána skipin sigla.
- 11) Fjallað er um hafnaríkiseftirlit í tilskipun 2009/16/EB, þar sem tilgreina skal samþykktina um vinnuskilyrði farmanna, 2006, sem og þá samninga þar sem yfirvöld aðildarríkja sannprófa í höfnum sínum hvort þeim hafi verið hrint í framkvæmd.
- 12) Þegar aðildarríki framkvæma hafnaríkiseftirlitsskoðanir, í samræmi við tilskipun 2009/16/EB, skulu þau taka tillit til ákvæða samþykktar um vinnuskilyrði farmanna, 2006, þar sem mælt er fyrir um að samþykkja eigi skirteini um vinnuskilyrði farmanna og yfirlýsingu um samræmi við reglur um vinnuskilyrði farmanna sem beina sönnun þess efnis að farið sé að kröfum samþykktar um vinnuskilyrði farmanna, 2006.
- 13) Lög Sambandsins skulu einnig endurspegla málsmeðferðarreglurnar, sem settar eru fram í samþykkt um vinnuskilyrði farmanna, 2006, að því er varðar meðferð kvartana í landi í tengslum við málefni sem fjallað er um í samþykkt um vinnuskilyrði farmanna, 2006.
- 14) Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir framkvæmd tilskipunar 2009/16/EB skal framkvæmdastjórninni falið framkvæmdarvaldið. Framkvæmdastjórnin skal hafa rétt á að samþykkja framkvæmdargerðir: til að hrinda í framkvæmd aðferðum til að taka til athugunar almennar áhættubreytur, sérstaklega í tengslum við viðmiðanir fánaríkis og viðmiðanir um frammistöðu félags, til að tryggja samræmd skilyrði fyrir umfang viðtækra skoðana, þ.m.t. áhættusviðin sem á að skoða, til að tryggja samræmda beitingu verklagsreglna við eftirlit með skipum og verndarskoðanir skipa, til að koma á samræmdu, rafrænu sniði til að tilkynna kvartanir í tengslum við samþykkt um vinnuskilyrði farmanna, 2006, til að setja samræmdar verklagsreglur fyrir hafnsögumenn og hafnaryfirvöld eða -aðila til að tilkynna um greinilegan vanbúnað og um aðgerðir til eftirfylgni sem aðildarríki grípa til og til að koma á fót ítarlegu fyrirkomulagi um birtingu upplýsinga um félög með lélega og mjög lélega frammistöðu, viðmiðanir um söfnun viðeigandi gagna og tíðni uppfærslna. Þetta er afar tæknilegt verkefni, sem framkvæma á innan ramma meginreglna og viðmiðana, sem ákvörðuð eru með þeirri tilskipun. Þessu valdi skal beitt í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjanna með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdavaldi sínu ⁽⁷⁾.
- 15) Framkvæmdastjórnin skal ekki samþykkja framkvæmdargerðir í tengslum við aðferðir til að taka til athugunar almennar áhættubreytur, einkum varðandi viðmiðanir fánaríkis og viðmiðanir um frammistöðu félags, varðandi tilkynningar hafnsögumanna og hafnaryfirvalda- eða -aðila, þ.m.t. samræmdar verklagsreglur fyrir hafnsögumenn og hafnaryfirvöld eða -aðila til að tilkynna um greinilegan vanbúnað og varðandi aðgerðir til eftirfylgni, sem aðildarríki grípa til, og ítarlegt fyrirkomulag um birtingu upplýsinga um félög með lélega eða mjög lélega frammistöðu, ef nefndin, sem um getur í þessari tilskipun, skilar ekki álit um drög að framkvæmdargerðinni sem framkvæmdastjórnin leggur fram.
- 16) Þegar framkvæmdastjórnin setur framkvæmdarreglur skal hún sérstaklega taka tillit til sérþekkingar og reynslu, sem fengist hefur með skoðunarkerfi í Sambandinu, og byggja á sérþekkingu, sem fengist hefur með samkomulaginu um hafnaríkiseftirlit, sem var undirritað í París 26. janúar 1982, í uppfærðri útgáfu („Parísarsamkomulagið um hafnaríkiseftirlit“).
- 17) Framkvæmdarreglurnar, þ.m.t. tilvísanir í fyrirmæli og leiðbeiningar í Parísarsamkomulaginu um hafnaríkiseftirlit, skulu ekki koma í veg fyrir að skoðunarmenn eða lögbært yfirvald beiti faglegu mati sínu eða hafi áhrif á sveigjanleikann, sem kveðið er á um í tilskipun 2009/16/EB.
- 18) Breyta skal skoðunargagnagrunninn, sem um getur í tilskipun 2009/16/EB, og þróa hann í samræmi við breytingarnar, sem eru innleiddar með þessari tilskipun, eða breytingar sem eru samþykktar innan ramma Parísarsamkomulagsins um hafnaríkiseftirlit.

⁽⁵⁾ Stjtið. ESB L 124, 20.5.2009, bls. 30.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 167, 2.7.1999, bls. 33.

⁽⁷⁾ Stjtið. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13.

- 19) Í Parísarsamkomulaginu um hafnarrikiseftirlit er leitast við að útrýma rekstri undirmálsskipa með samræmdu hafnarrikiseftirliti, sem felur í sér samræmda skoðun skipa sem hafa viðkomu í höfnum, þ.m.t. í höfnum aðildarríkja, á svæði Parísarsamkomulagsins um hafnarrikiseftirlit. Markmiðið með þessum skoðunum er að sannreyna að skip uppfylli alþjóðlegar öryggis-, verndar- og umhverfiskröfur og að aðbúnaður og vinnuskilyrði farmanna um borð sé fullnægjandi, í samræmi við gildandi alþjóðasamninga. Þegar skoðanir fara fram og þegar vísað er í fyrirmæli og leiðbeiningar í Parísarsamkomulaginu um hafnarrikiseftirlit, skal taka tillit til þeirrar staðreyndar að þessi fyrirmæli og leiðbeiningar eru þróuð og samþykkt til að tryggja samræmi og til leiðbeiningar við skoðanir, með það í huga að stuðla að því að ná eins mikilli samleitni og auðið er.
- 20) Nauðsynlegt er að skoðunarmenn hafi tilskilda þjálfun til að þeir geti skoðað aðbúnað og vinnuskilyrði farmanna um borð og metið þjálfun þeirra og menntun og hæfi, til að sannreyna hvort farið sé að kröfum samþykktar um vinnuskilyrði farmanna, 2006. Siglingaöryggisstofnun Evrópu og aðildarríkin skulu vekja athygli á málefnum þjálfunar fyrir skoðunarmenn í þeim tilgangi að endurskoða hvort farið sé að samþykkt um vinnuskilyrði farmanna, 2006.
- 21) Til að gera framkvæmdastjórninni kleift að uppfæra viðeigandi verklagsreglur með skjóttum hætti og stuðla þar með að jöfnum samkeppnis-kilyrðum fyrir sjóflutninga á heimsvísu, skal framkvæmdastjórninni falið vald til að breyta gerðum í samræmi við 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, að því er varðar breytingar á VI. viðauka við tilskipun 2009/16/EB, sem inniheldur skrá yfir „fyrirmæli“, sem voru samþykkt með Parísarsamkomulaginu um hafnarrikiseftirlit, með það í huga að verklagsreglurnar haldi gildi sínu og að unnt sé að framfylgja þeim á yfirráðasvæði aðildarríkjanna, í samræmi við þær verklagsreglur sem eru samþykktar á alþjóðavettvangi og í samræmi við viðeigandi samninga. Einkum er mikilvægt að framkvæmdastjórnin hafi viðeigandi samráð meðan á undirbúningsvinnu hennar stendur, þ.m.t. við sérfræðinga. Við undirbúning og samningu framseldra gerða skal framkvæmdastjórnin samhliða tryggja tímanlega og viðeigandi afhendingu viðkomandi skjala til Evrópuþingsins og ráðsins.
- 22) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar tilskipunar og þeim verður betur náð á vettvangi Sambandsins, vegna umfangs og áhrifa aðgerðinnar, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhöfsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná þessum markmiðum.
- 23) Því ber að breyta tilskipun 2009/16/EB til samræmis við það.

- 24) Samkvæmt VIII. gr. á samþykktin um vinnuskilyrði farmanna, 2006 að öðlast gildi 12 mánuðum eftir dag þar sem skráð hefur verið að a.m.k. 30 aðilar að Alþjóðasiglingamálastofnuninni, sem eiga samanlagt 33% af brúttótonnatölu skipaflota heimsins, hafa fullgilt samþykktina. Þetta skilyrði var uppfyllt 20. ágúst 2012 og samþykktin um vinnuskilyrði farmanna, 2006 öðlast gildi 20. ágúst 2013.
- 25) Tilskipun þessi öðlast gildi á sama degi og samþykktin um vinnuskilyrði farmanna, 2006.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Breytingar á tilskipun 2009/16/EB

Tilskipun 2009/16/EB er breytt sem hér segir:

- 1) Ákvæðum 2. gr. er breytt sem hér segir:
- a) Eftirfarandi breytingar eru gerðar á 1. lið:
- i. Ákvæði g-liðar falli brott.
- ii. Eftirfarandi liðir bætist við:
- „i) samþykkt um vinnuskilyrði farmanna, 2006,
- j) alþjóðasamningur um eftirlit með skaðlegum, gróðurhindrandi efnum og/eða búnaði á skipum, 2001 (AFS-samningurinn),
- k) alþjóðasamningur um einkaréttarlega ábyrgð vegna tjóns af völdum mengunar sem stafar frá eldsneytisoliu skipa, 2001 (Bunkers-samningurinn, 2001),“
- b) Eftirfarandi liðir bætist við:
- „23. „skírteini um vinnuskilyrði farmanna“: skírteinið sem um getur í reglu 5.1.3 í samþykkt um vinnuskilyrði farmanna, 2006.
24. „yfirlýsing um samræmi við reglur um vinnuskilyrði farmanna“: yfirlýsingin sem um getur í reglu 5.1.3 í samþykkt um vinnuskilyrði farmanna, 2006.“
- c) Eftirfarandi málsgrein bætist við:
- „Allar tilvísanir í þessari tilskipun í samninga, alþjóðakóða og ályktanir, þ.m.t. að því er varðar skírteini og önnur skjöl, teljast vera tilvísanir í uppfærðar útgáfur þessara samninga, alþjóðakóða og ályktana.“
- 2) Ákvæðum 3. gr. er breytt sem hér segir:
- a) Í stað 3. mgr. komi eftirfarandi:
- „3. Við skoðun á skipi, sem siglir undir fána ríkis sem er ekki aðili að samningi, skulu aðildarríki tryggja að slíkt skip og áhöfn þess hljóti ekki hagstæðari meðferð en þá sem skip hlýtur sem siglir undir fána ríkis sem er aðili að þeim samningi. Slíkt skip skal sæta nákvæmri skoðun í samræmi við verklagsreglurnar sem eru settar með Parísarsamkomulaginu um hafnarrikiseftirlit.“

b) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„5. Ráðstafanir, sem eru samþykktar til að framfylgja þessari tilskipun, skulu ekki hafa í för með sér að dregið verði úr almennu verndarstigi farmanna, samkvæmt félagsmálarétti Sambandsins, á sviðum þar sem þessi tilskipun gildir, í samanburði við ríkjandi aðstæður í hverju aðildarríki. Ef lögbært yfirvald hafnaríkis verður vart við, í tengslum við framkvæmd þessara ráðstafana, skýrt brot á lögum Sambandsins um borð í skipum, sem sigla undir fána aðildarríkis, skal það, í samræmi við landslög og venjur, þegar í stað tilkynna það öllum öðrum hlutaðeigandi lögbærum yfirvöldum til að unnt sé að grípa til frekari aðgerða, eins og við á.“

3) Ákvæði 4. mgr. 8. gr. falli brott.

4) Í stað 3. mgr. 10. gr. komi eftirfarandi:

„3. Framkvæmdastjórninni skal falið framkvæmdarvald til að hrinda í framkvæmd aðferðum til að taka til athugunar almennar áhættubreytur, einkum varðandi viðmiðanir fánaríkis og viðmiðanir um frammistöðu félags. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 3. mgr. 31. gr.“

5) Í stað 4. mgr. 14. gr. komi eftirfarandi:

„4. Kveðið er á um umfang viðtækrar skoðunar, þ.m.t. áhættusviðin sem á að skoða, í VII. viðauka. Framkvæmdastjórninni er heimilt að samþykkja ítarlegar ráðstafanir til að tryggja samræmd skilyrði við beitingu VII. viðauka. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 3. mgr. 31. gr.“

6) Í stað 4. mgr. 15. gr. komi eftirfarandi:

„4. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt ítarlegar ráðstafanir til að tryggja samræmda beitingu verklagsreglnanna, sem um getur í 1. mgr., og að því er varðar verndarskoðanirnar sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 3. mgr. 31. gr.“

7) Eftirfarandi málsgreinar bætist við 17. gr.:

„Ef komist er að því, í kjölfar nákvæmrar skoðunar, að aðbúnaður og vinnuskilyrði um borð í skipum eru ekki í samræmi við kröfur samþykktar um vinnuskilyrði farmanna, 2006, skal skoðunarmaður þegar í stað vekja athygli skipstjóra skipsins á þessum annmörkum ásamt tilskildum fresti til að ráða bót á þeim.

Ef skoðunarmaðurinn telur að þessir annmarkar séu umtalsverðir eða að þeir tengist hugsanlegri kvörtun, skv. 19. lið A-hluta V. viðauka, skal skoðunarmaður einnig gera viðkomandi samtökum farmanna og skipaeigenda í aðildarríkinu, þar sem skoðunin fer fram, viðvart um annmarkana og er heimilt að:

a) tilkynna það fulltrúa fánaríkisins,

b) veita lögbærum yfirvöldum í næstu viðkomuhöfn viðeigandi upplýsingar.

Að því er varðar málefni, sem varða samþykkt um vinnuskilyrði farmanna, 2006, skal aðildarríkið, þar sem skoðunin er framkvæmd, eiga rétt á að senda afrit af skýrslu skoðunarmannsins, en henni eiga að fylgja öll svör sem kunna að hafa borist innan tilskilins frests frá lögbæru yfirvaldi fánaríkisins, til forstjóra alþjóðavinnumálaskrifstofunnar með aðgerðir í huga, sem kunna að teljast viðeigandi og ráðlegar, til að tryggja að haldin sé skrá yfir slíkar upplýsingar og þeim komið á framfæri við aðila sem kynnu að hafa áhuga á að nýta sér viðeigandi málskotsúrræði.“

8) Í stað fjórðu málsgreinar 18. gr. komi eftirfarandi:

„Hvorki skal upplýsa skipstjóra né skipseiganda um deili á þeim sem ber fram kvörtunina. Skoðunarmaðurinn skal gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að farið sé með kvartanir farmanna sem trúnaðarmál, þ.m.t. að trúnaður sé tryggður meðan á öllum viðtölum við farmenn stendur.“

9) Eftirfarandi grein bætist við:

„18. gr. a

Málsmeðferð um kvörtun farmanns í landi samkvæmt samþykkt um vinnuskilyrði farmanna, 2006

1. Heimilt er að tilkynna kvörtun farmanns til skoðunarmanns í þeirri höfn sem skip farmannsins á viðkomu, þar sem gefið er í skyn að brotið sé á kröfum samþykktar um vinnuskilyrði farmanna, 2006 (þ.m.t. á réttindum farmanna). Í slíkum tilvikum skal skoðunarmaður standa fyrir frumrannsókn málsins.

2. Eftir því sem við á, með tilliti til eðlis kvörtunarinnar, skal frumrannsóknin fela í sér að athugað verði hvort málsmeðferð um kvörtun um borð, sem kveðið er á um í reglu 5.1.5 í samþykkt um vinnuskilyrði farmanna, 2006, hafi verið fylgt eftir. Skoðunarmanni er einnig heimilt að framkvæma nákvæmari skoðun í samræmi við 13. gr. þessarar tilskipunar.

3. Skoðunarmaðurinn skal, eftir því sem við á, leitast við að fundin verði lausn á kvörtun um borð í skipinu.

4. Þegar rannsóknin eða skoðunin leiðir í ljós frávik, sem fellur undir gildissvið 19. gr., skal ákvæði þeirrar greinar gilda.

5. Ef ákvæði 4. mgr. eiga ekki við og ef ekki hefur verið fundin lausn á kvörtun farmanns um borð í skipinu, í tengslum við mál sem falla undir samþykkt um vinnuskilyrði farmanna, 2006, skal skoðunarmaðurinn þegar í stað tilkynna fánaríkinu um það, leita ráða, innan tilskilins frests, og fara fram á að fánaríkið leggi fram áætlun um aðgerðir til úrbóta. Senda skal skýrslu á rafrænu formi um allar skoðanir, sem hafa verið framkvæmdar, til skoðunargagnagrunnsins sem um getur í 24. gr.

6. Ef ekki hefur verið fundin lausn á kvörtuninni, í kjölfar aðgerða sem gripið hefur verið til skv. 5. mgr., skal hafnarrikið senda afrit af skýrslu skoðunarmannsins til forstjóra alþjóðavinnuáskrifstofunnar. Skýrslunni skulu fylgja öll svör sem berast innan tilskilda frestsins frá lögbæru yfirvaldi fánaríkisins. Viðkomandi samtök farmanna og skipaeigenda í hafnarrikinu skulu upplýst með svipuðum hætti. Auk þess skal hafnarrikið reglulega senda forstjóra alþjóðavinnuáskrifstofunnar hagskýrslur og upplýsingar um kvartanir þar sem lausn hefur fundist.

Þessi gögn skulu lögð fram til að tryggja að á grunni slíkra aðgerða, sem kunna að teljast viðeigandi og ráðlegar, sé haldin skrá yfir slíkar upplýsingar og henni komið á framfæri við aðila, þ.m.t. samtök farmanna og skipaeigenda, sem kynnu að hafa áhuga á að nýta sér viðeigandi málskotsúrræði.

7. Til þess að tryggja samræmd skilyrði við framkvæmd þessarar greinar skal framkvæmdastjórninni falið framkvæmdarvald til þess að koma á samræmdu, rafrænu sniði fyrir skýrslugjöf um framhaldsaðgerðir, sem aðildarríkin grípa til, og setja samræmdar verklagsreglur þar að lútandi. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 3. mgr. 31. gr.

8. Ákvæði þessarar greinar gilda með fyrirvara um 18. gr. Fjórða málsgrein 18. gr. gildir einnig um kvartanir sem tengjast málefnum sem falla undir samþykkt um vinnuskilyrði farmanna, 2006.“

10) Ákvæðum 19. gr. er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„2. gr. a. Ef um er að ræða aðbúnað og vinnuskilyrði um borð, sem augljóslega stofna öryggi, heilbrigði eða vernd farmanna í hættu, eða annmarka sem fela í sér alvarleg eða endurtekin brot á kröfum samþykktar um vinnuskilyrði farmanna, 2006 (þ.m.t. á réttindum farmanna), skulu lögbær yfirvöld hafnaríkisins, þar sem skipið er skoðað, tryggja að farbann sé lagt á skipið eða að starfsemi, sem innt var að hendi þegar annmarkarnir uppgötvuðust, verði stöðvuð.

Úrskurði um farbann eða stöðvun starfsemi skal ekki aflétt fyrr en ráðin hefur verið bót á þessum annmörkum eða lögbært yfirvald hefur samþykkt aðgerðaáætlun um að ráða bót á þessum annmörkum og hefur fullvissað sig um að áætlunin verði framkvæmd með skjóttum hætti. Áður en skoðunarmaður samþykkir aðgerðaáætlun getur hann haft samráð við fánarikið.“

b) Í stað 6. mgr. komi eftirfarandi:

„6. Ef farbann er lagt á skip skal lögbært yfirvald þegar í stað tilkynna það skriflega, og láta fylgja skýrslu um skoðunina, til stjórnvalds fánaríkis eða, þegar það er

ekki hægt, til ræðismanns eða, í fjarveru hans, til næsta sendifulltrúa þessa ríkis, um þær ástæður sem ollu því að ihlutun var talin nauðsynleg. Auk þess skal, þegar það á við, einnig tilkynna um tilnefnda skoðunarmenn eða viðurkenndar stofnanir sem bera ábyrgð á útgáfu flokkunarskírteina eða lögbodinna skírteina í samræmi við samninga. Enn fremur, ef komið er í veg fyrir að skip sigli sökum alvarlegra eða endurtekinna brota á kröfum samþykktar um vinnuskilyrði farmanna, 2006 (þ.m.t. á réttindum farmanna) eða sökum þess að aðbúnaður og vinnuskilyrði um borð stofna augljóslega öryggi, heilbrigði eða vernd farmanna í hættu, skal lögbært yfirvald tafarlaust tilkynna fánaríkinu um það og bjóða fulltrúa fánaríkisins að vera viðstaddur, ef unnt er, með ósk um að fánarikið svari innan tilskilins frests. Lögbæra yfirvaldið skal einnig þegar í stað upplýsa viðkomandi samtök farmanna og skipaeigenda í hafnarrikinu þar sem skoðunin fór fram.“

11) Í stað 5. mgr. 23. gr. komi eftirfarandi:

„5. Fela skal framkvæmdastjórninni framkvæmdarvald til að samþykkja ráðstafanir til að hrinda þessari grein í framkvæmd, þ.m.t. samræmdar verklagsreglur fyrir hafnsögumenn og hafnaryfirvöld eða -aðila til að tilkynna um greinilegan vanbúnað og um aðgerðir til eftirfylgni sem aðildarríki grípa til. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 3. mgr. 31. gr.“

12) Í 27. gr. komi eftirfarandi í stað annarrar málsgreinar:

„Fela skal framkvæmdastjórninni framkvæmdarvald til að koma á ítarlegu fyrirkomulagi um birtingu upplýsinganna, sem um getur í fyrstu málsgrein, viðmiðana til að safna saman viðeigandi gögnum og tíðni uppfærslu. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 3. mgr. 31. gr.“

13) Eftirfarandi greinar bætist við:

„30. gr. a

Framseldar gerðir

Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 30. gr. b, að því er varðar breytingarnar á VI. viðauka, til þess að bæta fyrirmælum í tengslum við hafnarrikiseftirlit, sem samþykkt eru innan ramma stofnunar Parísarsamkomulagsins um hafnarrikiseftirlit, í skrána í VI. viðauka.

30. gr. b

Beiting framsals

1. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, sbr. þó skilyrðin sem mælt er fyrir um í þessari grein.

2. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldu gerðirnar, sem um getur í 30. gr. a, á fimm ára tímabili sem hefst 20. ágúst 2013. Framkvæmdastjórnin skal taka saman skýrslu, að því er varðar framsal valds, eigi síðar en níu mánuðum fyrir lok fimm ára tímabilsins. Tímabilið, sem tekur til framsals valds, skal framlengt með þegjandi samkomulagi um jafnlangan tíma, nema Evrópuþingið eða ráðið andmæli slíkri framlengingu, eigi síðar en þremur mánuðum fyrir lok hvers tímabils.

3. Evrópuþinginu eða ráðinu er, hvenær sem er, heimilt að afturkalla framsal valdsins sem um getur í 30. gr. a. Með ákvörðun um afturköllun skal bundinn endi á framsal valdsins sem tilgreint er í þeirri ákvörðun. Ákvörðunin öðlast gildi daginn eftir birtingu hennar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eða síðar, eftir því sem tilgreint er í ákvörðuninni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi framseldra gerða sem þegar eru í gildi.

4. Um leið og framkvæmdastjórnin samþykkir framselda gerð skal hún samtímis tilkynna það Evrópuþinginu og ráðinu.

5. Framseld gerð, sem er samþykkt skv. 30. gr. a, skal því aðeins öðlast gildi að Evrópuþingið eða ráðið hafi ekki haft uppi nein andmæli innan tveggja mánaða frá tilkynningu um gerðina til Evrópuþingsins og ráðsins eða ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina, áður en fresturinn er liðinn, um þá fyrirætlun sína að hreyfa ekki andmælum. Þessi frestur skal framlengdur um tvo mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.“

14) Í stað 31. gr. komi eftirfarandi:

„31. gr.

Nefnd

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum (COSS) sem komið var á fót með 3. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2099/2002(*). Þessi nefnd skal vera nefnd í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

Ef nefndin skilar engu álitum um drög að framkvæmdargerð, sem samþykkja á skv. 3. mgr. 10. gr., 5. mgr. 23. gr. og annarri málsgrein 27. gr., eftir því sem við á, skal framkvæmdastjórnin ekki samþykkja drögin að framkvæmdargerðinni og þriðja undirgrein 4. mgr. 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011 skal gilda.

(*) Stjtið. ESB L 324, 29.11.2005, bls. 1.“

15) Ákvæði 32. gr. falli brott.

16) Í stað 33. gr. komi eftirfarandi:

„33. gr.

Framkvæmdareglur

Þegar framkvæmdastjórnin setur framkvæmdarreglurnar, sem um getur í 3. mgr. 10. gr., 4. mgr. 14. gr., 4. mgr. 15. gr., 7. mgr. 18. gr. a, 5. mgr. 23. gr. og 27. gr., í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 3. mgr. 31. gr., skal hún gæta þess sérstaklega að þessar reglur taki tillit til þeirrar sérfræðipækningar og reynslu, sem áunnist hefur í Sambandinu, og byggja á sérþekkingu á vettvangi Parísarsamkomulagsins um hafnaríkiseftirlit.“

17) Ákvæði liðar 2B í II. hluta I. viðauka er breytt sem hér segir:

a) Í stað fimmta undirliðar komi eftirfarandi:

„— skip, þar sem skýrsla eða kvörtun, þ.m.t. kvörtun í landi, hefur borist frá skipstjóra, skipverja eða einstaklingi eða stofnun, sem á réttmættra hagsmuna að gæta varðandi örugga starfsemi skips, aðbúnað og vinnuskilyrði um borð eða mengunarvarnir, nema hlutaðeigandi aðildarríki telji slíka skýrslu eða kvörtun augljóslega ekki á rökum reista.“

b) Eftirfarandi undirliður bætist við:

„— skip, þar sem samþykkt hefur verið aðgerðaáætlun, til að ráða bóta á annmörkum, eins og um getur í 2. mgr. a í 19. gr., en þar sem skoðunarmaður hefur ekki haft eftirlit með framkvæmd áætlunarinnar.“

18) Ákvæðum IV. viðauka er breytt sem hér segir:

a) í stað 14., 15. og 16. liðar komi eftirfarandi:

„14. Læknisvottorð (sjá samþykkt um vinnuskilyrði farmanna, 2006).

15. Tafla með upplýsingum um vinnutilhögun um borð (sjá samþykkt um vinnuskilyrði farmanna, 2006 og STCW-samþykkt 78/95).

16. Skrár yfir vinnu- og hvíldartíma farmanna (sjá samþykkt um vinnuskilyrði farmanna, 2006).“

b) Eftirfarandi liður bætist við:

„45. Skírteini um vinnuskilyrði farmanna.

46. Yfirlýsing um samræmi við reglur um vinnuskilyrði farmanna, I. og II. hluti.

47. Alþjóðlegt skírteini fyrir gróðurhindrandi efni og/ eða búnað.

48. Tryggingarskírteini eða einhver önnur fjárhagsleg trygging gegn skaðabótaábyrgð vegna tjóns af völdum mengunar sem stafar frá eldsneytisolíu skipa.“

19) Eftirfarandi liðir bætist við í A-hluta V. viðauka:

- „16. Umbeðin skjöl, samkvæmt samþykkt um vinnuskilyrði farmanna, 2006, eru ekki lögð fram, eru ekki viðhaldin, eru fölsk eða, ef þau skjöl sem eru lögð fram, innihalda ekki þær upplýsingar sem krafist er, samkvæmt samþykkt um vinnuskilyrði farmanna, 2006, eða eru að öðru leyti ógild.
17. Aðbúnaður og vinnuskilyrði um borð í skipinu eru ekki í samræmi við kröfur samþykktar um vinnuskilyrði farmanna, 2006.
18. Rökstudd ástæða er til að ætla að skipið hafi skipt um fána í því skyni að forðast að uppfylla kröfur samþykktar um vinnuskilyrði farmanna, 2006.
19. Kvartanir liggja fyrir þar sem gefið er í skyn að tiltekinn aðbúnaður og vinnuskilyrði um borð í skipinu séu ekki í samræmi við kröfur samþykktar um vinnuskilyrði farmanna, 2006.“

20) Lið 3.10 í X. viðauka er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi komi í stað fyrirsagnarinnar:

„Svið samkvæmt samþykktinni um vinnuskilyrði farmanna, 2006“

b) Eftirfarandi liðir bætist við:

„8. Aðstæður um borð stofna augljóslega öryggi, heilbrigði eða vernd farmanna í hættu.

9. Frávikið felur í sér alvarlegt eða endurtekið brot á kröfum samþykktar um vinnuskilyrði farmanna, 2006 (þ.m.t. á réttindum farmanna), í tengslum við aðbúnað og vinnuskilyrði farmanna um borð í

skipinu, eins og mælt er fyrir um í skirteini skipsins um vinnuskilyrði farmanna og yfirlýsingu um samræmi við reglur um vinnuskilyrði farmanna.“

2. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnáðferðir til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 21. nóvember 2014. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða. Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi 20. ágúst 2013, á gildistökudegi samþykktar um vinnuskilyrði farmanna, 2006.

4. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 12. ágúst 2013.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

forseti

M. SCHULZ

Fyrir hönd ráðsins,

forseti

L. LINKEVIČIUS

Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1082/2012

2014/EES/12/28

frá 9. nóvember 2012

um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 185/2010 að því er varðar ESB-fullgildingu flugverndar (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 300/2008 frá 11. mars 2008 um sameiginlegar reglur um flugvernd í almenningssflugi og um niðurfellingu reglugerðar (EB) nr. 2320/2002 ⁽¹⁾, einkum 3. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 185/2010 frá 4. mars 2010 um ítarlegar ráðstafanir til að framfylgja sameiginlegum grunnkröfum um flugvernd ⁽²⁾ er ekki að finna ítarlegar reglur um ESB-fullgildingu flugverndar. Nauðsynlegt er að innleiða slíkar reglur til að samræma skilyrðin sem miðað er við þegar ákvarðað er hvort kröfur um flugvernd séu uppfylltar.
- 2) Því ber að breyta reglugerð (ESB) nr. 185/2010 til samræmis við það.
- 3) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar um flugvernd í almenningssflugi sem komið var á fót með 1. mgr. 19. gr. reglugerðar (EB) nr. 300/2008.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 185/2010 er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

2. gr.

Aðildarríki skulu, eigi síðar en 31. janúar 2013, sýna framkvæmdastjórninni hvernig þau leggja sitt af mörkum við framkvæmd liðar 11.6 að því er varðar lið 6.8 í viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 185/2010.

Óháðir matsmenn, sem hafa fengið vottun áður en þessi reglugerð öðlast gildi, viðhalda viðkomandi menntun og hæfi til að veita þekktum sendendum í aðildarríkjunum ESB-fullgildingu flugverndar þar til vottun þeirra rennur út eða í fimm ár, hvort tímabilið sem er skemmra.

3. gr.

Framkvæmdastjórnin mun skoða og meta beitingu þeirra ráðstafana sem kveðið er á um í þessari reglugerð og, ef við á, leggja fram tillögu eigi síðar en 30. júní 2015.

4. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún er birt.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 9. nóvember 2012.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

forseti.

José Manuel BARROSO

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 324, 22.11.2012, bls. 25. Hentar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 24/2014 frá 14. febrúar 2014 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, bíður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 97, 9.4.2008, bls. 72.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 55, 5.3.2010, bls. 1.

VIDAUKI

A. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 185/2010:

1) Ákvæðum b-liðar í lið 6.3.1.2 er breytt sem hér segir:

- a) í fyrstu undirgrein komi „ESB-matsmaður fyrir flugvernd“ í stað orðanna „óháður matsmaður“,
- b) í annarri undirgrein komi „ESB-matsmaður fyrir flugvernd“ í stað orðanna „óháður matsmaður“.

2) Ákvæðum b-liðar í lið 6.4.1.2 er breytt sem hér segir:

- a) í fyrstu undirgrein komi „ESB-matsmaður fyrir flugvernd“ í stað orðanna „óháður matsmaður“,
- b) í annarri undirgrein komi „ESB-matsmaður fyrir flugvernd“ í stað orðanna „óháður matsmaður“,
- c) í þriðju undirgrein komi „ESB-matsmaður fyrir flugvernd“ í stað orðanna „óháður matsmaður“,
- d) í fimmtu undirgrein komi „ESB-matsmaður fyrir flugvernd“ í stað orðanna „óháður matsmaður“.

B. Eftirfarandi komi í stað liðar 6.8:

„6.8. VÖRN FARMS OG PÓSTS SEM FLUTT ER INN Í EVRÓPUSAMBANDIÐ FRÁ ÞRIÐJU LÖNDUM

6.8.1. Tilnefning flugrekenda

6.8.1.1. Flugrekandi, sem flytur farm eða póst frá flugvelli í þriðja landi og er ekki skráður í fylgiskjal 6-F vegna flugskipta, gegnumferðar eða affermingar á einhverjum þeim flugvelli sem fellur undir gildissvið reglugerðar (EB) nr. 300/2008, skal tilnefndur sem „flugrekandi sem flytur flugfarm eða flugpóst inn í Evrópusambandið frá flugvelli í þriðja landi“ (ACC3-flugrekandi):

- a) af hlutaðeigandi yfirvaldi aðildarríkis sem gaf út flugrekendaskirteinið,
- b) af hlutaðeigandi yfirvaldi aðildarríkis sem skráð er í viðaukann við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 748/2009⁽³⁾, eins og henni var breytt með reglugerð (ESB) nr. 394/2011⁽⁴⁾ um skrána yfir umráðendur loftfara sem stunduðu flugstarfsemi í skilningi I. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/87/EB⁽⁵⁾ 1. janúar 2006 eða eftir þann dag, að því er varðar flugrekendur sem ekki hafa flugrekendaskirteini sem aðildarríki hefur gefið út,
- c) af hlutaðeigandi yfirvaldi þess aðildarríkis, þar sem flugrekandinn hefur höfuðstöðvar sínar innan Evrópusambandsins, eða af öðru viðeigandi yfirvaldi í Sambandinu, eftir samkomulagi við það yfirvald, að því er varðar flugrekendur sem ekki hafa flugrekendaskirteini sem er útgefið af aðildarríki og eru ekki skráðir í viðaukann við reglugerð (EB) nr. 748/2009.

6.8.1.2. Tilnefning flugrekenda sem ACC3-flugrekenda, að því er varðar farm- og póstflutninga hans frá flugvelli þar sem farið er fram á ACC3-tilnefningu (hér á eftir nefndir, „viðkomandi farmflutningar“), skal byggjast á:

- a) tilnefningu einstaklings sem ber heildarábyrgð fyrir hönd flugrekenda á framkvæmd verndarákvæða um farm eða póst að því er varðar viðkomandi farmflutninga og
- b) til 30. júní 2014, „yfirlýsingu á skuldbindingum — ACC3“ eins og tilgreint er í fylgiskjali 6-H þar sem staðfest er framkvæmd flugverndaráætlunar sem tekur til þáttanna sem tilgreindir eru í fylgiskjali 6-G; yfirlýsingin skal undirrituð af lagalegum fyrirsvarsmanni umsækjanda eða einstaklingi sem ber ábyrgð á flugverndinni; hlutaðeigandi yfirvald skal annaðhvort halda eftir afriti eða frumriti þar til ACC3-tilnefningin fellur úr gildi,
- c) frá 1. júlí 2014, ESB-fullgildingarskýrslu flugverndar þar sem staðfest er framkvæmd verndarráðstafana.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 219, 22.8.2009, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 107, 27.4.2011, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjtið. ESB L 275, 25.10.2003, bls. 32.“

- 6.8.1.3. Hlutaðeigandi yfirvald skal úthluta tilnefndum ACC3-flugrekanda sérauðkenni í alstöfum á stöðluðu formi sem auðkennir flugrekandann og flugvöll í þriðja landi þar sem flugrekandinn hefur verið tilnefndur til að flytja farm eða póst til Sambandsins.
- 6.8.1.4. Tilnefningin skal gilda frá þeim degi sem hlutaðeigandi yfirvald færði upplýsingar um ACC3-flugrekandann í gagnagrunn Sambandsins yfir viðurkennda umboðsaðila og þekkta sendendur og í fimm ár hið lengsta.
- 6.8.1.5. ACC3-flugrekandi, sem er skráður í gagnagrunn Sambandsins yfir viðurkennda umboðsaðila og þekkta sendendur, skal viðurkenndur í öllum aðildarríkjum, að því er varðar allt flug frá viðkomandi flugvelli í þriðja landi til Evrópusambandsins.

6.8.2. ESB-fullgilding flugverndar að því er varðar ACC3-flugrekanda

- 6.8.2.1. ESB-fullgilding flugverndar að því er varðar viðkomandi farmflutninga flugrekanda skal fela í sér:
- a) athugun á flugverndaráætlun flugrekanda til að tryggja að hún sé viðeigandi og heildstæð að því er varðar alla liðina, sem settir eru fram í fylgiskjali 6-G, og
 - b) sannprófun á framkvæmd flugverndarráðstafana, að því er varðar viðkomandi farmflutninga, með því að nota gátlistann sem settur er fram í fylgiskjali 6-C3.
- 6.8.2.2. Sannprófun framkvæmda vegna ESB-fullgildingar flugverndar skal eiga sér stað á staðnum, þannig að það svari til eins af eftirfarandi:

1. Á flugvelli þar sem flugrekandi stundar viðkomandi farmflutninga áður en hægt er að veita flugvellingum ACC3-tilnefningu.

Ef í ljós kemur við ESB-fullgildingu flugverndar að a.m.k. eitt markmiðanna, sem talin eru upp í gátlistanum í fylgiskjali 6-C3, hafi ekki náðst skal hlutaðeigandi yfirvald ekki tilnefna flugrekanda sem ACC3-flugrekanda að því er varðar viðkomandi farmflutninga nema flugrekandinn færi sönnur á að hann hafi gert ráðstafanir til að ráða bót á þeim annmörkum sem komu í ljós.

2. Á dæmigerðum fjölda flugvalla þar sem flugrekandi stundar viðkomandi farmflutninga áður en ACC3-tilnefning er veitt öllum flugvöllum þar sem flugrekandi stundar viðkomandi farmflutninga. Eftirfarandi skilyrði gilda:

- a) flugrekandi, sem annast röð viðkomandi farmflutninga, fer fram á þennan möguleika,
- b) hlutaðeigandi yfirvald hefur gengið úr skugga um að flugrekandi noti innri gæðatryggingaráætlun vegna verndar sem jafngildir ESB-fullgildingu flugverndar,
- c) dæmigerður fjöldi skal vera a.m.k. þrír flugvellar eða 5%, hvort sem er herra, og allir flugvellar sem eru á miklu áhættusvæði,
- d) hlutaðeigandi yfirvöld hafa samþykkt áætlun sem tryggir ESB-fullgildingu flugverndar, að því er varðar hvert ár sem tilnefningin gildir einnig fyrir aðra viðbótarflugvelli sem munu fá ACC3-tilnefningu, eða þar til allir flugvellar hafa fengið fullgildingu; á hverju ári skulu þessar fullgildingar jafngilda þeim fjölda sem farið er fram á í c-lið; í áætluninni skal gera grein fyrir vali á viðbótarflugvöllum,
- e) allar ACC3-tilnefningar skulu falla úr gildi á sama degi,
- f) ef ein af ESB-fullgildingunum flugverndar, sem samþykktar eru samkvæmt áætluninni, sýnir fram á að a.m.k. eitt eða fleiri markmiðanna, sem talin eru upp í gátlistanum í fylgiskjali 6-C3, hafi ekki náðst skal hlutaðeigandi yfirvald sem veitir tilnefninguna fara fram á að færðar verði sönnur á að gerðar hafi verið ráðstafanir til að ráða bót á þeim annmörkum sem komu í ljós á þeim flugvelli og, með hliðsjón af alvarleika annmarkanna, krefjast:

— ESB-fullgildingar flugverndar á öllum þeim flugvöllum þar sem farið er fram á ACC3-tilnefningu, í samræmi við lið 6.8.2.2.1, innan frests sem hlutaðeigandi yfirvald setur eða

— tvöfalt fleiri ESB-fullgildingar flugverndar en fastsett er samkvæmt d-lið, að því er varðar hvert ár sem eftir er af ACC3-tilnefningum.

- 6.8.2.3. Hlutaðeigandi yfirvald getur tilnefnt flugrekanda sem ACC3-flugrekanda í takmarkaðan tíma, sem lýkur eigi síðar en 30. júní 2016, ef ESB-fullgilding flugverndar gat ekki farið fram af hlutlægum ástæðum sem flugrekandi ber ekki ábyrgð á. Ef slík tilnefning er veitt til lengri tíma en þriggja mánaða skal hlutaðeigandi yfirvald ganga úr skugga um að flugrekandi noti innri gæðatryggingaráætlun vegna verndar sem jafngildir ESB-fullgildingu flugverndar.
- 6.8.2.4. Ef ESB-fullgilding flugverndar, að því er varðar ACC3-flugrekanda, átti sér stað fyrir 1. júlí 2014 og sýndi ekki fram á að kröfurnar í öðrum málslíð í lið 6.8.3.2 hefðu verið framkvæmdar skal ACC3-flugrekandinn, eigi síðar en 1. júlí 2014, færa sönnur á það fyrir hlutaðeigandi yfirvöldum að þessar kröfur hafi verið framkvæmdar. Sönnunin skal fela í sér uppfærslu á viðkomandi þáttum flugverndaráætlunarinnar og getur falið sér í sér sannprófun á staðnum til eftirfylgni.
- 6.8.2.5. Skrá skal ESB-fullgildingu flugverndar í fullgildingarskýrslu sem samanstendur a.m.k. af yfirlýsingu um skuldbindingar, eins og hún er sett fram í fylgiskjali 6-H1, gátlista, sem settur er fram í fylgiskjali 6-C3, og yfirlýsingu ESB-matsmanns fyrir flugvernd sem sett er fram í fylgiskjali 11-A. ESB-matsmaður fyrir flugvernd skal leggja fullgildingarskýrslu fyrir hlutaðeigandi yfirvöld og afhenda flugrekandanum sem hefur fengið fullgildingu afrit af henni.
- 6.8.3. Flugverndareftirlit með farmi og pósti sem kemur frá þriðja landi**
- 6.8.3.1. ACC3-flugrekandi skal tryggja að allur farmur og póstur, sem fluttur er og fer í flugskipti, gegnumferð eða affermingu á flugvelli í Sambandinu, sé skimaður, nema:
- a) viðurkenndur umboðsaðili með ESB-fullgildingu fyrir flugvernd hafi haft tilskilið flugverndareftirlit með sendingunni og sendingin hafi verið varin gegn óheimilum aðgangi frá því þetta flugverndareftirlit fór fram og þar til hún var sett um borð eða
 - b) þekktur sendandi með ESB-fullgildingu fyrir flugvernd hafi haft tilskilið flugverndareftirlit með sendingunni og sendingin hafi verið varin gegn óheimilum aðgangi frá því þetta flugverndareftirlit fór fram og þar til hún var sett um borð eða
 - c) skráður sendandi, á ábyrgð viðurkennds umboðsaðila með ESB-fullgildingu fyrir flugvernd, hafi haft tilskilið flugverndareftirlit með sendingunni og sendingin hafi verið varin gegn óheimilum aðgangi frá því þetta flugverndareftirlit fór fram og þar til hún var sett um borð og hún sé ekki sett um borð í farþegaflotfar eða
 - d) sendingin sé undanþegin skimun í samræmi við d-lið liðar 6.1.1 í reglugerð (ESB) nr. 185/2010 og hafi verið varin gegn óheimilum aðgangi frá því að hún varð auðgreinanlegur flugfarmur eða flugpóstur og þar til hún var sett um borð.
- 6.8.3.2. Þar til 30. júní 2014 skulu skimunarkröfurnar, sem settar eru fram í lið 6.8.3.1, að lágmarki uppfylla kröfur Alþjóðaflugmálastofnunarinnar (ICAO). Eftir það skal farmur og póstur, sem fluttur er til Sambandsins, skimaður með einu af þeim úrræðum eða aðferðum sem um getur í lið 6.2.1 í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2010/774/ESB og eru fullnægjandi til að tryggja, með nokkurri vissu, að hann innihaldi enga bannaða hluti.
- 6.8.3.3. ACC3-flugrekandi skal tryggja, að því er varðar:
- a) farm og pósti í flutningi og gegnumferð, að skimun, í samræmi við lið 6.8.3.2, eða flugverndareftirliti hafi verið beitt á upphafsstað eða annars staðar í birgðakeðjunni og að slíkar vörusendingar hafi verið varðar gegn óheimilum aðgangi frá því að flugverndareftirliti var beitt og þar til sendingarnar voru settar um borð,
 - b) farm og pósti sem mikil áhætta fylgir, að flugrekandi sjálfur eða eining með ESB-fullgildingu fyrir flugvernd hafi beitt skimun í samræmi við lið 6.7 á upphafsstað eða annars staðar í birgðakeðjunni, að slíkar vörusendingar hafi fengið SHR-merkingu og verið varðar gegn óheimilum aðgangi frá því að flugverndareftirliti var beitt og þar til sendingarnar voru settar um borð.
- 6.8.3.4. Sérauðkenni í alstöfum ACC3-flugrekandans og staða flugverndar fyrir sendinguna, eins og um getur í d-lið liðar 6.3.2.6 og viðurkenndur umboðsaðili með ESB-fullgildingu fyrir flugvernd gefur út, skal koma fram á meðfylgjandi gögnum, annaðhvort á flugfarmbréfi, í sambærilegum pósts kjöllum eða í sérstakri yfirlýsingu og annaðhvort á rafrænu formi eða skriflega.
- 6.8.3.5. Ef viðurkenndi umboðsaðilinn, sem um getur í lið 6.8.4, er ekki til staðar hefur ACC3-flugrekandi eða flugrekandi sem kemur frá þriðja landi, sem skráð er í fylgiskjali 6-Fii, heimild til að gefa út yfirlýsingu um stöðu flugverndar.

6.8.4. Fullgilding viðurkenndra umboðsaðila og þekktra sendenda

6.8.4.1. Til þess að verða viðurkenndur umboðsaðili eða þekktur sendandi með ESB-fullgildingu flugverndar skulu einingar í þriðja landi hljóta fullgildingu samkvæmt einum af eftirfarandi tveimur möguleikum og færðar í gagnagrunn ACC3-flugrekanda, sem umboðsaðilinn eða sendandinn sendir farm eða póst beint til með hliðsjón af flutningi til Sambandsins:

- a) í flugverndaráætlun ACC3-flugrekanda skal setja fram upplýsingar um flugverndareftirlit sem einingar í þriðju löndum hafa framkvæmt fyrir hans hönd og sem flugrekandinn tekur við farmi eða pósti frá með hliðsjón af beinum flutningi til Sambandsins; ESB-fullgilding flugverndar til handa ACC3-flugrekanda skal fullgilda flugverndareftirlitið sem þessar einingar beita eða
- b) einingar í þriðja landi leggja viðkomandi starfsemi í tengslum við afgreiðslu farms fyrir ESB-fullgildingu flugverndar á fimm ára fresti hið lengsta og afhenda ACC3-flugrekendum afrit af fullgildingarskýrslu.

6.8.4.2. Ef sú niðurstaða kemur í ljós við ESB-fullgildingu flugverndar, samkvæmt b-lið liðar 6.8.4.1, að einingunni

- a) hafi tekist að ná markmiðunum, sem um getur í viðkomandi gátlista, skal í fullgildingarskýrslunni koma fram að einingin sé tilnefnd sem viðurkenndur umboðsaðili eða þekktur sendandi með ESB-fullgildingu flugverndar; matsmaðurinn skal afhenda einingunni sem hefur fengið fullgildingu frumrit af fullgildingarskýrslunni,
- b) hafi ekki tekist að ná markmiðunum, sem um getur í viðkomandi gátlista, hefur einingin ekki heimild til að vinna við farm til flutnings inn í Evrópusambandið; einingin skal fá eintak að fullgerðum gátlista þar sem annmarkarnir koma fram.

6.8.4.3. ACC3-flugrekandi skal viðhalda gagnagrunni þar sem finna má a.m.k. eftirfarandi upplýsingar fyrir hvern viðurkenndan umboðsaðila eða þekkta sendanda sem hlotið hefur ESB-fullgildingu flugverndar í samræmi við lið 6.8.4.1 og sem hann tekur beint við farmi eða pósti frá með hliðsjón af flutningi til Sambandsins:

- a) upplýsingar um fyrirtækið, þ.m.t. áreiðanlegt heimilisfang fyrirtækisins,
- b) hvers eðlis fyrirtækið er, að undanskildum viðkvæmum viðskiptaupplýsingum,
- c) samskiptaupplýsingar, þ.m.t. samskiptaupplýsingar einstaklings eða einstaklinga sem bera ábyrgð á flugvernd og
- d) skráningarnúmer fyrirtækisins, ef við á,
- e) fullgildingarskýrslu, þar sem hún er til staðar og eigi síðar en 1. júlí 2014.

Gagnagrunnurinn skal vera aðgengilegur til skoðunar fyrir ACC3-flugrekanda.

Aðrar einingar með ESB-fullgildingu fyrir flugvernd mega viðhalda slíkum gagnagrunni.

6.8.5. Ef ekki er farið að tilskildum ákvæðum og afturköllun tilnefningar ACC3-flugrekanda

6.8.5.1. Ef ekki er farið að tilskildum ákvæðum

1. Ef framkvæmdastjórnin eða hlutaðeigandi yfirvald kemst að raun um alvarlegan annmarka sem varðar starfsemi ACC3-flugrekanda og sem talinn er hafa veruleg áhrif á almenna flugvernd í Evrópusambandinu skal:

- a) þegar í stað upplýsa viðkomandi ACC3-flugrekanda um það, fara fram á athugasemdir frá honum og að hann geri viðeigandi ráðstafanir til að ráða bót á alvarlegu annmörkunum,
- b) þegar í stað upplýsa framkvæmdastjórnina og hin aðildarríkin um það.

2. Ef hlutaðeigandi yfirvaldi hefur ekki tekist að gera tilskildar úrbætur hefur framkvæmdastjórnin, að höfðu samráði við stjórnsýslunefnd um flugvernd í almenningsskiptum, heimild til að ákvarða að flugrekandinn verði ekki lengur viðurkenndur sem ACC3-flugrekandi, annaðhvort að því er varðar ákveðna flugleið eða allar flugleiðir frá þriðju löndum til Evrópusambandsins. Í slíkum tilvikum skal fella upplýsingar um ACC3-flugrekandann brott úr gagnagrunni Sambandsins yfir viðurkennda umboðsaðila og þekkta sendendur.

3. Ef viðurkenning á ACC3-flugrekanda hefur verið afturkölluð, í samræmi við lið 6.8.5.1, skal flugrekandi ekki öðlast hana aftur eða vera skráður í gagnagrunn Sambandsins yfir viðurkennda umboðsaðila eða þekkta sendendur, fyrr en staðfest hefur verið með ESB-fullgildingu flugverndar að bót hafi verið ráðin á alvarlegu annmörkunum og hlutaðeigandi yfirvaldi hafi tilkynnt það nefndinni um flugvernd í almenningsskiptum.

6.8.5.2. Afturköllun

Hlutaðeigandi yfirvald, sem tilnefndi ACC3-flugrekandann, ber ábyrgð á því að fella ACC3-flugrekanda brott úr „gagnagrunni Sambandsins yfir viðurkennda umboðsaðila og þekkta sendendur“:

- a) að beiðni eða í samráði við flugrekanda, eða
- b) ef ACC3-flugrekandi sinnir ekki viðkomandi vinnu við farm og bregst ekki við beiðni um athugasemdir eða kemur með öðrum hætti í veg fyrir mat á áhættu fyrir flug.

C. Eftirfarandi fylgiskjal bætist við á eftir fylgiskjali 6-C:

„FYLGISKJAL 6-C3

GÁTLISTI FYRIR FULLGILDINGU FYRIR ACC3-FLUGREKENDUR

Tilnefning ACC3-flugrekanda (flugrekandi sem flytur flugfarm eða flugpóst til Evrópusambandsins frá flugvelli í þriðja landi) er forsenda þess að geta flutt flugfarm eða flugpóst til Evrópusambandsins⁽¹⁾ (ESB) eða Íslands, Noregs og Sviss og gerð er krafa um hana í reglugerð (ESB) nr. 185/2010, eins og henni var breytt með framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 859/2011⁽²⁾.

Að jafnaði er farið fram á ACC3-tilnefningu fyrir öll flug sem flytja farm eða póst sem fer í flugskipti, gegnumferð eða affermingu á flugvöllum ESB/EES. Viðeigandi yfirvöld aðildarríkja Evrópusambandsins, Íslands, Noregs og Sviss bera hvert fyrir sig ábyrgð á tilnefningu sérstakra flugrekenda sem ACC3-flugrekenda. Tilnefningin er byggð á flugverndaráætlun flugrekanda og sannprófun framkvæmda á staðnum, í samræmi við markmiðin sem um getur í þessum gátlista fyrir fullgildingu.

Gátlistinn er tæki sem ESB-matsmaður fyrir flugvernd getur notað til að meta verndarstigið fyrir flugfarm eða flugpóst til ESB/EES⁽⁴⁾ sem ACC3-flugrekandi flytur eða er ábyrgur fyrir eða flugrekandi sem sækir um ACC3-tilnefningu.

Fullgildingarskýrsluna skal afhenda hlutaðeigandi yfirvaldi sem veitir tilnefningu og einingunni, sem hefur fengið fullgildingu innan eins mánaðar hið lengsta, eftir að sannprófun á staðnum hefur átt sér stað. Óaðskiljanlegir hlutar fullgildingarskýrslu skulu a.m.k. vera:

- fullgerður gátlisti, undirritaður af ESB-matsmanni fyrir flugvernd og, eftir atvikum, með athugasemdum frá einingunni sem hefur fengið fullgildingu,
- yfirlýsing um skuldbindingar (fylgiskjal 6-H1 sem sett er fram í viðaukanum við reglugerð (ESB) 185/2010), undirrituð af einingunni sem hefur fengið fullgildingu og
- yfirlýsing um óhæði (fylgiskjal 11-A sem sett er fram í viðaukanum við reglugerð (ESB) 185/2010), að því er varðar eininguna sem hefur fengið fullgildingu, sem ESB-matsmaður fyrir flugvernd hefur undirritað.

Númeraröð blaðsíðna, dagsetning ESB-fullgildingar flugverndar og merking hverrar blaðsíðu með upphafsstöfum matsmanns og einingarinnar, sem hefur fengið fullgildingu, skulu sanna heildstæði fullgildingarskýrslunnar. Skýrslan skal vera á ensku.

Meta skal 3. hluta — Flugverndaráætlun flugrekanda, 6. hluta — Gagnagrunnur, 7. hluta — Skimun og 8. hluta — Farmur eða póstur sem mikil áhætta fylgir (HRCM), miðað við kröfurnar í liðum 6.7 og 6.8 í reglugerð (ESB) nr. 185/2010. Að því er varðar aðra hluta fela grunnkröfur í sér kröfur og ráðlagðar starfsvenjur í 17. viðauka við samþykkt um alþjóðafflugmál og leiðbeiningar sem finna má í handbók Alþjóðafflugmálastofnunarinnar um flugvernd (skjal 8973-takmarkað).

Athugasemdir til útskýringar:

- Fylla skal út alla hluta gátlistans. Ef engar upplýsingar eru fáanlegar verður að gera grein fyrir því.
- Að loknum hverjum hluta skal ESB-matsmaður fyrir flugvernd komast að niðurstöðu um það hvort og að hve miklu leyti markmið þessa hluta hafa náðst.

1. HLUTI

Auðkenning einingarinnar sem hefur fengið fullgildingu og matsmannsins

1.1. Dagsetning eða dagsetningar fullgildingar

Nota skal nákvæmt snið fyrir dagsetningar, s.s. 01.10.2012 til 02.10.2012.

dd/mm/áááá	
------------	--

1.2. Dagsetning fyrri fullgildingar og sérauðkenni í alstöfum ACC3-flugrekandans, ef það er til staðar.

dd/mm/áááá	
------------	--

Sérauðkenni í alstöfum	
------------------------	--

1.3. Upplýsingar um matsmann fyrir flugvernd

Nafn	
------	--

Fyrirtæki/stofnun/yfirvald	
----------------------------	--

Sérauðkenni í alstöfum	
------------------------	--

Tölvupóstfang	
---------------	--

Símanúmer (þ.m.t. alþjóðakóði)	
--------------------------------	--

1.4. Nafn flugrekanda sem á að fullgilda.

Heiti	
-------	--

Flugrekandaskírteini gefið út í (nafn ríkis):	
---	--

Kóði Alþjóðasambands flugfélaga eða kóði Alþjóðaflugmálastofnunarinnar ef kóði Alþjóðasambands flugfélaga er ekki til fyrir flugrekandann. Tilgreina skal um hvorn kóðann er að ræða.	
---	--

Ríkið sem ber ábyrgð á tilnefningu flugrekanda sem ACC3-flugrekanda.	
--	--

1.5. Upplýsingar um staðsetningu flugvalla í þriðja landi sem á að fullgilda eða farm- eða pósthöfvar sem tengjast þeim.

Nafn	
------	--

Kóði Alþjóðasambands flugfélaga (eða Alþjóðaflugmálastofnunarinnar) fyrir flugvöllinn	
---	--

Land	
------	--

1.6. Eðli viðskipta flugrekandans — Það getur verið um að ræða fleiri en eina tegund viðskipta.

a) Flugrekandi sem flytur farþega og farm/póst. b) Flugrekandi sem flytur aðeins farm og póst. c) Flugrekandi sem flytur aðeins farm. d) Flugrekandi sem flytur aðeins póst. e) Samræmingaraðili (e. <i>integrator</i>). f) Leigusali (e. <i>charter</i>).	

1.7. Nafn og titill einstaklings sem ber ábyrgð á öryggi flugfarms/flugpósts frá þriðja landi.

Nafn	
------	--

Starfsheiti	
-------------	--

Tölvupóstfang	
---------------	--

Símanúmer (þ.m.t. alþjóðakóði).	
---------------------------------	--

1.8. Heimilisfang aðalskrifstofu flugrekanda á flugvellinum sem heimsóttur er.

Númer/Deild/Bygging/Flugvöllur	
--------------------------------	--

Gata	
------	--

Bæjarfélag	
Póstnúmer	
Ríki (ef við á)	
Land	

1.9. Heimilisfang aðalskrifstofu flugrekanda, t.d. höfuðstöðvar fyrirtækisins.

Númer/Deild/Bygging/Flugvöllur	
Gata	
Bæjarfélag	
Póstnúmer	
Ríki (ef við á)	
Land	

2. HLUTI

Skipulag og ábyrgð ACC3-flugrekanda á flugvöllum

Markmið: Hvorki skal flytja farm né póst til ESB/EES nema hann sæti flugverndareftirliti. Nánari upplýsingar um slíkt eftirlit er að finna í eftirfarandi hlutum þessa gátlista. ACC3-flugrekandi skal ekki taka við farmi eða pósti til flutnings með loftfari til ESB nema viðurkenndur umboðsaðili með ESB-fullgildingu fyrir flugvernd, þekktur sendandi með ESB-fullgildingu fyrir flugvernd eða skráður sendandi viðurkennds umboðsaðila með ESB-fullgildingu fyrir flugvernd geti staðfest og gert grein fyrir notkun skimunar eða annars flugverndareftirlits eða slíkar sendingar verði skimaðar í samræmi við ESB-reglugerðir.

ACC3-flugrekandi skal koma á tilteknu ferli til að tryggja að viðeigandi flugverndareftirlit sé haft með öllum flugfarmi og flugpósti sem fluttur er til ESB/EES nema hann sé undanþeginn skimun, í samræmi við löggjöf Sambandsins, og að þessi farmur eða póstur sé varinn þar til hann er settur um borð í loftfar. Flugverndareftirlit samanstendur af:

- handleit sem skal vera fullnægjandi svo hægt sé að tryggja, með nokkurri vissu, að engir bannaðir hlutir séu faldir í sendingunni eða
- öðru flugverndareftirliti sem er hluti af verndarferli birgðakeðju, þannig að hægt sé að tryggja, með nokkurri vissu, að engir bannaðir hlutir séu faldir í sendingunni, sem viðurkenndir umboðsaðilar með ESB-fullgildingu fyrir flugvernd eða þekktir sendendur eða skráðir sendendur með ESB-fullgildingu fyrir flugvernd nota.

Tilvísun: liður 6.8.3

2.1. Hefur flugrekandi komið á ferli til að tryggja að flugfarmur eða flugpóstur sæti viðeigandi flugverndareftirliti áður en hann er settur um borð í loftfar sem flýgur til ESB/EES?

JÁ eða NEI	
Ef svarið er JÁ, skal lýsa ferlinu:	

2.2. Framkvæmir flugrekandi eða eining fyrir hans hönd, sem fellur undir flugverndaráætlun hans, flugverndareftirlit?

Ef svarið er JÁ skal veita nánari upplýsingar:	
Ef svarið er NEI, hvaða einingar, sem ekki falla undir flugverndaráætlun flugrekanda, hafa flugverndareftirlit með flugfarmi eða flugpósti sem flugrekandinn flytur til ESB/EES?	
Tilgreina skal eðli þessara eininga og veita upplýsingar um þær. — Einkarekið afgreiðslufyrirtæki. — Ríkisrekið fyrirtæki. — Ríkisrekin aðstaða eða aðili á vegum ríkisins sem annast skimun. — Annað.	

2.3. Hvaða tæki og fyrirmæli notar flugrekandi til að tryggja að flugverndareftirlit sé framkvæmt með tilskildum hætti?

2.4. Er flugrekandinn fær um að fara fram á viðeigandi flugverndareftirlit ef einingar, sem falla ekki undir flugverndaráætlun hans, s.s. ríkisreknar stöðvar, framkvæma skimunina?

JÁ eða NEI

Ef svarið er NEI, skal veita nánari upplýsingar.

2.5. Hefur verið komið á fót áætlun fyrir flugfarm eða flugpóst að því er varðar viðurkennda umboðsaðila eða þekkta sendendur, í samræmi við kröfur Alþjóðaðflugmálastofnunarinnar, í því ríki þar sem flugvöllurinn er staðsettur og þar sem fullgildingarheimsóknin fer fram?

Ef svarið er JÁ, skal lýsa þáttum áætlunarinnar og hvernig henni hefur verið komið á.

2.6. Niðurstöður og almennar athugasemdir um það hvort ferlið sé áreiðanlegt, afdráttarlaust og traust.

Athugasemdir frá flugrekanda.

Athugasemdir frá ESB-matsmanni fyrir flugvernd.

3. HLUTI

Flugverndaráætlun flugrekanda

Markmið: ACC3-flugrekandi skal tryggja að flugverndaráætlun hans taki til allra ráðstafana fyrir flugvernd sem eru viðeigandi og fullnægjandi fyrir flugfarm og -póst sem fluttur er til ESB.

Flugverndaráætlun og tengd gögn flugrekanda skulu liggja til grundvallar flugverndareftirliti sem framkvæmt er í samræmi við markmið þessa gátlista. Flugrekandinn gæti mögulega óskað eftir því að koma gögnum sínum til ESB-matsmanns fyrir flugvernd áður en heimsókn hans hefst svo það hjálpi honum að kynnast staðnum sem hann á að heimsækja.

Tilvísun: Liður 6.8.2.1 og fylgiskjal 6-G

Athugasemd: Eftirfarandi liðir, sem taldir eru upp í fylgiskjali 6-G í viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 185/2010, skulu fá viðeigandi yfirferð:

- a) lýsing á ráðstöfunum varðandi flugfarm og flugpóst,
- b) verklagsreglur um móttöku,
- c) kerfi og viðmiðanir varðandi viðurkennda umboðsaðila,
- d) kerfi og viðmiðanir varðandi þekkta sendendur,
- e) kerfi og viðmiðanir varðandi skráða sendendur,
- f) kröfur varðandi skimun og líkamsleit,
- g) upplýsingar um hvar skimun og líkamsleit fer fram,
- h) upplýsingar um skimunarbúnað,
- i) upplýsingar um viðkomandi flugrekanda eða þjónustuveitanda,
- j) skrá yfir undanþágur frá öryggisleit eða líkamlegri leit,
- k) upplýsingar um meðhöndlun flugfarms og flugpósts sem mikil áhætta fylgir.

3.1. Flugverndaráætlun flugrekanda

Dagsetning – nota skal nákvæmt snið fyrir dagsetningar dd/mm/áááá	
Útgáfa	
Hefur áætlunin verið lögð fyrir hlutaðeigandi yfirvald ESB/EES áður? Ef svarið er JÁ, skal til greina hvenær með hliðsjón af ACC3-tilnefningu. Af öðrum ástæðum?	

3.2. Tekur flugverndaráætlunin nægilega vel til allra þátta skárinnar hér að framan?

JÁ eða NEI	
Ef svarið er NEI, skal útskýra það og tilgreina ástæðurnar.	

3.3. Eru flugverndarráðstafanir, sem lýst er í flugverndaráætluninni, viðeigandi og fullnægjandi til að vernda flugfarm eða -póst sem fluttur er til ESB/EES samkvæmt tilskildum kröfum?

JÁ eða NEI	
Ef svarið er NEI, skal útskýra það og tilgreina ástæðurnar.	

3.4. Niðurstaða: Er flugverndaráætlunin áreiðanleg, traust og fullgerð?

JÁ eða NEI	
Ef svarið er NEI, skal tilgreina ástæður.	
Athugasemdir frá flugrekanda.	
Athugasemdir frá ESB-matsmanni fyrir flugvernd.	

4. HLUTI

Ráðning og þjálfun starfsfólks

Markmið: ACC3-flugrekandi skal fela ábyrgu og hæfu starfsfólki að tryggja vernd flugfarms eða flugpósts. Starfsfólk sem hefur aðgang að vernduðum flugfarmi skal hafa tilskilda hæfni til að gegna skyldustörfum sínum sem og viðeigandi þjálfun.

Til að ná því markmiði skal ACC3-flugrekandi fara að tiltekinni verklagsreglu til að tryggja að allt starfsfólk (fastráðið, í tímabundnu starfi, afleysingafólk, ökumenn o.s.frv.) sem hefur beinan aðgang án fylgdar að flugfarmi eða flugpósti sem er eða hefur verið undir flugverndareftirliti:

- hafi verið látið sæta grunn- og reglubundnu eftirliti áður en það var ráðið og/eða bakgrunnsskoðun, sem er a.m.k. í samræmi við kröfur staðaryfirvalda á flugvellinum sem hefur hlotið fullgildingu, og
- hafi lokið grunn- og reglubundinni verndarþjálfun til að vera meðvitað um verndarábyrgð sína í samræmi við kröfur staðaryfirvalda á þeim flugvelli sem hefur hlotið fullgildingu.

Tilvísun: Liður 6.8.3.1

Athugasemd:

- Bakgrunnsskoðun felur í sér athugun á deili einstaklings og fyrri reynslu hans, þ.m.t., ef lög heimila það, á mögulegum afbrotaverli hans sem er hluti af mati á hæfi einstaklingsins til að framkvæma flugverndareftirlit og/eða varðandi aðgang án fylgdar að haftasvæðum flugverndar (Skilgreining Alþjóðaflugmálastofnunarinnar, 17. viðauki).
- Við athugun áður en ráðning fer fram skal staðfesta deili á einstaklingnum á grundvelli skjalfestra sönnunargagna, fara yfir ráðningarsögu, menntun og hvers konar rof þar á næstliðin fimm ár ásamt því að fara fram á að einstaklingurinn undirriti yfirlýsingu um mögulegan afbrotaveril í öllum búseturíkjum a.m.k. næstliðin fimm ár (skilgreining Sambandsins).

4.1. Er til staðar verklagsregla sem tryggir að allt starfsfólk sem hefur beinan aðgang án fylgdar að vernduðum flugfarmi eða -pósti sæti athugun áður en það er ráðið þar sem lagt er mat á bakgrunn þess og hæfni?

JÁ eða NEI	
Ef svarið er JÁ, skal tilgreina þann fjölda næstliðinna ára sem tekið er tillit til við athugunina áður en ráðning fer fram og tilgreina hvaða eining framkvæmir skoðunina.	

4.2. Felur þessi verklagsregla í sér?

bakgrunnsathugun, athugun áður en ráðning fer fram, athugun á sakaskrá, viðtöl, annað (nánari upplýsingar). Gera skal grein fyrir framangreindum þáttum, tilgreina skal hvaða eining framkvæmir þessa þætti og, eftir atvikum, skal tilgreina næstliðið tímabil sem tekið er til athugunar.	
--	--

4.3. Er til staðar verklagsregla sem tryggir að einstaklingur, sem ber ábyrgð á beitingu og eftirliti með framkvæmd flugverndareftirlits á staðnum, sæti athugun áður en hann er ráðinn þar sem lagt er mat á bakgrunn hans og hæfni?

JÁ eða NEI	
Ef svarið er JÁ, skal tilgreina þann fjölda næstliðinna ára sem tekið er tillit til við athugun áður en ráðning fer fram og tilgreina hvaða eining framkvæmir skoðunina.	

4.4. Felur þessi verklagsregla í sér?

— bakgrunnsathugun, — athugun áður en ráðning fer fram, — athugun á sakaskrá, — viðtöl, — annað (nánari upplýsingar). Gera skal grein fyrir framangreindum þáttum, tilgreina skal hvaða eining framkvæmir þessa þætti og, eftir atvikum, skal tilgreina næstliðið tímabil sem tekið er til athugunar.	
---	--

4.5. Hlýtur starfsfólk, sem hefur beinan aðgang án fylgdar að vernduðum flugfarmi eða flugpósti, verndarþjálfun áður en það fær þennan aðgang?

JÁ eða NEI	
Ef svarið er JÁ, skal lýsa innihaldi og lengd þjálfunarinnar.	

4.6. Hlýtur starfsfólk, sem tekur á móti, skimar og/eða ver flugfarm eða flugpóst, sérstaka starfstengda þjálfun?

JÁ eða NEI	
Ef svarið er JÁ, skal lýsa innihaldi og lengd þjálfunarnámskeiðanna.	

4.7. Hlýtur starfsfólk, sem um getur í liðum 4.5 og 4.6, reglubundna þjálfun?

JÁ eða NEI	
Ef svarið er JÁ, skal tilgreina innihald og tíðni reglubundnu þjálfunarinnar.	

4.8. Niðurstaða: tryggja ráðstafanir, sem gerðar eru vegna ráðningar og þjálfunar starfsfólks, að öllu starfsfólki, sem hefur aðgang að vernduðum flugfarmi eða flugpósti, hafi verið úthlutað verkefnum með tilhlýðilegum hætti og að það hafi hlotið fullnægjandi þjálfun til að það geri sér grein fyrir verndarábyrgð sinni?

JÁ eða NEI	
Ef svarið er NEI, skal tilgreina ástæður.	
Athugasemdir frá flugrekanda.	
Athugasemdir frá ESB-matsmanni fyrir flugvernd.	

5. HLUTI

Verklagsreglur um móttöku

Markmið: ACC3-flugrekandi skal fara að tiltekinni verklagsreglu, að því er varðar fyrra eftirlit, til að leggja mat á og sannprófa verndarstig sendingar við móttöku.

Í verklagsreglunni skulu koma fram eftirfarandi þættir:

- sannprófun á því hvort sendingin hafi borist frá einstaklingi, sem viðurkenndur umboðsaðili eða þekktur sendandi með ESB-fullgildingu fyrir flugvernd, eins og skráð er í gagnagrunni hans (6. hluti), hefur tilnefnt eða frá skráðum sendanda þessa viðurkennda umboðsaðila,
- sannprófun á því hvort sendingunni fylgi allar tilskildar verndarupplýsingar (flugfarmbréf og upplýsingar um verndarstöðu á pappír eða með rafrænum hætti) sem samsvara þeim flugfarmi og póstsendingum sem tekið er á móti,

sannprófun á því hvort sendingin beri nokkur merki þess að hróflað hafi verið við henni og

sannprófun á því hvort meðhöndla beri sendinguna sem farm og póst sem mikil áhætta fylgir.

Tilvísun: Liður 6.8.3.1

Athugasemd:

- Með viðurkenndum umboðsaðila eða þekktum sendanda er átt við einingu sem meðhöndlar farm og hlotið hefur fullgildingu af hálfu ESB-matsmanns fyrir flugvernd eða þar sem verndarráðstafanir hafa verið felldar inn í flugverndaráætlun ACC3-flugrekanda sem hefur fengið ESB-fullgildingu (í slíkum tilvikum ber ACC3-flugrekandinn einnig ábyrgð á verndarráðstöfunum).
- Með skráðum sendanda er átt við einingu sem meðhöndlar farm fyrir eigin reikning á ábyrgð viðurkennds umboðsaðila með ESB-fullgildingu fyrir flugvernd. Viðurkenndi umboðsaðilinn ber fulla ábyrgð á flugverndareftirlitinu sem skráði sendandinn beitir.
- Tilnefndur einstaklingur skal vera sá sem falið er að afhenda flugrekandanum flugfarm eða flugpóst. Sá sem afhendir flugrekandanum sendinguna skal framvísa kennivottorði, vegabréfi, ökuskírteini eða öðru skjali með ljósmynd sem landsyfirvald hefur gefið út eða sem það viðurkennir.

- 5.1. Þegar flugrekandi tekur á móti sendingu með beinum hætti, gengur hann þá úr skugga um hvort hún komi frá viðurkenndum umboðsaðila, þekktum sendanda eða skráðum sendanda sem hefur fengið fullgildingu eða viðurkenningu samkvæmt löggjöf um flugfarm í Sambandinu og er skráður í gagnagrunn flugrekandans?

JÁ eða NEI

Ef svarið er JÁ skal lýsa verklagsreglunni.

- 5.2. Þegar flugrekandi tekur á móti sendingu með beinum hætti, gengur hann þá úr skugga um hvort ákvörðunarstaður hennar sé flugvöllur í ESB/EES?

JÁ eða NEI — nánari útskýring.

- 5.3. Ef svarið er JÁ — lætur flugrekandinn þá allan farm eða póst sæta sama flugverndareftirliti þegar ákvörðunarstaðurinn er á flugvelli í ESB/EES?

JÁ eða NEI

Ef svarið er JÁ skal lýsa verklagsreglunni.

- 5.4. Þegar flugrekandi tekur á móti sendingu með beinum hætti, gengur hann þá úr skugga um hvort meðhöndla beri sendinguna sem farm eða póst sem mikil áhætta fylgir, þ.m.t. sendingar sem flytja á með öðrum hætti en með flugi?

JÁ eða NEI

Ef svarið er JÁ, hvernig?

Lýsa skal verklagsreglunni.

5.5. Þegar flugrekandi tekur á móti verndaðri sendingu, gengur hann þá úr skugga um hvort hún hafi verið varin gegn óheimilum aðgangi og/eða hvort hróflað hafi verið við henni?

JÁ eða NEI

Ef svarið er JÁ skal lýsa því nánar (innsigli, lásar o.s.frv.).

5.6. Þegar flugrekandi tekur á móti flugfarmi/flugpósti vegna gegnumferðar á þessum stað (farmur/póstur sem fer með sama loftfari og hann kom með), gengur hann þá úr skugga um, á grundvelli uppgöfna gagna, hvort beita þurfi frekara flugverndareftirliti?

JÁ eða NEI

Ef svarið er JÁ, hvernig gengur hann úr skugga um það?

Ef svarið er Nei, hvaða eftirliti er beitt til að tryggja vernd farms eða pósts sem fluttur er til ESB/EES?

5.7. Þegar flugrekandi tekur á móti flugfarmi/flugpósti vegna flugskipta á þessum stað (farmur/póstur sem fer með öðru loftfari en hann kom með), gengur hann þá úr skugga, á grundvelli uppgöfna gagna, hvort beita þurfi frekara flugverndareftirliti?

JÁ eða NEI

Ef svarið er JÁ, hvernig gengur hann úr skugga um það?

Ef svarið er NEI, hvaða flugvarnareftirliti er beitt til að vernda farm og póst sem er fluttur til ESB/EES?

5.8. Er þess krafist að einstaklingurinn, sem afhendir flugrekandanum verndaðan, þekktan flugfarm, leggi fram opinbert auðkennisskírteini með mynd?

JÁ eða NEI

5.9. Niðurstaða: eru verklagsreglur um móttöku fullnægjandi til að ganga úr skugga um hvort flugfarmur eða flugpóstur komi frá verndaðri birgðakeðju eða hvort þörf sé á að skima hann?

JÁ eða NEI

Ef svarið er NEI skal tilgreina ástæður.

Athugasemdir frá flugrekanda.

Athugasemdir frá ESB-matsmanni fyrir flugvernd.

6. HLUTI

Gagnagrunnur

Markmið: Ef ACC3-flugrekanda er ekki gert skylt að skima 100% flugfarm eða flugpóst, sem fluttur er til ESB/EES, skal hann tryggja að farmurinn eða pósturinn komi frá viðurkenndum umboðsaðila með ESB-fullgildingu fyrir flugvernd eða þekktum sendanda eða skráðum sendanda viðurkennds umboðsaðila.

Að því er varðar vöktun skoðunarskrár (e. *audit trail*) er varðar viðkomandi vernd skal ACC3-flugrekandi viðhalda gagnagrunni, þar sem veittar eru eftirfarandi upplýsingar um hverja einingu eða einstakling sem flugrekandinn tekur við farmi eða pósti frá með beinum hætti:

- staða einingarinnar sem um er að ræða (viðurkenndur umboðsaðili eða þekktur sendandi),
- upplýsingar um fyrirtækið, þ.m.t. áreiðanlegt heimilisfang fyrirtækisins,
- hvers eðlis fyrirtækið er, að undanskildum viðkvæmum viðskiptaupplýsingum,
- samskiptaupplýsingar, þ.m.t. samskiptaupplýsingar einstaklings eða einstaklinga sem bera ábyrgð á flugvernd, og
- skráningarnúmer fyrirtækisins, ef við á.

Ef ACC3-flugrekandi tekur á móti flugfarmi eða flugpósti skal hann athuga hvort einingin sé skráð í gagnagrunninn. Ef eininguna er ekki að finna í gagnagrunninum skal skima flugfarminn eða flugpóstinn sem einingin afhenti áður en hann er settur um borð í loftfar.

Tilvísun: Liðir 6.8.4.1 og 6.8.4.3

6.1. Viðheldur flugrekandinn gagnagrunni þar sem er að finna, eins og við á, upplýsingarnar sem um getur að framan, um:

- viðurkennda umboðsaðila með ESB-fullgildingu fyrir flugvernd,
- þekktu sendendur með ESB-fullgildingu fyrir flugvernd,
- skráða sendendur viðurkennds umboðsaðila (valfrjálst)?

JÁ eða NEI	
Ef svarið er JÁ skal lýsa gagnagrunninum.	
Ef svarið er NEI skal útskýra af hverju svo er ekki.	
6.2. Hefur starfsfólk sem tekur á móti flugfarmi og flugpósti greiðan aðgang að gagnagrunninum?	
JÁ eða NEI	
Ef svarið er JÁ skal lýsa ferlinu.	
6.3. Er gagnagrunnurinn uppfærður reglulega til að veita starfsfólki sem tekur á móti flugfarmi og flugpósti áreiðanleg gögn?	
JÁ eða NEI	
Ef svarið er NEI skal útskýra af hverju svo er ekki.	
6.4. Niðurstaða: Viðheldur flugrekandi gagnagrunni sem tryggir fullt gagnsæi um tengsl hans við einingar sem hann tekur beint við farmi eða pósti frá (sem búið er að skima eða sem hefur farið í gegnum flugverndareftirlit) til flutnings inn í Sambandið/EES?	
JÁ eða NEI	
Ef svarið er NEI, skal tilgreina ástæður.	
Athugasemdir frá flugrekanda.	
Athugasemdir frá ESB-matsmanni fyrir flugvernd.	

7. HLUTI

Skimun

Markmið: Ef ACC3-flugrekandi tekur við farmi og pósti frá einingu sem ekki hefur ESB-fullgildingu fyrir flugvernd eða farmurinn sem tekið er við hefur ekki verið varinn gegn óheimilum aðgangi frá því að flugvarnareftirliti var beitt skal ACC3-flugrekandi tryggja að þessi farmur verði skimaður áður en hann er settur um borð í loftfar. ACC3-flugrekandi skal fara að verklagsreglunni til að tryggja að flugfarmur og flugpóstur sem fluttur er til ESB/EES, til flugskipta, gegnumferðar eða affermingar á flugvelli Sambandsins, sé skimaður með því að nota úrræðin eða aðferðirnar sem um getur í löggjöf ESB, þannig að tryggt sé, með nokkurri vissu, að hann innihaldi enga bannaða hluti.

Ef ACC3-flugrekandi skimar ekki sjálfur flugfarm eða flugpóst skal hann tryggja að viðeigandi skimun eigi sér stað samkvæmt kröfum ESB. Verklagsreglur um skimun skulu, eftir því sem við á, taka til meðhöndlunar á farmi og pósti í flugskiptum og gegnumferð.

Ef hlutaðeigandi yfirvald í þriðja landi eða einhver fyrir þess hönd framkvæmir skimun á flugfarmi eða flugpósti skal ACC3-flugrekandi, sem tekur á móti slíkum flugfarmi eða flugpósti frá einingu, greina frá þeirri staðreynd í flugverndaráætlun sinni og tilgreina hvernig tryggja skuli fullnægjandi skimun.

Athugasemd: Þrátt fyrir að ákvæði liðar 6.8.3.2 heimili ACC3-flugrekendum að beita a.m.k. stöðlum Alþjóðaflugmálastofnunarinnar til að framkvæma ákvæði liðar 6.8.3.1 fram til 30. júní 2014, er við ESB-fullgildingu flugverndar tekið tillit til skimunarkrafna ESB, jafnvel þótt fullgildingin eigi sér stað fyrir 1. júlí 2014.

Tilvísun: Liðir 6.8.3.1, 6.8.3.2, 6.8.3.3

7.1. Framkvæmir flugrekandi skimun eða eining fyrir hans hönd sem fellur undir flugverndaráætlun hans?

Ef svarið er JÁ skal veita nánari upplýsingar:
 Ef við á, skal veita nánari upplýsingar um einingu eða einingar sem falla undir flugverndaráætlun flugrekandans:
 — Heiti
 — Heimilisfang tiltekins athafnasvæðis.
 — Hvort hann sé viðurkenndur rekstraraðili, ef við á.

Ef svarið er NEI, hvaða einingar, sem falla ekki undir flugverndaráætlun flugrekanda, skima flugfarm eða flugpóst sem flugrekandinn flytur til ESB/EES?
 Tilgreina skal eðli þessara eininga og veita nánari upplýsingar um þær.

— Einkarekið afgreiðslufyrirtæki.
 — Ríkisrekið fyrirtæki.
 — Ríkisrekin aðstaða eða aðili á vegum ríkisins sem annast skimun.
 — Annað.

7.2. Hvaða aðferðir eru notaðar við að skima flugfarm og flugpóst?

Tilgreina skal, þ.m.t. upplýsingar um búnað sem notaður er til að skima flugfarm og flugpóst (framleiðanda, tegund, útgáfu hugbúnaðar, staðla, raðnúmer o.s.frv.) fyrir allar aðferðir sem notaðar eru.

7.3. Er búnaðurinn eða aðferðin, (t.d. sprengjuleitarhundar) sem notuð er, að finna í nýjustu skrá yfir búnað og aðferðir sem uppfylla kröfur ESB, Sambands flugmálastjórna Evrópuríkja (ECAC) eða Öryggisstjórnar samgöngumála (TSA)?

JÁ eða NEI

Ef svarið er JÁ skal veita nánari upplýsingar.

Ef svarið er NEI, skal veita nánari upplýsingar, tilgreina samþykki fyrir búnaði og dagsetningu þess sem og allt sem bendir til þess að búnaðurinn uppfylli kröfur ESB um búnað.

7.4. Er búnaðurinn notaður í samræmi við notkunarleiðbeiningar (e. *concept of operation* – CONOPS) framleiðanda og er hann prófaður reglulega og haldið við?

JÁ eða NEI

Ef svarið er JÁ skal lýsa ferlinu.

7.5. Er tekið tillit til eðlis sendingar við skimun?

JÁ eða NEI

Ef svarið er JÁ, skal lýsa hvernig tryggt sé að aðferðin, sem valin er til skimunar, sé fullnægjandi til að tryggja, með nokkurri vissu, að engir bannaðir hlutir séu faldir í sendingunni.

7.6. Er til staðar ferli sem fylgja á ef skimunarbúnaður gefur frá sér viðvörðun?

JÁ eða NEI

Ef svarið er JÁ, skal lýsa ferlinu sem fylgja á þegar viðvörðun er gefin til að tryggja, með nokkurri vissu, að um enga bannaði hluti sé að ræða.

Ef svarið er NEI, skal útskýra hvað verður um sendinguna.

7.7. Eru einhverjar sendingar undanþegnar verndarskimun?

JÁ eða NEI

7.8. Eru einhverjar undanþágur sem samrýmast ekki skrá Sambandsins?

JÁ eða NEI

Ef svarið er JÁ skal gefa nánari upplýsingar.

7.9. Er aðgangi að skimunarsvæði stýrt til að tryggja að einungis heimilað starfsfólk og starfsfólk sem hlotið hefur þjálfun hafi aðgang að því?

JÁ eða NEI

Ef svarið er JÁ, skal lýsa því.

7.10. Er til staðar gæðaeftirlit og/eða prófunarfyrirkomulag?

JÁ eða NEI

Ef svarið er JÁ, skal lýsa því.

7.11. Niðurstaða: Er allur flugfarmur/flugpóstur, sem fluttur er til Sambandsins, skimaður með einu af þeim úrræðum eða aðferðum, sem taldar eru upp í lið 6.2.1 í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2010/774/ESB, þannig að tryggt sé, með nokkurri vissu, að ekki sé um að ræða neina bannaða hluti?

JÁ eða NEI

Ef svarið er NEI, skal tilgreina ástæðu.

Athugasemdir frá flugrekanda.

Athugasemdir frá ESB-matsmanni fyrir flugvernd.

8. HLUTI

Farmur eða póstur sem mikil áhætta fylgir

Markmið: Ef sendingar koma upphaflega frá tilteknum stöðum eða hafa flugskipti á tilteknum stöðum, sem eru skilgreindir þannig að mikil áhætta fylgi þeim samkvæmt ESB, eða svo virðist sem verulega hafi verið hróflað við sendingunum ber að meðhöndla þær sem farm eða póst sem mikil áhætta fylgir. Slíkar sendingar þarf að skima í samræmi við sérstök fyrirmæli. Viðeigandi yfirvald ESB/EES, sem hefur tilnefnt ACC3-flugrekanda, skal ákvarða hvaða upprunastöðum fylgir mikil áhætta og fyrirmæli um skimun. ACC3-flugrekandi skal fara að verklagsreglu til að tryggja að borið sé kennsl á farm eða póst sem fluttur er til ESB/EES og mikil áhætta fylgir sem og að hann sæti viðeigandi flugverndareftirliti eins og skilgreint er í löggjöf Sambandsins.

ACC3-flugrekandi skal vera í sambandi við hlutaðeigandi yfirvald, sem er ábyrgt fyrir flugvöllum í ESB/EES sem flugrekandinn flytur farm til, þannig að hann hafi nýjustu upplýsingar um upprunastaði sem mikil áhætta fylgir.

ACC3-flugrekandinn skal gera sömu ráðstafanir, hvort sem hann tekur við farmi og pósti sem fylgir mikil áhætta frá öðrum flugrekanda eða fyrir tilstuðlan annars flutningsmáta.

Tilvísun: Liðir 6.7 og 6.8.3.4

Athugasemd: Farmur eða póstur sem mikil áhætta fylgir og búið er að heimila að verði fluttur til ESB/EES skal fá útgefna stöðu flugverndar „SHR“, sem þýðir að farþega-, farm- og póstloftfari stafar ekki hætta af viðkomandi sendingu í samræmi við kröfur um sendingar sem mikil áhætta fylgir.

8.1. Veit starfsfólk flugrekanda sem ber ábyrgð á flugverndareftirliti hvaða flugfarm og flugpóst ber að meðhöndla sem farm og póst sem mikil áhætta fylgir?

JÁ eða NEI

Ef svarið er JÁ, skal lýsa því.

8.2. Eru til staðar verklagsreglur hjá flugrekanda varðandi það hvernig bera skuli kennsl á farm og póst sem mikil áhætta fylgir?

JÁ eða NEI

Ef svarið er JÁ, skal lýsa því.

8.3. Fellur farmur og póstur sem mikil áhætta fylgir undir verklagsreglur um skimun samkvæmt löggjöf ESB?

JÁ eða NEI

Ef svarið er NEI, skal tilgreina hvaða verklagsreglum skuli beitt.

8.4. Gefur flugrekandi, að skimun lokinni, út yfirlýsingu um stöðu flugverndar „SHR“ í skjölum sem fylgja sendingunni?

JÁ eða NEI

Ef svarið er JÁ, skal lýsa því hvernig staða flugverndar er gefin út og í hvaða skjali.

8.5. Niðurstaða: Er ferlið, sem flugrekandi hefur komið á, viðeigandi og fullnægjandi til að tryggja að allur farmur og póstur sem mikil áhætta fylgir hafi hlotið viðeigandi meðhöndlun áður en hann er settur um borð í loftfar?

JÁ eða NEI

Ef svarið er NEI, skal tilgreina ástæðu.

Athugasemdir frá flugrekanda.

Athugasemdir frá ESB-matsmanni fyrir flugvernd.

9. HLUTI

Vörn

Markmið: ACC3-flugrekandi skal koma á ferli til að tryggja að flugfarmur eða flugpóstur sem fluttur er til ESB/EES sé varinn gegn óheimilum aðgangi frá því að flugverndarskimun eða annað flugverndareftirlit á sér stað eða frá því að tekið er við honum eftir að hann hefur farið í gegnum skimun eða sætt flugverndareftirliti og þar til hann er settur um borð í loftfar.

Veita má vörnina með því að nota mismunandi úrræði, s.s. efnisleg úrræði (fyrirstöður, læst herbergi o.s.frv.), mannleg úrræði (eftirlitsaðilar, þjálfað starfsfólk o.s.frv.) eða tæknileg úrræði (sjónvarpsmyndavélar, innbrotaviðvörðunarkerfi o.s.frv.).

Varinn flugfarmur eða flugpóstur, sem fluttur er til ESB/EES, skal vera aðskilinn frá öðrum flugfarmi eða flugpósti sem ekki er varinn.

Tilvísun: Liður 6.8.3

9.1. Gerir flugrekandi, eða eining fyrir hans hönd sem fellur undir flugverndaráætlun hans, ráðstafanir til að verja flugfarm og flugpóst?

Ef svarið er JÁ, skal veita nánari upplýsingar.

Ef svarið er NEI, hvaða einingar, sem ekki falla undir flugverndaráætlun flugrekanda, gera ráðstafanir til að verja flugfarm og flugpóst sem flugrekandinn flytur til ESB/EES?

Tilgreina skal eðli þessara eininga og veita nánari upplýsingar um þær.

- Einkarekið afgreiðslufyrirtæki.
- Ríkisrekið fyrirtæki.
- Ríkisrekin aðstaða eða aðili á vegum ríkisins sem annast skimun.
- Annað.

9.2. Eru til staðar flugverndareftirlit og vörn til að koma í veg fyrir að hróflað verði við flugfarminum eða flugpóstinum meðan á skimun stendur?

JÁ eða NEI

Ef svarið er JÁ, skal lýsa því.

9.3. Er til staðar ferli sem tryggir að flugfarmur/flugpóstur, sem fluttur er til ESB/EES og fellur undir flugverndareftirlit, sé varinn gegn óheimilum aðgangi frá því að hann hefur verið varinn og þar til hann er settur um borð í loftfar?

JÁ eða NEI

Ef svarið er JÁ, skal lýsa því hvernig hann er varinn.

Ef svarið er NEI skal tilgreina ástæður.

9.4. Niðurstöður: Eru ráðstafanir, sem gerðar eru til að verja sendingar með fullnægjandi hætti, til að koma í veg fyrir ólöglegt athæfi?

JÁ eða NEI	
Ef svarið er NEI, skal tilgreina ástæðu.	
Athugasemdir frá flugrekanda.	
Athugasemdir frá ESB-matsmanni fyrir flugvernd.	

10. HLUTI

Meðfylgjandi skjöl

Markmið: ACC3-flugrekandi skal tryggja:

- 1) að staða flugverndar fyrir sendinguna komi fram í meðfylgjandi skjölum, í flugfarmbréfi, í sambærilegum pótskjölum eða í sérstakri yfirlýsingu og annaðhvort á rafrænu eða skriflegu formi og
- 2) að einstaka alstafakennimerkið komi fram í skjölum sem fylgja sendingum, annaðhvort á rafrænu eða skriflegu formi,

Tilvísun: d-liður liðar 6.3.2.6, 6.8.3.4 og 6.8.3.5

Athugasemd: heimilt er að tilgreina eftirfarandi stöðu flugverndar:

„SPX“: farþega-, farm- og póstloftfari stafar ekki hættu af viðkomandi sendingu eða

„SCO“: einungis farm- og póstloftfari stafar ekki hættu af viðkomandi sendingu eða

„SHR“: farþega-, farm- og póstloftfari stafar ekki hættu af viðkomandi sendingu í samræmi við kröfur um mikla áhættu.

Ef viðurkenndi umboðsaðilinn er ekki til staðar hefur ACC3-flugrekandi eða flugrekandi sem kemur frá þriðja landi og er undanþeginn ACC3-fyrirkomulaginu, heimild til að gefa út yfirlýsingu um stöðu flugverndar.

10.1. Fylgja sendingum skjöl sem staðfesta fyrri og núverandi flugverndareftirlit?

JÁ eða NEI	
Ef svarið er JÁ, skal lýsa innihaldi skjalanna.	
Ef svarið er NEI, skal útskýra af hverju og hvernig flugrekandi meðhöndlar farm eða póst sem „verndaðan“ þegar hann er settur um borð í loftfar.	

10.2. Er einstaka alstafakennimerki ACC3-flugrekandans að finna í gögnunum?

JÁ eða NEI	
Ef svarið er NEI, skal útskýra af hverju svo er ekki.	

10.3. Er verndarstaða farmsins tilgreind í skjölunum og hvernig þeirri stöðu var náð?

JÁ eða NEI	
------------	--

10.4. Niðurstaða: Er skjalaferlið fullnægjandi til að tryggja að farmi eða pósti fylgi viðeigandi skjöl þar sem tilgreind er rétt verndarstaða?

JÁ eða NEI	
Ef svarið er NEI, skal tilgreina ástæðu.	
Athugasemdir frá flugrekanda.	
Athugasemdir frá ESB-matsmanni fyrir flugvernd.	

11. HLUTI

Það að farið sé að tilskildum ákvæðum

Markmið: Eftir að hafa lagt mat á framangreinda tíu hluta þessa gátlista skal ESB-matsmaður fyrir flugvernd komast að niðurstöðu um það hvort sannprófun á staðnum samsvari innihaldi þess hluta flugverndaráætlunar flugrekanda þar sem lýst er ráðstöfunum sem gripið er til í tengslum við flugfarm/flugpóst sem fluttur er til ESB/EES og hvort við flugverndarefirlit séu uppfyllt markmið þessa gátlista með fullnægjandi hætti.

Í niðurstöðum skal greina á milli fjögurra mögulegra megintilvika:

- 1) flugverndaráætlun flugrekanda samrýmist fylgiskjali 6-G, sem sett er fram í viðauka við reglugerð (ESB) nr. 185/2010, og með sannprófun á staðnum er staðfest að farið sé að markmiðum þessa gátlista eða
- 2) flugverndaráætlun flugrekanda samrýmist fylgiskjali 6-G, sem sett er fram í viðauka við reglugerð (ESB) nr. 185/2010, en ekki er unnt að staðfesta, með sannprófun á staðnum, að farið sé að markmiðum þessa gátlista, eða
- 3) flugverndaráætlun flugrekanda samrýmist ekki fylgiskjali 6-G, sem sett er fram í viðauka við reglugerð (ESB) nr. 185/2010, en með sannprófun á staðnum er staðfest að farið sé að markmiðum þessa gátlista eða
- 4) flugverndaráætlun flugrekanda samrýmist ekki fylgiskjali 6-G, sem sett er fram í viðauka við reglugerð (ESB) nr. 185/2010, og ekki er unnt að staðfesta, með sannprófun á staðnum, að farið sé að markmiðum þessa gátlista.

11.1. Almennar niðurstöður: Tilgreina skal tilvikið sem best samsvarar aðstæðunum sem hafa fengið fullgildingu.

1, 2, 3 eða 4

Athugasemdir frá ESB-matsmanni fyrir flugvernd.

Athugasemdir frá flugrekanda.

Heiti matsmanns:

Dagsetning:

Undirskrift:

VIÐAUKI

Skrá yfir einstaklinga og einingar sem heimsóttar hafa verið og þar sem tekin hafa verið viðtöl

Tilgreina skal heiti eininganna, nöfn tengiliða og hvenær heimsókn eða viðtal fór fram.

⁽¹⁾ Aðildarríki Evrópusambandsins: Austurríki, Belgía, Búlgaría, Kýpur, Tékkland, Danmörk, Eistland, Finnland, Frakkland, Þýskaland, Grikkland, Ungverjaland, Írland, Ítalía, Lettland, Litháen, Lúxemborg, Malta, Holland, Pólland, Portúgal, Rúmenía, Slóvakía, Slóvenía, Spánn, Svíþjóð og Breska konungsríkið.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 220, 26.8.2011, bls. 9. Liður 6.8.1.1 í reglugerð (ESB) nr. 185/2010: Flugrekandi, sem flytur farm eða póst frá flugvelli í þriðja landi og er ekki skráður í fylgiskjal 6-F vegna flugskipta, gegnumferðar eða affermingar á einhverjum þeim flugvelli sem fellur undir gildissvið reglugerðar (EB) nr. 300/2008, skal tilnefndur sem „flugrekandi sem flytur flugfarm eða flugpóst inn í Evrópusambandið frá flugvelli í þriðja landi“ (ACC3-flugrekandi).

⁽³⁾ Þetta gildir ekki um flugfarm eða flugpóst sem fluttur er frá fæinum löndum sem undanþegin eru ACC3-fyrirkomulaginu.

⁽⁴⁾ Þegar þessi gátlisti um fullgildingu varðar meðhöndlun flugfarms/flugpósts/loftfars, sem flutt er til ESB/EES, á hann jafnt við flugfarm/flugpóst/loftfar þar sem ESB og Ísland, Noregur og Sviss er ákvörðunarstaður.

D. Í stað fylgiskjals 6-F komi eftirfarandi:

„FYLGISKJAL 6-F

FARMUR OG PÓSTUR

6-Fi

ÞRIÐJU LÖND SEM OG LÖND OG YFIRRÁÐASVÆÐI HANDAN HAFSINS SEM Hafa SÉRSTÖK TENGL VÍÐ SAMBANDIÐ, SAMKVÆMT SÁTTMÁLANUM UM STARFSHÆTTI EVRÓPUSAMBANDSINS OG ÞAR SEM BÁLKURINN UM FLUTNINGA Í ÞEIM SÁTTMÁLA GILDIR EKKI, SEM BEITA VERNDARKRÖFUM SEM VÍÐURKENNT ER AÐ JAFNGILDI SAMEIGINLEGUM GRUNNKRÖFUM

6-Fii

ÞRIÐJU LÖND SEM OG LÖND OG YFIRRÁÐASVÆÐI HANDAN HAFSINS SEM Hafa SÉRSTÖK TENGL VÍÐ SAMBANDIÐ, SAMKVÆMT SÁTTMÁLANUM UM STARFSHÆTTI EVRÓPUSAMBANDSINS OG ÞAR SEM BÁLKURINN UM FLUTNINGA Í ÞEIM SÁTTMÁLA GILDIR EKKI, ÞAR SEM EKKI ER GERÐ KRAFA UM ACC3-TILNEFNINGU

Þriðju lönd sem og lönd og yfirráðasvæði sem hafa sérstök tengsl við Sambandið, samkvæmt sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins eða sáttmálanum um Evrópusambandið þar sem ekki er gerð krafa um ACC3-tilnefningu, eru skráð í sérstaka ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar.

6-Fiii

FULLGILDINGARSTARFSEMI ÞRIÐJU LANDA SEM OG LANDA OG YFIRRÁÐASVÆÐA HANDAN HAFSINS SEM Hafa SÉRSTÖK TENGL VÍÐ SAMBANDIÐ, SAMKVÆMT SÁTTMÁLANUM UM STARFSHÆTTI EVRÓPUSAMBANDSINS OG ÞAR SEM BÁLKURINN UM FLUTNINGA GILDIR EKKI, SEM VÍÐURKENNT ER AÐ JAFNGILDI ESB-FULLGILDINGU FLUGVERNDAR.

E. Eftirfarandi fylgiskjal bætist við á eftir fylgiskjali 6-H

„FYLGISKJAL 6-H1

YFIRLÝSING UM SKULDBINDINGAR — ACC3-FLUGREKANDI MEÐ ESB-FULLGILDINGU FYRIR FLUGVERND

Fyrir hönd [nafn flugrekanda] tek ég mið af eftirfarandi:

Í þessari skýrslu er ákvarðað flugverndarstig fyrir vinnu við farm sem er fluttur með flugi til ESB/EES⁽¹⁾ að því er varðar verndarkröfurnar sem taldar eru upp í gátlistanum eða sem um getur í honum ⁽²⁾.

Einungis er unnt að tilnefna [nafn flugrekanda] sem „flugrekanda sem flytur flugfarm eða flugpóst inn í Sambandið frá flugvelli í þriðja landi“ (ACC3-flugrekandi) þegar hlutaðeigandi yfirvald aðildarríkis Evrópusambandsins eða Íslands, Noregs eða Sviss hefur, í þeim tilgangi, tekið við og samþykkt skýrslu um ESB-fullgildingu og upplýsingar um ACC3-flugrekandann hafa verið færðar í gagnagrunn Sambandsins yfir viðurkennda umboðsaðila og þekkta sendendur.

Ef skýrslan sýnir fram á að ekki sé farið að verndarráðstöfunum, sem hún vísar til, gæti það leitt til afturköllunar á tilnefningu [nafn flugrekanda] sem ACC3-flugrekanda sem þegar hefur fengist fyrir þennan flugvöll og sem mun koma í veg fyrir að [nafn flugrekanda] geti flutt flugfarm/flugpóst til ESB/EES frá þessum flugvelli.

Skýrslan gildir í fimm ár og fellur því úr gildi eigi síðar en _____.

Fyrir hönd [nafn flugrekanda] lýsi ég því yfir að:

— [nafn flugrekanda] mun samþykkja viðeigandi framhaldsaðgerðir í þeim tilgangi að vakta kröfurnar sem staðfestar eru í skýrslunni.

— Allar breytingar á starfrækslu [nafn flugrekanda] þar sem ekki er gerð krafa um fulla endurfullgildingu munu verða færðar í upphaflegu skýrsluna, þannig að nýjum upplýsingum verður bætt við en þær eldri verða áfram sýnilegar. Þetta getur varðað eftirfarandi breytingar:

- 1) heildafrábyrgð á vernd er úthlutað einhverjum öðrum en einstaklingnum sem tilgreindur er í lið 1.7 í fylgiskjali 6-C3 við reglugerð (ESB) nr. 185/2010,
- 2) allar aðrar breytingar á húsnæði eða verklagsreglum sem líklegt er að hafi veruleg áhrif á vernd,

- [nafn flugrekanda] skal tilkynna yfirvöldum sem tilnefndu hann sem ACC3-flugrekanda um það ef [nafn flugrekanda] hættir viðskiptum, hættir að meðhöndla flugfarm/flugpóst eða getur ekki lengur uppfyllt kröfurnar sem hafa fengið fullgildingu í þessari skýrslu.
- [Nafn flugrekanda] skal viðhalda verndarstiginu, sem staðfest er í þessari skýrslu í samræmi við markmiðin, sem sett eru fram í þessum gátlista og, eftir því sem við á, framkvæma og beita viðbótarverndarráðstöfunum, sem gerð er krafa um, til á öðlast tilnefningu sem ACC3-flugrekandi, ef staðfest hefur verið að verndarkröfurnar séu ófullnægjandi, þar til starfsemi [nafn flugrekanda] fær fullgildingu síðar.

Fyrir hönd [nafn flugrekanda] tek ég fulla ábyrgð á þessari yfirlýsingu.

Nafn:

Staða innan fyrirtækis:

Dagsetning:

Undirskrift:

- (¹) Flugvellir sem eru staðsettir í Austurríki, Belgíu, Búlgaríu, Kýpur, Tékklandi, Danmörku, Eistlandi, Finnlandi, Frakklandi, Þýskalandi, Grikklandi, Ungverjalandi, Írlandi, Ítalíu, Lettlandi, Litháen, Lúxemborg, Möltu, Hollandi, Póllandi, Portúgal, Rúmeníu, Slóvakíu, Slóveníu, Spáni, Svíþjóð, Breska konungsríkinu sem og á Íslandi, Noregi og Sviss.
- (²) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 185/2010 var breytt með reglugerð (ESB) nr. 859/2011.“

F. Í b-lið liðar 8.1.3.2 komi „ESB-matsmaður fyrir flugvernd“ í stað orðanna „óháður matsmaður“.

G. Í 11. kafla. falli brott liður 11.0.5.

H. Í 11. kafla komi eftirfarandi í stað liðar 11.5 og 11.6:

„11.5. MENNTUN OG HÆFI LEIÐBEINENDA

- 11.5.1. Hlutaðeigandi yfirvald skal halda skrá yfir viðurkennda leiðbeinendur eða hafa aðgang að skrá yfir viðurkennda leiðbeinendur sem hafa uppfyllt kröfurnar sem settar eru fram í lið 11.5.2 eða 11.5.3.
- 11.5.2. Leiðbeinendur skulu hafa gengist undir fullnægjandi athugun á bakgrunni, í samræmi við lið 11.1.3, og skulu geta framvísað vitnisburði um viðeigandi menntun og hæfi eða viðeigandi þekkingu.
- 11.5.3. Leiðbeinendur, sem voru ráðnir eða sem sáu um þjálfunina, sem tiltekin er í þessari reglugerð, áður en reglugerðin tók gildi, skulu a.m.k. fullvissa viðeigandi yfirvald:
- a) um að þeir hafi þekkingu og hæfni eins og tilgreint er í lið 11.5.5 og
 - b) um að þeir haldi aðeins námskeið, sem hlutaðeigandi yfirvald hefur samþykkt í samræmi við lið 11.2.1.3.
- 11.5.4. Til að leiðbeinandi geti fengið vottun um að hann hafi menntun og hæfi til að sjá um þjálfun, sem skilgreind er í lið 11.2.3.1 til 11.2.3.5 og í liðum 11.2.4 og 11.2.5, skal einstaklingur þekkja starfsumhverfi viðkomandi flugverndarsvæðis og hafa menntun og hæfi og hæfni á eftirfarandi sviðum:
- a) kennslutækni og
 - b) verndarþátta sem á að kenna.
- 11.5.5. Hlutaðeigandi yfirvald skal annaðhvort sjálft útvega þjálfun fyrir leiðbeinendur eða samþykkja og halda skrá yfir viðeigandi þjálfunarnámskeið í flugvernd. Hlutaðeigandi yfirvald skal tryggja að leiðbeinendur fái reglulega þjálfun eða upplýsingar um þróun á viðeigandi sviðum.

- 11.5.6. Ef hlutaðeigandi yfirvald telur að þjálfun hjá viðurkenndum leiðbeinanda hafi ekki lengur í för með sér viðeigandi hæfni skal það annaðhvort draga samþykki sitt fyrir námskeiðinu til baka eða sjá til þess að þjálfaranum sé víkið tímabundið úr starfi eða hann tekinn af skrá yfir viðurkennda leiðbeinendur, eins og við á.
- 11.6. ESB-FULLGILDING FLUGVERNDAR
- 11.6.1. ESB-fullgilding flugverndar er staðlað, skjalfest, óhlutdrægt og hlutlægt ferli við að útvega og meta gögn til að ákvarða að hve miklu leyti fullgild eining uppfyllir kröfurnar sem settar eru fram í reglugerð (EB) nr. 300/2008 og framkvæmdargerðum hennar.
- 11.6.2. ESB-fullgilding flugverndar
- getur verið krafa til að öðlast eða viðhalda réttarstöðu samkvæmt reglugerð (EB) nr. 300/2008 og framkvæmdargerðum hennar,
 - getur verið framkvæmd af hlutaðeigandi yfirvaldi eða matsmanni, sem hefur verið samþykktur sem ESB-matsmaður fyrir flugvernd, eða matsmanni sem viðurkennt er að jafngildi honum, í samræmi við þennan kafla,
 - skal leggja mat á verndarráðstafanir sem gerðar eru á ábyrgð einingar sem fengið hefur fullgildingu eða hluta hennar sem einingin sækist eftir fullgildingu fyrir. Hún skal a.m.k. fela í sér:
 - mat á skjölum sem varða flugvernd, þ.m.t. flugverndaráætlun einingarinnar sem fengið hefur fullgildingu eða jafngildi hennar og
 - sannpröfun á framkvæmd ráðstafana varðandi flugvernd sem felur í sér sannpröfun á staðnum á viðkomandi starfsemi einingarinnar sem fengið hefur fullgildingu,
 - viðurkenningu allra hinna aðildarríkjanna.
- 11.6.3. Kröfur um samþykki á ESB-matsmanni fyrir flugvernd
- 11.6.3.1. Aðildarríki skulu samþykkja ESB-matsmenn fyrir flugvernd á grundvelli getu þeirra til að framkvæma samræmismat sem skal taka til:
- óhæðis frá greininni sem hefur fengið fullgildingu, nema annað sé tilgreint,
 - viðeigandi hæfni starfsfólks á því verndarsviði sem á að fullgilda sem og aðferðirnar til að viðhalda slíkri hæfni á því stigi sem um getur í lið 11.6.3.5 og
 - virkni og það hvort fullgildingarferlið sé viðeigandi.
- 11.6.3.2. Ef við á, skal við samþykkið taka tillit til faggildingarvottorða í tengslum við viðkomandi samhæfðra staðla, þ.e. til EN-ISO/IEC 17020 í stað þess að endurmeta getu til samræmismats.
- 11.6.3.3. Hvaða einstaklingur eða lögaðili sem er getur orðið ESB-matsmaður fyrir flugvernd.
- 11.6.3.4. Veita má landsbundinni faggildingarstofu, sem komið er á fót samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 765/2008⁽¹⁾, heimild til að faggilda getu lögaðila við samræmismat til að framkvæma ESB-fullgildingu flugverndar, samþykkja stjórnsýsluráðstafanir hvað það varðar og hafa eftirlit með starfsemi í tengslum við ESB-fullgildingu flugverndar.
- 11.6.3.5. Sérhver einstaklingur sem framkvæmir ESB-fullgildingu flugverndar skal hafa viðeigandi hæfni og bakgrunn og skal:
- falla undir bakgrunnsskoðun í samræmi við lið 11.1.3 sem skal endurtekin a.m.k. fimmta hvert ár,
 - framkvæma ESB-fullgildingu flugverndar af óhlutdrægni og á hlutlægan hátt, hann skal skilja merkingu óhæðis og beita aðferðum til að forðast hagsmunaárekstra að því er varðar einingar sem hafa fengið fullgildingu,

c) búa yfir fullnægjandi fræðilegri þekkingu og fenginni reynslu á sviði gæðastýringar sem og að búa yfir hæfni og persónulegum eiginleikum til að safna, skrá og meta niðurstöður sem byggjast á þessum gátlista. Einkum að því er varðar:

- 1) meginreglur, verklagsreglur og tækni varðandi samræmisvöktun,
- 2) þætti sem snerta mannlega getu og eftirlit,
- 3) hlutverk og valdsvið matsmanns, þ.m.t. varðandi hagsmunaárekstra,

d) veitingu sannana fyrir viðeigandi hæfni sem byggist á þjálfun og/eða lágmarksstarfsreynslu að því er varðar eftirfarandi svið:

- 1) almennar meginreglur Sambandsins á sviði flugverndar og staðall Alþjóðaflugmálastofnunarinnar á sviði flugverndar,
- 2) sérstakar kröfur um aðgerðirnar sem hafa fengið fullgildingu og hvernig þær eru notaðir við starfsemina,
- 3) tækni og starfsaðferðir í tengslum við flugvernd sem eru viðeigandi við fullgildingarferlið,

e) gangast undir reglubundna þjálfun nægilega oft til að tryggja að núverandi hæfni sé viðhaldið og að þeir tileinki sér nýja hæfni með tilliti til þróunar á sviði flugverndar.

11.6.3.6. Hlutaðeigandi yfirvald skal annaðhvort sjálft útvega þjálfun fyrir ESB-matsmann fyrir flugvernd eða samþykka og halda skrá yfir viðeigandi þjálfunarnámskeið á sviði flugverndar.

11.6.3.7. Aðildarríki geta takmarkað samþykki á ESB-matsmanni fyrir flugvernd við fullgildingaraðgerðir sem eingöngu eru framkvæmdar innan yfirráðasvæðis þess aðildarríkis fyrir hönd hlutaðeigandi yfirvalda þess. Í slíkum tilvikum gilda ekki kröfurnar í lið 11.6.4.2.

11.6.3.8. Samþykki á ESB-matsmanni fyrir flugvernd rennur út að fimm árum liðnum hið mesta.

11.6.4. Viðurkenning á ESB-matsmanni fyrir flugvernd og afturköllun hennar

11.6.4.1. ESB-matsmaður fyrir flugvernd telst ekki samþykktur fyrr en upplýsingarnar um hann hafa verið færðar í „gagnagrunn Sambandsins yfir viðurkennda umboðsaðila og þekkta sendendur“. Hlutaðeigandi yfirvald eða einhver fyrir þess hönd skal láta ESB-matsmanni fyrir flugvernd í té sönnun um hver staða hans er. Á því tímabili sem ekki er unnt að setja færslur um ESB-matsmann fyrir flugvernd í gagnagrunn Sambandsins yfir viðurkennda umboðsaðila og þekkta sendendur skal hlutaðeigandi yfirvald tilkynna framkvæmdastjórninni um allar nauðsynlegar upplýsingar varðandi ESB-matsmanninn og skal framkvæmdastjórnin gera upplýsingarnar aðgengilegar fyrir hin aðildarríkin.

11.6.4.2. Öll aðildarríkin skulu viðurkenna samþykkt ESB-matsmenn fyrir flugvernd.

11.6.4.3. Ef ESB-matsmaður fyrir flugvernd sýnir fram á að hann uppfylli ekki lengur kröfurnar, sem um getur í lið 11.6.3.1 eða 11.6.3.5, skal hlutaðeigandi yfirvald eða yfirvöld sem samþykktu hann draga samþykki sitt til baka og fella matsaðilann brott úr „gagnagrunni Sambandsins yfir viðurkennda umboðsaðila og þekkta sendendur“.

11.6.4.4. Heimilt er að samþykkja atvinnugreinasamtök og einingar á þeirra ábyrgð sem starfa samkvæmt gæðatryggingaráætlunum, sem ESB-matsmenn fyrir flugvernd, að því tilskildu að jafngildar ráðstafanir þessara áætlana tryggi óhlutdrægt og hlutlægt mat. Samþykkið skal veitt í samstarfi við viðeigandi yfirvöld a.m.k. tveggja aðildarríkja.

11.6.4.5. Framkvæmdastjórninni er heimilt að viðurkenna fullgildingarstarfsemi yfirvalda eða matsmanna fyrir flugvernd sem fellur undir valdsvið þriðja lands eða alþjóðastofnunar eða sem þau viðurkenna, ef unnt er að staðfesta að starfsemin jafngildi ESB-fullgildingu flugverndar. Skrá yfir slíkt skal vera að finna í fylgiskjali 6Fiii.

11.6.5. Skýrsla um ESB-fullgildingu flugverndar („fullgildingarskýrslan“)

11.6.5.1. Í fullgildingarskýrslu skal skrá ESB-fullgildingu flugverndar og skal hún a.m.k. innihalda:

- a) fullgerðan gátlista, sem ESB-matsmaður fyrir flugvernd hefur undirritað, og, ef farið er fram á það, athugasemdir frá einingunni sem fengið hefur fullgildingu, í nauðsynlegum smáatriðum,
- b) yfirlýsingu um athugasemdir sem einingin sem hefur fengið fullgildingu hefur undirritað og
- c) yfirlýsingu um óhæði, að því er varðar eininguna sem hefur fengið fullgildingu og sem einstaklingur sem framkvæmir ESB-fullgildingu flugverndar hefur undirritað.

11.6.5.2. ESB-matsmaður fyrir flugvernd skal ákvarða að hve miklu leyti samræmis hafi verið gætt við markmið þessa gátlista og skrá niðurstöðurnar í viðeigandi hluta hans.

11.6.5.3. Í yfirlýsingu um skuldbindingu skal einingin sem hefur fengið fullgildingu skýra frá þeirri skuldbindingu sinni að vilja stunda starfsemi samkvæmt starfrækslukuröfum sem hafa fengið fullnægjandi fullgildingu.

11.6.5.4. Einingu, sem hefur fengið fullgildingu, er heimilt að lýsa yfir að hún sé samþykkt eða ósamþykkt samræmisstiginu sem ákvarðað er í fullgildingarskýrslunni. Slík yfirlýsing skal vera órjúfanlegur þáttur fullgildingarskýrslunnar.

11.6.5.5. Númeraröð blaðsíðna, dagsetning ESB-fullgildingar flugverndar og merking hverrar blaðsíðu með upphafsstöfum matsmanns og fulltrúa einingarinnar sem fengið hefur fullgildingu skulu sanna heilleika fullgildingarskýrslunnar.

11.6.5.6. Fullgildingarskýrslan skal vera á ensku, hún skal afhent hlutaðeigandi yfirvaldi og, eftir atvikum, einingunni sem fengið hefur fullgildingu, innan eins mánaðar hið mesta, eftir að sannprófun á staðnum hefur átt sér stað.

11.7. GAGNKVÆM VIÐURKENNING Á ÞJÁLFUN

11.7.1. Hæfni, sem einstaklingur öðlast, með hliðsjón af því að uppfylla kröfur samkvæmt reglugerð (EB) nr. 300/2008 og framkvæmdargerðum hennar, í einu aðildarríki skal viðurkennd í öðru aðildarríki.

FYLGISKJAL 11-A

YFIRLÝSING UM ÓHÆÐI — ESB-MATSMADUR FYRIR FLUGVERND

- a) Ég staðfesti að ég hef ákvarðað samræmisstig einingarinnar sem fengið hefur fullgildingu á óhlutdrægan og hlutlægan hátt.
- b) Ég staðfesti að ég starfa ekki, og hef ekki, á næstliðnum tveimur árum, starfað hjá einingunni sem fengið hefur fullgildingu.
- c) Ég staðfesti að ég hef hvorki fjárhagslega né aðra beina hagsmuni af niðurstöðu fullgildingar á starfseminni einingarinnar sem fengið hefur fullgildingu eða hlutdeildarfélögum hennar.
- d) Ég staðfesti að ég hef ekki og hef ekki haft, á næstliðnum 12 mánuðum, nein viðskiptatengsl, s.s. þjálfun og ráðgjöf umfram fullgildingarferlið, við eininguna sem fengið hefur fullgildingu, á sviðum sem varða flugvernd.
- e) Ég staðfesti að ESB-fullgildingarskýrsla flugverndar er byggð á ítarlegu staðreyndamati á viðeigandi gögnum um vernd, þ.m.t. á flugverndaráætlun einingarinnar sem fengið hefur fullgildingu, eða jafngildi hennar, og á sannprófunaraðgerðum á staðnum.
- f) Ég staðfesti að ESB-fullgildingarskýrsla flugverndar er byggð á mati á öllum sviðum er varða vernd þar sem matsmanni ber að gefa álit sitt, byggt á viðeigandi ESB-gátlista.
- g) Ég staðfesti að ég hef notað aðferð sem gerir mögulegt að leggja fram aðskildar ESB-fullgildingarskýrslur flugverndar, að því er varðar hverja einingu sem fengið hefur fullgildingu, sem tryggir hlutlægni og óhlutdrægni við öflun og mat staðreynda, þegar unnið er að því að fullgilda nokkrar einingar í sameiginlegri aðgerð.

- h) Ég staðfesti að ég hef ekki tekið á móti fjárhagslegum ávinningi eða annars konar ávinningi, að undanskildu hóflegu gjaldi fyrir fullgildingu og endurgreiðslu á ferða- og gistikostnaði.

Ég tek fulla ábyrgð á ESB-fullgildingarskýrslu flugverndar.

Nafn einstaklingsins sem framkvæmir fullgildinguna:

Nafn ESB-matsmanns fyrir flugvernd:

Dagsetning:

Undirskrift:

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 218, 13.8.2008, bls. 30.“

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB)
nr. 628/2013****2014/EES/12/29****frá 28. júní 2013****um starfsaðferðir Flugöryggisstofnunar Evrópu við eftirlit með stöðlun og vöktun á
beitingu reglnanna í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 216/2008 og um
niðurfellingu á reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 736/2006 (*)**FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusam-
bandsins,með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB)
nr. 216/2008 frá 20. febrúar 2008 um sameiginlegar reglur um
almenningsflug og um stofnun Flugöryggisstofnunar Evrópu
og niðurfellingu tilskipunar ráðsins 91/670/EBE, reglugerðar
(EB) nr. 1592/2002 og tilskipunar 2004/36/EB ⁽¹⁾, einkum
5. mgr. 24. gr.,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Í 1. mgr. 24. gr. og í 54. gr. reglugerðar (EB) nr. 216/2008
er þess krafist að Flugöryggisstofnun Evrópu (hér á eftir
„Flugöryggisstofnunin“) aðstoði framkvæmdastjórnina
við vöktun á beitingu ákvæða reglugerðarinnar ásamt
framkvæmdarreglum hennar, með því að viðhafa eftirlit
með stöðlun.
- 2) Í 4. mgr. 54. gr. reglugerðar (EB) nr. 216/2008 er mælt
fyrir um að þegar eftirlit lögbærs yfirvalds í aðildarríki
felur í sér skoðun á fyrirtæki eða samtökum fyrirtækja
skuli Flugöryggisstofnunin fylgja ákvæðum 55. gr.
reglugerðarinnar.
- 3) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB)
nr. 736/2006 ⁽²⁾ er mælt fyrir um starfsaðferðir Flug-
öryggisstofnunarinnar við eftirlit með stöðlun (hér á eftir
„núgildandi starfsaðferðir“).
- 4) Núgildandi starfsaðferðir voru samþykktar fyrir sex árum
síðan. Umtalsverðar breytingar hafa verið samþykktar
á sameiginlegu reglunum, nokkrir alþjóðasamningar
hafa einnig verið samþykktir og Flugöryggisstofnunin
og aðildarríkin hafa einnig öðlast dýrmæta reynslu sem
nauðsynlegt er að gera grein fyrir.
- 5) Þegar reglugerð (EB) nr. 736/2006 var samþykkt
voru sameiginlegar reglur á sviði almenningsflugs
takmarkaðar við upphaflegt og áframhaldandi
loft hæfi. Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB)
nr. 1702/2003 ⁽³⁾ er mælt fyrir um framkvæmdarreglur

um loft hæfi- og umhverfisvottun loftfara og tilheyrandi
framleiðsluvara, hluta og búnaðar og um vottun
hönnunar- og framleiðslufyrirtækja. Í reglugerð
framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2042/2003 ⁽⁴⁾ er mælt
fyrir um framkvæmdarreglur um áframhaldandi loft hæfi
loftfara og annarra framleiðsluvara, hluta og búnaðar til
flugs og um samþykki fyrir fyrirtækjum og starfsfólki á
þessu sviði.

- 6) Síðan þá hefur reglugerð (EB) nr. 216/2008 komið í
stað reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr.
1592/2002 frá 15. júlí 2002 um sameiginlegar reglur
um almenningsflug og um stofnun Flugöryggisstofnunar
Evrópu ⁽⁵⁾ og sameiginlegu reglurnar hafa
tvisvar verið vikkaðar út: í fyrsta lagi til að taka til
flugáhafnar, flugreksturs og skoðana á hlaði, í öðru
lagi til að taka til rekstrarstjórnunar flugumferðar og
flugleiðsöguþjónustu (ATM/ANS) ásamt öryggi á
flugvöllum en í kjölfarið samþykkti framkvæmdastjórnin
nokkrar framkvæmdarreglur í samræmi við þessi nýju
valdsvið, t.d. reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB)
nr. 805/2011 frá 10. ágúst 2011 um ítarlegar reglur
um skirteini flugumferðarstjóra og tiltekin vottorð ⁽⁶⁾,
framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar
(ESB) nr. 1034/2011 ⁽⁷⁾ þar sem mælt er fyrir um
stjórnsýslumeðferðir varðandi öryggiseftirlit með
rekstrarstjórnun flugumferðar og flugleiðsöguþjónustu,
framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB)
nr. 1035/2011 frá 17. október 2011 um sameiginlegar
kröfur vegna veitingar flugleiðsöguþjónustu ⁽⁸⁾, reglugerð
framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 691/2010 frá 29. júlí
2010 um frammistöðukerfi fyrir flugleiðsöguþjónustu
og starfsemi neta og um breytingu á reglugerð (EB)
nr. 2096/2005 um sameiginlegar kröfur vegna veitingar
þjónustu á sviði flugleiðsögu ⁽⁹⁾, reglugerð ráðsins (EBE)
nr. 3922/91 frá 16. desember 1991 um samræmingu á
tæknikröfum og stjórnsýslumeðferð á sviði flugmála ⁽¹⁰⁾,
sem var breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar
(EB) nr. 859/2008 ⁽¹¹⁾, tilskipun Evrópuþingsins og
ráðsins 2004/36/EB frá 21. apríl 2004 um öryggi loftfara
frá þriðju löndum sem nota flugvelli Bandalagsins ⁽¹²⁾,
sem var breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar
2008/49/EB frá 16. apríl 2008 um breytingu á II. viðauka

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 179, 29.6.2013, bls. 46. Hennar
var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 27/2014 frá
14. febrúar 2014 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við
EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 79, 19.3.2008, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 129, 17.5.2006, bls. 10.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 243, 27.9.2003, bls. 6.

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 315, 28.11.2003, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjtið. ESB L 240, 7.9.2002, bls. 1.

⁽⁶⁾ Stjtið. ESB L 206, 11.8.2011, bls. 21.

⁽⁷⁾ Stjtið. ESB L 271, 18.10.2011, bls. 15.

⁽⁸⁾ Stjtið. ESB L 271, 18.10.2011, bls. 23.

⁽⁹⁾ Stjtið. ESB L 201, 3.8.2010, bls. 1.

⁽¹⁰⁾ Stjtið. ESB L 373, 31.12.1991, bls. 4.

⁽¹¹⁾ Stjtið. ESB L 254, 20.9.2008, bls. 1.

⁽¹²⁾ Stjtið. ESB L 143, 30.4.2004, bls. 76.

við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/36/EB að því er varðar viðmiðanir fyrir framkvæmd skoðana á hlaði á loftförum sem nota flugvelli Bandalagsins ⁽¹³⁾, reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 965/2012 frá 5. október 2012 um tæknilegar kröfur og stjórnsýslumeðferðir er varða flugrekstur ⁽¹⁴⁾ og reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1178/2011 frá 3. nóvember 2011 um tæknilegar kröfur og stjórnsýslumeðferðir er varða áhöfn í almenningsslugi ⁽¹⁵⁾.

- 7) Í reglugerð (EB) nr. 216/2008 hafa einnig verið innleidd nokkur ný ákvæði sem þurfa að koma fram í starfsaðferðum Flugöryggisstofnunarinnar við eftirlit með stöðlun. Í 11. gr. eru einkum ákvörðuð skilyrði fyrir gagnkvæmri viðurkenningu vottorða, sem lögbær yfirvöld aðildarríkja gefa út, sem og skilyrði fyrir því að fella þessa viðurkenningu tímabundið úr gildi, en eftirlit með stöðlun er mikilvægt stjórnæki við slíka ákvarðanatöku. Með 15. gr. er komið á fót upplýsinganeti, sem veitir gagnlegar upplýsingar, sem taka þarf tillit til við eftirlit með stöðlun, á sama tíma og tiltekna niðurstöður úr slíku eftirliti með stöðlun gætu þurft að vera tiltækar fyrir þetta upplýsinganet án tafar. Í 3. mgr. 27. gr. er ákvarðað að Flugöryggisstofnunin skuli styðja aðildarríkin við að uppfylla skuldbindingar sínar gagnvart Alþjóðaflugmálastofnuninni (ICAO).
- 8) Þrátt fyrir frekari breytingar á sameiginlegu reglunum, eins og kveðið er á um í reglugerð (EB) nr. 216/2008 og framkvæmdarreglum hennar, skal Flugöryggisstofnunin styðja framkvæmdastjórnina við að vakta framkvæmd annarra öryggiskrafa í flugi, sem eiga t.d. rætur sínar að rekja til löggjafarinnar um samevrópskt loftrými eða löggjafarinnar um rannsóknir slysa eða tilkynningu atvika.
- 9) Síðan 2006 hefur einnig orðið umtalsverð þróun á sviði evrópskrar flugmálastefnu gagnvart þriðju löndum, bæði að því er varðar Alþjóðaflugmálastofnunina, nágrannaríki Evrópusambandsins og tiltekna lykilsamstarfsaðila á alþjóðavettvangi.
- 10) Samstarfssamkomulag á milli Evrópusambandsins og Alþjóðaflugmálastofnunarinnar var undirritað 2010 ⁽¹⁶⁾ en það skapar ramma fyrir skipulegt samstarf á milli aðila, einkum að því er varðar upplýsingaskipti í tengslum við öryggi, með það í huga að koma í veg fyrir tvíverknað, ef unnt er, og í kjölfar þess tengjast eftirlitsáætlun Flugöryggisstofnunarinnar um stöðlun og úttektaráætlun Alþjóðaflugmálastofnunarinnar í tengslum við alþjóðlegt eftirlit með öryggismálum, betur innbyrðis. Í starfsaðferðum við eftirlit með stöðlun skal einnig taka tillit til skjals Alþjóðaflugmálastofnunarinnar nr. 9735 — handbók úttektaráætlunar í tengslum við alþjóðlegt eftirlit með öryggismálum um stöðuga vöktun.
- 11) Með tilliti til ríkjanna, sem fjallað er um í nágranna- og stækkunarstefnu ESB, þ.m.t. einkum ríki, sem eru aðilar að samningnum um samevrópskt flugsvæði, skal skipuleggja eftirlit með stöðlun í samræmi við sömu starfsaðferðir og í samræmi við sömu kröfur og gilda um aðildarríkin sem falla undir viðeigandi samninga eða starfsfyrirkomulag.
- 12) Að því er varðar ríki, sem hafa undirritað tvíhliða samninga um öryggi í flugi, þar sem kveðið er á um gagnkvæmt samþykki tiltekinna frávíka í tengslum við vottun og viðurkenningu, skal eftirlit með stöðlun styðja við vöktun á framkvæmd samningsins og niðurstöðurnar skulu tilkynntar tvíhliða eftirlitsnefnd með hlidsjón af mögulegum breytingum. Eftirlit hjá þeim aðildarríkjum þar sem frávik og samþykki í tengslum við vottun eru samþykkt innan ramma tvíhliða samninganna, skal fela í sér frekari sannpröfun til að tryggja að lögbær yfirvöld gæti ábyrgðar sinnar með réttum hætti sem er til komin vegna tvíhliða samninganna.
- 13) Til að vakta með skilvirkum hætti beitingu reglugerðar (EB) nr. 216/2008, framkvæmdarreglna hennar og annarra reglna um öryggi í flugi, sem til eru komnar vegna fyrirbyggjandi reglugerða og samninga, er nauðsynlegt að endurskoða núverandi starfsaðferðir, sérstaklega til að tryggja að þær verði kerfislægari, að notuð sé stöðug vöktun sem beinist markvisst að öryggisframmistöðu, að notkun úrræða verði skilvirkari til að koma í veg fyrir ótilhlýðilegt álag fyrir lögbær yfirvöld og að innleitt verði svörunarkerfi í tengslum við reglugerðarstarfsemi Flugöryggisstofnunarinnar. Koma skal á fót eftirlitshópum, sem í situr starfsfólk með tilskilda þjálfun, menntun og hæfi, og Flugöryggisstofnunin skal leitast við að gæta þess að jafnvægi ríki í þátttöku viðurkennds starfsfólks frá mismunandi aðildarríkjum.
- 14) Starfsaðferðirnar skulu endurspegla skilgreiningar og meginreglur um úttektir eins og þær eru skilgreindar í ISO-staðli 19011.
- 15) Þegar eftirlitsstiginu er lokið skulu starfsaðferðirnar innihalda nánari lýsingu á vöktun á kerfisstiginu og með tilliti til frávíka.
- 16) Starfsaðferðirnar skulu auka sveigjanleika Flugöryggisstofnunar til að grípa til aðgerða þegar tæknileg færni hennar réttlætir það, á sama tíma og réttarvissu, með tilliti til starfsaðferðanna, er viðhaldið.
- 17) Því ber að fella niður reglugerð (EB) nr. 736/2006 til samræmis við það.
- 18) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót með 65. gr. reglugerðar (EB) nr. 216/2008.

⁽¹³⁾ Stjótið. ESB L 109, 19.4.2008, bls. 17.

⁽¹⁴⁾ Stjótið. ESB L 296, 25.10.2012, bls. 1.

⁽¹⁵⁾ Stjótið. ESB L 311, 25.11.2011, bls. 1.

⁽¹⁶⁾ Ákvörðun ráðsins 2011/531/ESB, Stjótið. ESB L 232, 9.9.2011, bls. 8.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Efni og gildissvið

1. Í þessari reglugerð er mælt fyrir um starfsaðferðir:

- a) við vöktun á því hvernig lögbær yfirvöld aðildarríkjanna beita reglugerð (EB) nr. 216/2008 og framkvæmdarreglum hennar á þeim sviðum sem falla undir 1. mgr. 1. gr. þeirrar reglugerðar,
- b) við framkvæmd eftirlits með stöðlun hjá lögbærum yfirvöldum aðildarríkjanna,
- c) við sannprófun á því hvort lögbær yfirvöld aðildarríkjanna gefi út og hafi umsjón með vottorðum í samræmi við reglugerð (EB) nr. 216/2008 og framkvæmdarreglur hennar,
- d) þar sem stuðlað er að því að áhrif af völdum framkvæmdar lögbærra yfirvalda aðildarríkjanna á reglugerð (EB) nr. 216/2008 og framkvæmdarreglur hennar sé metið.

2. Starfsaðferðirnar, sem ákvarðaðar eru með þessari reglugerð, skulu einnig gilda, eftir því sem unnt er, þegar Flugöryggisstofnuninni er falið verkefnið að vakta beitingu flugöryggiskrafna, sem eru innleiddar með annarri löggjöf ESB, samninga, sem Sambandið gerir, eða starfsfyrirkomulag sem Flugöryggisstofnunin hefur tekið upp.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „eftirlit“: eftirlit með stöðlun, sem um getur í 1. mgr. 24. gr. og 54. gr. reglugerðar (EB) nr. 216/2008, þ.m.t. eftirlit með fyrirtækjum eða samtökum fyrirtækja, sem um getur í 4. mgr. 54. gr. og 55. gr. þeirrar reglugerðar, sem Flugöryggisstofnunin annast,
- 2) „lögbært yfirvald“: sá aðili sem aðildarríki tilnefnir sem lögbæran í tengslum við framkvæmd reglugerðar (EB) nr. 216/2008 og framkvæmdarreglna hennar,
- 3) „viðurkennt starfsfólk“: einstaklingar, sem Flugöryggisstofnunin heimilar að framkvæma eftirlit, þ.m.t. starfsfólk sem fengið er að láni,
- 4) „starfsfólk sem fengið er að láni“: starfsfólk, sem lögbær yfirvöld aðildarríkjanna, Alþjóðaflugmálastofnunin, aðrar alþjóðlegar flugmálastofnanir eða lögbær yfirvöld í þriðju löndum, sem hafa komist að samkomulagi við Sambandið eða samið um starfsfyrirkomulag við Flugöryggisstofnunina, útvegir og sem þessi stjórnvöld tilnefna til að aðstoða Flugöryggisstofnunina til að annast viðkomandi eftirlit,
- 5) „sönnunargögn“: skjöl, yfirlýsingar byggðar á staðreyndum eða aðrar upplýsingar sem skipta máli og eru sannprófanlegar,

- 6) „frávik“: niðurstaða samanburðar á tiltækum sönnunargögnum og gildandi kröfum,
- 7) „leiðrétting“: aðgerð til að uppræta frávik sem felur í sér ósamræmi við gildandi kröfur,
- 8) „aðgerð til úrbóta“: aðgerð til að uppræta orsök fráviks, sem felur í sér ósamræmi við gildandi kröfur, til að koma í veg fyrir endurtekningu,
- 9) „aðkallandi öryggisvandi“: aðstæður þar sem ljóst er að framleiðsluvara, þjónusta, kerfi, kerfishluti, búnaður eða aðstaða er annaðhvort í þannig ástandi eða þannig starfrækt, afhent eða viðhaldið að líklegt sé að einstaklingar hljóti skaða af nema aðstæðurnar séu tafarlaust færðar til betra horfs.

3. gr.

Meginreglur um vöktun

1. Flugöryggisstofnunin skal vakta hvernig lögbær yfirvöld beita kröfunum, sem um getur í 1. gr., sem og samræmda framkvæmd þeirra samkvæmt aðferðinni, sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð, og skal hún leggja fram skýrslu þar um.

2. Vöktunin skal vera stöðug og áhættutengt, á grundvelli þeirra upplýsinga sem Flugöryggisstofnunin hefur aðgang að. Hún skal fela í sér mat á hæfni lögbærra yfirvalda til að gæta ábyrgðar sinnar á sviði eftirlits með öryggi, að framkvæma nauðsynlegt eftirlit og fylgja eftir frávikum, sem greinast við eftirlit, til að tryggja að viðeigandi leiðréttingar og aðgerðir til úrbóta séu framkvæmdar tímanlega.

3. Vöktunin skal fara fram á kerfisbundin hátt. Hún skal taka til allra sviða og mikilvægra þátta öryggiseftirlitskerfisins, eins og skilgreint er innan Alþjóðaflugmálastofnunarinnar. Veita skal tengingum á milli sviða sérstaka athygli.

4. Vöktunin skal fara fram á gagnsæjan, skilvirkan, árangursríkan, samhæfðan og samræmdan hátt.

5. Flugöryggisstofnunin skal greina niðurstöður eftirlitsaðgerða til að tilgreina hvar þörf er á að gera úrbætur á regluverki.

4. gr.

Meginreglur sem gilda um eftirlit og frávik

1. Eftirlit lögbærra yfirvalda skal taka tillit til niðurstaðna fyrra eftirlits og taka m.a. til breytinga á kröfum samkvæmt reglum, breytinga á getu lögbærs yfirvalds til öryggiseftirlits og vera í réttu hlutfalli við umfang og flækjustig iðnaðarins, sem þau hafa eftirlit með, þar sem lögbæru yfirvöldin setja það í forgang að tryggja hátt og samræmt öryggisstig í flutningaflugi.

2. Eftirlitið getur falið í sér eftirlit með fyrirtækjum eða samtökum fyrirtækja sem lögbæra eftirlitsyfirvaldið hefur umsjón með.

3. Eftirlitið getur falið í sér, þegar hlutaðeigandi aðilar hafa komið sér saman um það, eftirlit með hernaðaraðstöðu, sem er til afnota fyrir almenning, eða með þjónustu, sem hermenn veita almenningi, í þeim tilgangi að sannprófa hvort farið sé að kröfum 3. mgr. 1. gr. reglugerðar (ESB) nr. 216/2008.

4. Hópurinn, sem annast eftirlitið, skal samanstanda af starfsfólki, sem Flugöryggisstofnunin hefur viðurkennt til setu í hópnum, og skal það búa yfir menntun og hæfi ásamt þjálfun á viðkomandi sviði eða sviðum. Viðurkennt starfsfólk skal beita meginreglum um sjálfstæði, ráðvendni, siðferðislega háttsemi, áreiðanleika, heiðarlega framsetningu og þagnarskyldu.

5. Komist Flugöryggisstofnunin að þeirri niðurstöðu að eitt eða fleiri vottorð uppfylli ekki reglugerð (EB) nr. 216/2008 og framkvæmdarreglur hennar, skal tilkynna frávikið, sem felur í sér ósamræmi, til hlutaðeigandi lögbærs yfirvalds. Þegar frávik, sem felur í sér ósamræmi, er ekki leiðrétt tímanlega skal Flugöryggisstofnunin gefa út tilmæli, skv. 2. mgr. 11. gr. reglugerðar (EB) nr. 216/2008, til að heimila ákvörðun um gagnkvæma viðurkenningu fyrrnefndra vottorða.

6. Flugöryggisstofnunin skal flokka og fylgja eftir frávikum, sem fela í sér ósamræmi og koma í ljós við eftirlitið, sem um getur í 1., 2. og 3. mgr., miðað við áhrif þeirra á öryggi og forgangsraða skal frávikum sem tengjast öryggi. Flugöryggisstofnunin skal einnig tafarlaust upplýsa lögbær yfirvöld aðildarríkjanna þegar ekki hefur fundist viðunandi lausn á öryggisvanda.

7. Þessi reglugerð hefur ekki áhrif á 15. og 58. gr. reglugerðar (EB) nr. 216/2008, ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/844/EB, KSE, KBE⁽¹⁷⁾, reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2111/2001⁽¹⁸⁾ og reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 473/2006⁽¹⁹⁾.

5. gr.

Upplýsingaskipti

1. Lögbær yfirvöld aðildarríkjanna skulu veita Flugöryggisstofnuninni allar nauðsynlegar upplýsingar, sem skipta máli við öryggiseftirlit þeirra, og taka tillit til allra mikilvægra þátta í öryggiseftirlitskerfi þeirra, þ.m.t. fyrirtæki eða samtök fyrirtækja sem eru undir eftirliti þeirra. Upplýsingarnar skulu veittar á því formi og með þeim hætti sem Flugöryggisstofnunin tilgreinir, með tilliti til upplýsinganna sem Alþjóðaflugmálastofnunin hefur aðgang að.

2. Flugöryggisstofnunin getur einnig óskað eftir sérstökum upplýsingum frá lögbærum yfirvöldum aðildarríkjanna. Þegar Flugöryggisstofnunin leggur fram slíka beiðni um upplýsingar skal hún tilgreina lagagrundvöll og tilgang beiðninnar, taka fram hvaða upplýsinga er krafist og innan hvaða tímamarka eigi að veita þær.

3. Flugöryggisstofnunin skal veita lögbærum yfirvöldum aðildarríkjanna viðeigandi upplýsingar til að styðja við samræmda framkvæmd gildandi krafna.

⁽¹⁷⁾ Stjótið. EB L 317, 3.12.2001, bls. 1.

⁽¹⁸⁾ Stjótið. ESB L 344, 27.12.2005, bls. 15.

⁽¹⁹⁾ Stjótið. ESB L 84, 23.3.2006, bls. 8.

6. gr.

Samræmingaraðili fyrir stöðlun í aðildarríkjunum

1. Aðildarríki skulu tilnefna eigin samræmingaraðila fyrir stöðlun, sem skal helst vera tengiliður þeirra fyrir alla stöðlunarstarfsemi og einkum til að samræma upplýsingaskiptin sem kveðið er á um í 1. mgr. 5. gr. Samræmingaraðilinn fyrir stöðlun í aðildarríkjunum skal bera ábyrgð á:

- a) að viðhalda og uppfæra reglulega upplýsingarnar, sem Flugöryggisstofnuninni eru veittar, þ.m.t. upplýsingar, sem óskað er eftir í samræmi við 3., 4. og 5. gr., leiðréttingar og áætlanir um aðgerðir til úrbóta ásamt sönnunargögnum um framkvæmd samþykktra aðgerða til úrbóta,
- b) að aðstoða Flugöryggisstofnunina á öllum stigum eftirlits og tryggja að eftirlitshópurinn fái fylgd meðan á vettvangseftirliti stendur.

2. Lögbær yfirvöld skulu tryggja að skýrar boðleiðir séu á milli tilnefnds samræmingaraðila fyrir stöðlun í aðildarríkjunum og innra skipulags þeirra til að samræmingaraðilinn geti gætt ábyrgðar sinnar með viðunandi hætti.

7. gr.

Stöðug vöktun

1. Stöðuga vöktunin, sem um getur í 3. gr., skal fela í sér eftirfarandi:

- a) söfnun og greiningu gagna og upplýsinga frá lögbærum yfirvöldum aðildarríkjanna, Alþjóðaflugmálastofnuninni, framkvæmdastjórninni eða öðrum viðkomandi gagnalindum,
- b) mat á hæfni lögbærs yfirvalds til að gæta ábyrgðar sinnar á sviði eftirlits með öryggi,
- c) forgangsstöðun, áætlanagerð og ákvörðun á umfangi eftirlitsins, með hliðsjón af matinu sem um getur í b-lið,
- d) framkvæmd slíks eftirlits, þ.m.t. tengd skýrslugjöf,
- e) eftirfylgni og leiðréttingu frávika sem fela í sér ósamræmi og komu í ljós við eftirlitið.

2. Við matið, sem um getur í b-lið 1. mgr., skal Flugöryggisstofnunin koma á, þróa og viðhalda sameiginlegri fyrirmynd þar sem tekið er tillit til a.m.k. eftirfarandi þátta:

- a) umfangs og hversu flókinn flugiðnaðurinn er,
- b) alvarlegra flugatvika, slysa, dauðaslysa og tengdra dauðsfalla,
- c) niðurstöðu skoðana á hlaði,
- d) niðurstöðu eftirlits sem þegar hefur farið fram,
- e) hæfni lögbærra yfirvalda til að framkvæma leiðréttingar og aðgerðir til úrbóta með skilvirkum hætti,

- f) árangurs af úttektum sem framkvæmdar eru samkvæmt alþjóðasamningum eða áætlunum ríkis um öryggismat,
- g) hvort gerðar hafi verið ráðstafanir skv. 2. mgr. 11. gr. reglugerðar (EB) nr. 216/2008 eða skv. 258. gr. sáttmálans.
3. Niðurstöður fyrirmyndarinnar, sem komið er á skv. 2. mgr., ílagsgögnin og matsniðurstöðurnar, skulu gerðar aðgengilegar samræmingaraðila fyrir stöðlun í hlutaðeigandi aðildarríki.
4. Flugöryggisstofnunin skal breyta eftirlitsáætluninni í ljósi stöðugar vöktunar, þannig að hún endurspegli bæði úrbætur á öryggisframmistöðu og hrakandi stöðu hennar. Flugöryggisstofnunin skal grípa til viðeigandi aðgerða þegar sýnt hefur verið fram á að öryggisframmistöðu hefur hrakað.

8. gr.

Eftirlitsáætlun

1. Flugöryggisstofnunin skal, í samstarfi við framkvæmdastjórnina, koma á fót áætlun til margra ára, þar sem tilgreint er eftirlitið, sem um getur í a-lið 1. mgr. 10. gr., og ársáætlun sem og eftirlitið sem um getur í a- og b-lið 1. mgr. 10. gr.
2. Í eftirlitsáætlunum skal tilgreina eitt eða fleiri hlutaðeigandi aðildarríki, tegund eftirlits, sviðið, sem eftirlitið varðar, og fyrirhugaðan tímaramma fyrir vettvangsáfangu, með tilliti til fyrirmyndarinnar sem um getur í 7. gr.
3. Flugöryggisstofnunin getur breytt eftirlitsáætluninni, með tilliti til aðsteðjandi áhættu, sem kemur í ljós við stöðugu vöktunina sem um getur í 7. gr.
4. Ársáætlunin skal send til framkvæmdastjórnarinnar, þeirra sem sitja í stjórn Flugöryggisstofnunarinnar, sem er liður í starfsáætlun Flugöryggisstofnunarinnar, samkvæmt c-lið 2. mgr. 33. gr reglugerðar (EB) nr. 216/2008, og samræmingaraðila fyrir stöðlun í hlutaðeigandi aðildarríki.

9. gr.

Eftirlitssvið

1. Flugöryggisstofnunin skal framkvæma eftirlit sem tekur til hvers sviðs sem skilgreint er í II. kafla reglugerðar (EB) nr. 216/2008. Þessi svið fela í sér eftirfarandi:
- a) lofthæfi, eins og það er skilgreint í 5. gr., og umhverfisvernd, eins og hún er skilgreind í 6. gr. fyrrnefndrar reglugerðar,
- b) flugáhöfn, eins og hún er skilgreind í 7. og 8. gr. fyrrnefndrar reglugerðar,
- c) flugrekstur, eins og hann er skilgreindur í 8. og 9. gr. fyrrnefndrar reglugerðar,
- d) skoðanir á hlaði, eins og þær eru skilgreindar í 10. gr. fyrrnefndrar reglugerðar,
- e) flugvelli, eins og þeir eru skilgreindir í 8. gr. a í fyrrnefndri reglugerð,

- f) rekstrarstjórnun flugumferðar/flugleiðsöguþjónusta, eins og þær eru skilgreindar í 8. gr. b og c í fyrrnefndri reglugerð.

Heimilt er að skilgreina önnur svið með hliðsjón af þróun reglugerðar (EB) nr. 216/2008 eða að beiðni framkvæmdastjórnarinnar.

2. Flugöryggisstofnunin skal tryggja að öll úrræði hennar séu notuð á viðeigandi hátt við vöktun og eftirlit á mismunandi sviðum, með hliðsjón af niðurstöðum stöðugar vöktunar sem um getur í 7. gr.

10. gr.

Tegundir eftirlits

1. Flugöryggisstofnunin skal framkvæma:
- a) yfirgrípsmikið eftirlit í þeim tilgangi að annast eftirlit á einu eða fleiri sviðum og skal þetta eftirlit fara fram með reglulegu millibili á grundvelli niðurstöðu stöðugar vöktunar,
- b) markvisst eftirlit í þeim tilgangi að annast eftirlit á tilteknum sviðshlutum innan eins eða fleiri sviða og/eða í þeim tilgangi að meta hver sé staða framkvæmdar á samþykktum leiðréttingum og samþykktum aðgerðum til úrbóta,
- c) sérstakt eftirlit í þeim tilgangi að rannsaka sérstök athugunarefni, sem koma upp í kjölfar stöðugar vöktunar Flugöryggisstofnunarinnar eða að beiðni framkvæmdastjórnarinnar.
2. Þrátt fyrir eftirlitið, sem um getur í 1. mgr., er Flugöryggisstofnuninni heimilt að hefja vinnu við að leiðrétta frávik, sem koma ekki í ljós á vettvangi, þegar hún hefur safnað nægilegum sönnunargögnum um ósamræmið.

11. gr.

Viðmiðanir fyrir þjálfun, menntun og hæfi og umboð eftirlitshópa

1. Flugöryggisstofnunin skal ákvarða viðmiðanir fyrir menntun og hæfi starfsfólks sem tekur þátt í eftirlitshópum.
2. Viðmiðanir fyrir menntun og hæfi skulu fela í sér:
- a) þekkingu á stofnana- og regluramma, einkum þessarar reglugerðar og viðeigandi alþjóðasamninga,
- b) þekkingu og reynslu á aðferðum við úttekt,
- c) tæknilega færni og hagnýta reynslu á viðeigandi sviði eða sviðum sem um getur í 9. gr.
3. Velja skal hópstjóra úr röðum starfsfólks Flugöryggisstofnunarinnar. Til viðbótar við viðmiðanirnar um menntun og hæfi, sem um getur í 2. mgr., skulu hópstjórar hafa menntun og hæfi til að stýra hópi og hafa samskipti í alþjóðlegu umhverfi sem og við viðkvæmar aðstæður.
4. Þeir sem sitja í hópnum skulu vera úr röðum starfsfólks Flugöryggisstofnunarinnar eða starfsfólk sem fengið er að láni.

5. Bæði hópstjórar og þeir sem sitja í hópnum skulu hljóta þjálfun í að nota gildandi kröfur og verklagsreglur Flugöryggisstofnunarinnar. Flugöryggisstofnunin skal tryggja að hópstjórar og þeir sem sitja í hópnum búi stöðugt yfir hæfni til að taka þátt í eftirliti sem viðurkennt starfsfólk. Í þeim tilgangi skal Flugöryggisstofnunin koma á fót viðeigandi símenntunaráætlunum.

6. Flugöryggisstofnunin getur heimilað starfsfólki, sem uppfyllir viðmiðanir um menntun og hæfi og hefur hlotið viðeigandi þjálfun, að taka þátt í eftirlitshópum.

12. gr.

Skipun í eftirlitshópa

1. Flugöryggisstofnunin skipar í hópana, sem framkvæma eftirlitið, og í þeim sitja viðurkenndir starfsmenn skv. 11. gr.

2. Flugöryggisstofnunin skal ákvarða samsetningu hópsins til að koma á fót þeirri lágmarksstærð hóps sem er nauðsynleg til ráða við þá tæknilegu færni og vinnuálag sem gerð er krafa um, með tilliti til tegundar eftirlits, umfangs, fjölda sviða, sem taka þarf til athugunar, og fyrirhugaðrar áætlunar. Í hverjum hópi skal vera að lágmarki hópstjóri og einn annar aðili. Í öllum tilvikum skal Flugöryggisstofnunin tryggja að stærð hópsins sé í samræmi við umfangs eftirlitsins.

3. Þegar Flugöryggisstofnunin skipar í hópana skal hún tryggja að ekki verði neinir hagsmunaárekstrar, hvorki við lögbær yfirvöld né við fyrirtæki eða samtök fyrirtækja sem eru undir eftirliti.

4. Flugöryggisstofnunin skal á tilskildum tíma, áður en eftirlitið hefst, óska eftir upplýsingum frá yfirvöldum eða stofnunum, þar sem starfsfólk var fengið að láni, að því er varðar tiltækileika þeirra sem sitja í hópnum til að taka þátt í vettvangsáfanganum.

5. Kostnaður við þátttöku samræmingaraðila fyrir stöðlun í hverju aðildarríki fyrir sig, eins og kveðið er á um í 2. mgr. 14. gr. og 2. mgr. 19. gr., og starfsfólks, sem fengið er að láni til að starfa við eftirlit, sem framkvæmt er af hálfu Flugöryggisstofnunarinnar, hvílir á Flugöryggisstofnuninni, í samræmi við reglur Sambandsins, án þess að það hafi áhrif á árlega fjárlagagerð Sambandsins.

13. gr.

Framkvæmd eftirlits

1. Eftirlitið, sem um getur í a- og b-lið 1. mgr. 10. gr., skal fela í sér eftirfarandi áfanga:

- a) undirbúningsáfanga sem varir í a.m.k. 10 vikur áður en eftirlitið fer fram,
- b) vettvangsáfanga,
- c) skýrslugjafaráfanga sem varir að hámarki í 10 vikur eftir að vettvangsáfanga lýkur.

2. Tilkynna skal hlutaðeigandi lögbærum yfirvöldum um sérstaka eftirlitið, sem um getur í c-lið 1. mgr. 10. gr., með tveggja vikna fyrirvara en ekki er nauðsynlegt að halda sig innan tímarammans eða fara að verklagsreglunum, sem kveðið

er á um í 14., 15. og 16. gr., að undanskildu því að nauðsynlegt er að semja lokaskýrslu.

3. Frávik, sem fela í sér ósamræmi og koma í ljós við eftirlitið, sem um getur í 10. gr., skal tilkynna, í samræmi við 16. gr., frávikunum skal fylgja eftir og þau til lykta leidd, í samræmi við 17. gr., ásamt því að þau eru flokkuð í samræmi við 18. gr.

14. gr.

Undirbúningsáfangi

1. Meðan á eftirliti innan undirbúningsáfangans stendur skal Flugöryggisstofnunin:

- a) tilkynna lögbæru yfirvaldi um eftirlitið, a.m.k. 10 vikum áður en vettvangsáfanginn hefst, þ.m.t. um fyrirhugaða tegund eftirlits, um eitt eða fleiri svið og -sviðshluta þar sem eftirlit verður framkvæmt,
- b) afla nauðsynlegra upplýsinga til að undirbúa eftirlitið, með því að taka tilhlýðilegt tillit til upplýsinganna sem eru tiltækar úr stöðugri vöktun,
- c) skilgreina gildissvið, umfang og áætlun eftirlitsins, þ.m.t. eftirlit með fyrirtækjum eða samtökum fyrirtækja, með tilliti til upplýsinga úr stöðugri vöktun,
- d) ákvarða stærð og samsetningu eftirlitshópsins.

2. Þegar tilkynning um eftirlit berst skal lögbært yfirvald starfa með Flugöryggisstofnuninni til að undirbúa vettvangsfasann eins fljótt og auðið er. Ef nauðsynlegt þykir er heimilt að skipuleggja undirbúningsfund eftirlitshópsins og samræmingaraðila fyrir stöðlun í hverju aðildarríki fyrir sig.

3. Flugöryggisstofnunin skal gefa lögbæru yfirvaldi upplýsingar um eftirlitsáætlunina og samsetningu hópsins a.m.k. tveimur vikum áður en vettvangsáfanginn hefst.

15. gr.

Vettvangsáfangi

1. Meðan á eftirliti innan vettvangsáfangans stendur skal Flugöryggisstofnunin:

- a) skipuleggja upphafsfund með samræmingaraðilanum fyrir stöðlun í hverju aðildarríki fyrir sig og lögbæra yfirvaldinu sem er undir eftirliti,
- b) fylgja eftir frávikum, sem fela í sér ósamræmi, í fyrri, ófrágengnum eftirlitsaðgerðum, og endurskoða samsvarandi leiðréttingar og aðgerðir til úrbóta,
- c) tilkynna lögbæru yfirvaldi um hvers konar aðkallandi öryggisvanda, komi hann í ljós meðan á eftirliti stendur,
- d) á lokafundi, leggja fyrir lögbæra yfirvaldið, sem er undir eftirliti, skrá yfir bráðabirgðafrávik, sem fela í sér ósamræmi og koma í ljós eða er fylgt eftir meðan á eftirlitinu stendur.

2. Enn fremur er Flugöryggisstofnuninni heimilt:

- a) að skoða aðalskrifstofur og, eftir því sem þurfa þykir, allar svæðisskrifstofur lögbæra yfirvaldsins og hæfra aðila, sem lögbæra yfirvaldið hefur úthlutað verkefnum,

- b) að skoða fyrirtæki eða samtök fyrirtækja, sem eru undir eftirliti lögbæra yfirvaldsins, sem er hluti af eftirliti með þessu lögbæra yfirvaldi en í slíku tilviki er lögbæra yfirvaldinu heimilt að fylgja eftirlitshópnum,
- c) að taka viðtöl við starfsfólk lögbæra yfirvaldsins og hæfra aðila, sem eru undir eftirliti, ef um það er að ræða, og fyrirtækja eða samtaka fyrirtækja, sem eru heimsótt, ef einhver eru,
- d) að skoða löggjöf, verklagsreglur, vottorð, skrár, gögn og hvers konar annað efni sem máli skiptir.

16. gr.

Skýrslugjafaráfangi

1. Meðan á skýrslugjafaráfanganum stendur skal Flugöryggisstofnunin, innan sex vikna frá því að vettvangsáfangi lýkur, endurskoða bráðabirgðafrávik, flokka þau og á þessum grundvelli gera drög að skýrslu og senda til lögbæra yfirvaldsins sem var undir eftirliti.
2. Skýrsludrögin skulu a.m.k. innihalda:
 - a) samantekt þar sem niðurstöðurnar eru settar fram,
 - b) upplýsingar um framkvæmd eftirlitsins, þ.m.t. tegund eftirlits, sviðin, sem eftirlitið tekur til, umfang eftirlitsins og samsetningu hópsins,
 - c) greiningu, eftir því hversu þýðingarmiklir þættirnir eru, með áherslu á mikilvægustu frávikin,
 - d) skrá yfir frávik, sem fela í sér ósamræmi og koma í ljós eða er fylgt eftir, meðan á eftirlitinu stendur, ásamt flokkun frávikanna,
 - e) tilmæli, þ.m.t. efnaðsyn krefur, gagnkvæma viðurkenningu á vottorðum.
3. Tilkynna skal frávik, sem fela í sér ósamræmi, með skýrsludrögunum, sem um getur í 2. mgr., nema Flugöryggisstofnunin hafi þegar tilkynnt um þau, skriflega eða með öðrum hætti.
4. Lögbæra yfirvaldinu er heimilt að leggja skriflegar athugasemdir fyrir Flugöryggisstofnunina innan tveggja vikna frá tilkynningunni.
5. Flugöryggisstofnunin skal, innan tíu vikna frá lokafundi, gefa út lokaskýrslu á grundvelli skýrsludraganna, sem um getur í 2. mgr., þar sem fram koma athugasemdir, ef einhverjar eru, lögbæra yfirvaldsins sem var undir eftirliti. Flugöryggisstofnunin getur breytt lýsingu á frávikum, sem felur í sér ósamræmi, lagagrundvelli þess, flokkun eða stöðu, eins og við á, til að taka tillit til athugasemda og leiðréttinga eða aðgerða til úrbóta, sem lagðar eru fram meðan á skýrslugjafaráfanganum stendur.
6. Flugöryggisstofnunin skal koma á og viðhalda stöðu-yfirliti yfir stöðuga vöktun í hverju aðildarríki og skal, að fenginni beiðni, veita hlutaðeigandi aðildarríki og framkvæmdastjórninni þessar upplýsingar.
7. Senda skal lokaskýrsluna til lögbæra yfirvaldsins, sem var undir eftirliti, og til framkvæmdastjórnarinnar, sem getur síðan í kjölfarið sent þessa skýrslu til hlutaðeigandi aðildarríkis og annarra lögbærra yfirvalda, eins og við á.

17. gr.

Frávikum fylgt eftir og þau til lykta leidd

1. Lögbært yfirvald skal leggja til leiðréttingu og aðgerð til úrbóta, að því er varðar öll frávik, sem fela í sér ósamræmi og flokkast samkvæmt b- og c-lið 1. mgr. 18. gr., eigi síðar en fjórum vikum eftir að tilkynning frá Flugöryggisstofnuninni hefur verið móttækin.
2. Lögbært yfirvald skal leggja til aðgerð til úrbóta, að því er varðar öll frávik, sem fela í sér ósamræmi og flokkast samkvæmt a-lið 1. mgr. 18. gr., eigi síðar en tíu vikum eftir að tilkynning frá Flugöryggisstofnuninni hefur verið móttækin.
3. Lögbæra yfirvaldið skal tilkynna Flugöryggisstofnuninni, á tilskildum tíma, um að lokið hafi verið við aðgerðir til úrbóta og leggja fram sönnunargögn því til stuðnings.
4. Flugöryggisstofnunin skal:
 - a) meta leiðréttingarnar og aðgerðir til úrbóta, sem lögbæra yfirvaldið leggur fram, eða óska tímanlega eftir frekar skýringum,
 - b) samþykkja eða hafna leiðréttingunum og/eða aðgerðum til úrbóta, sem lagðar eru fram, innan 16 vikna frá því að tilkynning barst,
 - c) vakta með fullnægjandi hætti framkvæmd aðgerða til úrbóta,
 - d) gera grein fyrir því hvort þörf sé á viðbótaraðgerðum í samræmi við 22. gr.,
 - e) tilkynna lögbæra yfirvaldinu og framkvæmdastjórninni reglulega með stöðuskýrslum um stöðu frávikanna, sem fela í sér ósamræmi, og um tilheyrandi leiðréttingar/aðgerðir til úrbóta,
 - f) leiða til lykta frávik, sem fela í sér ósamræmi, þegar hún telur að aðgerðum til úrbóta hafi verið lokið með fullnægjandi hætti og sönnunargögn hafi verið lögð fram því til stuðnings, ásamt því að skrá að frávik, sem fela í sér ósamræmi, hafi verið til lykta leidd, og tilkynna lögbæra yfirvaldinu um það.
5. Að því er varðar c-lið getur Flugöryggisstofnunin óskað eftir því að lögbæra yfirvaldið leggi fram sönnunargögn eða nánari skýringar. Flugöryggisstofnunin getur einnig ákveðið að sannreyna framkvæmdina á vettvangi með því að beita eftirliti.
6. Þegar frávik, sem fela í sér ósamræmi, falla undir málsmeðferðina við brot, skv. 2. mgr. 11. gr. reglugerðar (EB) nr. 216/2008, eða sáttmálann, skal Flugöryggisstofnunin tryggja viðeigandi eftirfylgni í samráði við framkvæmdastjórnina og ekki leiða nein frávik til lykta án þess að ráðfæra sig fyrst við framkvæmdastjórnina.

18. gr.

Flokkun frávikanna

1. Flugöryggisstofnunin skal flokka og tilkynna um öll frávik, sem fela í sér ósamræmi og koma í ljós innan ramma eftirlits hennar, sem um getur í 10. gr., hvort sem frávikin varða stjórnsýslukröfur eða tæknilegar kröfur, í einn af eftirfarandi flokkum:

- a) Flokkur C: ósamræmi við gildandi kröfur, sem gefur fyrst og fremst tilefni til að ætla að um sé að ræða vandamál tengd stöðlun,
 - b) Flokkur D: ósamræmi við gildandi kröfur, sem gefur tilefni til að ætla að um sé að ræða vandamál tengd stöðlun og öryggi, ef ekki er bætt úr þeim tímanlega,
 - c) Flokkur G: aðkallandi öryggisvandi.
2. Forgangsraða skal skýrslugjöf, eftirfylgni og þegar frávik eru til lykta leidd, með hliðsjón af flokkun þeirra.

19. gr.

Aðkallandi öryggisvandi

1. Þegar Flugöryggisstofnuninni hefur verið tilkynnt um aðkallandi öryggisvanda:
- a) skal hún óska eftir að lögbæra yfirvaldið grípi til viðeigandi aðgerða til úrbóta, þ.m.t. tafarlausra úrbóta,
 - b) skal lögbæra yfirvaldið beita skilvirkum leiðréttingum til að uppræta frávik og leggja sönnunargögn fyrir Flugöryggisstofnunina því til stuðnings.
2. Flugöryggisstofnunin getur, innan tveggja vikna frá tilkynningunni um aðkallandi öryggisvanda, óskað eftir því að lögbæra yfirvaldið sitji fund til að meta framkvæmd tafarlausra leiðréttinga.
3. Þegar Flugöryggisstofnunin telur að leiðréttingarnar séu ekki fullnægjandi skal hún gefa út tilmæli til framkvæmdastjórnarinnar, þ.m.t., ef nauðsyn krefur, beiðni varðandi gagnkvæma viðurkenningu eins eða fleiri vottorða sem lögbæra yfirvaldið gefur út. Flugöryggisstofnunin skal einnig tafarlaust upplýsa lögbær yfirvöld aðildarríkjanna um það.

20. gr.

Skrár

1. Flugöryggisstofnunin skal koma á fót kerfisbundnu skráhaldi sem felur í sér viðunandi geymslu, aðgengi og að unnt sé að rekja breytingar með áreiðanlegum hætti að því er varðar:
- a) þjálfun, menntun og hæfi og umboð hópstjóra og þeirra sem sitja í hópnum,
 - b) eftirlitsáætlanir,
 - c) skýrslur,
 - d) frávik og tilheyrandi sönnunargögn,
 - e) samþykktar leiðréttingar og aðgerðir til úrbóta,
 - f) að leiða til lykta frávik, sem fela í sér ósamræmi, og tilheyrandi sönnunargögn,
 - g) tilmæli varðandi gagnkvæma viðurkenningu vottorða,
 - h) mat sem um getur í b-lið 1. mgr. 7. gr.
2. Öll gögn skulu geymd í minnst 15 ár, sbr. þó gildandi lög um gagnavernd.

21. gr.

Aðgangur að upplýsingum í eftirlitsskýrslum

1. Þegar upplýsingar í eftirlitsskýrslu varða fyrirtæki eða samtök fyrirtækja, samkvæmt öryggiseftirliti í þriðja landi, og falla undir gildissvið samnings í Sambandinu, sem er gerður skv. 12. gr. reglugerðar (EB) nr. 216/2008, skal þriðja land hafa aðgang að þessum upplýsingum eins og það væri aðili að slíkum samningi í samræmi við viðeigandi ákvæði þess.
2. Þegar upplýsingar í eftirlitsskýrslu falla undir gildissvið samstarfssamkomulags á milli Sambandsins og Alþjóðaflugmálastofnunarinnar, skal Alþjóðaflugmálastofnunin hafa aðgang að þessum upplýsingum í samræmi við ákvæði þessa samstarfssamkomulags og tilheyrandi viðauka um öryggi.
3. Þegar upplýsingar í eftirlitsskýrslu varða yfirstandandi öryggisrannsóknir, sem fara fram í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 996/2010 ⁽²⁰⁾, skal yfirvaldið, sem fer með öryggisrannsóknina, tafarlaust fá aðgang að þessum upplýsingum.
4. Að því er varðar reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1049/2011 ⁽²¹⁾ skal ferli við ákvarðanatöku í tengslum við eftirlitsskýrslu ekki teljast lokið fyrr en frávik, sem fela í sér ósamræmi, hafa verið til lykta leidd.

22. gr.

Viðbótaraðgerðir

1. Flugöryggisstofnunin skal greina öll tilvik þar sem vanrækt hefur verið að fylgja eftir frávikum, sem felur í sér ósamræmi, t.d.:
- a) þegar aðgerð til úrbóta hefur ekki verið lögð fram innan tímabilsins sem um getur í 1. mgr. 17. gr.,
 - b) þegar Flugöryggisstofnunin hefur ekki samþykkt aðgerð til úrbóta innan tímabilsins sem um getur í b-lið 4. mgr. 17. gr.,
 - c) þegar aðgerð til úrbóta hefur ekki verið framkvæmd á viðeigandi hátt.
2. Í tilvikunum, sem um getur í 1. mgr., skal Flugöryggisstofnunin óska eftir að lögbært yfirvald gefi skýringar á vanrækslunni og leggi fram viðbótaraðgerðir ásamt tímamörkum um viðbrögð.
3. Flugöryggisstofnunin skal meta afleiðingar vanrækslu ásamt viðbrögðunum, sem lögbæra yfirvaldið hyggst grípa til, innan tilskilinna tímamarka. Á grundvelli niðurstöðu slíks mats getur Flugöryggisstofnunin:
- a) samþykkt viðbótaraðgerðirnar, sem voru lagðar fram, eða
 - b) gefið út og lagt viðbótarskýrslu fyrir hlutaðeigandi lögbært yfirvald og framkvæmdastjórnina. Skýrslan skal fela í sér mat Flugöryggisstofnunarinnar og tilmæli til framkvæmdastjórnarinnar, þ.m.t., þegar það telst nauðsynlegt, tilmæli um gagnkvæma viðurkenningu á einu eða fleiri vottorðum sem lögbæra yfirvaldið gefur út.

⁽²⁰⁾ Stjótið. ESB L 295, 12.11.2010, bls. 35.

⁽²¹⁾ Stjótið. EB L 145, 31.5.2001, bls. 43.

4. Framkvæmdastjórnin getur gripið til eftirfarandi ráðstafana í kjölfar móttöku viðbótarskýrslunnar, sem um getur í b-lið 3. mgr., án þess að það hafi áhrif á reglugerð (EB) nr. 2111/2001:

- a) sent hlutaðeigandi aðildarríki athugasemdir eða fara fram á frekari upplýsingar til að skýra frávik, sem fela í sér ósamræmi, að öllu leyti eða að hluta til,
- b) krafist þess að Flugöryggisstofnunin framkvæmi sérstakt eftirlit til að ganga úr skugga um að leiðréttingar og aðgerðir til úrbóta hafi verið framkvæmdar með fullnægjandi hætti,
- c) hafið málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 11. gr. reglugerðar (EB) nr. 216/2008, til að ákveða hvort vottorð, sem lögbæra yfirvaldið gefur út, uppfylli gildandi kröfur,
- d) hafið málsmeðferðina skv. 258. gr. sáttmálans.

23. gr.

Ársskýrsla

Flugöryggisstofnunin skal, eigi síðar en 31. mars ár hvert, leggja fyrir framkvæmdastjórnina ársskýrslu um starfsemi stöðugar vöktunar og eftirlitið sem var framkvæmt næstliðið ár. Skýrslan skal fela í sér greiningu á niðurstöðum starfseminnar og eftirlitsins og endurspegla hæfni lögbærra yfirvalda til að gæta ábyrgðar á sviði eftirlits með öryggi sem og tilmæli um hugsanlegar úrbætur. Í tilmælunum skal tilgreina sérstaklega tæknireglurnar, sem þarf að ákvarða eða breyta, samkvæmt b-lið 2. mgr. 17. gr. reglugerðar (EB) nr. 216/2008, og ráðstafanir Flugöryggisstofnunarinnar sem þarf að ákvarða eða breyta samkvæmt c-lið 18. gr. reglugerðar (EB) nr. 216/2008.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 28. júní 2013.

24. gr.

Starfsreglur

Flugöryggisstofnunin skal endurskoða starfsreglur sínar til að framkvæma verkefni, sem henni eru falin skv. 3. – 23. gr., eigi síðar en innan sex mánaða frá gildistöku þessarar reglugerðar.

25. gr.

Umbreytingarfyrirkomulag

1. Litið skal svo á að frávik, sem fela í sér ósamræmi, sem Flugöryggisstofnunin tilgreinir, samkvæmt reglugerð (EB) nr. 736/2006, og þar sem ekki hafa verið lögð sönnunargögn fyrir Flugöryggisstofnunina um að frávikin hafi verið til lykta leidd við gildistöku þessarar reglugerðar, hafi verið tilgreind í samræmi við þessa reglugerð og skal meðhöndlun þeirra vera til samræmis við það.

2. Litið skal svo á að áætlanir um aðgerðir til úrbóta, sem Flugöryggisstofnunin samþykkir, samkvæmt reglugerð (EB) nr. 736/2006, hafi verið samþykktar í samræmi við þessa reglugerð.

3. Litið skal svo á að þeir sem sitja í hópnum sem og hópstjórar, sem hafa verið viðurkenndir af hálfu Flugöryggisstofnunarinnar, samkvæmt reglugerð (EB) nr. 736/2006, séu viðurkennt starfsfólk samkvæmt þessari reglugerð.

26. gr.

Niðurfelling

Reglugerð (EB) nr. 736/2006 er felld úr gildi.

27. gr.

Gildistaka og beiting

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Henni skal beitt frá og með 1. janúar 2014.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

forseti.

José Manuel BARROSO

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB)
nr. 409/2013****2014/EES/12/30****frá 3. maí 2013****um skilgreiningu sameiginlegra verkefna, um ákvörðun stjórnunarháttanna og um
tilgreiningu hvata sem styðja við framkvæmd evrópsku mynsturáætlunarinnar um
rekstrarstjórnun flugumferðar (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 550/2004 frá 10. mars 2004 um að veita þjónustu á sviði flugleiðsögu í samevrópska loftrýminu ⁽¹⁾ einkum 15. gr. a,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Regluramminn fyrir samevrópska loftrýmið tekur til ráðstafananna sem um getur í 1. mgr. 3. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 549/2004 ⁽²⁾.
- 2) Beiting reglurammans fyrir samevrópska loftrýmið skal ekki hafa áhrif á skuldbindingar aðildarríkjanna í samræmi við 2. mgr. 1. gr. reglugerðar (EB) nr. 549/2004.
- 3) Í orðsendingu sinni frá 22. desember 2011 ⁽³⁾ tilkynnti framkvæmdastjórnin um þá fyrirætlun sína að setja fram stjórnunarháttanna og hvatafyrirkomulag í tengslum við útfærslu rannsókna og þróunar á sviði rekstrarstjórnunar flugumferðar í samevrópska loftrýminu (e. *Single European Sky Air Traffic Management Research and development* – SESAR-verkefnið) sem byggist á 15. gr. a í reglugerð (EB) nr. 550/2004. Þetta fyrirkomulag felur í sér sameiginleg verkefni, sem skulu styðja við árangursríka framkvæmd mynsturáætlunar um rekstrarstjórnun flugumferðar, leiðbeiningar um sameiginleg verkefni, sem skulu setja bindandi ramma um það hvernig sameiginleg verkefni geta stutt við slíka framkvæmd og fyrirkomulag um stjórnunarhátt, sem tryggir tímanlega, samræmda og samstillta útfærslu með því að setja fram skýra skiptingu ábyrgðarsviða meðal hagsmunaaðila.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 123, 4.5.2013, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 28/2014 frá 14. febrúar 2014 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 96, 31.3.2004, bls. 10.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 96, 31.3.2004, bls. 1.

⁽³⁾ COM(2011) 923, lokagerð.

- 4) Markmiðið með reglugerð (EB) nr. 550/2004 er að aðstoða loftrýmisnotendur og veitendur flugleiðsöguþjónustu við að bæta sameiginleg grunnvirki flugleiðsögu, að veita flugleiðsöguþjónustu og að nota loftrými með því að hafa samstarf um sameiginleg verkefni. Markmiðið er einnig að hraða útfærslu SESAR-verkefnisins.

- 5) SESAR-verkefnið er sett fram til að nútímavæða evrópska kerfið fyrir rekstrarstjórnun flugumferðar. Verkefnið er tæknileg undirstaða framtaksverkefnisins um samevrópskt loftrými.

- 6) SESAR-verkefnið felur í sér þrjá áfanga: skilgreiningar-áfangi, þar sem skilgreint er inntak næstu kynslóðar kerfa fyrir rekstrarstjórnun flugumferðar, þróunaráfangi, þar sem þróuð er og fullgilt ný kynslóð tæknikerfa, íhluta og verklagsreglna, og útfærsluáfangi, sem felur í sér iðnvæðingu og framkvæmd nýju kerfanna fyrir rekstrarstjórnun flugumferðar.

- 7) Evrópska mynsturáætlunin um rekstrarstjórnun flugumferðar (ATM)(hér á eftir nefnd „mynsturáætlunin um rekstrarstjórnun flugumferðar“), sem var útbúin innan skilgreiningaráfanga SESAR-verkefnisins, er samþykkt áætlun um að færa rannsóknir og þróun á sviði rekstrarstjórnunar flugumferðar yfir í útfærsluáfangann.

- 8) Í mynsturáætlun um rekstrarstjórnun flugumferðar er lýst í grófum dráttum þeim mikilvægu, rekstrarlegu breytingum sem nauðsynlegar eru til að ná frammistöðumarkmiðum samevrópska loftrýmisins. Hún er mikilvægt tæki fyrir útfærslu SESAR-verkefnisins og skapar grunn fyrir tímanlega, samræmda og samstillta útfærslu nýrra aðgerða innan rekstrarstjórnunar flugumferðar.

- 9) Við gerð útfærslumarkmiða og -fargangsverkefna skal einnig taka tillit til mismunandi þátta hjá starfsemi neta, eins og skilgreint er í skipulagsáætlun neta, sem felur í sér frammistöðumarkmið í samræmi við

frammistöðumarkmið gervalls Evrópusambandsins og fyrirhugaðar aðgerðir til að uppfylla markmiðin, og í aðgerðaráætlun neta, eins og skilgreint er í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 677/2011 ⁽⁴⁾.

- 10) Tímanleg, samræmd og samstillt útfærsla SESAR-verkefnisins er mikilvæg til að ná frammistöðumarkmiðum samevrópska loftrýmisins og heildarefnahagslegum ávinningi sem vænta má af nútímavæðingu rekstrarstjórnunar flugumferðar.
- 11) Sameiginleg verkefni, sem kveðið er á um í 15. gr. a í reglugerð (EB) nr. 550/2004, skulu styrkja frammistöðu evrópska netsins fyrir rekstrarstjórnun flugumferðar (EATMN) og sýna fram á jákvæða heildarkostnaðar- og ábatagreiningu, að teknu tilliti til hugsanlegra neikvæðra áhrifa á tiltekin svæði eða tiltekna hagsmunaaðila.
- 12) Til að tryggja tímanlega, samræmda og samstillta framkvæmd og vöktun sameiginlegu verkefnanna og hámarksnýtingu þeirra tækja og aðila sem tilgreindir eru í regluramma samevrópska loftrýmisins, skal ákvarða stjórnunarhátti fyrir útfærslu SESAR-verkefnis.
- 13) Til að stýra útfærslu SESAR-verkefnisins á skilvirkan hátt og tryggja trúverðugleika útfærsluferlisins, skulu hagsmunaaðilar í rekstri, sem bera ábyrgð á frammistöðu kerfisins fyrir rekstrarstjórnun flugumferðar, taka þátt í stjórnunarháttum útfærslunnar.
- 14) Hagsmunaaðilar í rekstri, sem fjárfesta í útfærslu SESAR-verkefnisins, skulu gegna forystuhlutverki í stjórnun og framkvæmd á útfærslu starfseminnar, helst fyrir tilstuðlan eins aðila, á sama tíma og komið er í veg fyrir hvers konar hagsmunaárekstra.
- 15) Framleiðsluiðnaðurinn skal gegna ráðgjafarhlutverki við útfærslu SESAR-verkefnisins til að tryggja samkvæmni við iðnvæðingu og að búnaður sé aðgengilegur á réttum tíma.
- 16) Framkvæmdastjórnin skal hafa umsjón með starfsemi við útfærslu og ganga úr skugga um að markmiðum samevrópska loftrýmisins sé fylgt og tryggja hagsmuni almennings, með því að koma á fót viðeigandi skýrslugjafar- og vöktunarkerfi sem hámarkar nýtingu fyrirbyggjandi stjórnartækja, t.d. Evrópuáætlunar og svæðisbundinnar áætlunar um að koma á fót samevrópsku loftrými (e. *European and Local Single Sky Implementation* – ESSIP og LSSIP) (áætlun og skýrsla um ESSIP og LSSIP).
- 17) Framkvæmdastjórnin skal upplýsa nefndina um samevrópskt loftrými að fullu um ferlið við skipun í útfærslustjórn, um samþykki útfærsluáætlunar og val á framkvæmdarverkefnum. Hafa skal samráð við nefndina um samevrópskt loftrými um þessi málefni, án þess að það hafi áhrif á reglur og málsmæðferðarreglur sem mælt er fyrir um í viðeigandi fjármögnunaráætlunum Sambandsins.
- 18) Evrópusamtök um búnað í almenningsflugi (Eurocae), sem framleiða tæknilegt efni og annast undirbúnings- og

fylgivinnu í tengslum við Evrópustaðla, skulu aðstoða framkvæmdastjórnina við að vakta og greiða fyrir ferli stöðlunar ásamt því að stuðla að notkun Evrópustaðla.

- 19) Jafnvel þótt útfærsla SESAR-verkefna í tengslum við hernað verði áfram á ábyrgð hlutaðeigandi ríkja, skal vera fyrir hendi samræming við herinn til að koma í veg fyrir neikvæð áhrif á varnargetu.
- 20) Til að hvetja til tímanlegra fjárfestinga hagsmunaaðila og milda þá þætti útfærslunnar sem eru ekki eins hagkvæmir að því er varðar kostnaðar- og ábatagreiningu, skulu framkvæmdarverkefni, sem miða að því að útfæra sameiginleg verkefni, vera aðstoðarhæf fyrir fjármögnun Sambandsins og aðra hvata, í samræmi við reglur og málsmæðferðarreglur fjármögnunaráætlana og hvatakerfa Sambandsins.
- 21) Eftir því sem mögulegt er skal leitast við að ná samlegðaráhrifum á milli útfærslu SESAR-verkefnis og starfræna loftrýmisumdæma (FAB).
- 22) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar um samevrópskt loftrými.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. KAFLI

ALMENNAR MEGINREGLUR

1. gr.

Efni og gildissvið

1. Í þessari reglugerð eru skilgreind sameiginlegu verkefni, sem um getur í 15. gr. a í reglugerð (EB) nr. 550/2004, útskýrt hvernig þeim skal stýrt og tilgreindir hvatar við útfærslu þeirra.
2. Reglugerð þessi gildir um evrópska netið fyrir rekstrarstjórnun flugumferðar (EATMN).

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð skulu gilda skilgreiningarnar í 2. gr. reglugerðar (EB) nr. 549/2004 og 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 677/2011.

Að auki er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „sameiginlega fyrirtækið SESAR“: aðili sem er komið er á fót með reglugerð ráðsins (EB) nr. 219/2007 ⁽⁵⁾ og er falið að stjórna og samræma þróunaráfanga SESAR-verkefnisins,
- 2) „gjaldtökukerfi“: kerfi sem komið er á fót með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1794/2006 ⁽⁶⁾,

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 185, 15.7.2011, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjtið. ESB L 64, 2.3.2007, bls. 1.

⁽⁶⁾ Stjtið. ESB L 341, 7.12.2006, bls. 3.

- 3) „aðgerðir rekstrarstjórnunar flugumferðar“: ýmis verkefni eða þjónusta innan rekstrarstjórnunar flugumferðar sem tengjast flugleiðum, stjórnun loftrýma og yfirborðs (e. *surface management*) eða sem tengjast upplýsingaskiptum innan rekstrarumhverfis þar sem sinnt er leiðarflugi, aðflugi, flugvöllum eða netaðgerðum,
- 4) „útfærsla SESAR-verkefnis“: starfsemi og ferli sem tengjast iðnvæðingu og framkvæmd aðgerða rekstrarstjórnunar flugumferðar og tilgreind eru í mynsturáætlun um rekstrarstjórnun flugumferðar,
- 5) „iðnvæðing“ aðgerða rekstrarstjórnunar flugumferðar: aðgerðir og ferli sem, í kjölfar fullgildingar þeirra, fela í sér stöðlun, vottun og framleiðslu af hálfu framleiðsluiðnaðarinnar (framleiðendur búnaðar í loftfar og á jörðu niðri),
- 6) „framkvæmd“ aðgerða rekstrarstjórnunar flugumferðar: kaup, uppsetning og að taka í notkun búnað og kerfi, þ.m.t. tengdar verklagsreglur sem hagsmunaaðilar í rekstri innleiða,
- 7) „mikilvægar rekstrarlegar breytingar“: rekstrarlegar breytingar á rekstrarstjórnun flugumferðar, sem færa hagsmunaaðilum í rekstri umtalsverðar úrbætur á frammistöðu neta, eins og um getur í mynsturáætlun um rekstrarstjórnun flugumferðar,
- 8) „frammistöðukerfi“: kerfi sem komið er á með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 691/2010 (7),
- 9) f) „frammistöðumarkmið í gervöllu Evrópusambandinu“: markmiðin sem um getur í 9. gr. reglugerðar (ESB) nr. 691/2010,
- 10) „hagsmunaaðilar í rekstri“: loftrýmisnotendur, veitendur flugleiðsöguþjónustu og rekstraraðilar flugvalla, bæði borgaralegir og hernaðarlegir.

3. gr.

Mynsturáætlun um rekstrarstjórnun flugumferðar

1. Mynsturáætlun um rekstrarstjórnun flugumferðar er áætlun um nútímavæðingu kerfa fyrir rekstrarstjórnun flugumferðar í Evrópu og tengir rannsókn- og þróunarstarfsemi SESAR-verkefnis við útfærsluna. Hún er mikilvægt tæki í samevrópska loftrýminu með tilliti til samfellds rekstrar evrópska netsins fyrir rekstrarstjórnun flugumferðar og tímanlegrar, samræmdrar og samfelldrar útfærslu á SESAR-verkefni.
2. Uppfærsla mynsturáætlunar um rekstrarstjórnun flugumferðar skal stuðla að því að ná frammistöðumarkmiðum í gervöllu Evrópusambandinu og viðhalda samræmi á milli þessara markmiða, útfærslu á SESAR-verkefni og starfsemi í tengslum við SESAR-verkefni á sviði rannsókna, þróunar, nýsköpunar og fullgildingar. Í þessum tilgangi skal í uppfærslu mynsturáætlunar um rekstrarstjórnun flugumferðar taka tillit til skipulagsáætlunar netanna og aðgerðaráætlunar þeirra.

(7) Stjótið. ESB L 201, 3.8.2010, bls. 1.

II. KAFLI

SAMEIGINLEG VERKEFNI

4. gr.

Tilgangur og inntak

1. Sameiginleg verkefni skulu miða að tímanlegri, samræmdri og samstilltri útfærslu á aðgerðum rekstrarstjórnunar flugumferðar sem mun gera kleift að gera nauðsynlegar rekstrarlegar breytingar.
2. Sameiginleg verkefni skulu vera í samræmi við og stuðla að því að frammistöðumarkmið í gervöllu Evrópusambandinu náist.
3. Í sameiginlegum verkefnum skal tilgreina aðgerðir rekstrarstjórnunar flugumferðar sem:
 - a) hafa náð viðeigandi stigi iðnvæðingar og eru tilbúin til framkvæmdar,
 - b) krefjast samstilltrar útfærslu.
4. Sýna skal fram á að aðgerðir rekstrarstjórnunar flugumferðar séu tilbúna, m.a. á grundvelli niðurstöðu fullgildingar, sem fer fram af hálfu sameiginlega fyrirtækisins SESAR, stöðu stöðlunar- og vottunarferla og mats á rekstrarsamhæfi þeirra, sem og í tengslum við hnattræna flugleiðsöguáætlun Alþjóðaflugmálastofnunarinnar og viðeigandi efni Alþjóðaflugmálastofnunarinnar.
5. Nauðsyn samstilltrar útfærslu á aðgerðum rekstrarstjórnunar flugumferðar skal metin á grundvelli:
 - a) skilgreiningar á landfræðilegu gildissviði og skipulagi hennar, þ.m.t. dagsetningar útfærslumarkmiða,
 - b) tilgreiningar hagsmunaaðila í rekstri sem eiga að útfæra þær,
 - c) umbreytingarráðstafana við útfærslu þeirra í áföngum.
6. Í sameiginlegum verkefnum skal einnig:
 - a) sýna fram á arðbært viðskiptalíkan fyrir evrópskt net fyrir rekstrarstjórnun flugumferðar á grundvelli óháðrar kostnaðar- og ábatagreiningar og skilgreina öll hugsanleg staðbundin eða svæðisbundin neikvæð áhrif á alla tiltekna hópa hagsmunaaðila í rekstri,
 - b) greina hvata fyrir útfærsluna, sem um getur í 3. þætti í III. kafla, einkum til að milda neikvæð áhrif á tiltekin landsvæði eða hópa hagsmunaaðila í flugrekstri,
 - c) vísa til framkvæmdarreglna um rekstrarsamhæfi og öryggi samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 552/2004 ⁽⁸⁾ og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 216/2008 ⁽⁹⁾; einkum skal vísa

(8) Stjótið. ESB L 96, 31.3.2004, bls. 26.

(9) Stjótið. ESB L 79, 19.3.2008, bls. 1.

til Bandalagsforskrifta, samkvæmt reglugerð (EB) nr. 552/2004, og viðurkenndra aðferða til að uppfylla kröfur og nákvæmar vottunarforskriftir, samkvæmt reglugerð (EB) nr. 216/2008,

- d) tilgreina hvers konar þörf á nýjum framkvæmdarreglum um rekstrarsamhæfi og öryggi, Bandalagsforskriftir og borgaralega staðla til að styðja við útfærslu þeirra og meta að hve miklu leyti þau gilda um hernað með tilliti til jafngildi borgaralegra og hernaðarlegra kerfa og
- e) taka til greina viðeigandi útfærsluatriði sem er að finna í aðgerðar- og skipulagsáætlun neta netstjórnandans.

5. gr.

Undirbúningur, samþykkt og framkvæmd

1. Framkvæmdastjórnin skal gera tillögur um sameiginleg verkefni í samræmi við kröfur 4. gr.
2. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar netstjórnanda, Flugöryggisstofnunar Evrópu, aðila sem metur frammistöðu, eftir valdsviði og hlutverki hvers og eins, eins og það er skilgreint í reglurammanum fyrir samevrópska loftrýmið, og sameiginlega fyrirtækisins SESAR, Evrópustofnunar um öryggi flugleiðsögu, stofnana um Evrópustaðla, Evrópusamtaka um búnað í almenningsslugi og útfærslustjórnar. Þessir aðilar skulu óska eftir þátttöku hagsmunaaðila í rekstri og iðnaðarins.
3. Framkvæmdastjórnin skal hafa samráð við hagsmunaaðila, í samræmi við 6. og 10. gr. reglugerðar (EB) nr. 549/2004, um tillögur sínar um sameiginleg verkefni, innan síns valdsviðs, þ.m.t. fyrir tilstuðlan Varnarmálastofnunar Evrópu, til að greiða fyrir samræmingu hernaðarlegra sjónarmiða, og við samráðshóp sérfræðinga um félagsleg áhrif samevrópska loftrýmisins.
4. Framkvæmdastjórnin skal tryggja að loftrýmisnotendur og hagsmunaaðilar í flugrekstri á jörðu niðri, sem krafist er að framkvæmi tiltekin sameiginleg verkefni, styðji tillögur um sameiginleg verkefni. Í þessu skyni skulu loftrýmisnotendur koma á fót hópi sem er skipaður fulltrúum loftrýmisnotenda.
5. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja sameiginleg verkefni og hvers konar breytingar á þeim í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 3. mgr. 15. gr. a í reglugerð (EB) nr. 550/2004.
6. Sameiginleg verkefni skulu framkvæmd fyrir tilstuðlan framkvæmdarverkefna og í samræmi við útfærsluáætlunina sem er tilgreind í 2. þætti í III. kafla.

6. gr.

Vöktun

1. Framkvæmdastjórnin skal vakta framkvæmd sameiginlegra verkefna og áhrif þeirra á frammistöðu evrópska netsins fyrir rekstrarstjórnun flugumferðar með sérstakri skýrslugjafarskyldu. Framkvæmdastjórnin skal setja fram þessar kröfur innan ramma samstarfsins sem um getur í 5. mgr. 9. gr.

2. Við vöktun á skilvirkni sameiginlegra verkefna, að því er varðar frammistöðu evrópska netsins fyrir rekstrarstjórnun flugumferðar, skal framkvæmdastjórnin nýta sem best fyrirbyggjandi stjórnæki til vöktunar og skýrslugjafar og skal einkum njóta aðstoðar netstjórnandans og aðilans sem metur frammistöðu, í samræmi við reglugerðir (ESB) nr. 677/2011 og (ESB) nr. 691/2010, og Flugöryggisstofnunar Evrópu að því er varðar öryggissjónarmið.

3. Upplýsa skal nefndina um samevrópskt loftrými um framkvæmd sameiginlegra verkefna.

III. KAFLI

STJÓRNUNARHÆTTIR VIÐ ÚTFÆRSLU OG HVATAR

1. ÞÁTTUR

Stjórnunarhættir við útfærslu

7. gr.

Almennar meginreglur

1. Stjórnunarhættir við útfærslu skulu tryggja tímanlega, samræmda og samstillta framkvæmd sameiginlegra verkefna á sama tíma og mynduð eru tengsl við iðnvæðinguna og greitt fyrir henni.
2. Stjórnunarhættir við útfærslu skiptast í þrjú stig: stefnumótunarstig, stjórnunarstig og framkvæmdarstig.

8. gr.

Stefnumótunarstig

1. Stefnumótunarstigið skal bera ábyrgð á útfærslu SESAR-verkefnis, tryggja að það samrýmist reglurammanum um samevrópska loftrýmið og standa vörð um almannahagsmuni.
2. Framkvæmdastjórnin skal bera ábyrgð á stefnumótunarstiginu, einkum að því er varðar:
 - a) að undirbúa og samþykkja sameiginleg verkefni í samræmi við 5. gr.,
 - b) að skipa í útfærslustjórn, samþykkja útfærsluáætlun og velja framkvæmdarverkefni,
 - c) að stjórna fjármagni Sambandsins til styðja við útfærslustjórnina og framkvæmdarverkefnin,
 - d) að tilgreina hvata fyrir útfærslu SESAR-verkefnis og framfylgja rammasamstarfssamningi, sem gerður er við útfærslustjórn í samræmi við 5. mgr. 9. gr., og hvers konar viðeigandi samningum um framkvæmdarverkefni,
 - e) að stuðla að þátttöku borgaralegra og hernaðarlegra hagsmunaaðila,
 - f) að þróa samstarf og samræmingu við þriðju lönd,

g) að koma á samræmi við stöðlunar- og vottunarstofnanir og -aðila til að greiða fyrir iðnvæðingu og stuðla að rekstrarsamhæfi aðgerða rekstrarstjórnunar flugumferðar,

h) að vakta útfærslu sameiginlegra verkefna og framlag þeirra til að ná frammistöðumarkmiðum í gervöllu Evrópu-sambandinu,

i) að gefa út tilmæli til hagsmunaaðila í rekstri og aðildarríkja.

3. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar um samevrópskt loftrými, samráðshóps um flugsamgöngur, samráðshóps sérfræðinga um félagsleg áhrif samevrópska loftrýmisins, landsbundinna eftirlitsyfirvalda og aðila sem metur frammistöðu, í samræmi við hlutverk hvers þeirra og valdsvið, eins og það er skilgreint í reglurammanum fyrir samevrópska loftrýmið. Framkvæmdastjórninni er heimilt að ráðfæra sig við nefndina um samevrópskt loftrými um öll málefni sem varða beitingu þessarar reglugerðar.

4. Framkvæmdastjórnin skal einnig leita til eftirfarandi aðila, í samræmi við valdsvið þeirra og hlutverk:

a) Evrópustofnunar um öryggi flugleiðsögu, fyrir tilstuðlan samstarfsfyrirkomulags milli Evrópustofnunar um öryggi flugleiðsögu og Sambandsins, og nýta til fulls sérþekkingu stofnunarinnar og samevrópskt borgaralegt og hernaðarlegt valdsvið hennar,

b) Varnarmálastofnunar Evrópu, til að greiða fyrir og styðja við samræmingu hernaðarlegra sjónarmiða aðildarríkjanna og viðkomandi alþjóðlegra hermálastofnana um útfærslu SESAR-verkefnis og upplýsa hernaðarlegt skipulagsfyrirkomulag um kröfur sem stafa af útfærslu SESAR-verkefnis,

c) Flugöryggisstofnunar Evrópu, til að tryggja að öryggismál séu samþætt framkvæmd sameiginlegra verkefna, einkum við þróun á tilskildum tæknireglum, t.d. í tengslum við hönnun, framleiðslu og viðhald kerfa og íhluta fyrir rekstrarstjórnun flugumferðar og flugleiðsöguþjónustu sem og fyrir starfsfólk og stofnanir sem málið varðar,

d) sameiginlega fyrirtækisins SESAR, til að tryggja samfellu á milli starfsemi í tengslum við SESAR-verkefni á sviði rannsókna, þróunar, nýsköpunar og fullgildingar og útfærslu SESAR-verkefnis og til að tryggja að sameiginleg verkefni og útfærsluáætlunin samrýmist mynsturáætlun um rekstrarstjórnun flugumferðar,

e) evrópskra staðlastofnana og Evrópusamtaka um búnað í almenningsflugi, einkum til hinnar síðarnefndu til að greiða fyrir og vakta stöðlunarferli í iðnaðinum og notkun þeirra staðla sem af því leiðir.

9. gr.

Stjórnunarstig

1. Útfærslustjórnin skal bera ábyrgð á stjórnunarstigi.

2. Útfærslustjórnin skal einkum bera ábyrgð á:

a) að þróa, gera tillögur um, viðhalda og framkvæma útfærsluáætlunina í samræmi við 2. þátt,

b) að starfa með hagsmunaaðilum í rekstri, sem gerð er krafa um að framkvæmi sameiginlegu verkefni,

c) að koma á fót kerfi og ákvarðanatökuferli sem tryggja skilvirka samstillingu og heildarsamræmingu framkvæmdarverkefna og tengdra fjárfestinga í samræmi við útfærsluáætlunina,

d) að tryggja skilvirka stjórnun áhættu og hagsmunaárekstra,

e) að ráðleggja framkvæmdastjórninni um málefni sem varða framkvæmd sameiginlegra verkefna og undirbúa ný, sameiginleg verkefni,

f) að koma ákvörðunum framkvæmdastjórnarinnar í framkvæmd og tryggja og vakta að framkvæmdarstigið hrindi þeim í framkvæmd,

g) að tilgreina fjármögnunarfyrirkomulagið sem hentar best og sameina opinbert fjármagn og einkafjármagn,

h) að vakta framkvæmd útfærsluáætlunarinnar,

i) að gefa framkvæmdastjórninni skýrslu,

j) að tryggja viðeigandi samræmingu við landsbundin eftirlitsyfirvöld.

3. Útfærslustjórnin skal skipuð nokkrum hópum hagsmunaaðila í rekstri eða einstökum hagsmunaaðilum í rekstri, þ.m.t. frá þriðju löndum, samkvæmt skilyrðunum sem skilgreind eru í viðkomandi fjármögnunaráætlunum Sambandsins. Hagsmunaaðilum í rekstri er heimilt að taka þátt í störfum útfærslustjórnar fyrir tilstuðlan skipulags starfrænna loftrýmisumdæma.

4. Útfærslustjórnin skal m.a. sýna fram á hæfni sína til:

a) að vera fulltrúi fyrir hagsmunaaðila í rekstri, sem gerð er krafa um að framkvæmi sameiginleg verkefni,

b) að stjórna fjölþjóðlegum framkvæmdaráætlunum,

c) að skilja fjármögnun og fyrirkomulag fjármögnunar og stjórnun fjárhagsáætlana og

d) að nota fyrirliggjandi skipulag til að ná til allra hagsmunaaðila í rekstri.

5. Val á þeim aðilum sem framkvæmdastjórnin skipar í útfærslustjórn skal vera á formi rammasamstarfs í kjölfar auglýsingar eftir tillögum í samræmi við 178. gr. framseldrar reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1268/2012 frá 29. október 2012 um reglur um beitingu reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB, KBE) nr. 966/2012 um fjárhagsreglur sem gilda um fjárlög Sambandsins ⁽¹⁰⁾ (reglur um beitingu). Í auglýsingu eftir tillögum skal skilgreina markmið, kröfur og viðmiðanir fyrir vali á þeim aðilum skipa útfærslustjórnina í samræmi við reglur um beitingu. Upplýsa skal nefndina um samevrópskt loftrými um ferlið við val á aðilum í útfærslustjórnina.

6. Þeir sem skipa útfærslustjórnina skulu hrinda í framkvæmd a.m.k. einu framkvæmdarverkefni eða hluta þess.

7. Útfærslustjórnin skal gera viðeigandi samstarfsfyrirkomulag við netstjórnandann, sameiginlega fyrirtækið SESAR og herinn. Viðeigandi samstarfsfyrirkomulag skal lagt fyrir framkvæmdastjórnina til samþykkis. Samstarfið skal vera eins og hér segir:

a) útfærslustjórnin og netstjórnandinn skulu starfa saman til að tryggja að verkefni þeirra séu unnin án þess að um tvíverknað eða samkeppni sé að ræða, einkum að því er varðar útfærsluþætti sem hafa áhrif á netgrunnvirki, skipulag loftrýmis og frammistöðu ásamt því að halda samræmi við skipulagsáætlun neta og aðgerðaráætlun neta; netstjórnandinn skal einnig styðja við þá sem skipa útfærslustjórnina, í samræmi við i-lið 1. mgr. 4. gr. og b-lið 3. mgr. 4. gr. í reglugerð (ESB) nr. 677/2011, innan þess valdsviðs sem hann hefur,

b) útfærslustjórnin skal starfa með sameiginlega fyrirtækinu SESAR til að tryggja nauðsynlegar tengingar á milli starfsemi í tengslum við SESAR-verkefni á sviði rannsóknna, þróunar, nýsköpunar og fullgildingar og útfærslu SESAR-verkefnis og hafa samráð við sameiginlega fyrirtækið SESAR um forgangsmál og framvindu innan þróunaráfangans um málefni sem tengjast iðnvæðingu og til að tryggja samræmi við mynsturáætlun um rekstrarstjórnun flugumferðar,

c) útfærslustjórnin skal samræma starfsemi sína við störf hersins til að koma í veg fyrir neikvæð áhrif á landsbundna og sameiginlega varnargetu.

8. Útfærslustjórnin skal taka viðeigandi tillit til álits aðilanna, sem um getur í 7. mgr., í ákvörðunum sínum sem kann að hafa áhrif á starfsemi þessara aðila.

9. Ef ósamkomulag verður á milli útfærslustjórnarinnar og aðilanna, sem um getur í 7. mgr., skal útfærslustjórnin leggja málið fyrir framkvæmdastjórnina til ákvörðunar. Útfærslustjórnin skal fara að ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar.

10. Útfærslustjórnin skal leita eftir aðstoð framleiðslu-iðnaðarins fyrir tilstuðlan samstarfsfyrirkomulags, þar sem framkvæmdastjórninni er tilkynnt um það, um að fá m.a. upplýsingar um iðnvæðingu vara.

11. Með fyrirvara um aðgengi að fjármagni og samkvæmt skilyrðunum, sem sett eru fram í viðeigandi fjármögnunaráætlun Sambandsins, skal framkvæmdastjórnin eingöngu veita útfærslustjórninni fjárstuðning til að framkvæma verkefni sem um getur í 2. mgr.

10. gr.

Framkvæmdarstig

1. Framkvæmdarstigið felur í sér framkvæmdarverkefni sem framkvæmdastjórnin velur til að hrinda í framkvæmd sameiginlegum verkefnum í samræmi við útfærsluáætlunina.

2. Framkvæmdastjórnin skal velja framkvæmdarverkefni með því að auglýsa eftir tillögum til að framkvæma útfærsluáætlunina og í samræmi við reglur og málsmeðferðarreglur viðeigandi fjármögnunaráætlana Sambandsins.

3. Tillögur um framkvæmdarverkefni skulu taka tilhlýðilegt tillit til þess hversu langt iðnvæðingarferli þessara verkefna er komið, á grundvelli upplýsinga sem framleiðslu-iðnaðurinn lætur í té, einkum um áhrif framkvæmdarverkefnanna á núverandi kerfi rekstrarstjórnunar flugumferðar, hvort þau séu framkvæmanleg í tæknilegu tilliti, kostnaðarmat og áætlanir fyrir tæknilegar lausnir.

4. Framkvæmdarverkefni og útfærsla þeirra skulu uppfylla skilyrðin sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt.

2. ÞÁTTUR

Útfærsluáætlun

11. gr.

Tilgangur

1. Útfærsluáætlunin skal fela í sér yfirgripsmikla og skipulagða vinnuáætlun yfir alla nauðsynlega starfsemi svo unnt sé að innleiða tæknibekkingu, verklag og bestu starfsvenjur, sem krafist er varðandi framkvæmd sameiginlegra verkefnanna. Með henni skal skipuleggja þessa starfsemi í framkvæmdarverkefni og tilgreina áhættur þeim tengdum og aðgerðir til mildunar áhættu, landfræðilegt gildissvið, tímaramma og þá hagsmunaaðila í rekstri sem bera ábyrgð á framkvæmd verkefnanna.

2. Útfærsluáætlunin skal fela í sér vísun til starfs á sviði stjórnunar- og framkvæmdarstigsins.

3. Útfærsluáætlunin skal vera hluti af rammasamstarfs-samningi og skulu þeir sem skipa útfærslustjórnina skuldbundnir til að framkvæma hana.

⁽¹⁰⁾ Stjótið. ESB L 362, 31.12.2012, bls. 1.

*12. gr.***Stofnun og framkvæmd**

1. Útfærslustjórnin skal leggja tillögu um útfærsluáætlun og hvers konar tillögur að breytingum á henni fyrir framkvæmdastjórnina til samþykkis.
2. Við undirbúning tillögu um útfærsluáætlun eða tillögu um breytingu á henni, skal útfærslustjórnin hafa samstarf við netstjórnandann, sameiginlega fyrirtækið SESAR og herinn í samræmi við 7. mgr. 9. gr.
3. Við samþykkt hvers sameiginlegs verkefnis skal framkvæmdastjórnin fara fram á það við útfærslustjórnina að hún breyti útfærsluáætluninni.

*3. ÞÁTTUR***Hvatar***13. gr.***Fjármögnun Sambandsins**

1. Fjármögnun Sambandsins til að styðja við útfærslu SESAR-verkefnis skal beinast að framkvæmdarverkefnunum, sem kveðið er á um í 10. gr., sem hljóta fjármögnum Sambandsins í samræmi við reglur og málsmeðferðarreglur viðkomandi fjármögnunaráætlana Sambandsins.
2. Framkvæmdastjórnin skal gera samningsbundið fyrirkomulag um framkvæmdarverkefnin sem hljóta fjármögnun

Sambandsins. Í þessu fyrirkomulagi skal tilgreina viðurlög ef útfærsluáætlunin og framkvæmdarverkefnin eru ekki framkvæmd.

*14. gr.***Aðrir hvatar**

1. Heimilt er að tilgreina hvata, í samræmi við reglugerðir (EB) nr. 1794/2006 og (ESB) nr. 691/2010, í tengslum við útfærslu SESAR-verkefnis þegar tekin er ákvörðun um að koma á fót sameiginlegum verkefnum.
2. Fjármögnun Sambandsins, sem veitt er í samræmi við 13. gr., telst vera „aðrar tekjur“ í samræmi við k-lið 2. gr. reglugerðar (EB) nr. 1794/2006.

IV. KAFLI

LOKAÁKVÆÐI*15. gr.***Endurskoðun**

Framkvæmdastjórnin skal endurskoða framkvæmd sameiginlegra verkefna eigi síðar en við lok annars viðmiðunartímabilsins sem ákvarðað er í 7. gr. reglugerðar (ESB) nr. 691/2010.

*16. gr.***Gildistaka**

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 3. maí 2013.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

forseti.

José Manuel BARROSO

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) nr. 1224/2013

2014/EES/12/31

frá 29. nóvember 2013

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 800/2008 að því er varðar gildistíma hennar (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 4. mgr. 108. gr.,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 994/98 frá 7. maí 1998 um beitingu 92. og 93. gr. stofnsáttmála Evrópu-bandalagsins gagnvart tilteknum flokkum þverlægrar ríkisaðstoðar ⁽¹⁾,

að höfðu samráði við ráðgjafarnefndina um ríkisaðstoð,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 800/2008 ⁽²⁾ fellur úr gildi 31. desember 2013.
- 2) Með orðsendingu um nútímavæðingu ríkisaðstoðar í ESB ⁽³⁾ frá 8. maí 2012 ýtti framkvæmdastjórnin úr vör umfangsmikilli endurskoðun á reglum um ríkisaðstoð. Í tengslum við þessa endurskoðun hefur reglugerð (EB) nr. 994/98 þegar verið breytt með reglugerð ráðsins (ESB) nr. 733/2013 ⁽⁴⁾. Enn stendur yfir endurskoðun á ýmsum öðrum gerningum um ríkisaðstoð, s.s. á sviði rannsókna, þróunar og nýsköpunar, umhverfisaðstoðar, áhættufjármagns og björgunar og endurskipulagningar fyrirtækja í erfiðleikum. Ekki verður mögulegt að ljúka breytingum á þessum gerningum áður en reglugerð (EB) nr. 800/2008 fellur úr gildi. Til að tryggja samræmda nálgun á alla gerninga um ríkisaðstoð þykir þess vegna rétt að framlengja gildistíma reglugerðar (EB) nr. 800/2008 til 30. júní 2014.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 320, 30.11.2013, bls. 22. Hentar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 29/2014 frá 14. febrúar 2014 um breytingu á XV. viðauka (Ríkisaðstoð) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 142, 14.5.1998, bls. 1.

⁽²⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 800/2008 frá 6. ágúst 2008 þar sem tilgreindir eru tilteknir flokkar aðstoðar sem samrýmast sameiginlega markaðnum til beitingar 87. og 88. gr. sáttmálans (Stjtið. ESB L 214, 9.8.2008, bls. 3).

⁽³⁾ Orðsending framkvæmdastjórnarinnar til Evrópuþingsins, ráðsins, efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins og svæðanefndarinnar um nútímavæðingu ríkisaðstoðar ESB, COM (2012) 209, lokaútgáfa frá 8.5.2012.

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 204, 31.7.2013, bls. 11.

- 3) Því ber að breyta reglugerð (EB) nr. 800/2008 til samræmis við það.

- 4) Í ljósi framlengingar á gildistíma reglugerðar (EB) nr. 800/2008 kunna einhver aðildarríki að óska eftir að framlengja ráðstafanir, sem send hefur verið samantekt upplýsinga um í samræmi við 9. gr. þeirrar reglugerðar. Til að draga úr stjórnsýsluálagi þykir rétt að telja að framkvæmdastjórninni hafi verið send samantekt upplýsinga varðandi framlengingu þessara ráðstafana, að því tilskildu að engar efnislegar breytingar séu gerðar á viðkomandi ráðstöfunum.

- 5) Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* svo unnt sé að framlengja gildistíma reglugerðar (EB) nr. 800/2008 áður en hún fellur úr gildi.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Í stað annarrar málsgreinar 45. gr. reglugerðar (EB) nr. 800/2008 komi eftirfarandi:

„Hún gildir til 30. júní 2014.“

2. gr.

Ef aðildarríki óskar eftir, í kjölfar breytinga á reglugerð (EB) nr. 800/2008, að framlengja ráðstafanir sem það sendi framkvæmdastjórninni samantekt upplýsinga um í samræmi við 9. gr. reglugerðar (EB) nr. 800/2008, skal telja að framkvæmdastjórninni hafi verið send samantekt upplýsinga um framlengingu þessara ráðstafana, að því tilskildu að engar efnislegar breytingar séu gerðar á viðkomandi ráðstöfunum.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar í samræmi við sáttmálana.

Gjört í Brussel 29. nóvember 2013.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

forseti.

José Manuel BARROSO

ÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2014/EES/12/32

frá 15. mars 2013

um breytingu á ákvörðunum 2007/506/EB og 2007/742/EB í því skyni að lengja gildistíma
vistfræðilegu viðmiðananna við veitingu umhverfismerkis ESB fyrir tilteknar vörur

(tilkynnt með númeri C(2013) 1411)

(2013/135/ESB) (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 66/2010 frá 25. nóvember 2009 um umhverfismerki ESB ⁽¹⁾, einkum c-lið 3. mgr. 8. gr.,

að höfðu samráði við umhverfismerkinganefnd Evrópusambandsins,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2007/506/EB frá 21. júní 2007 um vistfræðilegar viðmiðanir við veitingu umhverfismerkis Bandalagsins fyrir sápu, hárfvottalög og hárnæringu ⁽²⁾ fellur úr gildi 31. mars 2013.
- 2) Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2007/742/EB frá 9. nóvember 2007 um vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki Bandalagsins fyrir rafknúnar eða gasknúnar varmadælur eða gasísogsvarmadælur ⁽³⁾ fellur úr gildi 31. mars 2013.
- 3) Unnið hefur verið mat til að leggja mat á mikilvægi núverandi vistfræðilegu viðmiðananna og það hversu viðeigandi þær eru, sem og tilheyrandi krafna um mat og sannprófun sem komið var á með þessum ákvörðunum. Vegna þess að þessar ákvarðanir eru á mismunandi stigum endurskoðunarferlisins er rétt að framlengja gildistíma vistfræðilegu viðmiðananna og tilheyrandi krafna um mat og sannprófun sem settar eru fram í þeim. Framlengja ætti gildistíma vistfræðilegu viðmiðananna og tilheyrandi krafna um mat og sannprófun, sem settar eru fram í ákvörðunum 2007/506/EB og 2007/742/EB, til 31. desember 2013.
- 4) Því ber að breyta ákvörðunum 2007/506/EB og 2007/742/EB til samræmis við það.

- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót með 16. gr. reglugerðar (EB) nr. 66/2010.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Í stað 4. gr. ákvörðunar 2007/506/EB komi eftirfarandi:

„4. gr.

Vistfræðilegu viðmiðanirnar fyrir vöruflokkinn „sápa, hárfvottalögur og hárnæring“ og tilheyrandi kröfur um mat og sannprófun skulu gilda til 31. desember 2013“.

2. gr.

Í stað 4. gr. ákvörðunar 2007/742/EB komi eftirfarandi:

„4. gr.

Vistfræðilegu viðmiðanirnar fyrir vöruflokkinn „rafknúnar eða gasknúnar varmadælur eða gasísogsvarmadælur“ og tilheyrandi kröfur um mat og sannprófun gilda til 31. desember 2013“.

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 15. mars 2013.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Janez POTOČNIK

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 75, 19.3.2013, bls. 34. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 30/2014 frá 14. febrúar 2014 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 27, 30.1.2010, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 186, 18.7.2007, bls. 36.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 301, 20.11.2007, bls. 14.

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1418/2007

2014/EES/12/33

frá 29. nóvember 2007

um útflutning á tilteknum tegundum úrgangs til endurnýtingar sem tilgreindar eru í
III. viðauka eða III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006 til tiltekinnna landa, sem
falla ekki undir ákvörðun Efnahags- og framfarastofnunarinnar um eftirlit með flutningi
úrgangs yfir landamæri (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

nr. 801/2007 frá 6. júlí 2007⁽²⁾ á viðeigandi hátt. Frekari
svör og skýringar sem bárust eftir þann dag hafa þó
aukið skilning á því hvernig taka beri tillit til svara frá
viðtökulöndunum.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB)
nr. 1013/2006 frá 14. júní 2006 um tilflutning úrgangs⁽¹⁾,
einkum þriðju undirgrein 2. mgr. 37. gr.,

að höfðu samráði við hlutaðeigandi lönd,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í samræmi við 1. mgr. 37. gr. reglugerðar (EB)
nr. 1013/2006 sendi framkvæmdastjórnin hverju landi,
sem ákvörðun ráðs Efnahags- og framfarastofnunarinnar
C(2001) 107/lokagerð um endurskoðun ákvörðunar
C(92) 39/lokagerð um eftirlit með flutningi úrgangs sem
ætlaður er til endurnýtingar gildir ekki um, skriflega
beiðni um að fá skriflega staðfestingu á því að flytja megi
úrgang, sem er tilgreindur í III. viðauka eða III. viðauka A
við reglugerðina og sem útflutningur á er ekki bannaður
skv. 36. gr. hennar, frá Bandalaginu til endurnýtingar í því
landi og fór fram á upplýsingar um þá eftirlitsaðferð sem
verður hugsanlega notuð í viðtökulandinu.
- 2) Í þessum beiðnum var hvert land beið um að tilgreina
hvort það hefði kosið bann við málsmæðferð fyrir skriflega
fyrirframtilkynningu og skriflegt fyrirframsamþykki eða
hvort það myndi ekki fara með stjórn að því er varðar
slíkan úrgang.
- 3) Samkvæmt fyrstu undirgrein 2. mgr. 37. gr. reglugerðar
(EB) nr. 1013/2006 og fyrir gildistökuðag þeirrar
reglugerðar bar framkvæmdastjórninni að samþykkja
reglugerð, með tilliti til allra svara sem bárust.
Framkvæmdastjórnin samþykkti reglugerð (EB)

- 4) Framkvæmdastjórninni hafa nú borist svör við skriflegri
beiðni sinni frá Alsír, Andorra, Argentínu, Banglades, Hvíta-Rússlandi, Benín, Botsvana, Brasilíu, Síle, Kína, Taívan, Kostaríku, Króatíu, Kúbu, Egyptalandi, Georgíu, Gvæjana, Hong Kong (Kína), Indlandi, Indónesíu, Ísrael, Fílabeinsströndinni, Kenía, Kirgistan, Líbanon, Liechtenstein, Makaó (Kína), Malaví, Malí, Malasíu, Moldóvu, Marokkó, Óman, Pakistan, Paragvæ, Perú, Filippseyjum, Rússneska sambandsríkinu, Seychelleseyjum, Suður-Afríku, Srí Lanka, Tailandi, Túnis og Víetnam.
- 5) Tiltekin lönd hafa ekki gefið út skriflega staðfestingu á
því að flytja megi úrganginn frá Bandalaginu til þeirra
til endurnýtingar. Í samræmi við aðra undirgrein 2. mgr.
37. gr. reglugerðar (EB) nr. 1013/2006 ber því að líta
svo á að þessi lönd hafi valið málsmæðferð um skriflega
fyrirframtilkynningu og skriflegt fyrirframsamþykki.
- 6) Tiltekin lönd hafa í svörum sínum látið vita af því að þau
ætli sér að fylgja eftirlitsaðferðum, sem gilda samkvæmt
landslögum, sem eru frábrugðnar þeim sem kveðið er á
um í 1. mgr. 37. gr. reglugerðar (EB) nr. 1013/2006. Auk
þess og í samræmi við 3. mgr. 37. gr. reglugerðar (EB) nr.
1013/2006 skal 18. gr. þeirrar reglugerðar gilda, að breyttu
breytanda, um slíkar sendingar nema úrgangur falli
einnig undir málsmæðferðina um fyrirframtilkynningu og
fyrirfram veitt leyfi.
- 7) Breyta ber reglugerð (EB) nr. 801/2007 til samræmis við
það. Til glöggvunar, með tilliti til fjölda breytinga sem
gera þarf, er rétt að fella þá reglugerð úr gildi og að þessi
reglugerð komi í hennar stað. Þó skal úrgangur, sem er
flokkaður í reglugerð (EB) nr. 801/2007 sem úrgangur
sem fellur ekki undir neitt eftirlit í viðtökulandinu
en er flokkaður í þessari reglugerð sem úrgangur
sem skal sæta málsmæðferð um fyrirframtilkynningu
og fyrirframsamþykki, áfram flokkaður þannig að
hann falli ekki undir neitt eftirlit í viðtökulandinu á
umbreytingartímabili sem er 60 dagar eftir gildistöku.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjóð. ESB L 316, 4.12.2007, bls. 6. Hennar var getið
í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 32/2014 frá 14. febrúar 2014
um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, biður
birtingar.

⁽¹⁾ Stjóð. ESB L 190, 12.7.2006, bls. 1.

⁽²⁾ Stjóð. ESB L 179, 7.7.2007, bls. 6.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA

1. gr.

Útflutningur á úrgangi til endurnýtingar, sem er tilgreindur í III. viðauka eða III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006, sem er ekki bannaður skv. 36. gr. þeirrar reglugerðar, til tiltekinna landa sem ákvörðun ráðs Efnahags- og framfarastofnunarinnar C(2001) 107/lokagerð um endurskoðun ákvörðunar C(92) 39/lokagerð um eftirlit með flutningi úrgangs sem ætlaður er til endurnýtingar gildir ekki um, skal falla undir málsmeðferðarreglurnar sem settar eru fram í viðaukanum.

2. gr.

Reglugerð (EB) nr. 801/2007 er felld úr gildi.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á fjórtánda degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda á gildistökudegi.

Reglugerð (EB) nr. 801/2007 skal þó gilda áfram í 60 daga eftir þá dagsetningu um úrgang sem er tilgreindur í c-dálki viðaukans við þá reglugerð og sem er tilgreindur í b-dálki eða í b- og d-dálki í viðaukanum við þessa reglugerð.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 29. nóvember 2007.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Peter MANDELSON

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Fyrirsagnir dálkanna í þessum viðauka vísa til eftirfarandi:

- a) bann,
- b) skrifleg fyrirframtilkynning og fyrirframsamþykki eins og lýst er í 35. gr. reglugerðar (EB) nr. 1013/2006,
- c) ekkert eftirlit í viðtökulandinu,
- d) öðrum eftirlitsaðferðum verður fylgt í viðtökulandinu samkvæmt gildandi landslögum. Að því er varðar úrgang, sem er tilgreindur í c-dálki, gilda almennu upplýsingakröfurnar, sem mælt er fyrir um í 18. gr. reglugerðar (EB) nr. 1013/2006, að breyttu breytanda, nema úrgangur sé einnig tilgreindur í b-dálki.

Þegar tveir kóðar eru aðskildir með bandstriki skal líta svo á að það nái yfir báða kóðana og alla kóða á milli þeirra.

Þegar tveir kóðar eru aðskildir með semikommu skal líta svo á að það nái yfir báða kóðana sem um er að ræða.

Alsír

a	b	c	d
GC030 úr 890800: eingöngu ef rammi getur innihaldið asbest	GC030 úr 890800: nema rammi (e. <i>framework</i>) geti innihaldið asbest		GC030 úr 890800: nema rammi geti innihaldið asbest
GG030 úr 2621: ef engin greining er lögð fram sem sönnun fyrir því að úrgangurinn sé ekki hættulegur	GG030 úr 2621: ef greining er lögð fram sem sönnun fyrir því að úrgangurinn sé ekki hættulegur		GG030 úr 2621: ef greining er lögð fram sem sönnun fyrir því að úrgangurinn sé ekki hættulegur
GG040 úr 2621: ef engin greining er lögð fram sem sönnun fyrir því að úrgangurinn sé ekki hættulegur	GG040 úr 2621: ef greining er lögð fram sem sönnun fyrir því að úrgangurinn sé ekki hættulegur		GG040 úr 2621: ef greining er lögð fram sem sönnun fyrir því að úrgangurinn sé ekki hættulegur
			allur annar úrgangur sem er tilgreindur í III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1013/2006

Andorra

a	b	c	d
allur úrgangur sem er tilgreindur í III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1013/2006			

Argentína

a	b	c	d
	B1010		
B1020			
	B1030-B1050		

a	b	c	d
B1060			
	B1070-B1130		
B1140			
	B1150-B1170		
B1180; B1190			
	B1200-B1230		
B1240			
	B1250-B2110		
B2120; B2130			
undir B3010: — plastrusl úr eftirfarandi óhalögenuðum fjölliðum og samfjölliðum: — pólývínýlalkóhól — hertur resínúrgangur eða afurðir, fengnar með þéttingu — úrgangur flúoraðra fjölliðna ⁽¹⁾	undir B3010: allur annar úrgangur		
undir B3020: — pappír eða pappi, að mestu úr vélunnu mauki (t.d. dagblöð, tímarit og áþekkt prentað efni), — annað, þ.m.t. en ekki einvörðungu 2. óflokkað rusl.	undir B3020: allur annar úrgangur		
	B3030; B3035		B3030; B3035
	B3040; B3050		
	B3060		B3060
	B3065		
undir B3070: — sveppmygla, gerð óvirk, sem fellur til við penisillínframleiðslu og er ætluð til notkunar sem fôður	undir B3070: allur annar úrgangur		B3070
	B3080-B3110		
	B3120		B3120

a	b	c	d
B3130-B4020			
	B4030		
	GB040 262030 262090		
	GC010		
GC020			
	GC030 úr 890800		GC030 úr 890800
	GC050		
	GE020 úr 7001 úr 701939		
	GF010		
GG030 úr 2621			
GG040 úr 2621			
GH013 391530 úr 390410-40			
	GN010 úr 050200		GN010 úr 050200
	GN020 úr 050300		GN020 úr 050300
	GN030 úr 050590		GN030 úr 050590

(¹) Sjá neðanmálsgrein á bls. 64 í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1013/2006 (Stjtið. ESB L 190, 12.7.2006, bls. 1).

Bangladess

a	b	c	d
undir B1010: allur annar úrgangur			undir B1010: — rusl úr járn og stáli — álrusl
B1020-B2130			
undir B3010: allur annar úrgangur			undir B3010: — plastrusl úr eftirfarandi óhalógenuðum fjölíðum og samfjölíðum: — etýlen — stýren

a	b	c	d
undir B3020: allur annar úrgangur			undir B3020: — Eftirfarandi úrgangur og rusl úr pappír eða pappa: — óbleiktur pappír eða pappi eða úr bylgjupappír eða -pappa — annars konar pappír eða pappi, að mestu úr bleiktu, efnafræðilega unnu mauki, ekki gegnlitaður
B3030-B4030			
GB040 262030 262090			
GC010			
GC020			
GC030 úr 890800			
GC050			
GE020 úr 7001 úr 701939			
GF010			
GG030 úr 2621			
GG040 úr 2621			
GH013 391530 úr 390410-40			
GN010 úr 050200			
GN020 úr 050300			
GN030 úr 050590			

Hvíta-Rússland

a	b	c	d
	undir B1010: — germaníumrusl — vanadíumrusl — hafnium-, indium-, níóbium-, renium- og galliumrusl — þóríumrusl	undir B1010: allur annar úrgangur	
	undir B1020: — beryllíumrusl — tellúrusl	undir B1020: allur annar úrgangur	

a	b	c	d
undir B1030: eingöngu vanadíumsalli	undir B1030: allt nema úrgangur sem inniheldur vanadíumsalla		
undir B1031: eingöngu titansalli	undir B1031: allt nema úrgangur sem inniheldur titansalla		
		B1040; B1050	
	B1060		
		B1070	
	B1080		
		B1090	
	B1100; B1115		
	undir B1120: hliðarmálmur	undir B1120: lantaníðar	
		B1130-B1170	
	B1180		
		B1190	
	B1200-B1240		
		B1250	
	B2010		
	B2020	undir B2020: eingöngu úrgangur sem inniheldur ekki efni sem Hvíta-Rússland tilgreinir	
		B2030	
	undir B2040: — kalsíumsúlfat, að hluta hreinsað, framleitt við brennisteinshreinsun útblásturs — gjall frá koparframleiðslu, efnafræðilega stöðgað og járnrikt (yfir 20% járninnihald) og unnið í samræmi við iðnaðarforskriftir (t.d. DIN 4301 og DIN 8201), einkum ætlað til notkunar í byggingar og til notkunar við slípun — glerúrgangur sem inniheldur litíumtantal og litíumníóbium	undir B2040: — gifsplötuúrgangur sem fellur til við niðurrif bygginga — brennisteinn sem fast efni — kalksteinn frá framleiðslu kalsíumsýanamiðs (með pH lægra en 9) — natríum-, kalíum- og kalsíumklóríð — kísilkol (kísilkarbítur) — steinsteypubrot	

a	b	c	d
	B2060; B2070		
		B2080; B2090	
	B2100; B2110		
undir B2120: eingöngu úrgangur súrra og basískra lausna sem innihalda efni sem Hvíta-Rússland tilgreinir	undir B2120: allt nema úrgangur súrra og basískra lausna sem innihalda efni sem Hvíta-Rússland tilgreinir		
		B2130	
	undir B3010: — plastrusl úr eftirfarandi óhalógenuðum fjölleiðum og samfjölleiðum: — etýlen — stýren — pólýprópýlen — pólýetýlenterēpalat — akrýlnitril — bútadien — pólýamíð — pólýbútýlenterēpalat — pólýkarbónöt — akrýlfjölleiður — pólýúretan (sem inniheldur ekki klórflúorkolefni) — pólýmetýlmetakrílat — pólývínýlalkóhól — pólývínýlbútýral — pólývínýlasetat — hertur resínúrgangur eða vörur fengnar með þéttingu	undir B3010: — plastrusl úr eftirfarandi óhalógenuðum fjölleiðum og samfjölleiðum: — pólýasetól — pólýeterar — pólýfenýlensúlfíð — alkön C ₁₀ –C ₁₃ (mýkiefni) — pólýsíloxón — eftirfarandi úrgangur flúoraðra fjölleiðna ⁽¹⁾ : — perflúoretýlen/própýlen (FEP) — perflúoralkoxýlalkan — tetraflúoretýlen/perflúorvínyleter (PFA) — tetraflúoretýlen/perflúormetýlvínyleter (MFA) — pólývínýlflúoríð (PVF) — pólývínýlidenflúoríð (PVDF)	
		B3020	
	undir B3030: — úrgangur úr ull eða fín- eða grófgerðu dýrahári, einnig garnúrgangur, en þó ekki forkembd textílefni	undir B3030: allur annar úrgangur	
		B3035	
	B3040		
		B3050	

a	b	c	d
	undir B3060: — sútfeiti (degras): leifar sem falla til við meðhöndlun á fituefnum eða vaxi úr dýrum eða plöntum — úrgangur úr beinum og sló úr hornum, óunnin, fituhreinsuð, lauslega tilreidd (en ekki tilskorin) meðhöndluð með sýru eða gelatínsneydd — fiskúrgangur	undir B3060: allur annar úrgangur	
		B3065	
	undir B3070: — úrgangur úr mannshári	undir B3070: allur annar úrgangur	
	B3080-B3100		
		B3110; B3120	
	B3130; B3140		
		B4010-B4030	
undir GB040 7112 262030 262090: eingöngu gjall frá galvanhúðun sem inniheldur kopar		undir GB040: 7112 262030 262090 eingöngu gjall frá eðalmálmum	
		GC010	
		GC020	
	GC030 úr 890800		
	GC050		
undir GE020 úr 7001 úr 701939: eingöngu úrgangur úr glertrefjum með eðlisefnafræðilega eiginleika sem líkjast eiginleikum asbests		undir GE020 úr 7001 úr 701939: allt nema úrgangur úr glertrefjum með eðlisefnafræðilega eiginleika sem líkjast eiginleikum asbests	
		GF010	
	GG030 úr 2621		
	GG040 úr 2621		
	GH013 391530 úr 390410-40		

a	b	c	d
	GN010 úr 050200		
	GN020 úr 050300		
	GN030 úr 050590		

(¹) Sjá neðanmálgrein á bls. 64 í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1013/2006 (Stjtið. ESB L 190, 12.7.2006, bls. 1).

Benín

a	b	c	d
allur úrgangur sem er tilgreindur í III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1013/2006			

Botsvana

a	b	c	d
	allur úrgangur sem er tilgreindur í III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1013/2006		

Brasilía

a	b	c	d
	undir B1010: — eðalmálmur (gull, silfur og platínuflokkurinn, þó ekki kvikasilfur) — rusl úr járni og stáli — nikkelrusl — sinkrusl — tinrusl — volframrusl — mólýbdenrusl — tantalrusl — magnesíumrusl — kóbaltrusl — bismútrusl — titanrusl — sirkonrusl — manganrusl — germaníumrusl — vanadíumrusl — hafnium-, indium-, níóbium-, renium- og gallíumrusl — krómrusl	undir B1010: — koparrusl — álrusl — þóríumrusl — lantaníðarusl	undir B1010: — eðalmálmur (gull, silfur og platínuflokkurinn, þó ekki kvikasilfur) — rusl úr járni og stáli — nikkelrusl — sinkrusl — tinrusl — volframrusl — mólýbdenrusl — tantalrusl — magnesíumrusl — kóbaltrusl — bismútrusl — titanrusl — sirkonrusl — manganrusl — germaníumrusl — vanadíumrusl — hafnium-, indium-, níóbium-, renium- og gallíumrusl — krómrusl
B1020-B1040			
	B1050		B1050

a	b	c	d
B1060			
	B1070; B1080		B1070; B1080
B1090			
undir B1100: — sindur sem inniheldur sink: — galvanhúðunarsindur, yfirborð (> 90% Zn) — galvanhúðunarsindur, botn (> 92% Zn) — sinksindur sem fellur til við heitgalvanhúðun (> 92% Zn) — úrgangur úr eldföstum fíðringum, einnig deiglum, sem falla til við bræðslu kopars	úr B1100: — harðsinksúrgangur — sindur sem inniheldur sink: — sindur sem fellur til við sinksteypu (> 85% Zn) — sinkskúm — gjall sem fellur til við vinnslu eðalmálma og er ætlað til frekari hreinsunar — tingjall sem inniheldur tantal og minna en 0,5% tin	úr B1100: — álskúm, þó ekki saltgjall	úr B1100: — harðsinksúrgangur — sindur sem inniheldur sink: — sindur sem fellur til við sinksteypu (> 85% Zn) — sinkskúm — gjall sem fellur til við vinnslu eðalmálma og er ætlað til frekari hreinsunar — tingjall sem inniheldur tantal og minna en 0,5% tin
B1115			
	B1120; B1130		B1120; B1130
B1140			
	B1150; B1160		B1150; B1160
B1170-B1190			
B1180			
	B1200-B1250		B1200-B1250
		B2010; B2020	
	undir B2030: — úrgangur og rusl úr keramikmelmi	undir B2030: allur annar úrgangur	undir B2030: — úrgangur og rusl úr keramikmelmi
undir B2040: — gjall frá koparframleiðslu, efnafræðilega stöðgað og járnríkt (yfir 20% járminnihald) og unnið í samræmi við iðnaðarforskriftir (t.d. DIN 4301 og DIN 8201), einkum ætlað til notkunar í byggingar og til notkunar við slípun	undir B2040: — gifspötuúrgangur sem fellur til við niðurrif bygginga — glerúrgangur sem inniheldur litíumtantal og litíumníóbíum	undir B2040: allur annar úrgangur	undir B2040: — gifspötuúrgangur sem fellur til við niðurrif bygginga — glerúrgangur sem inniheldur litíumtantal og litíumníóbíum
		B2060	
	B2070-B2110		B2070-B2110
B2120; B2130			
		B3010; B3020	

a	b	c	d
undir B3030: — notaður fatnaður og aðrar notaðar textílvörur	undir B3030: allur annar úrgangur		undir B3030: allur annar úrgangur
	B3035		B3035
B3040			
		B3050-B3065	
		B3060	
undir B3070: — sveppmygla, gerð óvirk, sem fellur til við penisillínframleiðslu og er ætluð til notkunar sem föður		undir B3070: — úrgangur úr mannshári — hálmúrgangur	
		B3080; B3090	
B3100-B3120			
		B3130	
B3140-B4030			
	GB040 7112 262030 262090		GB040 7112 262030 262090
	GC010		GC010
	GC020		GC020
GC030 úr 890800			
GC050			
		GE020 úr 7001 úr 701939	
		GF010	
	GG030 úr 2621		GG030 úr 2621
	GG040 úr 2621		GG040 úr 2621
		GH013 391530 úr 390410-40	
		GN010 úr 050200	
		GN020 úr 050300	
		GN030 úr 050590	

Síle

a	b	c	d
			B1010
			B1031
			B1050
			B1070; B1080
			B1115
			B1250
			B2060
			B2130
			B3010
			B3030
			B3035
			B3060; B3065
			GB040 7112 262030 262090
			GC010
			GC020
			GC030 úr 890800
			GC050
			GE020 úr 7001 úr 701939
			GF010
			GG030 úr 2621
			GG040 úr 2621
			GH013 391530 úr 390410-40
			GN010 úr 050200
			GN020 úr 050300
			GN030 úr 050590
		allur annar úrgangur sem er tilgreindur í III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1013/2006	

Kína

a	b	c	d
undir B1010: — eðalmálmar (gull, silfur og platínuflokkurinn, þó ekki kvikasilfur) — mólýbdenrusl — kóbaltrusl — bismútrusl — sirkonrusl — manganrusl — germaníumrusl — vanadíumrusl — hafnium-, indíum-, níóbíum-, reníum- og gallíumrusl — þóríumrusl — lantaníðarusl — krómrusl			undir B1010: — rusl úr járn og stáli — koparrusl — nikkelfrusl — álrusl — sinkrusl — tinrusl — volframrusl — tantalusl — magnesíumrusl — títanrusl
undir B1020: allur annar úrgangur			undir B1020: — hliðarmálmar — ef þeir innihalda > 10% V ₂ O ₅
B1030			
undir B1031: allur annar úrgangur			undir B1031: volfram, títan, tantal
B1040			
			B1050
B1060			
			B1070; B1080
B1090			
úr B1100: allur annar úrgangur			úr B1100: — harðsinksúrgangur
			B1115
undir B1120: — lantaníðar			undir B1120: allur annar úrgangur
B1130-B1200			
			B1210
B1220			
			B1230

a	b	c	d
B1240			
			B1250
B2010; B2020			
undir B2030: — úrgangur og rusl úr keramik- melmi nema salernisrusl (e. <i>WC scrap</i>) allur annar úrgangur			undir B2030: — úrgangur og rusl úr keramik- melmi eingöngu salernisrusl
B2040-B2130			
undir B3010: — eftirfarandi hertur resinúrgangur eða vörur fengnar með þéttingu: — úreaformaldehýðresín — melamínformaldehýðresín — epoxýresín — alkýðresín			undir B3010: — plastrusl úr óhalógenuðum fjölliðum og samfjölliðum — eftirfarandi hertur resinúrgangur eða vörur fengnar með þéttingu: — fenólformaldehýðresín — pólýamíð — eftirfarandi úrgangur flúoraðra fjölliðna ⁽¹⁾ : — perflúoretýlen/própýlen (FEP) — perflúoralkoxýlalkan — tetraflúoretýlen/ perflúorvínyleter (PFA) — tetraflúoretýlen/ perflúormetýlvínyleter (MFA) — pólývínýlflúoríð (PVF) — pólývínýlidenflúoríð (PVDF)
			B3020
undir B3030: allt annað			undir B3030: eftirfarandi baðmullarúrgangur: — garnúrgangur (einnig úrgangur þráða) — annar úrgangur — eftirfarandi úrgangur (þ.m.t. afkembur, garnúrgangur og forkembd textílefni) úr gervi- trefjum: — úr tilbúnum (efnasmið- uðum) trefjum — úr gervitrefjum
B3035; B3040			
			B3050
undir B3060: allt annað			undir B3060: — úrgangur úr beinum og sló úr hornum, óunnin, fituhreinsuð, lauslega tilreidd (en ekki tilskorin) meðhöndluð með sýru eða gelatínsneydd

a	b	c	d
B3065-B4030			
undir GB040 7112 262030 262090: allur annar úrgangur			undir GB040 7112 262030 262090: eingöngu gjall úr koparvinnslu
			GC010
undir GC020: allur annar úrgangur			undir GC020: eingöngu víraúrgangur, rusl úr rafhreyflum
			GC030 úr 890800
GC050			
GE020 úr 7001 úr 701939			
GF010			
GG030 úr 2621			
GG040 úr 2621			
			GH013 391530 úr 390410-40
GN010 úr 050200			
GN020 úr 050300			
GN030 úr 050590			

(¹) Sjá neðanmálsgrein á bls. 64 í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1013/2006 (Stjtið. ESB L 190, 12.7.2006, bls. 1).

Taívan

a	b	c	d
	undir B1010: — eðalmálmar (gull, silfur og platínuflokkurinn, þó ekki kvikasilfur) — mólýbdenrusl — tantalusl — kóbaltrusl — bismútrusl — sirkonrusl — manganrusl — vanadíumrusl — hafnium-, indium-, níóbium-, renium- og gallíumrusl — þóriumrusl — lantaníðarusl — krómrusl		undir B1010: — rusl úr járni og stáli — koparrusl — nikkeldrusl — álrusl — sinkrusl — tinrusl — volframrusl — magnesíumrusl — titanrusl — germaníumrusl
	B1020-B1031		
B1040			
	B1050-B1090		
	úr B1100: — álskúm, þó ekki saltgjall — úrgangur úr eldföstum fôðringum, einnig deiglum, sem falla til við bræðslu kopars — gjall sem fellur til við vinnslu eðalmálma og er ætlað til frekari hreinsunar — tingjall sem inniheldur tantal og minna en 0,5% tin		úr B1100: — harðsinksúrgangur — sindur sem inniheldur sink — galvanhúðunarsindur, yfirborð (> 90% Zn) — galvanhúðunarsindur, botn (> 92% Zn) — sindur sem fellur til við sinksteypu (> 85% Zn) — sinksindur sem fellur til við heitgalvanhúðun (> 92% Zn) — sinkskúm
	B1115; B1120		
			B1130
	B1140-B1220		
			B1230
	B1240		
B1250			
	B2010-B2030		

a	b	c	d
	undir B2040: allur annar úrgangur		undir B2040: — gjall frá koparframleiðslu, efnafræðilega stöðgað og járnrikt (yfir 20% járninnihald) og unnið í samræmi við iðnaðarforskriftir (t.d. DIN 4301 og DIN 8201), einkum ætlað til notkunar í byggingar og til notkunar við slípun
	B2060-B2130		
	undir B3010: — plastrusl úr eftirfarandi óhalógenuðum fjölliðum og samfjölliðum: — pólýúretan (sem inniheldur ekki klórflúorkolefni) — hertur resínúrgangur eða vörur fengnar með þéttingu		undir B3010: allur annar úrgangur
			B3020
	B3030; B3035		
			B3040; B3050
	B3060-B4030		
GB040 7112 262030 262090			
GC010			
GC020			
GC030 úr 890800			
			GC050
			GE020 úr 7001 úr 701939
	GF010		
GG030 úr 2621			
GG040 úr 2621			
			GH013 391530 úr 390410-40
GN010 úr 050200			
	GN020 úr 050300		
	GN030 úr 050590		

Kostaríka

a	b	c	d
allur úrgangur sem er tilgreindur í III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1013/2006			

Krótía

a	b	c	d
	allur úrgangur sem er tilgreindur í III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1013/2006		allur úrgangur sem er tilgreindur í III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1013/2006

Kúba

a	b	c	d
		allur úrgangur sem er tilgreindur í III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1013/2006	

Egyptaland

a	b	c	d
undir B1010: krómrusl			undir B1010: allur annar úrgangur
B1020-B1040			
	B1050-B1070		
B1080-B1140			
	B1150		
B1160-B1190			
			B1220; B1230
	B1240		
			B1250
B2010; B2020			
	B2030		
undir B2040: — gjall frá koparframleiðslu, efnafræðilega stöðgað og járnrikt (yfir 20% járninnihald) og unnið í samræmi við iðnaðarforskriftir (t.d. DIN 4301 og DIN 8201), einkum ætlað til notkunar í byggingar og til notkunar við slípun	undir B2040: allur annar úrgangur		
	B2060-B2080		

a	b	c	d
B2090			
	B2100-B2110		
B2120			
	B2130		
B3010			
undir B3020: úrgangur og rusl úr pappír eða pappa úr — annað 2. óflokkað rusl	undir B3020: allur annar úrgangur		
	B3030-B3110		
B3120			
	B3130-B4030		
GB040 7112 262030 262090			
GC010			
GC020			
GC030 úr 890800			
GC050			
GE020 úr 7001 úr 701939			
	GF010		
GG030 úr 2621			
GG040 úr 2621			
GH013 391530 úr 390410-40			
GN010 úr 050200			
GN020 úr 050300			
GN030 úr 050590			

Georgía

a	b	c	d
		B1010; B1020	
	B1030		
B1031-B1080			
	B1090		
B1100; B1115			
	B1120-B2130		
		B3010-B3030	
	B3035		
B3040			
		B3050	
	B3060; B3065		
B3070; B3080			
	B3090-B3110		
B3120-B4010			
	B4020		
B4030			
GB040 7112 262030 262090			
GC010			
GC020			
GC030 úr 890800			
GC050			
		GE020 úr 7001 úr 701939	
GF010			
GG030 úr 2621			
GG040 úr 2621			
		GH013 391530 úr 390410-40	

a	b	c	d
		GN010 úr 050200	
		GN020 úr 050300	
	GN030 úr 050590		

Gvæjana

a	b	c	d
			allur úrgangur sem er tilgreindur í III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1013/2006

Hong Kong (Kína)

a	b	c	d
undir B1010: — tantalusl			undir B1010: allur annar úrgangur
			B1020
B1030-B1040			
			B1050
B1060-B1090			
úr B1100: — úrgangur úr eldföstum fóðringum, einnig deiglum, sem falla til við bræðslu kopars			undir B1100 allur annar úrgangur
			B1115
undir B1120: — lantaníðar			undir B1120: allur annar úrgangur
			B1130
B1140-B1190			
			B1200
B1210; B1220			
			B1230
B1240			
			B1250-B2060
B2070; B2080			
			B2090

a	b	c	d
B2100-B2130			
undir B3010: — plastrusl úr eftirfarandi óhalógenuðum fjölíðum og samfjölíðum: — pólýasetöl — pólýeterar — alkön C ₁₀ –C ₁₃ (mýkiefni) — eftirfarandi úrgangur flúoraðra fjölíðna ⁴ : — perflúoretýlen/própýlen (FEP) — perflúoralkoxýlalkan — tetraflúoretýlen/perflúorvínyleter (PFA) — tetraflúoretýlen/perflúormetýlvínyleter (MFA) — pólývínýlflúoríð (PVF) — pólývínýlidenflúoríð (PVDF)			undir B3010: — plastrusl úr eftirfarandi óhalógenuðum fjölíðum og samfjölíðum: — etýlen — stýren — pólýprópýlen — pólýetýlenterēpalat — akrýlnítríl — bútadien — pólýamíð — pólýbútýlenterēpalat — pólýkarbónöt — pólýfenýlensúlfið — akrýlfjölíður — pólýúretan (sem inniheldur ekki klórflúorkolefni) — pólýsíloxön — pólýmetýlmetakrýlat — pólývínýlalkóhól — pólývínýlbútýral — pólývínýlasetat — hertur resinúrgangur eða vörur fengnar með þéttingu
			B3020; B3030
B3035			
			B3040-B3060
B3065			
			B3070-B3090
B3100-B3130			
			B3140
B4010-B4030			
			GB040 7112 262030 262090
			GC010
			GC020
			GC030 úr 890800

a	b	c	d
			GC050
			GE020 úr 7001 úr 701939
			GF010
			GG030 úr 2621
			GG040 úr 2621
			GH013 391530 úr 390410-40
			GN010 úr 050200
			GN020 úr 050300
			GN030 úr 050590

(¹) Sjá neðanmálgrein á bls. 64 í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1013/2006 (Stjtið. ESB L 190, 12.7.2006, bls. 1).

Indland

a	b	c	d
			undir B1010: — rusl úr járni og stáli — koparrusl — nikkellrusl — álrusl — sinkrusl — tinrusl — magnesíumrusl
		B1020	
	undir B3010: allur annar úrgangur	undir B3010: — plastrusl úr eftirfarandi óhalógenuðum fjölliðum og samfjölliðum: — pólýetýlenterépalat	
		B3020	
	undir B3030: allur annar úrgangur		undir B3030: — notaðar tuskur, úrgangur úr seglgarni, snærum, böndum og köðlum og úr sér gengnar textílvörur úr seglgarni, snæri, böndum og köðlum
	allur annar úrgangur sem er tilgreindur í III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1013/2006		

Indónesía

a	b	c	d
			B1010; B1020
B1030-B1100			
			B1115
B1120-B2010			
			B2020
undir B2030: — trefjar, að stofni til úr keramik, ót.a.			undir B2030: — úrgangur og rusl úr keramikmélmi
undir B2040: allur annar úrgangur			B2040: — glerúrgangur sem inniheldur litíumtantal og litíumníóbíum
B2060-B3010			
			B3020
undir B3030: — notaður fatnaður og aðrar notaðar textílvörur — notaðar tuskur, úrgangur úr seglgarni, snærum, böndum og köðlum og úr sér gengnar textílvörur úr seglgarni, snæri, böndum og köðlum			undir B3030: allur annar úrgangur
B3035			
			B3040-B3090
B3100-B3130			
			B3140
B4010-B4030			
GB040 7112 262030 262090			
			GC010
			GC020
GC030 úr 890800			
GC050			
			GE020 úr 7001 úr 701939

a	b	c	d
			GF010
GG030 úr 2621			
GG040 úr 2621			
GH013 391530 úr 390410-40			
			GN010 úr 050200
			GN020 úr 050300
			GN030 úr 050590

Ísrael

a	b	c	d
			allur úrgangur sem er tilgreindur í III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1013/2006

Fílabeinsströndin

a	b	c	d
			B1250
			undir B3030: — notaður fatnaður og aðrar notaðar textílvörur
			B3140
allur annar úrgangur sem er tilgreindur í III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1013/2006			

Kenía

a	b	c	d
	B1010-B1030		
B1031			
	B1040-B1080		

a	b	c	d
B1090			
úr B1100: — sindur sem inniheldur sink: — sinkisindur sem fellur til við heitgalvanhúðun (> 92% Zn) — sinkskúm — álskúm, þó ekki saltgjall — úrgangur úr eldföstum fæðringum, einnig deiglum, sem falla til við bræðslu kopars — gjall sem fellur til við vinnslu eðalmálma og er ætlað til frekari hreinsunar — tingjall sem inniheldur tantal og minna en 0,5% tin	undir B1110: — harðsinksúrgangur — sindur sem inniheldur sink: — galvanhúðunarsindur, yfirborð (> 90% Zn) — galvanhúðunarsindur, botn (> 92% Zn) — sindur sem fellur til við sinksteypu (> 85% Zn)		
undir B1120: allur annar úrgangur	undir B1120: — mangan — járn — sink		
B1130-B2130			
	B3010		
B3020			
undir B3030: — hampruddi og úrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) úr hampi (<i>Cannabis sativa</i> L.) — notaðar tuskur, úrgangur úr seglgarni, snærum, böndum og köðlum og úr sér gengnar textílvörur úr seglgarni, snæri, böndum og köðlum, annað en flokkað	undir B3030: allur annar úrgangur		
B3035-B3130			
	B3140		
B4010-B4030			
GB040 7112 262030 262090			
GC010			
GC020			
GC030 úr 890800			
GC050			

a	b	c	d
GE020 úr 7001 úr 701939			
GF010			
GG030 úr 2621			
GG040 úr 2621			
GH013 391530 úr 390410-40			
GN010 úr 050200			
GN020 úr 050300			
GN030 úr 050590			

Kirgistan

a	b	c	d
			allur úrgangur sem er tilgreindur í III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1013/2006

Líbanon

a	b	c	d
undir B1010: — krómrusl	undir B1010: allur annar úrgangur		B1010
B1020-B1090			B1020-B1090
úr B1100: — sinkskúm — álskúm, þó ekki saltgjall	úr B1100: — harðsinksúrgangur — sindur sem inniheldur sink — galvanhúðunarsindur, yfirborð (> 90% Zn) — galvanhúðunarsindur, botn (> 92% Zn) — sindur sem fellur til við sinksteypu (> 85% Zn) — sinksindur sem fellur til við heitgalvanhúðun (> 92% Zn) — úrgangur úr eldföstum fóðringum, einnig deiglum, sem falla til við bræðslu kopars — gjall sem fellur til við vinnslu eðalmálma og er ætlað til frekari hreinsunar — tingjall sem inniheldur tantal og minna en 0,5% tin		B1100

a	b	c	d
	B1115		B1115
B1120-B1140			B1120-B1140
	B1150-B2030		B1150-B2030
undir B2040: allur annar úrgangur	undir B2040: — gjall frá koparframleiðslu, efnafræðilega stöðgað og járnrikt (yfir 20% járninnihald) og unnið í samræmi við iðnaðarforskriftir (t.d. DIN 4301 og DIN 8201), einkum ætlað til notkunar í byggingar og til notkunar við slípun		B2040
B2060-B2130			B2060-B2130
undir B3010: — plastrusl úr eftirfarandi óhalögenuðum fjölliðum og samfjölliðum: — pólývínýlalkóhól — pólývínýlbútýral — pólývínýlasetat — hertur resinúrgangur eða vörur fengnar með þéttingu — Eftirfarandi úrgangur flúoraðra fjölliðna ⁽¹⁾ : — perflúoretýlen/própýlen (FEP) — perflúoralkoxýlalkan — tetraflúoretýlen/perflúorvínyleter (PFA) — tetraflúoretýlen/perflúormetýlvínyleter (MFA) — pólývínýlflúoríð (PVF) — pólývínýlidenflúoríð (PVDF)	undir B3010: — plastrusl úr eftirfarandi óhalögenuðum fjölliðum og samfjölliðum: — etýlen — stýren — pólýprópýlen — pólýetýlenterēpalat — akrýlnitríl — bútadíen — pólýasetól — pólýamíð — pólýbútýlenterēpalat — pólýkarbónöt — pólýeterar — pólýfenýlensúlfið — akrýlfjölliður — alkön C ₁₀ –C ₁₃ (mýkiefni) — pólýúretan (sem inniheldur ekki klórflúorkolefni) — pólýsíloxön — pólýmetýlmetakrýlat		B3010:
	B3020-B3130		B3020-B3130
B3140			B3140
	B4010-B4030		B4010-B4030
	GB040 7112 262030 262090		GB040 7112 262030 262090
	GC010		GC010
	GC020		GC020

a	b	c	d
GC030 úr 890800			GC030 úr 890800
GC050			GC050
	GE020 úr 7001 úr 701939		GE020 úr 7001 úr 701939
	GF010		GF010
	GG030 úr 2621		GG030 úr 2621
	GG040 úr 2621		GG040 úr 2621
	GH013 391530 úr 390410-40		GH013 391530 úr 390410-40
	GN010 úr 050200		GN010 úr 050200
	GN020 úr 050300		GN020 úr 050300
	GN030 úr 050590		GN030 úr 050590

(¹) Sjá neðanmálgrein á bls. 64 í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1013/2006 (Stjtið. ESB L 190, 12.7.2006, bls. 1).

Liechtenstein

a	b	c	d
			allur úrgangur sem er tilgreindur í III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1013/2006

Makaó (Kína)

a	b	c	d
allur úrgangur sem er tilgreindur í III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1013/2006			

Malaví

a	b	c	d
allur úrgangur sem er tilgreindur í III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1013/2006			

Malasía

a	b	c	d
undir B1010: — nikkelrusl — sinkrusl — volframrusl — tantalusl — magnesíumrusl — titanrusl — manganrusl — germaníumrusl — vanadíumrusl — hafnium-, indium-, níóbium-, renium- og gallíumrusl — lantaníðarusl — krómrusl	undir B1010: — mólýbdenrusl — kóbaltrusl — bismútrusl — sirkonrusl — þóriumrusl	undir B1010 — eðalmálmar (gull, silfur og platinuflokkurinn, þó ekki kvikasilfur) — rusl úr járni og stáli — koparrusl — álrusl — tinrusl	
B1020-B1100			
		B1115	
B1120-B1140			
		B1150	
B1160-B1190			
		B1200; B1210	
B1220-B1240			
		B1250-B2030	
undir B2040: — kalsíumsúlfat, að hluta hreinsað, framleitt við brennisteinshreinsun útblásturs — gjall frá koparframleiðslu, efnafræðilega stöðgað og járnríkt (yfir 20% járninnihald) og unnið í samræmi við iðnaðarforskriftir (t.d. DIN 4301 og DIN 8201), einkum ætlað til notkunar í byggingar og til notkunar við slípun		undir B2040: allur annar úrgangur	
		B2060	
B2070; B2080			
		B2090	
B2100			

a	b	c	d
		B2110-B2130	
B3010			
		B3020-B3035	
B3040			
	undir B3050: — viðarúrgangur og rusl, einnig mótað í boli, kubba, köggla eða áþekka mynd	undir B3050: — korkúrgangur: brotinn, kornaður eða malaður korkur	
	undir B3060: — þurrkaður og dauðhreinsaður úrgangur, leifar og aukaafurðir úr jurtaríkinu, einnig í kögglum, af því tagi sem er notað sem fóður, ót.a. (eingöngu risklið og aðrar aukaafurðir undir 2302 20 100/900) — úrgangur úr beinum og sló úr hornum, óunnin, fituhreinsuð, lauslega tilreidd (en ekki tilskorin) meðhöndluð með sýru eða gelatínsneydd — hýði, himnur og annar úrgangur úr kakóbaunum — annar úrgangur sem fellur til í matvælaiðnaði í landbúnaðargeiranum, nema aukaafurðir sem fullnægja landsbundnum og alþjóðlegum kröfum og stöðlum sem varða matvæli og fóður:		undir B3060: — þurrkaður og dauðhreinsaður úrgangur, leifar og aukaafurðir úr jurtaríkinu, einnig í kögglum, af því tagi sem er notað sem fóður, ót.a. (eingöngu risklið og aðrar aukaafurðir undir 2302 20 100/900) — annar úrgangur sem fellur til í matvælaiðnaði í landbúnaðargeiranum, nema aukaafurðir sem fullnægja landsbundnum og alþjóðlegum kröfum og stöðlum sem varða matvæli og fóður:
		B3065-B3140	
B4010			
		B4020	
B4030			
GB040 7112 262030 262090			
GC010			
GC020			
GC030 úr 890800			
GC050			
		GE020 úr 7001 úr 701939	
		GF010	

a	b	c	d
GG030 úr 2621			
GG040 úr 2621			
GH013 391530 úr 390410-40			
	GN010 úr 050200		GN010 úr 050200
	GN020 úr 050300		GN020 úr 050300
	GN030 úr 050590		GN030 úr 050590

Malí

a	b	c	d
undir B1010: allur annar úrgangur	undir B1010: krómrusl		
	B1020		
B1030-B1040			
	B1050		
B1060			
	B1070; B1080		
B1090-B1120			
	B1130		
B1140-B2030			
undir B2040: allur annar úrgangur	undir B2040: — gjall frá koparframleiðslu, efnafræðilega stöðgað og járnrikt (yfir 20% járninnihald) og unnið í samræmi við iðnaðarforskriftir (t.d. DIN 4301 og DIN 8201), einkum ætlað til notkunar í byggingar og til notkunar við slípun — brennisteinn sem fast efni		
	B2060		
B2070-B2100			
	B2110; B2120		
B2130-B4030			

a	b	c	d
GB040 7112 262030 262090			
GC010			
GC020			
GC030 úr 890800			
GC050			
GE020 úr 7001 úr 701939			
GF010			
GG030 úr 2621			
GG040 úr 2621			
GH013 391530 úr 390410-40			
GN010 úr 050200			
	GN020 úr 050300		
	GN030 úr 050590		

Moldóva

a	b	c	d
undir B3020: allur annar úrgangur	undir B3020: — óbleiktur pappír eða pappi eða úr bylgjupappír eða -pappa — annars konar pappír eða pappi, að mestu úr bleiktu, efnafræðilega unnu mauki, ekki gegnlitaður — pappír eða pappi, að mestu úr vélunnu mauki (t.d. dagblöð, tímarit og áþekkt prentað efni)		
allur annar úrgangur sem er tilgreindur í III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1013/2006			

Marokkó

a	b	c	d
	undir B1010: rusl úr járni og stáli — volframrusl — mólýbdenrusl — tantalusl — magnesíumrusl — kóbaltrusl — bismútrusl — sirkonrusl — germaníumrusl — vanadíumrusl — hafnium-, indium-, níóbium-, renium- og gallíumrusl — þóriumrusl		undir B1010: eðalmálmar (gull, silfur og platínuflokkurinn, þó ekki kvikasilfur) — koparrusl — nikkelrusl — álrusl — sinkrusl — tinrusl — titanrusl — manganrusl — lantaníðarusl — krómrusl
	undir B1020: antímonrusl — blýrusl (þó ekki blýgeymar) — tellúrrusl		undir B1020: beryllíumrusl — kadmíumrusl — selenrusl
	B1030-B1200		
			B1210
	B1220-B1250		
			B2010-B2020
	undir B2030: — trefjar, að stofni til úr keramik- efnum, ót.a.		undir B2030: úrgangur og rusl úr keramikmelmí
	B2040-B2130		

a	b	c	d
	undir B3010: — plastrar úr eftirfarandi óhalögnum fjölliðum og samfjölliðum: — stýren — bútadíen — pólýasetól — pólýamíð — pólýbútýlenterépalat — pólýkarbónöt — pólýeterar — pólýfenýlsúlfíð — akrýlfjölliður — alkön C ₁₀ –C ₁₃ (mýkiefni) — pólýsílóxón — pólýmetýlmetakrílat — pólývínýlbútýral — pólývínýlasetat — eftirfarandi úrgangur flúoraðra fjölliðna ⁽¹⁾ : — perflúoretýlen/própýlen (FEP) — perflúoralkoxýlalkan — tetraflúoretýlen/perflúorvínýleter (PFA) — tetraflúoretýlen/perflúormetýlvínýleter (MFA) — pólývínýlflúoríð (PVF) — pólývínýlidenflúoríð (PVDF)		undir B3010 — plastrar úr eftirfarandi óhalögnum fjölliðum og samfjölliðum: — etýlen — pólýprópýlen — pólýetýlenterépalat — akrýlnítríl — pólýúretan (sem inniheldur ekki klórflúorkolefni) — pólývínýlalkóhól — hertur resínúrgangur eða vörur fengnar með þéttingu
			B3020-B3050
	undir B3060: allur annar úrgangur		undir B3060: — hýði, himnur og annar úrgangur úr kakóbaunum
			B3065
	B3070-B4030		
	GB040 7112 262030 262090		
	GC010		
	GC020		
	GC030 úr 890800		

a	b	c	d
	GC050		
	GE020 úr 7001 úr 701939		
	GF010		
	GG030 úr 2621		
	GG040 úr 2621		
	GH013 391530 úr 390410-40		
	GN010 úr 050200		
	GN020 úr 050300		
	GN030 úr 050590		

(¹) Sjá neðanmálsgrein á bls. 64 í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1013/2006 (Stjtið. ESB L 190, 12.7.2006, bls. 1).

Óman

a	b	c	d
undir B1010: allt annað	undir B1010: — rusl úr járn og stáli		
allur annar úrgangur sem er tilgreindur í III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1013/2006			

Pakistan

a	b	c	d
undir B3060 — vándreggjar			
B3140			
undir GN010 úr 050200: úrgangur úr burstum af svínunum, alísvínunum eða göltum			
			allur annar úrgangur sem er tilgreindur í III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1013/2006

Paragvæ

a	b	c	d
		allur úrgangur sem er tilgreindur í III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1013/2006	

Perú

a	b	c	d
	undir B3030: — úrgangur úr ull eða fin- eða grófgerðu dýrahári, einnig garnúrgangur, en þó ekki forkembd textílefni — baðmullarúrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) — hampruddi og úrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) úr hampi (<i>Cannabis sativa</i> L.) — hampruddi og úrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) úr jútu og annars konar textílbastrefjum (nema hör, hampi og ramí) — hampruddi og úrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) úr sisalhampi og annars konar textíltrefjum úr plöntum af ættkvísl eyðimerkurlilja (<i>Agave</i>) — hampruddi, afkembur og úrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) úr kókostrefjum — hampruddi, afkembur og úrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) úr manilahampi (<i>Musa textilis</i> Nee) — hampruddi, afkembur og úrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) úr ramíi og annars konar textíltrefjum úr jurtaríkinu, ót.a.		undir B3030: — silkiúrgangur (einnig púpuhýði, sem henta ekki til hespunar, garnúrgangur og forkembd textílefni) — hörruddi og -úrgangur — úrgangur (einnig afkembur, garnúrgangur og forkembd textílefni) úr gervitrefjum — notaður fatnaður og aðrar notaðar textílvörur — notaðar tuskur, úrgangur úr seglgarni, snærum, böndum og köðlum og úr sér gengnar textílvörur úr seglgarni, snæri, böndum og köðlum
	undir B3060: — sútfæiti (degras): leifar sem falla til við meðhöndlun á fituefnum eða vaxi úr dýrum eða plöntum — úrgangur úr beinum og sló úr hornum, óunnin, fituhreinsuð, lauslega tilreidd (en ekki tilskorin) meðhöndluð með sýru eða gelatínsneydd		undir B3060: allur annar úrgangur
	undir B3065: úrgangur matarfeiti og -olíu úr dýraríkinu (t.d. steikingarolía), að því tilskildu að þær hafi ekki þá eiginleika sem tilgreindir eru í III. viðauka við Basel-samninginn [hættulegur]		undir B3065: úrgangur matarfeiti og -olíu úr jurtaríkinu (t.d. steikingarolía), að því tilskildu að þær hafi ekki þá eiginleika sem tilgreindir eru í III. viðauka við Basel-samninginn [hættulegur]
			allur annar úrgangur sem er tilgreindur í III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1013/2006

Filippseyjar

a	b	c	d
undir B1010: — kóbaltrusl	undir B1010: allur annar úrgangur		
undir B1020: — blýrusl (þó ekki blýgeymar)	undir B1020: allur annar úrgangur		
	B1030-B1115		
undir B1120: — kóbalt, lantan	undir B1120: allur annar úrgangur		
	B1130-B1150		
B1160; B1170			
	B1180-B1220		
B1230; B1240			
	B1250		
B2010			
		B2020	
	undir B2030: — úrgangur og rusl úr keramik- melmi	undir B2030: — trefjar, að stofni til úr keramik- efnum, ót.a.	
	B2040		
B2060			
	B2070-B3010		
		B3020-B3050	
	B3060-B3070		
		B3080	
	B3090-B3140		
B4010; B4020			
	B4030		
	GB040 7112 262030 262090		
	GC010		
	GC020		

a	b	c	d
	GC030 úr 890800		
	GC050		
		GE020 úr 7001 úr 701939	
		GF010	
GG030 úr 2621			
GG040 úr 2621			
	GH013 391530 úr 390410-40		
	GN010 úr 050200		
	GN020 úr 050300		
	GN030 úr 050590		

Rússland

a	b	c	d
	B1010-B2120		B1010-B2120
B2130			
	B3010-B3030		B3010-B3030
B3035; B3040			
	B3050-B3070		B3050-B3070
B3080			
	B3090		B3090
B3100			
	B3110-B3130		B3110-B3130
B3140			
	B4010-B4030		B4010-B4030
	GB040 7112 262030 262090		GB040 7112 262030 262090
	GC010		GC010

a	b	c	d
	GC020		GC020
	GC030 úr 890800		GC030 úr 890800
	GC050		GC050
GE020 úr 7001	GE020 úr 701939		GE020 úr 701939
	GF010		GF010
	GG030 úr 2621		GG030 úr 2621
	GG040 úr 2621		GG040 úr 2621
	GH013 391530 úr 390410-40		GH013 391530 úr 390410-40
	GN010 úr 050200		GN010 úr 050200
	GN020 úr 050300		GN020 úr 050300
	GN030 úr 050590		GN030 úr 050590

Seychelles-eyjar

a	b	c	d
	GF010		
	GN010 úr 050200		
	GN020 úr 050300		
	GN030 úr 050590		
allur annar úrgangur sem er tilgreindur í III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1013/2006			

Suður-Afrika

a	b	c	d
	allur úrgangur sem er tilgreindur í III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1013/2006		

Srí Lanka

a	b	c	d
	allur úrgangur sem er tilgreindur í III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1013/2006		

Taíland

a	b	c	d
		B1010	
	B1020; B1030		
		B1031	
	B1040-B1090		
	undir B1100: allt annað	undir B1100: — úrgangur úr eldföstum fæðringum, einnig deiglum, sem falla til við bræðslu kopars — gjall sem fellur til við vinnslu eðalmálma og er ætlað til frekari hreinsunar — tingjall sem inniheldur tantál og minna en 0,5% tin	
	B1115-B1140		
		B1150	
	B1160-B1240		
B1250			
	B2010; B2020		
		B2030	
	undir B2040: — gjall frá koparframleiðslu, efnafræðilega stöðgað og járnríkt (yfir 20% járninnihald) og unnið í samræmi við iðnaðarforskriftir (t.d. DIN 4301 og DIN 8201), einkum ætlað til notkunar í byggingar og til notkunar við slípun — kalksteinn frá framleiðslu kalsíumsýanamíðs (með pH lægra en 9) — glerúrgangur sem inniheldur litíumtantál og litíumníóbíum	undir B2040: allur annar úrgangur	
		B2060; B2070	
	B2080; B2090		
		B2100	
	B2110-B2130		

a	b	c	d
	undir B3010: — plastrusl úr óhalógenuðum fjölliðum og samfjölliðum — eftirfarandi úrgangur flúoraðra fjölliðna (?): — perflúoretýlen/própýlen (FEP) — perflúoralkoxýlalkan — tetraflúoretýlen/perflúorvínyleter (PFA) — tetraflúoretýlen/perflúormetýlvínyleter (MFA) — pólývínýlflúoríð (PVF) — pólývínýlidenflúoríð (PVDF)	undir B3010: — hertur resínúrgangur eða vörur fengnar með þéttingu	
		B3020	
	undir B3030: — úrgangur (einnig afkembur, garnúrgangur og forkembd textílefni) úr gervitrefjum — notaðar tuskur, úrgangur úr seglgarni, snærum, böndum og köðlum og úr sér gengnar textílvörur úr seglgarni, snæri, böndum og köðlum	undir B3030: allt annað	
	B3035		
	undir B3040: — annar gúmmíúrgangur (þó ekki úrgangur af því tagi sem er tilgreindur annars staðar)	undir B3040: — úrgangur og rusl úr harðgúmmíi (t.d. ebónít)	
		B3050-B3140	
	B4010-B4030		
	GB040 7112 262030 262090		
	GC010		
	GC020		
	GC030 úr 890800		
	GC050		

a	b	c	d
	GE020 úr 7001 úr 701939		
		GF010	
		GG030 úr 2621	
	GG040 úr 2621		
	GH013 391530 úr 390410-40		
		GN010 úr 050200	
		GN020 úr 050300	
		GN030 úr 050590	

(¹) Sjá neðanmálsgrein á bls. 64 í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1013/2006 (Stjtið. ESB L 190, 12.7.2006, bls. 1).

Túnis

a	b	c	d
	B1010		
B1020-B1220			
	B1230; B1240		
B1250			
	B2010		
B2020; B2030			
undir B2040: allur annar úrgangur	undir B2040: — kalksteinn frá framleiðslu kalsíumsýanamíðs (með pH lægra en 9) — natríum-, kalíum- og kalsíumklóríð — kísilkol (kísilkarbítur)		

a	b	c	d
B2060-B2130			
undir B3010: — eftirfarandi úrgangur flúoraðra fjölliðna ⁽¹⁾ : — perflúoretýlen/própýlen (FEP) — perflúoralkoxýlalkan — tetraflúoretýlen/perflúorvínyleter (PFA) — tetraflúoretýlen/perflúormetýlvínyleter (MFA) — pólývínýlflúoríð (PVF) — pólývínýlidenflúoríð (PVDF)	undir B3010: — plastrusl úr óhalógenuðum fjölliðum og samfjölliðum — hertur resínúrgangur eða vörur fengnar með þéttingu		
	B3020		
	undir B3030: allt annað	undir B3030: — notaður fatnaður og aðrar notaðar textílvörur	
	B3035-B3065		
undir B3070: — sveppmygla, gerð óvirk, sem fellur til við penisillínframleiðslu og er ætluð til notkunar sem fæður	undir B3070: — úrgangur úr mannshári — hálmúrgangur		
	B3080		
B3090-B3130			
	B3140		
B4010-B4030			
GB040 7112 262030 262090			
GC010			
GC020			
GC030 úr 890800			
GC050			
GE020 úr 7001 úr 701939			
GF010			
GG030 úr 2621			

a	b	c	d
GG040 úr 2621			
GH013 391530 úr 390410-40			
	GN010 úr 050200		
	GN020 úr 050300		
	GN030 úr 050590		

(¹) Sjá neðanmálgrein á bls. 64 í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1013/2006 (Stjtið. ESB L 190, 12.7.2006, bls. 1).

Vietnam

a	b	c	d
undir B1010: eðalmálmar (gull, silfur og plátínuflokkurinn, þó ekki kvikasilfur) — tantálrusl — kóbálrusl — bismútrusl — germaníumrusl — vanadíumrusl — hafníum-, indíum-, níóbíum-, reníum- og gallíumrusl — þóríumrusl — lantaníðarusl			undir B1010: rusl úr járn og stáli — koparrusl — nikkellusl — álrusl — sinkrusl — tinrusl — volframrusl — mólýbdenrusl — magnesíumrusl — títanrusl — sirkonrusl — manganrusl — krómrusl
undir B1020 — beryllíumrusl — kadmíumrusl — selenrusl — tellúrrusl			undir B1020 antímonrusl — blýrusl (þó ekki blýgeymar)
B1030-B1190			
			B1200
B1210-B2010			
			B2020
B2030			
undir B2040: allur annar úrgangur			undir B2040: — kalsíumsúlfat, að hluta hreinsað, framleitt við brennisteinshreinsun útblásturs

a	b	c	d
B2060-B2130			
	undir B3010: allt rusl annað en plastrusl úr eftirfarandi óhalógenuðum fjöliliðum og samfjöliliðum: — etýlen — stýren — pólýprópýlen — pólýetýlenterepalat — pólýkarbónöt		B3010
			B3020
B3030-B4030			
GB040 7112 262030 262090			
			GC010
GC020			
			GC030 úr 890800
GC050			
GE020 úr 7001 úr 701939			
GF010			
GG030 úr 2621			
GG040 úr 2621			
GH013 391530 úr 390410-40			
GN010 úr 050200			
GN020 úr 050300			
GN030 úr 050590			

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 740/2008

2014/EES/12/34

frá 29. júlí 2008

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1418/2007 að því er varðar verklagsreglur sem ber að fylgja við útflutning á úrgangi til tiltekinna landa (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópubingsins og ráðsins (EB) nr. 1013/2006 frá 14. júní 2006 um tilflutning úrgangs⁽¹⁾, einkum þriðju undirgrein 2. mgr. 37. gr.,

að höfðu samráði við hlutaðeigandi lönd,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Fjarlægja skal alla tvíræðni að því er varðar gildissvið 18. gr. reglugerðar (EB) nr. 1013/2006 varðandi tilflutning úrgangs ef land hefur í svari sínu við beiðni framkvæmdastjórnarinnar, í samræmi við fyrstu undirgrein 1. mgr. 37. gr. reglugerðar (EB) nr. 1013/2006, gefið til kynna að það vilji hvorki banna þennan tilflutning né beita um hann málsmeðferðinni um skriflega fyrirframtilkynningu og skriflegt fyrirframsamþykki eins og lýst er í 35. gr. þeirrar reglugerðar.
- 2) Framkvæmdastjórninni hafa borist svör frá Bosníu og Hersegóvínu, Íran og Tógó við skriflegri beiðni sinni um að fá skriflega staðfestingu á því að flytja megi út úrgang, sem er tilgreindur í III. viðauka eða III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006 og sem útflutningur á er ekki bannaður skv. 36. gr. hennar, frá Bandalaginu til endurnýtingar í þessum löndum og um að fá upplýsingar um þá eftirlitsaðferð sem verður hugsanlega notuð í viðtökulandinu. Framkvæmdastjórninni hafa einnig borist frekari upplýsingar í tengslum við Filabeinsströndina, Malasíu, Moldóvu⁽²⁾, Rússland og Úkraínu. Því ber að breyta viðaukanum við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1418/2007⁽³⁾ til að taka tillit til þess.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 29. júlí 2008.

- 3) Ríkisstjórn Liechtenstein hefur bent á að líta beri á Liechtenstein sem land sem fellur undir ákvörðun Efnahags- og framfarastofnunarinnar. Ákvæði 2. mgr. 37. gr. reglugerðar (EB) nr. 1013/2006 gilda því ekki um það land og því ber að fella Liechtenstein brott úr viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 1418/2007.
- 4) Breyta ber reglugerð (EB) nr. 1418/2007 til samræmis við það.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Reglugerð (EB) nr. 1418/2007 er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi 1. gr. a bætist við:

„1. gr. a

Ef land gefur til kynna í svari sínu við skriflegri beiðni frá framkvæmdastjórninni, í samræmi við fyrstu undirgrein 1. mgr. 37. gr. reglugerðar (EB) nr. 1013/2006, að að því er varðar tiltekinn tilflutning á úrgangi muni það hvorki banna hann né beita málsmeðferð um skriflega fyrirframtilkynningu og skriflegt fyrirframsamþykki eins og lýst er í 35. gr. þeirrar reglugerðar skal 18. gr. þeirrar reglugerðar gilda, að breyttu breytanda, um slíkan tilflutning.“

2. Viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 1418/2007 er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á fjórtánda degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda á gildistökudegi.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Peter MANDELSON

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 201, 30.7.2008, bls. 36. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 32/2014 frá 14. febrúar 2014 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, biður birtingar.

(¹) Stjtið. ESB L 190, 12.7.2006, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 669/2008 (Stjtið. ESB L 188, 16.7.2008 bls. 7).

(²) Styttra heitið „Moldóva“ er notað til að tákna Lýðveldið Moldóvu.

(³) Stjtið. ESB L 316, 4.12.2007, bls. 6.

VIÐAUKI

Athugasemd: Ákvæði 18. gr. reglugerðar (EB) nr. 1013/2006 gilda um c- og d-dálk í viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 1418/2007 í krafti 1. gr. þessarar reglugerðar.

- Í stað d-liðar í textanum, sem kemur á undan upplýsingum um landið, komi eftirfarandi:
„d) öðrum eftirlitsaðferðum verður fylgt í viðtökulandinu samkvæmt gildandi landslögum.“
- Á eftir færslunni fyrir Benín bætist eftirfarandi færsla við:

„Bosnía og Hersegóvína

a	b	c	d
		B3020	
	allur annar úrgangur sem er tilgreindur í III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1013/2006“		

- Á eftir færslunni fyrir Kostaríku bætist eftirfarandi færsla við:

„Fílabeinsströndin (Lýðveldið Fílabeinsströndin)

a	b	c	d
	undir B1010: allur annar úrgangur		undir B1010 — eðalmálmar (gull, silfur og platínuflokkurinn, þó ekki kvikasilfur)
B1020 – B2120			
	B2130		
			B3010 – B3020
	undir B3030 allur annar úrgangur		undir B3030 — úrgangur (einnig afkembur, garnúrgangur og forkembd textílefni) úr gervitrefjum — notaður fatnaður og aðrar notaðar textílvörur — notaðar tuskur, úrgangur úr seglgarni, snærum, böndum og köðlum og úr sér gengnar textílvörur úr seglgarni, snæri, böndum og köðlum
	B3035 – B3130		
			B3140
	B4010 – B4030		
GB040	7112 262030 262090		

a	b	c	d
	GC010		
	GC020		
GC030 úr 890800			
GC050			
	GE020 úr 7001 úr 701939		
	GF010		
	GG030 úr 2621		
	GG040 úr 2621		
	GH013 391530 úr 390410-40		
	GN010 úr 050200		
	GN020 úr 050300		
	GN030 úr 050590 ^{cc}		

4. Færslan fyrir Liechtenstein falli brott.

5. Á eftir færslunni fyrir Indónesíu bætist eftirfarandi færsla við:

„Íran (Íslamska Lýðveldið Íran)

a	b	c	d
	B1010 – B1090		
úr B1100: — eftirfarandi sindur sem inniheldur sink: — sinksindur sem fellur til við heitgalvanhúðun (> 92% Zn) — sinkskúm — álskúm, þó ekki saltgjall — úrgangur úr eldföstum fæðringum, einnig deiglum, sem falla til við bræðslu kopars — gjall sem fellur til við vinnslu eðalmálma og er ætlað til frekari hreinsunar — tingjall sem inniheldur tantal og minna en 0,5% tin	úr B1100: — harðsinksúrgangur — eftirfarandi sindur sem inniheldur sink: — galvanhúðunarsindur, yfirborð (> 90% Zn) — galvanhúðunarsindur, botn (> 92% Zn) — sindur sem fellur til við sinksteypu (> 85% Zn)		

a	b	c	d
B1115			
	B1120 – B1150		
B1160 – B1210			
	B1220 – B2010		
B2020 – B2130			
	B3010 – B3020		
B3030 – B3040			
undir B3050: — korkúrgangur: brotinn, kornaður eða malaður korkur	undir B3050: — viðarúrgangur og rusl, einnig mótað í boli, kubba, köggla eða áþekka mynd		
B3060 – B3070			
	B3080		
B3090 – B3130			
	B3140		
B4010 – B4030			
	GB040 7112 262030 262090		
GC010			
GC020			
GC030 úr 890800			
GC050			
GE020 úr 7001 úr 701939			
GF010			
GG030 úr 2621			
GG040 úr 2621			
GH013 391530 úr 390410-40			
GN010 úr 050200			
GN020 úr 050300			
GN030 úr 050590 ⁴			

6. Á eftir færslunni fyrir Taíland bætist eftirfarandi færsla við:

„Tógó (Lýðveldið Tógó)

a	b	c	d
			undir B3010: — plastrusl úr eftirfarandi óhalögenuðum fjölliðum og samfjölliðum: — pólýprópýlen — pólýetýlenterepalat
	allur annar úrgangur sem er tilgreindur í III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1013/2006“		

7. Á eftir færslunni fyrir Túnis bætist eftirfarandi færsla við:

„Úkraína

a	b	c	d
		B2020	
		B3010; B3020	
	allur annar úrgangur sem er tilgreindur í III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1013/2006“		

8. Færslan fyrir Filabeinsströndina falli brott.

9. Í stað færslunnar fyrir Malasíu komi eftirfarandi:

„Malasía

a	b	c	d
undir B1010: — nikkelrusl — sinkrusl — volframrusl — tantalusl — magnesíumrusl — titanrusl — manganrusl — germaníumrusl — vanadíumrusl — hafnium-, indium-, níóbium-, renium- og gallíumrusl — lantaníðarusl — krómrusl	undir B1010: — mólýbdenrusl — kóbaltusl — bismúrusl — sirkonrusl — þóríumrusl	undir B1010 — eðalmálmur (gull, silfur og platínuflokkurinn, þó ekki kvikasilfur) — rusl úr járn og stáli — koparrusl — álrusl — tinrusl	

a	b	c	d
B1020 – B1090			
úr B1100: allur annar úrgangur		úr B1100: — harðsinksúrgangur — sinkskúm	
		B1115	
B1120 – B1140			
		B1150	
B1160 – B1190			
		B1200; B1210	
B1220 – B1240			
		B1250 – B2030	
undir B2040: — kalsíumsúlfat, að hluta hreinsað, framleitt við brennisteinshreinsun útblásturs — gjall frá koparframleiðslu, efnafræðilega stöðgað og járnríkt (yfir 20% járninnihald) og unnið í samræmi við iðnaðarforskriftir (t.d. DIN 4301 og DIN 8201), einkum ætlað til notkunar í byggingar og til notkunar við slípun		undir B2040: allur annar úrgangur	
		B2060	
B2070; B2080			
		B2090	
B2100			
		B2110 – B2130	
			B3010
		B3020 – B3035	
B3040			

a	b	c	d
	undir B3050: — viðarúrgangur og rusl, einnig mótað í boli, kubba, köggla eða áþekka mynd	undir B3050: — korkúrgangur: brotinn, kornaður eða malaður korkur	
	undir B3060: — þurrkaður og dauðhreinsaður úrgangur, leifar og aukaafurðir úr jurtaríkinu, einnig í köggjum, af því tagi sem er notað sem fôður, ót.a. (eingöngu risklið og aðrar aukaafurðir undir 2302 20 100/900) — úrgangur úr beinum og sló úr hornum, óunnin, fituhreinsuð, lauslega tilreidd (en ekki tilskorin) meðhöndluð með sýru eða gelatínsneydd — hýði, himnur og annar úrgangur úr kakóbaunum — annar úrgangur sem fellur til í matvælaíðnaði í landbúnaðargeiranum, nema aukaafurðir sem fullnægja landsbundnum og alþjóðlegum kröfum og stöðlum sem varða matvæli og fôður		undir B3060: — þurrkaður og dauðhreinsaður úrgangur, leifar og aukaafurðir úr jurtaríkinu, einnig í köggjum, af því tagi sem er notað sem fôður, ót.a. (eingöngu risklið og aðrar aukaafurðir undir 2302 20 100/900) — annar úrgangur sem fellur til í matvælaíðnaði í landbúnaðargeiranum, nema aukaafurðir sem fullnægja landsbundnum og alþjóðlegum kröfum og stöðlum sem varða matvæli og fôður
		B3065 – B3140	
B4010			
		B4020	
B4030			
GB040 7112 262030 262090:			
GC010			
GC020			
GC030 úr 890800			
GC050			
		GE020 úr 7001 úr 701939	
		GF010	
GG030 úr 2621			

a	b	c	d
GG040 úr 2621			
GH013 391530 úr 390410-40			
	GN010 úr 050200		GN010 úr 050200
	GN020 úr 050300		GN020 úr 050300
	GN030 úr 050590		GN030 úr 050590 ⁴⁴

10. Í stað færslunnar fyrir Moldóvu komi eftirfarandi:

„Moldóva (Lýðveldið Moldóva)

a	b	c	d
			B1010
			B2020
undir B3020: allur annar úrgangur			undir B3020: — óbleiktur pappír eða pappi eða úr bylgjupappír eða -pappa — annars konar pappír eða pappi, að mestu úr bleiktu, efnafræðilega unnu mauki, ekki gegnlitaður — pappír eða pappi, að mestu úr vélunnu mauki (t.d. dagblöð, tímarit og áþekkt prentað efni)
allur annar úrgangur sem er tilgreindur í III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1013/2006 ⁴⁴			

11. Í stað færslunnar fyrir Rússland komi eftirfarandi:

„Rússland (Rússneska sambandsríkið)

a	b	c	d
			B1010 – B2120
B2130			
			B3010 – B3030
B3035; B3040			
			B3050 – B3070
B3080			

a	b	c	d
			B3090
B3100			
			B3110 – B3130
B3140			
			B4010 – B4030
			GB040 7112 262030 262090
			GC010
			GC020
			GC030 úr 890800
			GC050
GE020 úr 7001			GE020 úr 701939
			GF010
			GG030 úr 2621
			GG040 úr 2621
			GH013 391530 úr 390410-40
			GN010 úr 050200
			GN020 úr 050300
			GN030 úr 050590“

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) nr. 661/2011

2014/EES/12/35

frá 8. júlí 2011

um breytingu á reglugerð (EB) nr 1418/2007 um útflutning á tilteknum tegundum úrgangs til endurnýtingar til tiltekinna landa utan Efnahags- og framfarastofnunarinnar (OECD) (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1013/2006 frá 14. júní 2006 um tilflutning úrgangs⁽¹⁾, einkum þriðju undirgrein 2. mgr. 37. gr.,

að höfðu samráði við hlutaðeigandi lönd,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Framkvæmdastjórninni hafa borist frekari upplýsingar í tengslum við Bosníu og Hersegóvínu og Malasíu. Því ber að

breyta viðaukanum við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1418/2007⁽²⁾ til að taka tillit til þess.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 1418/2007 er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á fjórtánda degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 8. júlí 2011.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

forseti.

José Manuel BARROSO

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 181, 9.7.2011, bls. 22. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 32/2014 frá 14. febrúar 2014 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 190, 12.7.2006, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 316, 4.12.2007, bls. 6.

VIÐAUKI

Viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 1418/2007 er breytt sem hér segir:

1) Í stað færslunnar fyrir Bosníu og Hersegóvínu komi eftirfarandi:

„Bosnía og Hersegóvína

a	b	c	d
			undir B1010: — rusl úr járni og stáli — koparrusl — álrusl — sinkrusl — tinrusl
			undir B1020: — blýrusl (þó ekki blýgeymar)
			B1050
			B1090
			B1100: — tingjall sem inniheldur tantal og minna en 0,5% tin
			undir B1120: — hliðarmálmar, nema úrgangshvatar (notaðir hvatar, notaðir hvatar í fljótandi formi eða aðrir hvatar) í skrá A skandíum vanadíum mangan kóbalt kopar yttríum níóbíum hafníum volfram títan króm járn nikkel sink sirkon mólybden tantal reníum
			B1130
			B2020

a	b	c	d
			B3010
			B3020
			B3050
			B3065
			B3140
			GC 020“

- 2) Í stað færslunnar fyrir Malasíu, sem varðar úrgangskóðann GH013, komi eftirfarandi:

„Malasía

a	b	c	d
			GH013 3915 30 úr 390410-40“

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) nr. 674/2012

2014/EES/12/36

frá 23. júlí 2012

um breytingu á reglugerð (EB) nr 1418/2007 um útflutning á tilteknum tegundum úrgangs til endurnýtingar til tiltekinna landa utan Efnahags- og framfarastofnunarinnar (OECD) (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1013/2006 frá 14. júní 2006 um tilflutning úrgangs⁽¹⁾, einkum 37. gr.,

að höfðu samráði við hlutaðeigandi lönd,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Ákvæðum III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006 hefur verið breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 664/2011 frá 11. júlí 2011⁽²⁾ um tilflutning úrgangs í því skyni að bæta tilteknum blöndum úrgangs við hann. Af þessum sökum, skv. 37. gr. reglugerðar (EB) nr. 1013/2006, hefur framkvæmdastjórnin sent skriflega beiðni til hvers lands, sem fellur ekki undir ákvörðun Efnahags- og framfarastofnunarinnar⁽³⁾ og óskað eftir skriflegri staðfestingu um að heimilt sé að flytja viðkomandi blöndur úrgangs, sem ekki er bannað að flytja út skv. 36. gr. reglugerðar (EB) nr. 1013/2006, frá Evrópusambandinu til endurnýtingar í viðkomandi landi, ásamt upplýsingum um þá eftirlitsaðferð sem verður hugsanlega notuð í viðtökulandinu. Því ber að breyta

viðaukanum við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1418/2007 frá 29. nóvember 2007 um útflutning á tilteknum tegundum úrgangs til endurnýtingar sem tilgreindar eru í III. viðauka eða III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006 til tiltekinna landa, sem falla ekki undir ákvörðun Efnahags- og framfarastofnunarinnar um eftirlit með flutningi úrgangs yfir landamæri⁽⁴⁾, svo að tekið sé tillit til svaranna sem hafa borist.

- 2) Framkvæmdastjórninni hafa einnig borist frekari upplýsingar frá ýmsum löndum varðandi annan úrgang, sem tilgreindur er í III. viðauka eða III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006. Því ber að breyta viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 1418/2007 með tilliti til þess.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 1418/2007 er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á fjórtánda degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 23. júlí 2012.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

forseti.

José Manuel BARROSO

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 196, 24.7.2012, bls. 12. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 32/2014 frá 14. febrúar 2014 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 190, 12.7.2006, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 182, 12.7.2011, bls. 2.

⁽³⁾ Ákvörðun ráðs Efnahags- og framfarastofnunarinnar C(2001)/107/lokagerð um endurskoðun ákvörðunar C(92)39/lokagerð um eftirlit með flutningi úrgangs sem ætlaður er til endurnýtingar.

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 316, 4.12.2007, bls. 6.

VIÐAUKI

Viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 1418/2007 er breytt sem hér segir:

- 1) Á eftir svohljóðandi lið: Þegar tveir kóðar eru aðskildir með semikommum skal líta svo á að það nái yfir báða kóðana bætast eftirfarandi liðir við:

„Þar sem valkostur B og valkostur D eru báðir tilteknir fyrir sömu færslu merkir það, að staðbundnar eftirlitsaðferðir gilda auk þeirra sem mælt er fyrir um í 35. gr. reglugerðar (EB) nr. 1013/2006.

Þegar tiltekinn úrgangur eða blanda úrgangs eru ekki tilgreind fyrir tiltekið land merkir það að landið hefur ekki sent frá sér nógu afdráttarlausu staðfestingu á því að flytja megi viðkomandi úrgang eða blöndu úrgangs til endurnýtingar í viðkomandi landi, né hvaða eftirlitsaðferð verði hugsanlega notuð í viðtökulandinu. Samkvæmt 2. mgr. 37. gr. reglugerðar (EB) nr. 1013/2006 gildir málsmeðferðin um skriflega fyrirframtilkynningu og fyrirframsamþykki, eins og lýst er í 35. gr. þeirrar reglugerðar, í slíkum tilvikum.“

- 2) Eftirfarandi færsla fyrir Albaníu bætist við í stafrófsröð:

„Albanía

a	b	c	d
Færslur fyrir úrgang af einni tegund			
undir B1010	undir B1010		undir B1010
— eðalmálmar (gull, silfur og platinuflokkurinn, þó ekki kvikasilfur)	rusl úr járn og stáli		rusl úr járn og stáli
— volframrusl	— koparrusl		— koparrusl
— mólýbdenrusl	— nikkelrusl		— nikkelrusl
— tantalusl	— álrusl		— álrusl
— kóbaltusl	— sinkrusl		— sinkrusl
— titanusl	— tinrusl		— tinrusl
— sirkonrusl	— magnesíumrusl		— magnesíumrusl
— germaníumrusl	— bismúrusl		— bismúrusl
— vanadíumrusl	— manganrusl		— manganrusl
— hafníníum-, indíníum-, níóbíum-, reníum- og gallíumrusl			
— þóríumrusl			
— lantaníðarusl			
— krómrusl			
B1020 – B2010			
	B2020 – B2030		B2020 – B2030
undir B2040	undir B2040		undir B2040
— kalsíumsúlfat, að hluta hreinsað, framleitt við brennisteinshreinsun útblásturs	— kalksteinn frá framleiðslu kalsíumsýanamíðs (með pH lægra en 9)		— kalksteinn frá framleiðslu kalsíumsýanamíðs (með pH lægra en 9)
— gifspötuúrgangur sem fellur til við niðurrif bygginga	— kísilkol (kísilkarbítur)		— kísilkol (kísilkarbítur)

a	b	c	d
Færslur fyrir úrgang af einni tegund			
— gjall frá koparframleiðslu, efnafræðilega stöðgað og járnrikt (yfir 20% járninnihald) og unnið í samræmi við iðnaðarforskriftir (t.d. DIN 4301 og DIN 8201), einkum ætlað til notkunar í byggingar og til notkunar við slípun — brennisteinn sem fast efni — natrium-, kalíum- og kalsíumklóríð — steinsteypubrot — glerúrgangur sem inniheldur litíumtantal og litíumníóbíum			
B2060 – B2130			
B3010 allur annar úrgangur	B3010 — etýlen — stýren — pólýprópýlen		B3010 — etýlen — stýren — pólýprópýlen
undir B3020 — annað, þ.m.t. en ekki einvörðungu: 1. plasthúðaður pappi 2. óflokkað rusl	undir B3020 Eftirfarandi efni, svo fremi þau séu ekki blönduð hættulegum úrgangi: Úrgangur og rusl úr pappír eða pappa úr: — óbleiktum pappír eða pappa eða úr bylgjupappír eða -pappa — annars konar pappír eða pappa, að mestu úr bleiktu, efnafræðilega unnu mauki, ekki gegnlitaður — pappír eða pappa, að mestu úr vélunnu mauki (t.d. dagblöð, tímarit og áþekkt prentað efni)		undir B3020 Eftirfarandi efni, svo fremi þau séu ekki blönduð hættulegum úrgangi: Úrgangur og rusl úr pappír eða pappa úr: — óbleiktum pappír eða pappa eða úr bylgjupappír eða -pappa — annars konar pappír eða pappa, að mestu úr bleiktu, efnafræðilega unnu mauki, ekki gegnlitaður — pappír eða pappa, að mestu úr vélunnu mauki (t.d. dagblöð, tímarit og áþekkt prentað efni)
	B3030 – B3035		B3030 – B3035
B3040			
	B3050		B3050
B3060 – B3065			
undir B3070 — hálmúrgangur — sveppmygla, gerð óvirk, sem fellur til við penisillínframleiðslu og er ætluð til notkunar sem fóður	undir B3070 — úrgangur úr mannshári		undir B3070 — úrgangur úr mannshári

a	b	c	d
Færslur fyrir úrgang af einni tegund			
B3080 – B4030			
	GB040 – GC010		GB040 – GC010
GC020			
	GC030		GC030
GC050			
	GE020 – GG030		GE020 – GG030
GG040			
	GH013		GH013
GN010 – GN030			
Blöndur úrgangs			
Allar blöndur úrgangs sem tilgreindar eru í III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006“			

- 3) í stað færslunnar fyrir Andorra komi eftirfarandi:

„Andorra

a	b	c	d
	Allur úrgangur sem tilgreindur er í III. viðauka og blöndur úrgangstegunda sem tilgreindar eru í III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006“		

- 4) í stað færslunnar fyrir Argentínu komi eftirfarandi:

„Argentína

a	b	c	d
Færslur fyrir úrgang af einni tegund			
			B1010
B1020			
			B1030 – B1050
B1060			
			B1070 – B1090
undir B1100			undir B1100
— harðsinksúrgangur			— álskúm, þó ekki saltgjall
— sindur sem inniheldur sink			— úrgangur úr eldföstum fôðringum, einnig deiglum, sem falla til við bræðslu kopars
— galvanhúðunarsindur, yfirborð (> 90% Zn)			— gjall sem fellur til við vinnslu eðalmálma og er ætlað til frekari hreinsunar
— galvanhúðunarsindur, botn (> 92% Zn)			— tingjall sem inniheldur tantal og minna en 0,5% tin
— sindur sem fellur til við sinksteypu (> 85% Zn)			
— sinksindur sem fellur til við heitgalvanhúðun (> 92% Zn)			
— sinkskúm			

a	b	c	d
			B1115 – B1130
B1140			
			B1150 – B1170
B1180 – B1190			
			B1200 – B1230
B1240			
			B1250 – B2110
B2120 – B2130			
undir B3010			undir B3010
— hertur resinúrgangur eða vörur fengnar með þéttingu — eftirfarandi úrgangur flúoraðra fjölliðna: — perflúoretýlen/própýlen (FEP) — perflúoralkoxýlalkan — tetraflúoretýlen/perflúorvinyleter (PFA) — tetraflúoretýlen/perflúormetýlvinyleter (MFA) — pólývínýlflúoríð (PVF) — pólývínýlidenflúoríð (PVDF)			— plastruð úr óhalógenuðum fjölliðum og samfjölliðum
B3020			B3020
eingöngu óflokkað rusl			allt nema óflokkað rusl
			B3030 – B3120
B3130 – B4030			
			GB040 – GC010
GC020			
			GC030 – GF010
GG030 – GH013			
			GN010 – GN030
Blöndur úrgangs			
			Blanda B1010 og B1050
			Blanda B1010 og B1070
			Blanda B3040 og B3080

a	b	c	d
			Blanda B1010
			Blanda B2010
			Blanda B2030
			Blanda B3010 plastrusl úr óhalógenuðum fjölliðum og samfjölliðum
Blanda B3010 Hertur resinúrgangur eða vörur fengnar með þéttingu			
Blanda B3010 perflúoralkoxýlalkan			
Blanda B3020 eingöngu óflokkað rusl			Blanda B3020 nema óflokkað rusl
			Blanda B3030
			Blanda B3040
			Blanda B3050“

- 5) Eftirfarandi færsla fyrir Aserbaídsjan bætist við í stafrófsröð:

„Aserbaídsjan

a	b	c	d
Færslur fyrir úrgang af einni tegund			
B3040“			

- 6) Eftirfarandi færsla fyrir Benín bætist við í stafrófsröð:

„Benín

a	b	c	d
Allur úrgangur sem tilgreindur er í III. viðauka og blöndur úrgangstegunda sem tilgreindar eru í III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006“			

- 7) Eftirfarandi færsla fyrir Búrkína Fasó bætist við í stafrófsröð:

„Búrkína Fasó

a	b	c	d
	Allur úrgangur sem tilgreindur er í III. viðauka og blöndur úrgangstegunda sem tilgreindar eru í III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006“		

- 8) Eftirfarandi færsla fyrir Búrúndi bætist við í stafrófsröð:

„Búrúndi

a	b	c	d
Allur úrgangur sem tilgreindur er í III. viðauka og blöndur úrgangstegunda sem tilgreindar eru í III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006“			

- 9) Eftirfarandi færsla fyrir Grænhöfðaeýjar bætist við í stafrófsröð:

„Grænhöfðaeýjar

a	b	c	d
Allur úrgangur sem tilgreindur er í III. viðauka og blöndur úrgangstegunda sem tilgreindar eru í III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006“			

- 10) Eftirfarandi færsla fyrir Tsjad bætist við í stafrófsröð:

„Tsjad

a	b	c	d
	Allur úrgangur sem tilgreindur er í III. viðauka og blöndur úrgangstegunda sem tilgreindar eru í III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006“		

- 11) Í stað færslunnar fyrir Síle komi eftirfarandi:

„Síle

a	b	c	d
	Allur úrgangur sem tilgreindur er í III. viðauka og blöndur úrgangstegunda sem tilgreindar eru í III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006“		

- 12) Í stað færslunnar fyrir Kína komi eftirfarandi:

„Kína

a	b	c	d
Færslur fyrir úrgang af einni tegund			
undir B1010			undir B1010
— eðalmálmur (silfur en ekki kvikasilfur)			— eðalmálmur (eín-göngu gull og platinu-flokkurinn, þó ekki kvikasilfur)
— mólýbdenrusl			— rusl úr járn og stáli
— kóbaltusl			— koparusl
— manganrusl			— nikkellusl
— indíumrusl			— álrusl
— þóríumrusl			— sinkrusl
— lantaníðarusl			
— krómrusl			

a	b	c	d
			— tinrusl — volframrusl — tantalrusl — magnesíumrusl — bismúrusl — títanrusl — sirkonrusl — germaníumrusl — vanadíumrusl — hafníníum-, níóbíum-, reníum- og gallíumrusl
B1020 – B1040			
			B1050
B1060			
			B1070
B1080 – B1100			
			B1115
undir B1120 — hliðarmálma (nema þá sem innihalda >10%V₂O₅), nema úrgangshvata (notaða hvata, notaða hvata í fljótandi formi eða aðra hvata) í skrá A, — lantaníða			undir B1120 hliðarmálma (eingöngu þá sem innihalda >10%V₂O₅), nema úrgangshvata (notaða hvata, notaða hvata í fljótandi formi eða aðra hvata) í skrá A
B1130 – B1200			
			B1210
B1220			
			B1230
B1240			
			B1250
B2010 nema glimmerúrgangur			B2010 eingöngu glimmerúrgangur
B2020			
undir B2030 — úrgangur og rusl úr keramikmelmi (nema rusl úr volframkarbíði) — trefjar, að stofni úr keramik, ót.a.			undir B2030 — úrgangur og rusl úr keramikmelmi (eingöngu rusl úr volframkarbíði)
B2040 – B2130			

a	b	c	d
undir B3010			undir B3010
— hertur resínúrgangur eða vörur fengnar með þéttingu (nema fenólformaldehýðresín og pólýamíð)			— plastruð úr óhaló-genuðum fjölliðum og samfjölliðum (allt) — hertur resínúrgangur eða vörur fengnar með þéttingu (eingöngu fenólformaldehýðresín og pólýamíð) — eftirfarandi úrgangur flúoraðra fjölliða: — perflúoretýlen/propýlen (FEP) — perflúoralkoxýl-alkan — tetraflúoretýlen/perflúorvínyleter (PFA) — tetraflúoretýlen/perflúor metýlvínýl eter (MFA) — pólývínýlflúoríð (PVF) — pólývínýliden-flúoríð (PVDF)
			B3020
undir B3030			undir B3030
Eftirfarandi efni, sem framleidd eru samkvæmt forskrift, svo fremi þau séu ekki blönduð öðrum úrgangi: — silkiúrgangur (einnig púpuhýði, sem henta ekki til hespunar, garnúrgangur og forkembd textílefni) — hvorki kembdur né greiddur — annar — hörruddi og -úrgangur — hampruddi og úrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) úr hampi (<i>Cannabis sativa</i> L.) — hampruddi og úrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) úr jútu og annars konar textílbasttreffjum (nema hör, hampi og ramí) — hampruddi og úrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) úr sísal-hampi og annars konar textíltreffjum úr plöntum af ættkvísl eyði-merkurlilja (<i>Agave</i>)			Eftirfarandi efni, sem framleidd eru samkvæmt forskrift, svo fremi þau séu ekki blönduð öðrum úrgangi: — úrgangur úr ull eða fin- eða grófgerðu dýrahári, einnig garnúrgangur, en þó ekki forkembd textílefni — afkembur úr ull eða fingerðu dýrahári — annar úrgangur úr ull eða fingerðu dýrahári — úrgangur úr grófgerðu dýrahári — baðmullarúrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) — garnúrgangur (einnig úrgangur þráða) — forkembd textílefni — annað — úrrangur (einnig afkembur, garnúrgangur og forkembd textílefni) úr manngerðum treffjum

a	b	c	d
— hampruddi, afkembur og úrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) úr kókostrefjum — hampruddi, afkembur og úrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) úr manilahampi (<i>Musa textilis</i> Nee) — hampruddi, afkembur og úrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) úr ramíi og annars konar textíltrefjum úr jurtaríkinu, ót.a. — notaður fatnaður og aðrar notaðar textílörur — notaðar tuskur, úrgangur úr seglgarni, snærum, böndum og köðlum og úr sér gengnar textílörur úr seglgarni, snæri, böndum og köðlum — flokkað — annað			— úr tilbúnum (efnasmiðum) trefjum — úr gervitrefjum
B3035			
B3040 nema ósúlfað gúmmí			B3040 eingöngu ósúlfað gúmmí
			B3050
B3060 – B3070			
B3080 nema ósúlfað gúmmí			B3080 eingöngu ósúlfað gúmmí
B3090 – B4030			
GB040 nema gjall úr bræðsluofni, sem fellur til við koparbræðslu og inniheldur >10% af kopar			GB040 eingöngu gjall úr bræðsluofni, sem fellur til við koparbræðslu og inniheldur >10% af kopar
			GC010
GC020 nema kapla- og víraúrgangur, rusl úr rafhreyflum			GC020 eingöngu kapla- og víraúrgangur, rusl úr rafhreyflum
			GC030
GC050 – GG040			
			GH013
GN010 – GN030			

a	b	c	d
Blöndur úrgangs			
Blanda B1010 og B1050 ef ekki er leyfilegt að flytja inn hluta hættulausa úrgangsins sem tilheyrir þessum flokki			Blanda B1010 og B1050 ef leyfilegt er að flytja inn allan hættulausan úrgang sem tilheyrir þessum flokki
Blanda B1010 og B1070 ef ekki er leyfilegt að flytja inn hluta hættulausa úrgangsins sem tilheyrir þessum flokki			Blanda B1010 og B1070 ef leyfilegt er að flytja inn allan hættulausan úrgang sem tilheyrir þessum flokki
Blanda B3040 og B3080 ef ekki er leyfilegt að flytja inn hluta hættulausa úrgangsins sem tilheyrir þessum flokki			Blanda B3040 og B3080 ef leyfilegt er að flytja inn allan hættulausan úrgang sem tilheyrir þessum flokki
Blanda B1010 ef ekki er leyfilegt að flytja inn hluta hættulausa úrgangsins sem tilheyrir þessum flokki			Blanda B1010 ef leyfilegt er að flytja inn allan hættulausan úrgang sem tilheyrir þessum flokki
Blanda B2010			
Blanda B2030			
Blanda B3010 plastrusl úr óhalögnuðum fjölíðum og samfjölíðum ef ekki er leyfilegt að flytja inn hluta hættulausa úrgangsins sem tilheyrir þessum flokki			Blanda B3010 plastrusl úr óhalögnuðum fjölíðum og samfjölíðum ef leyfilegt er að flytja inn allan hættulausan úrgang sem tilheyrir þessum flokki
Blanda B3010 Hertur resínúrgangur eða vörur fengnar með þéttingu			
Blanda B3010 Perflúoralkoxýlalkan ef ekki er leyfilegt að flytja inn hluta hættulausa úrgangsins sem tilheyrir þessum flokki			Blandað B3010 Perflúoralkoxýlalkan ef leyfilegt er að flytja inn allan hættulausan úrgang sem tilheyrir þessum flokki
			Blanda B3020
Blanda B3030 ef ekki er leyfilegt að flytja inn hluta hættulausa úrgangsins sem tilheyrir þessum flokki			Blanda B3030 ef leyfilegt er að flytja inn allan hættulausan úrgang sem tilheyrir þessum flokki
Blanda B3040			
			Blanda B3050“

13) Í stað færslunnar fyrir Taívan komi eftirfarandi:

„Taívan

a	b	c	d
Færslur fyrir úrgang af einni tegund			
	undir B1010 — úr tilbúnum (efnasmíðuðum) trefjum — eðalmálmur (gull, silfur og platinuflokkurinn, þó ekki kvikasilfur) — mólýbdenrusl — tantalrusl — kóbalrusl — bismúrusl — sirkonrusl — manganrusl — vanadíumrusl — hafnium-, indium-, níóbium-, renium- og galliumrusl, — þóriumrusl — lantaníðarusl — krómrusl		undir B1010 — úr tilbúnum (efnasmíðuðum) trefjum — rusl úr járn og stáli, — koparrusl — nikkellrusl — álrusl — sinkrusl — tinrusl — volframrusl — magnesíumrusl — titanrusl — germaníumrusl
undir B1020 — úr tilbúnum (efnasmíðuðum) trefjum — kadmíumrusl — blýrusl (þó ekki blýgeymar) — selenrusl	undir B1020 — úr tilbúnum (efnasmíðuðum) trefjum — antímonrusl — beryllíumrusl — tellúrusl		
	B1030 – B1031		
B1040			
	B1050		
B1060			
	B1070 – B1090		
	undir B1100 — álskúm, þó ekki saltgjall — úrgangur úr eldföstum fóðringum, einnig deigjum, sem falla til við bræðslu kopars — gjall sem fellur til við vinnslu eðalmálma og er ætlað til frekari hreinsunar — tingjall sem inniheldur tantal og minna en 0,5% tin		undir B1100 — harðsinksúrgangur — sindur sem inniheldur sink: — galvanhúðunarsindur, yfirborð (> 90% Zn) — galvanhúðunarsindur, botn (> 92% Zn) — sindur sem fellur til við sinksteypu (> 85% Zn) — sinksindur sem fellur til við heitgalvanhúðun (> 92% Zn) — sinkskúm

a	b	c	d
	B1115		
	B1120		B1120
	B1130 – B1240		
B1250			
	B2010 – B2030		
	B2040 nema gjall frá koparframleiðslu sem er efnafræðilega stöðgað og járnríkt (yfir 20% járninnihald) og unnið í samræmi við iðnaðarforskriftir (t.d. DIN 4301 og DIN 8201), einkum ætlað til notkunar í byggingar og til notkunar við slípun		B2040 eingöngu gjall frá koparframleiðslu sem er efnafræðilega stöðgað og járnríkt (yfir 20% járninnihald) og unnið í samræmi við iðnaðarforskriftir (t.d. DIN 4301 og DIN 8201), einkum ætlað til notkunar í byggingar og til notkunar við slípun
	B2060 – B2130		
	undir B3010 — pólýúretan (sem inniheldur ekki klórflúorkolefni) — Hertur resínúrgangur eða vörur fengnar með þéttingu		undir B3010 — plastrusl úr óhalögenuðum fjölíðum og samfjölíðum, nema pólýúretan (sem inniheldur ekki klórflúorkolefni) — eftirfarandi úrgangur flúraðra fjölíða: — perflúoretýlen/ própýlen (FEP) — perflúoralkoxýl-alkan — tetraflúoretýlen/perflúorvínyleter (PFA) — tetraflúor-etýlen/perflúor metýlvínýl eter (MFA) — pólývínýlflúoríð (PVF) — pólývínýliden-flúoríð (PVDF)
			B3020
	B3030 – B3035		
			B3040 – B3050
	B3060 – B3070		
			B3080
B3090 – B3100			

a	b	c	d
	B3110 – B4030		
GB040 – GC030			
	GC050		
			GEO20
	GF010 – GG040		
			GH013
GN010			
	GN020 – GN030		
Blöndur úrgangs			
	Blanda B1010 og B1050		
	Blanda B1010 og B1070		
	Blanda B3040 og B3080		
	Blanda B1010		
	Blanda B2010		
	Blanda B2030		
			Blanda B3010 plastrusl úr óhalógenuðum fjölliðum og samfjölliðum
	Blanda B3010 hertur resínúrgangur eða vörur fengnar með þéttingu		
	Blanda B3010 perflúoralkoxýlalkan		
			Blanda B3020
	Blanda B3030		
			Blanda B3040 nema notaðir hjólbarðar og flögur, stærri en 4 mm í þvermál, unnar úr notuðum hjólbörðum
			Blanda B3050“

14) Eftirfarandi færsla fyrir Kongó (Lýðstjórnarlýðveldið Kongó) bætist við í stafrófsröð:

„Kongó (Lýðstjórnarlýðveldið Kongó)

a	b	c	d
Allur úrgangur sem tilgreindur er í III. viðauka og blöndur úrgangstegunda sem tilgreindar eru í III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006“			

15) Eftirfarandi færsla fyrir Kólumbíu bætist við í stafrófsröð:

„Kólumbía

a	b	c	d
Færslur fyrir úrgang af einni tegund			
		B1020 – B1070	
			B1080
		B1090	
		B1115 – B1150	
			B1160
		B1170 – B1190	
			B1200
		B1210	
			B1220
		B1230 – B1250	
		B2010 nema glimmerúrgangur	B2010 eingöngu glimmerúrgangur
		B2020 – B2030	
		B2040 nema gjall frá kopar- framleiðslu sem er efna- fræðilega stöðgað og járn- ríkt (yfir 20% járninni- hald) og unnið í samræmi við iðnaðarforskriftir (t.d. DIN 4301 og DIN 8201), einkum ætlað til notkunar í byggingar og til notkunar við slípun	B2040 eingöngu gjall frá kopar- framleiðslu sem er efna- fræðilega stöðgað og járnríkt (yfir 20% járninni- hald) og unnið í samræmi við iðnaðarforskriftir (t.d. DIN 4301 og DIN 8201), einkum ætlað til notkunar í byggingar og til notkunar við slípun
		B2060 – B3020	
		B3035 – B3040	
		undir B3050 Ómeðhöndlaður korkur og viðarúrgangur: — korkúrgangur: brotinn, kornaður eða malaður korkur	undir B3050 Ómeðhöndlaður korkur og viðarúrgangur: — viðarúrgangur og rusl, einnig mótað í boli, kubba, köggla eða áþekka mynd

a	b	c	d
		undir B3060	undir B3060
		Úrgangur sem fellur til í matvælaíðnaði í landbúnaðargeiranum, svo fremi hann sé ekki smitandi:	Úrgangur sem fellur til í matvælaíðnaði í landbúnaðargeiranum, svo fremi hann sé ekki smitandi:
		— vindreggjar	— þurrkaður og dauðhreinsaður úrgangur, leifar og aukaafurðir úr jurtaríkinu, einnig í kögglum, af því tagi sem er notað sem fóður, ót.a.
		— annar úrgangur sem fellur til í matvælaíðnaði í landbúnaðargeiranum, nema aukaafurðir sem fullnægja landsbundnum og alþjóðlegum kröfum og stöðlum sem varða matvæli og fóður	— sútfæiti (degras): leifar sem falla til við meðhöndlun á fituefnum eða vaxi úr dýrum eða plöntum
			— úrgangur úr beinum og sló úr hornum, óunnin, fituhreinsuð, lauslega tilreidd (en ekki tilskorin) meðhöndluð með sýru eða gelatínsneydd
			— fiskúrgangur
			— hýði, himnur og annar úrgangur úr kakóbaunum
			B3065
		undir B3070	undir B3070
		— úrgangur úr mannshári	— sveppmygla, gerð óvirk, sem fellur til við penisillínframleiðslu og er ætluð til notkunar sem fóður
		— hálmúrgangur	
		B3080	
			B3090 – B3100
		B3110 – B3130	
			B3140
			B4010
		B4020 – B4030	
		GB040 – GC010	
			GC020
		GC030 – GF010	
			GG030 – GG040
		GH013	
			GN010 – GN030 ⁴

16) Færslunni fyrir Kostaríka er breytt sem hér segir:

„Kostaríka

a	b	c	d
Blöndur úrgangs			
Allar blöndur úrgangs sem tilgreindar eru í III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006“			

17) Í stað færslunnar fyrir Króatíu komi eftirfarandi:

„Króatía

a	b	c	d
			Allur úrgangur sem tilgreindur er í III. viðauka og blöndur úrgangstegunda sem tilgreindar eru í III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006“

18) Eftirfarandi færsla fyrir Curaçao bætist við í stafrófsröð:

„Curaçao

a	b	c	d
Færslur fyrir úrgang af einni tegund			
	B1010 – B3020		
undir B3030	undir B3030		
— notaður fatnaður og aðrar notaðar textílvörur	allur annar úrgangur		
— notaðar tuskur, úrgangur úr seglgarni, snærum, böndum og köðlum og úr sér gengnar textílvörur úr seglgarni, snæri, böndum og köðlum			
B3035			
	B3040 – B3065		
B3070			
	B3080 – B4030		
	GB040 – GF010		
GG030 – GG040			
	GH013		
GN010 – GN030			
Blöndur úrgangs			
	Allar blöndur úrgangs sem tilgreindar eru í III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006“		

19) Færslunni fyrir Egyptaland er breytt sem hér segir:

„Egyptaland

a	b	c	d
Blöndur úrgangs			
Allar blöndur úrgangs sem tilgreindar eru í III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006“			

20) Eftirfarandi færsla fyrir Makedóníu (Fyrirverandi lýðveldi Júgóslavíu) bætist við í stafrófsröð:

„Makedónía (Fyrirverandi lýðveldi Júgóslavíu)

a	b	c	d
Færslur fyrir úrgang af einni tegund			
	B1010 – B1031		
B1040			
	B1050 – B2130		
		B3010 – B3020	
	B3030 – B4030		
	GB040 – GH013		
GN010 – GN030			
Blöndur úrgangs			
		Blanda B3020	
	Allar aðrar blöndur úrgangstegunda sem tilgreindar eru í III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006“		

21) Eftirfarandi færsla fyrir Gabon bætist við í stafrófsröð:

„Gabon

a	b	c	d
Blöndur úrgangs			
Allar blöndur úrgangs sem tilgreindar eru í III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006“			

22) Í stað færslunnar fyrir Georgíu komi eftirfarandi:

„Georgía

a	b	c	d
Færslur fyrir úrgang af einni tegund			
			B1010 – B1030
B1031 – B1040			

a	b	c	d
			B1050 – B1070
B1080 – B1190			
			B1200
B1210 – B2010			
			B2020
B2030 – B2130			
			B3010 – B3035
B3040			
			B3050
B3060 – B4030			
GB040 – GE020			
			GF010
GG030 – GG040			
			GH013 – GN010
GN020 – GN030			
Blöndur úrgangs			
			Blanda B1010 og B1050
			Blanda B1010 og B1070
Blanda B3040 og B3080			
			Blanda B1010
Blanda B2010			
Blanda B2030			
			Blanda B3010 plastruð úr óhalögenuðum fjölliðum og samfjölliðum
			Blanda B3010 hertur resínúrgangur eða vörur fengnar með þéttingu
			Blanda B3010 perflúoralkoxýlalkan
			Blanda B3020
			Blanda B3030
Blanda B3040			
			Blanda B3050“

23) Eftirfarandi færsla fyrir Gvatemala bætist við í stafrófsröð:

„Gvatemala

a	b	c	d
	Allur úrgangur sem tilgreindur er í III. viðauka og blöndur úrgangstegunda sem tilgreindar eru í III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006“		

24) Í stað færslunnar fyrir Gvæjana komi eftirfarandi:

„Gvæjana

a	b	c	d
Allur úrgangur sem tilgreindur er í III. viðauka og blöndur úrgangstegunda sem tilgreindar eru í III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006“			

25) Eftirfarandi færsla fyrir Hondúras bætist við í stafrófsröð:

„Hondúras

a	b	c	d
Allur úrgangur sem tilgreindur er í III. viðauka og blöndur úrgangstegunda sem tilgreindar eru í III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006“			

26) Í stað færslunnar fyrir Hong Kong (Kína) komi eftirfarandi:

„Hong Kong (Kína)

a	b	c	d
Færslur fyrir úrgang af einni tegund			
			B1010 – B1020
B1030 – B1031			
			B1040 – B1050
B1060 – B1090			
undir B1100 — úrgangur úr eldföstum fôðringum, einnig deiglum, sem falla til við bræðslu kopars			undir B1100 allur annar úrgangur
			B1115 – B1130
B1140 – B1190			
			B1200
B1210 – B1240			

a	b	c	d
			B1250 – B2060
B2070 – B2080			
			B2090
B2100 – B2130			
			B3010 – B3030
B3035			
			B3040 – B3060
B3065			
			B3070 – B3090
B3100 – B3130			
			B3140
B4010 – B4030			
			GB040 – GN030
Blöndur úrgangs			
Blanda B1010 og B1070			
			Allar aðrar blöndur úrgangstegunda sem tilgreindar eru í III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006“

27) Eftirfarandi færsla fyrir Kasakstan bætist við í stafrófsröð:

„Kasakstan

a	b	c	d
Færslur fyrir úrgang af einni tegund			
	B1010 – B1160		
	B1170 – B1240		B1170 – B1240
	B1250 – B3035		
	undir B3040 — úrgangur og rusl úr harðgúmmí (t.d. ebónít)		undir B3040 — annar gúmmíúrgangur (þó ekki úrgangur af því tagi sem er tilgreindur annars staðar)
	B3050		
	B3060 úrgangur sem fellur til í matvælaíðnaði í landbúnaðargeiranum, svo fremi hann sé ekki smitandi, nema vándreggjar		B3060 eingöngu vándreggjar
	B3065 – B3070		
	B3080		B3080

a	b	c	d
	B3090 – B3130		
	B3140		B3140
	B4010 – B4030		
	GB040 – GG030		
	GG040		GG040
	GH013 – GN030		
Blöndur úrgangs			
	Blanda B1010 og B1050		
	Blanda B1010 og B1070		
	Blanda B3040 og B3080		Blanda B3040 og B3080
	Blanda B1010		
	Blanda B2010		
	Blanda B2030		
	Blanda B3010 plastrusl úr óhalógenuðum fjölíðum og samfjölíðum		
	Blanda B3010 hertur resínúrgangur eða vörur fengnar með þéttingu		
	Blanda B3010 perflúoralkoxýlalkan		
	Blanda B3020		
	Blanda B3030		
Blanda B3040			
	Blanda B3050“		

28) Í stað færslunnar fyrir Kenía komi eftirfarandi:

„Kenía

a	b	c	d
Færslur fyrir úrgang af einni tegund			
Allur úrgangur sem tilgreindur er í III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006“			

29) Eftirfarandi færsla fyrir Kúveit bætist við í stafrófsröð:

„Kúveit

a	b	c	d
Allur úrgangur sem tilgreindur er í III. viðauka og blöndur úrgangstegunda sem tilgreindar eru í III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006“			

30) Í stað færslunnar fyrir Kirgistan komi eftirfarandi:

„Kirgistan

a	b	c	d
Færslur fyrir úrgang af einni tegund			
B1010 eingöngu þóriumrusl			B1010 Úrgangur málma og málmblandna í formi sem tvístrast ekki, nema þóriumrusl
			B1020
B1030 – B1100			
			B1115
B1120 – B1140			
			B1150
B1160 – B1240			
			B1250
B2010			
			B2020
undir B2030 — trefjar, að stofni til úr keramik, ót.a.			undir B2030 — úrgangur og rusl úr keramikmeli
B2040 – B2130			
undir B3010 — hertur resínúrgangur eða vörur fengnar með þéttingu — eftirfarandi úrgangur flúoraðra fjölliða: — perflúoretýlen/própýlen (FEP) — perflúoralkoxýl-alkan — tetraflúoretýlen/perflúorvínyleter (PFA) — tetraflúor-etýlen/perflúor-metýlvínyleter (MFA)			undir B3010 — plastrusl úr óhaló-genuðum fjölliðum og samfjölliðum

a	b	c	d
— pólývínýlflúoríð (PVF) — pólývínýliden-flúoríð (PVDF)			
			B3020 – B3030
B3035			
			B3040
undir B3050 — korkúrgangur: brotinn, kornaður eða malaður korkur			undir B3050 — viðarúrgangur og rusl, einnig mótað í boli, kubba, köggla eða áþekka mynd
undir B3060 Úrgangur sem fellur til í matvælaíðnaði í landbúnaðargeiranum, svo fremi hann sé ekki smitandi: vındreggjar — sutféiti (degras): leifar sem falla til við meðhöndlun á fituefnum eða vaxi úr dýrum eða plöntum — fiskúrgangur — hýði, himnur og annar úrgangur úr kakóbaunum — annar úrgangur sem fellur til í matvælaíðnaði í landbúnaðargeiranum, nema aukaafurðir sem fullnægja landsbundnum og alþjóðlegum kröfum og stöðlum sem varða matvæli og fæður			undir B3060 Úrgangur sem fellur til í matvælaíðnaði í landbúnaðargeiranum, svo fremi hann sé ekki smitandi: — þurrkaður og dauðhreinsaður úrgangur, leifar og aukaafurðir úr jurtaríkinu, einnig í kögglum, af því tagi sem er notað sem fæður, ót.a. — úrgangur úr beinum og sló úr hornum, óunnin, fituhreinsuð, lauslega tilreidd (en ekki tilskorin) meðhöndluð með sýru eða gelatínsneydd
			B3065
B3070 – B3130			
			B3140
B4010 – B4030			
GB040 – GN030			
Blöndur úrgangs			
			Blanda B1010 og B1050
			Blanda B1010 og B1070
Blanda B3040 og B3080			
			Blanda B1010
Blanda B2010			

a	b	c	d
Blanda B2030			
			Blanda B3010 plastrusl úr óhalógenuðum fjölíðum og samfjölíðum
Blanda B3010 hertur resínúrgangur eða vörur fengnar með þéttingu			
Blanda B3010 perflúoralkoxýlalkan			
			Blanda B3020
			Blanda B3030
			Blanda B3040
			Blanda B3050“

31) Í stað færslunnar fyrir Líberíu komi eftirfarandi:

„Líbería

a	b	c	d
	Allur úrgangur sem tilgreindur er í III. viðauka og blöndur úrgangstegunda sem tilgreindar eru í III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006“		

32) Í stað færslunnar fyrir Makaó (Kína) komi eftirfarandi:

„Makaó (Kína)

a	b	c	d
Allur úrgangur sem tilgreindur er í III. viðauka og blöndur úrgangstegunda sem tilgreindar eru í III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006“			

33) Eftirfarandi færsla fyrir Madagaskar bætist við í stafrófsröð:

„Madagaskar

a	b	c	d
Allur úrgangur sem tilgreindur er í III. viðauka og blöndur úrgangstegunda sem tilgreindar eru í III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006“			

34) Í stað færslunnar fyrir Malasíu komi eftirfarandi:

„Malasía

a	b	c	d
Færslur fyrir úrgang af einni tegund			
undir B1010	undir B1010	undir B1010	
— nikkelrusl	— mólýbdenrusl	— eðalmálmar (gull, silfur og platínu- flokkurinn, þó ekki kvikasilfur)	
— sinkrusl	— kóbaltrusl		
— volframrusl	— bismútrusl		

a	b	c	d
— tantálsur	— sirkónsur	— rusl úr járn og stáli	
— magnesíumsur	— þóríumsur	— koparsur	
— títansur		— álur	
— mangansur		— tinur	
— germaníumsur			
— vanadíumsur			
— hafnín-, indín-, níóbín-, renín- og gallíumsur			
— lantaníðarsur			
— krómsur			
B1020 – B1100			
		B1115	
B1120 – B1140			
		B1150	
B1160 – B1190			
		B1200 – B1210	
B1220 – B1240			
		B1250 – B2030	
undir B2040		undir B2040	
— kalsíumsúlfat, að hluta hreinsað, framleitt við brennisteinshreinsun útblasturs		— gífsplötuúrgangur sem fellur til við niðurrif bygginga	
— gjall frá koparframleiðslu, efnafræðilega stöðgað og járnrikt (yfir 20% járninnihald) og unnið í samræmi við iðnaðarforskriftir (t.d. DIN 4301 og DIN 8201), einkum ætlað til notkunar í byggingar og til notkunar við slípun		— brennisteinn sem fast efni	
		— kalksteinn frá fram- leiðslu kalsíum- sýanamíðs (með pH læggra en 9)	
		— natríum-, kalíum- og kalsíumklóríð	
		— kísilkol (kísilkarbítur)	
		— steinsteypubrot	
		— glerúrgangur sem inniheldur litíumtantal og litíumníóbíum	
		B2060	
B2070 – B2080			
		B2090	
B2100			
		B2110 – B2130	
B3010			
		B3020 – B3030	
		B3035	

a	b	c	d
B3040			
	undir B3050 — viðarúrgangur og rusl, einnig mótað í boli, kubba, köggla eða áþekka mynd	undir B3050 — korkúrgangur: brotinn, kornaður eða malaður korkur	
	undir B3060 — þurrkaður og dauðhreinsaður úrgangur, leifar og aukaafurðir úr jurtaríkinu, einnig í kögglum, af því tagi sem er notað sem fôður, ót.a. — úrgangur úr beinum og sló úr hornum, óunnin, fituhreinsuð, lauslega tilreidd (en ekki tilskorin) meðhöndluð með sýru eða gelatínsneydd — hýði, himnur og annar úrgangur úr kakóbaunum — annar úrgangur sem fellur til í matvælaíðnaði í landbúnaðargeiranum, nema aukaafurðir sem fullnægja landsbundnum og alþjóðlegum kröfum og stöðlum sem varða matvæli og fôður	undir B3060	undir B3060 — annar úrgangur sem fellur til í matvælaíðnaði í landbúnaðargeiranum, nema aukaafurðir sem fullnægja landsbundnum og alþjóðlegum kröfum og stöðlum sem varða matvæli og fôður
	B3065 – B3140		
B4010			
		B4020	
B4030			
GB040 – GC050			
		GE020 – GF010	
GG030 – GH013			
	GN010 – GN030		GN010 – GN030
Blöndur úrgangs			
Allar blöndur úrgangs sem tilgreindar eru í III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006“			

35) Eftirfarandi færsla fyrir Míritius (Lýðveldið Míritius) bætist við í stafrófsröð:

„Míritius (Lýðveldið Míritius)

a	b	c	d
	Allur úrgangur sem tilgreindur er í III. viðauka og blöndur úrgangstegunda sem tilgreindar eru í III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006“		

36) Í stað færslunnar fyrir Moldóvu (Lýðveldið Moldóva) komi eftirfarandi:

„Moldóva (Lýðveldið Moldóva)

a	b	c	d
Færslur fyrir úrgang af einni tegund			
B1010 – B2010			
			B2020
B2030 – B3010			
undir B3020			undir B3020
— annað, þ.m.t. en ekki einvörðungu:			Úrgangur og rusl úr pappír eða pappa úr:
— plasthúðaður pappi			— óbleiktum pappír eða pappa eða úr bylgjupappír eða -pappa
— óflokkað rusl			— annars konar pappír eða pappa, að mestu úr bleiktu, efnafræðilega unnu mauki, ekki gegnlitaður
			— pappír eða pappa, að mestu úr vélunnu mauki (t.d. dagblöð, tímarit og áþekkt prentað efni)
B3030 – B4030			
GB040 – GN030			
Blöndur úrgangs			
Blanda B3020			Blanda B3020
eingöngu ef úrgangurinn inniheldur plasthúðaðan pappa eða óflokkað rusl			nema ef úrgangurinn inniheldur plasthúðaðan pappa eða óflokkað rusl
Allar aðrar blöndur úrgangstegunda sem tilgreindar eru í III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006“			

37) Eftirfarandi færsla fyrir Nýja-Sjáland bætist við í stafrófsröð:

„Nýja-Sjáland

a	b	c	d
		Allur úrgangur sem tilgreindur er í III. viðauka og blöndur úrgangstegunda sem tilgreindar eru í III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006“	

38) Í stað færslunnar fyrir Filippseyjar komi eftirfarandi:

„Filippseyjar

a	b	c	d
Færslur fyrir úrgang af einni tegund			
undir B1010			undir B1010
— kóbaltrusl			— eðalmálmar (gull, silfur og platínuflokkurinn, þó ekki kvikasilfur)
— krómrusl			— allt annað rusl
B1020 – B1030			
	B1031 – B1050		
B1060			
	B1070 – B1080		
B1090			
	B1100 – B1120		
B1130 – B1140			
	B1150 – B1240		
		B1250	
B2010			
		B2020 – B2030	
undir B2040	undir B2040		
— kalsíumsúlfat, að hluta hreinsað, framleitt við brennisteinshreinsun útblasturs	— gjall frá koparfram- leiðslu, efnafræðilega stöðgað og járnríkt (yfir 20% járninni- hald) og unnið í samræmi við iðnaðar- forskriftir (t.d. DIN 4301 og DIN 8201), einkum ætlað til notkunar í byggingar og til notkunar við slipun		
— gifsplötuúrgangur sem fellur til við niðurrif bygginga			
— brennisteinn sem fast efni			
— kalksteinn frá framleiðslu kalsíumsýanamíðs (með pH lægra en 9)			
— natríum-, kalíum- og kalsíumklóríð			
— kísilkol (kísilkarbítur)			
— steinsteypubrot			
— glerúrgangur sem inniheldur litíumtantal og litíumníóbíum			
B2060 – B2130			
			B3010

a	b	c	d
		B3020	
B3030			
		B3035	
B3040			
		B3050	
B3060 – B4030			
	GB040 – GC030		
GC050			
		GE020 – GF010	
GG030			
	GG040		
			GH013
GN010 – GN030			
Blöndur úrgangs			
Blanda B1010 og B1050 eingöngu ef blandan inniheldur kóbaltrúsl			Blanda B1010 og B1050 nema ef blandan inniheldur kóbaltrúsl
Blanda B1010 og B1070 eingöngu ef blandan inniheldur kóbaltrúsl			Blanda B1010 og B1070 nema ef blandan inniheldur kóbaltrúsl
Blanda B3040 og B3080			
Blanda B1010 eingöngu ef blandan inniheldur kóbaltrúsl			Blanda B1010 nema ef blandan inniheldur kóbaltrúsl
Blanda B2010			
Blanda B2030			
			Blanda B3010 plastrúsl úr óhalógenuðum fjölíðum og samfjölíðum
			Blanda B3010 hertur resínúrgangur eða vörur fengnar með þéttingu
			Blanda B3010 perflúoralkoxýlalkan
		Blanda B3020	
		Blanda B3030	
Blanda B3040			
		Blanda B3050 ⁴	

39) Eftirfarandi færsla fyrir Katar bætist við í stafrófsröð:

„Katar

a	b	c	d
Allur úrgangur sem tilgreindur er í III. viðauka og blöndur úrgangstegunda sem tilgreindar eru í III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006“			

40) Eftirfarandi færsla fyrir Rúanda bætist við í stafrófsröð:

„Rúanda

a	b	c	d
Allur úrgangur sem tilgreindur er í III. viðauka og blöndur úrgangstegunda sem tilgreindar eru í III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006“			

41) Eftirfarandi færsla fyrir Senegal bætist við í stafrófsröð:

„Senegal

a	b	c	d
	Allur úrgangur sem tilgreindur er í III. viðauka og blöndur úrgangstegunda sem tilgreindar eru í III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006“		

42) Í stað færslunnar fyrir Serbíu komi eftirfarandi:

„Serbía

a	b	c	d
			Allur úrgangur sem tilgreindur er í III. viðauka og blöndur úrgangstegunda sem tilgreindar eru í III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006“

43) Eftirfarandi færsla fyrir Tadsjikistan bætist við í stafrófsröð:

„Tadsjikistan

a	b	c	d
Færslur fyrir úrgang af einni tegund			
	B1010 – B1150		
B1160 – B1200			
	B1210 – B1240		
B1250			
	B2010 – B2030		
B2040 eingöngu steinsteypubrot	B2040 allur annar úrgangur		
	B2060 – B2110		

a	b	c	d
B2120 – B2130			
	B3010 – B3020		
undir B3030 Eftirfarandi efni, sem framleidd eru samkvæmt forskrift, svo fremi þau séu ekki blönduð öðrum úrgangi: — silkiúrgangur (einnig púpuhýði, sem henta ekki til hespunar, garnúrgangur og forkembd textílefni) — hvorki kembdur né greiddur — annar — úrgangur úr ull eða fin-eða grófgerðu dýrahári, einnig garnúrgangur, en þó ekki forkembd textílefni — afkembur úr ull eða fingerðu dýrahári — annar úrgangur úr ull eða fingerðu dýrahári — úrgangur úr grófgerðu dýrahári — hörruddi og -úrgangur — hampruddi og úrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) úr hampi (<i>Cannabis sativa</i> L.) — hampruddi og úrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) úr jútu og annars konar textílbastrefjum (nema hör, hampi og ramí) — hampruddi og úrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) úr sísalhampi og annars konar textíltrefjum úr plöntum af ættkvísl eyðimerkurlilja (<i>Agave</i>) — hampruddi, afkembur og úrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) úr kókostrefjum — hampruddi, afkembur og úrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) úr manilahampi (<i>Musa textilis</i> Nee) — hampruddi, afkembur og úrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) úr ramí og annars konar textíltrefjum úr jurtaríkinu, ót.a.	undir B3030 Eftirfarandi efni, sem framleidd eru samkvæmt forskrift, svo fremi þau séu ekki blönduð öðrum úrgangi: — baðmullarúrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) — garnúrgangur (einnig úrgangur þráða) — forkembd textílefni — annar — úrgangur (einnig afkembur, garnúrgangur og forkembd textílefni) úr gervitrefjum — úr tilbúnum (efnasmíðuðum) trefjum — úr gervitrefjum — notaður fatnaður og aðrar notaðar textílvörur — notaðar tuskur, úrgangur úr seglgarni, snærum, böndum og köðlum og úr sér gengnar textílvörur úr seglgarni, snæri, böndum og köðlum — flokkað — annað		

a	b	c	d
	B3035 – B3040		
B3050			
undir B3060 — vındreggjar — þurrkaður og dauðhreinsaður úrgangur, leifar og aukaafurðir úr jurtaríkinu, einnig í köggjum, af því tagi sem er notað sem fôður, ót.a. — sútfeiti (degras): leifar sem falla til við meðhöndlun á fituefnum eða vaxi úr dýrum eða plöntum	undir B3060 — úrgangur úr beinum og sló úr hornum, óunnin, fituhreinsuð, lauslega tilreidd (en ekki tilskorin) meðhöndluð með sýru eða gelatínsneydd — fiskúrgangur — hýði, himnur og annar úrgangur úr kakóbaunum — annar úrgangur sem fellur til í matvælaíðnaði í landbúnaðargeiranum, nema aukaafurðir sem fullnægja landsbundnum og alþjóðlegum kröfum og stöðlum sem varða matvæli og fôður		
	B3065		
B3070			
	B3080		
B3090 – B3120			
	B3130 – B3140		
B4010 – B4020			
	B4030		
	GB040 – GC020		
GC030			
	GC050 – GG030		
GG040			
	GH013		
GN010 – GN030			
Blöndur úrgangs			
	Allar blöndur úrgangs sem tilgreindar eru í III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006“		

44) Eftirfarandi færsla fyrir Tansaníu bætist við í stafrófsröð:

„Tansanía

a	b	c	d
Blöndur úrgangs			
Allar blöndur úrgangs sem tilgreindar eru í III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006“			

45) Í stað færslunnar fyrir Taíland komi eftirfarandi:

„Taíland

a	b	c	d
Færslur fyrir úrgang af einni tegund			
		B1010 – B1100	
	B1115		
		B1120 – B1150	
	B1160		
		B1170 – B2040	
	B2060		
		B2070	
	B2080		
		B2090 – B2110	
	B2120 – B2130		
	B3010		B3010
		B3020 – B3035	
B3040 eingöngu fyrir notaða hjólbarða		B3040 nema fyrir notaða hjólbarða	
		B3050 – B3070	
B3080 eingöngu fyrir notaða hjólbarða		B3080 nema fyrir notaða hjólbarða	
		B3090 – B3130	
B3140			
		B4010 – B4020	
	B4030		B4030
		GB040	

a	b	c	d
	GC010 – GC020		
GC030			
		GC050 – GF010	
	GG030 – GG040		
	GH013		GH013
			GN010 – GN030
Blöndur úrgangs			
		Blanda B1010 og B1050	
		Blanda B1010 og B1070	
Blanda B3040 og B3080 eingöngu fyrir notaða hjólbarða		Blanda B3040 og B3080 nema fyrir notaða hjólbarða	
		Blanda B1010	
		Blanda B2010	
		Blanda B2030	
	Blanda B3010 plastrul úr óhalógenuðum fjölliðum og samfjölliðum		Blanda B3010 plastrul úr óhalógenuðum fjölliðum og samfjölliðum
	Blanda B3010 hertur resínúrgangur eða vörur fengnar með þéttingu		Blanda B3010 hertur resínúrgangur eða vörur fengnar með þéttingu
	Blanda B3010 perflúoralkoxýlalkan		Blanda B3010 perflúoralkoxýlalkan
		Blanda B3020	
		Blanda B3030	
Blanda B3040 eingöngu fyrir notaða hjólbarða		Blanda B3040 nema fyrir notaða hjólbarða	
		Blanda B3050 ⁴⁶	

46) Í stað færslunnar fyrir Túnis komi eftirfarandi:

„Túnis

a	b	c	d
Færslur fyrir úrgang af einni tegund			
	B1010		B1010

a	b	c	d
B1020 – B1220			
	B1230 – B1240		B1230 – B1240
B1250 – B2130			
undir B3010 — plastrur úr óhaló-genuðum fjöliliðum og samfjöliliðum, ásamt eftirfarandi efnum en ekki einskorðað við þau: — pólývínýlalkóhól — pólývínýlbútýral — pólývínýlasetat — hertur resínúrgangur eða vörur fengnar með þéttingu, m.a. eftirfarandi: — úreaformaldehýð-resín — fenólformaldehýðresín — melamín-formaldehýðresín — epoxýresín — alkýðresín — pólýamíð — eftirfarandi úrgangur flúoraðra fjöliliðna: — perflúoretýlen/própýlen (FEP) — perflúoral-koxýlalkan — tetraflúoretýlen/perflúorvínyleter (PFA) — tetraflúoretýlen/perflúormetýlvínyleter (MFA) — pólývínýlflúoríð (PVF) — pólývínýliden-flúoríð (PVDF)	undir B3010 — plastrur úr óhaló-genuðum fjöliliðum og samfjöliliðum, ásamt eftirfarandi efnum en ekki einskorðað við þau: — etýlen — stýren — pólýprópýlen — pólýetýl-entereþalat — akrýlnítril — bútadíen — pólýasetól — pólýamíð — pólýbútýl-entereþalat — pólýkarbonöt — pólýeterar — pólýfenýlensúlfið — akrýlfjöliliður — alkön C10–C13 (mýkiefni) — pólýúretan (sem inniheldur ekki klórflúorkolefni) — pólýsiloxön — pólýmetýl-metakrýlat		undir B3010 — plastrur úr óhaló-genuðum fjöliliðum og samfjöliliðum, ásamt eftirfarandi efnum en ekki einskorðað við þau: — etýlen — stýren — pólýprópýlen — pólýetýl-entereþalat — akrýlnítril — bútadíen — pólýasetól — pólýamíð — pólýbútýl-entereþalat — pólýkarbonöt — pólýeterar — pólýfenýlensúlfið — akrýlfjöliliður — alkön C10–C13 (mýkiefni) — pólýúretan (sem inniheldur ekki klórflúorkolefni) — pólýsiloxön — pólýmetýl-metakrýlat
undir B3020 Úrgangur úr pappír, pappa og pappírsvörum: — annað, þ.m.t. en ekki einvörðungu: — plasthúðaður pappi	undir B3020 Úrgangur úr pappír, pappa og pappírsvörum: Eftirfarandi efni, svo fremi þau séu ekki blönduð hættulegum úrgangi:		undir B3020 Úrgangur úr pappír, pappa og pappírsvörum: Eftirfarandi efni, svo fremi þau séu ekki blönduð hættulegum úrgangi:

a	b	c	d
— óflokkað rusl	Úrgangur og rusl úr pappír eða pappa úr: — óbleiktum pappír eða pappa eða úr bylgjupappír eða -pappa — annars konar pappír eða pappa, að mestu úr bleiktu, efnafræðilega unnu mauki, ekki gegnlitaður — pappír eða pappa, að mestu úr vélunnu mauki (t.d. dagblöð, tímarit og áþekkt prentað efni)		Úrgangur og rusl úr pappír eða pappa úr: — óbleiktum pappír eða pappa eða úr bylgjupappír eða -pappa — annars konar pappír eða pappa, að mestu úr bleiktu, efnafræðilega unnu mauki, ekki gegnlitaður — pappír eða pappa, að mestu úr vélunnu mauki (t.d. dagblöð, tímarit og áþekkt prentað efni)
	B3030 Textilúrgangur, nema notaður fatnaður og aðrar notaðar textílvörur	B3030 eingöngu notaður fatnaður og aðrar notaðar textílvörur	B3030 Textilúrgangur, nema notaður fatnaður og aðrar notaðar textílvörur
	B3035 – B3065		B3035 – B3065
undir B3070 sveppmygla, gerð óvirk, sem fellur til við penisillínframleiðslu og er ætluð til notkunar sem fóður	undir B3070 — úrgangur úr mannshári — hálmúrgangur		undir B3070 — úrgangur úr mannshári — hálmúrgangur
	B3080		B3080
B3090 – B4030			
GB040 – GN030			
Blöndur úrgangs			
Blanda B1010 og B1050			
Blanda B1010 og B1070			
	Blanda B3040 og B3080		Blanda B3040 og B3080
	Blanda B1010		Blanda B1010
Blanda B2010			
Blanda B2030			
	Blanda B3010 plastrusl úr óhalógenuðum fjölíðum og samfjölíðum		Blanda B3010 plastrusl úr óhalógenuðum fjölíðum og samfjölíðum

a	b	c	d
Blanda B3010 hertur resínúrgangur eða vörur fengnar með þéttingu			
Blanda B3010 perflúoralkoxýlalkan			
	Blanda B3020		Blanda B3020
	Blanda B3030		Blanda B3030
	Blanda B3040		Blanda B3040
	Blanda B3050		Blanda B3050“

47) Eftirfarandi færsla fyrir Sameinuðu arabísku furstadæmin bætist við í stafrófsröð:

„Sameinuðu arabísku furstadæmin

a	b	c	d
Allur úrgangur sem tilgreindur er í III. viðauka og blöndur úrgangstegunda sem tilgreindar eru í III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006“			

48) Í stað færslunnar fyrir Vietnam komi eftirfarandi:

„Vietnam

a	b	c	d
Færslur fyrir úrgang af einni tegund			
undir B1010 — eðalmálmar (gull, silfur og platínu- flokkurinn, þó ekki kvikasilfur) — tantalrusl — kóbaltrusl — bismútrusl — germaníumrusl — vanadíumrusl — hafnium-, indium-, níóbium-, renium- og gallíumrusl — þóríumrusl — lantaníðarusl		undir B1010 — rusl úr járn og stáli — koparrusl — nikkellusl — álrusl — sinkrusl — tinrusl — volframrusl — mólýbdenrusl — magnesíumrusl — sirkonrusl — titanrusl — manganrusl — krómrusl	
undir B1020 — beryllíumrusl — kadmíumrusl		undir B1020 — antímonrusl	

a	b	c	d
— selenrusl — tellúrusl		— blýrusl (þó ekki blýgeymar)	
B1030 – B1190			
		B1200	
B1210 – B2010			
		B2020	
B2030			
undir B2040 gífsplötuúrgangur sem fellur til við niðurrif bygginga — gjall frá koparframleiðslu, efnafræðilega stöðgað og járnríkt (yfir 20% járninnihald) og unnið í samræmi við iðnaðarforskriftir (t.d. DIN 4301 og DIN 8201), einkum ætlað til notkunar í byggingar og til notkunar við slípun — brennisteinn sem fast efni — kalksteinn frá framleiðslu kalsíumsýanamiðs (með pH lægra en 9) — natrium-, kalíum- og kalsíumklóríð — kísilkol (kísilkarbítur) — steinsteypubrot — glerúrgangur sem inniheldur litíumtantal og litíumníóbíum		undir B2040 — kalsíumsúlfat, að hluta hreinsað, framleitt við brennisteins-hreinsun útblásturs	
B2060 – B2130			
undir B3010 allur annar úrgangur		undir B3010 etýlen — stýren — pólýprópýlen — pólýetýlenterepalat — pólýkarbonöt	
		B3020	
B3030 – B4030			
GB040			

a	b	c	d
		GC010	
GC020			
		GC030	
GC050 – GN030			
Blöndur úrgangs			
Allar blöndur úrgangs sem tilgreindar eru í III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006“			

49) Eftirfarandi færsla fyrir Sambíu bætist við í stafrófsröð:

„Sambía

a	b	c	d
Allur úrgangur sem tilgreindur er í III. viðauka og blöndur úrgangstegunda sem tilgreindar eru í III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006“			

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 967/2009

2014/EES/12/37

frá 15. október 2009

um breytingu á reglugerð (EB) nr 1418/2007 um útflutning á tilteknum tegundum úrgangs
til endurnýtingar til tiltekinna landa utan Efnahags- og framfarastofnunarinnar
(OECD) (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB)
nr. 1013/2006 frá 14. júní 2006 um tilflutning úrgangs⁽¹⁾,
einkum þriðju undirgrein 2. mgr. 37. gr.,

að höfðu samráði við hlutaðeigandi lönd,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Framkvæmdastjórninni hafa borist svör frá Svartfjallalandi, Nepal, Serbíu og Singapúr við skriflegri beiðni sinni um að fá skriflega staðfestingu á því að flytja megi út úrgang, sem er tilgreindur í III. viðauka eða III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006 og sem útflutningur á er ekki bannaður skv. 36. gr. hennar, frá Bandalaginu til endurnýtingar í þessum löndum og um að fá upplýsingar um þá eftirlitsaðferð sem verður hugsanlega notuð í viðtökulandinu. Framkvæmdastjórninni hafa einnig borist frekari upplýsingar í tengslum við Hong Kong, Indónesíu og Úkraínu. Því ber að breyta viðaukanum við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1418/2007⁽²⁾ til að taka tillit til þess.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 15. október 2009.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Í stað 1. gr. a í reglugerð (EB) nr. 1418/2007 komi eftirfarandi:

„1. gr. a

Þau svör sem bást í kjölfar skriflegrar beiðni framkvæmdastjórnarinnar, í samræmi við fyrstu undirgrein 1. mgr. 37. gr. reglugerðar (EB) nr. 1013/2006, eru tilgreind í viðaukanum.

Ef tilgreint er í viðaukanum að land, að því er varðar tiltekinn tilflutning úrgangs, hvorki banni hann né beiti málsmeðferð um skriflega fyrirframtilkynningu og skriflegt fyrirframsamþykki eins og lýst er í 35. gr. þeirrar reglugerðar, skal 18. gr. þeirrar reglugerðar gilda, að breyttu breytanda, um slíkan tilflutning.“

2. gr.

Viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 1418/2007 er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda á gildistökudegi.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Catherine ASHTON

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 271, 16.10.2009, bls. 12. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 32/2014 frá 14. febrúar 2014 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 190, 12.7.2006, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 316, 4.12.2007, bls. 6.

VIÐAUKI

Viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 1418/2007 er breytt sem hér segir:

1. Í stað færslunnar fyrir Hong Kong, sem varðar úrgangskóðann B3010, komi eftirfarandi:

„Hong Kong

a	b	c	d
		undir B3010: etýlen — stýren — pólýprópýlen — pólýetýlenterēpalat — akrýlnítríl — bútadíen — pólýamíð — pólýbútýlenterēpalat — pólýkARBónót — pólýfenýlensúlfíð — akrýlfjölíður — pólýúretan (sem inniheldur ekki klórflúorkolefni) — pólýsíloxón — pólýmetýlmetakrýlat — pólývínýlalkóhól — pólývínýlbútýral — pólývínýlasetat hertur resínúrgangur eða afurðir fengnar með þéttingu, m.a. eftirfarandi: — úreaformaldehýðresín — fenólformaldehýðresín — melamínformaldehýðresín — epoxýresín — alkýðresín — pólýamíð	undir B3010: — pólýasetól — pólýeterar — alkón C10–C13 (mýkiefni) — perflúoretýlen/própýlen (FEP) — perflúoralkoxýlalkan — tetraflúoretýlen/perflúorvínyleter (PFA) — tetraflúoretýlen/perflúormetýlvínyleter (MFA) — pólývínýlflúoríð (PVF) — pólývínýlidenflúoríð (PVDF)“

2. Færslunni fyrir Indónesíu er breytt með tilliti til eftirfarandi úrgangs:

„Indónesía

a	b	c	d
			B3010
			B3030
			B3035
			B3130
			Plastúrgangur í föstu formi GH013 391530 Víní- klórfljóllíður úr 3904 10-40“

3. Á eftir færslunni fyrir Moldóvu (Lýðveldið Moldóvu) bætist eftirfarandi færsla við:

„Svartfjallaland

a	b	c	d
B3140			
GC010			
GC020			
	allur annar úrgangur sem er tilgreindur í III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1013/2006 ⁴		

4. Á eftir færslunni fyrir Marokkó bætist eftirfarandi færsla við:

„Nepal

a	b	c	d
			B3020 ⁴

5. Á eftir færslunni fyrir Rússland (Rússneska sambandsríkið) bætist eftirfarandi færsla við:

„Serbía

a	b	c	d
	B1010-B3020		
undir B3030: — notaður fatnaður og aðrar notaðar textílvörur	undir B3030: allur annar úrgangur		
	B3035		
B3040			
	B3050-B3070		
B3080			
	B3090-B4030		
	GB040		
GC010			
GC020			
	GC030-GN030 ⁴		

6. Á eftir færslunni fyrir Seychelles-eyjar bætist eftirfarandi færsla við:

„Singapúr

a	b	c	d
			B1010
			B1020
			B1150
			B1200
			undir B2040: gjall frá koparframleiðslu, efnafræðilega stöðgað og járnrikt (yfir 20% járninnihald) og unnið í samræmi við iðnaðarforskriftir (t.d. DIN 4301 og DIN 8201), einkum ætlað til notkunar í byggingar og til notkunar við slípun
			undir B3010: plastúrgangur í föstu formi, sem er framleiddur samkvæmt forskrift, svo fremi hann sé ekki blandaður öðrum úrgangi
			undir B3020: eftirfarandi efni, svo fremi þau séu ekki blönduð hættulegum úrgangi: úrgangur og rusl úr pappír eða pappa úr: — óbleiktum pappír eða pappa eða úr bylgjupappír eða -pappa — annars konar pappír eða pappa, að mestu úr bleiktu, efnafræðilega unnu mauki, ekki gegnlitaður — pappír eða pappa, að mestu úr vélunnu mauki (t.d. dagblöð, tímarit og áþekkt prentað efni) — annað, þ.m.t. en ekki einvörðungu plasthúdaður pappi“

7. Í stað færslunnar fyrir Úkraínu komi eftirfarandi:

„Úkraína

a	b	c	d
		B1010 nema: krómrusl	
		B1020-B1030	
		B1040-B1090	
		B1100 nema: gjall frá koparvinnslu, ætlað til frekari vinnslu eða hreinsunar, sem inniheldur ekki arsen, blý eða kadmíum í þeim mæli að fram komi hættulegir eiginleikar sem tilgreindir eru í III. viðauka	
		B1120-B1130	
		B1150-B1240	
		B2010-B2040	
		B2060-B2120	
		B3010 nema: — tetraflúoretýlen/ perflúorvínyleter (PFA) — tetraflúoretýlen/ perflúormetýlvínyleter (MFA)	
		B3020-B3030	
		B3040-B3060	
		B3070-B3130	
	B3140		
		B4010-B4030“	

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) nr. 1068/2013

2014/EES/12/38

frá 30. október 2013

um breytingu á II. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1333/2008 að því er varðar notkun á dífosfötum (E 450), trifosfötum (E 451) og fjölfosfötum (E 452) í votsaltaðan fisk (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1333/2008 frá 16. desember 2008 um aukefni í matvælum ⁽¹⁾, einkum 3. mgr. 10. gr. og 5. mgr. 30. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1333/2008 er sett fram skrá Evrópusambandsins yfir matvælaaukefni sem samþykkt hafa verið til notkunar í matvæli og skilyrði fyrir notkun þeirra.
- 2) Breyta má skránni í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1331/2008 frá 16. desember 2008 um sameiginlega málsmeðferð við leyfisveitingu fyrir aukefni í matvælum, ensím í matvælum og bragðefni í matvælum⁽²⁾.
- 3) Samkvæmt 1. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 1331/2008 má uppfæra skrá Evrópusambandsins yfir matvælaaukefni annaðhvort að frumkvæði framkvæmdastjórnarinnar eða í kjölfar umsóknar.
- 4) Umsókn um leyfi fyrir notkun á dífosfötum (E 450), trifosfötum (E 451) og fjölfosfötum (E 452) í votsaltaðan fisk var lögð fram 19. júní 2009 og hefur verið gerð aðgengileg fyrir aðildarríkin.

- 5) Hægt er að salta og rotverja fisk með því að bæta miklu magni af salti við hráefnið. Söltunarferlið hefur þróast úr einföldu ferli í fjölþrepa ferli sem felur í sér forsöltun sem stuðlar að styttri söltunartíma og tiltölulega jöfnum saltstyrk í fiskvöðvanum. Í því skyni er fiskurinn fyrst forsaltaður með sprautun og/eða þæklun með tilbúnum saltlegi með stýrðum saltstyrk. Að því loknu er fiskurinn þurrsaltaður til að ná réttum saltstyrk í lokaafurðinni.
- 6) Meðan á þessu langa varðveisluferli stendur getur oxun þó enn átt sér stað, einkum í lípiðum sem eru í fiskvöðvanum. Þetta leiðir til breytinga á lit og bragði. Oxunin verður hraðari ef málmjónir eru til staðar í fiskvöðvanum og í saltinu sem er notað. Þar eð dífosföt (E 450), trifosföt (E 451) og fjölfosföt (E 452) mynda efnaflóka með málmjónum hafa þau reynst vera skilvirkustu efni til að verja saltaða fiskinn gegn oxun. Stór hluti viðbættra fosfata og salts eru fjarlægð við útvötnun fyrir neyslu. Vatnsinnihaldið í votsöltuðu lokaafurðinni eykst ekki við þessa notkun fosfatanna. Saltaður fiskur, þar sem upprunalegi liturinn og bragðið hefur varðveist, er einkum eftirsóttur á mörkuðunum á Spáni, Ítalíu og Grikklandi.
- 7) Samkvæmt 3. gr., í tengslum við 4. mgr. 6. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2000/13/EB frá 20. mars 2000 um samræmingu laga aðildarríkjanna um merkingu, kynningu og auglýsingu matvæla ⁽³⁾, skal tilgreina notkun á fosfötum í votsaltaðan fisk í skránni yfir innihaldsefni. Stjórnendum matvælafyrirtækja er einnig heimilt að merkja á vörur sínar að fjölfosföt hafi ekki verið notuð.
- 8) Þar eð stór hluti af viðbættu fosfötunum er fjarlægður við útvötnun verða váhrif, sem neytendur verða fyrir af völdum fosfata, í lágmarki og eru af þeirri ástæðu ekki líkleg til að hafa áhrif á heilbrigði manna. Því er rétt að leyfa notkun á dífosfötum (E 450), trifosfötum (E 451) og fjölfosfötum (E 452) til að tryggja geymslupól á votsöltuðum fiski.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 289, 31.10.2013, bls. 58. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 12/2014 frá 14. febrúar 2014 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 354, 31.12.2008, bls. 16.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 354, 31.12.2008, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 109, 6.5.2000, bls. 29.

- 9) Samkvæmt 2. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 1331/2008 skal framkvæmdastjórnin leita álits Matvælaöryggisstofnunar Evrópu áður en hún uppfærir skrá Evrópusambandsins yfir matvælaaukefni, sem sett er fram í II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1333/2008, nema þegar ólíklegt er að uppfærslan, sem um er að ræða, hafi áhrif á heilbrigði manna. Þar eð leyfi fyrir notkun á dífosfötum (E 450), trífosfötum (E 451) og fjölfosfötum (E 452) til að tryggja geymsluþol á votsöltuðum fiski telst uppfærsla á þeirri skrá, sem ólíklegt er að hafi áhrif á heilbrigði manna, er ekki nauðsynlegt að leita álits Matvælaöryggisstofnunar Evrópu.
- 10) Saltfiskur (e. *bacalhau*) (portúgalskur saltfiskur (e. *Portuguese cod*)) er framleiddur með frekari þurrkun á votsöltuðum fiski. Notkun á fjölfosfötum gæti haft áhrif á þetta þurrkunarferli. Auk þess gæti þessi notkun einnig hamlað þróun á einkennandi lit og bragði saltfisksins. Framleiðendur, sem framleiða hefðbundinn saltfisk, munu því ekki sækjast eftir söltuðum fiski sem er meðhöndlaður með fosfötum. Til að framleiðendur, sem framleiða hefðbundinn saltfisk, geti lagað sig að aðstæðum þar sem fiskur, sem er meðhöndlaður með fosfötum, er settur á markað skal leggja til umbreytingartímabil. Á þessu tímabili geta framleiðendur, sem framleiða hefðbundinn saltfisk, gert samkomulag við birgja og kynnt sér greiningaraðferðir sem hægt er að nota til að hafa eftirlit með því hvort viðbætt fosföt eru fyrir hendi í fiskinum.
- 11) Til að meta enn frekar áhrifin á fáanleika votsaltaðs fisks til að framleiða saltfisk mun framkvæmdastjórnin í þrjú ár vakta notkun á fjölfosfötum í helstu löndunum sem framleiða saltaðan þorsk.
- 12) Því ber að breyta II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1333/2008 til samræmis við fyrirnefnd atriði.
- 13) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1333/2008 er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 30. október 2013.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

José Manuel Barroso

forseti.

VIÐAUKI

Í E-hluta II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1333/2008 bætast eftirfarandi færslur við í matvælaflökki 09.2 „Unninn fiskur og lagarfurðir, þ.m.t. lindýr og krabbadýr“ á eftir færslunni fyrir E 392:

„E 450	Dífosföt	5 000	(4), (79)	Einungis saltaður fiskur af ættinni Gadidae sem hefur verið ferslaður með sprautun og/öð þæklun með a.m.k. 18% saltlaun og oft þurrslaður þar á eftir	Gildistími: frá 31. desember 2013
E 451	Trífosföt	5 000	(4), (79)	Einungis saltaður fiskur af ættinni Gadidae sem hefur verið ferslaður með sprautun og/öð þæklun með a.m.k. 18% saltlaun og oft þurrslaður þar á eftir	Gildistími: frá 31. desember 2013
E 452	Fjölfosföt	5 000	(4), (79)	Einungis saltaður fiskur af ættinni Gadidae sem hefur verið ferslaður með sprautun og/öð þæklun með a.m.k. 18% saltlaun og oft þurrslaður þar á eftir	Gildistími: frá 31. desember 2013
	(4): Hámarksgildið er gefið upp sem P ₂ O ₅				
	(79): Hámarksgildið á við um samanlagt magn af E 450, E 451 og E 452, notuð hvert fyrir sig eða í samsetningum				

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2013/47/ESB

2014/EES/12/39

frá 2. október 2013

um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/126/EB um ökuskírteini (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/126/EB frá 20. desember 2006 um ökuskírteini ⁽¹⁾, einkum 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2012/36/ESB frá 19. nóvember 2012 um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/126/EB um ökuskírteini ⁽²⁾ er kveðið á um tæknilega aðlögun á II. viðauka hennar að því er varðar tækniforskriftir fyrir prófökutæki að teknu tilliti til tækniþróunar ólíkra ökutækjaflokka.
- 2) Í lið 5.2 í B-hluta I. þáttar II. viðauka við tilskipun 2006/126/EB, eins og henni var breytt með tilskipun 2012/36/ESB, er kveðið á um að ökutæki í A-flokki sem notuð eru í verklega prófinu skuli vera í samræmi við ákveðnar lágmarksviðmiðanir. Einkum skulu bifhjól sem notuð eru í prófinu hafa massa án hleðslu sem er meiri en 180 kg og a.m.k. 50 kW afl. Ef bifhjólið er knúið brunahreyfli skal slagrymi hreyfilsins vera a.m.k. 600 cm³. Ef bifhjólið er knúið rafmagnshreyfli skal afl/þyngdarhlutfall ökutækisins vera a.m.k. 0,25 kW/kg.
- 3) Með það í huga að gera þjálfunargeiranum kleift að laga búnað sinn, þ.m.t. bifhjól, að tækniþróun ökutækja sem eru á markaði ætti að innleiða umbreytingartímabil til 31. desember 2018 til að gera aðildarríkjunum kleift að heimila notkun bifhjóla í A-flokki sem uppfylla þær forskriftir sem voru í gildi fyrir breytingarnar sem teknar voru upp í tilskipun 2012/36/ESB.
- 4) Því ber að breyta tilskipun 2006/126/EB til samræmis við það.
- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndarinnar um ökuskírteini.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Að því er varðar ökutæki í flokki A bætist eftirfarandi málsgrein við í lið 5.2 í B-hluta I. þáttar II. viðauka við tilskipun 2006/126/EB:

„Aðildarríkin geta heimilað notkun bifhjóla í flokki A sem hafa massa án hleðslu undir 180 kg og afl sem er a.m.k. 40 kW en undir 50 kW, til 31. desember 2018.“

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til þess að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. desember 2013. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 2. október 2013.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

José Manuel Barroso

forseti.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 261, 3.10.2013, bls. 29. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 18/2014 frá 14. febrúar 2014 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 403, 30.12.2006, bls. 18.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 321, 20.11.2012, bls. 54.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) nr. 837/2010

2014/EES/12/40

frá 23. september 2010

um breytingu á reglugerð (EB) nr 1418/2007 um útflutning á tilteknum tegundum úrgangs til endurnýtingar til tiltekinna landa utan Efnahags- og framfarastofnunarinnar (OECD) (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,
með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,
með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1013/2006 frá 14. júní 2006 um tilflutning úrgangs (1),
einkum þriðju undirgrein 2. mgr. 37. gr.,
að höfðu samráði við hlutaðeigandi lönd,
og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Framkvæmdastjórninni hafa borist svör frá Líberíu við skriflegri beiðni sinni um að fá skriflega staðfestingu á því að flytja megi út tiltekinn úrgang, sem er tilgreindur í III. viðauka eða III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006 og sem útflutningur á er ekki bannaður skv. 36. gr. hennar, frá Bandalaginu til endurnýtingar í þessu landi og um að fá upplýsingar um þá eftirlitsaðferð sem verður hugsanlega

notuð í viðtökulandinu. Framkvæmdastjórninni hafa einnig borist frekari upplýsingar í tengslum við Andorra, Kína, Króatíu og Indland. Því ber að breyta viðaukanum við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1418/2007 (2) til að taka tillit til þess.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 1418/2007 er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á fjórtánda degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda á gildistökudegi.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 23. september 2010.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

José Manuel Barroso

forseti.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 250, 24.9.2010, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 32/2014 frá 14. febrúar 2014 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, bíður birtingar.

(1) Stjtið. ESB L 190, 12.7.2006, bls. 1.

(2) Stjtið. ESB L 316, 4.12.2007, bls. 6.

VIÐAUKI

- 1) Í stað færslunnar fyrir Andorra komi eftirfarandi:

„Andorra

a	b	c	d
	Allur úrgangur sem tilgreindur er í III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006“		

- 2) Í stað færslunnar fyrir Kína komi eftirfarandi:

„Kína

a	b	c	d
undir B1010: — eðalmálmar (nema gull, platína) — Mólýbdenrusl — Kóbaltusl — Manganrusl — Indíumrusl — Þóríumrusl — Lantaníðarusl — krómrusl			undir B1010: — eðalmálmar (gull, platína) — rusl úr járni og stáli — koparrusl — nikkelrusl — álrusl — sinkrusl — tinrusl — volframrusl — tantalrusl — magnesíumrusl — bismúrusl — titanrusl — sirkonrusl — germaníumrusl — vanadíumrusl — hafnium-, níóbíum-, reníum- og gallíumrusl
B1020-B1040			
			B1050
B1060			
			B1070
B1080-B1100			
			B1115
undir B1120: allur annar úrgangur			undir B1120: hliðarmálmar, eingöngu þeir sem innihalda >10% V2O5), nema úrgangshvatar (notaðir hvatar, notaðir hvatar í fljótandi formi eða aðrir hvatar) í skrá A
B1130-B1200			

a	b	c	d
			B1210
B1220			
			B1230
B1240			
			B1250
undir B2010: allur annar úrgangur			undir B2010: glimmerúrgangur
B2020			
undir B2030: allur annar úrgangur			undir B2030: eingöngu rusl úr volframkarbíði
B2040			
B2060-B2130			
undir B3010: hertur resínúrgangur eða afurðir fengnar með þéttingu, m.a. eftirfarandi: — úreaformaldehýðresín — melamínformaldehýðresín — epoxýresín — alkýðresín			undir B3010 — allur annar úrgangur svo fremi hann sé hitadeigur
			B3020
undir B3030 — allur annar úrgangur			undir B3030: — úrgangur úr ull eða fín- eða grófgerðu dýrahári, einnig garnúrgangur, en þó ekki forkembd textílefni — baðmullarúrgangur (einnig garnúrgangur og forkembd textílefni) — úrgangur (einnig afkembur, garnúrgangur og forkembd textílefni) úr gervitreftjum
B3035			
undir B3040 — allur annar úrgangur			undir B3040: eingöngu ósúlfað gúmmí
			B3050
B3060-B3070			
undir B3080 — allur annar úrgangur			undir B3080: eingöngu ósúlfað gúmmí
B3090-B4030			
undir GB040 — allur annar úrgangur			undir GB040 — eingöngu gjall úr bræðsluofni, sem fellur til við koparbræðslu og inniheldur >10% af kopar
			GC010

a	b	c	d
undir GC020 — allur annar úrgangur			undir GC020 — eingöngu kapla- og víraúrgangur, rusl úr rafhreyflum
			GC030
GC050-GG040			
			GH013
GN010-GN030“			

- 3) Í stað færslunnar fyrir Króatíu komi eftirfarandi:

„Króatía

a	b	c	d
			Allur úrgangur sem tilgreindur er í III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006“

- 4) Í stað færslunnar fyrir Indland komi eftirfarandi:

„Indland

a	b	c	d
			Allur úrgangur sem tilgreindur er í III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006“

- 5) Á eftir færslunni fyrir Líbanon bætist eftirfarandi færsla við:

„Líbería

a	b	c	d
			B3020“

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) nr. 57/2013

2014/EES/12/41

frá 23. janúar 2013

um breytingu á reglugerð (EB) nr 1418/2007 um útflutning á tilteknum tegundum úrgangs til endurnýtingar til tiltekinna landa utan Efnahags- og framfarastofnunarinnar (OECD) (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1013/2006 frá 14. júní 2006 um tilflutning úrgangs ⁽¹⁾, einkum þriðja undirlið 2. mgr. 37. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Viðaukanum við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1418/2007 frá 29. nóvember 2007 um útflutning á tilteknum tegundum úrgangs til endurnýtingar sem tilgreindar eru í III. viðauka eða III. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1013/2006 til tiltekinna landa, sem falla ekki undir ákvörðun Efnahags- og framfarastofnunarinnar um eftirlit með flutningi úrgangs yfir landamæri⁽²⁾ var breytt með reglugerð (ESB) nr. 674/2012 ⁽³⁾.
- 2) Framkvæmdastjórnin tók tillit til svarsins sem barst frá Malasíu við skriflegu erindi hennar skv. 1. og 2. mgr. 37. gr. reglugerðar (EB) nr. 1013/2006. Í kjölfarið lýsti Malasía því yfir skriflega að upplýsingarnar, sem koma

fram í svari hennar varðandi undirfærsluna B1100 — harðsinksúrgang og færslurnar B3010 og GH013, endurspeglar ekki gildandi löggjöf og málsmeðferðarreglur, sem bönnuðu ekki innflutning á þeim tegundum úrgangs. Þar af leiðandi óskaði hún eftir því að málsmeðferðinni fyrir undirfærsluna B1100 — harðsinksúrgangur verði breytt úr valkosti a) yfir í valkost c) og fyrir færslurnar B3010 og GH013 úr valkosti a) yfir í valkost d).

- 3) Í því augnamiði að leiðrétta þessi mistök, og að teknu tilliti til áhrifanna á rekstraraðila, skal breyta viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 1418/2007 til samræmis við það.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 1418/2007 er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á fjórtánda degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 23. janúar 2013.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

José Manuel BARROSO

forseti.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 21, 24.1.2013, bls. 17. Henni var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 32/2014 frá 14. febrúar 2014 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 190, 12.7.2006, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 316, 4.12.2007, bls. 6.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 196, 24.7.2012, bls. 12.

VIÐAUKI

Viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 1418/2007 er breytt sem hér segir:

1. Í stað eftirfarandi færslu fyrir Malasíu:

„B1020-B1100“			
---------------	--	--	--

komi eftirfarandi færslur:

„B1020-B1100, nema fyrir harðsinksúrgang úr B1100		úr B1100: – harðsinksúrgangur“	
--	--	-----------------------------------	--

2. Í stað eftirfarandi færslu fyrir Malasíu:

„B3010“			
---------	--	--	--

komi eftirfarandi færsla:

		„B3010“	
--	--	---------	--

3. Í stað eftirfarandi færslu fyrir Malasíu:

„GG030-GH013“			
---------------	--	--	--

komi eftirfarandi færslur:

„GG030-GG040			
			GH013“